

# Bản Cùng Quý Công Chúa

## Contents

|                               |          |
|-------------------------------|----------|
| <b>Bản Cùng Quý Công Chúa</b> | <b>2</b> |
| 1. Chương 1: Mới Tới          | 2        |
| 2. Chương 2: Mary             | 6        |
| 3. Chương 3: Gia Đình         | 9        |
| 4. Chương 4: Trù Nghệ         | 12       |
| 5. Chương 5: Thay Đổi         | 15       |
| 6. Chương 6: Quản Gia         | 19       |
| 7. Chương 7: Mới Gặp          | 22       |
| 8. Chương 8: Bái Phỏng        | 25       |
| 9. Chương 9: Thăm Đáp Lễ      | 28       |
| 10. Chương 10: Lại Phỏng      | 32       |
| 11. Chương 11: Vũ Hội         | 35       |
| 12. Chương 12: Hiểu Lâm       | 38       |
| 13. Chương 13: Tốt Đến Kỳ Lạ  | 41       |
| 14. Chương 14: Xã Giao        | 44       |
| 15. Chương 15                 | 48       |
| 16. Chương 16                 | 51       |
| 17. Chương 17                 | 54       |
| 18. Chương 18                 | 58       |
| 19. Chương 19                 | 61       |
| 20. Chương 20                 | 64       |
| 21. Chương 21                 | 67       |
| 22. Chương 22                 | 70       |
| 23. Chương 23                 | 73       |
| 24. Chương 24                 | 77       |
| 25. Chương 25                 | 80       |
| 26. Chương 26                 | 83       |
| 27. Chương 27                 | 86       |
| 28. Chương 28                 | 89       |
| 29. Chương 29                 | 92       |
| 30. Chương 30                 | 95       |
| 31. Chương 31                 | 98       |
| 32. Chương 32                 | 102      |
| 33. Chương 33                 | 105      |
| 34. Chương 34                 | 109      |
| 35. Chương 35                 | 112      |
| 36. Chương 36                 | 116      |
| 37. Chương 37                 | 119      |
| 38. Chương 38                 | 122      |
| 39. Chương 39                 | 125      |
| 40. Chương 40                 | 128      |
| 41. Chương 41                 | 132      |

|                              |     |
|------------------------------|-----|
| 42. Chương 42                | 135 |
| 43. Chương 43                | 138 |
| 44. Chương 44                | 142 |
| 45. Chương 45                | 145 |
| 46. Chương 46                | 148 |
| 47. Chương 47                | 151 |
| 48. Chương 48                | 154 |
| 49. Chương 49                | 157 |
| 50. Chương 50                | 161 |
| 51. Chương 51                | 164 |
| 52. Chương 52                | 167 |
| 53. Chương 53                | 170 |
| 54. Chương 54                | 173 |
| 55. Chương 55                | 176 |
| 56. Chương 56                | 180 |
| 57. Chương 57                | 183 |
| 58. Chương 58                | 186 |
| 59. Chương 59                | 189 |
| 60. Chương 60                | 192 |
| 61. Chương 61                | 195 |
| 62. Chương 62                | 198 |
| 63. Chương 63                | 201 |
| 64. Chương 64                | 204 |
| 65. Chương 65                | 207 |
| 66. Chương 66                | 210 |
| 67. Chương 67                | 213 |
| 68. Chương 68: Phiên Ngoại 1 | 217 |
| 69. Chương 69: Phiên Ngoại 2 | 220 |
| 70. Chương 70: Phiên Ngoại 3 | 223 |
| 71. Chương 71: Phiên Ngoại 4 | 226 |
| 72. Chương 72: Phiên Ngoại 5 | 229 |
| 73. Chương 73: Phiên Ngoại 6 | 233 |
| 74. Chương 74: Phiên Ngoại 7 | 238 |
| 75. Chương 75: Phiên Ngoại 8 | 242 |

## Bản Cùng Quý Công Chúa

---

### Giới thiệu

Edit: Trâm Phong Thể loại: Xuyên không, Đồng nhân Số chương: 67 + 8PNVốn là một nữ nhân thì nên tinh thông cầm

---

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-cung-quy-cong-chua>*

### 1. Chương 1: Mới Tới

An Chi Dao nhẹ ngâm một tiếng, mí mắt trầm trọng mở ra, đỉnh đầu là trần nhà tuyết trắng, dưới thân là sàng đan thuần trắng cùng gối đầu dị thường mềm mại. Không có tầng tầng lớp lớp sa mạn, không có bức rèm che trong suốt, không có trang trí tinh xảo xa hoa, thực hiện nhiên, nơi này không phải phủ công chúa của nàng.

Nhớ mang máng chính mình vừa xong một quyển Vãng Sinh kinh cuối cùng, đang chuẩn bị đứng lên thiêu cho thái hậu dưới hoàng tuyền, trước mắt bỗng đen sì liền mất đi ý thức. Nàng biết, thân thể lúc còn nhỏ vì lang bạc kỳ hồ mà bị hao tổn nghiêm trọng vị tất có thể trải qua cuộc sống kham khổ giữ đạo hiếu, lại không nghĩ rằng sẽ suy nhược nhanh như vậy.

Đây là nơi nào? Thái Y Viện?

An Chi Dao thử động nửa người trên, nhìn lại bốn phía. Đây là một gian phòng hẹp hòi, trang trí phòng cực kì đơn giản, giường đối diện dựng thẳng một tủ quần áo gỗ thô, bên trái giường là một bàn trang điểm, bên phải là cửa sổ, cảnh sắc ngoài cửa sổ bị lụa trắng mỏng manh che mất, một cái bàn tròn nhỏ im lặng đứng ở góc, mặt trên thả mấy quyển sách cùng một bình hoa, bình hoa cắm mấy đóa hoa hồng, đóa hoa màu đỏ đã bày ra dấu hiệu héo rũ.

Đối với An Chi Dao quen ở trong cung điện nguy nga mà nói, phòng này có thể nói là đơn sơ, tuyệt không thuộc phủ công chúa, lại càng không thuộc bất kỳ nơi nào trong cung đình Đại Hạ.

Là ai đem mình mang đến nơi đây? Có mục đích gì? An Chi Dao nhíu mày, đảo mắt trong nháy mắt thấy tóc vàng rối tung ở đâu vai mình, nắm lấy một nắm tóc vàng giật thử, cảm giác đau đớn chân thật từ da đầu truyền đến. Nàng vừa kinh vừa sợ, không kịp tìm tòi nghiên cứu liền bị một phụ nữ trung niên đột nhiên vào phòng cắt đứt suy nghĩ.

Người tới khoảng bốn, năm mươi tuổi, mặc một kiện phục sức ngoài sức tưởng tượng, thắt lưng buộc chặt cực cao vẩy phồng quá dị, bộ ngực trắng nõn lộ ra một mảng. Nhưng mà, làm An Chi Dao kinh ngạc cũng không phải bà ăn mặc đồi phong bại tục, mà là diện mạo của bà. Làn da phi thường trắng nõn, hốc mắt thật sâu, mũi cao cao, con mắt màu lam nhạt, rõ ràng là một người phiên bang.

Đầu óc An Chi Dao nhất thời hổng, chỉ có thể trơ mắt nhìn người phụ nữ phiên bang đến gần mình. Đường nhiên, đối phương hành động quá mức hấp tấp, cũng căn bản chưa cho nàng thời gian phản ứng.

“Mary con yêu, thân mình ra sao? Có thể đứng dậy?” Người tới đặt mông ngồi vào bên giường, đem An Chi Dao ôm vào trong lòng, hôn hôn cái trán của nàng.

Đối phương cử chỉ thân mật, miệng huyền thuyên nói phiên ngữ, chính mình lại có thể rõ ràng lĩnh hội ý tứ của nàng, không có nửa điểm khó hiểu. Cảm giác này quá mức quỷ dị, làm cả người An Chi Dao cứng ngắc, trong lòng bốc lên kinh đào hải lãng. Nhưng mà, sáu tuổi có thể cải trang giả dạng, từ trong chiến trường sát khí tứ phía thuận lợi trở lại kinh thành, tâm trí An Chi Dao cũng đủ làm nàng làm ra ứng đối thích hợp nhất.

Nàng tận lực thả lỏng thân thể, khẽ gật đầu, trên mặt chỉ lộ ra cổ quái trong khoảnh khắc, lập tức liền bình tĩnh như nước.

“Nha, vậy thật sự là quá tốt! Nhanh chút đứng lên đi con yêu, nên ăn bữa tối!” Người tới lôi kéo nàng rời giường, thay nàng sửa sang lại làn váy rồi bời.

An Chi Dao lúc này mới phát hiện, trên người mình mặc váy kiểu dáng lại cùng phụ nhân giống nhau như đúc, chẳng qua hoa sắc có vẻ trắng trong thuần khiết, vừa cúi đầu có thể thấy nửa bộ ngực tuyết trắng, ở giữa là một khe rãnh thật sâu. Nàng trừng mắt, xác định bộ ngực chính mình trước kia tuyệt đối không có rộng lớn mạnh mẽ như vậy. Quần áo đồi phong bại tục như thế, thật sự có thể ăn mặc đi ra gặp người?

Lấy tay che bộ ngực nửa lộ, nàng bị phụ nhân lôi kéo đi tới bước chân bắt đầu chần chờ. Phụ nhân hấp tấp kia hình như ý thức được cái gì, bỗng nhiên cước bộ dừng lại, từ phía sau cửa lấy một kiện áo choàng, bao lấy thân mình nàng lạnh lẽo.

“Hôm nay hơi lạnh, con mặc dày chút. Đây đã là lần thứ ba trong tháng, con yêu, con cũng không thể lại sinh bị bệnh.” Phụ nhân lải nhải lẩm bẩm giao phó, trong lời nói không chút nào che giấu lo lắng của nàng.

An Chi Dao gật đầu, thời điểm đem áo choàng kéo lại bất động thanh sắc liếc mắt đánh giá phụ nhân một cái. Có thể khẳng định, phụ nhân đối với nàng chẳng những không có ác ý, ngược lại thập phần thân cận, thái độ từ ái kia coi như đối đãi nữ nhi thân sinh của mình.

Nữ nhi? Mẫu thân? Hai danh từ ám áp đã lâu chưa nghe thấy lay động tâm An Chi Dao cứng rắn, hình ảnh mờ ta mơ hồ bắt đầu từ chỗ sâu trong óc nàng thoáng hiện, một cổ đau đớn bèn nhón cũng tùy theo mà đến.

Vì biết rõ tình cảnh chính mình, nàng cố nén đau nhức, đi theo phụ nhân xuống thang lầu.

Phòng ở mặc dù có hai tầng, đối với An Chi Dao mà nói lại thật sự là đông kiến trúc đơn sơ đến cực điểm, có thể thấy được cuộc sống người nhà này hẳn là thập phần bần cùng. An Chi Dao một bên không dấu vết đánh giá trang trí bốn phía, một bên âm thầm đánh giá người nhà.

Xuyên qua phòng khách hẹp hòi, dường như có âm thanh đàm tiếu truyền đến, An Chi Dao lập tức bình lại tạp niệm trong đầu, chuyên tâm ứng đối trường hợp kế tiếp.

Đây đồng dạng là một gian nhà ăn cực kỳ đơn sơ cực kỳ hẹp hòi, một cái bàn gỗ thô dài, ngồi vây quanh bàn là năm người, một gã trung niên nam nhân gầy yếu có khả năng cao là cha của bốn nữ tử tuổi trẻ. Nam nhân ngồi một mình ở chủ vị, hai nữ tử lớn tuổi hơn ngồi ở bên tay phải hắn, trên mặt mang theo mỉm cười, có vẻ rất là hiền thực im lặng; hai vị tuổi nhỏ hơn ngồi ở bên tay trái hắn, đầu cúi quá gần, đang hi hi ha ha thảo luận cái gì.

Thấy hai người đã đến, phản ứng nhóm người này khác nhau.

“Mary, khỏe hơn chưa?” Nam nhân ngồi ngay ngắn ở ghế trên, trong miệng tuy rằng nói lời thân thiết, ngữ khí không có chút nhiệt thành, phảng phất làm theo phép.

“Đã tốt hơn, cha.” Đầu An Chi Dao còn đau, không kịp tự hỏi nên ứng đối như thế nào liền tự nhiên mà nói ra những lời này. Nàng lập tức cúi đầu, che giấu kinh hãi toát ra trong mắt.

Trung niên nam nhân gạt đầu từ chối cho ý kiến, nữ tử ngồi ở bên người hắn đứng lên ôm An Chi Dao một cái, cảm thán nói, “Có thể thấy em kháng phục thật sự là quá tốt Mary! Em đã bị bệnh bốn ngày! Chúng ta thực lo lắng!”

“Chính là sắc mặt em thoát nhìn không được tốt như trước, đợi lát nữa vẫn nên thỉnh bác sĩ lại đến xem đi.” Một nữ tử khác vừa nói vừa ngả người ghé dựa, ý bảo An Chi Dao ngồi xuống. Hai nữ tử đối diện chỉ cười hì hì nói lời tiếp đón, nửa mang trêu chọc khuyên bảo An Chi Dao đừng đọc sách đến nửa đêm nữa, đỡ lại phải chịu đông lạnh mà cảm mạo.

An Chi Dao hàm hàm hồ hồ đáp ứng, cả người cứng ngắc ngồi xuống trên ghế, phụ nhân mang nàng xuống lầu hôn nhẹ rồi ngồi xuống bên người nam nhân, khoái trá mở miệng, “Có thể dùng cơm rồi anh yêu, chúng ta cầu nguyện đi.”

Mọi người nghe vậy nhất tề nhắm mắt lại, hai tay giao nhau đặt trên trán, trong miệng lầm bầm, “Thành tâm tạ ơn thượng đế, ban thưởng ươm thực nuôi thân thể ta, từ bi linh vị Jehovah, ca tụng Thánh Harry...”

An Chi Dao bắt chước động tác, ánh mắt lại không nhắm lại, mà là ở trên mặt mọi người nhất nhất đảo qua. Những gương mặt này mũi cao mi rộng, hốc mắt sâu, nhìn qua cơ hồ giống nhau như đúc, nhận không ra ai là ai. Mà thần kỳ là, mỗi một gương mặt rơi vào mi mắt, An Chi Dao lại có thể lập tức nói ra thân phận người này.

Nam nhân cùng phụ nhân là một đôi vợ chồng, bốn nữ tử là nữ nhi bọn họ, nhiều tuổi nhất tên là Jane, theo thứ tự là Elizabeth, Catherine cùng Ledia. Tên khó đọc lại khó niệm, bình sinh chưa từng nghe thấy, mà nàng chính là biết, giống như khắc vào trong đầu.

Loại này hiện tượng tuyệt đối không bình thường! Trong lòng An Chi Dao kinh đào hải lãng thối quết gào thét, làm nàng mấy lần hít thở không thông, trong đầu đau nhức cũng một lần so với một lần càng thêm mãnh liệt.

Cúi mắt nhìn làn da tuyết trắng trên cánh tay mình, tóc vàng rối tung trên đầu vai, bộ ngực cao ngất, An Chi Dao thở sâu, rốt cục hỏi ra vấn đề làm nàng cảm thấy bất an nhất: ta là ai? Vẫn là An Chi Dao sao?

Ý thức được căn nguyên vấn đề liền giống như tìm ra đạo chót mở, trí nhớ của khối thân thể này bắt đầu rõ ràng lên, chờ mọi người cầu nguyện xong, An Chi Dao đã biết rõ tình cảnh chính mình cũng nhanh thu hồi hoảng sợ trên mặt.

Nàng lẳng lẳng ngồi trong chốc lát, âm thầm hít sâu vài lần, sau đó dường như không có việc gì cầm lấy dao nĩa trước mặt, học bộ dáng Elizabeth bên cạnh cắt bít tết.

Khối thân thể này vừa mới bệnh nặng một hồi, yết hầu còn nhiễm trùng, nuốt nước miếng đều có thể cảm giác được đau đớn, thất lưng thập phần bủn rủn, rõ ràng đã nằm ở trên giường bệnh một đoạn thời gian rất dài, trong bụng rỗng tuếch, cảm giác đói khát kích thích thần kinh.

Mặc kệ tình cảnh trước mắt kỳ dị cỡ nào, gian nan cỡ nào, bất khả tư nghị cỡ nào, tất cả đều là thứ yếu, có thể tạm gác lại ngày sau chậm rãi suy nghĩ, việc hàng đầu là làm cho khối thân thể này nhanh tốt lên, thoát ly ốm đau tra tấn.

Khi còn nhỏ, An Chi Dao chịu qua vài lần trọng thương, tổn hại căn bản, tự nhiên đối với khỏe mạnh coi trọng nhất. Lúc này nàng đã muốn áp chế mọi kinh hãi cùng nghi vấn, toàn tâm toàn ý dùng cơm.

Bít tết đầy đặn nhiều nước bị xắt ra, lộ ra thớ thịt hồng sắc bên trong. Sắc mặt An Chi Dao khê biến, chần chờ thâm nghĩ: thứ này giống như không nấu chín? Có thể ăn sao?

Nàng không dấu vết đánh giá bốn phía, phát hiện thịt bò của mọi người đều là nửa chín, lại ăn ngon lành, trong trí nhớ, những thứ liên quan đến ẩm thực lại đặc biệt mơ hồ, không có gì giá trị tham khảo.

Mặc niệm vài lần nhập gia tùy tục, nàng cầm miếng thịt bò, kiên quyết dứt khoát đưa vào miệng nhắm nuốt. Chất thịt thực tươi mới nhưng không có một tia hương vị, khi nuốt xuống còn chạm vách hầu sinh đau.

An Chi Dao nhíu mày, cổ lấy dũng khí cắt khối thứ hai nhắm nháp, không có chút hương vị như trước. Đầu bếp nhà này khi nấu nướng rõ ràng đã quên thêm gia vị, chính là đem khối thịt hơi nướng vài phút liền bưng lên bàn. Gia đình túng quẫn như thế, muốn tìm một đầu bếp giỏi quả thật rất khó, nhưng cũng không thể qua loa cho xong đến bậc này!

Mày An Chi Dao càng nhăn càng chặt, miễn cưỡng nuốt xuống miếng thịt, đem bít tết đẩy sang một bên, ngược lại đi ăn một đoàn vật thể màu trắng ngà chất đồng trên bàn. Theo hương khí phán đoán, đây là loại rau dưa nào đó nhuyển, vào miệng hơi dính, phong vị thật tốt. Nhưng là, trừ bỏ vị hương nhu, thức ăn này như trước không có hương vị gì!

An Chi Dao chưa từ bỏ ý định, mấy ngụm nuốt xuống rốt cục xác định, đầu bếp này vẫn là quên thêm gia vị! Càng thật đáng buồn là, hẳn giống như cũng chỉ làm hai món đồ ăn này, trước mặt mỗi người đều chất đồng hai thứ đó, nghĩ đối khẩu vị đều không có lựa chọn.

Nhớ tới cung đình Đại Hạ mở tiệc tối, nhớ tới dùng bàn ăn dài mười thước cũng đặt không đủ mỹ thực cung đình, đầu lưỡi An Chi Dao bắt đầu kịch liệt mấp máy, cảm giác đói khát so với vừa rồi càng sâu. Tưởng tượng thấy chính mình ăn là món ngon quý hiếm Đại Hạ, nàng nghiêm mặt, một ngụm một ngụm đem rau dưa nhạt nhẽo vô vị ăn xong.

Một quả trứng gà lớn căn bản không thể bỏ khuyết vô vị, nhưng mà bít tết đầy mỡ sẽ lại quá vách hầu đau, thậm chí còn mang theo tơ máu nửa đời không quen, căn bản không thích hợp cho người bệnh nặng mới khỏi ăn. An Chi Dao gờ dao nĩa trong tay, do dự một lúc lâu sau rốt cục không thể hạ khẩu.

Đúng lúc này, người hầu duy nhất trong nhà Luoni phu nhân bưng một cái bồn lớn vào, trong bồn là một mảnh rau xà lách ướt át xanh tươi, lá cây bao vây lấy một đoàn lạp xườn đen nâu gì đó.

Thấy đồ ăn này, ánh mắt mọi người đều sáng ngời.

“Bennet phu nhân, đây là ta nhờ thân thích từ Scotland mang đến Haggis, mọi người nếm thử.” Luoni phu nhân buông bồn xuống, vẻ mặt chờ mong.

(Haggis là món ăn cổ của người Scotland. Món ăn là sự kết hợp của “cổ lòng” cừu (tim, gan và phổi), băm nhỏ với hành tây, bột yến mạch, mỡ ở thận cừu, gia vị, muối, băm nhỏ, trộn với nhau rồi nhồi trong dạ dày của cừu và luộc trong khoảng ba tiếng đồng hồ. Dù Haggis được coi là “Quốc ẩm” xứ Scotland nhưng ít người biết món này vốn có nguồn gốc từ việc những người dân nghèo không đủ tiền mua thịt nên phải tận dụng các thành phần bỏ đi của con cừu để nấu ăn.)

“Nha, mỹ thực nổi tiếng nhất Scotland! Tuyệt đối không thể bỏ qua!” Không đợi Bennet phu nhân đáp lời, Bennet tiên sinh đã buông dao ăn, một bên dùng khăn chà lau khóe miệng, mắt lộ ra khát vọng nhìn lại vật

thể màu đen trong bồn.

Luoni phu nhân tự đắc nở nụ cười, giơ tay làm cái thủ thế ‘Mời chậm dùng’ liền lui xuống. Bennet tiên sinh khẩn cấp dùng dao cắt hai miếng lập xườn đen nâu, phân cho mỗi người một phần. Mọi người nhắm nháp đều phát ra âm thanh nhiệt liệt tán thưởng, duy độc An Chi Dao biểu tình cứng nhắc nhìn vật thối không thể tả trước mặt, hô hấp âm thầm ngừng lại.

Cái gọi là Haggis chính là dùng ruột dê hoặc dạ dày dê nhồi các thứ tạp nham bỏ đi của chúng, chỉ hơi đun nóng chút có thể đưa lên bàn ăn, không có trải qua xử lý tinh vi, mùi nội tạng nặng ghê người! Đối với người Đại Hạ với lịch sử mấy ngàn năm nấu nướng, tinh vi xảo diệu đến đỉnh cao, loại đồ ăn này không thể nghi ngờ là đáng sợ, nghiêm trọng khiêu chiến cực hạn vị giác cùng khứu giác của bọn họ!

An Chi Dao thở ra một hơi, phảng phất bài tiết mùi thối của vật kia chui vào lỗ mũi, nằng rớt cuộc nhin không được, vội vàng đứng dậy, nằm úp sấp ở cạnh cửa nôn ra một trận.

Trời ạ! Nàng đến tột cùng đi tới cái dạng thể giới gì? Thể nhưng có thể đem vật dơ bẩn bực này tôn sùng làm vô thượng mỹ thực? Nàng về sau nên sống sót thể nào?

An Chi Dao thật sâu lo!

## 2. Chương 2: Mary

Đối với An Chi Dao từ nhỏ đã tiếp nhận giáo dục quý nữ nghiêm khắc mà nói, khi ăn nôn mửa là hành vi thất lễ, nhưng khối thân thể này trắng vị rất hư nhược rồi, nàng không thể khống chế.

Một nhà Bennet chính là tiểu thân hào nông thôn, ngay cả quý tộc đều không dính, ở thời điểm An Chi Dao cảm thấy thật có lỗi, bọn họ lại một chút cảm giác đều không có, thêm ăn cũng không hề chịu ảnh hưởng.

“Mary, cha đề nghị con về sau ít xem sách một chút, triết học gia trong sách cũng sẽ không đi ra xem bệnh cho con, càng không thể tiền trả tiền thuốc men sang quý cho con!” Bennet tiên sinh một bên nhắm nuốt đồ ăn một bên khiển trách. Hắn cảm thấy hành vi Mary thức đêm vì đọc sách mà nhiễm bệnh thật sự là cực ngu!

“Ba ba, người ít lời vài câu đi, Mary nhìn qua rất khó chịu!” Elizabeth nhú mày.

Jane cùng Bennet phu nhân đứng lên, một người nhẹ nhàng chụp lưng Mary, một người đỡ cho Mary một chén nước. Catherine cùng Ledia kéo dài cổ, khóe miệng hứng thú cười, giống như thấy bệnh nhân nôn mửa là chuyện thú vị cỡ nào.

An Chi Dao đem vị trong miệng tẩy rửa, rưng rưng nhìn hai người nói, “cám ơn mẹ, cám ơn Jane. Bệnh của tôi ăn không vào mấy thứ nhiều dầu mỡ, thật có lỗi!” Tiếp quản trí nhớ nguyên chủ, nàng vốn thông minh tuyệt đỉnh lập tức có thể giấu giếm thoải mái ứng đối những người này không sơ hở.

“Không quan hệ đâu con yêu! Con thật sự là không có lộc ăn, phải biết rằng, bàn Haggis này là mỹ vị chúng ta chờ đợi thật lâu!” Bennet phu nhân ưu sầu hôn thái dương con gái, lập tức lại vui vẻ đứng lên, “Bất quá không quan hệ, chờ con hết bệnh rồi còn có thể nhờ thân thích Luoni phu nhân lại mang chút ít lại đây, như vậy chúng ta lại có thể ăn thêm lần thứ hai! Hiện tại, con yêu, chỉ có thể ủy khuất con uống chút cháo yến mạch.”

An Chi Dao mỉm cười, thầm nghĩ một chút cũng không ủy khuất.

Luoni phu nhân rất nhanh liền đun nóng cháo yến mạch bùng lên. Sữa hầm cháo sản xuất từ mục trường Lang Vaughn, tuyệt đối nguyên nước nguyên vị, không có trải qua chút gia công. An Chi Dao khuấy nước cháo màu trắng sữa, chớp mũi nồng đậm mùi tanh của sữa, ám ám thở dài.

Ngay cả ‘Haggis’ cũng có thể có thể nói là mỹ thực, nàng đối với tiêu chuẩn nấu nướng của thế giới này đã có hiểu biết đại khái. Lúc trước thịt bò cùng rau dưa cũng không phải Luoni phu nhân đã quên thả gia vị,

bởi vì gia vị sớm đã để trên bàn cơm, hai cái bình thủy tinh tạo hình giống nhau, một cái là hồ tiêu, một cái là muối, cảm thấy không có hương vị tự mình thêm là được.

Thức ăn chỉ có vị mặn cùng hồ tiêu cay có thể ăn sao? Nhưng là mỗi ngày lại phải ăn!? An Chi Dao thở ra, bỗng nhiên cảm thấy thực vô lực. Nhưng mà, dạ dày ần ần co rút đau đớn cũng không cho phép nàng tiếp tục soi mói xuống, chờ cháo hơi lạnh chút, mùi sữa nồng hơn nữa chút, nàng cắn chặt răng, một ngụm uống sạch.

Tĩnh chờ mọi người đều ăn xong, lục tục đứng dậy, An Chi Dao mới cùng Bennet phu nhân nói lời khách sáo, trở lại phòng. Có lẽ bởi vì đối phương là người đầu tiên khi mình tỉnh lại thấy, có lẽ bởi vì đối phương không hề giữ lại tình thương của mẹ, Bennet phu nhân trở thành người xa lạ lại quen thuộc thân cận nhất trong gia đình với nàng.

Khóa trái cửa phòng, bụi lơ ở trên giường hẹp hòi đơn độc, nàng nhắm mắt lại, trong đầu bốc lên kinh đào hãi lãng. An Chi Dao mất, Đại Hạ cũng không thấy, nay nàng tên là Mary · Bennet, 16 tuổi, đang ở Anh quốc Châu Âu, hết thấy phảng phất là một giấc mộng, chân thật như vậy lại hư ảo như vậy.

Cha mẹ song song chết trận sa trường, ca ca che chở nàng chạy ra khỏi vòng vây địch nhân, khoe miệng ngậm huyết đem tắm da dẻ nhét vào trong lòng nàng, lưu cho của nàng một câu cuối cùng là ‘Sống sót’.

Trong lòng mặc niệm những lời này, nàng cắt rứt tóc dài, vứt bỏ cấm y hoa phục, nguyệt trang thành khát cái xen lẫn trong dân chạy nạn, nhiều lần sinh tử rất cực về tới kinh thành, dùng tình báo trong lòng đối lấy thắng lợi của Đại Hạ. Cảm niệm An gia làm ra hy sinh thật lớn, thái hậu đem nàng ở lại trong cung nuôi nấng.

Vì sống sót, nàng tiếp nhận huấn luyện khắc nghiệt nhất, lễ nghi quý nữ cung đình tao nhã nhất Đại Hạ. Nàng tỉ mỉ chiếu cố thái hậu ăn, mặc, ở, đi lại, tự mình xuống bếp, tự mình khâu thùa may vá, tự mình bưng trà đổ nước, làm cho thái hậu cũng rời không được mình. Cuối cùng, nàng trở thành người thái hậu sủng ái nhất, lúc hấp hối hết sức vì nàng tranh được vị trí thái tử phi.

Nhưng mà, nàng vẫn là cự tuyệt, quỳ gối trước mặt Đế hậu, tỏ vẻ nên vì thái hậu giữ đạo hiếu ba năm cũng chung thân không lấy chồng, lấy đó báo đáp lại ân dưỡng dục của thái hậu. Bởi vì nàng biết, mình chỉ là một cái bé gái mồ côi, không có thể lực khổng lồ mẫu tộc cùng đồ cưới dày, không thể mang đến chút trợ lực cho thái tử. Thái tử chương mắt nàng, Đế hậu chương mắt nàng, chẳng qua ngại cho một chữ ‘Hiếu’, không thể không gật đầu đáp ứng.

Cây thang đã muốn bắc tốt, Đế hậu phi thường hân hoan an ủi, lo lắng ba ngày liền ân chuẩn thỉnh cầu của nàng, cũng nhận nàng làm nghĩa nữ, tứ phong hào ‘Nhân Hiếu’, xây cho nàng phủ công chúa xa hoa, chuẩn nàng kết hôn tự do.

Đi bước một trù tính, đi bước một leo lên, đã trải qua cực khổ lớn nhất thế gian, cũng hưởng thụ vinh hoa lớn nhất thế gian, nàng rốt cục chiếm được thứ trong ội tâm muốn nhất, nhưng mà còn không kịp hô hấp không khí tự do thân thể liền suy nhược cực nhanh đi tới dị thế này, thật sự là vận mệnh trên người! Giống như là vì thực hiện hứa hẹn với ca ca, nàng vẫn sống sót, chẳng qua thay đổi thân thể.

An Chi Dao, không, hiện tại hẳn là kêu Mary, bắt đầu dĩ thời dài từ trên giường ngồi dậy, đi đến trước bàn trang điểm đứng định, nghĩ hảo nhận thức chính mình một chút. Mặt kính thủy ngân thập phần trơn nhẵn, chiếu ra thân ảnh của nàng rõ ràng.

Nguyên bản Mary là người diện mạo bình thường nhất trong năm chị em, phức cảm tự ti giục nàng cố gắng học tập các loại tài nghệ bù lại dung mạo không đủ. Tình cảnh này khiến tính cách nàng càng thêm chất phác cổ hủ, miệng đầy triết học kéo ra khoảng cách cùng mấy chị em trong lúc đó, càng ngày càng có khuynh hướng ‘Mèo khen mèo dài đuôi’. Trừ bỏ phu nhân Bennet trước sau như một quan ái nàng, nàng cơ hồ thành người ẩn hình trong gia đình này, dưới Jane được xưng cô gái đẹp nhất Lang Vaughn cùng mấy chị em xinh đẹp phụ trợ càng hiển hiện nhỏ bé.

An Chi Dao xem ra, người phiên bang diện mạo đều là một dạng, rất khó phân ra ai là ai, dung mạo đều không thể hấp dẫn ánh mắt của nàng, nhưng mà, diện mạo Mary không có làm nàng thất vọng.

Cùng các chị em không giống, ngũ quan Mary cũng không thâm thúy, ngược lại mang theo đặc hữu nhu hòa

của người Đại Hạ, gương mặt trứng khéo léo, lông mi tinh xảo có hình, ánh mắt màu lam lớn mà sáng ngời, mũi cao nhỏ nhắn cùng môi như đóa hoa mềm mại. Có lẽ ở trong mắt người Anh quốc, đây là gương mặt cứng nhắc không có gì đặc sắc, nhưng lấy thẩm mỹ An Chi Dao đến xem, khuôn mặt này không thể nghi ngờ là tinh xảo xinh đẹp, không hề kém dung mạo nàng từng có.

Một lần nữa nhận thức chính mình, An Chi Dao nửa tựa vào đầu giường, đem tay trái khoát lên trên mạch đập tay phải, tra xét trạng huống khối thân thể này. Thái hậu nhiều tuổi, hay đau bệnh, vì ứng phó các loại trạng huống đột phát, nàng cố ý học một thân y thuật.

Thân thể Mary cũng không phải rất tệ, phong hàn đang chuyển biến tốt, không uống thuốc cũng có thể chậm rãi khỏi hẳn, chẳng bởi vì ẩm thực không ổn mà có chút nội hỏa quá nặng. Nội hỏa nặng sẽ làm cho làn da thô ráp, nhiều tật nảy sinh, tóc khô héo, cứ thế mãi còn có thể dẫn phát chứng bệnh càng nghiêm trọng. Xem ra chính mình cần bảo dưỡng tốt, nếu không có thể dẫm vào vết xe đổ ‘Tráng niên sớm thế’.

An Chi Dao một bên cân nhắc một bên dùng chăn bao lấy thân thể, ngắn ngủn 5 phút liền lâm vào mộng đẹp. Sớm cô độc, còn sống ở đâu đối với nàng mà nói không phân biệt.

Thời gian thấm thoát, bất tri bất giác liền trôi qua năm sáu ngày, có trí nhớ nguyên chủ, Mary rất nhanh liền nắm giữ tình huống nhà Bennet. Đây là một gia đình tiểu thân hào nông thôn, chưa nói tới giàu có, nhưng cũng không túng quẫn, nhưng ở trước mắt ‘Nhân Hiếu công chúa’ không thể nghi ngờ là bần cùng. Tệ hơn là, nhà Bennet chỉ có năm cô con gái không có nam đinh, thuộc loại tuyệt hậu, một khi Bennet tiên sinh đi, gia sản sớm muộn gì sẽ bị tộc nhân thu hồi, lưu cho năm cô con gái chỉ có đồ cưới gầy còm.

Ở loại này gia đình này, nếu muốn chung thân không lấy chồng lại có cuộc sống an nhàn là không có khả năng. Phần đầu mười mấy năm, mắt thấy thắng lợi đang đi theo quý công chúa lưu lạc thành con gái bần gia, tâm tình Mary thực phức tạp.

Hơn nữa, nhà Bennet nhìn như hài hòa hoàn mỹ cũng không như ở mặt ngoài hạnh phúc như vậy.

Bởi vì đối với Bennet phu nhân mỹ mạo mê luyến mà xúc động kết hợp, sau kết hôn mới phát hiện hai người trong lúc đó tồn tại hồng câu không thể bỏ khuyết, tinh thần cô độc làm cho Bennet tiên sinh một lần lâm vào vực sâu thất vọng cùng buồn khổ mà khó có thể tự kiềm chế. Hắn đem kỳ vọng cuộc sống đều đặt ở trên người đứa nhỏ. Nhưng mà, Bennet phu nhân một năm tiếp một năm mang thai, lại thủy chung không có mang đến cho hắn Bennet tiên sinh nhỏ mà hắn chờ đợi. Nghĩ đến sản nghiệp của chính mình sau này sẽ đem giao cho con người anh em cùng mình không hợp kế thừa, Bennet tiên sinh liền cảm thấy nản lòng thoái chí, đơn giản mặc kệ, rốt cuộc không ở trên sản nghiệp lãng phí phân tâm lực. Trình độ cuộc sống nhà Bennet từ đó về sau trì trệ không tiến.

Bennet tiên sinh kiêu ngạo, tự phụ, tự xưng là thông minh tuyệt đỉnh, rất có loại hương vị ‘Mọi người đều say độc ta tỉnh’. Trừ bỏ thứ nữ Elizabeth, mọi con gái bao gồm bà vợ trong mắt hắn đều là ‘Ngu xuẩn’ không hơn không kém! Hắn khinh thường ngôn hành cử chỉ các nàng lại không dạy dỗ, ngược lại lấy thờ ơ lạnh nhạt các nàng ngu xuẩn cũng thêm châm chọc làm vui. Này trở thành lạc thú duy nhất trong cuộc sống buồn khổ của hắn.

Tổng mà nói, đây là một người cha không có trách nhiệm.

Trên Bennet phu nhân có một chị gái cùng một anh trai, là yêu nữ trong nhà, thuở nhỏ liền được nuông chiều, hình thành kiến thức thiên cận cá tính lại lỗ mãng, ngày thường chỉ chuyên chú mặc quần áo, nghe lời đồn đãi chuyện nhảm. Vì vậy, nàng không thể đi vào thế giới tinh thần của Bennet tiên sinh. Yêu lúc ban đầu đậm đi, nàng chỉ có thể đem trọng tâm toàn bộ cuộc sống chuyển dời đến trên người năm cô con gái, tuy rằng nàng lái nhai có chút quá, cả ngày bồi dưỡng con gái ôm mộng đẹp tìm rổ kim quy không thực tế, nhưng tình yêu của nàng đối với mấy con gái là không thể nghi ngờ. Mục đích cuối cùng của nàng chính là muốn cho mấy cô con gái sống tốt, dù sao chờ sau khi nàng cùng chồng chết đi, Lang Vaughn cũng vô pháp thu dụng các con gái.

Mặc dù ở trên tính cách tồn tại nhược điểm trí mạng, không tốt cho giáo dưỡng con gái, cũng không thể phủ nhận Bennet phu nhân là một từ mẫu.

Jane là trưởng nữ nhà Bennet, cũng là cô gái đẹp nhất nổi tiếng Lang Vaughn. Tính tình nàng ôn hòa, tâm tư đơn thuần, hết thấy sự vật trên thế giới ở trong mắt nàng đều là tốt đẹp. Loại tính nết này làm cho nàng

rất được hoan nghênh.

Elizabeth là thứ nữ nhà Bennet, diện mạo hơi kém chị gái, nhưng cũng được coi là tú lệ. Nàng hoàn toàn kế thừa tính nết của phụ thân thông minh kính nhi cùng quyết giữ ý mình, ngay cả ham thích xoi mói người khác thêm chàm chọc cũng giống nhau như đúc. Nhưng trí tuệ cùng hài hước của nàng lại làm cho chàm chọc của nàng có vẻ sinh động thú vị như vậy, làm người bật cười. Vì vậy nàng rất khó làm cho người ta chán ghét.

Cô thứ tư cùng thứ năm Catherine cùng Ledia cùng hai cô chị nhàn tĩnh cùng trí tuệ hoàn toàn không giống. Ý nghĩ các nàng đơn giản, tình lực dư thừa, bởi vì mẫu thân sùng nịch không hề tiết chế mà dưỡng thành cá tính lỗ mãng phóng túng. Vô luận ở nhà hay là ở trên vũ hội, không có im lặng xuống, còn nhỏ tuổi đã cả ngày đắm chìm ở trong tình yêu nam nữ không thể tự kiềm chế.

Mà Mary, không hề nghi ngờ, nàng là quái thai trong gia đình này, một xấu hổ tồn tại. Jane cùng Elizabeth như hình với bóng, Catherine cùng Ledia tình đầu ý hợp khó phân, Mary bị hoàn toàn bỏ qua cô lập, ngay cả Jane ôn nhu thiện lương cũng không có biện pháp ngồi xuống cùng nàng nói chuyện 5 phút, bởi vì miệng nàng đầy triết học thật sự là rất đáng ghét.

Người là động vật quần cư, chỉ có sống nhờ lẫn nhau mới có thể sống sót. Từng là ‘Nhân Hiếu công chúa’ biết rõ đạo lý này, quyết tâm vận dụng kiên nhẫn cùng trí tuệ chính mình từng giọt từng giọt, không nhận thức được thay đổi tình trạng Mary tứ cố vô thân. Nếu đã đến đây, nàng sẽ cố gắng lớn nhất làm cho chính mình qua thoải mái.

### 3. Chương 3: Gia Đình

Ham thích lớn nhất của Mary chính là đọc sách, luyện cầm, ca hát, vẽ tranh... Những gì thuộc về thực nữ thời đại này nàng đều khắc khổ luyện tập, bởi vì nàng biết rõ không có đồ cưới dày, lại khuyết thiếu dung mạo mê người, chỉ có mấy thứ này có thể bổ khuyết thiếu hụt của nàng.

Nhưng là đáng tiếc, nàng là có tài hoa, lại xem nhẹ nhất một môn bản lĩnh hẳn phải nắm giữ, là giao tế. Triết học thâm ảo, làm cho người không thể lý giải, tham thảo cùng dài dòng, bản hoà tấu kỳ xảo phiền phức cũng không thể làm cho nàng ở trên vũ hội đại tỏa ánh sáng, ngược lại chỉ để lại khô khan cổ hủ, tính tình cổ quái, khó có thể có ấn tượng hợp quần.

Mary khuyết thiếu nhất, hoàn toàn là An Chi Dao am hiểu nhất. Trên người không có một giọt máu hoàng thất lại có thể nhận được gia phong Nhân Hiếu công chúa, lướt qua mọi hoàng tử hoàng nữ lấy hết thái hậu sủng ái, bởi vậy có thể thấy được năng lực sinh tồn của An Chi Dao có bao nhiêu cường. Kiêu ngạo tự tin của nàng, bình tĩnh thông dong bổ khuyết linh hồn Mary tái nhợt, cũng đem vận mệnh nguyên bản của Mary sinh ra thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Bộ sách triết học của Mary bị đem gác xó, còn lại chỉ là các loại sách tham khảo cùng du ký. An Chi Dao cố gắng hấp thụ tri thức trong sách, dung hợp trí nhớ trong đầu, trừ bỏ mặc đồ ngực lớn lộ nhũ cùng trình độ nấu nướng thô ráp, nàng đã hoàn toàn thích ứng thời đại này.

Nghe thấy Luoni phu nhân gõ chuông, Mary buông sách du ký trong tay, về mặt ưu sầu đi lều một dùng cơm. Còn chưa đến gần, âm thanh Catherine cùng Ledia oán giận liên rõ ràng truyền đến, nghe lên có chút chói tai.

“Xin ba đẩy, cho con nhiều vài xu đi! Lại qua một ngày, mẹ kia sẽ bị người khác thu mua đi!”

“Tuyệt không đáng tiếc, Catherine. Mẹ tình xảo hơn cũng vô pháp tân trang cái trán con quá mức rộng lớn, ngược lại làm nó nhìn qua càng thêm rõ ràng.” Ngữ khí Bennet tiên sinh có điểm không kiên nhẫn, “Huống hồ, tháng này hai đứa đã từ chỗ ta cầm đi bốn đồng tiền. Phải biết rằng, lao công Lang Vaughn làm vất vả nhiều ngày cũng mới kiếm được hai đồng tiền.”

“Ba, đây là một lần cuối cùng, con cam đoan!”

“Cam đoan của con chưa từng thực hiện. Tốt lắm, Luoni phu nhân, có thể ăn cơm.”

“Nha, mẹ, con thật sự thích cái mũ kia, con mua về, mẹ cũng sẽ thích!” Catherine ngược lại đi năn nỉ Bennet phu nhân, Ledia không ngừng phụ họa, đem mũ kia miêu tả xa hoa.

“Con yêu, 11 xu cũng không tính nhiều không phải sao? Ta cho con là được.” Bennet phu nhân động tâm, nài nỉ đối với yêu cầu của các con gái luôn khó có thể cự tuyệt.

“Đừng để tôi nhắc nhở thêm, tháng này bà đã nghiêm trọng siêu chi, nếu bà muốn để hai tháng kế tiếp chúng ta đều ăn salad rau xà lách, vậy cho chúng nó đi!” Ngữ khí Bennet tiên sinh thực nghiêm khắc. Một Bennet phu nhân đã muốn đủ để hấn chịu, không nghĩ tới hai cô con gái lại hoàn toàn kế tập tính thừa tiêu xài của bà.

“Anh yêu, anh không thể khăng khải một ít sao?” Bennet phu nhân khẩn cầu nói.

“Không thể!” Bennet tiên sinh không lưu tình chút nào cự tuyệt.

Catherine cùng Ledia thất vọng kêu la đứng lên.

Vì một chút tiền bạc mà khắc khổ, Mary chưa bao giờ thể nghiệm qua, nhưng so với hậu cung Đại Hạ lục đục với nhau, đập thập phủng cao mà nói, cuộc sống hiện tại thực làm nàng vừa lòng. Miệng nàng bất giác giương lên, bước đi nhanh hơn.

Bennet tiên sinh đối với việc phu nhân cùng con gái mọi cách cầu xin có tai như diếc, phẳng phất giả trang một bộ tâm địa tảng đá. Khi Mary đi vào nhà ăn, vừa vặn thấy Bennet phu nhân vạn phần thất vọng vỗ về ót tũ thân nói, “Nha, thần kinh đáng thương của tôi, con gái đáng thương của tôi! Anh yêu, anh thật là tàn nhẫn!”

Bennet tiên sinh ngồi ngay ngắn ở ghế trên, vẻ mặt thờ ơ, Catherine cùng Ledia càng thêm hăng say âm ỹ, Jane cùng Elizabeth tránh sang một bên, bắt đầu dĩ nhìn nhau cười.

Thấy vẻ mặt Bennet phu nhân thống khổ cùng phản ứng mọi người không cho là đúng, Mary ngẩn người.

“Mẹ, nhanh ngồi xuống.” Nàng bước nhanh tiến lên, một bên đỡ lấy Bennet phu nhân, một bên vụng trộm bắt mạch cho bà. Quả nhiên là vậy, Bennet phu nhân có bệnh đau nửa đầu, hơn nữa đã bị bệnh một đoạn thời gian rất dài.

Đau nửa đầu chịu không nổi một nhọc cùng tranh cãi âm ỉ, một chút cảm xúc phập phồng nho nhỏ, giấc ngủ không đủ, thậm chí là nguyệt sự đều dẫn phát bệnh tình chuyển biến xấu. Loại đau đớn này bén nhọn mà lâu dài, cần tiêu phí nghị lực thật lớn mới có thể qua. Bệnh nghiêm trọng như thế, người ở đây thể nhưng chỉ cho là Bennet phu nhân không ốm mà rên, chẳng những không có một chút ít quan tâm, còn rước lấy Bennet tiên sinh châm chọc khiêu khích. Thậm chí ngay cả Elizabeth cùng Jane cũng đối với Bennet phu nhân diễn xuất tỏ vẻ không kiên nhẫn, mà Catherine cùng Ledia càng không cần phải nói, các nàng chỉ cảm thấy bộ dáng mẹ ôm cái trán kêu lên đau đớn cực kỳ buồn cười, hi hi ha ha bất chú.

Nguyên lai, Bennet phu nhân cùng Mary giống nhau, cũng là một người bị bỏ qua cô lập trong gia đình này. Bà lo liệu gia vụ, không nói tận thiện tận mỹ, cũng coi như tận tâm hết sức, đối với các con gái lại chiều cổ cần thận. Mà kết quả là lại không ai phát hiện bà đang thừa nhận tra tấn. Với Mary sống trong tư tưởng lấy Hiếu trị quốc, từ nhỏ liền nhận ‘Bách Thiện Hiếu giáo dưỡng cảm thấy thật khó tưởng tượng, thậm chí là đại nghịch bất đạo.

Tâm tình nàng hiện tại thực phức tạp. Cái nhà này tuy rằng không có ba vợ bốn nàng hầu, thứ nữ con vợ kế, mà chuyện tình sốt ruột cũng không thiếu.

“Tốt lắm, đều bớt tranh cãi, mẹ cần im lặng.” Nàng trầm giọng mệnh lệnh, sau đó dùng ngón tay kim các đại yếu huyết trên đầu Bennet phu nhân. Thái hậu cũng có tật xấu đau nửa đầu, nàng theo một vị thần y dân gian học xong bộ thủ pháp mát xa này, lại phụ thêm châm cứu liền có thể giảm bớt bệnh tình. Nhưng Anh quốc không có công cụ châm cứu, chỉ có thể ngày sau vào thành tìm thợ rèn làm.

Mọi người đều bị uy nghiêm hiem thấy ở Mary trấn, nháy mắt an tĩnh lại.

Đau đớn bẹn nhọn chậm rãi biến mất, ngón tay con gái mang đến cảm giác thoải mái, nghe thấy con gái ôn nhu hỏi mình thấy sao, Bennet phu nhân cảm động sắp rơi lệ đến nơi. Mỗi khi bà bị đau đớn tra tấn, tính tình táo bạo, trong nhà chưa từng có người nào chân chính quan tâm bà.

“Mary con yêu, con thật là tri kỷ! Mẹ tốt hơn nhiều.” Bennet phu nhân cầm tay Mary, hôn lên mu bàn tay nàng.

Mary không được tự nhiên cúi mắt, ngồi xuống ở bên người Bennet phu nhân. Phương thức người Anh quốc biểu đạt cảm tình cùng bọn họ ăn mặc giống nhau, không bị cản trở, làm cho nàng thực không quen. Nhưng thật lâu trước kia đã mất đi cha mẹ, loại cảm giác này lại làm nàng quyến luyến.

“Thời điểm đau đầu thì gọi con, ần nhu một lát lại nghỉ ngơi nửa giờ sẽ tốt hơn rất nhiều.” Nàng ôn ngôn nhỏ nhẹ dặn dò, khi nhìn về phía Bennet tiên sinh, biểu tình trở nên thực nghiêm túc, “Ba, mẹ mắc chứng đau nửa đầu nghiêm trọng. Con đề nghị ba sau cơm trưa lập tức mời bác sĩ lại đây nhìn một cái.”

“Được rồi, nếu con cảm thấy bất yếu.” Bennet tiên sinh chống lại con mắt con gái màu lam sáng ngời thâm thúy, bỗng nhiên cảm thấy áp lực thật lớn.

“Rất trọng yếu.” Mary thoáng nâng cằm, tiếng nói trầm thấp.

Bennet tiên sinh không nói, ánh mắt phức tạp. Con gái thẳng lưng, biểu tình túc mục, miệng uy nghiêm, nhìn qua tựa như quý tộc chân chính. Mary cùng quý tộc? Được rồi, hẳn nhất định là sinh ra ảo giác!

“Trời ạ, mẹ sinh bệnh sao? Chúng ta thế nhưng vẫn không phát hiện!” Jane la hoảng lên, đi đến bên người Bennet phu nhân, cúi người hôn trán của bà, “Thật sự có lỗi, mẹ, tha thứ con gái sơ ý đi!”

Elizabeth, Catherine cùng Ledia đều xúm lại lại biểu đạt chính mình xin lỗi.

Lần đầu tiên được các con gái nhiệt thành quan tâm như vậy, Bennet phu nhân kích động khó có thể kìm giữ. Bà ôm một đám con gái, liên thanh nói không có vấn đề gì, cuối cùng lại hôn cái trán Mary, cao hứng phần chần nói với Luoni phu nhân, “Tốt lắm, có thể ăn cơm.” Dem các con gái nuôi nâng lớn lên, bà chờ đợi không phải là một ngày này sao? Các con gái yêu chính là lễ vật trân quý nhất cho người mẹ.

Luoni phu nhân cười đem cơm trưa bưng lên, sắc mặt Mary vốn là không tốt đẹp càng thêm khó coi. Cực khổ của nàng lại bắt đầu!

Rất nhiều rau dưa Anh quốc Đại Hạ đều không có, thí dụ như khoai tây, cải bắp tím, súp lơ, cà chua, ngô, cà rốt. Những rau dưa này phong vị khác nhau, vị tuyệt hảo, lại bị lãng phí ở trong tay Luoni phu nhân, càng làm cho Mary cảm thấy tuyệt vọng là, nghe nói Luoni phu nhân là đầu bếp nổi tiếng nhất Lang Vaughn. Bởi vậy có thể thấy được trình độ nấu nướng nơi này đến tốt cùng bị vây trong trạng thái nào, trừ bỏ nướng, luộc cơ hồ không có phương pháp nấu nướng khác.

Hôm nay ăn vẫn như cũ là khoai tây với cá, đây là đồ ăn phổ biến Anh quốc, cơ hồ mỗi ngày đều sẽ xuất hiện ở trên bàn cơm. Đổ lên hồ tiêu cùng muối, đem khoai trộn lẫn cá, chớp mũi nghe mùi cá đặc hơn, Mary bỗng nhiên cảm thấy thực vô lực. Loại thủ pháp chế tác này thô lậu đến cực điểm, thức ăn ngay cả gia vị đều phải tự mình động thủ cũng có thể xưng là Quốc thực? Bảo người Đại Hạ việc nhà ăn sáng, ven đường ăn vặt làm sao mà chịu nổi?

Ăn uống mỹ thực Đại Hạ với trình tự phong phú, sắc hương vị câu toàn, lại ăn đồ ăn nhà Bennet không khác chịu hình! Cúi đầu nhìn xem dáng người mình gầy yếu cực nhanh, Mary cảm thấy không thể như vậy đi xuống.

“Luoni phu nhân tay nghề lại tiến bộ, rau dưa salad rất đẹp vị!” Elizabeth cùng Jane tán thưởng nói.

“Đúng vậy, ta cảm thấy cánh gà nướng ngày hôm qua cũng tốt lắm.” Jane gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

“Có thể cam kết với Luoni phu nhân, ta dám nói toàn bộ phu nhân Lang Vaughn đều ghen tị ta!” Bennet phu nhân rất đắc ý.

Cánh gà ngày hôm qua hỏa hậu quá mức, cứng rắn giống như củi gỗ, hơn nữa trước đó không hề được tẩm ướp, không có vị. Hôm nay salad chỉ thêm chút dầu hạt cải quấy lên, thuần túy nguyên nước nguyên vị,

cùng tay nghề nấu nướng hoàn toàn không có quan hệ. Nguyên lai không phải Anh quốc trù nghệ không được, mà là đầu lưỡi bọn họ rất dễ hầu hạ.

Mary âm thầm cảm thán, lại cũng không có tham dự mọi người thảo luận. Ăn không nói ngủ không nói là lễ nghi cung đình cơ bản nhất của Đại Hạ, sớm bị khắc vào trong khung.

Cơm xong, Bennet tiên sinh mời bác sĩ tới. Vốn tưởng rằng đây bất quá là con gái cùng phu nhân liên thủ hồ nháo một lần, không nghĩ tới bác sĩ chẩn đoán qua xác định, Bennet phu nhân quả thật mắc chứng đau nửa đầu nghiêm trọng, loại bệnh này cần nghỉ ngơi thật nhiều, tâm tính vững vàng cùng hoàn cảnh im lặng.

Thấy phu nhân bị nhóm con gái vây quanh, biểu tình đáng thương hể hể, Bennet tiên sinh cảm giác đầu mình cũng bắt đầu đau. Hắn có thể tưởng tượng, sau này phàm là cùng phu nhân có ý khác, bà sẽ làm trầm trọng thêm, lấy bà thần kinh yếu ớt nói chuyện, làm cho chính mình không thể không nhượng bộ.

Bị tiền cảnh không xong này làm phức tạp, khi Mary yêu cầu phụ trách bữa tối hôm nay, Bennet tiên sinh ma xui quỷ khiến đáp ứng luôn.

## 4. Chương 4: Trù Nghệ

Phòng bếp là lãnh địa của Luoni phu nhân, lãnh địa bị xâm chiếm, bà cảm thấy thực tức giận.

“Mary, cô thật sự muốn đích thân chủ trì mà không cho tôi làm trợ thủ?” Bà dò hỏi lần thứ bảy.

“Đúng vậy phu nhân.” Mary một bên nhấm nháp các loại gia vị tại phòng bếp, xác nhận trình tự vị chúng nó, một bên gật đầu khẳng định. Tuy rằng gia vị không có đa dạng chủng loại như Đại Hạ, nhưng gia vị Anh quốc cũng không tính là ít, chính là Luoni phu nhân không biết nên làm thế nào đem ưu điểm chúng nó dung hợp trong thức ăn đi.

“Đây là cái gì, Luoni phu nhân?” Mary cầm lấy một quả nâu hình trứng vỏ cứng ít nước.

“Đó là đậu khấu, hương vị mới, khi phanh thịt thả một chút có thể làm hương vị càng thêm nồng đậm, nhưng là không cần thả nhiều lắm, sẽ làm đầu lưỡi tê dại.” Thời điểm Luoni phu nhân giải thích mày mặt nhăn nhó. Gia vị đều không nhận thức được đầy đủ đã nghĩ xuống bếp, Mary tiểu thư còn không bằng trở về xem sách triết học của nàng, ít nhất này ham thích này không có nguy hiểm.

“Thứ này?” Mary giơ lên một vỏ cây gì đó.

“Đây là nhục quế.” Luoni phu nhân giải đáp đơn giản rất nhiều, cũng không có nói rõ cách sử dụng, xem ra là muốn cho Mary biết khó mà lui.

Mary lơ đãng gật đầu, bẻ một mảnh nhỏ nhục quế bỏ vào trong miệng nhấm nháp, rất nhanh liền xác định cách sử dụng nó thích hợp nhất. Một đời trước vì hầu hạ tốt thái hậu, nàng khổ học nấu nướng, một tay trù nghệ ngay cả ngự trù cao nhất trong cung đều phải giơ ngón tay khen ngợi, bất quá là phân biệt gia vị mà thôi, căn bản không làm khó được nàng, hỏi Luoni phu nhân chỉ vì nhớ kỹ tên chúng nó.

“Này?” Nàng giơ lên một cái giống như lạc vỏ cứng ít nước.

“Đó là bột cà ri.” Luoni phu nhân càng ngày càng không kiên nhẫn.

Mười phút sau, Mary buông một cái bình nhỏ cuối cùng, mỉm cười nhìn về phía Luoni phu nhân nói, “Cám ơn giúp đỡ của bà, phu nhân, bà có thể đi rồi.”

Tiếng nói cô gái uyển chuyển êm tai, trong giọng nói đầy nhịp điệu lại mang theo lực áp bách nào đó, làm cho Luoni phu nhân sinh ra cảm giác không thể cãi lời. Bà cơ hồ liền lập tức gật đầu rời khỏi phòng bếp, đi tới cửa mới phản ứng lại, chần chờ nhìn lại cô gái bắt đầu bận rộn.

Cô gái rửa sạch một cây dưa chuột, đem nó đặt ở trên thớt một phân thành hai, lại cắt thành hình thoi, bàn tay trắng nõn nhỏ bé cao thấp tung bay, động tác rất nhanh mà tao nhã.

Đây là dao thái hay là vũ đạo? Luoni phu nhân há to miệng, kìm lòng không được tiêu sái trở về nhìn lại thốt. Mỗi một phiến dưa chuột đều hình dạng hoàn mỹ, độ dày đều đều, làm cho bà làm bếp trưởng mười mấy năm cảm thấy xấu hổ.

“Bà yên tâm sao phu nhân?” Mary nghiêng đầu, tươi cười ôn hòa.

“Mary tiểu thư khi nào thì học được trù nghệ?” Luoni phu nhân thực giật mình.

“Ở thời điểm mọi người không chú ý.” Mary tiếp tục đốc đốc thiết thái, bề ngoài đáp tốt.

Luoni phu nhân quả nhiên không hề truy vấn, nói nhanh ‘Ta đi thu quần áo’ liền rời đi, thời điểm bà không chú ý Mary nhiều lắm. Không ai biết vị tiểu thư nhà Bennet này đến tốt cùng là hình dáng gì, liền ngay cả chị em của nàng cũng nói không rõ.

Liếc mắt theo bóng dáng Luoni phu nhân, khóe môi Mary hơi hơi giương lên. Ít nhiều do nguyên thân tính cách cổ quái cùng người nhà bỏ qua, nàng mới có thể giống như bây giờ không có sợ hãi.

Buổi chiều gần hai giờ, hàng xóm nhà Bennet, Lucas tước sĩ cùng vợ và con gái tới chơi. Hai vị gia chủ ở thư phòng tiến hành một hồi nói chuyện, Lucas tước sĩ mặc sức tưởng tượng năm đó trải qua ở Điện Buckingham, tuy rằng không thể yết kiến Nữ Hoàng, nhưng đây đã là vinh quang rất lớn, đáng giá hẳn cả đời về chỗ cũ.

Bennet tiên sinh kiên nhẫn lắng nghe, thường thường phát ra cảm thán, biểu tình phi thường chân thành. Mà trên thực tế, nội tâm ông chính là âm thầm trào phúng Lucas luận điệu cũ rích cùng nói bốc nói phét, cũng từ đó chiếm được lạc thú rất lớn.

Tóm lại, hai người trò chuyện với nhau thật vui.

Lucas phu nhân ham thích thu thập kỳ văn dật sự Lang Vaughn cũng cùng người chia xẻ. Lúc này, bà xem như cùng Bennet phu nhân tình đầu ý hợp, hai người đều sinh một đồng con gái, điều này càng thêm tăng tiến đề tài chung giữa hai người. Trước mắt, hai người đang nhiệt liệt thảo luận thanh niên tài tuấn Lang Vaughn, từ giữa lựa ra con rể ưu tú.

Trưởng nữ nhà Lucas Charlotte cùng Elizabeth là bạn tốt, nàng gần nhất cùng Elizabeth nói không hết chuyện, ngay cả Jane cũng bị vắng vẻ. Catherine cùng Ledia đối với Charlotte không có hứng thú, lại đối với chiếc mũ đính châu ngọc nàng mang yêu thích không buông tay, nắn nỉ nàng cúi xuống cho các nàng nhìn xem.

Cùng thường lui tới giống nhau, ai đều không có phát hiện không thấy Mary.

Chờ đến thời điểm ăn cơm, Bennet tiên sinh mới nhớ tới giữa trưa hứa hẹn với con gái, đối mặt với Lucas tước sĩ định lưu lại cùng ăn bữa tối, hẳn cảm thấy thực khó xử. Để cho khách nhân hưởng dụng một chút bữa tối không thể vào cửa tuyệt đối là lỗi lớn! Hẳn nên làm thế nào lễ phép lại uyển chuyển đem một nhà Lucas tiễn bước?

Đang ở thời điểm hần vất hết óc, Lucas tước sĩ hưng phấn hô, “Nha trời ạ! Luoni phu nhân chuẩn bị làm gì cho bữa tối? Hương vị này nghe thấy muốn kéo người bay lên!”

“Có lẽ là thịt bò?” Bennet tiên sinh không xác định nói. Cổ mùi vị thịt nồng đậm thuần hậu này cùng ngày xưa không giống, bên trong còn kèm theo nội hàm càng phong phú, làm cho người ta thèm nhỏ dãi ba thước.

Bennet tiên sinh cùng Lucas tước sĩ không hẹn mà cùng nuốt nước miếng, cảm giác đối cực kỳ.

“Lucas, có thể đi xuống dùng cơm, đi thôi.” Liên hướng về phía cổ mùi thơm làm cho người ta thần hồn điên đảo này, Bennet tiên sinh cũng nguyện ý làm ra dừng cảm nếm thử. Hơn nữa hẳn biết, muốn uyển chuyển tiễn bước một nhà Lucas là không có khả năng, bởi vì ánh mắt Lucas tước sĩ đã muốn toát ra lực quang, giống như một đầu sói bụng đói thật lâu.

Khi hai người đi vào nhà ăn, mọi người đã sớm nghe thấy hương mà đến, vẻ mặt khát vọng ngồi vây quanh bàn cơm. Catherine cùng Ledia lớn tiếng thúc giục, “Mary nhanh chút, chúng ta sẽ chết đói!”

“Tốt.” Mary cúi xuống tạp dề bên hông, dưới sự trợ giúp của Luoni phu nhân đem thức ăn nhất nhất mang lên bàn. Biết thói quen ẩm thực người Anh quốc cùng người Đại Hạ không giống, nàng đem mỗi món đồ

ăn đều phân nhỏ, mỗi một ít đặt trước mặt mọi người. Động tác Luoni phu nhân so với bình thường còn nhanh chóng hơn nhiều, sau khi ném thử tác phẩm của Mary, nước miếng của bà liền văng bị văng tràn, khăn cấp muống hồi phòng bếp dùng cơm.

“Hôm nay chủ trì là Mary nhà chúng ta sao?” Bennet phu nhân nuốt ngụm nước miếng, kiêu ngạo hỏi. Trời ạ, hương vị thịt bò nồng đậm lại mê người sắp đem nàng huân chết!

“Đúng vậy phu nhân, mọi người thỉnh chậm dùng.” Luoni phu nhân gật đầu, nhanh nhẹn rút đi.

“Mary, cháu thế nào đem bát tết cắt thành khối nhỏ?” Lucas tước sĩ chỉ vào bàn ăn trước mặt, vẻ mặt ngạc nhiên.

“Đây là khoai tây đun thịt bò.” Mary nhất nhất chỉ điểm qua, “Đây là tôm hấp, rau dưa thập cẩm, đều là ta theo sách nấu nướng cân nhắc làm ra, mọi người ném thử.”

“Được rồi, này đồ ăn nhìn qua rất được, chúng ta nguyện ý làm người thí nghiệm của con. Hiện tại, bắt đầu cầu nguyện đi.” Hầu kết Bennet tiên sinh mỉm cười gật đầu, sau đó dùng ngữ khí nhanh gấp đôi so với ngày thường tốc độ cầu nguyện niệm xong.

Mọi người mở to mắt, chuyện thứ nhất chính là cầm lấy đĩa ăn, đem đồ ăn trước mặt đưa vào miệng, sau đó màu sắc nháy mắt bạo lượng, tốc độ ăn cơm đột nhiên nhanh hơn mấy lần.

Thịt bò thái nhỏ tươi mới tô lạng, nước canh nồng đậm, khoai tây mềm hương giao tạp, vào miệng là tan, làm cho người ta hận không thể đem đầu lưỡi đều nuốt vào. Tôm hấp đỏ au, dùng vài miếng mê diệt hương xanh biếc làm đẹp, chỉ nhìn thôi cũng là một loại hưởng thụ, đưa vào miệng toan ngọt ngon miệng, ăn sạch mười phần. Rau dưa thập cẩm từ dưa chuột xanh, nấm rơm trắng, cải bắp tím trộn vị mà thành, bảo lưu lại cảm giác salad rau dưa thức thúy ngon miệng, khi nhắm nuốt dạt có cảm giác tươi mát sảng khoái, giống như trên đầu lưỡi tràn ra đóa đóa ngũ thủy ban lan hoa. Bữa tối sắc hương vị câu toàn đối với người ăn chán cá và khoai tây chiên mà nói quả thực là vô thượng hưởng thụ.

Lần đầu tiên, nhà ăn nhà Bennet vào thời điểm dùng cơm bảo trì im lặng, miệng bọn họ bận quá rồi, không còn công phu nói chuyện.

“Con yêu, lại cho ta thêm chút khoai tây đun thịt bò.” Bennet tiên sinh lần thứ ba đem đĩa đã ăn sạch tử đưa tới trước mặt Bennet phu nhân, Lucas tước sĩ nhanh khoắng sạch mấy khối thịt cuối cùng, ngẩng đầu mặt lộ vẻ khát vọng.

“Mọi đồ ăn đều ăn xong rồi.” Bennet phu nhân tiếc nuối lắc đầu. Trên thực tế, bà cũng không có ăn no.

“Vậy đem bánh ngày hôm qua làm còn lại lấy lên, có thể chấm nước thịt ăn.” Bennet tiên sinh đưa ra đề nghị của mình, lập tức đạt được mọi người nhiệt liệt hưởng ứng.

Nhìn mọi người dùng bánh đem đĩa ăn lau trơn bóng, Mary cúi đầu cười. Tuy rằng tinh thông nhất là mỹ thực cung đình, nhưng đem thức ăn cung đình cải tạo thành phong vị món ăn bình thường lại một chút cũng không làm khó được nàng. Bữa cơm hôm nay giải cứu dạ dày nàng bị độc hại nửa tháng, cho tới bây giờ, nàng mới thực sự sống lại.

Mà Luoni phu nhân giờ này khắc này tránh ở phòng bếp rơi lệ đầy mặt, ở trước mặt tiểu thư Mary, bà không còn dũng khí xuống bếp.

“Mary yêu quý, ta dám nói, chỉ cần ăn qua đồ ăn của cháu, mọi người đàn ông độc thân toàn Lang Vaughn, thậm chí là quận Hertford đều nguyện ý cưới cháu làm vợ!” Sống nửa đời người mới biết được chính mình trước kia ăn đồ ăn có bao nhiêu thô ráp, Lucas tước sĩ chân thành cảm thán nói.

“Cám ơn ngài đã khen tặng.” Mary hơi hơi cúi đầu. Ở trước công chúng thảo luận hôn sự của mình, nàng đối với tâm trạng người Anh quốc không bị cản trở còn cần một đoạn thời gian rất dài mới có thể thích ứng. Nhưng đã trải qua giáo dục quý nữ khiến nàng có thể hoàn mỹ ứng đối đủ loại trường hợp xấu hổ mà giấu giếm khác thường.

“Ta trước kia còn lo lắng con gái không được, hiện tại rốt cục bớt đi một tâm sự. Con yêu, con về sau coi trọng ai, mẹ chỉ cần đem anh ta gọi về nhà ăn một bữa cơm là có thể!” Bennet phu nhân hưng trí bừng bừng, cảm thấy ý nghĩ của chính mình tiếp cận vô hạn sự thật.

Hơn nữa, bình thường không có chú ý, hôm nay vừa thấy mới phát hiện, trên đầu Mary vẫn búi tóc tinh xảo, gài lên một bông hoa nhỏ, da thịt tuyết trắng hoàn mỹ làm dung mạo của nàng rạng rỡ không ít, con mắt to tròn màu lam sáng ngời lóe ra quang mang trí tuệ, động tác dùng cơm tao nhã giống như quý tộc.

Trời ạ, con gái của bà tuyệt không bình thường, ngược lại càng xem càng đẹp! Bennet phu nhân bị Mary mê hoặc, đem nàng ôm vào trong lòng thân thiết hôn hai gò má phấn hồng mềm mại của nàng, trong lòng cao hứng nói không nên lời. Tuy rằng không thể sinh hạ con trai, nhưng năm cô con gái đều là kiêu ngạo của bà.

“Nếu bà làm như vậy, tôi nghĩ bà sẽ thành công!” Bennet tiên sinh lần đầu không có tỏ vẻ trào phúng đối với ý tưởng của Bennet phu nhân, ngược lại tán thành gật đầu, sau đó nhìn về phía con gái, ngữ khí thập phần tha thiết, “Mary, con xuống bếp lần này thực thành công. Cha đề nghị con về sau xem nhiều sách nấu nướng một chút, đương nhiên, trọng yếu hơn một chút là đừng cảm thực tiễn! Chúng ta đều giúp con thử nghiệm!”

Đề nghị của ông lại một lần nữa đạt được mọi người nhiệt liệt hưởng ứng.

Mary mỉm cười, gật đầu đồng ý, đổi lấy Bennet tiên sinh tán thưởng.

Từ đó về sau, một nhà Lucas luôn tìm lấy cơ đến bãi phỏng Lang Vaughn, từ ba người bắt đầu đến toàn khu xuất động, không đến bữa cơm chấm dứt tuyệt đối không đi, cảnh này khiến thu chi nhà Bennet kéo lên. Cuối cùng thật sự không có cách nào, Bennet tiên sinh chỉ thị Luoni phu nhân một lần nữa chuyển bếp, thế này mới đánh mất nhiệt tình một nhà Lucas.

Nhưng bọn họ vẫn như cũ không có chết tâm, thường thường đến thử thời vận, thấy Mary chủ trì cao hứng tựa như nhật được vàng.

Luoni phu nhân yên lặng rơi lệ, trù nghệ của bà đã lưu lạc thành hung khí khu đuổi khách nhân sao? Cũng may Mary tiểu thư thập phần khảng khái, nguyện ý đem thực đơn nghiên cứu đưa cho bà. Nhưng là phương pháp chế tác thức ăn rất phức tạp, một đạo đồ ăn có đôi khi phải qua mấy giờ ướp cùng nấu nướng, đối với bà nấu cơm chỉ biết luộc nướng mà nói không thể nghi ngờ là thiên đại nan đề.

Học nhiều năm bà cũng chỉ nắm giữ vài món đồ ăn mà thôi. Nhưng đây đã đủ làm cho bà ngạo thị các nhà bếp Lang Vaughn rồi.

## 5. Chương 5: Thay Đổi

Bệnh đau nửa đầu của Bennet phu nhân thực nghiêm trọng, một ngày muốn phát tác ba bốn lần, cảnh này khiến tinh thần bà uể oải, tính tình cũng càng ngày càng táo bạo. Bất quá hiện tại tốt lắm, có Mary tri kỷ, loại trạng thái không xong này chiếm được cải thiện lớn, chẳng sợ nghe Mary nói sẽ dùng ngân châm đâm vào đầu của bà, bà cũng chỉ là do dự vài phút liền đáp ứng.

Cũng may Mary còn không có châm cụ thích hợp, điều này nói rằng trình tự làm việc sẽ kéo dài thời hạn, làm cho tâm tình cực độ khấn trương của bà chiếm được một đoạn thời gian giảm xóc.

Giúp đỡ Bennet phu nhân nằm xuống, giúp bà dịch góc chăn, Mary đứng lên chuẩn bị rời đi.

“Mary, cảm ơn con đã chiều cố, mẹ quá yêu con.” Bennet phu nhân bỗng nhiên giữ chặt tay nàng, ôn nhu nói.

Mẹ yêu con, những lời này trước kia chỉ có thể nghe thấy ở trong mộng! Mary giật mình lặng một hồi lâu mới phản ứng lại, cố nén trụ nội tâm bắt đầu kích động, cầm lại tay Bennet phu nhân nhẹ nhàng nói, “Con cũng yêu mẹ.” Đúng vậy, từ nay về sau, bà liền là mẫu thân của ta.

Ra khỏi phòng, nàng đứng ở cửa phòng hồi lâu mới rời đi.

Catherine cùng Ledia lại đi Meriton chơi, tuy rằng không quen nhìn tính cách hai người phóng túng lỗ mãng, nhưng Mary chưa bao giờ nghĩ tới đi khuyên bảo họ. Mới tới dị thế, ngay cả cuộc sống của mình đều không có biện pháp hoàn toàn nắm trong tay, làm sao có nhàn tâm đi quản người khác?

Jane cùng Elizabeth ở phòng khách thêu thùa may vá, thường thường nói chuyện với nhau vài câu, phát ra tiếng cười khoái trá.

“Em có thể gia nhập với hai người sao?” Mary đi qua đi cúi người hỏi.

“Đương nhiên có thể.” Jane lập tức giữ chặt nàng.

“Cám ơn trời đất, em rốt cục từ trong sách đi ra! Phải biết rằng, em trước kia chưa từng theo chúng ta cùng nhau làm châm tuyến.” Elizabeth mân miệng trêu ghẹo.

Mary mỉm cười, không nói gì.

“Mẹ đỡ sao?” Về mặt Jane lộ ra lo lắng.

“Tốt hơn nhiều, lúc này đang ngủ.” Mary đáp lời rồi cầm lấy đôi tất Jane còn chưa hoàn công, lật xem đường viền hoa.

“Mẹ đương nhiên đang ngủ, nếu không trong phòng sẽ không im lặng như vậy.” Elizabeth chu miệng, “Mary, em hiện tại là tâm can bảo bối của mẹ, chỉ cần em rời mẹ 5 phút, mẹ sẽ gọi em khắp nơi!”

Jane nhẹ cười rộ lên, Mary lại nhú nhú mày. Tuy rằng biết người Anh quốc đối với quy củ chẳng coi trọng, nhưng nàng vẫn không thể nhận lấy hành vi trêu ghẹo cha mẹ như cũ.

Trong lòng mặc niệm nhập gia tùy tục, nàng buông mày, nhẹ nhàng vén làn váy, ở bên cạnh Jane ngồi xuống, hai đầu gối khép lại, hai chân thả lỏng, tay tự nhiên khoát lên tay vịn ghế dựa, tư thái thông dong tao nhã.

Elizabeth nhìn nàng một cái thật sâu, mắt lộ ra tìm tòi nghiên cứu. Nàng cảm thấy Mary thay đổi, nói ít rất nhiều, không hề há mồm ngậm miệng chính là triết học, nhất cử nhất động có loại ý nhị mê người nói không nên lời. Nàng bắt đầu chú trọng mọi thứ, có thể thoải mái tạo ra ra đủ loại đồ vật tinh xảo, quần áo đơn giản lại khéo léo, càng thần kỳ là, vô luận nàng động thể nào, váy đều phẳng lì một đường, một tia nếp uốn cũng không có, nhìn qua vĩnh viễn ngăn nắp như vậy.

“Làm sao vậy Elizabeth? Trên mặt em có cái gì sao?” Chú ý tới ánh mắt Elizabeth, Mary mỉm cười hỏi.

“Không có gì, chính là cảm thấy Mary cùng trước kia không giống nhau.” Elizabeth thẳng thắn nói.

“Con gái mười tám biến lớn, người sẽ phải lớn lên không phải sao?” Mary cũng không cảm thấy khẩn trương. Nàng có được thân thể cùng trí nhớ nguyên chủ, điểm này ai cũng không có biện pháp nghi ngờ. Nhưng là, đã trải qua giáo dục quý nữ khắc nghiệt nhất, tinh như u lan thâm cốc, đi như xuân phong phát liễu, nói giống như nhuần vật không tiếng động, lễ nghi cung đình hoàn mỹ sớm khắc vào linh hồn, chẳng sợ thay đổi thân thể cũng khó phai nhạt.

Cho nên, nàng là Mary lại không có khả năng hoàn toàn biến thành Mary; cho nên, nàng từng giọt từng giọt biểu hiện ra chính mình không giống, làm cho người nhà Bennet không nhận thức được một Mary hoàn toàn mới.

“Con gái mười tám biến lớn? Nha, những lời này nói thật hay quá Mary! Chị đồng ý! Chỉ mong trên người Catherine cùng Ledia cũng xuất hiện biến hóa giống em!” Elizabeth cười nói.

“Đây cũng là nguyện vọng của em!” Mary thật sự gật đầu.

“Đồng ý.” Jane buông kim móc phụ họa.

Ba người nhìn nhau vài giây, vui cười rộ lên.

“Đây là ren gần nhất lưu hành sao?” Thu ý cười, Mary chỉ vào bán thành phẩm trên đầu gối Jane hỏi.

“Đúng vậy, tạo hình hoa hồng, thực tinh xảo đúng không? Khâu ở cổ áo cùng làn váy nhất định để xem lắm!” Jane hưng trí bừng bừng giới thiệu.

“Đúng thế.” Elizabeth gật đầu, sau đó thở dài, “Bất quá ren này rất phức tạp, em cuối cùng câu sai mấy châm, đem chỉnh tẩn ren đều hồng.”

“Chị cũng vậy, chị đã hủy bốn tấm, ” Jane giờ giờ kim móc lên, thất bại kêu lên, “Aha, thật tốt quá! Hiện tại chị phải chuẩn bị lần thứ năm!”

“Để cho em xem xem.” Mary tiếp nhận kim móc từ Jane, sau khi hủy đi một vòng đường viền hoa liền nắm giữ bí quyết, hai tay nhanh vũ động. Châm tuyến sống đều tương thông, nàng tinh thông gấm Tô Châu cùng thêu Thục, liền ngay cả phượng bào thái hậu cũng từ tay nàng tự may, loại đường viền hoa này cùng so sánh với bức tranh thêu Đại Hạ chủng loại phần đa rất đơn giản.

Bất quá 5 phút, một cái đường viền hoa tinh xảo hoàn mỹ đã thành hình ở trong tay nàng, thu hồi một châm cuối cùng, nàng đưa cho Jane cùng Elizabeth đang trợn mắt há mồm, dò hỏi, “Như vậy có thể chứ?”

“Mary, em thật sự là quá tuyệt vời!” Jane cùng Elizabeth trầm miệng một lời tán thưởng.

Mary mỉm cười, “Đây không có gì, em ở phương diện châm tuyến có vẻ am hiểu.”

Phụ nữ Anh quốc cũng yêu tự cùng một chỗ thiêu thừa may vá, đặc biệt ở nông thôn, thỉnh thoảng may tới cửa định chế quần áo phi thường đắt đỏ, cho dù Bennet phu nhân lại cũng chiều các con gái, cũng chỉ có thể ở thời điểm trọng đại mới vì các nàng làm một hai bộ, thời gian còn lại đều tự mình may. Cho nên nàng cũng không tính giấu diếm tay nghề chính mình, dựa vào tay nghề này, nàng có thể sống rất tốt. Vì sợ làm hoài nghi mà ần dẫu, sẽ làm tiêu chuẩn cuộc sống của mình chậm lại thật dài, Nhân Hiếu công chúa cũng sẽ không làm loại chuyện mất nhiều hơn được này.

Huống hồ, ở trong cung, dung nhan không chính là tử tội, thói quen tùy thời bảo trì hình tượng hoàn mỹ đã xâm nhập cốt tủy, khó có thể sửa đổi.

Elizabeth giật mình kêu lên, “Phải không? Nhưng là chị cho tới bây giờ chưa thấy qua em thiêu thừa may vá!”

“Đó là bởi vì đọc sách, đánh đàn, hội họa chiếm cứ tuyệt đại bộ phận tinh lực của em, em chỉ có thể trước khi ngủ khâu lên mấy châm. Trên thực tế, quần áo hôm nay chính là em tự mình làm.” Mary nhắc lần váy giải thích. Nàng nói được là lời nói thật, quần áo này thật là Mary tự tay may, bởi vì thợ khéo làm rất thô ráp, khó có thể lọt vào trong tầm mắt, lòng tự trọng của Mary rất mạnh chỉ có thể đem nó đem gác xó. Sau khi An Chi Dao đến đem quần áo Mary tiến hành đại cải tạo, làm cho chúng nó hoàn mỹ.

Váy thuần sắc trắng mới nhìn không có gì đặc biệt, chính là thợ khéo càng thêm tinh xảo, cắt quần áo càng thêm hợp người, làm người mặc nó có vẻ dị thường tinh thần. Nhưng Mary vén váy lên, Jane cùng Elizabeth mới phát hiện, trên làn váy màu trắng dùng sợi tơ màu bạc thêu đầy những đóa phù dung lớn, mỗi một cánh hoa đều trông rất sống động, hình tượng khác nhau, giống như có thể nhìn thấy, mặt trên phát hương. Bởi vì màu sắc quá mức giống nhau, ở phòng trong nhìn không ra, nếu đi đến bên ngoài dưới dương quang, các nàng có thể tưởng tượng váy này đem tỏa sáng ra sáng rọi mê người như thế nào.

“Trời ạ, đây là váy chỉ đồng thoại mới có thể xuất hiện!” Jane ghé sát vào, một bên lấy tay vuốt ve đóa hoa màu bạc, một bên liên tục sợ hãi than.

“Chị không thể không thừa nhận, Mary em là thiên tài chân chính!” Elizabeth nhìn chăm chăm làn váy, ánh mắt lộng dạ người.

Mary có chút kinh ngạc. Nàng chính là đơn giản đem váy cải tạo một phen, trước sau bất quá mất nửa ngày thời gian, thêu cũng dùng là loại thường, châm pháp trụ cột nhất, lại không nghĩ rằng trong mắt ở chị em nhà Bennet sẽ kinh hãi. Chẳng lẽ trình độ thêu nơi này cùng trình độ nấu nướng thô lậu giống nhau? Mary cảm thấy chân tướng đến gần.

Nhìn bộ dáng hai cô chị yêu thích không buông tay, trong lòng nàng khê động. Hai tuần lễ sau, nàng lục tục theo Bennet phu nhân đi mua mấy thất vải dệt, rảnh rỗi liền ngồi ở trong phòng bận rộn. Cảnh này khiến Bennet phu nhân không thể lúc nào cũng khắc khắc thấy nàng vô cùng bất mãn, nhiều lần báo cho nàng không cần giống như ngày xưa sa vào sách vở.

Bennet tiên sinh lần đầu phát hiện phu nhân thế nhưng cũng có thời điểm nhất trí cùng ý kiến của mình, điều này làm cho ông cảm giác vui mừng sâu sắc.

Bất quá, khi Mary từ thần thần bí bí lại khôi phục bình thường cũng đưa ra lễ vật của mình, bất mãn của bọn họ đều biến thành ngạc nhiên cùng tán thưởng.

“Đây là con tự tay cho ta sao?” Bennet tiên sinh mở ra áo choàng màu đen nâu, không xác định hỏi. Cái áo choàng này thợ khéo làm rất tinh xảo, cơ hồ nhìn không thấy một đường nối, ngay cả cúc áo cũng giấu dưới ám điệp, chỉ lộ ra trên cổ áo một quả huy chương đồng chất. Hoa văn phong cách cổ xưa, kim chúc nội liếm sáng bóng, trang sức đơn giản nhất lại làm cho áo choàng có vẻ dị thường xa hoa tôn quý.

Bennet tiên sinh không chế được biểu tình chính mình, cực lực làm cho chính mình thoát nhìn thực bình tĩnh, “Ta muốn thu hồi lại, để cho thời điểm báỉ phỏng Lucas tước sĩ lại mặc. Cám ơn con yêu!” Ông ôm Mary, rất nhanh chạy lên lầu tử mĩ đem áo choàng mặc lên, soi gương ngắm vuốt. Trời biết, ông hiện tại đã nghĩ mặc nó vào đi báỉ phỏng Lucas tước sĩ.

Bennet phu nhân cùng mấy cô con gái sẽ không tự chủ tốt như ông. Trong tay Bennet phu nhân đang cầm một cái váy, hạnh phúc sắp ngất xỉu đi. Váy cắt rất đơn giản, nhưng mặt trên thêu lại một chút cũng không đơn giản, vừa run lên, đóa hoa ngũ quang thập sắc, ngũ thải ban lan tựa như sống dậy, trên phiến lá xanh nhạt còn dính giọt sương trong suốt sáng ngời, giống như muốn theo mạch lá chảy xuống. Bennet phu nhân lấy tay sờ mới phát hiện, giọt sương kia dĩ nhiên là dùng sợi tơ màu bạc thêu lên, con có con bướm đang từ bụi hoa bay lên, theo vải dệt run run muốn bay.

Nhìn qua những chiếc váy bình thường cùng đắt tiền còn thua kém nhiều, so với tơ lụa Trung Quốc còn sang quý hơn, Bennet phu nhân vỗ vỗ bộ ngực chính mình, sắc mặt đỏ lên.

“Trời ạ, mẹ dám cá, liền ngay cả thợ may Điện Buckingham cũng làm không ra váy tốt như vậy! Nếu mẹ mặc nó vào ở Lang Vaughn đi một vòng, mọi người phụ nữ đều sẽ ghen tị mất!” Ngữ khí của bà thập phần kích động.

Mary mỉm cười. Bennet phu nhân nói đúng, váy này thật là trình độ may ngự dụng.

Jane cùng Elizabeth thu được hai cái bao tay song ren hoa văn, tinh mỹ phiền phức các nàng chưa từng thấy qua, cho dù đeo đi Luân Đôn cũng không cần lo lắng dụng hàng.

Lễ vật của Catherine cùng Ledia là hai đóa hoa cài đầu, hoa cúc màu lam cùng hoa hồng lửa đỏ hoang dã, tầng tầng lớp lớp đóa hoa dùng sợi nhỏ chồng chất mà thành, vô luận là nhìn xa hay là nhìn gần đều cùng thật sự giống nhau như đúc, tươi mới bức người, vĩnh không héo rũ.

Mấy chị em cho nhau xem xét lễ vật, phát ra nhiệt liệt thảo luận, Bennet phu nhân cũng đã thay váy, chống ô bạc đi tới cửa, la lớn, “Bọn nhỏ, ai theo mẹ đi bên ngoài đi một chút? Hôm nay thời tiết tốt!”

“Mẹ tự mình đi thôi!” Elizabeth xua tay, cũng kéo lại Mary muốn đi cùng. Nàng còn muốn học hỏi châm pháp của Mary, cũng không thể làm cho Mary rời đi.

Cho dù không có người hưởng ứng, Bennet phu nhân vẫn cao hứng phần chấn tiêu sái như trước. Bà có thể tưởng tượng mình sắp tạo thành hiệu quả oanh động. Làm cho các phu nhân Lang Vaughn ghen tị thôi! Ai kêu bọn họ không có con gái ngoan như Mary đâu?

Catherine cùng Ledia lập tức đội hoa lên đầu, ở trong phòng ngủ soi gương xong vui rạo rực chạy vào phòng khách, một phải một trái ngồi ở bên người Mary, ôm lấy cánh tay của nàng. Các nàng chưa từng nhiệt tình với Mary như vậy.

“Mary, em cũng muốn một cái váy!” Catherine lớn tiếng tuyên bố.

“So với của mẹ phải tốt hơn! Làn váy thêu đầy hoa hồng lửa đỏ!” Ledia cũng đề ra yêu cầu bản thân.

“Còn muốn một đôi bao tay ren!” Hai người trăm miệng một lời bổ sung.

Mỉm cười trên mặt Mary đậm đi, “Thật có lỗi, chị là chị của mấy đứa, không phải thợ may. Muốn váy, bao tay, hoa trên đầu, tự mình đi làm.” Biểu tình nàng lạnh lùng, ngữ khí xa cách, đối với việc hai người được một tác lại muốn tiền một thước phi thường phản cảm. Ước nguyện ban đầu khi đưa đi lễ vật là vì tặng

tiến cảm tình người nhà cùng mình, mà không phải vì lâm vào đời lấy không dứt. Tham lam là nhân tính thâm căn cố đế, tuyệt không thể dung túng!

Đối mặt Mary uy nghiêm, Catherine cùng Ledia cũng không dám can quấy, làm nũng. Ở trên người Mary, các nàng cảm nhận được áp lực thật lớn hơn hẳn đối mặt với cha.

Chuyện đời thêm lễ vật đành phải từ bỏ, ngay cả Bennet phu nhân cũng nghiêm trọng phản đối với hành vi các nàng một nhọc Mary.

Váy của Bennet phu nhân ở Lang Vaughn tạo thành một hồi cơn lốc. Mary trở thành cô gái được chào đón nhất Lang Vaughn. Nàng khẳng khái hào phóng, phàm là có người thỉnh giáo, nhất định dốc túi truyền thụ, cho dù không có người học được tay nghề thần kỳ của nàng, cũng để cho nàng đạt được cảm kích cùng tôn trọng của mọi người.

Cùng tướng tượng của Bennet phu nhân hoàn toàn giống nhau, mỗi người đều ghen tị bà nuôi con gái tốt quá, bà không thể nghi ngờ là bà mẹ thành công nhất Lang Vaughn, không có ai hơn.

## 6. Chương 6: Quản Gia

Vòng giao tế của Mary dần dần mở ra, phụ nữ nơi này tuy rằng cũng có đủ loại tính xấu, đều không có nội tâm gì, cùng các nàng ở chung thoải mái lại khoái trá. Duy nhất làm cho Mary không thích ứng vẫn là dân phong nơi này không bị cản trở. Các thiếu nữ có thể vì chính mình tìm kiếm vị hôn phu, dựa vào vũ hội to nhỏ, xem thuận mắt là có thể tự định chung thân, chỉ cần không có vấn đề quá lớn, cha mẹ bình thường đều đồng ý. Càng sâu xa hơn, nếu không muốn xuất giá, cũng có thể cả đời làm lão xử nữ, chỉ cần người xác định có thể nuôi sống chính mình.

Loại trạng huống tình yêu và hôn nhân tự do này từng là khát vọng Mary nhất, nhưng mà hiện tại lại làm cho nàng cảm thấy phiền não. Đàn ông phiên bang người người đều thể trạng cường tráng, mũi cao mi rộng, vô luận nhìn xa hay gần đều giống nhau, hoàn toàn không thể kích khởi tình cảm yêu thích của Mary. Hơn nữa, khi cùng bọn họ khiêu vũ muốn ôm nhau, hơi thở giao triền, điều này làm cho Mary tiếp nhận giáo dục quý nữ mười mấy năm ở Đại Hạ, đem bảo thủ rụt rè khắc vào trong khung hoàn toàn không thể tiếp nhận.

Gả cho phiên nhân, trước mắt nàng làm không được; chung thân không lấy chồng, về điểm đồ cưới gầy còm lại chống đỡ không được nửa đời sau. Tóm lại, Mary lâm vào trạng huống tiến thoái lưỡng nan. Đơn giản Anh quốc không lưu hành những lời ‘Con gái lớn không thể lưu, lưu đến lưu đi giữ lại sầu’ này, nàng còn nhiều vài năm chuẩn bị tâm lý.

Thời gian không ngừng trôi, mắt thấy mùa xuân sắp trôi qua, một hồi mưa dầm hơn mười ngày liên tiếp lại làm cho Bennet tiên sinh cảm mạo nặng. Ông bệnh không rời giường được, cách mỗi vài phút liền kịch liệt ho khan, mặt đỏ tai hồng, bộ dáng hồ hấp ồ ồ giống như tùy thời đều đã tắt thở. Mọi người nhà Bennet đều sợ hãi, vội vàng thỉnh bác sĩ đến xem.

Chuyện vụ trong nhà tất cả đều dừng ở trên đầu Bennet phu nhân, thân thể của bà so với Bennet tiên sinh còn yếu ớt hơn, không đến vài ngày cũng ngã bệnh. Trong nhà nhất thời không người lo liệu, trừ bỏ Mary, các vị tiểu thư nhà Bennet đều bị mây đen sương mù vây quanh, tâm tình phi thường bất an.

Jane cầm một quyển sổ sách trong tay, vỗ về cái trán ai oán, “Trời ạ, chữ cha viết rất ngoáy, mẹ kết toán cũng loạn thất bát tao, chị hoàn toàn xem không hiểu! Elizabeth, làm sao bây giờ? Chị hoàn toàn không có tài chưởng quản cái nhà này!”

“Để cho em xem xem.” Elizabeth tiếp nhận xem xét, vài phút sau tiếc nuối lắc đầu, “Thực có lỗi Jane, em cũng bất lực.”

Catherine cùng Ledia trở nên thập phần im lặng, nghe thấy trong phòng truyền đến tiếng cha cùng mẹ ho khan liền lộ ra vẻ mặt lo lắng, thường thường chạy vào xem.

Mary bưng một cái khay từ trong phòng cha mẹ đi ra, mặt trên là hai phần bữa tối chưa ăn xong. Luoni phu nhân bước lên phía trước tiếp nhận khay, cũng đưa cho nàng một cái khăn ẩm ướt lau tay. Nàng chậm rãi xuống lầu, phân phó Jane cùng Elizabeth, “Đem sổ sách cùng biên lai đều đưa cho em.”

Ngữ khí mệnh lệnh, bao hàm tự tin cùng uy nghiêm không thể kháng cự. Jane cùng Elizabeth không tự giác đem vị trí để cho nàng.

Mary ngồi xuống, nhặt sổ sách cùng biên lai trên bàn lên, đọc nhanh như gió, rất nhanh liền để ý rõ ràng. Nhớ ngày đó, cái Từ Ninh Cung to như vậy đều từ nàng toàn quyền để ý, bắt quá một cái trang viên nhỏ, với nàng mà nói quả thực là nhấc tay chỉ lao.

Để ý hết nợ sách, nàng đối với trạng huống nhà Bennet lại có hiểu biết càng sâu. Gia đình này đã sơ hiện đòi bại, miễn cưỡng duy trì trạng thái thu chi cân bằng, năm năm trước vì tồn tốt đồ cưới cho các con gái nên không có một ly gia tăng, bởi vậy có thể thấy được Bennet tiên sinh đối với sản nghiệp nhà mình không dùng tâm.

Mary còn thật sự tính toán, bốn chị em ngồi vây quanh bên người nàng, thường thường nhìn lên mặt nàng vân đạm phong khinh, bình tĩnh, cảm thấy an tâm cực kỳ. Hoàn hảo các nàng có Mary!

“Mary tiểu thư, ngựa trong chuồng cũng nhiễm cảm mạo, tình huống thực nghiêm trọng, thỉnh Bennet tiên sinh vô luận như thế nào cũng phải mau chân đến xem.” Nhà Bennet có một tiểu mục trang, dự trữ nuôi dưỡng một ít dê cùng ngựa, John tiên sinh quản lý mục trường lòng nóng như lửa đốt chạy đến phòng khách hô.

Sắc mặt mấy chị em trong nháy mắt trở nên rất khó xem. Cái gì gọi là ‘Nhà đột trời mưa’? Đây là! Tuy rằng các nàng nghĩ không ra so sánh chuẩn xác như vậy, nhưng cũng không gây trở ngại tâm tình các nàng nguyên rửa ông trời.

“Cha vừa ngủ, tôi đi theo ông.” Mary lập tức đứng lên, đi tới cửa thay giày.

“Hay là đánh thức Bennet tiên sinh đi?” John đối với cô gái mới 16 tuổi thực không tín nhiệm.

“Không cần, đi thôi.” Mary đã lấy ô, lập tức đi vào trong mưa, không cho John đường sống cự tuyệt. Trước 6 tuổi, nàng cùng cha mẹ sinh hoạt tại biên quan, chiến mã là đồng bọn tốt nhất của nàng. Nói đến tướng mã, dưỡng mã, đó là vốn ban đầu của nàng đi.

Jane cùng Elizabeth cũng nghĩ đuổi kịp, lại nghĩ đến cha mẹ trên giường bệnh cùng em gái bất an, chỉ đành lưu lại.

Vòng qua một vòng rào chắn, chuồng gần ngay trước mắt, xa xa có thể thấy mùi phân ngựa tanh hôi. John đi nhanh vài bước, thay Mary đẩy ra cánh cửa gỗ nặng nề, trên mặt còn mang theo thần sắc hoài nghi. Bất quá rất nhanh, ông liền nhận thức được mình khinh thị với Mary tiểu thư là vũ nhục lớn cỡ nào.

Mary không sợ mùi phân ngựa hun người chút nào, đi đến trước một con ngựa không ngừng ho khan, nâng đầu nó lên xem xét trái phải, thậm chí cạy miệng nó quan sát răng nanh, cuối cùng quét lấy một đồng dịch mũi ngửi ngửi xem xét, cuối cùng tay ở dưới hàm không ngừng sờ soạng, động tác thập phần chuyên nghiệp.

John bắt đầu còn liên tiếp giải thích tình huống, đến cuối cùng liền không còn thanh âm. Ông đã nhìn ra, Mary tiểu thư so với mình còn lợi hại hơn, căn bản không cần ông lăm miệng.

“Đi mời thú y, đây không phải cảm mạo, là tuyến dịch ác tính. Những con ngựa này đều cần cách ly, chuồng dùng phân tro hoàn toàn tẩy trừ. Đem tất cả công nhân mục trường đều gọi lên đây, động tác nhanh chút!” Nhân Hiếu công chúa cư cao lâm hạ ngữ khí không tự giác lại lộ ra.

Mà John một chút cũng không để ý, hần vội vàng chạy đi rồi. Bệnh tuyến dịch ác tính của ngựa lây lan tốc độ cực nhanh, nếu ngựa trong mục trường tử vong lớn, sáu tháng cuối năm bọn họ liền không lấy được tiền công, không có cơm ăn.

Các công nhân rất nhanh liền tới, dưới chỉ thị của Mary đem ngựa kéo ra bên ngoài, đặt rào chắn cách ly. Có người lấy vôi bột thả vào chuồng. Thứ này so với dùng tro lạc hậu tốt hơn nhiều. Mùi phân ngựa gay mũi lập tức cải thiện rất nhiều. Thú y rất nhanh đã chạy tới. Bệnh tuyến dịch ngựa nếu không chế không

tốt sẽ giống như ôn dịch lan tràn, làm phụ cận trang viên tạo thành tai họa lớn, hẳn không thể không coi trọng.

“Mary tiểu thư nói đúng, đây thật là bệnh tuyền dịch ác tính ở ngựa!” Thú y cẩn thận quan sát ngựa bệnh sắc mặt trở nên thực tái nhợt, thất thanh hô, “Trời ạ, hai ngày trước ta cũng xem qua bệnh cho ngựa Kim tiên sinh, vì hiện tại là cuối mùa xuân, ta thấy ngựa không ngừng ho khan liên tục đương nhiên cho rằng đó là cảm mạo bình thường! Ta phạm vào sai lầm nghiêm trọng!”

“Tôi cũng nghĩ vậy, mấy hôm trước chúng tôi tiến cử một ngựa đực lai giống đến mã tràng Kim tiên sinh. Ngựa đực kia đi rồi ngựa của chúng ta mới bắt đầu sinh bệnh!” John bổ sung.

“Sai lầm này hiện tại sửa đúng còn kịp! Về sau từ nơi khác tiến cử ngựa cần nghiêm khắc kiểm tra cũng cách ly ba ngày sau mới có thể hỗn dưỡng. Đây là quy củ!” Mary nhìn về phía John, ngữ khí thực nghiêm khắc, sau đó đi đến bên ngoài, mở ô nói với thú y, “Tiên sinh, xin theo ta đi trang viên Kim tiên sinh một chuyến, mọi chủ trang viên Lang Vaughn đều phải đến thông tri mới được.”

Loại bệnh này chỉ có cộng đồng chống mới có thể hoàn toàn trừ tận gốc. Phía sau cần nhất là đồng tâm hiệp lực.

Thú y bị cô gái thông dong trần định cuốn hút, bất an trong lòng dần dần biến mất. Hai người đi một giờ, khi đuổi tới nhà Kim tiên sinh đã nửa người lầy lội, chật vật không chịu nổi.

“Trời ạ Mary, loại thời tiết này sao cô lại tới đây?” Kim phu nhân vội vàng đem hai người mời vào ốc, pha hai chén hồng trà nóng hằm hập.

“Không còn thời gian uống trà phu nhân, Kim tiên sinh ở nơi nào? Chúng ta có chuyện trọng yếu.” Mary đi thẳng vào vấn đề nói.

“Chuyện gì Mary?” Kim tiên sinh nghe thấy đi tới.

Thú y vội vàng thuyết minh tình huống, Kim tiên sinh chấn kinh không nhỏ, thiếu chút nữa hôn mê. Phải biết rằng, hẳn vẫn dùng thuốc cảm mạo trị liệu mấy con ngựa của hắn, nay tình huống càng ngày càng nghiêm trọng, có một con ngựa mất thấy sẽ chết.

Dùng sức vỗ cái trán của mình, Kim tiên sinh miễn cưỡng trấn định xuống, rống người ta đi đem ngựa cách ly. Ông là chủ trang viên lớn nhất Lang Vaughn, dưỡng ngựa khoẻ mạnh nhất, phát sinh loại sự tình này, không thể nghi ngờ là tổn thất thảm trọng nhất của ông. Hơn nữa, chủ trang viên khác đều yêu mượn ngựa của ông lai giống, tai nạn lúc này đây sẽ liên lụy rất nhiều người.

“Nhanh, nhanh chút đi thông tri trang viên khác!” Kim tiên sinh ngàn ân vạn tạ với Mary, sau đó lớn tiếng gọi người.

Thật vất vả từ biệt nhiệt tình của Kim phu nhân, Mary miễn cưỡng trở về. Khi nàng đuổi tới nhà, chuồng đã tẩy rửa sạch sẽ, mỗi con ngựa đều dung nước vôi lau qua thân thể, ăn thuốc, hết thấy đều gọn gàng ngăn nắp. Tuyền dịch ngựa tuy rằng tính lây lan mạnh, nhưng chỉ cần bị khống chế, trị liệu cũng không khó.

Mary ở mục trường tuần tra một vòng, yên tâm, miễn cưỡng khen, nhìn mấy con ngựa ăn cỏ xa xa. Bầu trời âm trầm, mặt cỏ xanh biếc, ngựa cùng dê phân tán, cảnh tượng trước mắt cùng biên cương Đại Hạ tương tự cỡ nào! Ngàn vạn nhớ lại nổi lên trong lòng, nàng nhất thời ngây dại. Vài phút sau, ánh mắt màu lam của nàng bỗng nhiên lóe ra ra quang mang sáng ngời.

Một cái mã tràng nho nhỏ cũng là một bút tài phú khó có được! Mã tràng tuy rằng phần lớn là ngựa hạ đẳng hỗn huyết, nhưng ngựa hỗn huyết cũng có thể thông qua tạp giao không ngừng cải tiến giống, biến thành ngựa thượng đẳng, chiến mã Đại Hạ là như thế đào tạo ra. Còn lại loại ngựa kém còn có thể làm thịt ngựa trong chăn nuôi, đây cũng là bổ ích hạng nhất. Thật sự kinh doanh vài năm, nàng có tin tưởng làm cho mã tràng này lớn mạnh vài lần.

Nhưng nháy mắt nàng lại uể oải. Lớn mạnh thì thế nào? Nhà Bennet không có con trai, kết quả là vẫn là vì người khác làm gậy y! Khó trách Bennet tiên sinh không tâm tư để ý sản nghiệp, mặc cho ai gian khổ lao động trả giá, đổi lấy thành quả lại tặng cho người khác hưởng dụng, trong lòng đều bất bình.

Chẳng lẽ liền không có cách nào đem sản nghiệp từng giọt từng giọt vét sạch? Mary xoa cằm, thật sự lo lắng. Ở cung đình Đại Hạ, thủ đoạn âm tư như vậy nàng thấy được nhiều, cũng từng dùng thuận buồm xuôi gió. Nàng biết rõ, chỉ cần có luật pháp, liền nhất định có lỗ hổng để chui. Nhưng đáng tiếc nàng mới đến, nhân sinh không quen, ý tưởng này còn cần chậm rãi hoàn thiện. Nàng nhớ mang máng Bennet phu nhân có một người anh rể làm luật sư, là một ‘Trạng sư’, tam giáo cửu lưu đều biết, hẳn là có phương pháp có thể đi.

Bất quá, dưỡng này có đáng giá tín nhiệm hay không còn cần quan sát. Dù sao phụ nữ Anh quốc không cần gả gáp, Charlotte · Lucas năm nay đều đã 25 còn chưa thành gia, nàng kéo dài vài năm cũng không sao.

Tìm được mục tiêu cuộc sống, cả người Mary đều toả sáng thần thái không đồng dạng. Nàng một bên để ý sản nghiệp, một bên chiếu cố cha mẹ bệnh nặng, nửa tháng qua, vợ chồng Bennet rốt cục khỏi hẳn. Thấy sổ sách xinh đẹp cùng tình huống thu chi cải thiện thật lớn, thấy các chủ trang viên nối liền không dứt đến nhà cảm tạ, tâm tình Bennet tiên sinh thập phần phức tạp.

Không đến vài ngày sau hẳn liền từ trong cảm xúc khó hiểu giãy dụa, đem sản nghiệp đều giao cho Mary quản lý, còn mình cả ngày đi ra ngoài bãi phóng bằng hữu, cuộc sống thập phần khoái trá cảm tình, cùng phu nhân cũng chiếm được chữa trị lớn.

Từ đó về sau, Mary trở thành trụ cột nhà Bennet, được người nhà tin cậy. Người Lang Vaughn nói đến nàng cũng muốn dựng thẳng một cái ngón tay cái.

## 7. Chương 7: Mới Gặp

Đảo mất liền hai năm trôi qua, Mary ở Anh quốc hoàn toàn yên ổn xuống. Mục trường nhà Bennet bị nàng để ý sinh động, nhưng muốn khuếch trương lại thập phần khó khăn, bởi vì Anh quốc khống chế mua bán thổ địa thực nghiêm khắc, giá cũng cao, chỉ có quý tộc mới có quyền lợi chiếm cứ vùng đất lớn, tiểu trang viên khác phần nhiều là sản nghiệp tổ tiên truyền xuống.

Không có biện pháp gia tăng số lượng ngựa, Mary chỉ có thể theo chất lượng thủ thắng, thông qua phương thức tập giao cấp tiến không ngừng thay đổi giống, cũng trải qua ngày ngày thuần hóa tăng lên tư chất, loại ngựa kém không thể thay đổi liền làm thịt trong chuồng nuôi. Hai năm kinh doanh, trạng huống kinh tế nhà Bennet vô cùng cải thiện, Mary cũng âm thầm liên hệ với dưỡng, dưới sự trợ giúp của ông dời đi một bộ phận tài sản.

Dưỡng mã đầu nhập thật lớn, hiệu quả và lợi ích thu về cũng rất thông thả, bút tài sản tích lũy này cũng không nhiều, vậy cũng làm cho Mary thấy hy vọng. Dưỡng Philipps nghiêm khắc thay nàng bảo thủ bí mật, liền ngay cả vợ của mình, dì của Mary cũng không nói. Bà luôn không quản được miệng mình, nếu để cho Bennet phu nhân biết, một hồi tai nạn không thể tránh miễn.

Philipps là luật sư, làm người khôn khéo, hẳn nhìn ra được cháu gái ngoại nhà mình tuyệt đối là người không đơn giản, bội phục đồng thời cũng cùng nàng bảo trì quan hệ thân mật hữu hảo, hai người thành bạn vong niên.

Hôm nay, phòng khách nhà Bennet phi thường náo nhiệt, khi Mary từ mục trường trở về chính nghe thấy Bennet phu nhân oán giận thần kinh mình yếu ớt. Câu chuyện ngoài miệng này bà đã hỏi lâu chưa nói qua, cảm giác thực mới mẻ.

“Làm sao vậy mẹ?” Mary đứng ở cửa, cởi giày dính đầy bùn ra.

“Mary, con chẳng lẽ không biết sao? Netherfield đã cho thuê, nghe nói khách thuê là một thân sĩ tuổi trẻ anh tuấn chưa kết hôn, hàng năm thu vào ước chừng năm ngàn bảng Anh!” Ngữ khí Bennet phu nhân thập phần kích động, vừa nói vừa khoa tay múa chân.

“Vậy lại thế nào?” Thấy Bennet tiên sinh bắt đầu dĩ nhún vai, Mary nở nụ cười.

“Như thế nào? Năm ngàn bảng Anh a Mary! Đây là một mối kết hôn tốt đẹp cỡ nào? Nếu các con gả cho anh ta, đời này sẽ không sầu! Anh ta còn mang đến một người bạn, nghe nói sinh ra so với anh ta càng thêm cao quý, hàng năm thu vào một vạn bảng Anh! Trời ạ!” Bennet phu nhân vỗ ngực, làm cái biểu tình sắp ngất, đem Mary, Catherine cùng Ledia đều nở nụ cười, duy độc Jane cùng Elizabeth cảm thấy thực dọa người. Động tác mẹ nghĩ đem các nàng đẩy mạnh tiêu thụ ra ngoài rất rõ ràng, sẽ làm người phản cảm!

“VẬY CŨNG THỰC KHÔNG TỆ! Tài phú của bọn họ xác thực làm cho bọn họ nhìn qua càng thêm cao lớn anh tuấn. Nhưng là em yêu, cùng lúc đó, bọn họ cũng sẽ trở thành tâm sủng của các tiểu thư phu nhân Lang Vaughn, còn có từ thiên kim quý tộc từ Luân Đôn truy đuổi đến, bọn họ có lựa chọn, cũng không nhất định sẽ coi trọng con gái chúng ta.” Bennet tiên sinh ăn ngay nói thật, hai năm thư thái này làm cho lời nói ác độc của ông nhân từ rất nhiều, không có đối với si tâm vọng tưởng của Bennet phu nhân châm chọc.

“Bọn họ nhất định sẽ coi trọng con gái của chúng ta!” Bennet phu nhân ưỡn ngực, ngữ khí phi thường kiêu ngạo, “Jane là tiểu thư xinh đẹp nhất Lang Vaughn, Elizabeth thực trí tuệ, Mary...”

“Ôi trời ơi! Vạn cầu em trăm ngàn đừng đem Mary gả ra ngoài! Nhà Bennet rất cần con bé!” Bennet tiên sinh kêu la cắt đứt lời của bà.

Bennet phu nhân do dự vài giây, gật đầu nói, “Mary không vội, con bé vĩ đại như vậy, nhất định sẽ tìm được người càng thích hợp.” Chỉ cần nghĩ đến mất đi Mary, bà liền cảm thấy ngày qua phi thường khổ sở.

Mary lấy tay che miệng, nhẹ cười rộ lên, tư thái tao nhã động lòng người nói không nên lời. Đều cho cha mẹ một cái ôm, nàng lên lầu đem một thân váy vải thô đổi thành trang phục thoải mái ở nhà.

Khi nàng một lần nữa xuống lầu, tranh luận giữa hai người đã chấm dứt, Bennet tiên sinh cam đoan sẽ mau chóng đi báỉ phỏng Bentley tiên sinh, sẽ thay phu nhân đáp lễ cùng nghĩ cách tạo cơ hội kéo con rể tương lai. (Dựa theo tập tục Anh quốc, chỉ có nam chủ nhân báỉ phỏng hàng xóm mới trước, nữ chủ nhân mới có thể thăm viếng)

“Được rồi, bọn họ buổi chiều hôm nay mới đến, tôi ngày mai đi báỉ phỏng.” Bennet tiên sinh thỏa hiệp, thấy Mary đi vào phòng khách, trông mắt màu lam xám thập phần sáng ngời, “Mary con yêu, mùa thu lại đã, rau dại trên ruộng hẳn là so với mùa xuân càng màu mỡ.”

“Cha, cha có phải muốn ăn bánh treó hay không?” Mary liếc mắt một cái liền nhìn ra khát vọng ẩn hàm trên mặt cha.

Bennet phu nhân cùng bốn cô con gái nhất tề quay đầu, dùng ánh mắt nhiệt liệt nhìn lại Mary.

Mary giơ lên hai tay, “Được rồi, con đi ra ngoài hái chút rau họ trở về, buổi tối gói bánh treó ăn, Mọi người ở nhà chờ.”

“Quá tuyệt vời!” Catherine cùng Ledia từ trên ghế đứng lên, chạy lên hôn hai má Mary.

Mary đã có thói quen hôn má, vỗ vỗ đầu hai em gái, mang theo rổ chuẩn bị ra cửa.

“Mary, cha với con cùng đi ra ngoài, hôm nay đã hẹn cùng Lucas tước sĩ đi bờ sông câu cá. Nếu thu hoạch của ta không tệ, bữa tối lại thêm một ít cá chua ngọt thế nào?” Bennet tiên sinh khoác áo khoác, rất nhanh mặc vào.

“Anh yêu, đề nghị của anh luôn sáng suốt như vậy!” Bennet phu nhân giúp hắn vuốt áo, nhiệt tình tán thưởng. Hai năm nay, đề tài giữa hai vợ chồng gia tăng rất nhiều, ở phương diện ăn còn hợp hơn, làm cho hôn nhân bọn họ một lần nữa toả sáng.

“Vì bữa tối phong phú của chúng ta, cha cần phải cố gắng a!” Mary ôm cánh tay cha trêu ghẹo.

Hai người một bên khoái trá nói chuyện với nhau, vừa đi vào trong ngày nắng mùa thu, Bennet phu nhân đứng ở cửa nhìn theo, trên mặt mang theo mỉm cười hạnh phúc.

Cùng lúc đó, một chiếc xe ngựa tạo hình rất khác biệt ở trên đường nhỏ Lang Vaughn hồi hương, trong xe ngựa ba nam hai nữ, mặc đều thập phần xa hoa.

” Cuộc sống ở nông thôn chính là buồn tẻ, xe ngựa đi lâu như vậy, một người cũng không thấy. Ta bắt đầu hoài niệm Luân Đôn náo nhiệt!” Chụp mũ tiểu thư oán giận nói.

“Đây không phải buồn tẻ, là im lặng! Đây đúng là chỗ tuyệt vời cuộc sống nông thôn!” Một nam tử anh tuấn trẻ tuổi phát ra thanh âm phản đối, nhìn về phía bạn tốt bên cạnh tìm kiếm trợ giúp, “Cậu nói đúng không, Darcy?”

“Đúng vậy.” Darcy lời ít mà ý nhiều.

Làm người ái mộ Darcy tiên sinh, Bentley tiểu thư chỉ đành gật đầu đồng ý.

“Rất cục thấy người, phía trước có một vị tiểu thư!” Một người đàn ông trung niên khác Haustein tiên sinh chỉ về phía trước, ánh mắt bỗng nhiên trợn to, “Trời ạ, bóng dáng mạn diệu cỡ nào a!”

Cảm thán của ông lập tức hấp dẫn lực chú ý mọi người, liền ngay cả Darcy biểu tình nghiêm túc cũng nhin không được nhìn lại phía trước.

Kia quả nhiên là một đạo bóng dáng mạn diệu, gió nhẹ phất làn váy cô gái, đem nàng thêm gầy. Trên người nàng mặc một kiện lụa mỏng thuần trắng, trên váy thêu mấy đóa hoa cúc nhỏ màu lam.

Nàng hành tẩu dưới quang ảnh trong suốt, mỗi một bước đều nhẹ nhàng tao nhã, làn váy tung bay giống như tràn ra đóa hoa, sợi tóc màu vàng theo gió vũ động, mang theo một cỗ ý nhị nói không rõ.

Ánh mắt ba vị nam sĩ đều sáng, bất quá Darcy bình tĩnh tự giữ rất nhanh liền dời tầm mắt.

Hai vị nữ sĩ đối nam sĩ biểu hiện phi thường bất mãn, cũng đối với cô gái có bóng dáng mê người tràn ngập ghen tị. Các nàng cẩn thận đánh giá cô gái, ý đồ từ trên người nàng tìm ra địa phương không như ý, cũng làm thấp đi. Nhưng là rất nhanh, nội tâm các nàng đã bị ghen tị lớn hơn nữa chiếm cứ.

Mặc dù ở ở nông thôn, nhưng đồ cô gái mặc không đơn giản, trên váy được khảm đường viền hoa tinh xảo, văn lộ giao triền trước đây chưa từng thấy, váy cắt cùng thêu hoa lại làm cho người ta tìm không ra chút thiếu hụt, đem lễ phục định chế cao cấp của các nàng ở Luân Đôn đều đẩy xuống.

Hai người đối diện, trong mắt đều cất giấu kinh ngạc cùng không cam lòng.

Xe ngựa càng gần, rất nhanh liền vượt qua cô gái, ánh mắt người trên xe nóng rực hướng khuôn mặt cô gái nhìn lại, sau đó, hai vị nữ sĩ rất cục cao hứng.

“Aha! Bóng dáng xác thực thực mê người, nhưng khuôn mặt kia lại làm cho người ta thất vọng rồi!” Bentley tiểu thư nâng cằm, “Ta dám cá, không cần ra ngoài nửa dặm Anh, ta sẽ quên diện mạo bình thường của nàng!”

“Quả thật!” Người chị em của nàng gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

“Ta cảm thấy bộ dạng nàng cũng không làm cho người ta thất vọng, tuy rằng không tính là xinh đẹp, cũng thực thanh tú không phải sao?” Bentley tiên sinh lại nhìn về phía bạn tốt tìm kiếm giúp đỡ.

Ánh mắt Darcy dừng lại ở trên khuôn mặt cô gái. Cảm nhận được tầm mắt của hắn, cô gái cũng không giống người như bình thường tò mò nhìn lại, ngược lại mân nhãn cánh môi phần hồng, hơi hơi nghiêng người tránh né, cặp con ngươi màu lam giống như bầu trời thâm thúy xa xưa, lộ ra thần khí ôn nhu khôn kể, cũng đủ bù lại tướng mạo nàng không đủ. Nửa khuôn mặt của nàng bị thu dương chiếu rọi trong suốt, da thịt hồng nhạt không tỳ vết cùng cổ thon dài duyên dáng làm người nhin không được nghĩ xem nhiều một chút.

Cô gái khẽ nhú mày, lộ ra biểu tình hờn giận, Darcy lập tức thu hồi tầm mắt, một bên âm thầm khiển trách mình thất lễ, một bên gật đầu nói, “Đúng vậy.”

Thân ảnh cô gái ở dưới dương quang kim xán mơ hồ dần, đã đi qua hơn một dặm Anh, hắn còn không thể quên lại khuôn mặt cô gái, ngược lại càng thêm rõ ràng. Bất quá, đối với Darcy mà nói, nàng chính là một người gặp gỡ bất ngờ ngoài ý muốn, cũng sẽ không sinh ra chút ảnh hưởng nào với hắn (thật ko?). Nam nhân sẽ luôn nhin không được xem nhiều nữ nhân xinh đẹp vài lần, chẳng sợ chỉ là bóng dáng, chuyện này thực bình thường.

Nhìn ra Darcy tiên sinh không yên lòng, trái tim Bentley tiểu thư khó chịu giống như bị hỏa thiêu, nàng tận hết sức lực làm thấp đi hình tượng cô gái.

“Trời ạ, mọi người vừa rồi có chú ý tới hay không? Rổ vị nữ sĩ kia đầy mấy cây cỏ dại. Ta thật không rõ, nàng hái chút cỏ dại có ích lợi gì!”

“Tư tưởng nông dân cô vĩnh viễn làm không rõ, đừng lo lắng!” Chị gái của nàng, Haustein phu nhân khinh miệt mở miệng.

Hai người khanh khách cười rộ lên.

Bất quá thật đáng tiếc, các nàng trêu chọc cũng không thể hấp dẫn chú ý của Darcy.

Đối với đoạn nhạc đệm này, Mary hoàn toàn không biết gì cả. Nàng lựa rau hẹ tươi mát nhất ven đường, đem rổ mình tràn đầy mới nhân nhả tản bộ về nhà. Sau khi bánh treo rau hẹ bao tốt, Bennet tiên sinh cũng đã trở lại, trong tay mang theo hai con cá màu mỡ, Lucas tức sực đi theo phía sau.

Bữa tiệc tối này bị mọi người lang thôn hồ yết mà chấm dứt, lúc gần đi, Lucas tức sực lại nhiệt tình mời Bennet tiên sinh ngày mai cùng ông đi câu cá, như vậy, ông ta lại có cơ lưu lại nhấm nháp tay nghề phi phàm của Mary. Nếu nhà Lucas có con cùng Mary xứng đôi, ông ta thật muốn cổ động con mình lập tức đem Mary lấy về nhà. Nhưng là, đứa con trai duy nhất của ông năm nay mới bảy tuổi, đây tuyệt đối là tiếc nuối lớn!

## 8. Chương 8: Bái Phỏng

Hai ngày sau, nhà ăn nhà Bennet.

Bennet phu nhân uống xong một ngụm cháo gà nồng đậm, thỏa mãn mị mắt.

“Anh chừng nào thì đi bái phỏng Bentley tiên sinh anh yêu?” Bà ôn hòa hỏi, thấy Mary bưng một đĩa bánh treo rán vào, vội vàng ngoắc để cho nàng đem bánh treo rán đặt trước mặt mình.

“Chẳng lẽ anh chưa nói qua sao?” Bennet tiên sinh lấy một cái bánh treo rán, há mồm cắn xuống, “Anh ngày hôm qua cùng Lucas tức sực đi bái phỏng Netherfield, nói như vậy, em cũng có thể hành động.” (dựa theo tập tục Anh quốc, chỉ có nam chủ nhân bái phỏng hàng xóm mới xong, nữ chủ nhân mới có thể thăm viếng)

“Anh thật sự chưa nói qua!” Bennet phu nhân buông dao nĩa, vẻ mặt tò mò, “Bentley tiên sinh thoát nhìn thế nào? Bạn của anh ta nữa?”

Trừ bỏ Mary im lặng dùng cơm, mấy chị em đều nhìn lại cha, trong mắt lóe ra quang mang sáng loáng, các nàng đúng là tuổi biết yêu đương, đối với nam sĩ anh tuấn tràn ngập ngóng trông.

“Đó là một vị thanh niên anh tuấn, làm người thực ôn hòa. Bạn của anh ta hoàn toàn tương phản, rất cao ngạo, quá cao ngạo!” Bennet tiên sinh tăng thêm ngữ khí.

“Đó là bởi vì anh ta có tiền vốn để cao ngạo. Kiêu ngạo thích hợp sẽ làm thanh niên anh tuấn nhìn qua càng thêm mê người, huống chi anh ta còn có một vạn bảng Anh thu vào hàng năm.” Bennet phu nhân lơ đãng xua tay.

“Thu vào cũng không thể đại biểu cái gì. Em yêu, chờ em nhìn thấy anh ta, em sẽ không cho là như vậy.” Bennet tiên sinh hứng thú cười rộ lên.

“Em lập tức sẽ nhìn thấy. Em tính trước bữa tối sẽ mang theo các con gái đi Netherfield nhìn một cái, Mary, có thể giúp mẹ chuẩn bị mấy thứ điểm tâm làm lễ gặp mặt hay không?” Bennet phu nhân chờ mong nhìn về phía con gái vẫn im lặng dùng cơm.

“Đương nhiên có thể,” Mary ngẩng đầu, sau một lát lo lắng hỏi, “Tôm thủy tinh, nem rán, thiên tàng cao, bánh cải củ tía tô, bốn món này có thể chứ?”

Bennet tiên sinh nuốt nuốt nước miếng, la lớn, “Tuyệt đối đủ Mary! Đừng quên lưu một chút cho người cha đáng thương của con!”

Mary mỉm cười, cúi đầu tiếp tục dùng cơm, nàng là có chút không quen ở trên bàn cơm thảo luận việc vặt.

Bận rộn hơn hai giờ, lễ gặp mặt cho Netherfield rốt cục làm tốt, Mary thật cẩn thận đem chúng nó bỏ vào một cái hộp giấy tinh mỹ. Hộp giấy phân bốn tầng, mỗi loại một khẩu vị, cũng đủ cho mấy vị hàng xóm mới ăn.

“Mary, con không cùng đi theo chúng ta sao?” Bennet phu nhân mang theo các con gái cho rằng đã đổi mới hoàn toàn đứng ở cửa, thấy váy vải thô trên người Mary, nhú mày hỏi.

“Mục trường còn có việc, mọi người đi thôi.” Mary xua tay, nàng vẫn là không thể nhận biết phiên bản nam nhân thể trạng cao lớn, cả người lông rậm.

“Vây được rồi.” Mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng trước mắt Bennet phu nhân một chút cũng không muốn Mary gả ra ngoài, lập tức quyết định cùng ý của nàng. Đoàn người chờ xe ngựa ở ven đường đi đến.

Mary kéo Elizabeth đi ở cuối cùng lại, nhẹ giọng dặn dò, “Nếu tật xấu yêu lỗi nhai của mẹ lại tái phát, chị liền nói cho mẹ, em ở nhà hầm canh phù dung trúc tôn mẹ yêu nhất, bảo mẹ trăm ngàn lần đừng bỏ qua bữa tối.”

Elizabeth đang lo lắng không thôi hí mắt nở nụ cười, hướng Mary dựng thẳng ngón tay cái. Đối phó mẹ, vẫn là Mary có biện pháp.

Trong đại sảnh Netherfield, Bentley tiên sinh vừa tiến bước ba khách nhân, lại nghênh đón ba khách nhân khác, đối với nhiệt tình cư dân nông thôn có khắc sâu hiểu biết.

Haustein phu nhân cùng Bentley tiểu thư trong toàn bộ hành trình đều mặt băng bó, làm ra biểu tình cao ngạo cùng Darcy giống nhau như đúc, cảnh này khiến khách nhân tới chơi cảm giác cực kỳ không được tự nhiên, đành tìm lý do rời đi. Chỉ tiếc, gặp gỡ người không nhìn sắc mặt, chiều này của các nàng không dung được. Lucas phu nhân cùng trưởng nữ Charlotte đã ngồi nhiều giờ, đến nay vẫn không tính rời đi, còn thường thường ở trước cửa nhìn lại, giống như đang chờ ai.

“Bennet phu nhân đến bái phỏng.” Nữ quản gia dẫn một phu nhân trung niên cùng bốn vị tiểu thư trẻ tuổi tiến vào, mắt Lucas phu nhân sáng rực lên.

“Xin chào, phu nhân tôn kính, các tiểu thư mỹ lệ.” Bentley tiên sinh đứng lên nghênh đón, ánh mắt ở trên dung mạo trốn tránh đảo quanh. Darcy cùng Haustein xoay người cúi đầu, không nói được một lời.

Bentley tiên sinh vóc dáng trung đẳng, bộ dạng phi thường tuấn mỹ, ăn mặc khéo léo, ôn nhu tươi cười vì anh ta thêm phần không ít. Bạn thân của anh ta – Darcy quả nhiên cao ngạo như đồn đãi, khuôn mặt lạnh lùng tuy rằng so với Bentley tiên sinh càng anh tuấn, dáng người cũng rất cao lớn, nhưng chỉ có tội không làm người thích. Chỉ một lần đối mặt, Bennet phu nhân đã đem Darcy vứt khỏi danh sách con rể tương lai, đem Bentley tiên sinh xếp hạng đệ nhất.

“Xin chào Bentley tiên sinh, hoan nghênh đi đến Lang Vaughn, hy vọng cậu có nhiều vui vẻ.” Bennet phu nhân đưa tay đem hộp giấy để ra ngoài, “Đây là lễ gặp mặt, thỉnh nhận lấy.”

“Phi thường cảm tạ!” Bentley tiếp nhận hộp giấy, nghe thấy trong hộp phiêu ra mùi thơm, mũi giật giật.

“Nha, hương vị này... Là điểm tâm Mary làm sao?” Mắt Lucas phu nhân lộ ra thèm nhỏ dãi.

“Đúng vậy, Mary bận rộn chút mới làm được.” Ngữ khí Bennet phu nhân thực kiêu ngạo, cảnh này khiến Bentley tiểu thư cùng Haustein phu nhân trao đổi cái ánh mắt khinh miệt. Một phần điểm nhỏ tâm mà thôi, cũng không phải lễ vật trân quý cỡ nào!

“Bentley tiên sinh, có thể được đến điểm tâm Mary tự tay chế tác, cậu thật là quá may mắn!” Lucas phu nhân không biết là nịnh nọt Bennet phu nhân hay là khen tặng Bentley tiên sinh, lời nói khoa trương làm cho Darcy nhú mày.

Bentley tiên sinh mỉm cười gật đầu, trong mắt Bennet phu nhân chớp động thần thái đắc ý.

Mấy người theo thường lệ đi thăm Netherfield bố trí đổi mới hoàn toàn, cũng cùng chủ nhân tiến hành nói chuyện ‘Khoái trá’ với nhau. Bennet phu nhân không e dè hỏi thăm hết thấy về Bentley tiên sinh, từ khi anh ta sinh ra, đến công tác, lại đến thu vào, thậm chí là trạng huống thành viên gia đình. Thấy Bentley lược hiển tươi cười cứng ngắc giống Darcy, sắc mặt đăm người Bentley tiểu thư càng ngày càng khó coi, Jane cùng Elizabeth bắt đầu đứng ngồi không yên. Tệ hơn là, Catherine cùng Ledia còn liên tiếp hỏi thăm Bentley tiên sinh về vũ hội Luân Đôn, lộ ra ý nguyện nóng bỏng hướng tới.

“Mẹ, thời gian không còn sớm, Mary hầm canh phù dung trúc tôn mẹ thích nhất, lại trễ một ít sẽ không còn. Phải biết rằng, cha gần nhất khẩu vị khá lớn.” Elizabeth bám vào bên tai Bennet phu nhân nhẹ giọng nhắc nhở.

“Nha trời ạ, đều sắp 7 giờ, chúng ta cáo từ.” Bennet phu nhân lập tức không có hứng trí nói chuyện, từ trên ghế nhảy dựng lên.

Nghe thấy Elizabeth, Lucas phu nhân cùng Charlotte cũng trước tiên từ biệt Bentley tiên sinh.

“Này, bà không ngại tôi cùng với Charlotte đi nhà bà báỉ phỏng đi?” Lucas phu nhân thân thiết ôm cánh tay bạn tốt.

“Đến đi.” Bennet phu nhân khẳng khái mời.

Hai xe ngựa lấy tốc độ nhanh nhất rời đi, Bentley tiên sinh đứng ở cửa nhìn theo, trong đầu không ngừng đảo về mỹ mạo tiểu thư Jane · Bennet. Bentley tiểu thư chăm chọc mở miệng: “Thật là hai nhà kỳ lạ! Bất quá một phần điểm tâm mà thôi, ngữ khí kiêu ngạo kia giống như chính mình tặng lễ vật sang quý cỡ nào.”

“Ta dám đánh đổ, vị Mary tiểu thư kia trù nghệ nhất định rất tuyệt, cho nên mới có thể được đến Lucas phu nhân khen ngợi, cũng có thể làm cho Bennet phu nhân quý tâm như tên.” Bentley tiên sinh đoán.

“Bentley, cậu cực thắng! Đây là lễ vật tuyệt nhất ta thu được!” Haustein tiên sinh theo mùi mở ra đóng gói, cầm lấy một cây nem rán vàng ruộm từ trong hộp giấy, cắn một miếng lớn rồi reo lên.

Darcy thở sâu, bị mùi thơm độc đáo dẫn động, buông sách trong tay, cũng cầm một cây nem rán đưa vào miệng. Lớp da bên ngoài óng ánh xốp giòn phát ra âm thanh răng rắc rất nhỏ, nước thịt nồng đậm ngon tràn đầy khoang miệng, trên đầu lưỡi mỗi một cái tua lưỡi đều thư giãn mở ra, nước bọt phân bố cực nhanh, thúc giục hần lại ăn một miếng, toàn bộ ăn sạch.

Về mặt của hần tự giữ bình tĩnh, mà tốc độ xuống tay đột nhiên nhanh hơn rất nhiều. Haustein tiên sinh đã nhận ra ý đồ của hần, vội vàng đem hộp buồng, một tay cầm chặt nem rán, một tay cầm lấy một miếng điểm tâm màu trắng ngoại hình rất khác biệt, nhanh chóng đưa vào miệng.

“Trời ạ, đây là cái điểm tâm gì? Da ngoài dĩ nhiên trong suốt? Thật xinh đẹp!” Bentley cách xa, còn không có nghe thấy mùi điểm tâm, lại bị bề ngoài tinh xảo của chúng nó hấp dẫn.

Hần đi lên phía trước, cầm lấy một miếng điểm tâm trong suốt tả hữu xem xét (tôm thủy tinh), sau đó tính bỏ vào trong miệng nếm thử. Rất nhanh, hần liền hối hận chính mình vì sao cũng bị ‘Sắc đẹp’ mê hoặc mà lãng phí cơ hội ăn vào càng nhiều điểm tâm.

Từng ô vuông điểm tâm đều bị Darcy cùng Haustein bắt động thanh sắc quét sạch, bất quá bọn họ rất có phong độ thân sĩ thay Haustein phu nhân cùng Bentley tiểu thư để lại một chút.

Bentley tiểu thư cắn một ngụm bánh cải củ tía tô, nhắm nuốt thôn tính xong, nghĩ một đằng nói một nẻo bình luận, “Đây là cái mùi lạ gì? Lại mặn lại ngọt!”

“Nhưng lại thực đầy mỡ! Thứ này sẽ làm cho dáng người của ta biến hình nghiêm trọng! Ẩm thực nông dân quả nhiên không thể nào chú ý.” Haustein phu nhân ăn xong một khối thiên tàng cao oán giận nói.

“Hai người không thích sao? Thật tốt quá!” Bentley vui kêu lên, ở dưới cái nhìn chăm chú đau lòng của hai vị nữ sĩ đem điểm tâm lưu cho các nàng ăn sạch, Darcy tay mất lạnh lẽo cướp được một khối thiên tàng cao cuối cùng. Haustein chậm một bước, chỉ có thể đang cầm hộp giấy trống rỗng thở dài.

Nửa giờ sau, mọi người dời bước khỏi nhà ăn, bắt tay vào làm lý bút tét, động tác ăn cơm đều có chút rã rời hứng thú. Thực hiển nhiên, đầu bếp mời đến từ Luân Đôn cũng không thể thỏa mãn khẩu vị bọn họ, đặc

biệt sau khi đã ăn qua điểm tâm Bennet phu nhân đưa tới.

“Ta cảm thấy, chúng ta hẳn là mau chóng đi thăm đáp lễ nhà Bennet, ngày mai phải đi!” Bentley buông dao nĩa trong tay, nghiêm túc mở miệng.

Darcy nhìn hẳn một cái, không có trả lời. Hẳn đang cố gắng cảnh báo chính mình không cần lãng phí đồ ăn.

“Ta tán thành, tốt nhất là ở thời điểm dùng bữa tối hãy đi, sáng mai cậu liền viết bái thiếp, để cho Mary tiểu thư có sung túc thời gian chuẩn bị.” Haustein tiên sinh kế hoạch tường tận chu đáo. Còn chưa gặp mặt, hảo cảm hẳn đối với Mary tiểu thư đã đạt tới cực đại.

“Đó là đương nhiên.” Bentley khoái trá nở nụ cười, tưởng tượng thấy mình đang ở nhà Bennet hưởng dụng bữa tối mỹ vị, cảm thấy bit tết trong miệng càng thêm khó ăn hơn một chút.

## 9. Chương 9: Thăm Đáp Lễ

Sáng sớm hôm sau, Bentley tiên sinh liền viết tốt bái thiếp đưa đến nhà Bennet. Đây là trạm thăm đáp lễ đầu tiên họ tới, liền ngay cả Kim tiên sinh cùng Lucas tước sĩ cũng xếp hạng sau, cảnh này khiến Bennet phu nhân vô cùng đắc ý.

“Em yêu, thời điểm em đưa điểm tâm của Mary tới, em nên dự đoán được kết quả này.” Bennet tiên sinh lật xem một phần báo chí, không chút để ý nói.

“Đúng vậy, đúng vậy, em là có dự mưu!” Bennet phu nhân đắc ý nâng đầu, “Em chỉ biết bọn họ không thể chống cự trù nghệ phi phạm của Mary. Chỉ cần bọn họ đến, em liền có biện pháp để cho Bentley tiên sinh đem con gái của em lấy về nhà. Anh không biết, đêm qua hẳn một mình tìm Jane bắt chuyện, có thể thấy được là mê Jane rồi!”

Elizabeth liếc cái xem thường, Jane lại đỏ mặt, cũng không có như ngày thường vờ xấu hổ khi bị mẫu thân lung tung xứng đôi. Rõ ràng, nàng cũng bị Bentley tiên sinh mê hoặc.

Tập tục tình yêu và hôn nhân Anh quốc rất thú vị, nam nữ chưa hôn có thể tự do kết giao, tự định chung thân. Mary ngồi ở ghế trên, dư quang khéo mắt thoáng nhìn Jane biểu tình ngượng ngùng, mắt to màu lam cười loan.

“Mary, vì chiêu đãi khách quý, bữa tối hôm nay phải tận lực long trọng một chút. Vất vả con rồi.” Bennet phu nhân ôm lấy con gái, hôn hai má của nàng.

“Vì hạnh phúc chung thân của Jane, con sẽ hết sức mẹ!” Mary cúi đầu tự hỏi một lát, dò hỏi, “Tại phòng bếp có một khối chân giò lợn, ba ngày trước yếm chế, đã đủ ngon miệng, còn có mấy con cá tuyết, đêm nay liền làm một món thịt thủy tinh, một món cá tuyết, một món tiên cô tâm cùng một món thịt thiêu mạch, thế nào?”

“Lại thêm một món gà rút xương nữa nhé! Từ Noel năm trước ba chưa được ăn món này!” Bennet tiên sinh la lớn.

“Tốt ba, con đi mục trường chọn mấy con gà.” Mary mặc tạp dề, vén ống tay áo đi đến mục trường. Không có cắm y hoa phục, không có nô dịch thành đàn, nàng lại càng thích cuộc sống hiện tại, bận rộn lại phong phú, còn có người nhà làm bạn.

Catherine cùng Ledia thực ham thích trò chơi đuổi đàn gà, hi hi ha ha đi theo phía sau nàng, một bên ngoạn nháo một bên chạy vội đến mục trường.

Netherfield, mất thấy nhanh đến bốn giờ, Bentley nhanh quyết định tiến bước mấy vị khách nhân đến bái phỏng.

“Mọi người muốn đi bái phỏng nhà Bennet?” Khách nhân đi cuối cùng tò mò hỏi.

“Đúng vậy, chúng tôi khó có thể kháng cự Bennet phu nhân nhiệt tình mời mọc.” Bentley trả lời một chút cũng không chột dạ. Trên thực tế, Bennet phu nhân ngày hôm qua đi rất vội vàng, căn bản đã quên mời bọn họ.

“Đúng vậy, Bennet phu nhân hiếu khách lắm.” Khách nhân nhìn nhìn đồng hồ trên tường, hâm mộ nói, “Mọi người đi vừa vặn qua bữa tối, chiều dài khách nhân, chủ trì nhất định là Mary, mọi người thật sự là quá may mắn!”

“Trừ nghệ tiểu thư Mary rất tuyệt!” Haustein vẫn không hé răng bỗng nhiên nói một câu, dùng là ngữ khí trần thuật. Darcy bên người hần mím môi, nhớ tới mấy thứ điểm tâm ngày hôm qua ăn qua, cảm thấy trong bụng có chút trống rỗng.

“Đúng vậy! Ta dám nói trừ nghệ của tiểu thư Mary là tuyệt nhất Lang Vaughn!” Khách nhân đồng ý gật đầu, đội mũ xong vội vàng rời đi.

“Ta cảm thấy là tuyệt nhất toàn Anh quốc!” Haustein thì thào bổ sung, nhìn về phía Bentley hỏi, “Chúng ta khi nào thì xuất phát? Mary tiểu thư hiện tại nhất định ở phòng bếp bận rộn vì chúng ta đến.”

Darcy đã mặc xong áo khoác, đội mũ, trong tay nắm một đôi bao tay tuyết trắng, không nói gì lại biểu đạt thúc giục của hần. Haustein phu nhân cùng Bentley tiểu thư tuy rằng ghen tị Mary tiểu thư mấy lần bị nhắc tới, nhưng đáy lòng vẫn là thực chờ mong bữa tối hôm nay, cũng sớm liền đổi xong quần áo.

“Hiện tại bước đi, xe ngựa đã chuẩn bị tốt.” Bentley dẫn đầu lên xe ngựa.

Khi đoàn người đi tới nhà Bennet đã được Bennet phu nhân nhiệt tình tiếp đãi, cỡi mũ cùng bao tay, cùng chủ nhân hàn huyên vài câu, Haustein tiên sinh nhìn chung quanh phòng khách, hỏi, “Phu nhân, Mary tiểu thư đâu?”

Darcy cùng Bentley cũng đối với Mary tiểu thư trong truyền thuyết tò mò không thôi, nhưng bọn họ sẽ không giống như Haustein tùy tiện hỏi thăm.

“A, con bé ở phòng bếp chuẩn bị bữa tối.” Bennet phu nhân thay khách nhân pha một chén hồng trà nóng.

Haustein tiên sinh đối với câu trả lời Bennet phu nhân thực vừa lòng, rất có kiên nhẫn bởi bà nói chuyện.

Bentley một bên cùng Bennet tiên sinh nói chuyện với nhau, một bên âm thầm chú ý nhất cử nhất động của Jane, có vẻ có chút không yên lòng.

Haustein phu nhân cùng Bentley tiểu thư bị Catherine cùng Ledia cuốn lấy, cực lực ấn nhẫn đáy lòng không kiên nhẫn, nhưng nghe thấy hai người liên tiếp biểu đạt tình cảm đối với Luân Đôn phồn hoa, lại nhịn không được lộ ra tươi cười cao ngạo đắc ý. Cảnh này khiến biểu tình các nàng nhìn qua rất kỳ quái.

Darcy bị cô lập, đương nhiên, đây là hần cố ý. Hần chán ghét cùng người xa lạ kết giao, điều này đại biểu phiền toái. Ánh mắt của hần rất nhanh đã bị một bức tranh trong phòng khách hấp dẫn. Bút pháp bức tranh mang theo chủ nghĩa cổ điển tinh tế, sắc thái cũng là chủ nghĩa lãng mạn diễm lệ cùng nhiệt liệt, nóc nhà đỏ, vách tường trắng, cây cối xanh, đây là nhà Bennet, bao phủ trong ánh mặt trời vàng óng, mang theo một loại mộng ảo ấm áp cùng quyến luyến.

Darcy đứng lên, đi đến trước bức tranh nghỉ chân.

“Ngài thích này bức họa sao, Darcy tiên sinh?” Elizabeth chú ý tới khách nhân bị xem nhẹ.

“Đúng vậy.” Ánh mắt Darcy chăm chú dán lên bức tranh không chớp mắt, quay đầu nhìn về phía Elizabeth hỏi, “Đây là tác phẩm của Mary tiểu thư, đúng không?”

“Đúng vậy, phong cách độc nhất vô nhị.” Elizabeth kiêu ngạo cười rộ lên.

Darcy quay đầu tiếp tục chăm chú nhìn bức họa, lòng hiếu kỳ đối với Mary tiểu thư càng ngày càng nặng. Hần vốn đam mê nhưng lại bắt đầu ở trong đầu vẽ dung mạo bề ngoài của vị tiểu thư này.

“Darcy tiên sinh là lần đầu tiên đi đến Lang Vaughn sao?” Elizabeth cực lực tìm kiếm đề tài, làm cho vị khách nhân này tự tại một chút.

Darcy lãnh đạm lắc đầu, cũng không có tiến thêm một bước đưa ra ý nguyện nói chuyện.

Elizabeth thở sâu, lại hỏi, “Hoa viên Lang Vaughn thực không tệ, gần nhất kim cúc hẳn là nở rộ đi?”

Darcy gật đầu, ngay cả dư quang khóe mắt cũng chưa cho nàng.

Elizabeth cảm thấy chính mình hành động thực xuẩn. Vị tiên sinh này căn bản sẽ không cảm giác được không được tự nhiên, tương phản, hẳn thực hưởng thụ một mình cô độc. Như vậy, khiến cho hẳn chậm rãi hưởng thụ đi thôi! Nàng mịt mờ trừng mắt liếc nhìn Darcy một cái, xoay người rời đi.

Darcy cũng không có nhận thấy được Elizabeth khó chịu, trên thực tế, vị tiểu thư này bỏ hẳn qua một bên ngược lại làm cho hẳn nhẹ nhàng thở ra! Thường thức họa xong, hẳn tiếp tục trở lại tại chỗ bảo trì trầm mặc.

Đúng lúc này, tiếng chuông phòng bếp vang, Luoni phu nhân đem thức ăn đặt trước mỗi chỗ ngồi trên bàn, cũng sửa sang lại dao nĩa. Mary đi theo phía sau bà, đang dùng một cái khăn tay ẩm ướt lau tay.

“Có thể dùng cơm rồi, các vị.” Đưa tay đem khăn cho Luoni phu nhân, nàng nâng tay mời mọi người ngồi, động tác tao nhã cao quý nói không nên lời.

“Là cô?!” Haustein phu nhân cùng Bentley tiểu thư trầm miệng một lời hô. Thực hiển nhiên, các nàng cũng không giống như chính mình nói, đi ra nửa dặm Anh liền quên diện mạo Mary, ngược lại nhớ rất rõ ràng. Bentley cùng Haustein tiên sinh cũng lộ ra biểu tình kinh ngạc.

Darcy trong một chớp cô gái xuất hiện mất liền nhin không được mở to. Mary, tiếng Hebrew đại biểu chua sót. Bình thường, đơn thuần, độc lập, im lặng, còn có chút trì độn, đây là tính chất đặc biệt của mọi cô gái tên Mary. Tên này hiển nhiên cùng cô gái gây cho người ấn tượng không hơn.

“Xin hỏi chúng ta biết nhau sao?” Mary mặt mang nghi hoặc.

“Không, khi chúng tôi vừa tới Lang Vaughn từng rất xa thấy qua Mary tiểu thư.” Bentley tiên sinh vội vàng giải thích, sau đó nho nhã lễ độ tự giới thiệu, lại đem người nhà cùng bằng hữu gặp mặt cùng Mary.

“Gặp lại tức là hữu duyên.” Mary mỉm cười cảm thán, lại mời khách nhân dùng cơm.

Lực chú ý của mọi người lập tức bị thức ăn tinh mỹ hấp dẫn, vội vàng ngồi xuống cầu nguyện, sau đó đó là âm thanh dao nĩa bận rộn.

Tuy rằng cực lực khắc chế, ánh mắt Darcy luôn nhin không được nhìn lại Mary im lặng dùng cơm.

Cô gái lại một lần nữa xuất hiện khơi dậy lòng hiếu kỳ của hẳn.

Bentley tiểu thư vẫn chú ý Darcy đã nhận ra hành động dị thường của hẳn, tâm tình tốt đều hủy hoại chỉ trong chốc lát.

“Mary tiểu thư, đây là bữa tối tuyệt nhất từ lúc chào đời tới nay tôi ăn qua!” Haustein tiên sinh cao giọng khen tặng. Thức ăn mỹ vị hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của ông.

“Xin hỏi, đây là làm từ cái gì?” Hẳn chỉ vào thủy tinh thịt nửa trong suốt.

“Đây là dùng chân giò trước của lợn làm.” Mary thực đáp.

“Chân giò? Trời ạ!” Không đợi Haustein phản ứng, Bentley tiểu thư liền kinh ngạc kêu lên, “Thứ kia! Có thể ăn sao? Ta quả thực không thể tưởng tượng!”

Tất cả mọi người dừng ăn, nhúu mày.

“Chân giò lợn ta dùng muối cùng hương liệu yêm chế ba ngày, đặt ở trong nước lạnh ngâm tám giờ, lại dùng nước sôi hầm nấu hai giờ, cuối cùng nửa giờ làm lạnh, cắt miếng, cũng đủ sạch sẽ rồi Bentley tiểu thư.” Trong lòng Mary có chút giận, trên mặt lại mang theo mỉm cười dịu dàng.

(TP: Theo ta đoán món ‘Thịt thủy tinh’ này tương tự món ‘Thịt đông’ ở )

“Đó là đương nhiên, chúng nó sạch sẽ đến trong suốt! Chỉ có công nghệ phức tạp như thế mới có thể chế tạo ra hương vị tuyệt vời như vậy!” Bentley tiên sinh vội vàng bổ cứu cho chị gái thất lễ, đối với mỹ vị trên bàn càng thêm quý trọng. Một món đồ ăn thế nhưng cần hao phí mấy ngày mấy đêm mới có thể làm ra, hẳn quả thực không thể tưởng tượng.

Mọi người cúi đầu tiếp tục dùng cơm, trải qua Mary giải thích, bọn họ cảm thấy đồ ăn trong miệng càng độc đáo.

Bentley tiểu thư im lặng một lát, trong bát là tiên cô, oán giận nói, “Rau dưa thể nhưng dùng nước nấu, sẽ phá hỏng hương vị cùng thành phần dinh dưỡng của chúng nó. Ta là salad thích nguyên nước nguyên vị.”

“Đúng vậy, chúng tôi quen khẩu vị Luân Đôn.” Haustein phu nhân đẩy đồ ăn trước mặt ra, giả vờ giả vịt nói.

“Phải không? Như vậy tôi sẽ làm cho hai người một phần đi. Cam đoan nguyên nước nguyên vị.” Mary cười thực mê người, ý cười cũng không đạt đáy mắt.

“Không, chúng ta chấp nhận một chút đi, sẽ rất phiền toái cô.” Haustein phu nhân vội vàng xua tay cự tuyệt. Trên thực tế, nàng đối với bữa tối này cực kỳ vừa lòng.

“Một chút cũng không phiền toái, động tác của tôi rất nhanh, hai người chỉ cần chờ 5 phút.” Mary đứng lên, thu đi đồ ăn trước mặt hai người, tiến vào phòng bếp. Không dự đoán được tính cách nàng mạnh mẽ vang dội, chị em Bentley đương trường choáng váng.

Người nhà Bennet đều thực tức giận, Bennet phu nhân thiếu chút nữa làm ra hành động thô lỗ khu đuổi khách nhân, nhưng giờ này khắc này, bọn họ đều cúi đầu, không để cho chính mình cười ra tiếng làm khách nhân khó xử. Dám đánh chủ ý vào trù nghệ Mary, đầu lưỡi Bentley tiểu thư cùng Haustein phu nhân nhất định là làm bằng gỗ!

Bentley thực xấu hổ, Haustein cố gắng dùng cơm, Darcy liếc mắt nhìn Bentley tiểu thư một cái, lông mày đậm sắc nhăn lại.

Mary rất nhanh liền đi ra, trong tay bưng hai đĩa bát tết chín năm phần, Luoni phu nhân theo sát sau đó, đem một chén dầu ô liu quấy rau dưa salad đặt ở trước mặt hai người, dùng ánh mắt kỳ quái đánh giá hai người một cái. Bà thực không nghĩ ra, thể nhưng có người không thích ăn mỹ vị Mary tiểu thư tỉ mỉ nấu nướng, càng muốn ăn loại bán thành phẩm thô ráp này.

“Thỉnh dùng đi, đây là muối cùng hồ tiêu.” Mary mỉm cười tao nhã động lòng người, thái độ ân cần đầy đủ, làm cho khách nhân tìm không ra một tia cảm giác bị chậm trễ.

Bentley tiểu thư cùng Haustein phu nhân khô cần nói lời cảm tạ, động tác cắt bát tết cứng ngắt vô cùng. Người khác ăn món ngon phong phú mỹ vị, các nàng lại ăn bát tết không có mùi vị gì cả, đây tuyệt đối là một hồi khổ hình!

Darcy hơi buông mày, liếc mắt nhìn Mary một cái thật sâu. Cô gái lưu cho hấn ấn tượng đầu tiên là ôn nhu vô hại giống như bột nước lại chợt thoát phá.

Hồi trình, mặt Bentley tiểu thư cùng Haustein phu nhân vẫn xanh mét. Các nàng đối với người nhà Bennet xoi mói lại thêm làm thấp đi, nhất là Mary, ngay cả sợi tóc đều bị ghét bỏ.

“Hai người không cần đánh giá Mary tiểu thư, nàng không có chậm trễ gì hai người.” Bentley tiên sinh nghe không nổi nữa.

“Nếu hai người có thể quản trụ miệng mình cùng tâm ghen tị, hai người cũng có thể hưởng dụng một chút bữa tối tuyệt vời.” Haustein tiên sinh trở thành trung thực (trung thành với ẩm thực) của Mary. Hấn đã lên kế hoạch lần bãi phỏng nhà Bennet tiếp theo.

Darcy vẫn cúi đầu lặng im không nói, cũng không có giống như bạn tốt của hấn vì Mary biện giải, điều này làm cho tâm tình Bentley tiểu thư dễ chịu rất nhiều. Nhưng là, nếu nàng cúi đầu nhìn biểu tình Darcy, nàng sẽ phát hiện, ánh mắt Darcy phi thường trống rỗng, tâm tư của hấn sớm đã không không ở trên xe ngựa.

## 10. Chương 10: Lại Phóng

Người nếm qua trù nghệ phi phạm của Mary là may mắn, cũng là bất hạnh. Chỉ qua hai ngày, các chủ nhân Netherfield cũng đã không thể nhẫn nại tay nghề đầu bếp Luân Đôn. Haustein tiên sinh thậm chí cho rằng mình gây yếu không ít, nhu cầu cấp bách cần một chút bữa tối phong phú đến bù lại thể lực hần xối mòn.

“Hôm nay thời tiết tốt, chúng ta đi ra ngoài tản bộ cũng thuận tiện bái phỏng nhà Bennet một chút thế nào?” Hần nằm ở trên sofa, trong giọng nói lười nhác cất giấu chờ mong.

Darcy đang lật xem văn kiện, nghe thấy hần nói, động tác dừng một chút.

Bentley lập tức buông sách trong tay, hưng trí bừng bừng hưởng ứng, “Đúng vậy, hôm nay ánh mặt trời thực sáng lạn, thích hợp ở đi dạo trên đường nhỏ đi. Chúng ta hiện tại liền xuất phát thôi!” Trong đầu hần hiện ra khuôn mặt Jane mê người.

Haustein từ trên sofa nhảy dựng lên, vội vàng để ý tóc. Darcy đem văn kiện tán loạn gom lại, không lên tiếng tiêu sái đến cạnh cửa mặc áo khoác.

Bentley tiểu thư vốn tưởng phản đối đành phải thỏa hiệp, không tình nguyện lên lầu thay quần áo.

Đoàn người ngồi xe ngựa phi thẳng đến nhà Bennet, hoàn toàn đã quên ước nguyện đi tản bộ ban đầu của bọn họ. Khách quý ngoài ý muốn đến nhà làm Bennet phu nhân mừng rỡ, bà nhiệt tình nghênh bọn họ vào cửa, lấy ra điểm tâm Mary bình thường chuẩn bị.

Jane là mỹ nhân nổi tiếng nhất địa phương, tính tình ôn nhu thiện lương, Bentley tiểu thư cảm thấy mình có thể thử cùng Jane kết giao bằng hữu, coi như có một người bạn trong cuộc sống nhàm chán ở nông thôn. Bentley tiên sinh đối với hành động của chỉ gái thực vừa lòng, hai người lần lượt ngồi xuống, vắt hết óc tìm kiếm đề tài Jane có thể cảm thấy hứng thú.

Bennet phu nhân giữ chặt Haustein phu nhân nói chuyện phiếm, không cho nàng đi qua quấy rầy con gái cùng con rể tương lai ở chung. Elizabeth vốn định bởi Haustein tiên sinh cùng Darcy tiên sinh nói chuyện một lát, không nghĩ tới hai người một người chỉ lo ăn điểm tâm, một người khuôn mặt lạnh lùng, buồn không hề rãnh.

Nàng cắn răng lộ ra một tia mỉm cười, lại đem điểm tâm thêm đầy đĩa liền đi tới một bên thêu thùa may vá.

Darcy dừng ở đối diện mặt bức tranh, qua vài phút lại nhìn chung quanh phòng khách một vòng, khuôn mặt nhìn qua càng phát ra lạnh lùng, có vẻ thực không kiên nhẫn. Elizabeth âm thầm quan sát hần, ấn tượng đối với hần xuống thấp cực điểm. Không muốn đến cũng đừng đến, ở nhà người ta còn ra sắc mặt, quả nhiên ngạo mạn vô lễ như trong truyền thuyết!

Vị giác Haustein chịu đủ tàn phá rốt cục được cứu rỗi. Hần che miệng, áp chế tiếng ách vọt tới cổ họng do ăn no, nhìn về phía Elizabeth dò hỏi, “Sao không thấy Mary tiểu thư?” Bennet phu nhân cùng hai cô con gái nhỏ bị hần hoàn toàn xem nhẹ.

“Một con ngựa thuần huyết Ireland muốn sinh nở, Mary cùng cha đi mã tràng chăm sóc.” Elizabeth buông châm tuyến, ngữ khí có chút khấn trương. Vì mua được thất ngựa thuần huyết này, Mary ra giá tiền cao, lại hao hết tâm tư từ quận Merseyside mượn đến đây một thất ngựa thuần huyết khác lai giống. Nay, thất này mang thai là tài sản quan trọng nhất nhà Bennet, cũng không thể có một chút ít sai lầm.

Darcy nhú mày.

Haustein lộ ra biểu tình thất vọng, “Vậy nàng buổi tối sẽ trở về sao?”

“Ngựa tùy thời đều sẽ sinh nở, nói không chừng.” Elizabeth thẳng thắn nói.

“Buổi sáng Mary đón một bắt tô thịt bò, mọi người cần phải lưu lại nhấm nháp.” Bennet phu nhân vội vàng mở miệng lưu khách.

“Đó là đương nhiên!” Haustein thất vọng lập tức cao hứng lên.

“Thứ tôi nói thẳng,” Darcy bỗng nhiên mở miệng, “Chẳng lẽ các người không thỉnh nổi công nhân sao?”

Biểu tình hần cứng nhắc nghiêm túc nhìn qua thập phần ngạo mạn, giống như cười nhạo nhà Bennet bản cùng, mà tiếng cười khinh miệt của Bentley tiểu thư mơ hồ truyền đến.

Bennet phu nhân thực phần nộ, hùng hổ phản bác nói, “Chúng tôi đương nhiên thỉnh được công nhân rất tốt! Nhưng Mary là mã sư tuyệt nhất Lang Vaughn, không chỉ có nhà chúng tôi, trang viên phụ cận chỉ cần có ngựa thuần huyết dưỡng thai, đều thỉnh Mary đi chiếu khán.”

Darcy nhần mày rậm, trầm giọng nói, “Đây cũng không phải chuyện phụ nữ nên làm!”

Bennet phu nhân ngẩng đầu lên, ngữ khí kiêu ngạo, “Không có ai quy định phụ nữ không nên làm chuyện này! Mary nhà chúng ta cho dù mặc váy vải thô, đi giày gỗ cũng không thể che giấu khí chất thực nữ của con bé.” Dứt lời, bà hùng hăng trừng mắt liếc nhìn Darcy một cái, ẩn tượng đối với hần ngả xuống đáy cốc. Chẳng sợ hần thu vào mười vạn bằng Anh một năm, bà cũng không thể chịu đựng được ngạo mạn của hần!

Đối với hai ba câu nói có thể chọc tức chết một vị nữ sĩ, Darcy hiển nhiên tập mãi thành thói quen. Hần mím môi, quyết định bảo trì trầm mặc.

Bentley tiểu thư dùng cây quạt che mặt, ngăn trở khóe miệng mỉm cười đắc ý. Xem ra, Darcy thực xem thường Mary tiểu thư a! Như vậy nàng an tâm.

Không khí phòng khách trở nên thập phần xấu hổ, đúng lúc này, cửa bị đại lực đẩy ra, Mary đứng ở ngoài cửa, rất nhanh nói với Bennet phu nhân, “Mẹ, lấy cho con cái thảm long dày cùng một kim sắt, Roland khó sinh!”

“A, mẹ lập tức đi lấy!” Bennet phu nhân cố nén tức giận, vội vàng đi tìm đồ cho con gái.

Mary nhìn chung quanh phòng khách, lúc này mới phát hiện mấy vị khách nhân trợn mắt há hốc mồm.

“Xin lỗi. Mã tràng có việc gấp, thứ tôi không thể chiêu đãi các vị.” Nàng gật đầu thăm hỏi, ngữ tốc khôi phục thông dong, trên người mặc một kiện váy vải thô, làn váy dính đầy bùn, tóc chải vuốt sợi bóng loáng, ở sau đầu búi kễ, cái trán đầy mồ hôi, có chút phi thường chật vật. Nhưng là thất lưng nàng thẳng tắp, cảm hơi hơi nâng lên, trên mặt tú lệ nhất phái thần nhiên, trong mắt trảm lam trừ bỏ tự tin cùng kiên nghị không có nửa phần xấu hổ.

Nàng đứng ngược sáng, toàn bộ thân ảnh bao phủ trong một tầng vàng sáng mỏng manh, có vẻ ung dung đại khí, làm cho người không thể nhìn thẳng. Bentley vội vàng đứng lên, nghiêm mặt nói, “Không quan hệ, Mary tiểu thư cứ đi, là chúng tôi quấy rầy.”

Darcy không biết khi nào cũng đứng lên, con ngươi nâu thâm trầm khó phân biệt, gắt gao khóa chặt thân ảnh trong ánh sáng.

Miệng hần khép mở lại bị bạn tốt cắt đứt không nói, chỉ có thể nhú mày bảo trì trầm mặc.

“Như vậy, các vị tự tiện.” Mary tiếp nhận mao thảm cùng kim sắt Bennet phu nhân đưa tới, hơi gật đầu rồi vội vàng rời đi.

“Bennet phu nhân, bà nói đúng, váy vải thô cùng giày gỗ hoàn toàn không thể che giấu sáng rọi của Mary tiểu thư!” Hausten cao giọng tán thưởng.

“Đúng vậy, khí chất Mary tiểu thư thực độc đáo, phi thường độc đáo.” Bentley cực lực muốn làm cho Bennet phu nhân khoái hoạt, cho nên tận hết sức lực khen tặng con gái bảo bối của bà.

Bennet phu nhân đảo mắt liền đã quên phần nộ lúc trước, không khí trong phòng khách lại khôi phục nhiệt liệt.

Cái trán Mary trơn bóng no đủ, con mắt màu lam sáng ngời, vì hơi nể mà hai gò má đặc biệt hồng nhuận dừng lại ở trong đầu Darcy. Hần cực lực muốn chính mình xem nhẹ chúng nó, biểu tình có vẻ thực cứng ngắc.

Bentley tiểu thư đối với phản ứng của hần thực vừa lòng, nhưng là nàng cảm thấy như vậy còn chưa đủ, phải hoàn toàn hủy diệt ẩn tượng tốt Mary lưu cho hần. Cho nên, nàng khụ khụ, giống như hưng trí bừng bừng mở miệng, “Ngựa con mới sinh ra nhất định thực đáng yêu, chúng ta có thể đi mã tràng nhìn xem sao?”

Darcy ngẩng đầu, ánh mắt thâm trầm nhìn lại Bennet phu nhân.

“Không có gì hay xem, vừa bắn lại loạn!” Bennet phu nhân thực do dự.

“Không không không, ngựa mẹ sinh ngựa con, trường hợp này nhất định phi thường thú vị!” Bentley bị chị gái gọi lên hứng thú, trên mặt tràn đầy khẩn cầu.

“Mẹ, dẫn bọn họ đi xem đi.” Jane kéo ống tay áo của mẹ.

“Vây được rồi, mọi người đi theo tôi.” Bennet phu nhân không thể cự tuyệt con gái khẩn cầu, đi đến cạnh cửa lấy mũ, mọi người vội vàng đi theo.

Mã tràng cách nhà cũng không xa, đi đường vài phút đã đến, xa xa có thể nghe thấy tiếng kêu to con ngựa mẹ dường như bao hàm thống khổ.

“Mọi người đừng đi qua, nhiều người vây xem sẽ làm cảm xúc Roland càng thêm bất an.” Một gã công nhân ngăn cản bọn họ.

“Tốt, chúng tôi sẽ không đi qua.” Bennet phu nhân ghé dài cổ, sắc mặt thực lo lắng. Vì mua con ngựa này, Mary thiếu chút nữa vận dụng đồ cưới của nàng, nếu nó chết, có thể tưởng tượng Mary sẽ khổ sở thành bộ dạng gì.

Đám người Bentley nghe thấy tiếng hí càng ngày càng kinh tâm động phách, đều đứng tại chỗ không dám lộn xộn. Duy độc Darcy vẫn đi đến bên rào chắn cước bộ mới dừng lại, bồi hồi một lát, tìm vị trí đứng. Từ nơi này có thể nhìn thẳng mặt Mary tiểu thư.

Mary đưa tay tham nhập sản đạo, con ngựa mẹ bị giữ chặt bỗng nhiên ngẩng cao hí dài, sau đó đó là một cổ máu tươi phun mạnh ra, ngựa con gầy yếu theo máu bị kéo ra ra, Bennet tiên sinh ở bên cạnh vội vàng dùng khăn bao vây nó, bài trừ dịch dính bé tắc miệng mũi nó.

“Mary tiểu thư, Roland xuất huyết nhiều quá!” Một gã công nhân hét chói tai.

Dường như sớm có đoán trước, Mary cầm lấy kim sắt bên cạnh đã đun nóng kẹp chặt mạch máu vỡ tan. Máu tươi tuôn ra dần dần giảm bớt cho đến ngừng, con ngựa mẹ phun ra một cổ hơi thở, biểu tình khôi phục bình yên. Ngựa con trong thâm lòng cựa quậy vài cái, lao đảo đứng lên.

Catherine cùng Ledia chen chúc với công nhân nhảy tránh, sau đó chạy quanh ngựa con, liên tiếp vươn cánh tay để ngừa nó ngã sấp xuống. Nhóm công nhân thần kinh căng thẳng mấy ngày thở phào một cái, theo sau đó là vỗ tay, hoan hô, ôm nhau.

Từ một khắc xuất huyết nhiều kia, Bentley tiểu thư cùng Haustein phu nhân liền hét chói tai quay đi, không ngừng kêu la ‘Đáng sợ’. Sắc mặt Bentley cùng Haustein cũng thập phần tái nhợt.

Biểu tình Darcy lạnh lùng không có một chút ít biến hóa.

Tầm mắt Mary theo ngựa con nhìn qua, hô hấp hần không tự giác ngừng lại.

Cô gái đứng dưới ánh mặt trời, lầy lội, nhẹ nhàng vén làn váy, làm cái lễ nghi cung đình tao nhã đẹp đẽ quý giá, giống như ở một tràng biểu diễn long trọng chào cảm ơn, từng vết máu trên người cùng sợi tóc hỗn độn hoàn toàn không tổn hao gì xinh đẹp của nàng.

Tim Darcy đập có chút dồn dập, xoay người đáp lễ lại sau liền vội vàng rời đi. Mary hoàn toàn không phát giác Darcy dị thường, không ngừng vẫy tay cùng mẹ và các chị em cười khê, sau đó cúi đầu xem xét tình huống con ngựa mẹ.

Dùng qua một chút bữa tối phong phú mỹ vị, lại đóng gói một hộp điểm tâm, năm người cảm thấy mỹ mãn ngồi trên xe ngựa hồi trình.

“Mary tiểu thư thật sự là rất tuyệt vời! Nếu ta còn chưa kết hôn, ta nhất định đem nàng lấy về nhà.” Haustein ôm hôn điểm tâm cảm thán.

Darcy hờ hững nhìn xa xôi bỗng nhiên quay đầu liếc mắt nhìn hần.

“Chẳng lẽ ngài sẽ không gặp ác mộng sao? Nàng hôm nay cả người là máu, bộ dáng không khác đồ tể! Rất ghê tởm!” Bentley tiểu thư che mũi, vẻ mặt chán ghét.

“Đúng vậy! Ta đến bây giờ còn nhớ rõ! Trường hợp kia máu tươi đầm đìa giống như là địa ngục!” Haustein phu nhân vỗ vỗ ngực.

“Cùng hai người tương phản, ta cảm thấy Mary tiểu thư thân thiện làm cho nàng nhìn qua một chút cũng không chật vật. Nàng là nữ sĩ dũng cảm nhất ta đã thấy.” Darcy cứng nhắc tự thuật, sau đó tiếp tục bảo trì trầm mặc.

Bentley tiểu thư không cam lòng không muốn ngậm miệng.

## 11. Chương 11: Vũ Hội

Vì chiếu cố Đồ Lan hậu sản, Mary vẫn cực kì bận rộn, bất tri bất giác liền trôi qua năm sáu ngày. Trong lúc đám người Bentley tiên sinh nhiều lần tới bái phỏng đều cùng nàng bỏ lỡ.

Hôm nay, trong thư phòng Bennet tiên sinh.

“Đứa nhỏ, con là mã sư ưu tú nhất Lang Vaughn, như vậy người có thể giải thích một chút với cha, mỗi cách một đoạn thời gian mã tràng nhà chúng ta tổng yếu tổn thất mấy thất ngựa thượng đẳng là sao?” Bennet tiên sinh lật xem sổ sách, không chút để ý hỏi.

“Mã tràng vẫn luôn có ngựa nhiễm bệnh tử vong, chuyện này thực bình thường cha.” Mary nhàn nhã ngồi ở trên sofa, không thấy nửa điểm khẩn trương. Đúng vậy, nàng sẽ đem những con ngựa ưu tú nhất đưa ra, cho ăn mê dược sau đó âm thầm bán đến tràng đua ngựa quận Merseyside, sau đó đổi ngoại tuyên bố chúng nó đã tử vong.

Không làm như vậy, thành quả lao động cuối cùng của nàng sẽ bị một tộc nhân cực kỳ xa xôi xâm chiếm, nàng sao có thể cam tâm? Nếu có thể, nàng cũng nghĩ đem mã tràng làm rạng danh, cũng nghĩ mua trí sản thậm chí quyền một tước vị, nhưng bởi vì nàng là nữ nhân, bởi vì nàng là bình dân, bởi vì nhà Bennet không có nam đinh, con đường này bị phá hỏng.

“Cẩn thận một chút hải tử của ta!” Bennet tiên sinh hiểu lòng trong nháy mắt.

“Con thật cẩn thận cha. Ích lợi có thể khu động hết thủy, bao gồm ánh mắt cùng miệng, thậm chí lòng người. Đối với điểm này, con sớm đã vận dụng tự nhiên.” Mary cười thần bí, đứng lên hơi hơi hạ thấp người, mở cửa thông dong đi ra ngoài.

Bennet tiên sinh nhu ẩn mi tâm, lại cảm thán Mary sao có thể không phải con hắc.

Mới ra khỏi cửa, Mary đã bị Bennet phu nhân chặn lại, trong tay cầm hai bộ lễ phục lấp lư, “Bảo bối, mẹ mặc kiện nào đẹp hơn?” Hai kiện đều là Mary tự mình may, thêu xảo đoạt thiên công, đường viền hoa tinh xảo hoa mỹ, bà quả thực không thể làm ra lựa chọn.

“Cái này, cùng vòng cổ trân châu mẹ đeo thực xứng.” Mary đắm chiều một lát mới nói.

“Cám ơn con yêu! Ánh mắt của con là nhất! Con cũng giúp Jane nhìn xem đi, nghe nói tối hôm nay Bentley sẽ mời nó khiêu vũ đầu tiên.” Bennet phu nhân lời kéo Mary đi đến phòng Jane.

Trên giường Jane ném một đồng váy lớn, nàng cùng Elizabeth đang ngồi ở bên giường nhíu mày. Vũ hội đêm nay là vì hoan nghênh Bentley tiên sinh cùng bạn tốt của hắc mà cố ý tổ chức, một viên phương tâm đều dừng ở trên người Bentley, Jane nghĩ bằng tư thái đẹp nhất ra cửa.

“Em rốt cục đến đây Mary! Nhanh giúp Jane làm ra quyết định đi, chị ấy lo lắng!” Thấy Mary, Elizabeth giống như thấy cứu tinh.

Bennet phu nhân trêu ghẹo Jane vài câu, vội vàng trở về phòng thử quần áo đi.

“Cái vàng nhạt không tệ, có thể đột hiển khí chất dịu dàng dễ thân của Jane, lại phối hợp đóa hoa thuần trắng trên đầu liền càng hoàn mỹ.” Mary vừa nói một bên rất nhanh vắn búi tóc của Jane, cắm lên một bông hoa, lưu lại hai sợi tóc rủ ở bên tai, làm nàng tăng thêm vài phần cảm giác cười khê.

Elizabeth đem váy vàng nhạt khoát lên trên người Jane, khoa tay múa chân, vừa lòng gật đầu, “Quả thật rất đẹp! Sẽ mặc cái này đi.”

Jane ở trước gương đi qua lại vài lần, rốt cục xác định xuống, sau đó là giúp Elizabeth chọn lựa lễ phục, nửa đường Catherine cùng Ledia cũng chạy tới giúp vui.

Chờ các nàng chuẩn bị xong, thời gian cũng không sai biệt lắm, Mary tùy ý chọn kiện váy màu lam, sợi tóc màu vàng búi kếp, dùng một kẹp tóc trăn châu kếp ở bên tai, đơn giản ngược lại hiện ra khí chất độc đáo của nàng.

Kéo con gái âu yếm lên xe ngựa, Bennet phu nhân vừa cao hứng lại lo lắng. Cao hứng là con gái càng ngày càng xuất chúng, lo lắng là nếu con gái gả ra ngoài, bà cùng chồng nên làm cái gì bây giờ? Cái nhà này đã rồi không được con gái.

Netherfield, Bentley cũng đang nhìn y phục phát sầu.

“Darcy, cậu cảm thấy tôi mặc cái áo bành tô màu xám này thế nào?” Hắn đi vào phòng khách, ở trước mặt Darcy vòng một vòng.

“Không tệ.” Darcy ngẩng đầu liếc mắt một cái.

“Thật vậy chăng?”

“Thật sự.” Lần này ngay cả đầu cũng không nâng.

“Vây cái này đi.” Bentley thể hiện đầy đủ tín nhiệm với bạn tốt, sau đó ngạc nhiên kêu to lên, “Thượng đế, cậu như thế nào còn không đi thay quần áo? Cậu không phải liền tính mặc cái này đi? Tốt xấu cũng thêm một cái khăn quàng a!”

Darcy vùi đầu viết thư, đối với đề nghị của hắn không đáng để ý tới.

“Biểu tình nghiêm túc lại xứng với cái áo khoác màu đen mang không khí trầm lắng, tôi dám cá, đêm nay không có cô gái nguyện ý cùng cậu khiêu vũ.” Bentley ngồi xuống ở bên người hắn, tăng thêm ngữ khí nói, “Các nàng thậm chí sẽ không liếc mắt nhìn cậu một cái!”

Darcy bỗng nhiên ngừng bút, ánh mắt nhìn ra xa.

“Chúng ta chuẩn bị tốt, có thể xuất phát.” Bentley tiểu thư mặc một kiện lễ phục vô cùng xa hoa chân thành xuống lầu, đi theo phía sau là vợ chồng Haustein.

“Vây chúng ta đi thôi, xe ngựa đã đợi ở cửa.” Bentley đứng lên sửa sang lại vạt áo.

“Chờ một lát.” Darcy hạ thấp người rời đi, vài phút sau đi ra, quần áo trên người không đổi, trên cổ lại thêm một cái khăn quàng tơ lụa thập phần sang quý.

“Như vậy nhìn qua tốt hơn nhiều.” Bentley cao hứng gật đầu.

Bentley tiểu thư kinh ngạc nhìn Darcy vài lần. Phải biết rằng, tham gia một ít loại nhỏ tụ hội râu ria, Darcy thường không chú trọng ăn mặc chính mình. Hành động dị thường của hắn làm cho Bentley tiểu thư cảnh giác mãnh liệt.

Meriton, phủ Lucas tước sĩ sớm đã toàn đầu người, ăn uống linh đình, trường hợp tuy rằng không thể so vũ hội lớn ở Luân Đôn, nhưng không khí nhiệt liệt mà vui mừng không chút nào kém cỏi.

Bentley đã đến khiến cho mọi người chú ý, đối với nam nữ tuổi trẻ, anh tuấn, giàu có, chưa kết hôn, luôn có rất nhiều người nguyện ý kết giao. Đám người khen tặng đến đây lại chưa từng gián đoạn, Bentley tiểu thư cùng Haustein phu nhân thập phần hưởng thụ loại cảm giác chúng tinh phùng nguyệt này.

Haustein tiên sinh đi một mình với nhóm đánh bài, Bentley không yên lòng cùng vài vị nữ sĩ nói chuyện, đôi mắt không ngừng tìm thân ảnh Jane.

Darcy đứng im lặng ở góc, bởi vì khuôn mặt hần lạnh lùng cùng thái độ trầm mặc, rất nhiều người ý đồ tiến lên bắt chuyện đều lui bước, nữ tử tuổi trẻ chưa kết hôn chỉ có thể đối với bóng dáng cao lớn của hần làm lẽ. Hần là quý tộc chân chính, trên người mang theo cảm giác áp bách trầm trọng cùng xa cách.

Darcy đối với trạng huống chính mình bị lạnh nhạt thực vừa lòng, hần thông thả bước, cầm một ly rượu vang, tìm một cái sofa hẻo lánh ngồi xuống, sau đó mặt không chút thay đổi uống rượu.

Cách vũ hội chính thức mở màn còn có vài phút, ngoài cửa lại tới một chiếc xe ngựa nữa, vợ chồng Bennet đến, đi theo phía sau nhà Bennet là năm vị tiểu thư.

“Bạn tốt, bà/ông rất cực đến đây!” Lucas phu nhân tiến lên ôm bạn tốt. Lucas tức sỡ lời kéo Bennet tiên sinh bắt chuyện.

Thấy Jane xinh đẹp động lòng người, mắt Bentley sáng rực lên. Darcy hướng nhìn lại phương hướng đoàn người, một lát sau buống chén rượu, đi vào phòng khiêu vũ.

“Hắc, Mary, mau tới đây!” Kim tiểu thư vẫy tay với Mary, một đám tiểu thư tuổi trẻ xinh đẹp nhất tề lộ ra tươi cười sáng lạn.

Mary tiến tới chỗ nhóm khuê mật của mình, dọc theo đường đi không ngừng có người vắn an, nam, nữ, già, trẻ, nàng lại có thể dừng lại nói chuyện hai câu. Rốt cục cùng nhóm khuê mật hội hợp, nàng tiếp nhận sâm banh Kim tiểu thư đưa tới, nhẹ nhàng uống một ngụm, cánh môi hồng nhạt khẽ mở, không biết nói gì đó, làm cho các tiểu thư vui cười một trận. Nàng thực được hoan nghênh, bên người luôn vây đầy người.

Đi vào phòng khiêu vũ, Darcy xa xa nhìn nhóm nữ sĩ vui cười, đứng thẳng vài phút sau đó lại xoay người về tới góc ban đầu.

Âm nhạc thư hoãn vang lên, mọi người đều thối lui sang một bên, dành không gian lớn cho mọi người khiêu vũ. Đám người bên người Mary dần dần tán đi, nàng vén làn váy, ngồi vào phía sau sofa, tay trái chống trán, tay phải lắc chén rượu, tư thái đầy tùy tính, thấy Jane cùng Bentley trên sân nhảy thân mật ôm nhau, khóe môi nghiêng ngẫm gọi lên.

Darcy lại đứng lên, không đi được vài bước đã bị Bentley tiểu thư kéo lại, “Darcy, nguyện ý cùng tôi nhảy một điệu sao?”

Darcy do dự vài giây, mặt không chút thay đổi nắm tay nàng. Một khúc dừng lại, hần xoay người nhìn lại sofa bên sân nhảy, phát hiện Mary tiểu thư lại bị một đám người vây quanh, đang mỉm cười đàm luận cái gì.

Hần mím môi, đi đến bên cạnh phòng khiêu vũ, cả người tản ra hơi thở người lạ chớ gần. Vũ hội quá nửa, hần không còn có hoạt động khác, mặt mày lạnh lùng dọa đi không ít người.

“Darcy, cậu hần là mời nhóm nữ sĩ khiêu vũ, mà không phải một mình tránh ở góc.” Bentley rốt cục chú ý tới bạn tốt cô đơn.

“Cậu biết, tôi không thích cùng người xa lạ khiêu vũ.” Darcy nhú mày.

“Caroline (tên Bentley tiểu thư) cũng không phải là người xa lạ, hơn nữa, các cô nương Lang Vaughn đều thực đáng yêu, cậu trăm ngàn lần không cần bỏ qua.” Bentley cực lực khuyên bảo.

“Tôi cùng Caroline đã nhảy rồi. Nữ sĩ đáng yêu nhất toàn trường luôn cùng cậu khiêu vũ, tôi nghĩ cậu nhất định thực thích thú.” Darcy từ trong tay bồi bàn tiếp nhận một ly rượu Rum, dùng ngữ khí cứng nhắc trên chọc bạn tốt.

“Đúng vậy, tôi chưa từng khoái hoạt giống như hôm nay vậy!” Bentley nở nụ cười, hướng một góc chỉ, “Cậu có thể mời Elizabeth tiểu thư, tôi nghĩ cô ấy cũng không tính là người xa lạ, tính cách cũng thực khiến người ta phải yêu mến. Xem, cô ấy đang ngồi một mình ở đằng kia đâu!”

“Elizabeth?” Darcy nhớ lại một lát mới xác định thân phận đối phương, lạnh lùng nói, “Cô ta còn không có sao, nhưng là còn không có xinh đẹp đến mức có thể đả động tâm của tôi. Tôi không có hưng trí đi cất nhắc tiểu thư đã bị người khác vắng vẻ này. Cậu tốt nhất trở lại bên người bạn nhảy của cậu, đi thường thức khuôn mặt tươi cười của nàng, đừng đem thời gian lãng phí ở trên người tôi.”

Hắn không có cố ý đè thấp tiếng nói, làm Elizabeth cách đó không xa tức đỏ mặt. Nàng lập tức đứng lên, xa xa rời đi nam nhân ngạo mạn vô lễ này.

“Cậu thích tiểu thư được người hoan nghênh? Vậy Mary tiểu thư thế nào?” Bentley hướng bên sân nhảy chỉ đi, Mary đang cùng mấy vị thân sĩ lớn tuổi nói chuyện, biểu tình còn thật sự nghiêm túc, lời của nàng hiển nhiên rất có lực hấp dẫn, mấy vị thân sĩ đều lộ ra ý hiểu tươi cười.

“Cô ấy rất được người hoan nghênh, hoàn toàn không cần truy phủng của tôi.” Tiếng nói Darcy trầm thấp ngấm có ý cảm xúc hờn giận nào đó, sắc mặt có vẻ càng thêm lạnh lùng.

“Không, tôi nghĩ cậu hẳn là đi thử một lần, Darcy.” Bentley tiểu thư bỗng nhiên xuất hiện, khoe miệng cổ quái mỉm cười.

“Tôi nghe nói Mary tiểu thư rất cổ quái, trừ bỏ Bennet tiên sinh, nàng không tiếp thụ nam sĩ khiêu vũ. Tôi nghĩ, nàng đại khái là chướng mắt nam nhân Lang Vaughn đi. Darcy, anh chẳng lẽ không muốn đi chinh phục một vị nữ sĩ cao ngạo như vậy sao? Anh tuổi trẻ anh tuấn, xuất thân cao quý, nàng nhất định sẽ bị anh đả động!” Bentley tiểu thư tận hết sức lực du thuyết, lời nói ám chỉ Mary đối trá cùng con buôn.

Darcy nhin không được nhìn lại Mary trong đám người, lúc này mới phát hiện, quay chung quanh bên người nàng đều là mấy nữ sĩ hoặc thân sĩ lớn tuổi, rất ít nam tử trẻ tuổi. Khuôn mặt hắn lạnh lùng nhu hòa xuống, lại cũng không có đáp ứng đề nghị của Bentley tiểu thư.

“Mary tiểu thư thế nhưng không thích khiêu vũ? Đây thật đúng là tiếc nuối!” Bentley thở dài, vỗ vỗ bả vai Darcy nói, “Mary tiểu thư tính tình cùng cậu thực tương tự Darcy, tôi đột nhiên thấy được hai người thực đáng đối. Đi thôi, đi mời nàng khiêu vũ đi, bị cự tuyệt cũng không sao!”

Câu nói đầu tiên tẩy trắng Mary cũng kéo gần lại khoảng cách Mary cùng Darcy. Bentley tiểu thư bị em trai nhà mình đơn thuần thiện lương tức giận đến ngã ngựa.

Darcy trầm mặc một lúc, đứng lên đi đến chỗ Mary.

## 12. Chương 12: Hiểu Lầm

Lại một vũ khúc vang lên, người vây quanh ở bên người Mary đều đi tìm bạn nhảy chính mình. Mary đứng lên thông thả bước, thư hoãn hai chân ngồi có chút cứng nhắc, cũng từ trong tay bồi bàn tiếp nhận một ly rượu Lafite, một chút một chút uống.

Một vị nam sĩ cao lớn đi tới chỗ nàng, thắt lưng thẳng tắp, dáng đi phi thường trầm ổn, cả người tản ra một loại khí thế bức nhân. Tầm mắt Mary lướt qua trên mặt hắn, sau đó nhẹ nhàng băng quơ dời.

Cảm nhận được nàng không chút để ý, cước bộ Darcy hơi dừng lại tiếp tục đi tới.

“Mary tiểu thư, tôi có may mắn cùng cô nhảy một khúc?” Hắn xoay người, bạc môi mân thành một đường thẳng tắp, biểu tình lạnh lùng cứng rắn đủ để dọa đại bộ phận cô gái.

“Thực xin lỗi, tôi không thích khiêu vũ.” Mary lắc đầu, lý do cự tuyệt trực tiếp lại rõ ràng. Thật lâu không có người mời nàng khiêu vũ, vị nam sĩ này đại khái không phải cư dân Lang Vaughn, không biết thói quen của nàng.

Trên mặt Darcy cũng không có xuất hiện thần sắc thất vọng, hắn đã sớm đoán trước kết quả này. Mary tiểu thư cùng giống nhau tượng tượng của hắn, là người phi thường thẳng thắn, này không thể nghi ngờ tăng thêm hảo cảm của hắn.

“Roland thế nào?” Hắn đem đề tài đã nghĩ tốt lấy ra.

“Tốt hơn nhiều, hai tháng nữa có thể hoàn toàn khang phục.” Mary cúi đầu nhấp rượu, thẩm ướm cánh môi phấn nộn ở dưới ngọn đèn chiếu rọi tản mát ra sáng rọi mê người.

Tầm mắt Darcy ngừng trú lại rất nhanh dời đi, trầm mặc cúi đầu uống rượu.

Mary mỉm cười với hắn, đang chuẩn bị cáo từ, Catherine cùng Ledia đã chạy tới đứng phải nàng một cái thật mạnh. Chén rượu trong tay nghiêng đi, rượu màu Hồ Phách đều đổ lên áo khoác Darcy, xuyên thấu qua vải dệt gầy cho hắn xúc cảm lạnh lẽo.

“Thật thật có lỗi!” Mary xuất ra khăn tay, thay Darcy chà lau áo khoác đã bẩn. Áo khoác đơn giản màu đen, không đến mức làm cho hắn quá khó coi.

Động tác cô gái cẩn thận nhu thuận, lại làm cho Darcy nhúu mày. Hắn nhìn lại phía sau, phát hiện Catherine cùng Ledia đang đứng ở cách đó không xa tề mi lộng nhần với bọn họ. Điều này làm cho hắn nhớ tới các tiểu thư vì hấp dẫn lực chú ý của mình mà dỏ trò đùa dai này, lúc trước Mary cự tuyệt cũng như là một hồi xiếc lạt mềm buộc chặt. Sắc mặt hắn đen trầm xuống, cảm giác được phần nộ khi bị lừa gạt.

“Tôi tự mình có thể lau.” Darcy thối lui hai bước, tiếp nhận khăn tay của Mary, trong giọng nói lạnh lùng mang theo một tia chán ghét. Xuất thân cùng tài phú của hắn làm hắn gặp phải cùng loại phiền toái, đây đúng là nguyên nhân hắn không thích cùng người xa lạ kết giao. Nhưng là không nghĩ tới, hắn cũng sẽ có một ngày bị người mê hoặc. Hắn làm sao có thể nghĩ đến Mary tiểu thư là một vị thực nữ tính cách thẳng thắn?

Bị người khác lừa dối đương nhiên sẽ cwerk kỳ tức giận. Mary cũng không có phát giác thái độ hắn dị thường, quay đầu trừng mắt liếc nhìn hai cô em gái một cái. Các nàng luôn xem nàng biến sắc mặt hoặc xấu mặt làm vui.

Tiếp thu ánh mắt bất mãn của chị gái, Catherine cùng Ledia làm cái mặt quỷ, hi hi ha ha tiêu sái rời đi. Các nàng chính là tò mò, Mary cường hãn có thể đối phó Darcy tiên sinh ngạo mạn hay không.

Darcy lau khô rượu trên áo khoác, khi ngẩng đầu phát hiện Mary đang lẳng lặng nhìn mình. Trước mắt hắn đã không có hứng thú cùng vị tiểu thư này nói chuyện với nhau, hơi gật đầu liền chuẩn bị rời đi.

“Xin dừng bước, ” Mary vội vàng gọi hắn lại.

“Xin hỏi cô còn có chuyện gì?” Trên mặt Darcy hiện ra thần sắc không kiên nhẫn.

“Có thể trả lại khăn tay cho tôi sao?” Mary vươn tay đòi lấy. Nếu là một cái khăn tay bình thường, hắn lấy đi cũng thôi, nhưng cái này mặt trên có thêu tên của nàng, tuyệt không có thể rơi xuống trong tay ngoại nhân.

Biểu tình Darcy có chút cứng ngắc, lúc này mới chú ý tới trong lòng bàn tay mình nắm bắt gì đó. Mở ra khăn tay nhăn nhúm, thấy mặt trên thêu mấy con bướm trông rất sống động, ánh mắt hắn lóe ra: đây không thể nghi ngờ là một kiện hàng mỹ nghệ tinh mỹ, chẳng lẽ không phải là đưa cho người trong lòng sao?

“Phi thường có lỗi, tôi thiếu chút nữa đã quên.” Hắn đưa khăn tay ra, chớp mũi ngửi được một lũ mùi hương độc đáo, đó là lay dính trên khăn tay, nhưng đại bộ phận nơi phát ra là thân thể Mary tiểu thư. Phát hiện này làm cho hắn cảm giác không được tự nhiên, ác cảm nơi đáy lòng mạc danh kỳ diệu đậm đi.

“Không, phải nói thật có lỗi là tôi, mong ngài tha thứ Catherine cùng Ledia, các nàng còn nhỏ, tránh không được có thời điểm bướng bỉnh.” Mary chân thành xin lỗi, tiếp nhận khăn tay liền quay đầu rời đi.

Rốt cục theo thái độ nàng tự nhiên hào phóng, không chút nào lưu luyến đã nhận ra manh mối, Darcy ảo não nhúu mày, hắn có lẽ hiểu lầm Mary tiểu thư!

“Xin chờ Mary tiểu thư.” Hắn gọi nàng lại, khi chờ nàng quay đầu lại không biết phải nói cái gì. Hắn không thể đem ác ý vừa rồi nói ra miệng, này khẳng định sẽ làm nàng khinh mình tiện đà chán ghét.

Darcy chưa từng xấu hổ như vậy, đầu óc của hắn nhanh chóng vận chuyển, một lát sau liền tìm được đề tài, “Quần gia của tôi đối với trù nghệ của Mary tiểu thư ngưỡng mộ không thôi, đặc biệt lần trước cô làm điểm tâm màu vàng kim. Xin hỏi cô có thể đem thực đơn viết ra không?” Người Anh quốc không hiểu người Thiên triều tàng tư tâm lý, nghĩ muốn cái gì luôn thẳng thắn.

Cũng may Mary không dựa vào cửa tay nghề này sống qua, cười hỏi, “Điểm tâm màu vàng kim? Là hình dạng gì?” Bennet phu nhân mỗi ngày đưa ra ngoài rất nhiều điểm tâm, nàng thật sự không nhớ được.

“Thuôn dài, bên trong bọc thịt cùng các thứ.” Darcy hình dung nói.

“Đó là nem rán, tôi trở về sẽ viết thực đơn rồi để người ta đưa đến quý phủ, xin hỏi ngài là...” Mary nghiêng đầu, mặt mang nghi hoặc. Nàng phi thường khẳng định, người này mình tuyệt đối không biết, chắc là bằng hữu ai mang đến.

Thân thể Darcy nháy mắt cứng ngắc giống như tảng đá. Nếu nói lúc trước hắn còn cảm thấy xấu hổ, lúc này lại cảm giác vô cùng xấu hổ, giữa hỗn loạn phần nộ cùng mất mát. Trong hôm nay, hắn cùng Mary đã gặp mặt ba lượt, còn từng dùng qua bữa tối, nàng lại không biết mình là ai, có thể thấy được nàng chưa bao giờ chú ý qua chính mình, chẳng sợ cho chính mình một cái dư quang khóe mắt nho nhỏ. Buồn cười lúc trước hắn còn tưởng rằng nàng mượn có hấp dẫn lực chú ý chính mình.

Khuôn mặt Darcy anh tuấn có chút vặn vẹo, trầm mặc một lúc lâu mới lạnh lùng mở miệng, “Đưa đến Netherfield, tôi là Darcy, Fitz William · Darcy.”

Mặt giả trang rốt cục bại lộ! Nghe thấy Darcy từ hàm răng cắn chữ giới thiệu, Mary rất muốn đen mặt. Nàng đối với gương mặt người phiến bang độ công nhận không cao, trước kia đều là hàm hàm hồ hồ hỗn qua, lâu ngày cũng liền quen thuộc. Nhưng đối với người xa lạ chỉ thấy qua hai lần, hơn nữa là cái loại người xa lạ không có khả năng xuất hiện này, nàng bình thường sẽ không để ý. Mấy vị Netherfield, trừ bỏ Bentley có ý đồ với Jane, nàng một người đều không nhớ được. Nói chuyện với nhau hơn phân nửa ngày không biết được thân phận đối phương, cuối cùng còn bị vạch trần, nàng nghĩ lấy cái động chui xuống.

Công chúa tổ chất tâm lý rất cường đại, nàng nâng cằm, tao nhã tươi cười nhìn không ra một tia nửa điểm xấu hổ, hơi nhún gối nói, “Sáng mai sẽ đưa đến quý phủ. Như vậy, Darcy tiên sinh, gặp lại.” Nhìn đối phương vài lần thật sâu, nhìn kĩ hình thể hắn, màu tóc, màu mắt nhớ ở trong lòng, Mary xoay người bình tĩnh rời đi.

“Gặp lại.” Darcy xoay người, khi đứng thẳng dậy khuôn mặt khôi phục bình tĩnh.

“Đáng thương Darcy, Mary tiểu thư thực rõ ràng là cố ý hắt rượu ở trên người anh, nàng muốn làm gì?” Bentley tiểu thư phe phẩy cây quạt đi tới, có điều hỏi.

“Rõ ràng, nàng xem trúng cậu Darcy. Vì hấp dẫn lực chú ý trong lòng cậu, các cô gái luôn làm ra một ít thủ đoạn nhỏ đáng yêu.” Ở trong mắt Bentley, hết thảy trên đời đều tốt đẹp, hắn thực kiên định cho rằng, Mary cùng bạn tốt của mình bắn lửa. Không thấy biểu tình bọn họ vừa rồi có bao nhiêu phong phú sao? Đây ở trên người Darcy là hiếm thấy.

“Thật đáng tiếc, sự tình cũng không như tưởng tượng của hai người. Chuyện vừa rồi hoàn toàn là ngoài ý muốn, Mary tiểu thư đối với tôi không có một chút cảm tình đặc thù.” Nàng thậm chí không nhớ được tôi là ai!

Cắt mất một câu cuối cùng, Darcy cảm thấy khó chịu trước nay chưa có, hắn vẫn là lần đầu tiên bị người hoàn toàn bỏ qua như thế. Bạc môi mân nhanh, hắn trầm giọng hỏi, “Vũ hội khi nào thì chấm dứt? Tôi không nghĩ lại đợi tiếp!”

“Tôi cũng vậy! Đối thoại nông cạn, sân nhảy hỗn loạn, bài cực nhàm chán, tôi một phút một giây cũng không muốn đợi thêm! Chúng ta đi thôi Charles!” Bentley tiểu thư phụ họa. Nàng theo lời nói Darcy nghe ra ẩn nhẫn cùng mất mát nào đó cực kỳ bi thiết, điều này làm cho nàng hoảng hốt.

Làm nhân vật chủ yếu của vũ hội, rời đi trước tiên là hành vi phi thường thất lễ. Nhưng là thái độ Darcy thực kiên quyết, Caroline lại không ngừng thúc giục, Bentley không thể không từ biệt Lucas tước sĩ.

Đoàn người lại kéo dài 10 phút mới rời đi. Mary nhìn bóng dáng Darcy cương trực vội vàng rời đi, vỗ ngực ai thán một tiếng. Làm sao bây giờ? Nàng giống như là đặc tội khách nhân quan trọng nhất của Lucas tước sĩ!

Darcy một hồi về Netherfield liền một mình vào phòng, Caroline, Haustein cùng Bentley đánh mấy bài cực mới đi vào giấc ngủ. Buổi sáng ngày hôm sau Darcy tỉnh lại đầu tiên, mặt không chút thay đổi ngồi ở phòng khách lật xem báo chí.

“Darcy tiên sinh, Nhà Bennet đưa đồ lại đây, viết rõ người nhận là ngài.” Quản gia cầm một cái hộp giấy lớn tiến vào.

Darcy ngẩn người, tuy rằng lông mi nồng đậm có hình nhả thực nhanh, nhưng vẫn như cũ rất nhanh đem hộp giấy mở ra. Hộp giấy cộng ba tầng, mỗi một tầng phân bốn ngăn, thả đầy đủ loại kiêu dáng điểm tâm, hương khí nồng đậm phiêu tán trong không trung, làm người ta thêm nhỏ dãi ba thước. Quản gia mịt mờ nuốt nuốt nước miếng, lưu luyến không rời khỏi đại sảnh.

“Vì bù lại ngày hôm qua thất lễ, hy vọng ngài có thể thích. Lần sau gặp mặt, xin cho tôi chủ động đi đến trước mặt ngài quỳ gối, gửi lời chào Fitz William · Darcy tiên sinh.” Thẻ chữ viết Gothic hoa lệ như vậy. Phía sau kẹp mấy tờ giấy ghi chép, phương pháp chế tác mỗi một dạng điểm tâm trong hộp đều tường tận ghi lại ở mặt trên.

Cảm xúc rối rắm cả đêm nháy mắt tiêu tán, Darcy nhìn chăm chăm ghi chép, đối với làn gặp mặt tiếp theo của hai người cảm thấy bức thiết chờ mong.

“Trời ạ, đây là cái hương vị gì?” Haustein xuống thang lầu, thấy hộp giấy trên bàn, kinh hãi kêu lên, “Nha, điểm tâm Mary tiểu thư! Nhiều như vậy? Rất hạnh phúc!”

“Mặt trên viết cái gì? Để cho tôi xem xem.” Bentley đi theo phía sau anh rể, một bên nhét điểm tâm vào miệng, một bên đoạt lấy Darcy ghi chép.

Điểm tâm bị cướp đoạt, ghi chép bị cướp đi, Darcy cảm giác vật sở hữu của mình bị xâm chiếm, trong lòng dâng lên một cỗ lửa giận lại rất nhanh dùng lý trí ngăn chặn.

“Cậu còn nói Mary tiểu thư đối với cậu không có cảm tình đặc thù? Cậu xem xem, những lời cuối cùng này cỡ nào xinh đẹp động lòng người a! Nàng nghĩ hướng tới gần cậu, thẳng thắn!” Bentley đã muốn chìm đắm trong tưởng tượng chính mình.

“Không phải như cậu tưởng vậy.” Ngữ khí Darcy cứng nhắc phủ nhận, nhưng ánh mắt nâu lại lóe ra ánh sáng.

“Nha, nơi này có thực đơn! Tôi luôn luôn tại lo lắng rời khỏi trò nghề Mary tiểu thư cuộc sống về sau nên thế nào, cái này thật yên tâm!” Haustein giơ lên mấy tờ giấy trong tay.

“Darcy, đừng do dự nữa, nếu Mary tiểu thư thích cậu, liền nhanh đem nàng lấy về nhà đi. Như vậy, nửa đời sau cậu sẽ không phải phát sầu.” Haustein giục giây, ngữ khí như thật, Bentley cũng ở một bên phụ họa.

“Lại nhắc lại một lần, không phải như mọi người nghĩ! Tôi cùng với Mary tiểu thư cũng không có cảm tình đặc thù. Huống chi, chênh lệch giữa chúng ta trong lúc này quá lớn, vĩnh viễn không có khả năng kết hợp cùng một chỗ!” Darcy tăng thêm ngữ khí, biểu tình lãnh tức làm người ta không thể không tin tưởng.

Bentley cùng Haustein đối diện nhún vai, quyết định không giằng cợt hấn, ngược lại tranh đoạt đồ ăn trên bàn. Cô nương tốt như vậy đều không thích, Darcy nhất định sẽ hối hận!

### 13. Chương 13: Tốt Đến Kỳ Lạ

Lang Vaughn dân cư rất thưa thớt, cuộc sống bình tĩnh, cũng không giống như địa phương khác luôn luôn có vũ hội to nhỏ. Nửa tháng đi qua, Lucas tước sĩ mới lại tổ chức một hội tụ hội loại nhỏ.

“Hắc! Darcy, cậu còn nhớ rõ ghi chép lần trước Mary tiểu thư đưa tới sao?” Bentley đẩy cửa phòng ra, phát hiện bạn tốt đối diện gương sửa sang quần áo.

Darcy cẩn thận chỉnh nơ, liếc mắt nhìn Bentley một cái từ chối cho ý kiến.

“Nha, cậu thế nhưng mặc áo bành tô?” Bentley ngạc nhiên hô, “Cậu nhìn qua thực anh tuấn, Mary nhất định sẽ vì cậu khuynh đảo! Tin tưởng tôi!”

Ánh sáng trong mắt Darcy lóe lóe, vẫn duy trì trầm mặc như trước, ở trước gương do dự một lát, chải kiểu tóc thịnh hành nhất, lấy đồng hồ trong túi ra xem xét, “Thời gian không sai biệt lắm, chúng ta có thể xuất phát.”

“Tốt, Tôi đi gọi mấy người Caroline.” Bentley lập tức đã bị dời đi lực chú ý, chạy tới phòng đối diện. Hẳn thực quý trọng mỗi một lần cơ hội cùng Jane gặp gỡ, không nghĩ bỏ qua dù chỉ một phút một giây.

Từ trong mắt bạn tốt thấy ngọn lửa tình yêu nóng bỏng thiêu đốt, nghĩ đến Jane Bennet tiểu thư một bộ tươi cười bình tĩnh bất biến, Darcy nhú mày.

Tiến lên mã xa, Bentley tiểu thư trêu ghẹo nói, “Darcy, nghe nói Mary tiểu thư viết thư tình cho anh? Đây thật là thật đáng mừng! Ánh mắt Mary tiểu thư rất cao, nàng có thể coi trọng anh chứng minh đầy đủ mệnh lực của anh.”

Kết hợp chân tướng sự thật, lời này nghe vào tai Darcy không thể nghi ngờ là một loại châm chọc. Hẳn mắt không chút thay đổi nói, “Kia chỉ là ghi chép, cũng không phải cái thư tình gì. Tôi nghĩ, tôi còn không có đủ mệnh lực làm cho Mary tiểu thư khuynh đảo. Tôi không biết cô thế nào từ trên gương mặt nàng lãnh đạm nhìn ra nàng nhiệt tình với tôi.”

“Không không không, anh sai lầm rồi, nữ nhân đối đãi nam nhân âu yếm sẽ đùa bỡn một ít tiểu xiếc lạt mềm buộc chặt. Anh cũng không nên bị bề ngoài Mary tiểu thư lừa gạt!” Bentley tiểu thư che miệng cười khê. Nàng biết tính tình Darcy thiên vị thẳng thắn, làm người chân thành, nàng càng là nói như thế này, ẩn tượng Darcy với Mary sẽ càng kém.

Vì bảo toàn lòng tự trọng, Darcy che giấu tình hình thực tế, nhưng hẳn không tha hứa người bên ngoài bề cong phẩm hạnh Mary.

“Mary tiểu thư cho tới bây giờ đều là trước sau như một. Nàng chân thành, dũng cảm, thẳng thắn, hơn nữa trí tuệ. Tôi không thể tưởng tượng bộ dáng nàng đùa bỡn thủ đoạn, huống chi tình yêu của nàng cũng không ở trên người tôi. Caroline, thỉnh chấm dứt đề tài này.” Darcy gật gật đầu với Bentley tiểu thư, ngữ khí thận trọng.

Bentley tiểu thư cảm giác tâm mình có vết nứt. Chẳng lẽ Darcy không có ý thức được sao? Mary trong miệng hẳn hoàn toàn bị hắn ghép vào toàn bộ tính chất đặc biệt. Nàng có nên may mắn Darcy không nói dối hay không? Nếu hẳn nói Mary tiểu thư không thích hắn, như vậy, mình vẫn là có cơ hội.

Trong lúc Bentley tiểu thư hoảng loạn, xe ngựa đã đến phủ Lucas tước sĩ, trước một khắc đi vào cửa lớn, nàng gắt gao ôm cánh tay Darcy, biểu hiện quan hệ thân mật của hai người.

Cước bộ Darcy hơi ngừng, sau đó mang theo nàng tiếp tục đi tới. Bentley tiểu thư nhẹ nhàng thở ra.

Trong đại sảnh thập phần náo nhiệt, đám người tốp năm tốp ba tụ cùng một chỗ uống rượu đàm tiếu. Mary cùng một nhóm khuê mật ngồi ở góc sofa, thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn ra cửa.

“Cô đang tìm ai vậy?” Kim tiểu thư đã nhận ra dị thường của nàng.

“Hôm nay tôi muốn bù lại một sai lầm, rửa sạch một chỗ bẩn trong nhân sinh hoàn mỹ của mình.” Mary bám vào bên tai Kim tiểu thư, thận trọng nói chuyện, sau đó cười khê tròng mắt nhìn.

Kim tiểu thư làm càn cười ha hả. Nàng biết Mary là người theo chủ nghĩa hoàn mỹ, hoàn toàn không thể dễ dàng tha thứ ngôn hành của mình xuất hiện sơ hở, hai năm nay nàng làm rất khá, thật tốt! Nói đến Mary, liền ngay cả phụ thân mình hay soi mói cũng khen không ngừng. Nàng rất ngạc nhiên, đến tột cùng là ai có thể làm cho Mary bị té nhào.

Tiếng cười thanh thúy của các thiếu nữ hấp dẫn lực chú ý mọi người, ánh mắt Darcy cơ hồ tiến đến thân ảnh Mary trước tiên. Nàng đang xa xa nhìn mình, đôi mắt màu lam lóe ra ánh sáng.

” ‘Chỗ bẩn’ của tôi đến đây, tôi đi trước.” Mary nhìn Darcy chu miệng.

“A, Darcy tiên sinh ngạo mạn! Tôi có thể lý giải!” Kim tiểu thư cười lớn hơn nữa, các thiếu nữ đều đưa ra chúc phúc chân thành nhất, nguyện thượng đế phù hộ Mary có thể bình an trở về, Darcy là người đáng sợ

nhất toàn vũ hội! Liên ngay cả Elizabeth hài hước khôi hài, mồm miệng lanh lợi đều có thể bị hấn tức giận đến nói không nên lời!

Darcy nhìn cô gái chậm rãi đi tới chỗ mình. Nàng mặc váy thuần trắng, không có diềm dứa quá mức, chỉ tại cổ áo cùng viền váy thêu một vòng hoa văn tràn ngập tư tưởng dị quốc, sợi tóc mềm mại búi ở sau đầu, dùng một kẹp tóc Trân Châu cố định. Rõ ràng là trang phục đơn giản nhất lại bị nàng mặc ra hương vị độc đáo nhất.

Mỗi một cước bộ của nàng đều giống như trải qua đo đạc, thắt lưng dị thường thẳng thắn, cổ thon dài cùng cầm dưới nàng hơi hơi nâng lên trong lúc đó hình thành một độ cong tuyệt đẹp mê người.

Ánh mắt Darcy ngừng ở trên người nàng, hô hấp không tự giác ngừng lại. Bentley tiểu thư ôm chặt cánh tay Darcy.

“Buổi tối tốt lành, các vị.” Mary mỉm cười gật đầu.

“Buổi tối tốt lành Mary tiểu thư!” Haustein tiên sinh thái độ thập phần ân cần, Bentley cũng vui vẻ vắn an, sau đó dài cổ tìm kiếm Jane. Haustein phu nhân cùng Bentley tiểu thư chỉ lãnh đạm mỉm môi.

Mary nhìn về phía Darcy, bỗng nhiên vén làn váy lên, chân trái kéo một vòng về sau, thoáng quỳ gối làm cái lễ nghi cung đình tao nhã, “Buổi tối tốt lành, Fitz William · Darcy tiên sinh.”

Nàng tựa như một vị công chúa chân chính, trong nháy mắt, Darcy thậm chí muốn quỳ một gối xuống, giống như kỵ sĩ hôn lên mu bàn tay trắng nõn.

Đem ảo giác vớ vẩn khu trục trong óc, Darcy tháo xuống mũ trên đầu, để ở trước bụng, thận trọng đáp lễ, “Buổi tối tốt lành Mary tiểu thư.” Tay Bentley tiểu thư bởi vì hấn nâng tay lấy mũ liền rơi xuống.

“Còn vì chuyện lần trước tức giận sao? Tôi có thể nhận được sự tha thứ của ngài không?” Mary mỉm cười, nhìn thẳng đôi mắt nâu của Darcy.

“Trên thực tế, tôi đã sớm đã quên chuyện không thoải mái này, Mary tiểu thư.” Darcy mặt không chút thay đổi tự thuật, mà đôi mắt lại thăm ra ý cười nhợt nhạt.

Trong mắt hấn không có một chút dấu vết bất khoái, rất thâm thúy, thực sạch sẽ, lộ ra thần khí chân thành. Ánh mắt này thuộc về một vị thân sĩ chân chính, biểu tình nghiêm túc lạnh lùng tiết lộ phẩm tính hấn chính trực. Mary lần đầu tiên đối với diện mạo nam nhân phiên bang sinh ra hứng thú. Nàng nhìn không được nhìn Darcy nhiều vài lần.

Darcy cúi đầu, nắm chặt mũ trong tay.

“Mọi người rất cực đến đây, mau mời vào!” Lucas tước sĩ tiến lên nghênh đón, đánh võ không khí vì điệu giữa hai người trong lúc đó. Mary thuận thể cùng Darcy cáo từ, trở lại nhóm khuê mật của mình.

Rất cực cùng Lucas tước sĩ lải nhải hàn huyên xong, Darcy quay đầu, phát hiện Mary lại bị một đám người vây quanh. Hấn nhíu mày, một mình yên lặng đi đến góc khuất, không có tìm được Jane Bentley về mặt đau khổ bởi ở bên người hấn.

Trong mắt nhóm cô gái chớp động quang mang bát quái, khẩn cấp giữ chặt Mary.

Kim tiểu thư đưa cho nàng một ly Brandy, vui cười mở miệng, “Bạn tốt, đừng nói cho tôi cô mê Darcy tiên sinh. Tôi chưa từng thấy qua cô chủ động đi kết giao vị nam sĩ nào.”

“Darcy hàng năm có một vạn bảng Anh thu vào, nghe nói đây chỉ là ở sản nghiệp quốc nội của hấn, ở Ấn Độ cùng Australia, hấn có được vài tòa trang viên gieo trồng diện tích rộng lớn. Nếu cô có thể chịu được ngạo mạn của hấn, đây không phải là một hôn sự tốt sao.” Một vị khuê mật nháy mắt với Mary.

Cách đó không xa, Bentley tiểu thư đang đứng thẳng lỗ tai lắng nghe các nàng nói chuyện câu môi cười lạnh. Lại là một đám nữ nhân không biết tự lượng sức mình.

“Tôi cảm thấy hôn nhân hạnh phúc chân chính nên thành lập trên trụ cột môn đăng hộ đối. Chỉ có song phương có được địa vị xã hội bằng nhau, tài phú gia đình ngang nhau, bối cảnh giáo dục giống nhau mới có thể đem hôn nhân kéo dài. Hôn nhân đồng thoai chênh lệch chỉ có thể duy trì tốt đẹp trong nháy mắt,

theo thời gian trôi qua, vợ chồng không hợp nhau sẽ dần dần bại lộ, cũng đem đoạn đồng thoại này vô tình phá hủy. Nếu tôi cùng với Darcy tiên sinh kết hợp, kia nhất định là bi kịch!”

Mary một bên nhấp rượu, một bên nói nhỏ, các tiểu thư vui đùa âm ỉ an tĩnh lại, lộ ra biểu tình suy nghĩ sâu xa. Nghe thấy phủ định của nàng, Bentley tiểu thư chẳng những không có yên tâm ngược lại càng thêm hoảng loạn. Bình tĩnh cùng lý trí, này lại là hai cái tính chất đặc biệt có thể hấp dẫn Darcy.

Cảm giác được chính mình nói chuyện rất trầm trọng, Mary mỉm cười, bổ sung nói, “Tặng mọi người một câu —— cười cao giả thấp. Lập gia đình phải giả cho người có phương diện không bằng mình, như vậy mọi người mới có thể điều vô dương oai cả đời!”

Kim tiểu thư đầu tiên che miệng khanh khách cười rộ lên, Mary luôn có thể nói ra một ít lời nghe rất kỳ quái, tình tế suy nghĩ cũng rất có đạo lý. Chúng vị tiểu thư mỉm cười, đều tỏ vẻ những lời này là ‘Lời vàng ngọc’, đáng giá ghi khắc, liền ngay cả Bentley tiểu thư nghe xong cảm tình đối với Darcy cũng sinh ra dao động trong nháy mắt.

Darcy khoanh tay đứng ở góc, ánh mắt không thể điều khiển tự động nhìn lại nhóm nữ sĩ đang vui cười, đặc biệt là thân ảnh thuần trắng bị vây ở bên trong.

“Tôi dám cá, các nàng nhất định đang nói luận cậu! Xem, các nàng lại nhìn qua cậu!” Bentley trêu ghẹo nói.

Darcy thẳng lưng, nhìn qua Mary gật đầu, khuôn mặt lạnh lùng bao phủ dưới ngọn đèn nhu hòa.

Bentley nổi da gà, nếu là trước đây, bị người mình mục trượng đảm nghị luận như vậy, sắc mặt Darcy đã sớm đen. Hẳn quả nhiên đối với Mary tiểu thư thực đặc biệt!

“Chúng ta đi qua đi, nghe một chút các nàng nói cái gì.” Bentley đề nghị. Hắn cảm thấy mình tất yếu phải giúp bạn tốt một phen.

Mâu quang Darcy chợt lóe, thấy Mary nhìn mình giơ lên chén rượu chào, cự tuyệt mắc tại cổ họng.

“Đi thôi, các nàng nói chuyện giống như rất thú vị!” Bentley lôi kéo Darcy đi tới phía trước.

Darcy chỉ do dự một giây liền thuận thế mại khai cước bộ.

Vũ khúc vang lên, Jane cùng Elizabeth từ phòng nghỉ đi ra. Bentley lập tức đem bạn tốt vút đến sau đầu, chạy tới đón nhận.

Sắc mặt Darcy tối đen nhìn bóng dáng hắn rời đi, cô linh đứng tại chỗ.

Quai hàm nghiến chặt, khuôn mặt hắn nghiêm túc, tiếp tục chậm rãi tới gần Mary, phát hiện nhóm nữ sĩ bên người Mary bị người lực tục kéo vào sân nhảy, biểu tình lạnh lùng cứng rắn trầm tĩnh lại.

Bỗng nhiên, Bennet phu nhân dẫn một đám trung niên phu nhân không biết từ chỗ nào chạy ra đến, chiếm cứ vị trí chung quanh Mary. Elizabeth cũng đủng đến bên người em gái.

Cước bộ Darcy đột nhiên dừng lại, đứng thẳng tại chỗ vài phút mới đi lại cứng ngắc đến sô pha cách mình gần nhất. Hắn nghĩ, nhu cầu cấp bách trước mắt cần một ly Scotland Whiskey thực liệt

## 14. Chương 14: Xã Giao

Bentley tiểu thư phe phẩy cây quạt đi đến bên Darcy, lộ ra mỉm cười tự nhận là xinh đẹp động lòng người nhất, “Darcy, anh chẳng lẽ không nghĩ mời một vị thực nữ cùng nhảy sao?”

Darcy lắc lắc Whiskey màu hổ phách trong tay nói, “Không, tôi nghĩ ngồi một mình trong chốc lát.” Ở chỗ này, hắn có thể nghe thấy Mary nói chuyện.

“Tôi đây cùng anh ngồi trong chốc lát đi.” Bentley tiểu thư thu hồi cây quạt, tự cố ngồi vào bên cạnh hắn.

Darcy từ chối cho ý kiến, cúi đầu nhìn chăm chăm chén rượu trong tay.

Bentley tiểu thư vài lần muốn triển khai đề tài đều bị trầm mặc của hắn bức lui, sau khi cự tuyệt hai vị nam sĩ, nàng rốt cục tiếp nhận vị thứ ba nam sĩ mời, tiêu sái tiến vào sân nhảy.

Elizabeth ôm cánh tay Mary, trêu tức mở miệng, “Nghe nói em thế nhưng chủ động chạy tới cùng Darcy tiên sinh vẫn an, có thích hắn hay không?”

Darcy nắm chặt chén rượu trong tay.

“Kia hoàn toàn là hiểu lầm.” Mary xua tay, ” Darcy tiên sinh anh tuấn giàu có cũng đủ hấp dẫn vô số nữ sĩ vì anh ta khuyên đảo, hoàn toàn không cần em lại đi phụ trợ mị lực kinh người của anh ta.”

Em có thể nói cho chị, em sợ dĩ chủ động làm tốt quan hệ là vì đắc tội Darcy sao? Em có thể nói cho chị, vừa tới đầu vài ngày, em ngay cả chị cùng Jane đều nhận không rõ, dùng ‘Thân yêu ‘ lừa dối qua sao? Đường nhiên không thể! Mary thống khổ nghĩ.

Vốn không vì người khác khen tặng mà dao động, trong mắt Darcy thẩm ra ý cười. Hắn phát hiện ngữ điệu Mary nói chuyện rất kỳ quái, ẩn chứa giai điệu nào đó đầy nhịp điệu, cùng với ngữ tốc nàng thư hoãn cùng tiếng nói mềm nhẹ, cũng đủ làm cho bất luận kẻ nào vì nàng nghỉ chân nghe. Khó trách chỉ cần nàng mở miệng, người chung quanh sẽ luôn không tự chủ được lộ ra biểu tình như thật.

“Mị lực? Darcy?!” Elizabeth không dám tin kêu lên, “Vị tiên sinh ngạo mạn vô lễ kia cũng chỉ có em cùng Jane tính tình tốt mới có thể chịu được! Chị xem thấy mặt hắn không chút thay đổi đã nghĩ tức giận.”

Darcy uống một ngụm liệt rượu, sau đó nhin không được bạc môi mân thành một đường thẳng tắp.

“Tin tưởng em, Darcy tiên sinh kia không phải ngạo mạn. Anh ta chính là không có thói quen cùng người xa lạ ở chung.” Mary vỗ vỗ lưng Elizabeth. Cùng thái hậu và Hoàng Thượng so sánh với, Darcy về điểm lãnh khí này căn bản không tính là cái gì, nàng một chút cảm giác đều không có.

Cùng lúc đó, một vị thân sĩ tâm linh bị thương chiếm được an ủi thật lớn.

Bennet phu nhân ngon lành nhìn Jane cùng Bentley ôm nhau trên sân nhảy, theo sau liền cùng bên người Lucas phu nhân đại đàm con gái nhóm đồ cưới cùng kết hôn sau tốt đẹp cuộc sống. Ba nữ nhân tương đương với năm trăm con vịt, một mình Bennet phu nhân có thể bằng năm trăm con vịt, hưởng chi tính nét hợp cùng bà là một đoàn phụ nữ.

Tiếng nói mềm nhẹ của Mary bị bao phủ, Darcy thống khổ nhíu mày, lại vẫn kiên định ngồi tại chỗ như cũ, không cho phép mình rời đi.

Nữ sĩ nhóm rốt cục dời trận địa, Elizabeth cũng bị một vị nam sĩ mời vào sân nhảy. Darcy buông chén rượu, giãn ra hai chân thon dài, nhưng là động tác của hắn rất nhanh liền đọng lại, bởi vì Lucas tước sĩ cùng Bennet tiên sinh mang theo một đoàn lão thân sĩ đem Mary vây quanh.

Bentley cùng Jane nhẹ nhàng vui vẻ nhảy múa, cao hứng phấn chấn đi tới nói, “Darcy, chân tôi nhảy đều đau, cậu lại vẫn ngồi không nhúc nhích, như vậy không thể được!”

Darcy liếc nhìn hắn một cái, tiếng nói nghe lạnh thấu cốt, “Tôi hôm nay mới phát hiện, được hoan nghênh cũng là tính chất đặc biệt hạng nhất làm người ta chán ghét!”

Được rồi, Bentley quả thật thực được hoan nghênh, hắn ủy ủy khuất khuất thừa nhận bạn tốt mặc danh kỳ diệu chỉ trích, ôn thanh đề nghị, “Không nghĩ khiêu vũ, cậu có thể gia nhập cùng người khác nói chuyện, cũng rất thú vị. Nhìn một cái, Mary tiểu thư cũng hay nói a!” Hắn chỉ về phía trước.

Darcy nhìn về phía Mary, ánh mắt thâm trầm.

Bentley cảm thấy mình càng nói, tâm tình bạn tốt ngược lại càng không xong. Hắn không dám lại phát biểu ý kiến, bưng một ly Whiskey tới nhét vào trong tay bạn tốt liền vội vàng rời đi. Làm cho Darcy trở nên hợp quần một chút? Trừ phi là thượng đế mới có thể làm được!

Darcy nhấp một ngụm rượu, cảm thấy lửa giận của mình tới thập phần vớ vẩn. Hắn nhắm mắt tựa vào trên sô pha, tiếng nói Mary tiểu thư mềm nhẹ khiến cho tâm tình hắn nôn nóng dần dần khôi phục bình tĩnh. Hắn trợn mắt, bưng chén rượu chậm rãi đi đến bên cạnh đàn thân sĩ này, im lặng đứng thẳng.

Mary phát hiện hắn đến, cách đám người mỉm cười với hắn.

Darcy gơ chén rượu lên, đôi mắt nâu bình tĩnh phiếm ra một vòng nhu hòa.

Các vị thân sĩ theo tầm mắt Mary nhìn lại, sau đó đều gật đầu với Darcy.

Kim tiên sinh uống sạch ly rượu, thừa dịp cảm giác say vài phần lớn tiếng hỏi, “Mary, nói cho ta biết ngựa của cô vì sao sinh trưởng cường tráng như vậy? Cô nhất định có bí quyết không muốn người biết.”

Mary nâng cằm, con mắt trầm lam lóa ra quang mang khôn khéo, “Nếu là bí quyết, làm sao có thể nói cho ngài? Tôi cũng sẽ không ngốc để ngài cướp đi sinh ý của tôi.”

“Hắc! Chúng ta bán ra giống ngựa không giống, hoàn toàn sẽ không cấu thành uy hiếp đối với cô! Cô gái tốt, tôi biết cô luôn thực khăng khải hào phóng!” Kim tiên sinh tận hết sức lực ca ngợi phẩm cách Mary.

Mary đối với trường bối luôn đặc biệt khoan dung, nàng nhún vai, ra vẻ bất đắc dĩ mở miệng, “Được rồi, tôi chỉ nói cho một mình ngài, ngài hãy nghe cho kỹ.” Nàng bám vào bên tai Kim tiên sinh, môi hơi hơi mấp máy.

Biểu tình Kim tiên sinh rất kỳ quái, vài vị chủ trang viên chung quanh giữ chặt ông ta, lớn tiếng yêu cầu ông ta không thể giấu giếm.

“Mary cái gì cũng chưa nói! Mọi nàng chính là giật giật! Tôi hướng thượng để thề!” Kim tiên sinh bị người âm ỹ đầu choáng não to, khổ ha ha hô.

Trong lòng mọi người biết rõ ràng, nhưng nguyện ý khó xử hắn, cuối cùng vẫn là phụ thân người gây ra họa Bennet tiên sinh giải cứu hắn.

Ánh mắt giằng co trên người cô gái đang cười giảo hoạt, khuôn mặt lạnh lùng của Darcy nhu hòa bất khả tư nghị.

Bennet tiên sinh chuyển hướng đề tài, nói đến thu hoạch lần trước cùng Lucas tước sĩ đi bờ sông câu cá, một đám người lập tức hỏi kỹ xảo bọn họ như thế nào câu được cá lớn.

Khuôn mặt Darcy bình tĩnh, trong lòng đã có chút kinh ngạc. Hắn không nghĩ tới Mary tiểu thư cái gì đều có thể nói được hai câu, từ nuôi ngựa, đến câu cá, thậm chí là để ý sản nghiệp. Nàng nói không nhiều lắm, nhưng mỗi một lần mở miệng đều trong lời có vật, trình bày và phân tích cũng tương đối hài hước phần khích. Nàng là người lắng nghe tốt nhất, cũng là diễn thuyết gia tốt nhất, làm cho lão thân sĩ cười vui liên tục. Nhìn ra được, nàng thập phần thích cùng trường bối một chỗ, cũng không giống người trẻ tuổi bình cảm thấy nhàm chán hoặc phiền muộn.

Trước mắt, Lucas tước sĩ đang nói đến lần trước ông ta ở trong núi săn thú, Mary bỗng nhiên nhìn về phía Darcy cười hỏi, “Dù cho cạm bẫy cùng chó săn cũng so ra kém viên đạn bách phát bách trúng, phải không Darcy tiên sinh?” Nàng phát hiện Darcy dị thường trầm mặc, vì thái độ hắn câu nệ cảm thấy khó chịu. Nàng muốn cho hắn gia nhập trận nói chuyện này, làm cho hắn thả lỏng một chút.

Chống lại hai mắt Mary tiểu thư trầm lam tràn đầy thiện ý cùng chờ mong, Darcy cảm thấy chính mình hẳn là phải nói cái gì đó.

Hắn cúi mắt nghĩ nghĩ, từ từ mở miệng, “Đúng vậy, ở thời điểm săn bắn, súng ống là bằng hữu tốt nhất của chúng ta, nó là mấu chốt ảnh hưởng chúng ta thu hoạch. Xin hỏi, mọi người bình thường sử dụng súng gì?” Hắn nhìn lại các vị thân sĩ.

Darcy chính là không thích giao tế, nhưng cũng không có nghĩa là hắn không am hiểu giao tế. Chỉ cần hắn nguyện ý, hẳn có thể trong thời gian ngắn nhất nắm đề tài trong tay.

Phàm là nam nhân, đều sinh ra nhiệt tình thật lớn với súng ống. Hứng thú nhóm lão thân sĩ bị khơi mào.

“Tôi dùng là nòng súng có khương tuyến.”

(Khương tuyền: các rãnh xoáy trong nòng súng.)

“Tôi dùng là loại toại phát thương bình thường.”

(Toại phát thương: là loại súng dựa vào đá lửa đánh lửa làm nóng sắt dẫn nổ thuốc súng, do đó tạo lực đẩy khiến viên đạn bắn ra)

“Nòng súng có khương tuyền! Nó là tuyệt nhất!”

Mọi người đều hưởng ứng.

“Hiện tại ở trên chợ xuất hiện một loại kiểu súng săn mới, tự châm lửa thay thế được toại phát cơ, lúc kích phát tốc độ nhanh, độ chính xác cao, mỗi 200 phát mới xuất hiện hoa lửa, trời mưa cũng có thể sử dụng.” Darcy tiếp lời một vị thân sĩ.

“Kia thật sự là quá tốt! Như vậy chúng ta có thể mang theo lương khô cùng lều trại, ở trong núi liên tiếp mấy ngày truy đuổi hươu, không phải sợ gặp thời tiết xấu phá hỏng! Tin tưởng tôi, cái loại cảm giác lưu lạc núi rừng này thực kỳ diệu!” Lucas tức sĩ lộ ra biểu tình ảo tưởng.

“Cái loại súng này có thể mua được ở đâu?” Kim tiên sinh nóng vội nhìn về phía Darcy.

“Luân Đôn, số 36 đường Hughes, mọi người đi có thể báo tên của tôi, sẽ có chiết khấu nhất định.” Darcy gật đầu với ông ta.

“Darcy tiên sinh, lúc này thu săn anh cũng gia nhập đi! Tôi nghe ra đến đây, kỹ xảo săn bắn của anh nhất định rất cao minh! Chúng ta hiện tại liên hệ cái thời gian thế nào?” Một vị thân sĩ lớn tiếng đề nghị, đạt được mọi người nhiệt liệt hưởng ứng. Trước mắt, ở trong lòng bọn họ, Darcy không bao giờ là vị quý tộc ngạo mạn khó có thể tiếp cận nữa, mà là bằng hữu cùng chung chí hướng. Nam nhân hữu tình chính là đơn giản như vậy.

“Nếu tôi còn ở Lang Vaughn, rất hân hạnh!” Darcy có lẽ đáp lại.

Tầm mắt Mary dừng lại một lát ở trên mặt hân hạnh của anh tuấn, phát hiện mình giống như làm điều thừa. Darcy tiên sinh cũng không cần nàng chiếu cố, thái độ của anh vừa rồi cũng không phải cầu nể, mà là không muốn nói. Nghĩ đến đây, nàng cảm thấy có chút xấu hổ, thấy phụ thân gật gù đầu liền chuẩn bị rời đi.

“Mary tiểu thư, nàng đi đâu vậy?” Darcy ma xui quỷ khiến hỏi.

“Tôi nghĩ lấy một ly rượu Potter.” Mary nhắc ly rượu trống rỗng trong tay.

“Vui vì nàng cống hiến sức lực.” Darcy đứng lên, tiếp nhận ly rượu không của Mary đi đến chỗ người hầu.

Nhóm lão thân sĩ chung quanh trao đổi ánh mắt hứng thú, sau đó lần lượt tìm cớ rời đi. Darcy tiên sinh lạnh lùng cũng có thời điểm ân cần như thế, điều này quá khó khăn đi, bọn họ nhất định không thể phá hỏng!

“Tôi còn không muốn đi.” Bennet tiên sinh cố chấp ngồi tại chỗ, nhìn nhìn Lucas tức sĩ đang kéo mình thấp giọng nói.

“Mary không cùng nam sĩ tuổi trẻ kết giao, chẳng lẽ ngài sẽ không lo lắng sao? Tôi cảm thấy ngài hẳn là cho con bé một cơ hội thích ứng.” Lucas tức sĩ khuyên.

Bennet tiên sinh lo lắng một lát, không tình nguyện rời đi theo anh, khi đi ý vị thâm trường vỗ vỗ bả vai Mary, “Đứa nhỏ, đánh bóng ánh mắt của con, không cần bị bề ngoài cùng tài phú che mắt!”

Mary ngay từ đầu còn mặc danh kỳ diệu, chờ hai người đi ra ngoài thật xa mới phản ứng lại, không biết nên khóc hay cười. Cha đều suy nghĩ cái gì? Nàng rất hiểu biết loại người như Darcy này, bọn họ bình tĩnh lý trí, làm việc thận trọng, tuyệt sẽ không quan hệ thông gia không có chút ích lợi ngược lại chỗ hỏng nhiều hơn. Xu lợi tị hại là nhân tính, cổ kim đều thế.

## 15. Chương 15

Darcy bưng hai ly rượu Potter chậm rãi đi tới, thấy Mary miệng cười, ánh mắt nâu trở nên thập phần chuyên chú.

“Nàng cười cái gì?” Hân không phát hiện ngữ khí mình cứng nhắc xuất hiện ôn nhu phập phồng.

“Không có gì, cha tôi vừa rồi nói một truyện cười.” Mary một bên xua tay một bên tiếp nhận chén rượu.

Darcy ngồi xuống ở bên người nàng, trung gian cách một vị trí, tùy ý lại nghĩ tìm ra rất nhiều đề tài Mary có thể cảm thấy hứng thú, điều này làm cho hân cảm thấy thực nhẹ nhàng. Hân sở dĩ không thích cùng nhóm nữ sĩ xã giao chính là vì nói chuyện buồn tẻ vô vị, còn muốn tùy thời chú ý cảm thụ các nàng, làm cho tâm tình các nàng khoái trá. Vì thế, hân tình nguyện bảo trì trầm mặc.

Hân đem ly rượu buông, đang chuẩn bị triển khai một hồi nói chuyện khoái trá, Bentley tiểu thư bỗng nhiên xông đến, tự có mục đích bản thân ngồi ở giữa bọn họ, Bentley, Jane cùng Elizabeth theo sát sau đó, nhồi chung quanh không sót.

Đây là lần thứ mấy? Darcy lạnh nghiêm mặt nghĩ đến.

“Hắc, hai người ở đây nói gì đó?” Bentley tiểu thư tươi cười có chút miễn cưỡng.

Không đợi Mary nói chuyện, nàng lại giống như thực cảm thấy hứng thú hỏi, “Nghe nói cậu Mary ở Luân Đôn phố Seyd mở một cửa hàng châu báu? Nếu có châu báu tốt nhất, có thể chiết khấu cho tôi sao?”

Ở Đại Hạ, thương nhân là giai tầng thấp nhất tiện nhất, ở Anh quốc, bọn họ cũng đồng dạng bị khinh thị. Lucas tước sĩ năm mới kinh thương phát ra một bút tiền, mua cái tước vị xong liền chuyển đến địa phương thật xa, đối với một đoạn lịch sử này giữ kín như bưng. Ngay cả cha Darcy tiên sinh, vì thoát khỏi danh hiệu thương nhân cũng hao hết tâm cơ, cuối cùng rốt cục cưới mẹ Darcy, một vị tiểu thư quý tộc chân chính, thế này mới được xã hội thượng lưu chấp nhận.

Đề cập cửa thân thích này, Bentley tiểu thư hiển nhiên không có hảo ý.

Bentley tiên sinh biểu tình thực xấu hổ.

Darcy thần sắc khó lường.

Jane không biết không thấy, trên mặt vẫn còn duy trì mỉm cười.

Elizabeth sớm tức đỏ mắt.

Mary hơi hơi nhú mào nhìn về phía Bentley tiểu thư, mâu quang không chút độ ấm làm Bentley tiểu thư có chút hoảng hốt.

Nửa phút qua đi, nàng bỗng nhiên nhìn về phía Darcy, mắt to màu lam tràn ngập nghi vấn.

Darcy nắm tay để bên môi, ho khan vài tiếng, trong mắt dâng ra ý cười nồng đậm. Nguyên lai, Mary tiểu thư cũng không phải không chú ý mình, mà là trí nhớ về tướng mạo người tồn tại chướng ngại.

“Caroline · Bentley.” Hân thấp giọng nhắc nhở.

Bentley tiểu thư nghĩ đến hân gọi mình, chờ mong quay đầu nhìn lại.

Nguyên lai là chị gái Bentley tiên sinh! Mary bỗng nhiên tỉnh ngộ, tư liệu nhà Bentley lập tức xuất hiện ở trong đầu, cũng hiểu được đối phương vì sao sẽ ôm tâm lý cường địch như vậy với mình. Ở thời điểm nàng nghèo túng nhất đã từng làm kẻ ăn mày, một đường dập đầu cho người ta mà trở lại kinh thành, ăn đồ ngay cả heo chó cũng không cần, đối với đoạn khuất nhục trải qua này, nàng chưa từng nghĩ tới che giấu. Một người ngay cả chính mình đều khinh thường, còn có giá trị tồn tại gì?

Nếu đã muốn trở thành Mary, nàng đối với hết thảy của Mary đều đã thần nhiên nhận. Điểm công kích hèn hạ trong lời nói ấy không dậy nổi nửa điểm gợn sóng trong lòng nàng. Nhưng là, này cũng không có nghĩa là nàng có thể dễ dàng tha thứ.

Nàng hơi hơi nheo mắt, ngửi khí nhẹ nhàng, “Nghe nói cha Bentley tiểu thư cũng từng ở phố Seyd mở mấy gian hàng, tài phú tích lũy nhất định xong liền tại Anh quốc cùng Australia làm sinh ý hồ tiêu. Bentley tiểu thư lần sau đến Lang Vaughn có thể mang cho tôi mấy bao hồ tiêu phẩm chất thuần khiết? Yên tâm, tôi sẽ trả tiền đầy đủ.”

Một câu cuối cùng lực sát thương thật lớn, Bentley tiểu thư tức giận đến cả người phát run, trong mắt cũng phiếm ra thủy quang.

Bentley tiên sinh sắc mặt tái nhợt, một hồi lâu mới miễn cưỡng mở miệng, “Chúng tôi thế nào có thể thu tiền của bạn bè, nếu Mary tiểu thư có cần, tôi hiện tại liền gọi người đưa lại đây.” Hắn không thể tức giận với em gái Jane, huống chi vẫn là Caroline đề cập đề tài này đầu tiên.

Đối với phản ứng của Bentley thực vừa lòng, Mary gật đầu, đứng lên vuốt lên nếp uốn làn váy, tươi cười tao nhã nói không nên lời, “Như vậy gặp lại các vị, bằng hữu của tôi gọi tôi.” Nàng hướng Kim tiểu thư ở đối diện sân nhảy đi tới.

“Tiểu thư xin cứ tự nhiên.” Bentley tiên sinh đứng lên cúi đầu. Đối đãi cô gái sắc bén này, thái độ của hắn thận trọng trước nay chưa từng có.

Darcy cũng đứng lên, mắt vẫn nhìn bóng dáng cô gái đi xa mới ngồi xuống, sau đó mặt bình tĩnh nhất không nói. Vũ hội này giống như đột nhiên lại biến thành không thú vị.

“Chúng tôi cũng có chuyện, rời đi một chút.” Elizabeth túm lấy Jane, cười hì hì nói. Nàng hiện tại cực kỳ vui vẻ, trêu chọc Mary, Bentley tiểu thư thật sự là rất không sáng suốt!

Bentley còn không kịp giữ lại, hai người cũng đã đi xa, hắn chỉ có thể ngồi ở trên sô pha thở dài, sau đó nhẹ giọng an ủi vết thương trong lòng chị gái.

“Ở thời điểm bình luận người khác, thỉnh chớ quên nhìn thẳng vào chính mình trước.” Darcy trầm mặc không nói bỗng nhiên mở miệng.

Biểu tình thương tâm của Bentley tiểu thư trong nháy mắt cứng ngắc, sau đó tức vội vàng chạy trốn.

Hồi tưởng chuyện phía trước, Bentley liền tiếp than thở, thấy Jane bị mấy vị nam sĩ trẻ tuổi vây quanh, nghĩ tiến lên lại ngại ánh mắt Elizabeth trào phúng, chỉ đành phải cùng Darcy uống rượu giải sầu. Thời gian còn lại, hai người ở trong trầm mặc vượt qua.

Vũ hội gần kết thúc, các tân khách lần lượt rời đi. Bennet phu nhân phát hiện Jane cùng Bentley trong lúc đó có vấn đề nhỏ, có chút nóng nảy, đến lúc Darcy đi đến trước cửa, tiếp nhận mũ cùng áo khoác trong tay người mới hoang mang rối loạn kêu mọi người đuổi kịp.

Thấy một nhà Bennet hướng chỗ mình đi tới, nhân tình Bentley vô tình sáng lên; động tác Darcy mặc áo khoác dừng một chút; Bentley tiểu thư thẳng lưng, trừng mắt dựng thẳng, một bộ dáng như lâm đại địch.

Bentley giống như vô tình tiếp cận Jane, muốn cùng nàng nói mấy câu.

Bennet phu nhân nhanh lời kéo chồng đi tới trước, đem không gian lưu cho người trẻ tuổi.

Catherine cùng Ledia nhảy một đêm, lúc này một bá mẹ, một bá cha, liên thanh ngáp.

“Bentley tiểu thư làm sao vậy? Nhìn tôi như vậy?” Mary che miệng cười khê, thái độ thân thiết tự nhiên giống như lúc trước chưa bao giờ nói móc đối phương.

Bentley tiểu thư còn tưởng rằng sẽ lại dẫn phát miệng chiến nghẹn lại, sau một lúc lâu mới cứng ngắc lắc đầu, “Không thể nào.”

Con mắt Mary trầm lam thâm ra ý cười, thấy xe ngựa nhà mình đã đến, nhấc làn váy bước xuống bậc thang.

“Mary tiểu thư.” Một đạo tiếng nói trầm thấp đem nàng gọi lại, nàng nhìn lại, phát hiện Darcy tiên sinh mặt không chút thay đổi đứng ở cách đó không xa, nhấc mũ trên đầu nói, “Nhờ phúc của nàng, đêm nay ta thật sự khoái trá. Chúc nàng mơ những giấc mơ đẹp.” Hắn xoay người lên xe ngựa, nhìn không chớp mắt rời đi.

“Em nói, hắn đây là đang trào phúng chúng ta sao?” Mary kéo cánh tay Elizabeth, không xác định hỏi.

“Rõ ràng! Nếu đem lời của hắn nói phiên dịch lại hắn là như vậy: nhờ phúc của cô, đêm nay ta qua cực kỳ không xong, chúc cô gặp ác mộng!” Elizabeth bắt chước ngữ khí cứng nhắc của Darcy.

Hai người đối diện, tiện đà cười thẳng không nâng nổi thắt lưng đến. (Tác giả: đáng thương Darcy!)

Lại qua một tuần, Meriton mở ra một đoàn dân binh, dựng Philipps báỉ phỏng quan quân trấn trên, đưa tính danh bọn họ cùng quan hệ giữa người với người hỏi thăm nhất thanh nhị sở.

Catherine cùng Ledia bắt đầu thường xuyên chạy tới Meriton, mỗi ngày sẽ vì Bennet phu nhân mang đến rất nhiều tin đồn thú vị có liên quan đến các quân quan. Tuy rằng Bentley tiên sinh thực anh tuấn thực giàu có, nhưng là cùng quân quan đồng phục thẳng thớm so sánh, lực hấp dẫn muốn giảm xuống thật lớn.

Bennet phu nhân lại có tâm sủng, đối với việc Jane tình cảm lưu luyến cũng chẳng chú ý.

Mắt thấy sắp bắt đầu mùa đông, Mary luôn luôn bồn tẩu kiểm cở nuôi súc vật vì mấy con ngựa, mỗi ngày mặt trời lặn xuống núi mới về nhà.

Jane từ Elizabeth biết được Caroline ác ý nhắc tới mình, thực thương tâm mấy ngày, nhưng đối phương là chị gái người trong lòng mình, nàng tin tưởng nàng suy nghĩ chăm lo không chu toàn, trong lòng không chừng âm thầm hối hận. Elizabeth vài lần khuyên bảo nàng phải cẩn thận Bentley tiểu thư, thấy nàng luôn không thêm để ý chỉ có thể bất đắc dĩ buông tha.

Về phương diện khác, Bentley cũng thực vội. Trước kia thời điểm giao hảo với Caroline cùng Jane, hắn có thể thường thường gặp Jane một lần, nhưng hiện tại hắn đã có bảy ngày không cùng Jane gặp nhau.

“Hữu tình là trân quý, không thể tiêu xài! Caroline, em hy vọng chị có thể tu bổ quan hệ cùng Jane trong lúc đó.” Hôm nay, hắn cực kỳ nghiêm túc nói.

Đồ cưới của mình còn muốn trông cậy vào em trai này, Bentley tiểu thư không thể vi phạm ý của hắn, chỉ phải đáp ứng, “Được rồi, chị hôm nay liền mời nàng đến cùng ăn bữa tối.” Giống như nghĩ đến cái gì, nàng lập tức bổ sung, “Chỉ mời một mình nàng!”

“Tùy chị.” Chỉ cần Jane có thể đến là tốt rồi! Bentley vui rạo rức gật đầu.

Nhận được tin Bentley tiểu thư đưa tới, Bennet phu nhân cực kỳ cao hứng, vội vàng đẩy tủ quần áo của Jane chọn váy cho nàng.

“Con có thể ngồi xe ngựa đi sao mẹ?” Jane chuẩn bị tốt hành trang hỏi.

“Không được! Con cưới ngựa đi!” Bennet phu nhân kiên định cự tuyệt.

“Anh biết em đánh cái chủ ý gì. Mắt thấy sắp trời mưa, em muốn cho Jane ở Netherfield đợi nhiều vài ngày phải không? Nếu để cho Mary biết em lấy khỏe mạnh của Jane mạo hiểm, anh cam đoan mấy ngày kế tiếp em qua thật sự khóái trá!” Bennet tiên sinh tựa tiểu phi tiểu nói.

Nhớ tới biểu tình con gái uy nghiêm, Bennet phu nhân co rúm lại một chút, nhưng vẫn cố lấy dũng khí mở miệng như cũ, “Em cũng vì chung thân hạnh phúc của Jane suy nghĩ, Mary sẽ hiểu được. Nói sau, chính là gặp mưa trong chốc lát, không có nhiều vấn đề lớn.”

“Đi thôi đi thôi, đi nhanh đi!” Lo lắng Mary tùy thời sẽ trở về, Bennet phu nhân bắt đầu đuổi người.

Jane không thể nề hà lên ngựa. Nàng đi không bao lâu, bầu trời âm trầm bắt đầu rơi từng hạt mưa to bằng hạt đậu, gió lạnh cuối mùa thu lúi cuồn lá cây khô vàng ở ngoài cửa sổ vù vù rung động.

Mary biết được tin tức Bennet phu nhân nói không ngẩng đầu lên được. Nhưng mắt thấy sẽ đến mùa đông, tu sửa chuồng cùng thu thập cỏ nuôi súc vật liền đủ nàng bận rộn, nàng chỉ có thể âm thầm cầu nguyện Jane hết thấy bình an.

Ngày hôm sau, Elizabeth thu được tin tức Jane bệnh nặng. Tuy rằng bên ngoài một mảnh lầy lội, nàng vẫn như cũ không chút do dự bước trên đường đến Netherfield.

Bennet phu nhân xấu hổ vạn phần, về mặt đau khổ nhìn nàng rời đi, đóng cửa xong lại âm thầm may mắn: hoàn hảo Mary không ở nhà, nếu không ta sẽ không hay ho. Bất quá, buổi tối con bé trở về, chuyện này ta nên nói thế nào đây?

## 16. Chương 16

Netherfield, Bentley cùng Darcy đứng ở cửa khách phòng rộng mở, Haustin phu nhân cùng Bentley tiểu thư ngồi vây quanh ở bên giường, lo lắng nhìn Jane mê man bất tỉnh.

“Thượng đế a, Jane thế nhưng bệnh nặng như vậy, tôi nên làm cái gì bây giờ?” Con mắt hần hơi lam sắc nước mắt lưng tròng, vẻ mặt vô thổ.

“Nàng đã uống thuốc, nếu ngày mai tình huống còn không có chuyển biến tốt, tôi nghĩ cậu hẳn là lại gọi bác sĩ đến nhìn một cái. Ngoài ra, cần phải đưa một phong thư cho nhà Bennet, để cho bọn họ biết tình huống xác thực.” Darcy thận trọng nói. Mùa này sinh bệnh, làm không tốt sẽ xảy ra vấn đề lớn.

“Đúng vậy, hẳn là để cho bọn họ biết.” Haustin phu nhân ra khỏi phòng, đề thấp tiếng nói nói, “Nếu Bennet tiểu thư ở Netherfield xảy ra chuyện, chúng ta cũng không thể ăn nói.”

Bentley tiểu thư dựa lên cửa phòng, biểu tình ưu sầu mang theo vài phần bất mãn, “Thượng đế, loại thời tiết này nàng thế nhưng còn cười ngửa lại đây, ý đồ của nàng rất rõ ràng! Vì theo đuổi một vị nam sĩ mà lấy thân thể của chính mình ra đùa, tôi thật sự là không thể lý giải ý tưởng của nàng.”

Darcy nhú mày, trong mắt lộ ra thần sắc phản cảm.

Bentley chẳng những không có tức giận, trong lòng ngược lại nảy lên một cỗ ý ngọt, thay Jane biện giải, “Thời tiết biến hóa vô thường, nàng nhất định không dự đoán được. Tốt lắm, chúng ta đi thôi, để cho nàng im lặng ngủ một hồi đi. Tôi còn muốn viết thư cho nhà Bennet.”

Thư đưa ra ngoài, ngày hôm sau, Elizabeth chặt vật không chịu nổi sáng sớm liền gõ vang cửa lớn Netherfield. Nữ quản gia đem nàng đưa tới phòng khách, nàng đã bị mọi người chú mục.

“Một mình cô?” Tầm mắt Darcy nhìn ra sau nàng tìm kiếm.

Ngữ khí hần lạnh đậm, thái độ xa cách, ánh mắt thâm thúy cực độ áp bách, làm cho Elizabeth cảm giác thực không được tự nhiên. Rõ ràng, ở trong lòng hần, mình là người không được hoan nghênh. Trong lòng Elizabeth bốc hỏa, đẩy đẩy làn váy, che khuất giấy dính đầy bùn.

“Mau mời vào, Elizabeth tiểu thư. Không nghĩ tới cô tới nhanh như vậy!” Bentley nhiệt tình đón nhận.

“Đã quấy rầy Bentley tiên sinh, Jane thế nào?” Nàng cố ý xem nhẹ Darcy, lo lắng hỏi.

“Nàng ở trên lầu, sốt vẫn không lui, bác sĩ lúc này đang chẩn đoán.” Bentley một bên giải thích một bên mang theo Elizabeth đi lên lầu.

Trong phòng khách, Haustin phu nhân cùng Bentley tiểu thư canh giữ ở bên giường, bác sĩ đang ở đo lường nhiệt độ cơ thể Jane, mày nhíu chặt biểu hiện ra hần không vui.

“Tôi sẽ kê đơn thuốc mạnh hơn, nếu hôm nay còn không thể hạ sốt, tôi cũng không có biện pháp.” Xem qua nhiệt kế, bác sĩ ra khỏi phòng, đề thấp tiếng nói nói với Bentley.

Về mặt Bentley lộ ra thống khổ.

Elizabeth nhanh cầm chặt tay Jane, hốc mắt phấp phồng. Nữ phó bưng một chậu nước lạnh tiến vào, nàng lập tức tiếp nhận khăn tay đặt ở trên trán Jane. Cùng Jane ngồi vài phút, phát hiện Jane lại lâm vào mê man, nàng lúc này mới nói khẽ với Bentley, “Phi thường có lỗi Bentley tiên sinh, cho mọi người thêm phiền toái.”

“Không, đó là một chuyện ngoài ý muốn, ai cũng không đoán trước được.” Bentley xua tay.

Haustin phu nhân cùng Bentley tiểu thư liên thanh phụ họa, ngữ khí nghe lên chân thành như vậy.

Trong lòng Elizabeth càng thêm xấu hổ, nàng biết đây không phải ngoài ý muốn, là cái dự mưu. Jane ngã bệnh, mong muốn của mẹ được đền bù. Sau lại thoảng nhìn ánh mắt Darcy hiểu rõ, xấu hổ của nàng lại chuyển biến thành xấu hổ và giận dữ. Cho dù là chúng tôi không đúng, nhưng Jane đã bệnh thành như vậy,

Darcy tiên sinh sẽ không thể toát ra một chút tâm đồng tình sao? Lãnh khốc của hắn thật sự là làm người ta khó có thể chịu được!

Elizabeth nghẹn khẩu khí, miễn cưỡng duy trì mỉm cười đem mọi người đưa ra khỏi phòng.

Một giờ sau, Jane sốt cao chẳng những không lui, ngược lại lại tăng thêm, nằm ở trên giường mơ mơ màng màng nói nhỏ.

Elizabeth hoảng sợ, hoang mang rối loạn chạy đến dưới lầu, la lớn với Bentley, “Bentley tiên sinh, tình huống Jane rất tệ, ngài có thể phái người truyền tin cho Mary sao? Con bé có biện pháp!”

Nàng nhớ rõ chính mình cũng từng sốt cao như thế, là Mary cho nàng uống một loại thuốc ngọt ngào chất chất mới đem nàng cứu trở về. Chỉ cần có Mary ở đây, hết thấy tai nạn đều qua!

“Chẳng lẽ không phải là thỉnh bác sĩ sao?” Bentley tiểu thư là người thứ nhất đứng lên phản đối.

“Quản gia, phái người đi đưa lời nhắn đến Mary tiểu thư.” Darcy quyết đoán hạ lệnh.

Bentley tiểu thư tức giận bất bình ngồi trở lại.

Mã tràng nhà Bennet, Mary nghe lời nhắn xong, kéo khăn trùm đầu, ở ngoài mã tràng trên cỏ tìm tòi một lát, rút vài cọng cỏ nhét vào tạp dề, cưỡi bỏ dây cương một con ngựa phi nhanh đến Netherfield.

Nhìn Mary tiểu thư giống như tia chớp biến mất, người đưa lời nhắn có chút há hốc mồm.

Bentley cùng Darcy đứng ở cửa sổ lầu hai, từ nơi này có thể thấy đường nhỏ đi thông nhà Bennet.

“Mary tiểu thư phải bao lâu mới có thể đến?” Bentley lo lắng hỏi.

“Đi đường một giờ, ngồi xe nửa giờ, cưỡi ngựa 20 phút.” Darcy mặt không chút thay đổi trả lời.

Bentley lấy đồng hồ trong túi áo ra, xem xong ai thán nói, “Nha, thời gian quá chậm!”

Đúng lúc này, cách đó không xa truyền đến tiếng vó ngựa cần cỗi, một con tuấn mã bỗng nhiên từ đỉnh núi đối diện phi tới, phóng qua khe rãnh, nham thạch, bụi cây, hướng tới Netherfield.

“Thượng đế a! Đó là ai? Một vị kỵ sĩ chân chính sao?!” Bentley trừng lớn mắt kêu sợ hãi. Ở thời điểm hắn nói chuyện, một người nhất người bay lên trời, vượt qua hàng rào cao cao ven đường, một đám tóc vàng tung bay ở trong gió, họa xuất độ cong tuyệt vời.

Đồng tử Darcy hơi co lại, thốt nhiên xoay người đi xuống dưới lầu. Lúc này, Bentley cũng thấy rõ người trên lưng ngựa, trợn mắt há hốc mồm đứng trong chốc lát mới vội vàng đuổi kịp.

Mary được quản gia mang tiến vào, Bentley cùng Darcy sớm chờ ở cạnh cửa, một người biểu tình tha thiết, một người biểu tình lạnh lẽo.

Elizabeth nghe được tin tức cũng chạy vội tới.

“Mary tiểu thư cưỡi ngựa thật khiến cho người ta kinh ngạc! May mắn chúng ta không ở thời điểm Bennet tiểu thư sốt cao không lui lại thu được tin tức nàng té ngựa trọng thương!” Tiếng nói Darcy lại lãnh lại trầm.

Elizabeth phần nộ trừng mắt nhìn Darcy. Nam nhân này miệng liền không thể nói một câu lời hay sao? Hắn sao có thể nguyên rửa Mary?

Darcy mím môi, một tia ảo não lướt qua đáy mắt.

“Hiện tại không phải thời điểm quan tâm tôi, ” Mary bình tĩnh gạt đầu với Darcy, nhìn về phía Bentley hỏi, “Jane ở chỗ nào, để cho tôi xem xem.”

“Xin theo tôi đến.” Bentley thở phào nhẹ nhõm. Không biết vì sao, thấy gương mặt Mary tiểu thư trầm ổn, hắn cảm thấy an tâm rất nhiều.

Đường cong trên mặt Darcy lạnh lẽo cứng rắn nhu hòa xuống, khoanh tay đi theo phía sau bọn họ.

Đẩy cửa phòng ra, Mary đầu tiên hướng Haustein phu nhân cùng Bentley tiểu thư chiếu Jane cố biểu đạt lòng biết ơn, sau đó nắm tay trái Jane tĩnh vài phút, lại thử độ ấm trên trán Jane. Tình huống không có nghiêm trọng trong tưởng tượng của nàng, nàng an tâm.

” Tình huống Jane cũng không tính rất tệ. Phòng bếp ở nơi nào? Có thể cho ta mượn dùng một chút sao?” Nàng nhìn về phía Bentley hỏi.

“A, ở dưới lầu.” Bentley vội vàng mang theo Mary đi đến phòng bếp.

“Jane uống thuốc rất nhanh sẽ tốt, Bentley tiên sinh không nên gấp gáp.” Mary ý đồ trấn an tâm hồn Bentley sắc mặt tái nhợt. Nàng nhìn ra được, tình cảm Bentley với Jane không nhỏ, điều này làm cho nàng thực vừa lòng. Đương nhiên, nếu hẳn không có hai người chị gái không tốt, nàng sẽ càng vừa lòng.

“Ngài có thể giúp tôi chiếu khán Jane sao? Tôi lập tức sẽ xong.” Bị Bentley tâm hoảng ý loạn lòng vòng choáng váng đầu, Mary khẩn cầu nói.

“Đương nhiên có thể!” Bentley vội vàng đáp ứng.

Đứng ở cửa phòng bếp Darcy liếc mắt nhìn Mary thật sâu một cái cũng rời đi theo.

Mary nhẹ nhàng thở ra, xuất ra một đám cỏ rửa sạch, xắt đoạn, đập nát, cho vào nước đun sôi lên, cuối cùng gia nhập một chút đường trắng. Đây là loại thuốc hạ sốt rất nhanh, từ một vị thầy thuốc dân gian Đại Hạ truyền thụ cho nàng, hiệu quả phi thường tốt.

Đang chuẩn bị đem bát thuốc bưng lên, một trận tiếng thét chói tai bỗng nhiên truyền đến, “Trời ạ! Đây là cái gì? Thuốc cho Jane?!”

Mary nhìn lại, chỉ thấy Bentley tiểu thư vẻ mặt hồng mắt đứng ở cửa phòng bếp.

Haustein phu nhân cũng bị hấp dẫn tới, thấy cặn xanh trên thớt, cao giọng hét lên, “Cô thế nhưng để cho Jane ăn cỏ dại? Đây tuyệt đối không được!”

Tất cả mọi người đều tụ lại ở cửa phòng bếp, Mary rất muốn vỗ ngực thở dài, nàng chỉ biết sẽ như vậy, người Anh quốc đối với nhận biết thảo dược trình độ quá thấp.

“Mary tiểu thư, đây là cái cô gọi là thuốc?” Thấy nước thuốc màu xanh, nghe thấy hương vị cổ quái, sắc mặt Bentley biến rất khó xem, bắt lấy cổ tay Mary cự tuyệt, “Tôi không thể để cho Jane uống loại thuốc này!”

Biểu tình Mary cũng trở nên khó coi, chẳng lẽ nàng còn có thể hại chị gái mình?

Tầm mắt Darcy dừng ở hình ảnh Bentley bắt lấy tay Mary, thần sắc khó dò.

“Bentley tiên sinh, mời ngài tin tưởng Mary! Tôi đã từng được chữa khỏi!” Elizabeth đi lên khuyên giải.

Tay Bentley không có chút thả lỏng, kiên định lắc đầu, “Không, có lẽ kia chính là vận khí nhất thời, tôi không thể lấy sinh mệnh Jane mạo hiểm!” Đây vừa thấy chính là độc dược đúng không?

“Jane là chị gái tôi, nếu chị ấy uống thuốc xuất hiện vấn đề gì, tôi nguyện ý lấy mệnh mình đền bồi thường!” con mắt Mary trầm lam trắng tắp nhìn lại Bentley, bên trong hai luồng hỏa diễm thiêu đốt, nâng cầm dùng mệnh lệnh nói, “Hiện tại, mời ngài buông tay Bentley tiên sinh!”

Bentley trừng mắt.

Darcy bỗng nhiên mở miệng, “Bentley, buông tay!”

Bentley giống như bị nóng nhảy ra.

Mary che chở chén thuốc trong tay, vội vàng đi đến phòng khách, một đám người chậm rãi theo ở phía sau, nhú mày nhìn nàng đem nước thuốc ghê tởm đưa vào miệng Jane. Bentley tiểu thư thậm chí phát ra vài tiếng nôn khan.

Trên thực tế, nước thuốc ngọt ngào chất chất cũng không khó uống, Jane cơ hồ không có gì kháng cự đã đem chúng nó nuốt xuống. Cầm chén đưa cho Elizabeth, Mary làm ướt khăn tay giúp Jane chà lau mồ hôi trên người, cuối cùng đem khăn đặt lên trên trán nàng nóng bỏng.

“Cách mỗi hai giờ uống thuốc một lần, dùng ba lượt có thể hạ sốt.” Mary đứng lên, chắc chắn nói.

Bentley bán tín bán nghi gật đầu.

Mary không đi quần hần, chuẩn bị lại hái một ít cỏ trở về.

“Mary tiểu thư, không cần tùy ý lấy tính mạng mình thề. Không có chuyện tình gì đáng giá nàng buông tha sinh mệnh mình, cũng không có chuyện tình gì đáng giá nàng lấy sinh mệnh đi làm lợi thế.” Khi đi thoáng qua, Darcy bỗng nhiên trầm giọng nói.

Ca ca nói câu ‘Sống sót’ quanh quẩn ở trong đầu, trái tim Mary bị đánh thật mạnh một chút. Nàng quay đầu, nhìn chăm chăm Darcy. Vài lần hiếm hoi mà sinh, nàng đương nhiên biết sinh mệnh có bao nhiêu đáng quý.

Darcy bị tầm mắt của nàng làm bỏng, bạc môi không được tự nhiên mân lại, nhẹ gật đầu liền vội vàng rời đi.

## 17. Chương 17

Uống thuốc xong, Jane ngủ thật sự an ổn, Mary cùng Elizabeth vẫn canh giữ ở bên giường nàng, cách mỗi vài phút liền thay khăn ẩm ướt trên trán cho nàng. Thời gian qua thật sự nhanh, ngoài cửa sổ bầu trời ám trầm xuống, Mary cùng Elizabeth về mặt mỗi một xuống lâu, chuẩn bị thận trọng nói lời cảm tạ với chủ nhân.

Trong phòng khách, Bentley tiểu thư lấy tay đỡ cái trán, “Trời ạ, Mary tiểu thư đến tốt cùng là từ đâu làm ra cái loại chất lỏng màu xanh đáng sợ này? Thời điểm Jane uống xong cả người tôi đều phát run! Tôi thậm chí hoài nghi Mary tiểu thư là nữ phù thủy!”

“Nàng nói Jane rất nhanh sẽ tốt, mà trước mắt lo lắng trong lòng tôi lại càng ngày càng nặng! Tôi cảm thấy rất bất yếu để bác sĩ lại đi một chuyến!” Hausteин phu nhân còn thật sự đề nghị.

“Chúng ta hẳn là nên tin tưởng Mary tiểu thư, nàng là cô gái thần kỳ!” Hausteин tùy tiện nói.

Bentley lo lắng không có tâm tình nói chuyện.

Trong tay Darcy đang cầm một quyển sách, thật lâu cũng không lật một tờ.

“Thuốc của tôi là từ một quyển sách thuốc Đông phương tìm ra.” Mary đi vào đại sảnh, Elizabeth đi theo phía sau.

Chống lại ánh mắt màu lam của Mary tựa tiểu phi tiểu, Bentley tiểu thư bĩu môi, trên mặt khinh thường, trong lòng lại bắt đầu bồn chồn.

“Nữ phù thủy, đó là kết quả của thời trung cổ, không nghĩ tới thư kiến Bentley tiểu thư cùng ta cách xa nhau mấy trăm năm như vậy.” Tiếng nói Mary đầy nhịp điệu thập phần êm tai, lại làm cho Bentley tiểu thư xấu hổ mặt đỏ tai hồng.

Elizabeth cúi đầu che miệng, bả vai hơi hơi kích thích.

Darcy nhìn về phía Mary, trong mắt mang theo mỉm cười. Nàng đã có tâm tư đùa Caroline, có thể thấy được bệnh tình Bennet tiểu thư đã muốn tốt đẹp.

“Mary tiểu thư, Jane thế nào?” Bentley không để ý đến chị gái mình, vừa mở miệng liền hỏi tình huống Jane.

“Bây giờ còn có chút sốt nhẹ, để chị đắp chăn bông ngủ một đêm, ngày mai có thể tốt.” Mary cúi đầu với Bentley, ngữ khí thận trọng, “Cảm tạ Bentley tiên sinh cẩn thận chiếu cố với Jane, nếu có chỗ nào thể vì Bentley tiên sinh cống hiến sức lực, Nhà Bennet sẽ tận hết sức.”

Đây là lời người đứng đầu một nhà nói, nhưng từ trong miệng Mary nói ra không có một chút không thích hợp. Thật sự khó có thể tưởng tượng, nàng một cô gái vừa đến 18 tuổi đến tột cùng làm sao bồi dưỡng ra một thân khí thể bình tĩnh này.

Biểu tình Darcy biến thành có chút suy nghĩ. Hắn không phát hiện, mình đối với Mary tiểu thư chú ý chính một ngày còn hơn một ngày.

“Không sao, đây là tôi phải làm.” Bentley nhưng lại cảm thấy mình có chút thụ sủng nhược kinh.

“Thật sự tốt hơn nhiều? Chúng ta có thể đi lên xem Jane sao?” Bentley tiểu thư ngữ khí mang theo hoài nghi thật sâu.

“Mời.” Mary làm thủ thế.

Một đám người đằng đằng chạy lên lầu, khi đẩy cửa phòng ra phóng nhẹ cước bộ.

Thử qua độ ẩm trên trán Jane, Bentley tiểu thư không tình nguyện mở miệng, “Xác thực tốt hơn nhiều.”

Haustein phu nhân giữ chặt tay Mary, thái độ quay ngoắt một trăm tám mươi độ, “Mary tiểu thư đến tột cùng dùng biện pháp gì? Có thể dạy tôi sao?” Nàng có con trai hai tuổi cũng thường xuyên phát sốt, điều này làm cho nàng lo lắng không thôi.

“Phương pháp rất đơn giản, đợi lát nữa tôi liền viết cho.” Mary đề thấp tiếng nói nói.

Khẳng khái hào phóng của nàng lập tức thắng được hảo cảm của Haustein phu nhân. Nếu không phải vì em gái, nàng cũng sẽ không khắp nơi nhằm vào Mary.

Qua loa dùng bữa tối, Mary cùng Elizabeth ở trong phòng Jane canh một đêm, bất tri bất giác trời liền sáng, Mary đứng lên duỗi thân, bả vai đau nhức, giúp Elizabeth ngủ say trên sofa dịch thảm lông, nhẹ tay nhẹ chân xuống lầu hầm cháo.

Nước cháo thơm lừng rất nhanh liền phát ra tiếng vang lục đục, nàng cầm lấy thìa quấy, đầu theo động tác quấy đưa dần tới gần một chút, cơ hồ tiến vào trong nồi đi. Nếu không phải nhiệt khí nóng bỏng đúng lúc đem nàng huân tỉnh, nàng thực khả năng liền hử dụng.

Mary thở dài, dùng sức nhu nhu hai má, thấy quả chanh trong giỏ, chọn một quả xanh nhất cắt ra, ngắt đầu lên, đem chất lỏng đổ vào miệng. Hương vị khủng bố thối quết mà đến, nàng nhảy mất thanh tỉnh.

“Cô ở đây làm gì?” Thanh âm nghi hoặc từ sau lưng truyền đến, nàng lẳng lẳng quay đầu, ngũ quan còn nhận thành một đoàn, khoe miệng đầy nước trái cây.

Darcy nắm tay để lên môi, cố nén trụ ý cười nảy lên cổ họng. Bộ dáng Mary tiểu thư hiện tại rất choáng váng!

Ngũ quan Mary lập tức khôi phục bình thường, tao nhã lau đi chất lỏng khoe miệng, trấn định tự nhiên nói, “Tôi chỉ là muốn nâng cao tinh thần.” Vì sao một mặt xấu hổ của nàng luôn sẽ bị Darcy phát hiện? Bọn họ nhất định bất tự không hợp!

“Cô một đêm không ngủ?” Ý cười trong mắt Darcy tiêu tán, nhú mày hỏi.

“Đúng vậy.” Mary lơ đãng gật đầu, xoay người quấy cháo, sau đó rất nhanh đem cà rốt, dưa chuột cùng chân giò hun khói cắt thành chỉ, cho vào trong nồi.

Darcy đứng ở cạnh cửa lặng lặng nhìn bóng dáng của nàng, vài phút sau mới rời đi.

Mọi người Lang Vaughn nói Darcy ngạo mạn vô lễ, khó có thể tiếp cận. Nhưng Mary xem ra, vị tiên sinh này chỉ là có chút trầm mặc ít lời mà thôi. Vừa vặn, nàng thích cùng người trầm mặc ít lời ở chung, cái loại cảm giác này thực nhẹ nhàng. Đời trước sống mười mấy năm đều chưa thấy qua một ngoại nam, nàng thật sự chịu không nổi phương thức nam nhân Anh quốc đại diện ân cần với nữ nhân.

Nghĩ đến thể trạng cao lớn của Darcy, nàng thừa dịp hầm cháo làm thêm một mâm thịt hun khói.

“Sáng sớm chim chóc có sâu ăn, Darcy tiên sinh, bữa sáng của ngài.” Mary đem cháo cùng thịt hun khói đặt ở trên bàn cơm, nhìn Darcy đang xem báo chí ngoắc. Nắng sớm nhu hòa rơi ở trên người nàng, đem nàng chiếu xạ trong suốt lên, thật nhỏ bụi bặm phi vũ ở bên người nàng.

Trong nháy mắt này, Darcy cơ hồ không cảm giác trái tim mình nhảy lên. Hắn buông báo chí, bất động thanh sắc tiêu sái đi qua.

Cháo hương nùng trắng mịn nhập cổ họng, hắn thỏa mãn nheo hai mắt lại.

Hai người cũng không có thói quen nói chuyện khi ăn, bầu không khí nhà ăn thực yên tĩnh, mang theo ăn ý nào đó không cách nào hình dung.

Thẳng đến khi Mary cảm thấy mỹ mãn buông thìa, dùng khăn lau miệng, Darcy mới từ từ mở miệng, “Mary tiểu thư, tôi đã sai quản gia thay thế công tác của cô. Hiện tại, tôi đề nghị cô lập tức trở về phòng ngủ một giấc.”

“Cám ơn Darcy tiên sinh.” Mary có chút kinh ngạc, càng nhiều cảm kích. Kỳ thật Darcy tiên sinh là một vị thân sĩ rất cẩn thận, thực ôn nhu.

“Trên lầu quẹo trái gian thứ hai là phòng khách, cần tôi đưa cô sao?” Thấy cước bộ Mary lay động, Darcy lập tức đẩy ghế dựa ra đứng lên.

“Không được, tôi có thể đi.” Mary cũng không quay đầu lại xua tay, đi lên lầu.

Darcy đứng ở đầu thang lầu nhìn theo, thẳng đến tiếng đóng cửa vang lên mới an tâm tiếp tục dùng cơm.

Elizabeth là bị một lũ nắng sớm tỉnh lại. Nàng từ trên sofa hẹp hồi hộp bò lên, bả vai cùng lưng phát ra một trận răng rắc, thiếu chút nữa làm cho nàng thống khổ kêu lên.

“Cô tỉnh Elizabeth tiểu thư? Tôi xem cô ngủ thực trầm, cho nên không có đánh thức cô.” Quản gia bưng một chậu nước lễ phép nói, một gã nữ phó đang giúp Jane chà lau mồ hôi một đêm. Nàng sốt cao đã lui, trước mắt đang ngủ say.

“Cám ơn cô săn sóc, tôi ngày hôm qua thẳng đến rạng sáng ba giờ mới ngủ.” Tiếng nói Elizabeth có chút thô cát, nàng cũng mệt muốn chết rồi. Trong phòng không có thân ảnh Mary, nàng nghĩ đến quản gia thay thế Mary, chiếu cố Jane một đêm, nhìn về phía quản gia trong mắt tràn ngập cảm kích.

“Bữa sáng đã muốn làm tốt, Elizabeth tiểu thư đi xuống dùng đi.” Quản gia gật đầu.

Elizabeth lại nói lời cảm tạ, vội vàng rửa mặt một phen rồi xuống lầu, thấy Darcy trong phòng khách lật xem báo chí, cước bộ có chút chần chờ. Nàng không muốn sáng sớm liền ứng phó vị tiên sinh lạnh băng băng này, sẽ ảnh hưởng tâm tình nàng cả một ngày.

Darcy đã phát hiện nàng, mặt không chút thay đổi gật đầu với nàng.

Khuôn mặt anh tuấn này chính là hủy ở thần kinh chết cứng, thật sự là đáng tiếc! Elizabeth oán thâm, kiên trì nói với Darcy, “Buổi sáng tốt lành Darcy tiên sinh.”

“Đã không còn sớm Elizabeth tiểu thư.”

Darcy đầu cũng không nâng, mà Elizabeth chính là từ trong giọng nói hắn lạnh lùng bình thản nghe ra thành phần bất mãn. Nàng tổn hơi thừa lời, chỉ vào ánh mặt trời ngoài cửa sổ, “Hiện tại là hơn bảy giờ, mặt trời vừa mới vừa lên không phải sao?”

Darcy ngẩng đầu ý tứ hàm xúc không rõ nhìn nàng một cái, bạc môi khẽ nhúc nhích lại cuối cùng không nói gì. Elizabeth ngủ bao lâu cũng không phải chuyện hắn quản, hắn không có quyền lợi chỉ trích đối phương.

Thấy Darcy lại tiếp tục cúi đầu xem báo giấy, Elizabeth cảm thấy hắn quả thực có chút mạc danh kỳ diệu, bần cái xem thường liền đi đến phòng bếp. Mang ra một chén cháo, liền uống một ngụm, nàng giật mình buông thìa, vỗ ngực ai oán, “Trời ạ, Mary thể nhưng một đêm không ngủ!”

Nàng đi ra, bữa sáng này là Mary làm được, đã hơi hơi lạnh. Sớm như vậy liền làm tốt bữa sáng, có thể thấy được Mary vẫn không ngủ, cả đêm đều chiếu khán Jane. Minh thật sự là quá mất mặt!

Trong lòng phi thường áy náy, Elizabeth đứng lên chuẩn bị đi gặp Mary, biểu đạt một chút xin lỗi.

“Nàng vừa ngủ, tốt nhất không cần đi quấy rầy nàng.” Khi đi ngang qua phòng khách, Darcy bỗng nhiên mở miệng.

Cước bộ Elizabeth dừng một chút, chần chờ gật đầu với Darcy, “Cám ơn ngài nhắc nhở.” Nàng rất cục biệt lúc trước vị tiên sinh này vì sao nói ‘Đã không còn sớm’.

Ngồi trở lại dùng bữa, Elizabeth áy náy rất nhanh đã bị ngạc nhiên thay thế được. Nhìn một cái nàng đều phát hiện cái gì, Darcy tiên sinh giống như đối với Mary tồn tại quan tâm khác thường! Lạnh lùng ngạo mạn Darcy? Đây không phải ảo giác của nàng đi?

Liên tục nhìn Darcy vài lần, Elizabeth cổ quái cười rộ lên.

Jane còn bệnh, Mary ngủ cũng không sâu, bất quá bốn giờ liền tỉnh, phát hiện trạng huống tinh thần Jane tốt, rất cục buông xuống tâm treo cao.

Nàng cùng Elizabeth thay phiên vì Jane đọc sách, đến buổi chiều mí mắt lại bắt đầu trở nên trầm trọng.

“Mary, chị muốn em hiện tại trở về phòng đi ngủ một giấc! Jane giao cho chị chiếu cố.” Elizabeth cường ngạnh đem Mary đẩy mạnh vào phòng khách, cời quần áo của nàng đem nàng nhấn vào trong ổ chăn.

Mary dở khóc dở cười ôm chăn, một đầu tóc vàng mềm mại bị Elizabeth biến thành lộn xộn.

Elizabeth nhìn nàng một hồi lâu, trong lúc đó biểu tình bỗng nhiên biến thực nghiêm túc, bắt lấy hai vai nàng hỏi, “Mary, em cảm thấy Darcy tiên sinh thế nào?”

“Chị nhìn trúng hần?” Mary nhú mày.

“Không không không, em nói hươu nói vượn cái gì!” Elizabeth cơ hồ muốn thét chói tai. Nàng lắc lắc bả vai Mary, uy hiếp, “Bảo em nói em nói đi!”

“Ôn nhu cẩn thận, trầm mặc ít lời, sắc sảo chu đáo.” Mary lộ ra ấn tượng của mình với Darcy.

Em xác định em nói là Darcy tiên sinh sao? Elizabeth cảm thấy chính mình sắp nổ tung, nhưng Mary rất nhanh lại đem nàng từ nổ tung bên cạnh kéo lại.

Nàng tiếp tục bổ sung, “Tuy rằng Darcy tiên sinh là một vị thân sĩ chân chính, nhưng em muốn khuyên chị, trăm ngàn không cần đem tâm mình rơi xuống trên người hần. Chị có biết gia đình của hần bối cảnh ra sao không? Vì thoát khỏi danh hiệu thương nhân, cha của hần tận sức cùng quý tộc đàm hỏi, đến một thể hệ Darcy tiên sinh này, ở dưới tình huống còn không có tước vị, hần tất cũng muốn cùng một vị tiểu thư quý tộc kết hôn, hoàn thành di chí cha hần. Hần bề ngoài trầm mặc ít lời che giấu lý trí bình tĩnh, thông minh tháo vát. Người như thế sẽ không bị cái gọi là tình yêu làm choáng váng đầu óc, trừ phi chị là thiên sứ hạ phạm.”

Nàng dùng sức bắt lấy cánh tay Elizabeth, nghiêm túc hỏi, “Chị là thiên sứ hạ phạm sao Elizabeth?”

“Không, chị tuyệt đối không phải!” Elizabeth vội vàng xua tay, cảm thấy tình huống trước mắt có chút điên đảo.

“Tốt lắm, nhớ kỹ lời chị nói.” Mary vừa lòng gật đầu, đem Elizabeth hốt hoảng đẩy ra cửa phòng.

Elizabeth thẳng đến khi trở về phòng Jane mới phản ứng lại, đối với việc mất đi quyền nói chuyện trong tay cảm thấy uể oải, bất quá nghĩ đến Darcy tiên sinh mới có thể không hay ho, nàng nhanh cười rộ lên, làm Jane không hiểu ra sao.

## 18. Chương 18

Mary vừa ngủ liền ngủ thẳng đến buổi tối tám giờ, nữ phó bưng tới bữa tối cho nàng. Nàng qua loa ăn qua, đẩy cửa phòng cách vách, phát hiện Jane đã ngủ, thế này đi xuống dưới lầu.

Trong phòng khách, Bentley, Caroline, Hausteин đang đánh bài, Hausteин phu nhân cùng Elizabeth ngồi vây quanh bên cạnh quan khán, Darcy ở góc bàn viết thư.

“Buổi tối tốt lành các vị.” Mary nhẹ giọng nói.

“Buổi tối tốt lành.” Mọi người đều đáp lại.

“Mary tiểu thư muốn chơi bài sao?” Hausteин nhiệt tình mời.

“Không được, tôi không quá am hiểu.” Mary xua tay, ngồi xuống sô pha cách lò sưởi trong tường gần nhất.

Bởi vì không có người chăm sóc, hỏa diễm trong lò sưởi thiêu đốt cũng không mạnh, lò sưởi mỏng manh căn bản không thể thỏa mãn nhu cầu. Mary dựa thẳng lên đệm sô pha mềm mại, dùng hai tay ôm bả vai. Nếu không mất lễ, nàng thậm chí muốn đem chân cũng cuộn lên.

Cạnh lò sưởi là một đồng củi gỗ, nhưng nàng chính là yên lặng nhìn, không chút có ý nghĩ muốn thêm củi. Lúc trước vội vàng lo chuyện mã tràng qua mùa đông đã tỉnh bì lực tẫn, lại nhịn cả đêm không ngủ, xương cốt cả người nàng giống như tháo rời, ngay cả một ngón tay cũng không muốn nhúc nhích.

Darcy ngẩng đầu nhìn nàng một cái, phát hiện sắc mặt của nàng phi thường tái nhợt, không khỏi nhíu mày. Qua vài phút, hắn lại nhịn không được nhìn nàng, phát hiện nàng sắp làm ồ ở trên sô pha, bả vai đơn bạc hơi hơi phát run.

Chờ đợi trong chốc lát, phát hiện nàng không chút hứa hẹn giúp chính mình sưởi ấm, sắc mặt Darcy hoàn toàn đen xuống, đi đến bên lò sưởi thêm củi.

Hỏa diễm nhanh chóng vụt cao, phát ra tiếng vang bùm bùm cách cách. Darcy dùng cặp gắp than thêm một chút, sau đó đi đến trên lầu.

Máy sưởi cuộn cuộn không ngừng từ lò sưởi trong tường đổ ra, đầu Mary gối lên lưng ghế dựa, thoải mái nhắm mắt lại. Nếu Darcy tiên sinh dòng dõi lại thấp một chút, tài phú lại thiếu một chút, kỳ thật là một đối tượng kết hôn tốt lắm. Ôn nhu của hắn tất cả đều giấu ở sau biểu tượng lạnh lùng, ngẫu nhiên tiết lộ một tia liềm cũng đủ đã động lòng người. Nàng mơ mơ màng màng nghĩ đến.

“Mary tiểu thư, ta nghĩ nàng cần thứ này.”

Thanh âm Darcy lạnh lùng vang lên bên tai, Mary ngẩng đầu, một cái thảm long xuất hiện trước mắt nàng. Nữ phó phía sau hắn bưng một hồ hồng trà nóng hôi hổi cùng mấy thứ điểm tâm nhỏ, đặt ở trên bàn trà nàng có thể tùy tay lấy.

Mary nở nụ cười, ở giờ khắc này, máy sưởi dường như xuyên thấu qua lỗ chân lông lưu vào trong lòng.

“Cám ơn Darcy tiên sinh.” Tiếng nói nàng mềm nhẹ tràn ngập cảm kích.

Darcy mím môi, biểu tình có vẻ có chút câu nệ, thấy nàng cuộn tròn trong thảm lông, uống xong một ngụm hồng trà cảm thấy mỹ mãn thở dài, thế này mới xoay người rời đi. Đi được hai bước, hắn dừng lại, khoanh tay nhìn qua, “Mary tiểu thư cần một quyển tiểu thuyết giết thời gian sao? Chỗ ta có Những cuộc phiêu lưu của Defoe , du ký của Jonathan , Richard Clarisa .”

Những cuốn sách này Mary nghe đều chưa từng nghe qua, nàng đối với thứ này cũng không có hứng thú, thẳng thắn lắc đầu nói, “Nói thực ra Darcy tiên sinh, tôi chỉ xem những sách có giá trị thực dụng, ví dụ kinh tế, pháp luật, vật lý, lịch sử linh tinh. Nhưng là trước mắt, tôi chỉ muốn im lặng ngồi trong chốc lát.”

Sách trong lời nói Darcy kỳ thật tất cả đều thuộc về Bentley, hắn e sợ chính mình cất chứa sẽ làm Mary cảm giác càng thêm nhàm chán. Nhưng mà trước mắt, cái miệng của hắn không thể điều khiển tự động giờ lên. Sách yêu thích của Mary tiểu thư thế nhưng cùng hắn giống nhau như đúc, phát hiện này làm hắn cảm giác cực kỳ khoái trá. Hắn hơi gật đầu, tiếp tục trở lại sau bàn học viết thư.

Mary ôm thăm lồng, cuộn mình ở trên sô pha ngẩn người.

Elizabeth vẫn dùng dư quang khỏe mắt nhìn chăm chăm hai người, khỏe miệng cầu một chút ý cười cổ quái.

Đồng dạng chú ý Darcy còn có Bentley tiểu thư, nàng ném xuống bài trong tay, kêu la nói, “Không chơi, ánh mắt tôi chịu không nổi!”

Haustein phu nhân vui sướng thay thế vị trí của nàng.

“Darcy, anh vẫn ngồi viết thư như vậy, chẳng lẽ không nghĩ đứng lên đi lại sao?” Nàng thông thả bước đến trước mặt Darcy, ý đồ hấp dẫn lực chú ý của hắn.

“Không được, tôi vừa rồi mới đi một chuyến.” Darcy cũng không ngẩng đầu lên.

Nghĩ đến hắn thay Mary thu xếp lò sưởi, thăm lồng cùng hồng trà, Bentley tiểu thư nhin không được cắn chặt răng. Nàng khi nào thì thấy Darcy tha thiết như vậy?

“Elizabeth tiểu thư, tôi khuyên cô học bộ dáng của tôi, ở trong phòng đi bộ một vòng. Tôi nói cho cô, ngồi một tư thế lâu như vậy, đứng lên đi một chút có thể nâng cao tinh thần.” Vì vẫn hồi mặt mũi, nàng ngược lại mời Elizabeth.

Ánh mắt Elizabeth lóe sáng, tràn đầy ý cười. Darcy — Bentley tiểu thư — Mary, đây thật sự là một tam giác thú vị!

“Tôi rất thích ý!” Nàng rõ ràng đáp ứng, đi đến bên lò sưởi kéo Mary, “Em gái, em so với chị cùng Bentley tiểu thư càng cần vận động!” Đi thôi, đi đến trước mặt Darcy tiên sinh lắc lư một vòng, để cho ta xem hắn có cái phản ứng gì.

“Trời ạ ~” Mary nhẹ ngâm, tiếng nói mềm nhẹ giống như vuốt mèo gãi màng tai Darcy. Hắn buông bút, nhìn chăm chăm về phía Mary, sau đó buồn cười.

Mary tiểu thư giống như cái kén khóa chặt trong thăm lồng, dùng sức nắm chặt lưng sô pha, thanh âm nghe qua cực kỳ đáng thương, “Van cầu chị Elizabeth, buông tha em đi! Em chỉ muốn im lặng ngồi trong chốc lát, cái gì cũng không muốn làm! Nếu có thể, em ngay cả ngón tay cũng không muốn động!”

Khó trách lạnh phát run nàng còn liều mạng chịu đựng. Mary tiểu thư lười nhác như vậy Darcy chưa bao giờ gặp qua, cảm thấy mới mẻ lại có thú.

“Vẫn là để cho Mary tiểu thư ngồi đi, nàng nhìn qua thực mỗi một.” Bentley tiểu thư giống như quan tâm mở miệng. Bộ dạng Mary tuy rằng không được tốt lắm, nhưng là nhất cử nhất động của nàng lại mang theo ý nhị khôn kể nào đó. Nàng bây giờ còn nhớ rõ lần đầu tiên gặp mặt bóng dáng Mary bước chậm ở trên đồng ruộng, cước bộ kia nhẹ nhàng tao nhã tựa như dẫm trên đám mây, chỉ cần một lũ gió nhẹ có thể phi thiên. Nếu cùng Mary đi chung một chỗ, nàng nhất định sẽ bị so xuống. Khó mà làm được!

“Ngài thật sự là quá tốt Bentley tiểu thư.” Mary thở dài nhẹ nhõm một hơi, lười biếng dựa trở về.

Darcy cũng thu hồi tầm mắt, con người buông xuống còn lưu lại mỉm cười.

Bentley tiểu thư kéo cánh tay Elizabeth đi qua lại trong đại sảnh vài vòng, cầm khê nhếch, thất lưng thẳng thắn, mưu cầu đem một mặt tao nhã nhất triển lộ ở trước mặt Darcy. Nhưng là thật đáng tiếc, Darcy từ đầu tới đuôi đều viết thư, một chút cũng không đem lực chú ý phân tán ở trên người nàng.

Bentley tiểu thư thực thất bại, lập tức lại đã khởi tinh thần, nói với Elizabeth, “Tôi hiện tại cảm thấy thoải mái hơn, đêm còn thực dài, âm nhạc là phương thức tốt nhất xua đuổi tịch mịch. Elizabeth, cô không ngại diễn tấu một khúc cho chúng ta đi?”

Trí tuệ như Elizabeth đã sớm nhìn ra nàng nghĩ một đằng nói một nẻo, vội vàng xua tay chống đỡ, nhân châu chuyển động, ý xấu nói, “Luận đánh đàn, Mary có thể xem như xuất chúng nhất toàn Lang Vaughn. Tôi dám nói, dạ oanh đều vì diễn tấu của nàng say mê.”

Mary cuộn mình trong mao thảm, lông mi thanh tú ninh thành một đoàn. Nàng tổng cảm thấy Elizabeth đêm nay là lạ, chuyện gì đều phải đụng đến mình.

“Elizabeth chị rất đáng yêu, bởi vì em là em gái của chị, cho nên ở trong mắt chị em cái gì đều tốt. Nhưng sự thật cũng không như thế. Phải biết rằng núi cao còn có núi cao hơn, ta nghe nói tài năng âm nhạc của Bentley tiểu thư cũng rất tuyệt, có nàng ở đây, em cũng không dám bêu xấu.”

Học tập tài nghệ là vì tăng lên khí chất chính mình, chung quanh khoe khoang cùng ca cơ đào kép có gì khác nhau đâu? Cho dù đến Anh quốc, Mary cũng vô pháp thay đổi quan niệm này.

“Em nói có đạo lý. Không biết chúng ta có vinh hạnh nghe Bentley tiểu thư đàn một bản hay không.” Elizabeth phát giác Mary hờn giận, vội vàng tìm đường khác.

Những lời này chính là chạm đến lòng Bentley tiểu thư, nàng giả ý chối từ lập tức ngồi vào trước đàn dương cầm, đàn tấu một khúc nhạc nhẹ thư hoãn, ánh mắt nhu tình bốn phía thỉnh thoảng bắn về phía Darcy.

Nàng làm rõ ràng như vậy, Darcy đã sớm thấy rõ lòng của nàng, chính là ngại mặt mũi Bentley vẫn không có lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt. Nhưng là hắn cũng cũng không tính nhận, toàn bộ hành trình đều phụng phịu nhìn không chớp mắt.

Có âm nhạc, có lò sưởi trong tường, có thảm lông, còn có sô pha mềm nhũn, Mary cảm thấy giờ khắc này an nhàn trước nay chưa từng có. Nàng thở dài, cuộn mình chặt hơn, ánh mắt bất tri bất giác nhắm lại.

Nàng rơi vào trong sô pha, bóng tối bao phủ ở trên người, không nhìn kỹ cơ hồ không phát hiện đến tồn tại của nàng. Darcy nghiêng đầu nhìn thoáng qua liền ngậy ngẩn cả người, rồi đột nhiên phát hiện, nguyên lai Mary tiểu thư kiều nhỏ như vậy, yếu ớt giống như vừa chạm vào liền vỡ.

Nàng hô hấp càng ngày càng nhẹ, vùi đầu vào trong khuỷu tay, thảm long từ trên đầu gối chảy xuống lại không biết. Nàng đã ở trong tiếng đàn ngủ mất.

Darcy nhú mày, nhẹ nhàng đi tới trước mặt nàng, ánh mắt đen tối nhìn chăm chăm sợi tóc màu vàng của nàng lộ ở bên ngoài, tưởng tượng thấy xúc cảm vuốt ve nó. Giống như qua hồi lâu, kỳ thật chính là một cái chớp mắt, hắn xoay người, đưa tay xuống.

Hắn đưa lưng về phía đàn dương cầm, thân ảnh cao lớn đem Mary hoàn toàn che đậy, khi hắn cúi thắt lưng, thật giống như đang hôn môi cô gái dưới thân. Elizabeth thấy một màn này hoảng sợ, vội vàng chạy tới, ngôn từ sắc bén hỏi, “Ngài muốn làm gì?”

Bentley tiểu thư đàn sai lầm một âm, hốt hoảng đứng lên nhìn xung quanh.

Sau đó, Elizabeth xấu hổ, nàng phát hiện Darcy tiên sinh chỉ là đem thảm lông chảy xuống nhặt lên, sau đó nhẹ nhàng đặt ở trên người Mary, hành động không có một chút gì vượt rào, ngược lại cực kỳ thân sĩ.

Nàng hết nhìn đông tới nhìn tây, chính là không dám chống lại ánh mắt nghi hoặc của Darcy. Trời ạ, nàng vừa rồi đến tột cùng suy nghĩ cái gì? Trong phòng khách nhiều người như vậy, Darcy làm sao dám trước mặt mọi người hôn môi Mary?

“Mọi người ở đây làm gì?” Mary bị Elizabeth đánh thức, mơ mơ màng màng mở hai mắt.

Đồng tử Darcy kịch liệt co rút lại trong một cái chớp mắt. Hai má cô gái đỏ ửng mê người, con mắt trạm lam sắc bịt kín một tầng hơi nước, cánh môi phẫn nộ hơi hơi khép mở, phun ra hương vị ngọt ngào. Giờ phút này nàng kiều diễm vô cùng, giống như một đóa quỳnh hoa lặng yên nở rộ trong bóng đêm, dù hoặc hắn hôn lên môi.

Cổ Darcy bắt đầu đỏ lên, hắn nhanh chóng thẳng đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía nơi khác nói, “Mary tiểu thư, tôi đề nghị cô trở về phòng đi ngủ, cần thận cảm mạo.”

Không đợi cô gái phản ứng lại, hắn trở về bàn học thu thập giấy viết thư tán loạn, hơi gật đầu với mọi người rồi vội vàng rời đi.

Nhìn cổ hắn hồng rực cùng bóng dáng thương xúc, ánh mắt Elizabeth so với sao trên trời còn sáng hơn. Giờ phút này Darcy tiên sinh một chút cũng không ngạo mạn, ngược lại lộ ra vài phần đáng yêu.

## 19. Chương 19

Bệnh tình Jane chậm rãi khôi phục, đã không cần người chăm sóc cả đêm.

Mary ngủ tốt, vẫn như cũ đúng sáu giờ sáng liền tỉnh táo lại, xuống lầu làm bữa sáng cho Jane. Bệnh nhân cần ăn nhẹ, nhất là thời điểm cảm mạo phát sốt, không thể ăn nhất là mấy món ăn có trứng. Bữa sáng Anh thường có trứng gà, bánh, thịt hun khói, đối với Jane đang kháng phục không có nửa điểm ưu việt.

Nàng thuần thực vo gạo, cần đủ nước, đem nồi đặt lên bếp lò, dùng muối gỗ khuấy đều. Phòng khách truyền đến một trận tiếng bước chân, nàng biết đó là Darcy tiên sinh. Hắn cũng luôn đúng sáu giờ rời giường, cuộc sống thập phần tự hạn chế.

“Buổi sáng tốt lành Mary tiểu thư.” Darcy đứng ở phòng bếp cửa, một đôi con người nâu chuyên chú nhìn bóng dáng cô gái bận rộn. Bức họa này làm cho tâm tình hắn cả một ngày đều tốt lên.

“Buổi sáng tốt lành, rất nhanh có thể dùng bữa sáng, ngài đi xem báo chí trước đi.” Mary quay đầu mỉm cười.

“Tốt.” Năng sớm mỏng manh chiếu rọi sườn mặt Darcy, hoàn toàn không có bản khắc nghiêm túc ngày thường.

Ở giờ khắc này, Mary nhưng lại từ trên mặt hắn tranh tối tranh sáng nhìn ra vài phần hương vị anh tuấn, mặt này đối với nàng mà nói không thể nghi ngờ là cái kỳ tích. Kiểm chế nội tâm kinh ngạc, Mary làm bộ như không có việc gì xoay người, tiếp tục khuấy cháo.

Darcy hơi hơi câu môi, trở lại phòng khách xem báo giấy.

Khi bữa sáng chuẩn bị tốt, Hausteин luôn luôn lười nhác cùng Bentley cũng theo mùi hương nồng đậm rời giường, bọn họ không muốn ăn một bữa sáng nguội lạnh sau lạ hăm nóng, sẽ xói mòn 80% mỹ vị. Elizabeth, Hausteин phu nhân, Bentley tiểu thư theo sát sau đó.

Thái dương hoàn toàn dâng lên, quang huy màu vàng bao phủ đại địa, một chiếc xe ngựa được ánh rạng đông tắm rửa mà đến, Bennet phu nhân mang theo hai cái con gái nhỏ từ trên xe ngựa xuống dưới, gõ vang cửa lớn Netherfield.

“Buổi sáng tốt lành, các vị tiên sinh, ” bà hấp tấp tiêu sái tiến vào phòng khách, vẻ mặt lo lắng hỏi, ” Jane đáng thương ở nơi nào?” Bà không được tự nhiên tránh được ánh mắt Mary.

“Jane ở trên lầu, xin theo tôi đến, bác sĩ cũng vừa đến, đang tái khám cho nàng.” Bentley mang theo đoàn người lên lầu.

Tình huống của Jane so với trong tưởng tượng của Bennet phu nhân tốt hơn rất nhiều, bà rốt cục dám nhìn thẳng ánh mắt Mary, càng làm cho bà cao hứng là, bác sĩ cố ý dặn Bentley tiên sinh, trước mắt không cần tùy ý di chuyển Jane, điều này đại biểu cho con gái còn có thể ở Netherfield thêm vài ngày. Nói không chừng mấy ngày nay, Bentley tiên sinh sẽ cầu hôn con gái.

Bà dào dạt đắc ý đứng lên, liên tiếp dặn Jane an tâm dưỡng bệnh, nhưng khi đi ra cửa phòng, nghe thấy bác sĩ khiển trách Mary lạm dụng dược vật, tâm tình tốt lại hủy hoại chỉ trong chốc lát. Bà cùng bác sĩ kịch liệt tranh cãi, cứng rắn muốn bác sĩ thừa nhận sở dĩ Jane có thể hạ sốt hoàn toàn là công lao của Mary.

Hai người giằng co không xong, làm cho Hausteин phu nhân cùng Bentley tiểu thư nhìn tròng trò hay, liền ngay cả Bentley tính tình ôn hòa cũng hiểu được phiền thêm thẳng. Sắc mặt Darcy từ khi Bennet phu nhân vào cửa liền vẫn cứng ngắc, nhìn không ra ý nghĩ trong lòng hắn.

Cuối cùng vẫn là Mary kéo hai người ra, thái độ thành khẩn thừa nhận mình sai lầm, cũng cam đoan sau này không bao giờ lấy thân thể bệnh nhân mạo hiểm nữa, thế này mới tiến bước bác sĩ. Toàn Lang Vaughn chỉ có một vị bác sĩ, đắc tội hắn thực hiện hiển nhiên là không sáng suốt.

Bennet phu nhân tính nôn nóng, tức giận tới cũng nhanh đi nhanh hơn, ngồi trên bàn ăn, rốt cục ăn đến bữa sáng mỹ vị con gái tự tay làm, bà lại bắt đầu cười hớ hớ.

Elizabeth còn vì mẹ hành động lỗ mãng cảm thấy xấu hổ, khi dùng cơm thực không được tự nhiên, thậm chí không dám cùng người bên người đối diện hoặc là nói chuyện, nhưng thấy Mary biểu hiện bình tĩnh như thường lại cảm thấy mình chuyện bé xé ra to, dần dần khôi phục tự nhiên.

“Bentley tiên sinh, vạn phần cảm tạ ngài chiếu cố Jane. Bác sĩ nói con bé còn không thể xuống giường đi lại, vài ngày sau muốn làm phiền ngài.” Bennet phu nhân lễ phép mở miệng.

“Không cần cảm ơn tôi phu nhân, Jane vẫn có thể đợi cho thân thể hoàn toàn bình phục lại đi, nói đến để còn là chúng tôi chiếu cố không chu toàn khiến nàng sinh bệnh.” Bentley đem trách nhiệm hoàn toàn ôm đến trên người mình, đạt được hảo cảm thật lớn từ Bennet phu nhân. Bà đã muốn đem hấn làm chuẩn con rể, càng xem càng thích.

Bentley mừng thầm, hấn không thể để Jane cả đời ở Netherfield, chỗ nào cũng không đi được.

Bennet phu nhân cùng hấn ý tưởng hoàn toàn nhất trí, khác nhau ở chỗ Bennet phu nhân càng thêm có gan biểu đạt. Bà khẩn thiết nói, “Bentley tiên sinh, tôi hy vọng ngài có thể đợi càng lâu một chút, tốt nhất cùng chúng tôi qua Noel. Lễ Noel ở Lang Vaughn phi thường náo nhiệt, ngài nhất định sẽ thích.”

“So với Luân Đôn càng náo nhiệt sao?” Bentley tiểu thư giả cười.

“Đó là đương nhiên! Tụ hội của chúng tôi ước chừng có hai mươi tư hộ người tham gia, cô có thể tưởng tượng trường hợp long trọng kia sao?” Bennet phu nhân tự hào nâng cằm.

Trừ bỏ Darcy, tất cả mọi người đều vì Bennet phu nhân kiến thức nông cạn mà cười rộ lên.

Thấy trong mắt mọi người là hèn mọn cùng trào phúng, hai má Elizabeth thiêu hồng, hấn không thể tìm cái lỗ chui xuống. Nếu có thể, nàng thật muốn đi qua che miệng mẹ.

Con không chê mẹ xấu, chó không chê nhà nghèo. Bennet phu nhân nói thế nào cũng là mẫu thân mình, bảo hộ bà là trách nhiệm của chính mình. Mary nửa điểm cũng không cảm thấy xấu hổ, buông thìa trong tay, thản nhiên mở miệng, “Ồ nông thôn, hai mươi tư hộ người tụ hội là trường hợp lớn, ở Luân Đôn, hai trăm bốn mươi hộ người tụ hội là trường hợp lớn, ở Điện Buckingham, mọi người có thể tưởng tượng huân quý cả nước tập hợp rầm rộ ra sao sao?”

Bentley tiếc nuối lắc đầu. Bọn họ còn không có tư cách tham gia tiệc tối cung đình.

“Cho nên, ở trong mắt các quý tộc, các người cũng buồn cười như thế. Chúng tôi đi ra ngoài năm mươi bước, các người đi ra ngoài một trăm bước, trước mặt người bên ba vạn dặm xem ra, hai người không có gì khác nhau, ai cũng không ưu việt hơn ai.” Mary tao nhã dùng khăn lau miệng, nhìn về phía Darcy duy nhất còn bảo trì phong độ thân sĩ, nhũu mày hỏi, “Tôi nói đúng sao, Darcy tiên sinh?”

“Nàng nói đúng.” Darcy gật đầu, ngữ khí ôn nhu. Hiện tại Mary tiểu thư là một con sư tử, ai đụng chạm kiêu ngạo của nàng, nàng sẽ hung hăng xò móng vuốt. Cường hấn, nhưng là đáng yêu.

Một nhà Bentley xấu hổ mặt đỏ tai hồng, đặc biệt Bentley tiểu thư cười lớn nhất. Nàng cuối cùng có kinh nghiệm, trăm ngàn lần không cần cùng Mary đối nghịch, nếu không chịu thiệt vẫn là chính mình.

Bennet phu nhân nhiệt tình ôm lấy con gái, ở trên mặt nàng hôn mấy cái. Mary bảo bối rất tri kỷ!

Elizabeth cảm giác thống khoái cực kỳ, xiên thịt hun khói hung hăng cắn một ngụm. Cùng lúc đó, ấn tượng của nàng với Darcy tiên sinh lại tốt thêm một ít, cùng một nhà Bentley so sánh với, hấn quả thật rất phong độ.

Mọi người lâm vào trầm mặc, không khí trở nên xấu hổ.

Chính mình dù sao cũng là khách nhân, không nên làm quá mức, Mary chân thành biểu đạt xin lỗi với Bentley, sau đó cùng Bennet phu nhân tùy ý nói chuyện với nhau, thuận tiện hỏi thăm tình huống mã tràng.

Thấy bộ dáng nàng vân đạm phong khinh giống như cái gì cũng chưa phát sinh qua, còn cùng Bennet phu nhân ngẩng cao đầu nói chuyện bao hàm nhiệt tình, cực độ cuốn hút, đám người Bentley lại khôi phục tự nhiên, bắt đầu nói nói cười cười.

Phát hiện Darcy luôn nhin không được nhìn lại Mary, khóe môi Elizabeth gợi lên.

“Mary, em luôn nhớ công tác mã tràng, sẽ không phải sẽ cùng mẹ trở về hôm nay đi?” Khi nói lời này, nàng trộm nhìn lại Darcy, phát hiện động tác hắn dừng cơm tạm dừng trong một cái chớp mắt, đường cong cằm càng thẳng, mặt vốn là không chút thay đổi có vẻ càng thêm lạnh lẽo cứng rắn.

“Đúng vậy, dùng bữa sáng xong sẽ đi, Jane liền nhờ chị chiều cố.” Mary khẳng định gật đầu.

Darcy cực lực duy trì trạng thái dường như không có việc gì, cùng lúc trước thìa bát va chạm lặng yên không một tiếng động lại có tiếng lách cách, tuy rằng rất nhẹ, nhưng đối với Darcy luôn lễ nghi hoàn mỹ mà nói, đây đã xem như thất thố. Hắn dừng động tác lại, im lặng vài giây sau mới tiếp tục ăn cơm.

Elizabeth cơ hồ ở trước tiên liền phát hiện hiện tượng thú vị này. Nàng yên lặng nở nụ cười trong chốc lát mới giống như không tha nói, “Mary chờ đi, Jane còn bệnh không rời được giường, bác sĩ nói tình huống của chị ấy còn không có hoàn toàn ổn định, em đi rồi chị sẽ hoảng hốt!”

Thấy Mary không nói được một lời, hai tay nàng tạo thành chữ thập, trong mắt lộ ra cầu xin, “Em gái, van cầu em!”

Bennet phu nhân cũng gia nhập hàng ngũ khuyên bảo, nàng biết, sau khi con gái trở về chuyện thứ nhất chính là giáo huấn mình, còn không bằng để cho con gái gốc ở Netherfield nhiều vài ngày, bớt giận.

Thật sự chịu không nổi hai người quấy rầy, Mary cuối cùng đáp ứng.

Elizabeth vui mừng phát hiện, Darcy tiên sinh mặt như khối băng có dấu hiệu hòa tan, hẳn thậm chí gương mặt lễ phép cười cười với Bennet phu nhân. Điều này làm cho Bennet phu nhân vạn phần kinh ngạc.

Sau bữa sáng lại đi thăm Jane, phát hiện khẩu vị nàng không tệ, Bennet phu nhân yên tâm rời đi.

Khi lên xe ngựa, Catherine cùng Ledia mãnh liệt yêu cầu Bentley tiên sinh ở Netherfield đi vũ hội một hồi, được Bentley trả lời khẳng định thuyết phục mới cảm thấy mỹ mãn về nhà.

Các nàng mới vừa đi không lâu, Lucas tức sĩ sẽ đưa đến một phong thư, mời các nam sĩ lên núi vây săn, đạt được nhóm nam sĩ nhiệt liệt hưởng ứng.

Mary nướng mấy thứ điểm tâm, pha một hồ hồng trà, ngồi ở một góc phòng khách đọc sách, ánh mắt thường thường nhìn lại Darcy đối diện. Khuôn mặt Darcy ở trong mắt nàng rõ ràng như vậy, dần dần cùng người Anh quốc mũi cao mi rộng phân chia ra. Đây là khuôn mặt thứ nhất nàng nhớ kỹ, không dựa vào thân cao, màu mắt, thanh âm. Phát hiện này thực mới mẻ.

Darcy cảm giác tai mình có chút nóng lên, động tác hắn chà lau nòng súng càng ngày càng cứng ngắc, rốt cục nhìn không được ngẩng đầu nhìn lại cô gái, “Nàng có vấn đề gì sao, Mary tiểu thư?”

Mary ngẩn người, tự nhiên cười rộ lên, “Đây là kiểu súng săn mới ngài nói sao, Darcy tiên sinh?”

“Đúng vậy.” Darcy tiếp tục chà lau nòng súng, khóe miệng hơi hơi nâng lên. Đây là lần đầu tiên Mary tiểu thư có ý đồ cùng hắn bắt chuyện.

“Tôi nhìn không ra nó cùng toại phát thương có cái gì không giống nhau.” Mary đi qua đi, nghi hoặc đánh giá. Nàng từng là tướng môn hổ nữ, từ nhỏ liền nhận kỹ xạ huấn luyện, đối với súng ống thay thế được cung tiễn đương nhiên sinh ra nhiệt tình khó nói.

“Xem chỗ này, đây là hỏa mạo, đây là đánh châm, có chúng nó, loại súng này bắn tốc sẽ nhanh hơn, tính ổn định cũng rất cao.” Darcy chỉ chỉ sườn báng súng, phát hiện trong mắt màu lam của Mary tràn đầy tò mò, hắn trực tiếp đưa khẩu súng qua.

Hắn cử chỉ khẳng khái hào phóng khiến cho Bentley tiểu thư chú ý. Phải biết rằng, súng của Darcy ngay cả Bentley cũng không thể chạm vào một chút, nay lại an toàn ở trong tay Mary, nàng ghen tị ánh mắt đều đỏ.

## 20. Chương 20

Mary tiếp nhận súng Darcy đưa, thuận thế ngồi xuống ở bên người hắn, giơ súng lên muốn tìm mục tiêu.

Darcy lấy tay ngăn chặn nòng súng, thận trọng nói, “Mary tiểu thư, trăm ngàn không nên dùng súng chỉ vào người, cẩn thận bên trong có trang bị viên đạn.”

“Thực xin lỗi Darcy tiên sinh, tôi sẽ chú ý.” Mary vừa xin lỗi vừa vuốt ve nòng súng, trên mặt mang theo biểu tình mới mẻ.

Đầu ngón tay thon dài trắng nõn ở trên nòng súng đen lúng liếng chậm rãi trượt, đen cùng trắng, cương cùng nhu đối lập mãnh liệt hấp dẫn tầm mắt người bên ngoài. Súng ống lạnh như băng, cô gái tú lệ, đây là một loại mỹ lệ tương phản thật lớn, lộ ra ôn nhu làm người ta run rẩy.

Darcy không biết loại cảm giác kỳ diệu này từ đâu mà đến, nhưng hắn chính là không thể đem tầm mắt mình từ trên đầu ngón tay cô gái dời đi. Hắn cảm thấy cổ họng khô khốc, trái tim nhảy lên có chút dị thường.

“Trả lại cho ngài, Darcy tiên sinh.” Tiếng nói thanh nhuận cô gái đánh vỡ kiêu diễm bao phủ quanh thân hắn, trong một cái chớp mắt hầu hết hơi rung động không thể nhận ra, mặt không chút thay đổi tiếp nhận súng.

“Mùa thu đúng là thời cơ săn thú tốt nhất, ” Mary hí hửng, vừa nhớ lại vừa mỉm cười nói, “Nếu săn được một con thỏ hoang, tốt nhất là nướng ăn đương trường, hái chút nấm mới mẻ nhét vào bụng, bên ngoài chỉ cần thêm chút muối chính là mỹ vị khó có được. Tiêu hương thịt vị có thể làm cho người ta say mê.”

Darcy cảm thấy mình có chút đói bụng.

Hắn nhìn về phía cô gái, trong mắt tràn đầy ý cười ôn nhu, “Mary tiểu thư từng đi săn? Vậy theo chúng tôi cùng đi đi.”

Trong nháy mắt nói ra, hắn còn có chút hối hận. Chỉ có quý tộc kiêu – xa – dâm – dật mới có thể ở thời điểm săn thú mang theo nữ nhân cùng thành quần kết đội chó săn, để khi chó săn cắn xé con mồi, chính mình có thể hưởng thụ các ánh mắt nhiệt liệt sùng bái của nữ nhân cùng từ ngữ trau chuốt hoa lệ ca ngợi.

Nhưng mà, Darcy đối với chuyện này cũng rất phản cảm. Hắn muốn là ý nghĩa chân chính, cùng thiên nhiên giao chiến, tràn ngập nhiệt huyết cùng kích tình.

“Không, tôi chỉ muốn nghỉ ngơi.” Mary lắc đầu phủ nhận, sau đó nâng làn váy nói, “Làn váy rộng lớn của tôi sẽ mang đến vô số phiền toái cho mọi người, cuối cùng còn có thể đem mình biến thành chướng ngại vật không chịu nổi. Cho nên, vì tránh cho xấu mặt, tôi không nên đi.” Nữ nhân nơi này chỉ có thể mặc váy, không có đồ cưỡi ngựa cùng luyện công, này cũng coi như một hình thức giam cầm khác.

Nghe được Mary không chút do dự cự tuyệt, Darcy vì ý đồ đối ý của mình cảm thấy xấu hổ. Hắn phát hiện, Mary tiểu thư thập phần bình tĩnh tự giữ, luôn có thể làm ra lựa chọn sáng suốt nhất. Đây là một cái ưu điểm lớn, ngay cả rất nhiều nam nhân cũng vô pháp làm được.

“Darcy, tôi có thể cùng đi sao?” Bentley tiểu thư đi tới, hưng trí bừng bừng hỏi.

“Không, Caroline, vậy săn bắt đầu tôi không thể phân tâm chiếu cố cô, rất nguy hiểm.” Darcy cự tuyệt rõ ràng, sau đó đem viên đạn nhồi vào súng săn.

Không thể chiếu cố tôi lại có thể chiếu cố Mary? Bentley tiểu thư cơ hồ muốn lay động bờ vai của hắn chần chờ. Cũng may Bentley xuất hiện đúng lúc, tiếp Darcy đi chọn một con ngựa, thế này mới làm cho nàng khôi phục lý trí.

Ra về thêu thùa may vá, kì thực đang nhìn diễn, Elizabeth không phúc hậu nở nụ cười. Đối với mọi người lạnh lùng, chỉ để ý người đặc biệt, như vậy xem ra, Darcy tiên sinh kỳ thật là ứng cử viên sáng giá nhất cho việc chọn rể.

Nhóm nam sĩ cưỡi ngựa tiến vào núi rừng, lá rụng dày đặc che giấu tiếng vó ngựa, thỉnh thoảng có hư ảnh ở sau những tán lá tạo thành cột sáng chớp lên.

“Darcy, tôi giống như thấy một con hươu hoang đã chạy tới.” Bentley đề thấp tiếng nói nói.

“Kia không phải ảo giác, tôi cũng thấy.” Lucas tước sĩ gật đầu phụ họa.

” Truy hướng bắc, nơi này có đề án cùng phân.” Kim tiên sinh đi trước làm gương.

Mọi người vội vàng đuổi kịp.

Lạc thú săn thú ở chỗ tìm kiếm cùng truy đuổi. Bọn họ bọc đánh đã lạc nhưng không bắn chết nó, mà là theo nó bên chạy trong rừng cây, chỉ chờ tận hứng liền nhất kích tức trúng. Nó chạy trốn càng hăng say, cảm giác thành tựu của bọn họ càng lớn.

Darcy cố thủ phương vị chính mình, không cho đã lạc phá vỡ, bỗng nhiên, trong bụi cỏ có một đạo bóng dáng màu xám hiện lên, hẩn ngẩn người, lập tức đánh ngựa đuổi theo.

Đã lạc xem đúng thời cơ, từ chỗ hồng chạy thoát.

“Darcy, anh làm gì vậy!” Haustein thất bại hô to.

Darcy không có quan tâm hẩn, nhanh chóng biến mất ở sau cây cối, sau đó không lâu mang theo một con thỏ hoang trở về.

“Trời ạ, tôi thật sự là khó có thể lý giải! Anh thế nhưng vì một con thỏ buông tha cho đã lạc?” Haustein bắn cái xem thường.

“Kỳ thật con thỏ cũng không tệ.” Người hiền lành như Bentley vội vàng điều giải.

Haustein trừng mắt nhìn hai người một cái, xoay người đi theo Lucas tước sĩ.

Darcy đem con thỏ buộc trên yên ngựa, chậm rãi thêm đạn vào súng săn.

“Săn bắn con thỏ so với săn bắn đã lạc càng cần kỹ xảo.” Hẩn ngữ khí cứng nhắc nói, sau đó lưu loát xoay người lên ngựa, biến mất sau tầng tầng cây cối.

Bentley khó xử một lát, cuối cùng đi theo phía sau Darcy.

Mặt trời sắp xuống núi, Lucas tước sĩ cùng bạn bè mang theo lương khô cùng lều trại, chuẩn bị qua đêm trong rừng. Bentley cùng Jane, cực lực chủ trương ba người bọn họ đi về trước.

Haustein có chút mất hứng, Darcy lại một ngụm đồng ý, chạy hái rất nhiều nấm, trên yên ngựa buộc bốn năm con thỏ hoang.

“Mọi người rốt cục đã trở lại!” Bentley tiểu thư đứng ở cửa mong chờ hồi lâu cùng Haustein phu nhân cao hứng đón nhận.

Mary cùng Elizabeth xa xa gật đầu mỉm cười với nhóm nam sĩ.

“Cho tôi xem thu hoạch của mọi người.” Bentley tiểu thư vòng quanh ba người.

Darcy xoay người xuống ngựa, cởi bỏ mấy con thỏ hoang cùng một túi nấm, lập tức đi đến trước mặt Mary, “Mary tiểu thư, đêm nay ăn thịt thỏ nướng với nấm thế nào?”

Haustein vẫn oán giận cái không ngừng lập tức cao hứng. Trừ nghệ phi phạm của Mary tiểu thư cũng đủ an ủi tâm tình hẩn thất vọng vì không săn được đã lạc.

Mary có chút kinh ngạc. Nàng tiếp nhận thỏ hoang cùng nấm, tầm mắt không thể điều khiển tự động dừng lại ở trên khuôn mặt Darcy anh tuấn. Con thỏ này là cố ý săn vì nàng sao? Nhìn Darcy mặt không chút thay đổi, nàng lại cảm thấy mình khẳng định là suy nghĩ nhiều.

Bởi vì nàng nhìn chăm chú, Darcy cảm thấy một ngày mỗi một đang chậm rãi biến mất.

Mùa thu, thỏ thực màu mỡ, chất thịt cũng tươi mới, mặc kệ là nướng hay là đun, hoặc là tiên tặc nấu, đều bày biện ra phong vị độc đáo nhất.

Quản gia để cho nam phó đem da thỏ cắt, sau đó một mực yên lặng đứng ở góc phòng bếp, quan sát Mary tiểu thư làm thế nào xử lý chúng nó. Mary tiểu thư đến đã mấy ngày nay, bà học được nhiều thứ cả đời đều không thể học được.

Mary đem mấy con thỏ một phân hai nửa, hoặc cắt thành khối nhỏ, hoặc toàn bộ yếm trong hương liệu. Trải qua hai mấy giờ, một đạo thịt thỏ nướng béo ngậy, một món thỏ hấp nướng toàn con, một món thịt thỏ cuốn nấm, một đạo đậu tây thiêu thịt thỏ, một đạo nấm đôn thịt thỏ mới mẻ ra lò, cùng chút rau dưa salad.

Mùi thịt vị nồng đậm tràn ngập toàn bộ Netherfield, Haustein vài lần chạy đến cửa phòng bếp hỏi khi nào thì có thể ăn cơm, ánh mắt xanh lè giống như sói.

“Darcy, tôi không thể không thừa nhận cậu buông tha cho dã lộ ngược lại săn bắn thỏ thực cực kỳ sáng suốt! Nếu tôi bởi vì săn lộc mà bỏ lỡ một hồi thịnh yển như vậy, tôi nhất định sẽ hối hận không kịp!” tướng ăn Haustein phi thường vội vàng, quay đầu lớn tiếng tán thưởng với Mary, “Mary tiểu thư, cô là cô nương tốt nhất tôi đã thấy! Cô có một đôi tay thần kỳ!”

Mary mỉm cười, có chút suy nghĩ liếc mắt nhìn Darcy một cái.

Darcy không nói được một lời, vài phút sau, chờ Haustein dừng lại tán thưởng không dứt, hắn mới thẳng tắp nhìn về phía Mary, ôn thanh hỏi, “Mary tiểu thư, hương vị thịt thỏ nướng cùng tướng tượng của cô tồn tại lệch lạc sao?”

“Lệch lạc quá lớn.” Mary lắc đầu, thấy Darcy mím môi, trên mặt toát ra thần sắc thất vọng mới bổ sung nói, “Khuyết thiếu hương vị lá cây thiêu đốt khói lửa, nhưng trình độ mỹ vị lại không kém mấy. Tôi thực thích.”

Trong mắt Darcy thăm ra ý cười, hơi gật đầu với nàng, tiếp tục dùng cơm. Sau đó, vô luận Bentley tiểu thư nói cái gì cũng không thể lại dẫn lên lực chú ý của hắn, hắn đã hoàn toàn đắm chìm trong hưởng thụ diệu kỳ.

Jane cũng dùng rất nhiều nấm đôn thịt thỏ, cảm giác bệnh tình tốt lên rất nhiều, muốn đi lại trong phòng khách một chút. Nàng đã nằm hai ngày, xương cốt đều tê dại.

Bởi vì Jane gia nhập, Bentley so với thời điểm nào trong dĩ vãng đều hưng phấn. Hắn gắt gao kéo Jane ngồi xuống, không ngừng hỏi nàng lạnh hay không lạnh, đầu có đau hay không, lại lấy thăm lông cho nàng, lại thêm lửa cho nàng, quả thực không nghĩ xả hơi vậy quanh nàng.

Trong lòng Jane giống như ăn mật ngọt, trên mặt tươi cười đẹp hơn.

Mary cùng Elizabeth giống như xem diễn nhìn hai người hồ động. Mary cho rằng một đôi này có tương lai, có lẽ mình nên giúp Jane thêm trang ; Elizabeth âm thầm phun tào phương thức nam nhân lấy lòng nữ nhân đều là nghìn bài một điệu. Bentley hoàn toàn bắt chước hành vi Darcy lúc trước, nếu hắn nhớ rõ lại cho Jane thêm một hồ hồng trà nóng hầm hập, cẩn thận săn sóc của hắn mới mới có thể vượt qua hạng nhất Darcy.

Haustein phu nhân cùng Bentley tiểu thư lôi kéo em trai mình rời khỏi, chân thành mà nhiệt tình an ủi Jane, sau đó lôi kéo nàng đi đánh bài, cho rằng như vậy có thể khiến đầu óc nàng mơ hồ hai ngày một đêm thanh tỉnh lên.

Bentley mất đi cơ hội cùng người trong lòng nói nhiều lời một chút, nhưng vẫn cười tủm tỉm như cũ ngồi ở bên người nàng, xem nàng chơi bài.

“Mary, em tối chơi đi, luôn ngồi không không nhàm chán sao?” Elizabeth bị bọn họ cứng rắn kéo vào, ý đồ tìm Mary cứu trợ.

“Không được, chị biết em chơi bài thực không am hiểu.” Mary lắc đầu.

“Không quan hệ, Mary tiểu thư, bài Merce không khó, chỉ cần cô có cũng đủ vận khí là được.” Haustein nhiệt tình nói. Hắn rất thích Mary tiểu thư, thực nguyện ý cùng nàng kết giao nhiều chút.

Mary mỉm cười xua tay.

“Để cho Darcy tiên sinh giúp cô xem đi, ngài ấy là cao thủ, vận khí cũng phi thường tốt. Mấy ngày nay, phàm là chơi bài, chị cho tới bây giờ không thấy ngài ấy thua.” Elizabeth nháy mắt.

Bentley tiểu thư khinh miệt nở nụ cười, Darcy cho tới bây giờ không thích náo nhiệt này.

“Có thể.” Darcy vẫn trầm mặc không nói bỗng nhiên mở miệng, đôi mắt thâm thúy nhìn thẳng cô gái, tiếng nói trầm thấp mà giàu có từ tính, “Mary tiểu thư lại đây tráo bài đi, bài Merce rất đơn giản, nàng vừa chơi ta vừa dạy.”

Mary không thể giẫy khỏi tầm mắt chuyên chú của hắn, chỉ phải bất đắc dĩ gật đầu.

Bentley tiểu thư dùng tràn ánh mắt đầy ủy khuất oán hận nhìn nàng vài lần.

## 21. Chương 21

Mary đem bài chộp vào trên tay, xòe bài, so le không đồng đều, có mấy lần thậm chí thiếu chút nữa đến rơi xuống, bộ dáng cực kỳ chật vật.

Nguyên lai Mary tiểu thư cũng có một mặt ngốc như vậy. Darcy cơ hồ nhanh nhẹn không được ý cười vọt tới cổ họng. Hắn bịt miệng, tiếp nhận bài trong tay Mary, đem chúng nó dựa theo trình tự từ lớn đến nhỏ nhanh chóng sắp xếp, sau đó chỉnh hợp thành hình quạt xinh đẹp, một lần nữa nhét vào trong tay Mary. Trước sau chỉ tốn vài giây.

Chạm đến đầu ngón tay Mary tinh tế ấm áp, con người hắn ấm trầm trong một cái chớp mắt.

“Darcy tiên sinh, chỉ là chiêu thức ấy có thể nhìn ra bài kỹ của ngài nhất định không giống người thường.” Mary lú lẫm, mắt to màu lam tràn đầy sùng bái.

Darcy mỉm cười, cảm giác được trên người Mary truyền đến nhiệt độ cơ thể cùng hương khí độc đáo, hắn không tự giác thẳng người, tay trái khoát lên phía sau lưng ghế dựa của Mary, giống như đem cô gái kiều nhỏ ôm vào trong lòng.

“Đừng do dự, nhanh chút ra bài đi!” sắc mặt Bentley tiểu thư khó coi thúc giục.

“Hắc, Mary tiểu thư là tân thủ, chúng ta hẳn là cho nàng một chút thời gian.” Haustein lập tức vì Mary biện hộ.

“Mary, từ từ sẽ đến, không sao.” Jane quan sát bài trong tay, ôn nhu nói.

“Còn nhớ rõ quy tắc ta nói cho của nàng sao? Nàng cảm thấy hiện tại hẳn là ra con bài nào?” Thanh âm Darcy ôn nhu trước nay chưa có.

“Ra hai con này.” Mary chỉ vào một đôi K.

“Cô gái thông minh!” Darcy câu môi.

Phải không! Những lời này thật sự là rất nhu tình bốn phía, còn mang theo sủng nịch thật sâu! Đây là ngài sao, Darcy tiên sinh? Elizabeth ngồi ở một bên Mary quan khán, biểu tình phi thường bình tĩnh, trong lòng lại ở điên cuồng phun trào.

Mary xoay mặt mỉm cười với Darcy, lưu loát rút – ra một đôi K đặt ở trên bàn.

Hơi thở thơm ngát của cô gái xuy phát trên mặt, mang đến một loại xúc cảm tê dại ảm ảm. Hô hấp Darcy đình trệ, cảm thấy có một cổ điện lưu nhanh chóng lủi vào trái tim, làm cho tim hắn đập mất tốc độ. Hắn không thể khắc chế dục vọng muốn tới gần cô gái.

Hai người ai càng ngày càng gần, nhưng Mary chuyên tâm chơi bài, một chút cũng không phát hiện.

“Được rồi, từ trong mấy bài này rút ra đi, rút đúng rồi cô liền thắng, đây chính là thời điểm khảo nghiệm vận khí của cô.” Haustein giơ lên mấy bài tẩy còn sót lại trong tay, nói với Mary.

“Tôi nên rút con nào, Darcy tiên sinh?” Mary quay đầu nhìn về phía quân sư của mình, sợi tóc phân tán lướt qua khuôn mặt của hắn, hơi thở cơ hồ chạm được cánh môi của hắn.

Mary ngẩn người, sau đó nhanh chóng quay đầu, hai tai chạm rãnh đồ hồng. Darcy tiên sinh khi nào thì dựa vào gần như vậy?

Darcy miễn cưỡng kiềm chế trái tim kinh hoàng, ách thanh hỏi, “Nàng nghĩ rút con bài nào, Mary tiểu thư?”

“Rút con này.” Mary chỉ vào giữa.

Thấy đặc ý trong mắt Hausteин chợt lóe mà qua, Darcy lắc đầu, đầu ngón tay thon dài ở trên bài chạm qua, xác định phản ứng cảm xúc Hausteин chỉ vào con ngoài cùng, “Ta đề nghị nàng rút con này, Mary tiểu thư.”

“Ngô... Được rồi.” Mary lo lắng một lát, ngoài miệng đáp ứng, vươn tay lại vẫn là rút con bài mình sớm đã nhìn trúng.

Thật sự là cô nương quật cường! Darcy có chút bất đắc dĩ nghĩ đến.

Hausteин đặc ý cười lộ lên, “Mary tiểu thư, cô hẳn là nên nghe Darcy! Nhìn một cái, đây là A, nếu rút lá này, cô liền thắng!”

“Thắng cũng là vận khí của người khác, không phải của tôi, không có ý nghĩa? Mặc kệ thắng thua, đều hẳn là từ chính tôi phụ trách.” Mary buông tay.

Darcy nhìn nàng một cái thật sâu.

“Như vậy xem ra, vận khí Mary tiểu thư không phải tốt lắm a. Tôi còn tưởng rằng Mary tiểu thư mọi thứ đều thực xuất sắc đâu.” Bentley tiểu thư giả cười nói.

“Không người nào toàn vẹn, mọi thứ đều vĩ đại không phải người, là thượng đế.” Mary ném bài trong tay xuống, ngũ khí trên tức.

“Không, cô sai lầm rồi, tôi chỉ thấy các phương diện đều có thể hoàn mỹ là thực nữ.” Bentley tiểu thư ra vẻ thần bí lắc lắc đầu ngón tay, “Các nàng tinh thông âm nhạc, ca hát, hội họa, vũ đạo cùng với ngôn ngữ hiện đại. Trừ thứ đó ra, dáng vẻ dáng đi các nàng, tiếng nói ngữ điệu, biểu tình cách nói năng, đều có một loại tính chất đặc biệt hấp dẫn người khác, liền ngay cả một ánh mắt nhỏ bé cũng lộ ra tao nhã cùng cao quý không thể nói.”

“Cô hình dung thật sự là quá mỹ diệu, như vậy mà nói thực nữ có thể làm mọi thân sĩ vì nàng khuynh đảo.” Elizabeth cảm thán nói.

“Đó là đương nhiên.” Bentley tiểu thư nhún mày.

“Darcy tiên sinh, nếu có một vị thực nữ hoàn mỹ như vậy đứng ở trước mặt ngài, ngài sẽ vì nàng động tâm sao?” Elizabeth bỗng nhiên xoay mặt nhìn về phía Darcy.

Darcy ngẩn người, thành thực gật đầu, “Ta nghĩ có 7-80% khả năng.”

“Như vậy, ngài không biết là Bentley tiểu thư miêu tả thực quen tai sao? Trước mắt ngài không phải có một vị thực nữ hoàn mỹ như vậy sao? Ngài có cảm giác vì nàng tâm động hay không?” Elizabeth ôm Mary, nhìn Darcy cười khê trong nháy mắt.

Lời này thật sự là quá lớn gan rất táo bạo, về mặt Mary kinh ngạc, đám người Hausteин đầu tiên là ngốc trệ, sau đó phát ra thiện ý cười vang. Bọn họ còn tưởng rằng Elizabeth hay nói giỡn, vị tiểu thư này hải hước luôn quá mức.

Cổ Darcy nhanh chóng đỏ lên, khuôn mặt anh tuấn nhưng không có chút dị trạng. Hắn hít một hơi thật sâu, sau vài giây lặng im cứng ngắc mở miệng, “Cô ở hay nói giỡn, Elizabeth tiểu thư. Tôi còn có một chút vấn kiện cần xử lý, thứ tôi cáo lui trước.”

Hắn đứng lên, gật đầu với mọi người sau đó vội vàng rời đi.

“Elizabeth tiểu thư, vui đùa của cô đem Darcy bình tĩnh tự giữ đều dọa đi rồi, tôi thật sự là bội phục cô!” Hausteин giờ ngón tay cái lên.

Bị Mary nhìn chăm chăm, Elizabeth biểu tình dương dương tự đắc dần dần bị chột dạ thay thế.

Ngực Bentley tiểu thư kịch liệt phập phồng trong chốc lát, mở miệng, “Tôi đã quên bổ sung hai điểm quan trọng nhất, một vị thực nữ hoàn mỹ còn cần gia thế hiển hách cùng mỹ mạo kinh người. Thật đáng tiếc, hai điểm này hoàn toàn là Mary tiểu thư khuyết thiếu nhất. Mà không có hai điểm này, mơ tưởng mới có một vị thân sĩ cao quý để ý nàng!”

Lúc trước Elizabeth chỉ dùng ngữ khí trêu chọc nói chuyện, lời nói của nàng tuy rằng lớn mật, nhưng không làm người chán ghét. Nhưng mà, Bentley tiểu thư biểu tình vụn vặt, tiếng nói sắc nhọn, dùng từ lại hết sức không tốt, làm cho ba chị em Nhà Bennet nhanh chóng thay đổi sắc mặt.

“Cô nói đúng vậy, ” Mary đứng lên, nhìn Bentley tiểu thư cười nhẹ gật đầu, “Một vị thân sĩ hoàn mỹ chỉ có thể cùng một vị thực nữ hoàn mỹ xứng đôi, vô luận ở phẩm cách, dung mạo, tài phú, hay là địa vị xã hội, bọn họ đều hẳn nên ngang nhau. Tiếc nuối của tôi cũng đang là tiếc nuối của cô, chúng ta có thể cùng nỗ lực.”

Nàng nhìn Elizabeth cùng Jane ngoắc ngoắc ngón tay, dùng bộ pháp tao nhã đi ra đại sảnh.

Bentley vỗ bả vai chị gái, vì nàng lại một lần bại trận mà cảm thấy khổ sở.

Phanh một tiếng đóng chặt cửa phòng, Mary nhìn về phía Elizabeth cợt nhả nổi da gà, bất đắc dĩ vỗ ngực. Nàng thế nào lại có một bà chị gái như vậy a!

“Mary, chị dám cá, Darcy tiên sinh coi trọng em!” Nàng thề son sắt nói.

“Thật vậy chăng?” Jane vẻ mặt ngạc nhiên.

“Chắc chắn!” Elizabeth làm cái động tác thề.

“Hai người đủ, đều thanh tỉnh một chút cho em.” Mary ấn mày, chỉ cảm thấy huyết thái dương máy động nháy lên. Có lẽ Darcy đối với nàng quả thật có điểm đặc biệt, nhưng nàng thực khẳng định, Darcy bình tĩnh lý trí tuyệt sẽ không vì nàng buông tha cho hết thấy. Khoảng cách giữa bọn họ trong lúc đó không nói thiên địa chênh lệch, cũng kém không xa.

“Chuyện này về sau không được nhắc lại, chờ lòng hiếu kỳ của Darcy tiên sinh với em nhạt đi, em sẽ lâm vào hoàn cảnh phi thường xấu hổ. Người giống hẳn như vậy là tuyệt sẽ không kết hôn với một cô gái nông thôn không giàu có, không xinh đẹp.” Mary thận trọng cảnh cáo hai chị gái, lại cũng là cảnh cáo chính mình.

“Nha, Mary, em không có không tốt như em nói vậy!” Jane đau lòng giữ chặt tay nàng.

“Jane, em cũng muốn báo cho chị, cẩn thận hai chị gái của Bentley. Thái độ bọn họ đối với chị cũng không giống bọn họ biểu hiện ra ngoài nhiệt thành như vậy.” Mary chuyển hướng đề tài.

Jane muốn thay bạn tốt phủ nhận hai câu, lại bị Mary đẩy ra khỏi phòng.

“Được rồi, đạt được một vị nam sĩ vĩ đại như vậy ưu ái, con bé cần thời gian bình tĩnh. Chúng ta đi thôi.” Elizabeth nhún nhún vai, phi thường chờ mong ngày mai đến.

Ngày hôm sau, Darcy vẫn kéo dài tới tám giờ mới xuống lầu, một mình hưởng dụng bữa sáng đã lạnh.

Thấy Mary, hẳn chính là hồ hững gật đầu, sau đó mặt không chút thay đổi tiêu sái rời đi.

Dày vò cả đêm, Bentley tiểu thư lập tức đã nhận ra thái độ hẳn thay đổi, một lần nữa trở nên khoái hoạt.

“Darcy, chúng ta đi rừng cây bên ngoài tản bộ đi, không khí hôm nay phi thường tươi mát.” Nàng thân thiết ôm cánh tay Darcy.

“Vui lòng phụng bồi, nữ sĩ xinh đẹp.” Phi thường khó được, Darcy nhưng lại nhìn nàng cười một cái.

“Chúng ta cũng đi một chút đi?” Elizabeth hỏi Mary chuyên tâm đọc sách, trên mặt không có chút biến hóa.

Mary lật trang, hồ hững.

“Không theo chân bọn họ một đường, thuận túy đi một chút.” Elizabeth cam đoan.

Mary cũng không ngẩng đầu lên.

“Jane cần vận động vừa phải mới có thể nhanh tốt hơn.” Elizabeth nhìn Jane nháy mắt.

“Đúng vậy, Mary, em đi cùng chị? Được không?” Jane ôn nhu chạm vào trán Mary.

Mary buông sách, bắt đầu đi từng bước nhìn Elizabeth một cái.

Ba người kéo tay nhau bước chậm trên con đường nhỏ ẩm ướt, Elizabeth cố ý vô tình tới gần nơi phát ra âm thanh nói chuyện, Mary vốn định kéo nàng trở về, nghe thấy tiếng Bentley tiểu thư lại dừng bước.

“Tôi rất để mắt Mary · Bennet, nàng quả thật là cô gái cái tương đối mê người. Tôi chân thành hy vọng nàng có thể gả vào nhà người tốt, chỉ tiếc nàng không có gì trông cậy vào.” Bentley tiểu thư ngữ khí phi thường tiếu nhạo.

Darcy trầm mặc trong chốc lát, thanh âm cứng nhắc mở miệng, “Nàng xác thực thực vĩ đại, nhưng vì cha nàng tính cách cổ quái, mẹ thì lỗ mãng, em gái không có thể diện cùng thân thích kiêu căng phóng đãng, cơ hội nàng gả cho nam sĩ có địa vị giảm bớt rất nhiều.”

“Nga? Darcy cũng cho là như vậy? Tôi còn tưởng rằng ngài đã vì Mary · Bennet tiểu thư khuynh đảo.” Bentley tiểu thư che miệng cười khẽ, tiếng cười tràn đầy khoái ý. Nếu đem qua với nàng mà nói là địa ngục, như vậy giờ phút này chính là thiên đường.

“Tôi thực thường thức Mary tiểu thư, nhưng khuynh đảo lại hoàn toàn chưa nói tới. Rời khỏi Lang Vaughn, chúng ta cuối cùng chỉ biết biến thành người xa lạ.” Tiếng nói Darcy biến thành trầm thấp.

Jane lo lắng nhìn lại Mary, phát hiện nàng không chút lộ ra biểu tình thương tâm, thậm chí nở nụ cười cực kỳ nhạt nhẽo.

Elizabeth tức đến hai má đỏ bừng, ấn tượng tốt với Darcy hủy hoại chỉ trong chốc lát. Nàng cảm giận tổn hơi thừa lời, sau đó vội kéo Mary rất nhanh vòng qua, cùng Darcy và Bentley tiểu thư đối mặt.

Thấy ba chị em bỗng nhiên xuất hiện, Darcy cùng Bentley tiểu thư đều ngây ngẩn cả người.

## 22. Chương 22

Sau lưng nói bấy người khác còn bị đương sự bắt gặp, loại trường hợp này không thể nghi ngờ là cực kỳ xấu hổ. Sắc mặt Bentley tiểu thư biến ảo, cuối cùng bài trừ tươi cười, nhìn ba chị em gật đầu thăm hỏi.

“A! Mấy người cũng đi ra tản bộ sao? Thật sự là khéo...” Bị Elizabeth nhìn chằm chằm, nàng dần dần tiêu âm.

Darcy hết sức chăm chú nhìn Mary, phụ tay phải ở sau lưng nắm chặt thành quyền. Hắn đang chờ đợi Mary phản ứng, kỳ vọng nàng có thể dùng lời nói sắc bén hung hăng trào phúng mình, vừa thông suốt, sau đó mình có thể thuận thế xoay người, dùng ngôn ngữ chân thành tha thiết nhất khẩn thiết cầu được nàng tha thứ.

Mary có thể nói cái gì đây? Cùng người bên ngoài tranh cãi mình có thể gả vào nhà người tốt hay không? Nàng lòng dạ cao tới đâu cũng không có da mặt dày như vậy, huống chi Darcy nói tất cả đều là sự thật, cũng không có nói xấu mình.

Nàng thở sâu, mỉm cười với hai người, sau đó xoay người, tao nhã mà nhanh chóng rời đi.

Jane cùng Elizabeth vội vàng đuổi kịp.

Darcy trầm mặc vài phút, nhìn Bentley tiểu thư xoay người nói, “Thật có lỗi, xin cho tôi rời đi trước.”

Rút ra cánh tay mình, hắn đi đến Netherfield, bộ pháp vội vàng.

Bentley tiểu thư rửa thềm một tiếng, xách váy đuổi theo.

Trong phòng khách, Mary đang chào hỏi quần gia, thu thập tốt quần áo, cùng hai người chị đóng gói.

Thấy bóng dáng của nàng, Darcy do dự vài giây, sau đó chậm rãi đi qua, thắt lưng cúi xuống thật sâu, khẩn cầu nói, “Mary tiểu thư, tôi có thể cùng nàng nói chuyện riêng một lát sao?”

Quần gia kinh ngạc nhìn hần một cái, đang chuẩn bị biết điều tiêu sái rời đi, trên lầu truyền đến Elizabeth gọi, “Mary, Jane cần em hỗ trợ, mau lên đây.”

Mary nhẹ nhàng thở ra, gật gật đầu với Darcy, ôm quần áo rất nhanh lên lầu.

Darcy nhìn chằm chằm bóng dáng của nàng, bạc môi mằn thành một đường thẳng tắp. Như vậy, đợi sau cơm trưa lại xin lỗi Mary tiểu thư đi, có lẽ tới lúc đó, nàng hẳn là không có tức giận như vậy.

Mary đi vào phòng Jane, nhìn Elizabeth nói, “Eliza, chị kêu rất là lúc.”

“Chính là vì thấy Darcy nghĩ muốn cùng em nói chuyện chị mới kêu em. Thương tổn người khác, chỉ dựa vào một câu ‘Thực xin lỗi’ có thể bù lại hết thấy? Trên đời cũng không có chuyện tốt như vậy!” Elizabeth khinh thường phát tay.

Mary mâu sắc ám ám, đem quần áo Jane đặt ở trên giường.

“Jane, thân thể của chị thế nào? Có thể chống lại xe ngựa xóc nảy hay không?” Nàng còn thật sự hỏi.

“Chị nghĩ có thể.” Jane lập tức lĩnh hội ý tứ của nàng.

“Chúng ta khi nào thì đi?” Elizabeth có chút khẩn cấp, nàng sớm gốc ngứa.

“Sau cơm trưa đi. Jane, chị đi cùng Bentley tiên sinh nói tạm biệt, thỉnh cầu hần giúp chúng ta chuẩn bị một chiếc xe ngựa.” Mary vừa đóng gói hành lý của Jane vừa phân phó.

“Tốt.” Jane đẩy cửa phòng, đi đến thư phòng Bentley.

Hôm nay, nhà ăn có vẻ dị thường trầm mặc, Elizabeth cùng Bentley tiểu thư thích nhất cao đàm khoát luận một mực yên lặng không lên tiếng, Bentley cũng có chút vô tình.

“Jane, nàng không biết là quyết định của nàng rất xúc động sao? Xe ngựa xóc nảy cùng gió thu lãnh liệt vô cùng có khả năng làm cho nàng lại sinh bệnh. Ta đề nghị nàng đợi nhiều vài ngày, chờ thời tiết tốt lại đi.” Bentley cực kỳ chân thành nhìn về phía Jane.

Dao ăn trong tay Darcy xẹt qua bàn ăn, phát ra âm thanh chói tai.

Hần mặt không chút thay đổi buông dao, nhìn về phía Mary trầm giọng hỏi, “Mary tiểu thư phải đi sao? Khi nào thì?”

Mary câu môi, thần nhiên mở miệng, “Trước bữa tối đi, mã tràng gần đây có một đám cỏ linh lăng thượng đẳng, tôi phải trở về tự mình kiểm nghiệm, để tránh bên trong hỗn loạn cỏ châm soi. Mọi người biết, sẽ làm khoang miệng ngựa tạo thành thương tổn lớn. Hơn nữa, mùa đông đã rất gần, rất nhiều cỏ nuôi súc vật đều phải làm thành bánh cỏ thu hồi.”

“Đúng vậy, hiện tại đúng là thời điểm các đại mã tràng bận nhất, chậm trễ không thể.” Haustein đồng ý gật đầu, bỗng nhiên mặt lại lộ vẻ cầu xin nói, “Nhưng là, Mary tiểu thư, chẳng lẽ lại đợi thêm một hai ngày cũng không được sao?”

“Tôi rất tiếc.” Mary buồn cười lắc đầu. Người ở chung tốt nhất Netherfield chính là Haustein tiên sinh trước mắt, chỉ cần thỏa mãn khẩu vị của hần, hần liền mở rộng cõi lòng.

“Tôi đưa mọi người đi.” Darcy dùng là ngữ khí khẳng định.

“Không cần!” Mary nhìn thẳng Darcy, đồng dạng kiên quyết nói.

Hai người đối diện một lát, cuối cùng Darcy bại trận, nhìn Mary hơi gật đầu, một lần nữa cầm lấy dao nĩa. Ai cũng không có phát hiện, ngón tay hần nắm dao có chút trắng bệch.

“Để tôi đưa mọi người đi?” Bentley nóng bỏng nhìn về phía Jane.

Jane cúi đầu, ngượng ngùng cười.

“Rất cảm tạ, Bentley tiên sinh!” Elizabeth cười tủm tỉm.

Đãi ngộ khác biệt quá mức rõ ràng, màu sắc Darcy ám trầm, hoàn toàn không có khẩu vị dùng cơm.

Sau cơm trưa, ba chị em nhà Bennet nhanh chóng chuẩn bị hành trang, đi ra khỏi cửa lớn Netherfield. Elizabeth cùng Jane ngồi ở trên xe ngựa, Mary cười tuần mã khi đến đây, từ trên cao nhìn mọi người tiễn đưa gặt đầu.

Darcy khoanh tay mà đứng, dừng ở khuôn mặt cô gái. Hắn phát hiện ánh mắt của nàng lại khôi phục bộ dáng lúc ban đầu, tuy rằng trong suốt mang cười nhìn về phía mình, cũng không từng đem mình để vào mắt. Đối mặt một đôi ánh mắt trống không như vậy, hắn một câu xin lỗi cũng nói không nên lời, chỉ cảm thấy ngực giống như đè ép một khối cự thạch.

“Như vậy, gặp lại các vị.” Mary câu môi, đảo mắt nhìn về phía Jane cùng Elizabeth nói, “Có Bentley tiên sinh đưa tiễn tôi thực yên tâm, tôi đi trước một bước.”

Nàng vừa dứt lời liền đánh ngựa rời đi, phóng qua rào chắn ven đường, vượt qua khe rãnh cùng núi đá, giống như một cỗ gió xoáy biến mất ở cuối sơn đạo gấp ghe, thuật cưỡi ngựa cao siêu làm mọi người mắt thấy choáng váng, lại làm cho sắc mặt Darcy hắc trầm.

“Oa ngô, Mary tiểu thư cưỡi ngựa so với thuần mã sư hoàng gia cũng không kém cỡ chút nào! Nàng làm thế nào vậy? Tôi nhất định phải đi thỉnh giáo nàng!” Haustein lớn tiếng kêu la.

“Cưỡi ngựa như vậy không biết phải qua bao nhiêu đau xót mới có thể luyện ra. Tôi đề nghị anh thận trọng lo lắng.” Darcy lạnh lùng mở miệng, cuối cùng nhìn thoáng qua phương hướng Mary rời đi, hắn đi lại trầm trọng trở lại đại sảnh.

Mary tận tình trên đường, gió lạnh liệt giống như dao nhỏ quất ở trên mặt, lại gây cho nàng cảm giác cực độ thống khoái. Nàng kỳ thật cũng không có bình tĩnh như ở mặt ngoài vậy. Tại một khắc kia, lòng của nàng có phần nộ, cũng có mất mát. Nàng lúc này mới phát giác, Darcy đối với nàng mà nói là hoàn toàn không giống người khác.

Nàng chịu không nổi nam nhân Anh quốc ân cần cùng chủ động, kia làm cho nàng cảm giác được mình đang bị xâm lược. Nhưng mà, Darcy lại dùng một loại phương thức gần như lạnh lùng, đánh bậy đánh bạ tiêu sái tiến vào thế giới của nàng.

Đối mặt một vị nam sĩ vĩ đại như vậy, tâm tư không có nửa điểm dao động là không có khả năng. Nhưng may mắn, loại cảm xúc trôi nổi này thực mỏng manh, chỉ cần lấy ngón tay nhẹ nhàng nghiền một cái có thể tắt.

Mary kẹp chặt bụng ngựa, giống như một đạo tia chớp màu đen xuyên qua điện dã, khi nàng rốt cục đến nông trường, thấy cỏ khô cao cao chồng chất cùng công nhân bận rộn, thích ý nở nụ cười.

Tình yêu chính là làm đẹp cuộc sống, có cũng được mà không có cũng không sao. Ruột mềm trăm mối, thương xuân bi thu thực không thích hợp với nàng.

“Mary, con thế nào đã trở lại? Jane cùng Eliza đâu?” Thấy con gái phong trần mệt mỏi, Bennet phu nhân thực kinh ngạc.

“Bọn họ ở phía sau, rất nhanh sẽ tới.” Mary ngồi vào trước lò sưởi trong tường, thư thái thở dài.

“Mấy đứa sao không đợi thêm vài ngày? Bentley tiên sinh chẳng lẽ không giữ lại sao?” Bennet phu nhân bất mãn oán giận.

“Hắn cực lực giữ lại, là con kiên trì chủ trương phải về.” Mary vừa mở miệng, Bennet phu nhân đã đem đầy bụng bực tức nuốt xuống.

“Con yêu, con trở về rất là đúng lúc, ta cần con!” Bennet tiên sinh đẩy cửa tiến vào, sắc mặt xanh trắng một khắc nhìn thấy Mary được giảm bớt.

“Con xem xem này, con yêu.” Hắn giơ thư trong tay lên.

Mary tiếp nhận thư, đọc nhanh như gió xem xong, sau đó nhíu mày thật sâu.

“Người thừa kế nhà Bennet muốn tới, đây thật sự là cái tin tức tốt.” Nàng câu môi, trong mắt thấm ra ý cười lạnh như băng.

“Con nói cái gì?!” Bennet phu nhân thét chói tai, đoạt thư qua xem xét, sau đó bắt đầu lớn tiếng nguyên rủa.

“Đừng kích động, mẹ, theo ngữ khí trong thư đến xem, hẳn đối với chúng ta tạm thời không có ác ý. Chúng ta chỉ dựa theo khách nhân bình thường tiếp đãi, xem hẳn đến tột cùng đánh cái chủ ý gì.” Mary từ từ mở miệng, ngữ khí bình tĩnh.

Bennet phu nhân bị trấn định của nàng cuốn hút, rất nhanh cũng bình tĩnh trở lại.

“Cha, bình đến tướng chán, nước đến đất chặn, hiện tại cũng không phải là thời điểm phiền não.” Mary vỗ vỗ bả vai Bennet tiên sinh, “Đi thôi, chúng ta đi mã tràng nhìn xem, vừa mua đến một đám cỏ khô, là lúc chuẩn bị bánh cỏ.”

“Chúng ta còn chờ cái gì? Đi thôi.” Lực chú ý của Bennet tiên sinh lập tức bị dời đi.

Vài ngày sau, Mary lâm vào bận rộn chưa từng có, hoàn toàn ngăn chặn đủ loại xã giao tụ hội.

Chờ chuyện cỏ nuôi súc vật xong xuôi một thời gian, nhiệt độ không khí cũng lại giảm xuống. Sáng sớm đầy sương khí, một vị khách nhân trẻ tuổi đến Lang Vaughn, gõ vang cửa nhà Bennet.

“Xin hỏi ngài là?” Elizabeth tò mò đánh giá nam nhân ngoài cửa.

Người tới hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, vóc người trung đẳng, diện mạo cùng Bennet tiên sinh có vài phần tương tự. Có thể thấy được, hẳn cực lực muốn cho chính mình có vẻ càng thêm tinh thần một chút, đứng ngược ánh mặt trời, thất lưng thẳng thắn.

“Xin chào, xin hỏi đây là nhà Bennet sao?” Thấy khuôn mặt tú lệ của Elizabeth, mắt hẳn sáng rực lên.

“Đúng vậy.” Elizabeth nhú mày.

“A, là Collins sao?” Thấy được diện mạo người ngoài cửa, Bennet phu nhân mỉm cười đón nhận.

“Đã lâu không thấy, phu nhân!” Collins cúi mũ trên đầu, cúi đầu với mấy vị nữ sĩ đi đến bên cửa, đồng thời dùng dư quang khóe mắt đánh giá nhóm em họ mình, trong lòng vừa ý cực kỳ. Mỹ mạo cô nương nhà Bennet quả nhiên cùng nghe đồn giống nhau, một chuyến này của hẳn không có đến không.

“Đây là anh họ các con, mau mời hẳn tiến vào.” Bennet phu nhân đẩy các con gái ra, mời thanh niên vào nhà.

Collins cùng nhóm em họ nhất nhất chào hỏi, sau đó vừa cùng Bennet phu nhân đáp lời vừa ở trong phòng khách chuyển động, không chút câu nệ mới đến.

Hắn khen ngợi hết thảy nhà Bennet, dùng ngữ khí chủ nhân tương lai. Cảnh này khiến sắc mặt Bennet phu nhân cực kỳ khó coi.

Khi Mary vào cửa, đối diện biểu tình tham lam của hẳn, chán ghét sâu sắc không thể ngăn chặn nảy lên lòng của nàng.

## 23. Chương 23

Tướng mạo Mary hoàn toàn nhập không được mắt Collins, hẳn lãnh đạm gạt đầu với Mary, sau đó nhìn về phía Bennet phu nhân.

“Vị này là?” Hẳn chỉ Mary.

Nếu có thể, Mary muốn chặt đứt đầu ngón tay vô lễ của hẳn, nhưng cổ kị thân phận, nàng lại cường tự kiềm chế lửa giận.

“Vị này là Mary, con gái thứ ba của ta.” Bennet phu nhân cười cứng ngắt.

“Nguyên lai là em họ Mary.” Collins tao nhã cúi đầu, chỉ tiếc không có chút biểu hiện ra phong phạm quý tộc, ngược lại có vẻ chẳng ra cái gì cả.

“Xin chào.” Mary hơi gật đầu.

“Nghe nói nông trường nhà Bennet vẫn từ Mary tiểu thư để ý? Không biết Mary tiểu thư có thể mang ta đi nhìn một cái hay không?” Collins ôn hòa đề ra yêu cầu bản thân.

Đây là tuần tra sản nghiệp? Sắc mặt Mary lạnh lùng, gật đầu nói, “Đương nhiên có thể.”

Hai người mặc vào quần áo lao động cùng giày đi đến mã tràng. Thấy cảnh tượng mã tràng trong trẻo nhưng lạnh lùng, Collins nhíu mày, “Như thế nào không phát hiện công nhân bận rộn, Mary tiểu thư? Theo ta được biết, hiện tại hẳn là thời điểm vội vàng qua mùa đông.” Trong giọng nói hẳn mang theo khiển trách, dường như bởi vì Mary thờ ơ mà cảm thấy bất mãn.

“Một tháng trước chúng tôi đã làm tốt chuẩn bị. Đây là cỏ khô, cũng đủ mọi con ngựa qua mùa đông.” Mary hướng đồng cỏ nuôi súc vật chồng chất thành núi chỉ, cường chế lửa giận bốc lên trong lòng.

“Nhiều cỏ nuôi súc vật như vậy!” Collins cảm thán, lại hỏi, “Mã tràng hiện tại dường như có mấy con ngựa? Có thuần huyết mã sao?”

“Dường như năm trước, có hai thất thuần huyết mã Ireland.” Việc này chỉ cần hơi hỏi thăm có thể biết, Mary không có cố ý giấu diếm.

“Trời ạ, thế nhưng còn có hai thất thuần huyết mã Ireland?” Collins kinh ngạc. Ireland thuần huyết mã là ngựa hoàng gia chuyên dụng, phẩm chất thuộc loại cao cấp nhất, làm cho các quý tộc ao ước.

“Mary tiểu thư, cô nhất định phải chiếu cố tốt chúng nó.” Biểu tình Collins tương đối thận trọng.

Lại là loại ngữ khí chủ nhân này! Mâu sắc Mary u ám, trên mặt lại mang theo cười yếu ớt có lẽ.

“Ta có thể đi xem chúng nó sao?” Collins vừa hỏi lại lập tức đi đến chuồng.

“Đương nhiên, Roland vừa mới sinh sản xong, tính tình có chút táo bạo, ngài không cần thân cận nó quá.” Nếu không phải vì chiếu cố cảm xúc Roland, Mary tuyệt sẽ không nhắc nhở hắn.

“A, rất kỳ diệu, nó còn nhỏ như vậy!” Collins vây quanh chú ngựa con không ngừng xoay quanh.

Mary tà ý ở bên rào chắn, thần sắc khó lường đánh giá hắn.

Trải qua ở chung ngắn ngủi, nàng đã đại khái hiểu biết tính cách người này, dưới bề ngoài cao ngạo cất dấu hèn mọn, loại hèn mọn này lại chiếu sáng hư vinh cùng tham lam của hắn. Nhưng mà thân phận mục sư làm cho hắn khắc chế ác tính của chính mình, thể hiện ra bên ngoài cũng chỉ có thể sử dụng bốn chữ hình dung —— ra vẻ đạo mạo.

Chính mình khổ tâm kinh doanh hết thảy đem cho người không làm mà hưởng, Mary nhíu mi, chỉ cảm thấy tâm tình khó chịu trước nay chưa có.

Anh quốc là đất nước có nền luật pháp phức tạp nhất thế giới, một hồi mua bán thổ địa nho nhỏ, đề cập đến văn kiện dùng mấy thùng tiền cũng không xong. Mà luật pháp kế thừa thổ địa lại so với luật mua bán càng phức tạp hơn rất nhiều lần.

Dựa theo pháp luật quy định, mọi thổ địa đều thuộc về quốc vương. Người sống trên thổ địa hưởng thụ phúc lợi thổ địa mang đến đồng thời thay quốc vương thực hiện nghĩa vụ tương ứng. Có chút nghĩa vụ chỉ cần trả giá tiền tài, có chút nghĩa vụ lại cần trả giá lao động cường bức. Thực bất hạnh, thổ địa nhà Bennet liền thuộc loại sau.

Cường bức lao động chỉ có thể từ nam đinh đến thực hiện, cho nên, sản nghiệp nhà Bennet mới rơi xuống trên đầu Collins. Ai kêu Bennet phu nhân sinh không ra con trai đầu!

Càng tàn khốc là, luật pháp quy định quá mức tường tận, một khối thổ địa hàng năm có thể sản xuất bao nhiêu, số lượng người thuê, tiền thuê bao nhiêu, thậm chí là mấy thớt ngựa, mấy con bò, mấy cái xe trượt tuyết đều phải đăng ký trong danh sách, có thể làm cho người kế thừa biết đến nhất thanh nhị sở.

Nói cách khác, nếu Collins cố ý, hẳn hoàn toàn có thể đợi sau khi Bennet tiên sinh qua đời đem Bennet phu nhân cùng nhóm con gái của bà không xu dính túi đuổi ra khỏi cửa. Chờ đợi các nàng chỉ có cuộc sống khốn cùng thất vọng.

Từ đặc quyền giai cấp định ra pháp luật, bảo hộ chưa bao giờ là kẻ yếu! Mary bước nhanh đi đến ngoài chuồng, sắc mặt nặng nề nhìn bầu trời. Giờ khắc này, nàng cỡ nào tưởng niệm tư vị quyền thế cùng tài phú.

“Mary tiểu thư, cô đem chúng nó chiếu cố tốt quá!” Collins hoàn toàn không có nhận thấy được tâm tình nàng tối tăm, vui rạo rức đuổi theo ra.

Mary trầm mặc không nói.

“Khối thổ địa này nhìn qua thực phì nhiêu, hàng năm sản xuất khẳng định không ít đi?” Collins giống như lơ đãng hỏi.

Mary lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, ngắn gọn nói, “Gần ba ngàn năm trăm bảng Anh hàng năm.” Trước kia chỉ là hai ngàn bảng Anh, miễn cưỡng có thể duy trì thể diện nhà Bennet, có mã tràng thu vào, tình huống dần dần chiếm được cải thiện. Nay đó số liệu, cho dù nàng không nói, hẳn tùy tiện ở Lang Vaughn hỏi cũng có thể được đến đáp án xác thực.

“Oa ngô!” Collins sợ hãi than một tiếng liền không thềm nhắc lại. Ba ngàn năm trăm bảng Anh, cũng đủ để hắn trên mặt sinh hoạt phi thường có thể diện.

Mary mang theo hắn trở về, cân nhắc tốc độ vết sạch mã tràng nhanh hơn, còn có, mặt khác mở một cái tài lộ cũng đã lửa sém lông mày. Trải qua lần này, nàng cảm thấy mình không còn có tâm tư kinh doanh mã tràng. Nàng hiện tại hoàn toàn có thể lý giải thái độ Bennet tiên sinh đối với sản nghiệp nhà mình không chút để ý.

Nếu nàng vẫn là Nhân Hiếu công chúa, nếu nàng còn nắm quyền thế... Mary cười khổ, ngăn lại chính mình lại làm liên tưởng không ý nghĩa. Người tổng yếu sống ở hiện tại.

Buổi chiều, Bennet tiên sinh rốt cục trở về. Thấy Collins ngồi ở trong phòng khách quần quít lấy Jane nói chuyện, vẻ mặt của hắn một chút cũng không tốt. Bất quá hắn rất nhanh liền lộ nụ cười giả tạo đón nhận.

Collins cũng đứng lên thăm hỏi hắn. Hai nhà trở mặt tồn tại đã lâu, kỳ thật cũng không có bao nhiêu tri kỷ ân cần thăm hỏi, không vài phút, bọn họ liền lâm vào trầm mặc xấu hổ.

“Chú Bennet, cháu có thể một mình cùng chú nói chuyện sao?” Collins lo lắng một lát sau hỏi. Ngũ khí của hắn nhìn như cung kính, làm về ta đây lại hiện ra vài phần ngạo mạn. Hẳn biết, chuyện kế tiếp nói đối với nhà Bennet mà nói không thể nghi ngờ là một hồi ban ân.

Bennet tiên sinh nhú nhú mày, dẫn đầu đi đến thư phòng trên lầu, “Đi theo ta, đưa nhỏ.”

“Con nói, hẳn nghĩ cùng cha con nói chuyện gì?” Bennet phu nhân lo lắng hỏi.

“Nói ý đồ hắn đến. Không phải vì tài chính là vì sắc, cũng hoặc là tài sắc song thu.” Mary hí mắt, giống như suy tính cái gì.

“Trời ạ, kia thật sự là quá tệ!” Elizabeth chịu không nổi kêu lên.

Bennet phu nhân đầu tiên là khiếp sợ, sau đó nhưng lại lộ ra khuôn mặt tươi cười. Nếu là thế này, bà liền không cần lo lắng sinh hoạt của mình cùng các con gái. Xem trên phân thượng quan hệ thông gia, Collins nhất định sẽ đối xử tử tế với họ.

“Không được, mẹ phải đi xem.” Bà nhắc váy, kích động lên lầu.

Trong phòng khách, các cô gái vì tin tức này mà như cha mẹ chết, duy độc Mary khuôn mặt trầm tĩnh.

“Nếu quả thật là như vậy, mấy người ai muốn gả?” Vài phút sau, nàng bỗng nhiên mở miệng.

“Gả cho hần? Ta đây tình nguyện làm lão xử nữ cả đời!” Elizabeth mạnh mẽ lắc đầu.

“Mục sư, chức nghiệp không thú vị!” Catherine cười nhạo.

“Nếu phải lập gia đình, em phải ở dân binh đoàn Meriton chọn một người, khác không bàn nữa!” Ledia có chút phần nộ.

Jane chính là trầm mặc, nhú chặt mày tiết lộ lo âu của nàng. Nàng đã muốn lòng có tương ứng.

Mary thở dài, mỗi một nhu cầu thái dương. Đám hỏi quả thật là việc làm bảo toàn nhà Bennet có lợi nhất, trở thành nữ chủ nhân có thể hợp lý hợp pháp có được phần thổ địa này. Nhưng mà, mọi người dường như đều không muốn.

Đang ở thời điểm nàng rối rắm, trên lầu truyền đến thanh âm, Bennet phu nhân bao hàm nhiệt tình “Collins, cháu quyết định làm như vậy thật sự là quá tốt.”

Không biết Collins nói gì đó, nàng lại lớn tiếng reo lên, “Không không không, Jane đã sắp đính hôn ...” Thanh âm còn lại là Bennet tiên sinh ngăn cản tiêu tán.

Jane nhẹ nhàng thở ra, Elizabeth đám người lại lộ ra bị bán bị phần biểu tình.

Chờ khi ba người xuống lầu, trong phòng khách yên tĩnh khác thường, loại yên tĩnh này vẫn kéo dài đến lên bàn cơm, cho đến khi Collins ăn ngậm bữa tối thứ nhất, sợ hãi kêu than đứng lên, mới đánh vỡ trường hợp làm người ta hít thở không thông này.

“Trời ạ, đây là bữa tối tuyệt vời nhất tôi ăn qua! Xin hỏi là tay nghề vị em họ nào?” Hần nhìn lại Elizabeth, trong mắt lộ ra chờ mong. Jane bị bài trừ ra sau, người thứ nhất hẳn đề cử liền biến thành vị mỹ mạo gần với Jane này.

“A, tay nghề Mary là nổi danh nhất Lang Vaughn, ta dám cược, cháu đi khắp cả nước cũng không ăn được món độc đáo hơn.” Bennet phu nhân tự hào khoe.

Collins kinh ngạc nhìn về phía Mary.

Mary mỉm cười gật đầu với hần, da thịt trắng nõn tinh tế ở dưới ngọn đèn chiếu xuống giống như trong suốt, làm cho cả người nàng nhìn qua sáng rọi động lòng người, ngũ quan bình thường cũng lộ ra thần sắc ôn nhu đến cực điểm.

Nàng tự nhiên mà phát ra thông dong tao nhã lập tức hấp dẫn lực chú ý của Collins. Tâm của hần lắc lư không chừng, dưới tình huống bị Elizabeth hờ hững, Mary lại hữu vấn tất đáp, hần nhanh chóng cải biến mục tiêu, bắt đầu cố ý vô tình lấy lòng Mary, cũng không dứt khoe ân chủ mình vĩ đại Catherine · de Bourgh phu nhân.

Toàn bộ hành trình, Bennet tiên sinh đều dùng ánh mắt khinh miệt nhìn hần biểu diễn, mỗi khi hần nói ra một lời nói ngu xuẩn, sẽ ở trong lòng hung hăng cười nhạo một phen. Bữa tiệc này đối ông mà nói không thể nghi ngờ là thống khổ, nhưng mà chuyện càng thống khổ còn ở phía sau.

Sau bữa tối, Mary mở cửa thư phòng của ông, tuyên bố một tin tức làm cho ông thiếu chút nữa té xỉu.

“Cha, con quyết định gả cho Collins.” Nàng ngồi xuống, chậm rì rì mở miệng.

Trông mắt Bennet tiên sinh tuôn ra hốc mắt, sau một lúc lâu mới tìm về thanh âm chính mình, “Đứa nhỏ, ta nghĩ lấy trí tuệ của con, con sẽ không nhìn không ra hần là kẻ ngu xuẩn!”

“Đúng vậy, ” Mary gật đầu, “Đối với người hèn mọn ngạo mạn, đối với người ngạo mạn hèn mọn, hết sức chú trọng mặt mình, hần là một kẻ ngu dốt tự cho là thông minh. Nhưng đây hoàn toàn là nguyên nhân quan trọng nhất con muốn gả cho hần. Con không cần một ông chồng khôn khéo cường thế đến nắm tài sản của con trong tay.”

Bennet tiên sinh trầm mặc, biểu tình thập phần rối rắm.

“Đứa nhỏ, ta biết tính cách con kiên nghị, làm ra quyết định như vậy, đại bộ phận cũng là vì cái nhà này. Nhưng là, ta muốn xin con thận trọng lo lắng một chút. Chuyện này có liên quan đến chung thân hạnh phúc của con!” Một câu cuối cùng, ông tăng thêm ngữ khí.

“Con sẽ lo lắng.” Mary khẽ cười. Cha đem nàng xem so với tài sản càng trọng yếu, điều này lòng của nàng âm áp.

## 24. Chương 24

Collins tuy rằng chịu qua hệ thống giáo dục, nhưng kiếp sống hài đồng của hắn vẫn là chữ to không thềm nhìn người, điều này khiến hắn đối với tiền tài coi trọng cực đoan. Nhưng làm mục sư — toàn bộ điển phạm giáo dục đạo đức, hắn khắc chế bản tính tham lam của chính mình, thúc đẩy hắn làm ra quyết định kết hôn với một tiểu thư Bennet. Chỉ có như vậy, hắn mới có thể yên tâm thoải mái nhận này phần tiền tài ngoài ý muốn này, cũng làm cho nhóm giáo dân phúc đức thấy hắn cao thượng.

Trước khi đến hắn đã hỏi thăm qua tình huống các vị tiểu thư, kết quả phi thường mãn ý. Nhưng mà, đến Lang Vaughn hắn mới ý thức được, sự thật cũng không có tốt đẹp như trong tưởng tượng hắn vậy.

Jane · Bennet tiểu thư xinh đẹp nhất sắp đính hôn, bỏ qua Jane, Elizabeth đối với hắn khinh thường nhất cổ, thậm chí ngay cả nói cũng lười nói với hắn. Hai cô em gái nhỏ tính cách phóng đãng, tuyệt đối không thích hợp trở thành vợ một gã mục sư. Hắn do dự vài phần, cuối cùng làm ra quyết định tự nhận là sáng suốt nhất, hắn muốn kết hôn với cô thứ ba nhà Bennet — Mary.

Mary trí tuệ hơn người, tính cách nhàn tĩnh, có một tay trù nghệ làm người ta sợ hãi than, còn có thể đem nông trường để ý gọn gàng ngăn nắp. Lại không có người so với nàng càng thích hợp làm vợ một vị mục sư. Mặc dù dung mạo hơi không đủ, nhưng mỗi người đều là quả táo bị cắn một ngụm, đều tồn tại chỗ thiếu hụt như vậy. Hắn không thể quá nghiêm khắc.

Suy nghĩ cẩn thận, tâm tình Collins trở nên thập phần khoái trá. Sáng sớm hắn liền đi tới phòng khách, vừa hưởng thụ trù nghệ phi phạm của Mary, vừa ý đồ cùng nàng bắt chuyện.

Mary phi thường phản cảm ngôn luận của hắn, mặc kệ nói cái gì, hắn luôn có thể nhắc lên vị vĩ đại ân chủ de Bourgh phu nhân. Hắn thậm chí yêu cầu Mary khi quản gia phải học tập de Bourgh phu nhân, phu nhân để ý trang viên rất tốt.

Mary tuy rằng không tự kỷ, nhưng có thể đem Từ Ninh Cung cùng phủ công chúa để ý gọn gàng ngăn nắp, giao cho nàng một tòa Điện Buckingham nàng cũng không truat. Nàng nhẫn nại tính tình nghe Collins nói bốc nói phét, trên mặt mang theo mỉm cười nhạt nhẽo có lẽ, mặc cho ai cũng nhìn không ra nàng hiện tại chính kẻ càn rỡ vực hồng mắt.

Giờ này khắc này, nàng nhưng lại bắt đầu tưởng niệm Darcy tiên sinh trầm mặc ít lời, tưởng niệm khuôn mặt lạnh lùng nghiêm túc, tưởng niệm đôi mắt hắn thẩm ra ý cười, tưởng niệm thân ảnh hắn im lặng ngồi cao ngất.

Có đôi lập mới có phát hiện, Darcy quả thật là một vị thân sĩ chân chính, một vị chàng rể tuyệt vời. Nhưng mà, hắn cùng với nàng chung quy không cùng một cái thế giới.

Mary lạnh nhạt cười, đem một tia hình ảnh cuối cùng còn sót lại trong đầu tản ra.

Dung mạo của nàng tuy rằng bình thường, nhưng khi nàng cười lộ lên, ánh mắt màu lam hơi hơi nheo lại sẽ tỏa sáng ra nhiều điểm tinh quang, khóe miệng kiêu kiêu buộc vòng quanh một độ cong hoàn mỹ, chậm rãi thẩm ra ôn nhu có thể làm người mê say.

Ngũ quan bình thường giống như bao phủ ở trong một tầng thánh quang mỏng manh, kinh diễm mắt Collins. Hai má hắn đỏ lên, mồm miệng thất lại, một hồi lâu mới làm cho chính mình từ Mary thi triển pháp thuật giấy ra. Thượng đế, nàng tao nhã như vậy, thậm chí so với de Bourgh tiểu thư còn tao nhã hơn một vạn lần! Trong lòng Collins hò hét.

Hắn đối với vợ tương lai của mình càng vừa lòng, đem ân chủ của mình cũng ném đến sau đầu, thao thao bất tuyệt ca ngợi khỏi Mary hết thảy.

Mary mỉm cười, mỉm cười, lại mỉm cười... Nhưng gân xanh trên trán nàng toàn tâm toàn ý đã thấy rõ, nhần nại của nàng rất nhanh sẽ đạt đến cực hạn. Nàng chưa từng thấy qua người so với mẹ càng thêm huyền ảo, hôm nay cuối cùng mở rộng tầm mắt!

Bennet tiên sinh đã sớm nhìn ra con gái không kiên nhẫn, nhưng ông một chút cũng không tính giải cứu nàng. Nên làm cho nàng lĩnh giáo lĩnh giáo Collins ngu xuẩn, để cho nàng đánh mất ý niệm gả cho đối phương trong đầu. Mary của ông vĩ đại như vậy, sớm muộn gì sẽ tìm được bạn lữ tốt.

Bennet phu nhân lại thấy Collins ân cần cảm thấy thực vừa lòng. Bà xem ra, con gái gả cho Collins quá thích hợp, như vậy, Mary có thể trở thành nữ chủ nhân danh chính ngôn thuận của phiên thổ địa này, con bé thích kinh doanh như thế nào liền kinh doanh thế đó, không cần lại chân tay co cọng, tính ra tính vào.

“Collins tiên sinh, sau bữa sáng chúng tôi tính đi Meriton bãi phỏng dì Philipps. Ngài có hứng thú bởi chúng tôi đi một chuyến hay không?” Elizabeth thật sự thương xót Mary, mở miệng sắp nhập cuộc nói chuyện.

“Thật vinh hạnh, Elizabeth tiểu thư.” Collins gật đầu.

Thấy vị tiểu thư xinh đẹp này rất cục quan tâm mình, hấn vất hết óc cướp đoạt chút đề tài tự nhận là rất thú vị, ý đồ làm cho nàng sinh ra hảo cảm với hấn. Tuy rằng lý trí đã vì hấn làm ra lựa chọn, nhưng trong tiềm thức, hấn lại càng vừa cô thứ hai. Tuy rằng hấn không hiểu những lời ‘Thực – sắc – tính – dã này, nhưng đây cũng không gây trở ngại hấn làm người trung thực.

Elizabeth tươi cười vắn vẹo, Mary lại thở dài nhẹ nhõm một hơi. Đối với ý tưởng đám hỏi, nàng cũng không kiên định như lúc trước vậy. Ngu xuẩn tính không là cái gì, nhưng ngu xuẩn cũng không tự biết, còn mỗi thời mỗi khắc đều khoe khoang mình ngu xuẩn, vấn đề này liền lớn. Nàng không thể tưởng tượng cùng người như vậy ở chung cả đời. Nàng nguyên bản còn tính hảo hảo dạy dỗ Collins vài năm, nhưng nay xem ra, hấn thuộc loại cái loại ‘Gỗ mục không thể đeo’ này, bởi vì hấn thật sự không để ai vào mắt!

Một chút bữa sáng vì Collins thao thao bất tuyệt, mọi người thực vô vị chấm dứt.

Catherine cùng Ledia giả dạng đổi mới hoàn toàn thúc giục mấy chị gái nhanh nhích người, như vậy các nàng còn có thể đến ngã tư đường Meriton, cùng vài vị đồng phục hồng đến một hồi lãng mạn gặp gỡ bất ngờ.

Dọc theo đường đi, Catherine cùng Ledia không ngừng phát ra tán thưởng đối với dung mạo mấy vị quan quân anh tuấn, điều này làm cho dự vọng nói chuyện của Collins tiêu giảm. Jane, Elizabeth, Mary đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Quả nhiên ác nhân còn có ác nhân trị! Mary buồn cười nghĩ đến.

Ngã tư đường Meriton sạch sẽ trước sau như một, y mạo trong cửa hàng kiểu dáng mới nhất là mũ đính sa mỏng hấp dẫn tầm mắt các vị tiểu thư, liền ngay cả Mary cũng đứng ở một mặt tủ kính thưởng thức.

“Loại mũ này sớm đã quá hạn, Mary tiểu thư.” Collins hảo tâm nhắc nhở.

“Anh họ đối với xu thế lưu hành trang phục cũng có nghiên cứu?” Mary nhướn mi.

“Không tính là cái gì nghiên cứu. De Bourgh tiểu thư tại phương diện này có khứu giác sâu sắc, nàng cùng mẹ của nàng luôn thu thập những kiểu mũ mới nhất. Loại mũ này ta nửa năm trước đã thấy de Bourgh tiểu thư mang qua. Hiện tại lại không biết bị nàng ném tới chỗ nào. Trước mắt, nàng yêu loại nhỏ nhỏ, vành mũ cắm mấy cái lông chim trắng. Anh nghĩ em có thể tham khảo một chút.” Collins vừa nói vừa khoa tay múa chân.

Biểu tình hấn nghiêm trang hơn nữa động tác ngốc thật sự là cực kỳ buồn cười, Mary nhin không được nhẹ cười rộ lên.

Collins yêu nhất xem ánh mắt nàng sáng ngọc tươi cười, vì thế khoa tay múa chân càng hăng say.

Ở cách hai người không xa, Bentley cùng Darcy nắm ngựa chậm rãi đi tới.

Thấy các vị tiểu thư nhà Bennet, mắt Bentley sáng rực lên, Darcy lại dừng bước, tay nắm chặt thành quyền.

“Trời ạ, là Jane, có thể ở chỗ này gặp nàng thật sự là quá may mắn! Tôi có bao lâu chưa thấy qua nàng? Bảy ngày hay là tám ngày? Tôi cảm giác giống như qua bảy tám năm rồi!” Hấn vừa nói vừa đi đến chỗ các nàng, lại bị cánh tay Darcy kéo lại.

“Làm sao vậy?” Bentley tò mò hỏi.

Darcy nhìn chăm chăm Collins cùng Mary chuyện trò vui vẻ, sắc mặt âm trầm nhanh chảy nước. Thẩn lưng hấn thẳng đứng ở đó, hơn nửa ngày không nói gì.

Bentley bị lệ khí hấn phát ra hoảng sợ, cũng theo tầm mắt của hấn nhìn qua.

“Vị kia tiên sinh cậu nhận thức? Với cậu từng có thù?” Hấn chỉ vào Collins.

“Không, là một người khác!” Darcy miễn cưỡng đem tầm mắt từ trên người hai người dời đi, theo hướng chính là một vị quan quân cùng Catherine đáp lời. Hấn cỡ nào muốn chạy qua lấy được Mary tha thứ, nhưng hôm nay hiển nhiên không phải ngày may mắn của hấn. Kể gậy rối nhiều lắm!

“Đó là ai?” Bentley tò mò hơn. Theo hấn biết, Darcy tuy rằng không được người thích, nhưng rất ít cùng người kết thù kết oán.

“George · Wickham.” Darcy ngắn gọn trả lời.

Quá trình cùng người này kết thù kết oán Darcy tuy rằng không có nói rõ, nhưng Bentley biết hấn là tử địch suốt đời Darcy. Bentley gật đầu hiểu rõ, phi thường tiếc nuối đứng ở tại chỗ nhìn dung nhan Jane xinh đẹp xa xa.

“Chúng ta không đi qua sao?” Hấn xác nhận nói.

“Không được. Cậu không phải muốn ở Netherfield tổ chức vũ hội sao? Chỉ cần cậu động tác lưu loát một chút, cậu cùng Jane rất nhanh có thể gặp mặt.” Darcy trầm giọng nhắc nhở.

“Cậu nói đúng, sau khi trở về tôi sẽ gọi quản gia nhanh chóng chuẩn bị canh tỉnh rượu, như vậy, không cần hai ngày có thể mời dự họp vũ hội.” Bentley khoái hoạt nói.

Darcy lộ ra thần sắc vừa lòng.

“Xem a, là Bentley tiên sinh cùng Darcy tiên sinh!” Ledia phát hiện hai người, xa xa ngoắc tay với bọn họ.

Bentley cùng Darcy không thể không đi qua.

Đang cùng Catherine cùng Elizabeth đàm luận, sắc mặt Wickham trở nên thập phần tái nhợt.

Hấn cởi mũ trên đầu, hơi gật đầu với Darcy.

Quai hàm Darcy banh thực nhanh, chỉ thản nhiên liếc mắt nhìn hấn, biểu tình lạnh lùng.

Mary qua lại xem sắc mặt hai người, trong lòng có chút hiểu rõ. Nếu nói hai người này không có kết thù hận, ngay cả thượng đế cũng sẽ không tin tưởng! Phát hiện Darcy đang nhìn chăm chăm mình, nàng mỉm cười gật đầu, thái độ hiền hoà tự nhiên coi như lúc trước cái gì cũng chưa phát sinh qua. Nhưng thật ra Elizabeth trừng mắt nhìn hấn vài lần.

Đối mặt Mary nho nhã lễ độ lại lạnh lùng mới lạ như thế, sắc mặt Darcy càng khó nhìn.

Hấn trầm mặc một lát, gật đầu với Collins nói: “Vị này là...”

“Collins · Bennet, anh họ của tôi.” Mary ngắn gọn giới thiệu.

Người thừa kế nhà Bennet? Mâu sắc Darcy u ám.

Darcy ăn mặc xa hoa, cách nói năng tao nhã, vừa thấy chính là loại người có địa vị cực cao trong xã hội, Collins cúi đầu có lễ, đang chuẩn bị há mồm đáp lời.

“Anh họ, thời gian không còn sớm, chúng ta cần phải đi. Di đang chờ chúng ta đấy!” Mary giữ chặt ống tay áo Collins, chặn lời hấn chưa xuất khẩu. Không biết vì sao, nàng không nghĩ thấy Collins mắt mặt ở trước mặt Darcy.

Tầm mắt Darcy giăng co ở trên ngón tay nàng trắng nõn giữ chặt ống tay áo Collins, quai hàm căng cứng, lộ ra thần sắc phi thường thống khổ.

“Gặp lại.” Chờ khi hắn hoàn hồn, hắn chỉ kịp nhìn bóng dáng Mary nói những lời này.

“Chúng ta cũng nên đi.” Chờ thân ảnh Mary hoàn toàn biến mất ở góc, hắn quay đầu nhắc nhở Bentley lưu luyến, sau đó xoay người lên ngựa, rất nhanh rời đi.

Wickham nhìn theo hắn đi xa, khóe miệng gợi lên một chút cười quỷ dị. Không có đao phong lạnh như băng, không có cười lạnh trào phúng, hắn vẫn là lần đầu tiên bị Darcy bỏ qua hoàn toàn như thế! Là ai lỗi đi lực chú ý của hắn, Mary Bennet tiểu thư sao? Tầm mắt Darcy nhìn về phía anh họ nàng thậm chí so với khi nhìn về phía hắn càng lộ chán ghét, nhưng chính Darcy lại nửa điểm cũng không phát hiện. Đây thật sự là hiện tượng thú vị!

Hắn vừa cân nhắc vừa cùng đồng bạn mình chậm rì rì rời đi.

## 25. Chương 25

Philipps phu nhân sớm làm tốt cơm trưa chờ mấy cô cháu gái đến bái phỏng. Thấy Collins đường xa mà đến, bà thật cao hứng, vui rạo rực nghe hắn không ngừng ca ngợi phòng khách của bà.

“Con yêu, đồ ăn có thể không hợp khẩu vị của các con, các con cố mà dùng một chút đi. Phải biết rằng, Mary tuy rằng cho ta thực đơn, nhưng làm ra trình độ của nàng thật sự là so với lên trời còn khó hơn!” Philipps phu nhân cười tủm tỉm trên ghế.

“Bất quá, cho dù như thế, dưỡng các con đối với trù nghệ của ta đã thực vừa lòng! Cảm ơn con yêu!” Bà ôm lấy Mary, nhiệt tình hôn lên hai má nàng hồng nhuận, dùng thanh âm thấp không thể nghe thấy nói, “Sau cơm trưa lại phòng của ta một chuyến, ta có cái cho con xem.”

Mary tự nhiên hôn lại bà, coi như cái gì cũng chưa nghe thấy.

Cơm trưa trong bầu không khí khoái trá chấm dứt, dĩ Philipps cũng là vị phu nhân yêu lắm nhải, bà dễ dàng liền chống đỡ ở Collins ‘Hay nói’, cũng hợp thời đối với trình bày và phân tích của mẹ ta biểu hiện ra hứng thú cực cao, dẫn đường hắn đem đề tài từ trên người ân chủ của hắn dời đi.

Xem ra, Collins tính tình chỉ có phụ nữ đã ngoài 40 tuổi mới có thể chịu được, khó trách hắn nhận được vị kìa de Bourgh phu nhân ưu ái. Mary vừa uống hồng trà vừa cảm thán.

Catherine cùng Ledia đề nghị đi ra ngoài dạo phố, thuận tiện tiêu thực, được Jane cùng Elizabeth nhiệt liệt hưởng ứng. Collins giống như dán thuốc cao lên lưng dính đi theo. Chỉ cần có cơ hội đại diện ân cần với nhóm tiểu thư, hắn bình thường sẽ không tệ quá, mà hắn tự nhận là Mary đã là vật trong bàn tay hắn, không cần chú ý quá nhiều.

Tiến bước bọn họ, Philipps phu nhân từ phòng lấy ra một phong thư màu trắng, đưa tới trong tay Mary.

“Dì, vì sao cho con thứ này?” Mary kinh ngạc giơ giơ lên chỉ phiếu ngân hàng Luân Đôn trong tay. 150 bảng Anh, đây chính là một khoản tiền lớn! Cũng đủ một hộ người thường áo cơm không lo trong hai năm.

“Đây là con nên được, Mary.” Mặt dĩ Philipps lộ vẻ xin lỗi, “Cậu con đem một hộp khăn tay con đưa cho tất cả đều bán đi, đây là tiền lời. Ông ấy cũng không muốn làm như vậy, nhưng đồ thêu của con rất xa hoa rất tinh xảo, một vị khách nhân phát hiện phi thường vui vẻ, quần ông ấy rất nhiều ngày. Người nọ là một vị quý tộc, ông ấy cuối cùng không thể không khuất phục.”

Bán đi lễ vật cháu gái đưa cho mình, cậu Gardner lại tham tiền cũng không chịu được lương tâm khiển trách. Ông chỉ có thể đem toàn bộ tiền trả lại Mary, tiêu giảm tội ác.

“Bán được nhiều như vậy?” Mary có chút suy nghĩ. Nàng không nghĩ tới tay nghề mình đáng giá như vậy, có thể tưởng tượng sẽ thịnh hành Anh quốc, thêu chữ thập bình thường trở nên có giá trị, lại cảm thấy đương nhiên.

“Đúng vậy, vị khách nhân kia vẫn hiểu lầm khăn tay là từ Đông Phương đến, nếu không phải cậu con còn có một chút đạo đức buôn bán, giá còn có thể lên rất cao. Phải biết rằng, hàng thêu Đông Phương là thiên kim khó cầu.” Philipps phu nhân giải thích.

“Dì, dì nói cho cậu, tuy rằng là tác phẩm của con, nhưng kỹ thuật quả thật đến từ Đông Phương, để cho cậu chỉ để ý đem chiêu bài bức tranh thêu Đông Phương đánh ra đi. Chỗ con còn có rất nhiều khăn tay cùng mặt quạt, nếu cậu có hứng thú, con có thể đặt ở cửa hàng của cậu gửi bán, lợi nhuận phân bốn sáu, con sáu cậu bốn.” Mary lo lắng một lát sau nói.

Nàng không nghĩ tới, thủ đoạn ban đầu dùng để lấy lòng thái hậu nay lại thành kỹ năng kiếm sống. Từ công chúa cao cao tại thượng biến thành cô gái nông thôn bình thường, chỉ cần có thể sống, chẳng sợ bảo nàng làm tú nương nàng cũng nguyện ý. Từ khi Collins xuất hiện, điều này đặt ở trong lòng nàng, đối cuộc sống tương lai bằng hoàng rớt cục bắt đầu tiêu tán một chút.

Đúng vậy, nàng có tay có chân, hoàn toàn có thể nuôi sống chính mình, làm gì nhất định phải dựa vào nam nhân? Hơn nữa là nam nhân mình hoàn toàn chướng mắt? Đời trước nàng liền quyết định chung thân không lấy chồng, đời này đương nhiên cũng có thể.

Chính là, nghĩ đến nông trường khổ tâm kinh doanh hai năm, nàng chung quy có chút không nỡ. Nơi đó dù sao cũng là địa phương nàng sinh hoạt hai năm, để lại rất nhiều kỷ niệm ấm áp động lòng người.

Nàng cảm thấy mình còn cần suy nghĩ một chút, mau chóng làm ra quyết định lấy hay bỏ.

Philipps phu nhân không nhận thấy được nàng không thích hợp, cười tủm tỉm mở miệng, “Không nói gạt con, Gardner đang muốn hỏi con một câu con với bút sinh ý này có hứng thú hay không. Vị khách nhân kia lại nhiều lần đi cửa hàng của hân hoi, nguyện ý dùng giá cao lại mua mấy cái, tốt nhất là hoa lệ chút, thích hợp nữ tính sử dụng.”

“Hoa lệ, thích hợp nữ tính ...” Mary trầm ngâm, gật đầu nói, “Này không thành vấn đề, chỗ con còn có rất nhiều, đều là vừa thêu xong, chuẩn bị đưa cho Jane cùng Elizabeth. Ngày mai con mượn lại đây, dì thay con gửi cho cậu Gardner đi, chuyện này con tạm thời không muốn để cho người nhà biết.”

“Vậy chỉ có thể ủy khuất Jane cùng Elizabeth!” Philipps phu nhân cười rộ lên.

“Đối với cô gái bần cùng mà nói, mọi thứ đều xếp hạng sau bằng Anh!” Mary trêu tức nói.

Philipps phu nhân cười đến lớn hơn nữa.

Mấy chị em Elizabeth đến 3 giờ rưỡi về tới nhà dì, cùng dì hôn thân mật rồi lên xe ngựa hồi trình.

“Tâm tình của em nhìn qua thực không tệ? Phát sinh chuyện gì tốt sao?” Elizabeth bám vào bên tai Mary hỏi.

Collins đang cùng Jane thao thao bất tuyệt nói chuyện, không công phu quan tâm hai chị em.

“Tạm thời giữ bí mật. Về sau chị sẽ biết.” Trước khi sự tình trở thành kết cục đã định, Mary không muốn để cho bất luận kẻ nào biết. Nàng quay đầu thật sự đánh giá Elizabeth, hí mắt hỏi, “Chị nhìn qua cũng thật cao hứng, phát sinh chuyện gì?”

“Gặp một người thú vị.” Elizabeth ra vẻ thần bí.

Người mới nhận thức, nói đến nói đi cũng là George · Wickham. Mary nghe thấy được Catherine cùng Ledia ca ngợi, nói hân anh tuần như thế nào, có khí chất như thế nào, nhưng là nàng một chút cũng không cảm giác được, thậm chí không thêm để mắt nhìn hân. Nhớ lại Darcy khi nhìn thấy hân khác thường, nàng không thể không nhắc nhở Elizabeth, “Chị, người thú vị kia có phải George · Wickham hay không? Hân cùng Darcy nhất định có chuyện xấu xa, em đề nghị chị đừng mang mắt nhìn người, không cần bị khuôn mặt anh tuần của hân lừa đường.”

“Nếu cùng người khác kết thù kết oán, chị nhất định hoài nghi nhân phẩm của hắn, nếu cùng Darcy kết thù kết oán...” Elizabeth khinh thường bĩu môi, “Như vậy có sai nhất định là Darcy không thể nghi ngờ! Chị đã sớm chịu đủ ngọt mặn vô lễ của hắn, tin tưởng Wickham cũng phải!”

“Chúng ta không phải thượng đế cùng bằng Anh, không thể hy vọng xa vời mỗi người đều thích.” Mary nói lời thâm thía mở miệng, “Chị không thể bởi vì Darcy đối với em không tốt liền phủ định nhân phẩm của ngài ấy. Ngài ấy là một vị thân sĩ chân chính, có thể cùng ngài ấy kết oán cừu, George · Wickham cũng rất làm người ta hoài nghi. Trước khi sự tình không làm rõ ràng, em hy vọng chị không cùng George · Wickham đi lại thân cận quá.”

“Được rồi, Mary, chị sẽ nhớ kỹ!” Elizabeth nghe lọt được, còn thật sự gật đầu.

Mary mỉm cười ôm nàng. Về phần hai cô em gái đồng dạng bị mê hoặc, nàng biết cho dù mình nói phá mồm mép, các nàng cũng sẽ không nghe nàng một câu. Như thế, nàng cần gì phải làm ác nhân, dù sao hứng thú các nàng đối với nam sĩ anh tuấn chỉ có thể bảo trì hai tuần lễ.

Mary chọn lựa sáu cái khăn tay cùng năm mặt quạt, dùng hộp giấy bao lại, ngày hôm sau bái phỏng nhà dì mang theo qua.

Trong nhà Philipps phu nhân thực náo nhiệt, mời mấy vị quan quân dân binh đoàn, trong đó liền bao gồm George · Wickham tiên sinh mới tới.

Các vị tiểu thư nhà Bennet nghe được tin tức sau vui mừng quá đỗi, liền ngay cả Elizabeth chịu qua Mary cảnh cáo cũng vô pháp khống chế lộ ra biểu tình cao hứng. Không thể phủ nhận, Wickham anh tuấn tiêu sái, phong độ tồn tại lực hấp dẫn trí mạng với nhóm nữ tính.

Mary nửa điểm cũng nhìn không ra chỗ đặc biệt của Wickham. Ở trong mắt nàng, hắn chính là người thường có đôi, một cái mũi, một cái miệng, hai lỗ tai. Đi ra cửa nhà dì gia, nàng dám cam đoan mình lập tức sẽ quên diện mạo của hắn. Nha, không, không cần đi ra cửa, nàng chỉ cần nhắm mắt có thể quên không còn một mảnh.

“Dì, con mang theo lễ vật cho dì.” Mary cùng mọi người gật đầu vắn an, tay đặt lên hòm nói.

Các vị tiểu thư nhà Bennet tận mắt thấy nàng đưa khăn tay cùng mặt quạt đóng gói, đối với phần lễ vật này không có chút hứng thú, chỉ lo cùng các quan quân nói chuyện. Collins chính lời kéo Philipps tiên sinh ca ngợi ngôi nhà của hắn, hoàn toàn không công phu chú ý ‘Vị hôn thê’ của mình.

“A, con thật sự là tốt quá con yêu!” Philipps phu nhân cao hứng đem nàng kéo vào phòng, khẩn cấp mở ra hộp lễ vật.

“Trời ạ, hoa thực được, cúc Ba Tư, phù dung...” Bà một cái tiếp một cái lật xem khăn tay, rất có loại cảm giác không kịp nhìn. Những đóa hoa này cực kỳ diễm lệ lóa mắt, ngón tay chạm lên thậm chí có loại cảm giác chạm đến nhung tơ đóa hoa.

“Như thế nào còn có mùi? Ngửi cũng rất tuyệt! Dì cảm thấy chính mình đều nhanh say! Con yêu, vì sao con muốn cho ta xem chúng nó? Nếu không có thể có được một cái khăn tay như vậy, dì sẽ khổ sở mấy ngày ngủ không yên!” Philipps phu nhân lộ ra biểu tình thương tâm muốn chết.

Mary bị nàng trêu chọc nở nụ cười, lật đến đáy hộp giấy, xuất ra một cái khăn tay thêu kim cúc, “Đây là cố ý tặng cho dì. Như vậy dì có thể ngủ. Trên khăn này con đã huân hương liệu, nghe nói quý tộc đều thích làm như vậy, nhưng con cam đoan hương vị con huân lên so với bọn họ huân càng kéo dài, mùi cũng rất tốt. Như vậy giá còn có thể lại nâng cao một chút.”

“Con có thiên phú kinh thương, đây cũng là truyền thống nhà chúng ta!” Philipps phu nhân tự hào hôn trán Mary, “Tuy rằng loại thiên phú này không mấy thể diện, nhưng chỉ cần chúng ta có thể qua ngày lành là được, con nói phải không đứa nhỏ? Dì sẽ mau chóng giúp con gửi ra ngoài, về chuyện phân chia, dì nghĩ Gardner nhất định sẽ đồng ý. Bất quá, đừng con cảm thấy con lấy quá ít, đến lúc đó con tự mình đi cùng đừng con đàm phán.”

“Chỉ cần có thể nuôi sống chính mình, thiên phú chính là thiên phú tốt.” Mary hôn lại dì, trong lòng cảm ẩm áp. Chính bởi vì người nhà đáng yêu này, nàng mới có thể tại dị thế này sống sót.

Khi hai người đi ra, những khách nhân sớm hoà mình. Mấy vị quan quân đang chơi bài, các tiểu thư ngồi vây quanh ở bên người bọn họ quan khán, Elizabeth cùng George · Wickham ngồi ở góc nói chuyện phiếm, cùng một chỗ bộ dáng có vẻ thực thân mật.

Thấy Mary, Elizabeth biểu tình có chút mất tự nhiên, George · Wickham lại cười rộ lên, gật đầu thăm hỏi với Mary.

“Đứa nhỏ, đi qua cùng bọn họ một chút. Wickham tiên sinh là quan quân anh tuấn mê người nhất Meriton, con nhất định sẽ thích.” Philipps phu nhân đẩy thắt lưng Mary.

Mary thế mới biết nam nhân cùng Elizabeth ngồi một chỗ chính là Wickham trong truyền thuyết. Nàng thuận thế đi qua.

George · Wickham lập tức đứng lên nghênh đón, dáng người cao ngất, tươi cười như ánh sáng ngọc hoảng mắt các tiểu thư, cũng làm cho Mary nhũn mày không khỏi.

Nàng đã nhìn ra, ánh mắt George · Wickham lóe ra, cử chỉ làm ra vẻ, rõ ràng là có ý dụ hoặc nàng. Nàng có chỗ nào đáng giá vị tiên sinh này nhớ thương? Này khó chơi!

## 26. Chương 26

Có lẽ bởi vì nam sĩ đang ngồi đầu rất cao ngất anh tuấn, Collins cảm nhận được uy hiếp. Hơn nữa khi hắn thấy George · Wickham ý đồ cùng ‘Vị hôn thê’ của mình đến gần, hắn nóng vội tiêu sái đi qua, sắp nhập giữa bọn họ.

George · Wickham khéo mỉm cười với Collins, vô luận vị mục sư này nói đến vấn đề gì đều có thể thoải mái tự nhiên ứng đối. Hắn đưa tay khoát lên lưng ghế dựa, hai chân thon dài vắt cùng một chỗ, tư thái có vẻ tùy tính như vậy, bất tri bất giác khiến cho người mất đi cảnh giác, cùng hắn ái mộ tương giao.

Collins sớm đã quên địch ý lúc trước, hưng trí bừng bừng cùng hắn nói lên chức vụ mình mới được, trong lời nói không ngừng cảm tạ ân chủ de Bourgh phu nhân của mình.

Nghe thấy tên vị phu nhân này có tự, trong mắt George · Wickham hiện lên một tia lệ khí, tuy rằng rất nhanh hãy thu liễm, lại làm cho Mary vẫn quan sát hắn nhìn thấy.

Mary đối với dân cư lưu động Meriton cùng Lang Vaughn không có chút hứng thú, nhưng vì Darcy, nàng đối với vị Wickham tiên sinh này đặc biệt để ý. Làm một bé gái mồ côi được thái hậu thu dưỡng, có thể ở trong thâm cung ăn thịt người sống được có tư có vị, như cá gặp nước, nhân lực của nàng tuyệt đối không kém.

Nàng nhìn ra được, George · Wickham thuở nhỏ nhận qua giáo dục tốt, lời nói cử chỉ của hắn mang theo một loại phong phạm quý tộc tao nhã, nhưng đây chính là mặt ngoài. Ánh mắt hắn lóe ra, thỉnh thoảng toát ra lỗ mãng, tham lam, ghen ghét cùng chút cảm xúc phản đối, khi cùng người nói chuyện với nhau chậm rãi mà nói nhưng không có nửa điểm thật tình, này đủ để chứng minh nội tâm của hắn cũng không như bề ngoài ngăn nắp của hắn. Tổng mà nói, đây là một vị ngụy thân sĩ trong ngoài không đồng nhất, cần đề cao cảnh giác.

George · Wickham không hề biết hắn đã bị Mary nhìn thấu bản chất, thật vất vả thuyết phục Collins gia nhập một hội bài cực, hắn dừng lại uống chén hồng trà, đối diện cùng Elizabeth nhìn nhau.

Hành động cười khê của hắn thập phần chuẩn xác, xứng cùng tuấn nhan hoàn mỹ mê người cực kỳ, Elizabeth lúc này liền xấu hổ đỏ mặt.

Mary giống như không chút cảm giác được mị lực của hắn, vừa uống trà, vừa nhìn phía trước, mặt không chút thay đổi, bộ dáng ai cũng đoán không ra nàng đang muốn cái gì.

Có nháy mắt, Wickham nghĩ đến mình thấy một Darcy khác. Hắn lập tức vì cái lỗi vớ vẩn này cười rộ lên.

“Mary tiểu thư, nàng không chơi bài sao?” Hân ý đồ cùng nàng đến gần.

“Không am hiểu.” Mary dùng dư quang khỏe mắt ngạo nghễ liếc mắt một cái.

Wickham tươi cười phai nhạt vài phần, sau đó lại biến càng thêm sáng lạn, “Mọi người giống như cùng chủ nhân Netherfield rất quen thuộc?”

Đây là lời nói khách sáo? Mary hứng thú ngoéo khỏe miệng một cái.

Trầm mặc của nàng làm cho Wickham cảm giác được thất bại. Hân không cho phép vị cô nương này là thật không có hứng thú với hân hay là đang đùa xiếc lạt mềm buộc chặt. Nhưng mặc kệ nàng nghĩ như thế nào, hân đều nhất định phải được lòng của nàng!

“Chúng tôi cùng Bentley tiên sinh rất quen thuộc, anh ta là vị thân sĩ nhiệt tình sáng sủa, mọi người chúng tôi đều thực thích anh ta.” Elizabeth giúp Wickham giải vây.

Wickham nhìn về phía nàng, gật đầu nói, “Đúng vậy, tôi nghe nói qua Bentley tiên sinh, anh ta làm người chân thành, tính cách hiền hoà, cùng ai cũng đều chơi thân.”

“Chỉ tiếc anh ta không biết chọn bạn. Darcy tiên sinh quả thực làm cho người ta khó có thể chịu được!” Elizabeth lập tức liền nhảy vào cạm bẫy Wickham chuẩn bị tốt, bắt đầu thao thao bất tuyệt tuyên dương Darcy ngạo mạn vô lễ. Nàng gần nhất hận chết vị tiên sinh này, rất thích ý bởi đen hình tượng của hân. Nha không, hình tượng của hân vốn chính là đen.

Thật sự là thích mang thù a! Người bị Darcy ghét bỏ chẳng lẽ không phải tôi sao? Mary bắt đắc dĩ vỗ ngực.

Wickham lộ ra thần sắc khó xử, “Nàng nói có lẽ thực có đạo lý, nhưng là tôi không có lập trường đến đánh giá. Phải biết rằng, tôi cùng với Darcy tiên sinh hơi có chút sâu xa, cái nhìn của tôi đối với hân đã bị chủ quan ảnh hưởng, thường thường là không công chính.”

“Sao? Anh cùng Darcy tiên sinh nhận thức?” Elizabeth lập tức bị hân gợi lên hứng thú.

Chính đề đến đây, Mary nhướng cao một bên lông mi, mắt hướng Wickham nhìn lại.

Wickham đã được cổ vũ, thấp giọng nói, “Cha tôi trước kia làm công tác cùng đương mấy người giống nhau. Cả đời ông đều ở vì cha Darcy tiên sinh phục vụ. Bọn họ là thủ trưởng cùng cấp dưới, cũng là bạn thân thân nhất mật. Mà tôi từ nhỏ cùng Darcy lớn lên.”

Dứt lời, Wickham giống như có chút xúc động. Hân trầm mặc một lát, dùng ngữ khí hồi ức nói, “Lão Darcy tiên sinh là người thiện lương nhất khắp thiên hạ, cũng là người bạn tha thiết chân thành với tôi nhất. Ông ấy nhìn tôi lớn lên, để cho tôi nhận giáo dục tốt nhất, giúp tôi trở thành một nhân tài hữu dụng đối với xã hội. Ông ấy thậm chí nhận lời tôi, khi tôi đạt tới tuổi, sẽ cho tôi theo đạo mưu cầu một phần công tác mục sư.”

“Trời ạ, ông ấy thật sự là rất nhân từ. Nhưng là anh làm sao có thể đến dân binh đoàn nhậm chức đâu? Nói thành thật, phân công tác này vô luận thế không thể cùng mục sư so sánh.” Elizabeth thẳng thắn.

Biểu tình Wickham trong nháy mắt trở nên phi thường thống khổ, cắn chặt răng nói nhỏ, “Kế tiếp sẽ nói đến chỗ thất ý của tôi. Giáo phụ của tôi đã ở trên di chúc ghi lại chuyện này, nhưng bởi vì ông ta viết điều khoản không rõ ràng, Darcy tiên sinh liền một mực chắc chắn tôi hoàn toàn không xứng đã đáng. Hân nói xấu tôi phô trương lãng phí, cử chỉ ngu dốt —— tóm lại, dùng tội danh có lẽ có phủ định di chúc, đem tôi trục xuất khỏi Pemberley. Vì thế, tôi cũng chỉ có thể lưu lạc ở đây.”

“Trời ạ, điều này rất làm người nghe kinh sợ! Anh hân nên vì chính mình thân đây chính nghĩa, làm hân xấu mặt trước mặt mọi người!” Elizabeth nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Mary khép mi, biểu tình bình thản tiếp tục uống hồng trà, lại không có lòng đầy căm phẫn, cũng không có thân thiết đồng tình, thật giống như nghe xong một chuyện xưa, hơn nữa là chuyện xưa cực kỳ không thú vị.

Phản ứng của hai chị em trông đánh xuôi, kèn thổi ngược, Wickham có chút không cho phép, hân điều chỉnh biểu tình, tiêu sái cười, “Sớm hay muộn có người phải làm như vậy —— nhưng tuyệt không sẽ là tôi. Trừ phi tôi có thể quên do cha tôi, nếu không tôi tuyệt sẽ không đối địch hân, tố giác hân.”

Elizabeth phi thường bội phục hấn rộng rãi tình tảo, hơn nữa cảm thấy, khi hấn biểu đạt tình cảm sâu đậm như vậy có vẻ càng phát ra anh tuấn.

“Bất quá, ” ngừng trong chốc lát, thấy khóe mắt Wickham lộ ý biến mất, nàng nhẹ giọng hỏi, “Darcy đến tốt cùng vì sao muốn làm như vậy? Làm khó dễ anh đối hấn một chút ưu việt cũng không có không phải sao?”

Chị rốt cục bắt lấy trọng điểm, Elizabeth! Mary cúi đầu cười.

Wickham dùng ánh mắt khó hiểu nhìn nàng một cái, sau đó chắc chắn mở miệng, “Tôi cho rằng, hấn sở dĩ làm như vậy hoàn toàn là do hấn ghen tị đối với tôi. Giả như lão Darcy tiên sinh chẳng thích tôi, con của ông có lẽ có thể đối với tôi khoan dung một chút. Chính là vì cha hấn rất yêu thương tôi, khi hấn cùng tôi cạnh tranh, được sủng ái thường thường là tôi, cho nên sau khi hấn thành niên sẽ thấy cũng dung không được tôi!”

Elizabeth hiểu rõ gât đầu, sau đó chĩa chĩa hốc mắt hấn phiếm hồng, vụn phần đồng tình nói, “Tôi nghĩ anh cần một ly rượu Rum thả lỏng. Tôi đi lấy tới.”

“Cám ơn.” Wickham ôn nhu cười, lại làm cho Elizabeth xấu hổ đỏ mặt.

Chờ xác định Elizabeth đi xa, Mary mới buông hồng trà trong tay, nhìn chăm chăm về phía Wickham, “Chuyện xưa thực êm tai Wickham tiên sinh! Để cho tôi tới tổng kết cho anh một chút!”

Nàng giương lên cảm tình xảo khéo léo, động tác này làm cho nàng đột nhiên đầy khí thế.

Đồng tử Wickham hơi co lại, loại cảm giác bị áp bách, bị hèn mọn này rất quen thuộc, chỉ có khi hấn đối mặt Darcy mới xuất hiện.

“Nói tóm lại, chuyện xưa của anh có thể khái quát thành hai câu nói —— lòng tham không đủ, nô đại khi chủ. Tôi nhìn ra được, anh bề ngoài ngấn nấp bao vây lấy một viên tâm tham lam, lạc cho tới kết cục hôm nay này, chỉ có thể trách anh rất đem chính mình làm một hồi chuyện xấu. Anh nếu có thể giống cha anh cẩn trọng vì gia chủ phục vụ, không xa cầu thân phận địa vị siêu việt gì đó, tôi nghĩ anh hiện tại nhất định trôi thật sự có thể diện. Kết luận hoàn toàn phát ra từ chính anh tự thuật, không cần đem người đều coi là ngu ngốc, nếu không luôn luôn đến thời điểm đá phải thiết bản.” Mary đứng lên, chậm rãi vuốt lên nếp uốn trên làn váy.

Wickham tức rằng nanh khanh khách rung động. Nữ nhân này thế nhưng đem hấn so sánh thành nô lệ? Tuy rằng nhiều thế hệ Wickham vì gia tộc Darcy phục vụ, nhưng hấn cũng không phải nô lệ! Hấn vĩ đại như vậy, anh tuấn như vậy, dựa vào cái gì muốn thấp hơn Darcy một đầu?

Thoáng nhìn không cam lòng cùng ghen ghét trong mắt hấn, Mary hí mắt nở nụ cười, “Tiên sinh, anh nói tuyệt sẽ không đối địch Darcy, tổ giác Darcy, tôi muốn hỏi anh một chút, anh hiện tại đang làm cái gì? Một mặt làm hành vi tiểu nhân, một mặt lại dùng áo khoác cao thượng bao vây chính mình, anh chẳng lẽ không phát hiện của bản chất của mình sớm đã lộ sao?”

Sắc mặt Wickham xanh trắng.

“Thật có lỗi, lời nói của tôi quá mức thô tục, nhưng anh lĩnh giáo qua rằng nanh mẹ tôi sẽ không cho rằng như vậy.” Mary nhẹ gât đầu, “Tôi mặc kệ Wickham tiên sinh muốn chửi bới Darcy tiên sinh như thế nào, đó là ân oán tư của các người, tôi không muốn nhúng tay. Nhưng thỉnh không cần lấy chị em chúng tôi làm thương, lại càng không cần thử lừa gạt cảm tình của họ. Nếu anh nghĩ muốn ở Meriton qua tự tại một chút, xin mời cách đám chị em của tôi xa một chút.”

Wickham dùng ánh mắt ăn thịt người trừng mắt nàng, làm sao còn có nửa điểm bộ dáng tao nhã.

Mary câu môi, hướng Elizabeth chậm rãi đi tới vươn tay, “Chị, em so với Wickham tiên sinh càng cần chén rượu này.”

Nàng cầm lấy chén rượu uống một hơi cạn sạch, động tác đại khí nói không nên lời.

“Đi thôi, Wickham tiên sinh lâm vào nhớ lại thống khổ, anh ta cần ngồi một mình trong chốc lát.” Phan một tiếng đem chén rượu đặt ở trước mặt Wickham, Mary ngoắc ngoắc ngón tay với Elizabeth.

Elizabeth phát hiện sắc mặt Wickham so với nàng chạy càng thêm khó coi, tuy rằng lo lắng, lại cũng không dám tùy tiện quấy rầy, chỉ đành cùng Mary lặng lẽ tránh ra.

Wickham muốn rút gào, muốn đem ly rượu trước mắt ném đi, nghe một chút thanh âm nó vỡ vụn, nhưng hấn cực lực khắc chế nội tâm bạo ngược. Chưa bao giờ một nữ nhân có thể không nhìn dung nhan hấn tuần mỹ, cách nói năng tao nhã, thân thể bi thảm. Dĩ vãng ai mà không xem thường lời nói nhỏ nhẹ an ủi, đối với Darcy thêm làm thấp đi, sau đó hấn có thể lợi dụng các nàng đồng tình cùng thương tiếc được đến gì đó chính mình muốn.

Nên đó quả nhiên là nữ nhân Darcy coi trọng sao? Biểu tình hèn mọn kia, đuôi lông mày ngằm có ý châm chọc, khóe miệng thăm ra cười lạnh quả thực cùng Darcy không có sai biệt. Nghĩ đến Mary cảnh cáo, Wickham khiếp đảm. Vị tiểu thư này phát ra khí thế so với Darcy càng thêm khí thế bức nhân, nhưng làm cho hấn từ nay về sau nhượng bộ lui binh với nàng, hấn lại cảm thấy thực không cam lòng.

Nghiến răng nghiến lợi thấp rửa trong chốc lát, Wickham lại khôi phục phong độ chỉ có lúc trước. Nhưng thực rõ ràng, hấn trở nên chẳng thích nói chuyện, đặc biệt khi đối mặt các vị tiểu thư nhà Bennet.

Elizabeth nghĩ đến hấn cảm thấy thẹn thùng, ấn tượng đối với hấn tốt hơn một chút.

## 27. Chương 27

Tụ hội nhah dì đã xong, trên mã xa về Lang Vaughn, Elizabeth cùng Jane luôn luôn khe khẽ nói nhỏ, tuy rằng nghe không thấy các nàng nói chuyện, nhưng giản lược biểu tình kinh ngạc có thể hiểu, các nàng thảo luận nhất định không phải chuyện tốt.

Mary vừa không chút để ý ứng phó Collins, vừa liên tiếp nhìn lại các nàng, mày thâm khóa.

“Chị thật không nghĩ tới hấn là người như vậy! Nhưng Bentley quang minh lỗi lạc như thế, hấn là sẽ không dễ dàng đã bị hấn qua mặt. Chị cảm thấy chuyện này còn có khả nghi, hấn là nên tìm Bentley đến hỏi hỏi rõ ràng. Nếu là hiểu lầm, hấn là nhanh chóng cởi bỏ mối phải.” Trước khi trở về phòng, Jane không đầu không đuôi nói với Elizabeth.

“Vậy chờ thời điểm Netherfield mời dự họp vũ hội chị phải đi hỏi đi, em cũng thực muốn biết sự tình chân tướng.” Elizabeth hôn hai má Jane, hai người nói ngủ ngon.

“Eliza, em nghĩ cùng chị nói chuyện.” Khi Mary đi lên thang lầu vừa vặn nghe thấy các nàng đối thoại, lo lắng nói. Elizabeth chú ý bất thường với Wickham, nàng không nghĩ thấy chị mình bị lừa gạt.

“Vào đi, em yêu, ” Elizabeth đem Mary kéo vào phòng mình.

“Em muốn nói chuyện gì?” Nàng vừa thay váy ngủ vừa tò mò hỏi.

“Nói chuyện Wickham cùng Darcy.” Mary ngồi ở trước bàn trang điểm, bình tĩnh nhìn về phía nàng.

“A! Chuyện này thật sự rất làm người nghe kinh sợ! Chị sớm đã có loại cảm giác chán ghét khó hiểu với Darcy, sự thật chứng minh dự cảm của chị đúng.” Elizabeth làm cái biểu tình ghê tởm.

“Không cần bị sự tình che mắt, có đôi khi thấy cùng nghe thấy không nhất định chính là thật sự. Em cảm thấy chân chính khả nghi là Wickham tiên sinh. Mỗi lần thứ hai gặp mặt hấn có thể đem bí mật của mình nói cho chị phun mật vàng, điểm này cũng rất khả nghi. Đông phương xa xôi có một câu ngôn ngữ —— thân thiết với người quen sơ, quân tử cảnh giác. Nếu hấn là một vị thân sĩ, hấn nên đối với xấu xa này đó ngậm miệng không đề cập tới.” Mary dừng một chút, giữ chặt tay Elizabeth, “Chị, chị có thành kiến với Darcy, cho nên dễ dàng bị hấn lừa gạt. Nếu chị tỉnh táo lại, lấy trí tuệ của chị không khó nhìn ra điểm đáng ngờ giấu ở trong đó. Wickham vừa nói sẽ không đối địch Darcy, tổ giác Darcy, mà hành động của hấn hoàn toàn cùng lời hấn nói đi ngược lại. Hấn là vị ngụy quân tử, chị tốt nhất cách hấn xa một chút, miễn cho bị hấn lợi dụng!”

Elizabeth nhìn chăm chăm Mary, hơn nửaa ngày mới lạnh lùng mở miệng, “Em nói Wickham tiên sinh là kẻ lừa đảo, Mary, em có cái chứng cứ gì? Em cũng chỉ là trống rỗng đoán thôi. Em nói chị với Darcy có thành kiến, chị cảm thấy người có thành kiến kia là em mới đúng! Vì sao em luôn vì Darcy nói chuyện? Vì sao em luôn vô điều kiện tín nhiệm hắn? Mary, em bị Darcy mê hoặc! Chị cũng muốn báo cho em, mau chóng quên hắn đi! Hắn không đáng em bảo vệ như vậy!”

Mary trợn mắt há hốc mồm, qua vài phút mới tiêu hóa hoàn lời của nàng. Nàng không thể không thừa nhận, nàng quả thật đối với Darcy có loại tín nhiệm khó hiểu, nhưng nói đến bị mê hoặc, nàng còn có chút không biết nên khóc hay cười. Bất quá nàng không nghĩ lại cùng Elizabeth giải thích. Cá tính Elizabeth nàng phi thường hiểu biết: trí tuệ lại cố chấp, một khi nhận định một sự kiện, trừ phi tự mình thay đổi tâm ý, nếu không ai cũng đừng nghĩ thuyết phục nàng. Đây là một cô gái so với trâu còn quật cường hơn.

Mary thở dài, nói ngữ ngon với Elizabeth liền đẩy cửa đi ra ngoài.

“Mary, chị là nói thật, nhanh chút quên Darcy đi!” Elizabeth giữ chặt ống tay áo của nàng, trịnh trọng cảnh cáo.

Mary đỡ khóc đỡ cười gật đầu, nàng đã không có khí lực giải thích, chỉ khiến cho nàng hiểu lầm đi thôi.

Vòng qua góc hành lang, Mary đi vào trước cửa phòng mình, thấy Collins chờ ở cửa, nàng thiếu chút nữa nhin không được thống khổ hờ hết. Hôm nay đến tốt cùng là làm sao vậy? Vì sao mọi người vội vàng đến tra tấn nàng? Nếu có thể, nàng cũng muốn bắt chước bắt chước mẹ, ôm cái trán hờ hỏ ‘Thần kinh yếu ớt của tôi ‘!

“Mary, vừa rồi dì Bennet nói cho anh biết, hai ngày sau Netherfield tổ chức một hội vũ hội, dì hôm nay vừa lấy được thiệp mời.” Collins đẩy cùi lòng chờ mong nhìn về phía Mary, hơi hơi cúi đầu nói, “Anh nghĩ mời em cùng anh nhảy một điệu, có thể chứ?”

“Thực xin lỗi, em không thích khiêu vũ.” Mary không chút nghĩ ngợi liền cự tuyệt.

“Anh biết, thói quen cổ quái này dì Bennet sớm đã nói cho anh biết.” Collins nửa điểm cũng không có cảm giác thất bại bị cự tuyệt, ngược lại càng thêm hăng hái.

Hắn hơi hơi nâng cằm, chắc chắc nói, “Nhưng là anh cho rằng, anh đối với em mà nói là đặc biệt, em cự tuyệt mọi người cũng không nên cự tuyệt anh! Tuy rằng không nghĩ lấy ra khoe khoang nữa, nhưng anh nhất định phải nói cho em, vũ kỹ của anh thực không tệ, có thể làm cho em cảm thụ tuyệt vời hoàn toàn không giống! Cùng anh nhảy một khúc, từ nay về sau em sẽ yêu cái hoạt động này!”

Người tới, đem hắn tha ra ngoài trọng đánh năm mươi đại bản! Nội tâm Mary hờ hết, nàng nhanh chịu không nổi Collins ngu xuẩn cùng tự biên tự diễn, hơn nữa thời điểm hắn nói chuyện, mặc kệ chỉ dùng để từ hay là ngữ khí đều buồn nôn như vậy, thường thường kích thích nàng nổi da gà toàn thân. Nếu nàng vẫn là Nhân Hiếu công chúa, nhất định sẽ ngăn chặn loại ngu xuẩn này tái xuất hiện ở trước mặt nàng.

Đáng tiếc nàng hiện tại chính là cô nương ở nông thôn, cho nên nàng nhẫn nại tính tình nghe Collins thao thao bất tuyệt thổi phồng chính mình, sau đó chờ hắn nói xong liền quả quyết cự tuyệt hắn.

Collins rốt cục đành chỉ, Mary từ từ mở miệng, “Không...”

Một trận đau đớn bén nhọn chặn nàng không xuất khẩu, nàng nhìn lại, phát hiện Bennet phu nhân không biết khi nào thì xông ra, lặng lẽ lấy tay véo thịt trên lưng nàng.

“Mary đương nhiên phải đáp ứng. Con bé có lý do gì cự tuyệt nam sĩ vĩ đại như vậy?” Bennet phu nhân dùng ngữ khí hơi khoa trương nóng bỏng nói. Mary vài lần muốn mở miệng đều bị bà chặt đứt.

Collins đối với thái độ Bennet phu nhân thực hưởng thụ, hắn lễ phép xoay người nói ngữ ngon với hai người, sau đó cước bộ lướt nhẹ về phòng.

“Mẹ, con không muốn khiêu vũ cùng hắn!” Đám người vừa đi xa, Mary lập tức kháng nghị.

“Con còn muốn rụt rè tới khi nào nữa nhỏ? Con hắn là thử tiếp nhận hắn! Bất quá một điệu nhảy mà thôi, con xem xem các cô gái toàn Lang Vaughn, có ai cổ quái như con vậy? Người khác luôn lấy chuyện này đến

châm chọc mẹ, con không biết mẹ có nhiều thống khổ! Mary, van cầu con, con đáp ứng đi!” Bennet phu nhân suy yếu vô lực, bà biết con gái luôn không đành lòng nhìn mẹ mình thương tâm.

“Đúng vậy, bất quá một điệu nhảy thôi.” Mary vừa thay mẹ ấn nhu cái trán vừa thở dài. Giáo dục quý nữ Đại Hạ tuyên khắc vào trong khung làm cho nàng không được ngỗ nghịch cha mẹ, đó là đại bất hiếu.

“Con đáp ứng rồi?” Bennet phu nhân duy trì bộ dáng suy yếu, mà ánh mắt lại lóe sáng.

“Đáp ứng rồi. Chỉ cùng hân nhảy một điệu, nhiều không có.” Mary thận trọng thanh minh, cả đêm cùng một người nam nhân ôm ấp, chẳng sợ đến Anh quốc hai năm, nàng cũng không có biện pháp thích ứng.

“Một liên một, chỉ cần con đừng vắng vẻ hân là tốt rồi!” Bennet phu nhân cao hứng, ở trên mặt con gái ấn cái hôn.

Nhìn mẹ cao hứng phần chán rời đi, Mary bắt đầu dĩ nhiên.

Bennet tiên sinh vây xem toàn bộ hành trình ở góc đi ra, vô ý vai con gái, lời nói thăm thía, “Mary, con rất để ý cảm thụ mẹ con, đây là một cái nhược điểm trí mạng. Phải biết rằng, bà ở phương diện duy trì hạnh phúc hôn nhân không có chút thiên phú, con trăm ngàn lần đừng bị ý tưởng của bà ấy mà nghe theo. Con xem xem chúng ta hiện tại, còn muốn con cùng Collins tương lai kết hợp, chúng ta chính là tấm gương tốt nhất!”

Vô tình Mary lúc này bị phụ thân tự giận nở nụ cười.

“Con có suy tính chính mình cha. Cuộc sống không phải thuận buồm xuôi gió, tổng yếu phải bỏ qua vài thứ, đổi lấy vài thứ. Con bây giờ còn bị vây trong do dự, không biết ta nên bỏ qua cái gì đổi lấy cái gì. Nhưng con cuối cùng sẽ nghĩ thông suốt.” Mary cường đánh tinh thần nói.

“Vậy được rồi, ta tin tưởng con nhất định có thể thấy rõ chính mình cần nhất là cái gì.” Bennet tiên sinh ôm con gái, cước bộ trầm trọng rời đi.

Hai ngày sau, vũ hội Netherfield.

Cư dân Lang Vaughn đều bị Bentley tiên sinh bố trí hội trường xa hoa khí phái chấn kinh rồi, bọn họ vừa uống rượu nho sang quý, vừa đi tới hết sức khen tặng với Bentley.

“Darcy, cậu đừng luôn tránh ở góc, cũng giúp tôi chiêu đãi khách nhân.” Thật vất vả thoát khỏi một đám nữ sĩ nhiệt tình, Bentley tìm được Darcy, khổ ha ha cầu xin.

“Tôi cũng là khách nhân của cậu.” Darcy nhanh nhìn chăm chăm cửa, mặt không chút thay đổi nói.

Bất quá thái độ hân rất nhanh liền cải biến, vừa đi ra góc vừa nhắc nhở, “Một nhà Bennet đến đây, cậu hân là đi qua nghênh đón.”

Bentley không để ý hân lật lọng, vui vẻ đi theo phía sau hân.

“Buổi tối tốt lành các nữ sĩ, các vị tiên sinh.” Darcy lễ phép cúi đầu với đoàn người, sau đó không dấu vết liếc mắt nhìn Mary một cái.

“Buổi tối tốt lành, Darcy tiên sinh.” Bennet tiên sinh không nghĩ tới Darcy lại tự thân lại đây nghênh đón, hành động ông chào hỏi rõ ràng chậm nửa nhịp.

“Có thể nhìn thấy ngài thật sự là quá tốt, Bentley tiên sinh! Chúng ta có bao nhiêu lâu không gặp mặt? Bốn ngày hay là năm ngày?” Bennet phu nhân cố ý xem nhẹ Darcy, hướng Bentley phía sau hân vươn tay, hai người nhiệt tình ôm một chút.

Darcy đối với thái độ bà lãnh đạm không chút phật lòng. Hân nhìn chăm chăm về phía Mary, tay nắm thành quyền ở sau lưng rất nhanh buông ra, tiếng nói có vẻ dị thường trầm thấp, “Mary tiểu thư, tôi...”

“Hắc, bạn tốt, cô rốt cục đến đây, chúng tôi chờ cô thật lâu!” Kim tiểu thư nửa đường bước ra đến cắt đứt lời nói của hân, tiến lên lôi kéo Mary bước đi.

Mary mỉm cười với Darcy, không chút nào lưu luyến tiêu sái rời đi. Nếu Darcy tiên sinh muốn cùng nàng làm người xa lạ, nàng đương nhiên sẽ toàn lực phối hợp. Nàng cũng cho rằng mình không nên cùng hắn xâm nhập kết giao tiếp, nếu không hết thấy sẽ vượt qua nàng nắm trong tay.

Trong ngực Darcy phập phồng một chút, giống như hít sâu, hoặc là có chút thở không nổi. Hắn nhìn chăm chăm bóng dáng Mary, thật lâu sau không nói gì.

Elizabeth xì một tiếng nở nụ cười, nàng từ trong ánh mắt Darcy thấy chật vật, có lẽ còn có một tia thống khổ. Ngày thật sự là đại khoái nhân tâm không phải sao?

Nàng đặc ý gật đầu với Darcy, sau đó bắt đầu tìm kiếm thân ảnh Wickham khắp nơi. Nàng nhớ rõ Wickham từng tỏ vẻ qua, hắn sẽ không khuất phục Darcy, cũng sẽ không trốn tránh cùng hắn gặp mặt, bởi vì hắn mới là người đứng ở bên chính nghĩa.

Nhưng kết quả làm nàng thực thất vọng, nàng từ chỗ bằng hữu Wickham biết được, một ngày trước Wickham đi Luân Đôn.

Hắn nhất định gặp việc gấp, không thể không rời đi. Elizabeth liều mạng vì Wickham tìm kiếm lấy cớ.

## 28. Chương 28

Mary đã ở hội trường tìm kiếm thân ảnh Wickham, phát hiện hắn không có xuất hiện, nhất thời đối với nhân phẩm của hắn càng thêm cười nhạt. Là ai lời thề son sắt nói không e ngại Darcy? Là ai lâm trận bỏ chạy tự vứt mặt mình? Chỉ mong Elizabeth có thể thanh tỉnh một chút, sớm ngày thấy rõ chân diện mục của hắn.

Thừa dịp nói chuyện, Mary đón bồi bàn lấy cho chính mình một ly rượu nho. Thời điểm ngửa đầu uống, nàng phát hiện Darcy luôn luôn nhìn chăm chăm nàng, điều này làm cho nàng cảm giác thực không được tự nhiên, chỉ đành xoay người tránh né tầm mắt của hắn. Nhưng nàng rất nhanh mà bắt đầu vỗ ngực ai thán, bởi vì Collins về mặt hưng phấn đi tới chỗ nàng.

Collins vừa mở miệng, đến thượng đế cũng phải cười. Mary biết rõ điểm này, vì không cho nhóm khuê mật có cơ hội giễu cợt nàng, nàng chỉ đành phải chủ động ngênh qua, đưa hắn qua một bên.

“Nha Mary! Anh có một phát hiện cực kỳ trọng đại!” Hắn giữ chặt cánh tay Mary, nóng bỏng mở miệng.

Cách đó không xa sắc mặt Darcy âm trầm trong một cái chớp mắt, chậm rãi đi thông thả bước tới chỗ bọn họ.

“Cái phát hiện gì?” Mary không dấu vết giãy khỏi hắn.

“Vị Darcy tiên sinh cao quý kia, ngài là cháu ngoại trai của ân chủ de Bourgh phu nhân, cháu ngoại trai! Trời ạ, em có thể tưởng tượng duyên phận kỳ diệu này sao? Anh rời đi Hunsford ngàn dặm xa, lại ở chỗ này gặp gỡ người nhà de Bourgh phu nhân, này quả thực là thượng đế chỉ dẫn! Anh nhất định phải đi cùng ngài ấy kết giao, cũng thay de Bourgh phu nhân chào hỏi!” Hắn bắt đầu dài cổ tìm kiếm Darcy chung quanh.

“Nếu anh muốn kết giao một người, cẩn thận nhất là nghe rõ yêu thích của hắn, sau đó căn cứ yêu thích của hắn làm ra ứng đối thích hợp. Darcy tiên sinh không thích giao tế, nếu anh muốn làm quen hắn, tốt nhất tìm người đức cao vọng trọng giúp anh dẫn kiến một chút. Nếu hắn lộ ra thần sắc không kiên nhẫn, như vậy em đề nghị anh lập tức đình chỉ nói chuyện, cho hắn thanh tĩnh, nếu không em dám cam đoan giao hảo của anh sẽ phản lại, biến thành trở mặt!” Mary thẳng thắn khuyên bảo. Nàng biết Collins là kẻ không có đầu óc, hắn thao thao bất tuyệt có thể đem thánh nhân đều bức điên, huống chi Darcy không thích huyền nháo.

“Mary tiểu thư đối với tôi phi thường hiểu biết, tôi cảm thấy thực vinh hạnh.” Darcy bỗng nhiên xuất hiện ở phía sau hai người, trong giọng nói trầm thấp ẩn hàm một tia sung sướng.

“Darcy tiên sinh, xin chào.” Mary kinh ngạc nhú mào.

“Không cần người đức cao vọng trọng, Mary tiểu thư có thể dẫn kiến cho chúng ta.” Darcy gật đầu với Collins, khi đối mặt với Mary còn có vẻ ôn hoà, còn lại đều là lạnh lùng.

Nhưng Collins giống như không chút cảm giác được hân lãnh đạm, kích động vươn tay ra.

Darcy cùng hân bắt tay, độ mạnh yếu không lớn, thời gian cũng thực ngắn ngủi.

“Tôi nghĩ hai người nên gặp mặt. Đây là anh họ của tôi Collins, đây là Fitz William · Darcy tiên sinh.” Mary ngăn gọn vì hai người giới thiệu. Phát hiện Darcy muốn cùng Collins nói chuyện với nhau, nàng nhẹ gật đầu sau đó liền vội vàng tránh ra. Bảo nàng tận mắt nhìn Collins như thế nào dọa người, quả thực là một loại tra tấn.

Darcy trầm mặc nhìn nàng rời đi, một tia sung sướng nơi đáy mắt biến mất hầu như không còn.

“Darcy tiên sinh đến Lang Vaughn đã bao lâu? Ở trước lễ Noel có tính đi trang viên Rosing thăm de Bourgh phu nhân hay không? Người rất tưởng niệm ngài, thường xuyên nhắc tới ngài bên tai tôi.” Collins tìm cái đề tài cùng hân kéo gần.

“Đến đây sắp nửa tháng, trước mắt còn không có đi Rosing báỉ phỏng.” Darcy ngăn gọn trả lời, từ trong tay bồi bàn cầm một ly rượu hạt thông, nhú mào uống một ngụm.

“Collins tiên sinh lần này tới Lang Vaughn là vì cái gì? Nghe nói anh là người thừa kế nhà Bennet?” Hân mím môi, chờ đợi cảm giác cay độc trong miệng đậm đi.

“A, đúng vậy. Lần này đến tôi có hai mục đích, một là thăm chú Bennet hồi lâu không thấy, hai là cầu hôn một vị tiểu thư Bennet. Ngài có biết, khi tôi kế thừa nhà Bennet, cuộc sống của dì cùng nhóm em họ chỉ sợ sẽ thực gian nan, đó là điều tôi không nguyện ý nhìn thấy nhất. Nếu tôi không vì bọn họ làm chút gì, thượng đế sẽ khiển trách tôi!” Collins biểu tình thực thần thánh, giống như chính mình làm ra hy sinh rất lớn.

Trong mắt Darcy giấu giếm không kiên nhẫn biến thành chán ghét. Hân ngữ khí cứng nhắc mở miệng, “Vây ngài tính cầu hôn ai? Tôi nghĩ nhất định là Jane · Bennet tiểu thư phải không? Cũng hoặc là thông minh lanh lợi Elizabeth · Bennet tiểu thư? Bọn họ đều là mỹ nhân nổi danh nhất Lang Vaughn.”

Giống như cảm thấy mình cuối cùng nói được một câu có chút khác người, hân nhú mào.

“Không, cũng không phải!”

Collins trả lời làm cho khe rãnh mi tâm hân càng thêm khắc sâu. Hân không tự giác nắm chặt ly rượu trong tay, nâng lên cầm dưới với đường cong lạnh lẽo cứng rắn, màu sắc nặng nề nhìn lại Collins. Tầm mắt cực kỳ có lực xuyên thấu, chẳng sợ da dày thịt béo như Collins cũng không miễn cảm được, thấy thân thể phát lạnh.

Bất quá Collins an ủi chính mình kia chỉ là ảo giác. Hân cười tủm tỉm nói, “Là Mary · Bennet tiểu thư. Tuy rằng diện mạo nàng bình thường, nhưng là có chút tài năng, dung thời gian gần hai năm đem nông trường kinh doanh sinh động. Nàng phi thường thích hợp làm vợ một vị mục sư. Đương nhiên, lấy địa vị xã hội cùng thu vào của tôi, gả cho tôi nàng cũng nhất định sẽ phi thường hạnh phúc!”

Darcy nắm ly rượu run rẩy, huyết thái dương căng thẳng, cắn răng trầm mặc sau một lúc lâu mới lại mở miệng, “Collins tiên sinh liền như vậy khẳng định Mary tiểu thư sẽ gả cho ngài sao?”

“Đó là đương nhiên, tôi đem nhà Bennet kế thừa hết thấy, gả cho tôi là lựa chọn tốt nhất của nàng. Trên thực tế, tôi tính đem nay liền cầu hôn nàng. Tôi dám cá nàng nhất định sẽ mừng rỡ như điên!” Collins chớp mắt vài cái với Darcy.

Darcy theo dõi hân, hít sâu một hơi. Nhưng không đợi hân điều chỉnh tốt cảm xúc lung tung, âm nhạc trong đại sảnh vang lên.

“A, Mary đáp ứng theo tôi nhảy một điệu múa, tạm thời không thể bồi Darcy tiên sinh. Nói chuyện với ngài nói thực khoái trá.” Collins cúi đầu với Darcy, sau đó thẳng đến trong đám người đến chỗ Mary.

Darcy chớp mắt một cái nhìn chăm chăm vào hai người đi đến cùng nhau.

Trên mặt Mary lộ ra thần sắc không tình nguyện, nhưng nàng thể nhưng không có cự tuyệt, mà là được Collins dắt vào sân nhảy. Kỹ thuật nhảy của nàng tuyệt không giống trong truyền thuyết tẻ như vậy, ngược lại cực kỳ xinh đẹp. Rất nhiều người đều kinh ngạc nhìn lại bọn họ, thỉnh thoảng chỉ trỏ, khe khẽ nói nhỏ, nghiễm nhiên đem bọn họ cho là một đôi.

Darcy chặt vật xoay đầu, cảm giác được cổ tay áo một mảnh lạnh lẽo mới phát hiện, bất tri bất giác hắn đã đem toàn ly rượu đều đổ lên tay, rượu theo cổ tay nhuộm dần vải dệt, cái loại chua sót này, cảm giác cay độc giống như xuyên thấu qua làn da truyền vào đáy lòng.

Hắn nghĩ phải rời khỏi, nhưng đi ra ngoài hai bước lại dừng lại, cuối cùng dáng người thẳng đứng ở tại chỗ, chờ đợi vũ khúc chấm dứt. Giống như qua một thế kỷ, âm nhạc dần dần ngừng lại, hắn lấy ra khăn tay, lặp lại chà lau cổ tay áo thấm ướt, sau đó kiên định tiêu sái đi qua.

“Có thể cùng ta nhảy một điệu nhảy sao, Mary tiểu thư?” Hắn đứng ở trước mặt Mary, thận trọng cúi hạ thất lưng.

“Không, tôi có chút mệt mỏi.” Mary lãnh đạm xua tay.

“Có thể liên tục phóng ngựa trên đường nhiều giờ, thân thể Mary tiểu thư sẽ không bị một điệu nhảy mệt đến vậy chứ.” Darcy thẳng đứng dậy, “Mời nàng cho ta một cơ hội!” Hắn bình tĩnh nhìn về phía Mary, trong mắt tràn đầy kiên quyết, giống như nàng không đáp ứng, hắn sẽ không rời đi. Loại cường ngạnh thực hiện này hoàn toàn vi phạm phong độ thân sĩ của hắn, mà hắn cái gì đều không quan tâm.

Rất nhiều người tò mò nhìn qua, nhất là nhóm khuê mật của Mary, đều ngẩn dài cổ, trên mặt tràn đầy trêu tức.

Mary tiến thối lưỡng nan, nhú mi trừng Darcy.

Darcy mỉm cười với nàng, lần đầu tiên hắn lộ ra tươi cười rõ ràng như thế. Khuôn mặt lạnh lùng giống khối băng như hóa mở, tản mát ra mị lực kinh người.

Ánh mắt Mary trừng lớn hơn nữa.

“Mary, em thể nào nhẫn tâm cự tuyệt một vị thân sĩ như vậy? Em hắn là cùng Darcy tiên sinh cùng nhảy, hình ảnh kia nhất định cực kỳ xinh đẹp!” Collins giết giây nói, sau đó nhìn qua Darcy nịnh nọt cười. Darcy tiên sinh nhất định là xem ở trên mặt mũi de Bourgh phu nhân mới có thể mời vị hôn thê của mình khiêu vũ, đây là vinh quang cỡ nào a!

Nghĩ đến đây, hắn lộ ra biểu tình vinh yên.

Đồ ngu xuẩn! Mary hí mắt thâm mắng, phát giác những người chung quanh đang chờ xem kịch vui, chỉ đành vén làn váy cúi mình thăm hỏi, “Cung kính không bằng tuân mệnh.” Lại giảng co, trường hợp sẽ thấp phần khó coi.

“Cảm tạ khăng khái của nàng.”

Thanh tuyến Darcy có chút run run, hắn dùng lực cầm tay Mary, đem nàng mang vào sân nhảy. Khúc nhạc thứ hai sớm vang lên, bọn họ rất nhanh tìm chuẩn nhịp, bộ dáng thiếp cùng một chỗ chính như Collins miêu tả —— cực kỳ xinh đẹp.

“Trời ạ, Mary đêm nay thể nhưng nhảy hai điệu nhảy, liền ngay cả Darcy tiên sinh cũng mời nàng!” Một vị phu nhân cả kinh kêu lên.

“Tôi sớm đã nói qua, chỉ cần Mary nhà chúng tôi có thể bỏ đi cổ quái, trình độ con bé được hoan nghênh tuyệt sẽ không thua Jane.” Bennet phu nhân nâng cằm, ngữ khí kiêu căng, “Bất quá, Darcy tiên sinh xem như đã tới chậm, cho dù anh ta một năm thu vào một vạn bảng Anh, tôi cũng sẽ không đem Mary gả cho anh ta! Mary nhà chúng ta cũng sắp thành vị phu nhân mục sư!”

Bennet phu nhân tuy rằng tham tài, nhưng càng coi trọng gia viên chính mình, hơn nữa bà đối với Darcy có loại cảm giác nhìn thấy núi cao, một chút cũng không dám hy vọng xa vời hắn sẽ coi trọng con gái mình.

Bất quá trong lòng bà hiểu được, ngoài miệng lại không hề nhận thua, làm thấp đi Darcy, ghét bỏ Darcy gây cho bà thỏa mãn.

Tất cả lực chú ý của Darcy đều đặt ở trên người Mary. Vòng eo của nàng tinh tế như vậy mềm mại như vậy, da thịt của nàng tinh tế bóng loáng như vậy, ở dưới ngọn đèn chiếu rọi giống như đồ sứ thượng đẳng Đông phương, trên người nàng tỏa ra mùi thơm nhẹ nhàng, thấu gần làm cho người ta lòng say thần mê.

Tất cả những lời nói lúc trước đều biến mất không còn một mảnh, hắn không thể tự hỏi, chỉ có thể thuận theo bản năng thân thể đi thân cận Mary, cảm thụ khi nàng rúc vào trong ngực mình rung động khác thường. Hắn chỉ mong nàng nghe không thấy tim mình đập cuồng loạn như nhịp trống.

“Darcy tiên sinh, không nghĩ tới ngài sẽ mời tôi khiêu vũ.” Dáng người Darcy phi thường cao lớn, Mary hoàn toàn bị bao phủ bên trong bóng ma của hắn, tâm tình cũng không bình tĩnh so với Darcy. Cùng Collins khiêu vũ nàng chỉ cảm thấy không được tự nhiên cùng phiên chán, cùng Darcy khiêu vũ đã có chút tâm hoảng ý loạn, trên người hắn mang theo cảm giác xâm lược đậm đặc, nàng cảm thấy chính mình nói chút gì dỗi đi lực chú ý, nếu không suy nghĩ khó phân đem lý trí của nàng hoàn toàn nhiễu loạn.

Cúi đầu, chống lại đôi mắt Mary trầm lam yên tĩnh xa xưa như bầu trời bình thường, Darcy bỗng nhiên từ trong bầu không khí quanh co khúc khuỷu tỉnh táo lại. Nhớ tới chính mình ước nguyện ban đầu mời nàng cùng nhảy, tim của hắn đập chẳng những không có thư hoãn, ngược lại càng thêm dồn dập. Hắn có thể lấy được nàng tha thứ sao?

## 29. Chương 29

Cánh tay đặt ở bên hông Mary hơi hơi buộc chặt, Darcy chầm chước một lát thận trọng mở miệng, “Mary tiểu thư, thỉnh cho phép tôi thu hồi lời nói lần trước, cũng chân thành xin lỗi nàng.”

“Ngài nói gì đó?” Mary nhú mày hỏi, lập tức làm ra một bộ biểu tình bỗng nhiên tỉnh ngộ, “A, tôi nhớ ra rồi, cha tôi tính cách cổ quái, mẹ tôi lỗ mãng, không có thể diện, em gái không có thể diện cùng thân thích kieu căng phóng dâng, cơ hội tôi gả cho nam sĩ có địa vị giảm bớt rất nhiều. Là những lời này sao?”

Mary nói mỗi một câu, khe rãnh nơi mi gian Darcy liền sâu sắc một phần. Những lời này cực kỳ chói tai! Hắn quả thực không rõ mình lúc ấy là nghĩ thế nào! Hắn gian nan gật đầu, ánh mắt dời về phía phía trước, không dám cùng Mary đối diện.

Nhìn vẻ mặt Darcy thống khổ, Mary vừa lòng. Nàng thừa nhận là nàng cố ý, khẩu khí này ghen ở trong lòng thật lâu, có thể phát tiết ở trên người chánh chủ là không còn gì tốt hơn.

“Darcy tiên sinh không tất yếu phải xin lỗi tôi, bởi vì ngài nói đều là sự thật.” Trầm mặc một khắc, nàng tiếp tục mở miệng.

“Không, Mary tiểu thư vĩ đại là không thể che giấu, chẳng sợ tồn tại đủ loại nhân tố bất lợi, tôi tin tưởng cũng sẽ có nam sĩ thân phận thể diện nguyện ý cưới nàng.” Darcy còn thật sự mở miệng, xem nhẹ cảm giác đau đớn đột nhiên nảy lên trong lòng.

Mary thực không có thói quen cùng một ngoại nhân, còn là nam nhân thảo luận hôn sự của mình. Nàng cúi đầu, không nói.

Darcy cúi người bình tĩnh nhìn về phía nàng, vẻ mặt so với lúc trước còn muốn nghiêm túc hơn, “Có một câu ta nhất định phải nói cho nàng, thỉnh không cần bởi vì lúc trước ta hồ ngôn loạn ngữ liền thương xót quyết định hôn nhân chính mình. Lập gia đình không chỉ có phải lo lắng xã hội địa vị cùng thu vào của bạn lữ, còn phải lo lắng tâm tính cùng nhân phẩm của hắn. Ở trong hôn nhân, chẳng sợ một cái sai lầm nhỏ bé cũng có thể khiến nàng thương tiếc chung thân.”

Nói xong đoạn này, hắn đi ra ngoài sân nhảy nhìn lại Collins, phát hiện đối phương đang cùng Caroline Bentley đến gần, trên mặt mang theo tươi cười nịnh nọt đến cực điểm, biểu tình nghiêm túc của hắn lập

tức bị chán ghét thay thế.

Mary theo tầm mắt của hắn quay đầu, lơ đãng nhíu mày nói, “Tôi không thể đồng ý lời của ngài Darcy tiên sinh. Nếu một người có thể hoàn toàn nắm cuộc sống trong tay mình, như vậy hẳn tự nhiên có tư cách chọn lựa bạn lứa hợp ý. Nếu một người ngay cả tự bảo vệ mình cơ bản đều làm không được, hẳn vốn không có quyền lợi lựa chọn. Một cọc hôn nhân không chỉ là hai người kết hợp, còn là hai gia đình kết hợp, nếu có thể làm cho hai cái gia đình đều mang đến lợi ích lớn nhất, như vậy cọc hôn nhân này chính là thành công.”

Đây là lòng của nàng nói, nhưng là thực may mắn, trước khi nàng đầu nhập cọc hôn nhân trao đổi ích lợi này, nàng tìm được phương pháp mưu sinh, cho nên nàng có được quyền lợi lựa chọn. Nhưng Darcy chính là ngoại nhân, nàng tự nhiên sẽ không đem chuyện này nói cho hắn.

Vũ khúc gần kết thúc, Mary quyết định cuối cùng trả thù Darcy một chút. Nàng nghiêng đầu, hơi trào phúng mở miệng, “Darcy tiên sinh cũng không tính kinh doanh chung thân chính mình như thế sao? Tôi nghe nói ngài chuẩn bị cùng con gái de Bourgh phu nhân kết hợp, này không thể nghi ngờ là một cọc hôn nhân thành công, bởi vì hai người vì tài phú lớn của hai nhà đem sáng tạo ra giá trị lớn hơn nữa, chắc qua không được bao lâu, ngài có thể đạt được một cái danh hiệu quý tộc.”

Vừa dứt lời, âm nhạc liền đình chỉ. Mary gật đầu với Darcy ngốc lạng, chân thành rời khỏi sân nhảy.

Darcy đầu óc ông ông, hơn nửa ngày mới tỉnh táo lại. Đáng chết! Việc này đến tột cùng là ai nói cho nàng?

“Darcy, anh đứng ở sân nhảy bất động là chuẩn bị lại nhảy một khúc sao? Nếu đúng vậy, tôi nghĩ anh khuyết thiếu một bạn nhảy.” Bentley tiểu thư thướt tha nhiều vẻ tiêu sái đến bên người hắn.

Darcy kinh hãi tỉnh lại, lúc này mới phát hiện sân nhảy chỉ còn một mình hắn. Hắn mặt không chút thay đổi gật đầu với Bentley tiểu thư, từ trong tay bồi bàn cầm một ly Whiskey, đi đến sofa hẻo lánh ngồi xuống.

Bentley tiểu thư bám riết không tha truy qua, Collins đi theo phía sau.

“Darcy tiên sinh, qua hai ngày tôi sẽ về Luân Đôn. Nếu de Bourgh phu nhân nghe nói chúng ta kỳ diệu gặp nhau, phu nhân nhất định sẽ phi thường kinh ngạc. Xin hỏi ngài có gì tôi chuyển lời sao? Lễ Noel sắp tới, phu nhân sẽ thực vui mừng.” Collins lấy lòng nói.

Darcy quay đầu, dùng ánh mắt lạnh như băng nhìn lại hắn.

Collins nhưng lại bất an hiếm thấy. Chẳng sợ trì hoãn như hắn cũng cảm giác được Darcy phát ra chán ghét mãnh liệt, mình nói sai sao? Đầu óc cũng không phát đạt của hắn bắt đầu vận chuyển cao tốc, một lần lại một lần kiểm tra chính mình từng nói qua.

“Mời các người rời đi, tôi muốn một mình thế này.” Darcy gần từng tiếng mở miệng, cố ý tăng thêm ngữ khí làm cho người ta không dám làm trái.

Sắc mặt Bentley tiểu thư đỏ lên ngồi trong chốc lát, sau đó rụt rè gật đầu với Darcy, nâng cằm rời đi.

Collins cũng vội vàng đứng lên, tất cung tất kính với Darcy rồi xoay người, lập tức tâm tình không yên đi đến chỗ Mary trong đám người. Hắn hiện tại nhu cầu cấp bách tìm Mary hỏi một câu, nàng giống như thực hiểu Darcy tiên sinh.

Mary tuy rằng cùng nhóm khuê mật trò chuyện, mà dư quang khóe mắt vẫn chú ý Darcy. Thấy sắc mặt Collins tái nhợt đi tới, nàng tiến lên vài bước, chắc chắn mở miệng, “Như thế nào, cùng Darcy tiên sinh trở mặt?”

“Không, làm sao có thể? Chúng ta nói chuyện thực khoái trá!” Đang tìm cầu giúp cùng bảo toàn mặt mũi, Collins lập tức lựa chọn cái sau.

“Phải không? Biểu tình Darcy tiên sinh cũng không cho là vậy.” Mary ý có điều chỉ nhìn về phía sau hắn.

Collins quay đầu, phát hiện Darcy màu sắc lạnh như băng nhìn mình. Hắn run đầu, cuống quýt thu hồi tầm mắt, về mặt đau khổ nói, “Anh bắt quá nói nói mấy câu mà thôi, lời nói cũng không có gì không ổn.” Darcy tiên sinh tính cách thật sự là âm tình bất định!

Mary câu môi nói, “Em đã sớm nói qua, Darcy tiên sinh không thích giao tế, hơn nữa oán hận này rất nhiều người cứ dính lấy hắn, nói nhiều. Nếu anh không nghĩ làm cho ấn tượng Darcy tiên sinh đối với anh càng kém, kế tiếp vũ hội anh tốt nhất ngậm lại miệng. Phải biết rằng, nếu ấn tượng hắn đối với anh hỏng thật, hắn thực có khả năng sẽ ở trước mặt de Bourgh phu nhân lộ một chút tiếng gió, chức vị mục sư của anh còn có thể ngồi ổn hay không liền không nhất định. Theo em được biết, gia tộc Darcy tiên sinh theo đạo sẽ có được lực ảnh hưởng thật lớn, xa hơn de Bourgh phu nhân.”

Đoạn đe dọa ý tứ hàm xúc đem Collins sợ tới mức không nhẹ, miệng hắn run run, bả vai khẽ run, rất có loại cảm giác lung lay sắp đổ.

Mary đối với biểu tình hoảng sợ của hắn thực vừa lòng. Hắn ở trên vũ hội đã muốn náo loạn không ít chê cười, bao nhiêu người đang nhìn nhà Bennet náo nhiệt. Liền ngay cả Jane tính tình dịu ngoan cũng vùng trộm nói cho nàng, nàng muốn tìm khối giẻ lau ngăn chặn cái miệng của hắn. Tốt lắm, hiện tại cái miệng của hắn rốt cục bị lấp!

“Anh tuyệt sẽ không nói nữa! Nhất định làm cho Darcy tiên sinh thấy một mặt trầm ổn của anh! Đúng vậy, làm một gã mục sư đủ tư cách, trầm ổn cẩn thận là một loại phẩm cách cần chuẩn bị! Darcy tiên sinh thật là cơ trí...” Collins lại có khuynh hướng thao thao bất tuyệt.

“Đủ, anh nói nhiều!” Mary làm cái thủ thế tạm dừng.

“Thật có lỗi.” Collins cười mĩa, gắt gao ngậm lại miệng mình.

Kế tiếp vũ hội, Mary rốt cục đạt được thanh tĩnh, nhưng ánh mắt Darcy tiên sinh như bóng với hình, làm nàng đứng ngồi không yên. Nàng đành phải rời khỏi đám người đi đến nhà ăn. Nơi đó tụ tập một bang hội phụ nữ trung niên không đi khiêu vũ.

Darcy buông chén rượu đi qua theo.

“Mẹ, mọi người đang nói cái gì?” Mary đi đến bên người Bennet phu nhân ngồi xuống, tò mò hỏi.

“Nha, chúng ta đang đàm luận hôn sự của Jane. Con bé cùng Bentley tiên sinh kết hợp thật sự là rất làm người ta cao hứng. Bentley tính tình sáng sủa, ra tay hào phóng, hai chị gái của anh ta cũng thập phần thích Jane, Jane gả đi qua nhất định sẽ thực hạnh phúc.” Bennet phu nhân trên mặt mang theo biểu tình mộng ảo, giống như Bentley đã muốn cầu hôn Jane, hơn nữa hôn lễ ngay tại ngày mai.

Darcy vừa vặn đi tới, ngồi xuống đối diện hai người, đem buổi nói chuyện này nghe nhất thanh nhị sở. Máu sắc hắn thâm trầm liếc mắt nhìn Mary một cái.

Trận này thật sự là rất xấu hổ. Darcy sẽ ghét bỏ chính mình, đương nhiên cũng sẽ vì bằng hữu hắn ghét bỏ Jane, phải biết rằng, đủ loại nhân tố bất lợi của mình cũng là nhân tố bất lợi của Jane.

Nếu Bentley là người có chủ kiến, Mary đối với hôn sự của hắn cùng Jane nhất định duy trì thái độ lạc quan. Nhưng là thực bất hạnh, Bentley là kẻ tai mềm, bị hai người chị hòa hảo xúi giục, hắn mấy phút đều có thể thay đổi tâm ý. Bennet phu nhân ở thời điểm kết cục chưa định bốn phía tuyên dương, kích khởi Darcy phản cảm, này sẽ làm tình yêu của Jane tạo thành tai nạn rất lớn.

Mary cân nhắc một lát, bám vào bên tai Bennet phu nhân thấp giọng khuyên bảo, “Mẹ, ở thời điểm hôn sự không xác định con đề nghị mẹ tốt nhất ngậm miệng không nói. Phải biết rằng, cô gái trẻ tuổi Lang Vaughn coi trọng Bentley nhiều không kể xiết, tuyên ngôn của mẹ sẽ khơi dậy tâm hiếu thắng của các nàng. Giống như Bentley vậy, nam sĩ tuổi trẻ anh tuấn cực kỳ được hoan nghênh luôn cầm giữ không được tâm mình, bọn họ nay thích thứ này, không chắc ngày mai lại coi trọng cái kia. Vẫn là làm cho hắn cùng Jane im lặng bồi dưỡng cảm tình là tốt nhất.”

Bennet phu nhân chấp nhận, ở thời gian kế tiếp vẫn chuyên chú ăn cơm, không dám phát biểu cái nhìn về Jane cùng Bentley.

Darcy nghe không thấy hai người nói chuyện, nhưng có thể làm cho động gào to Bennet phu nhân nháy mắt an tĩnh lại, tài ăn nói của Mary có thể thấy được. Hơn nữa, trước đó, nàng cũng làm cho Collins bảo trì trầm mặc, nàng thật giống như thuần thú sư! Darcy nhìn về phía Mary, trong mắt tràn đầy tìm tòi nghiên cứu.

Mary đón nhận tầm mắt của hắn, những cao lông mi bên trái đáp lại.

Nàng nhìn ra được, Darcy luôn luôn tìm kiếm cơ hội tiếp cận nàng. Nàng hiểu biết tâm lý Darcy, hắn vẫn đối với chuyện ngày đó canh cánh trong lòng. Nàng dám cá, sau lưng người nói bấy bị nắm chuôi, kia nhất định là chỗ bắn duy nhất trong phong độ thân sĩ hoàn mỹ của hắn. Hắn muốn đạt được tha thứ của nàng rửa sạch chỗ bắn này, nhưng nàng cố tình không nghĩ như ý nguyện của hắn, cũng tuyệt sẽ không nói ra ‘Tôi tha thứ anh’ bốn chữ này!

Chẳng sợ trở thành người xa lạ, nàng cũng nhất định phải làm cho Darcy khắc sâu nhớ kỹ giáo huấn này. Đây là kiêu ngạo nàng còn sót lại.

Mary tiểu thư là thị uy sao? Biểu tình nàng nhướn cao một bên lông mi nhìn qua không có nửa điểm lực uy hiếp, ngược lại cực kỳ đáng yêu. U ám bao phủ ở trong lòng Darcy phá ra lộ ra một đường ánh mặt trời, nhưng rất nhanh đã bị Collins bỗng nhiên xuất hiện đập đổ một lần nữa.

Collins rụt rè gật gật đầu với Darcy, sau đó đi đến bên người Mary ngồi xuống, ân cần giúp nàng lấy khăn, hồ tiêu cùng muối. Hắn đã muốn đem Mary coi là vợ của mình, cũng đối với các phu nhân tò mò nhìn về phía hắn nhất nhất mỉm cười thăm hỏi.

Darcy buông dao nĩa, hoàn toàn không có dự vọng ăn cơm.

### 30. Chương 30

Mary im lặng dùng cơm, Collins cùng Bennet phu nhân cũng dị thường trầm mặc, Darcy tiên sinh đối diện ngay cả dao nĩa cũng không chạm vào, chỉ mặt không chút thay đổi nắm ly rượu, giống như trầm tư, lại giống như đang chờ đợi.

Không khí nhà ăn quý dị cực kỳ, rất nhiều nữ sĩ vội vàng ăn mấy ngụm liền mượn cớ rời đi.

Bennet phu nhân buông dao nĩa, vỗ vỗ bả vai con gái, “Con yêu, mẹ đi phòng chơi bài, con từ từ ăn.”

Darcy nắm chặt ly rượu, ánh mắt thâm trầm nhìn lại đối diện.

Bị hắn không hề chớp mắt nhìn chăm chú, da đầu Mary run lên, nhưng nàng lại không nghĩ đi theo mẹ chơi bài, chỉ phải nhanh khăn lau miệng, “Mẹ đợi chút, con muốn đi đại sảnh, vừa vận cùng đường với mẹ.”

Nàng kéo cánh tay Bennet phu nhân vội vàng rời đi, Collins nhắm mắt theo đuôi đuổi kịp.

Darcy ngửa đầu một ngụm uống sạch ly rượu, khoanh tay đi đến đại sảnh.

Mary gia nhập một đám nữ sĩ nói chuyện, Collins cùng Charlotte · Lucas tiểu thư cũng trò chuyện với nhau thật vui.

Darcy đứng ở ngoài mười bước, trầm mặc nhìn bọn họ.

Vũ khúc vang lên, Collins mời Lucas tiểu thư đi vào sân nhảy, đám người bên cạnh Mary cũng dần dần tán đi, Darcy bước lên muốn tiến tới, sau đó lại dừng lại. Hắn không rõ chính mình khi nào thì lưu lạc đến loại quần cảnh này, chẳng qua muốn lấy được Mary tha thứ mà thôi, vì sao khó như vậy?

Mary rất nhanh đi đến khu nghỉ ngơi bên sân nhảy, gia nhập cùng một đám lão niên thân sĩ nói chuyện, sau đó liền không còn có hoạt động nào. Nàng biết, các trưởng bối nói chuyện với nhau luôn có thể liên tục một đoạn thời gian rất dài, thường thường đến khi vũ hội chấm dứt bọn họ còn cảm thấy ý犹未尽. Theo chân bọn họ đợi cùng một chỗ cũng đủ ngăn cản Darcy tới gần.

Thời gian một phần một giây đi qua, Darcy lấy ra đồng hồ, phát hiện vũ hội gần kết thúc. Hắn nhìn lại Mary trong đám người, sắc mặt dị thường tối tăm.

Cùng bình thường giống nhau, Bennet phu nhân tổng yếu kéo dài tới một khắc cuối cùng mới rời đi, Mary gắt gao kéo cánh tay của bà, đi ở trước nhất. Xe ngựa chậm rãi di động, nàng nhìn không được nhìn lại Darcy.

Hắn khoanh tay đứng ở phía sau Bentley, thắt lưng thẳng tắp, cầm dưới kiên nghị hơi hơi nâng lên, trên mặt không có biểu tình lạnh lùng thường lui tới, mang theo vài phần thống khổ cùng chật vật. Chống lại tầm mắt Mary vọng tới, hắn giật mình trong một cái chớp mắt, sau đó gật đầu.

Động tác của hắn thực trầm trọng, mâu quang đen tối khó lường làm Mary cảm thấy hô hấp không thoải. Xe ngựa đi ra ngoài hơn mười thước, thân ảnh hắn cao lớn dần dần cùng bóng đêm dung hợp cùng một chỗ, biến thành một đạo hình cắt mơ hồ không rõ, Mary thế này mới quay đầu lại, thở dài một tiếng.

Nàng đêm nay thành công hành hạ Darcy thống khổ, nhưng trong lòng nàng cũng không biết là dễ chịu hay không.

Tiến bước mọi tân khách, đại sảnh Netherfield có vẻ càng trống trải, bọn người hầu lui tới thu thập tàn cục, mấy vị chủ nhân đến phòng nghỉ quét tước sạch sẽ ngồi.

Darcy cầm trong tay một phần văn kiện xem xét, Bentley đứng đến bên người hắn, nghiêm lệnh hắn lập tức đem công tác vứt bỏ, mặc kệ là trước vũ hội hay là sau vũ hội đều thuộc thời gian giải trí, hắn làm như vậy quả thực rất sát phong cảnh!

“Mọi người nghe nói sao? Đêm nay Collins tiên sinh tính cưới Mary nhà Bennet. Thượng đế a! Thao thao bất tuyệt của hắn cùng Mary mỗ nhon lợi hại thật là cực kỳ xứng! Tôi dám cá, về sau cư dân Lang Vaughn đều đã thần phục dưới võ mồm hai vợ chồng bọn họ!” Bentley tiểu thư khoa trương nói.

Văn kiện trong tay Darcy trong khoảnh khắc thay đổi hình dáng.

Bentley bên người hắn cảm nhận được hàn khí hắn phát ra, hơi chút xê dịch vị trí.

“Tình cảnh kia nhất định rất thú vị.” Haustein phu nhân gật đầu phụ họa.

“Trời ạ, mọi người làm sao có thể cảm thấy bọn họ xứng đôi? Mary tiểu thư gả cho vị mục sư không biết gọi là cái gì kia quả thực là một hồi bi kịch! Tao nhả của nàng cùng mục sư ngu xuẩn thoát nhìn không chút nào phù hợp! Bọn họ căn bản không nên cùng một chỗ!” Haustein chán ghét nhíu mày. Hắn xem ra, Mary gả cho Collins tựa như rượu vang phối hợp bánh mì làm từ mấy ngày trước thật giậm chân giậm dừ.

Văn kiện trong tay Darcy khôi phục nguyên dạng.

“Bọn họ có nên cùng một chỗ hay không cũng không phải là từ anh định đoạt. Collins tiên sinh từng nói cho tôi biết, hắn đêm nay sẽ cầu hôn Mary. Tôi nghĩ hắn hiện tại chắc đã thành công. Phải biết rằng, hắn đem mọi tài sản nhà Bennet kế thừa, gả cho hắn không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất của Mary. Coi nàng dung mạo cũng không xuất chúng, Collins tiên sinh có thể ở trong năm chị em chọn nàng là may mắn của nàng.” Bentley tiểu thư vừa nói vừa âm thầm quan sát biểu tình Darcy.

Ngôn luận Mary đối với ‘hôn nhân thành công’ lại hiện lên ở bên tai, Darcy hung hăng nhíu mày, đứng lên trầm giọng nói, “Đã khuya, tôi cáo từ trước.”

Hắn gật đầu với mọi người, đi đến cửa trước, giống như nghĩ đến cái gì lại dừng lại, quay đầu nhìn về phía Bentley, “Tôi ngày mai chuẩn bị về Luân Đôn, có rất nhiều công vụ chờ xử lý.”

“A, tôi ngày mai cũng muốn về Luân Đôn một chuyến, có một phong thư rất trọng yếu ở Luân Đôn sắp tới cần tôi ký tên, tôi người làm sơ ý đánh mất.” Bentley sâu mi khổ kiếm nói. Hắn nguyên vốn định bồi Jane hết Noel lại đi.

“Chúng ta cùng nhau đi.” Darcy gật đầu.

“Tôi cũng theo mọi người cùng nơi trở về, cuộc sống Lang Vaughn rất nhàm chán, tôi đã sớm ngốc ngậy!” Bentley tiểu thư vui vẻ vỗ tay.

Haustein phu nhân lập tức phụ họa.

Duy độc Haustein tiên sinh có chút không tình nguyện. Trở lại Luân Đôn liên ý nghĩa thời gian rất lâu không được ăn cơm Mary tiểu thư làm, hẳn nghĩ chính mình khẳng định sẽ nhanh chóng gây yếu xuống.

Cùng lúc đó, phòng khách nhà Bennet, Collins gọi lại Mary chuẩn bị lên lầu, “Mary, anh có thể một mình cùng em tán gẫu trong chốc lát sao?”

Bennet phu nhân lộ ra biểu tình vui mừng khôn xiết; Bennet tiên sinh nhú mày; mấy chị em nhất tề nhìn về phía Mary, trong mắt ẩn chứa thân thiết đồng tình.

Mary trầm mặc một khắc, phát hiện Bennet phu nhân liếc mắt nhìn mình tề mi lộng nhãn, chỉ phải gật đầu nói, “Có thể.”

Mọi người thức thời rời khỏi đại sảnh, không khí trong lúc nhất thời biến thành cực kỳ quý dị.

Collins để ý nơ lại ho khan hai tiếng, sau đó nhìn Mary cúi thắt lưng, dị thường thành khẩn mở miệng, “Mary tiểu thư, anh hy vọng em có thể gả cho anh...”

Hắn bắt đầu thao thao bất tuyệt kể rõ chỗ tốt gả cho hắn: de Bourgh phu nhân nghe nói tin tức này sẽ vui mừng; ở nhà mới Luân Đôn tổ chức hôn lễ long trọng; nhóm giáo dân chân thành tha thiết chúc phúc đối với bọn họ; cuộc sống hạnh phúc vô cùng sau hôn nhân; một năm tiếp một năm sinh ra bọn nhỏ...

Mary tà ý ở trên sô pha, một tay đặt lên trán, tư thế ngồi đầy tùy tính lại tao nhã vạn phần. Collins nói mỗi một câu sẽ liếc nhìn nàng một cái, càng xem càng cảm thấy trong lồng ngực bắt đầu khởi động kích tình. Nếu vừa mới bắt đầu hẳn còn có chút do dự, đến hiện tại, hẳn quả thực đối lựa chọn của mình vừa lòng cực kỳ!

Mary thực nhẫn nại, lại thông minh có khả năng, ở phương diện giao tế cùng trù nghệ lại thiên phú dị bẩm, là con nhóc người gặp người thích. De Bourgh phu nhân nhất định sẽ đối với lựa chọn của hắn làm ra tán thưởng!

Qua vài phút, Collins rốt cục dừng câu chuyện, trông mong nhìn Mary.

“Anh nói xong rồi?” Khuôn mặt Mary bình tĩnh.

“Đúng vậy. Đáp án của em là?” Collins cảm thấy cổ họng có chút đau.

“Thật có lỗi, thứ em không thể nhận câu hôn của anh.” Mary đứng lên đơn giản lại trực tiếp cự tuyệt hẳn.

Chờ thời điểm Collins phục hồi lại tinh thần, Mary sớm đã ly khai. Hắn suy sụp ngã ngồi ở trên sô pha, dùng hai tay che mặt.

Bennet phu nhân luôn luôn tại ngoài cửa nghe lén cơ hồ biến thành kiến bò trên chảo nóng. Nàng nguyên vốn tưởng rằng cọc hôn sự này đã nắm chắc, lại không nghĩ rằng Mary sẽ ở thời điểm cuối cùng cự tuyệt. Nhà này làm sao bây giờ? Sau khi trượng phu rời đi bà cùng nhóm con gái sẽ sống cuộc sống như thế nào? Một ngàn bằng Anh đồ cưới còn chưa đủ bọn họ chi tiêu một năm.

Trong đầu vòng quanh cảnh tượng ngày sau thê thảm, hốc mắt Bennet phu nhân hồng hồng, nhìn qua so với Collins còn muốn đáng thương hơn.

Bà rón ra rón rén tiêu sái tiến vào phòng khách, ý đồ an ủi Collins, sau đó lại đi tìm con gái nói chuyện, không chắc còn có đường sống vẫn hồi.

Nhưng không đợi bà tới gần, Collins bỗng nhiên ngẩng đầu lên, trên mặt căn bản không có nước mắt như Bennet phu nhân tưởng tượng, ngược lại vẻ mặt bỗng nhiên tỉnh ngộ kinh hãi.

“Ta thật sự là ngốc cực kỳ! Giống như Mary rút rè thực nữ như vậy làm sao có thể một lần đáp ứng câu hôn của ta? Đúng vậy, nàng nhất định là thẹn thùng, nhưng lại muốn khảo nghiệm nghị lực của ta! Trời ạ, ta thiếu chút nữa sẽ buông tha!” Hắn gào to hô lên.

Bennet phu nhân trợn mắt há hốc mồm nhìn hắn tự quyết định, sau một lúc lâu mới tỉnh táo.

Collins phát hiện bà, đi qua đi dùng sức cầm tay bà, “Dì, ta muốn nói cho dì, ta tuyệt sẽ không buông tay Mary! Ta sẽ vẫn kiên trì đến khi nàng đáp ứng ta mới thôi. Chỉ tiếc ta có rất nhiều giáo vụ muốn xử lý,

không thể lại đợi nhiều, cho nên ta tính mời Mary đi Luân Đôn nhìn xem, chờ nàng đi thăm nhà ta đã sửa chữa đổi mới hoàn toàn, nàng nhất định sẽ đổi với cộc hôn sự này vừa lòng.”

Bennet phu nhân chỉ có thể nha nha gật đầu, chờ hấn đi xa mới tỉnh táo, vội vàng chạy tới phòng Mary.

“Con yêu, con thế nhưng cự tuyệt Collins cầu hôn? Con có biết con đang làm cái gì sao?” Đẩy cửa phòng, bà liền hùng hổ cất vấn.

“Biết mẹ.” Ngỡ khí Mary thản nhiên, lại lộ ra cường thế không để người cường bức.

Bennet phu nhân khí thế giống như bóng cao su bị chọc thủng mềm xuống. Bà ngồi vào bên cạnh Mary, thân thiết nắm bả vai của nàng, ôn nhu khuyên nhủ, “Đứa nhỏ, mẹ nói cho con, đây là một cộc hôn sự tốt khó có được, bỏ lỡ lần này, về sau con nhất định sẽ hối hận. Collins có thân phận có địa vị, hơn nữa thu vào xa xỉ, gả cho hấn bao nhiêu người sẽ hâm mộ con? Con chẳng lẽ không thấy sao? Đại tiểu thư nhà Lucas đều muốn đánh chủ ý lên thân hấn rồi, đêm nay luôn không ngừng cùng hấn nói chuyện!”

“Mẹ, con biết mẹ lo lắng.” Mary nhìn thẳng bà, biểu tình chân thật, “Nếu con nói cho mẹ, mặc dù nhà Bennet không có tài sản, con cũng có thể cho mẹ sống qua ngày lành, mẹ còn có thể bức con gả cho hấn sao?”

“Con có thể dựa vào cái gì nuôi sống mẹ cùng chính con?” Bennet phu nhân truy vấn.

“Trước mắt còn không có xác định.” Mary xua tay.

Bennet phu nhân vỗ ngực, cực muốn ngắt xỉu đi. Bà dùng sức lay động bả vai con gái, đau khổ cầu xin, “Đứa nhỏ, đừng nhanh cự tuyệt như vậy! Collins nói muốn mời con đi Luân Đôn nhìn một cái, chờ con trở lại lại làm quyết định cũng không muộn. Tính mẹ cầu con được không?”

Mary có chút tự hỏi rồi đáp ứng xuống.

Thêu Đông phương ở trong giới quý tộc cực kỳ được hoan nghênh, nàng một năm chỉ làm một hai kiện tinh phẩm liền cũng đủ sinh hoạt. Tuy rằng không thể cam đoan thể diện giống như bây giờ, nhưng có thể làm được ăn mặc không lo. Bất quá nay sự tình còn không có xác định, nàng không nghĩ nói cho người nhà. Trước mắt đành phải theo tâm ý mẹ.

Dù sao nàng lại không cam đoan sẽ đáp ứng Collins cầu hôn. Thế sự luôn tràn ngập đủ loại chuyện xấu không phải sao?

## 31. Chương 31

Hôm sau, vì rời đi, Bentley dậy thật sớm. Mùa đông, đêm luôn đặc biệt dài, đều đã 6 giờ rưỡi mặt trời còn không lên, trong đại sảnh tối đen nổi lên không khí lơ lửng lạnh như băng.

Bentley cẩn thận xuống thang lầu, hướng phòng bếp có ánh sáng duy nhất đi đến. Quản gia cùng người hầu đã thức dậy, đang làm bữa sáng.

Đi ngang qua sô pha, hấn bị một đạo bóng đen trầm mặc hoảng sợ.

“Ai ở đó?” Hấn khẩn trương hỏi.

“Là tôi.” Tiếng nói Darcy trầm thấp truyền đến.

“Sao lại không đốt đèn?” Bentley nhẹ nhàng thở ra, gọi quản gia đem đèn thấp sáng.

“Trời ạ, sắc mặt của cậu nhìn qua cực kỳ không tốt! Có muốn thỉnh bác sĩ đến xem?” Tầm mắt trở nên rõ ràng, Bentley chỉ vào Darcy quàng mắt thâm đen kêu lên.

“Tôi chỉ là mất ngủ mà thôi.” Darcy thản nhiên liếc mắt nhìn hấn.

“Này, đến tột cùng cậu làm sao vậy? Nói thật, tôi phát hiện cậu gần nhất có chút cổ quái!” Bentley thật cẩn thận thử. Hắn cảm thấy đây rõ ràng là bệnh tương tư, nhưng hai chữ ‘tương tư’ thả trên đầu Darcy lại làm hắn vô luận thế nào cũng không thể tin được.

“Sản nghiệp của cậu xảy ra vấn đề?” Hắn hỏi cái nguyên nhân coi như sát nhất.

“Sản nghiệp của tôi vận hành phi thường thuận lợi.” Darcy nhú mày, trầm giọng nói, “Tôi không sao, người thỉnh thoảng ngẫu nhiên mất ngủ, đây không phải vấn đề lớn.” Hắn mở báo chí, tản mát ra hơi thở người lạ chớ gần.

“Được rồi, tôi không hỏi. Tôi đi phòng bếp nhìn xem bữa sáng làm tốt không.” Bentley bắt đầu nhún vai.

Bữa sáng nóng hôi hổi lên bàn, ở trong tiếng chuông thức giục, đám người Bentley tiểu thư lục tục rời giường.

Dùng xong bữa sáng, Bentley do dự mở miệng, “Tôi nghĩ cùng Bennet tiên sinh chào từ biệt, mọi người có thể chờ tôi một giờ không?”

Bentley tiểu thư cười nhạt, “Thôi đi Charles, em là muốn cùng Jane · Bennet cáo biệt đi?”

Haustein phu nhân cũng trêu ghẹo theo.

Sắc mặt Bentley trắng đỏ bừng.

Darcy ngẩng đầu nhìn hắn một cái, bạc môi hơi hơi mân.

“Trời ạ, Bentley, cậu quyết định này thật là không ra gì!” Haustein lộ ra biểu tình bóp cổ tay, cao giọng kêu la nói, “Cậu hẳn là ở lúc trước liền đề suất, như vậy chúng ta còn có thể ăn bữa sáng Mary tiểu thư làm! Phải biết rằng, chúng ta đi Luân Đôn dù sao cũng phải qua lễ Noel mới trở về, nói như vậy, tôi ít nhất sẽ đói hơn một tháng! Rất tàn nhẫn!”

Hắn nhú mày trầm ngâm một lát lại cao hứng bổ sung, “Bất quá hiện tại đi cũng không chậm, tôi có thể thỉnh Mary tiểu thư đưa tôi một phần điểm tâm, đi trên đường trung vừa thưởng thức phong cảnh vừa hưởng dụng điểm tâm mỹ vị, cũng thực không tệ! Mary tiểu thư xưa nay khẳng khái hào phóng, nàng nhất định sẽ thỏa mãn thỉnh cầu của tôi.”

Darcy buông dao ăn, xuất ra đồng hồ lạnh lùng mở miệng, “Tôi sớm định ra 8 giờ rưỡi xuất phát, hiện tại đã hơn 7 rưỡi, Bentley, nếu không nghĩ liên lụy lễ trình của tôi, tôi đề nghị cậu động tác nhanh chút.”

“A, tôi rất nhanh là tốt rồi.” Bentley vội vàng đứng lên, đi tới cửa mới phát hiện trên cổ còn vây khăn ăn, vội vàng túm xuống dưới ném cho người hầu.

Haustein vui rạo rực đuổi kịp, Bentley tiểu thư cùng Haustein phu nhân là ‘Bạn tốt’ của Jane, các nàng không thể không đi cùng Bentley.

Darcy tạo nhã dùng khăn chà lau khóe miệng, xác định chính mình dung nhan sạch sẽ cuối cùng mới lên xe ngựa.

“Sáng tinh mơ, mọi người thế nào đến đây?” Bennet phu nhân phi thường ngoài ý muốn, nhưng trên mặt không có nửa điểm biểu tình mất hứng.

“Phu nhân, chúng tôi sẽ về Luân Đôn, phỏng chừng đợi qua lễ Noel mới có thể trở về, hôm nay là cố ý lại đây cùng mọi người cáo biệt.” Bentley ôn hòa có lễ giải thích.

Nghe thấy hắn nói, Jane cùng Elizabeth lập tức xúm lại lại, biểu tình có kinh ngạc lại thất vọng, đặc biệt là Jane, khuôn mặt nàng hồng nhuận nháy mắt trở nên vô cùng tái nhợt.

Darcy đi theo Bentley vào phòng khách, không dấu vết nhìn mọi người chung quanh, không phát hiện thân ảnh Mary, mày gắt gao nhăn lại. Thấy Collins đi theo ở bên người Bennet phu nhân, vẻ mặt vui sướng, đồng tử hắn co rút lại một chút.

“Ngài thế nào đột nhiên quyết định phải đi? Tôi nhớ rõ ngài nguyên lai nói qua muốn ở đến sau lễ Noel lại đi! Vì chiều đãi mọi người, Mary ngay cả thực đơn đều chế định tốt lắm!” Bennet phu nhân oán giận.

Bentley vội vàng giải thích nguyên nhân.

Ánh mắt Haustein bạo lượng, lập tức lại ảm đạm xuống, bất mãn liếc mắt nhìn Darcy cùng Bentley một cái. Nếu không hai người này, hẳn có thể lưu lại hưởng thụ một chút bữa tối Noel tuyệt vời đến cực điểm!

“Thứ tôi mạo muội, xin hỏi Mary tiểu thư ở nơi nào?” Haustein ưỡn ngực nghiêm mặt hỏi.

“Hoa thủy tiên ngày hôm qua nở rộ, con bé đang ở sau hoa viên đấy. Mọi người có hứng thú có thể đi nhìn một cái, thủy tiên thành phiên, cảnh tượng cực kỳ xinh đẹp! Mùi hương nồng đậm chỉ cần nghe thấy vừa nghe có thể đem người say đắm!” Bennet phu nhân cao hứng nói.

Haustein lập tức đứng lên gật đầu với mọi người, sau đó kích động đi đến hoa viên.

Hai chân Darcy giật giật, cuối cùng khắc chế xuống. Hắn mâu sắc đen tối nhìn lại Collins, ngữ khí trầm thấp, “Collins tiên sinh giống như thật cao hứng? Có việc gì vui sao?”

“A, tôi nghĩ nhất định là của ngài cầu hôn thành công đúng không?” Thời điểm nói lời này, Bentley tiểu thư quả thực so với Collins còn muốn cao hứng hơn.

Tay Darcy đặt trên đầu gối đột nhiên nắm thành quyền, mu bàn tay tái nhợt hẳn mấy cái gân xanh.

“Hoàn toàn ngược lại tiểu thư, tôi thất bại! Nhưng đây là khảo nghiệm của Mary với tôi, chỉ cần tôi lấy ra thành ý bản thân, nàng một ngày nào đó sẽ bị tôi đả động.” Collins không tự giác thẳng lưng, tương đối có tin tưởng gật đầu.

Bentley tiểu thư tươi cười trở nên thập phần cứng nhắc. Nàng biết tỷ lệ Collins đả động được Mary cực kỳ bé nhỏ!

Darcy nắm chặt quyền đầu chậm rãi buông ra, con ngươi đen tối không rõ tỏa ra vài ánh sáng, nhưng rất nhanh đã bị hắn khép lại mí mắt che khuất. Hắn trầm mặc một lát, bỗng nhiên đứng lên gật đầu với Bennet phu nhân, “Phu nhân, tôi có may mắn đi thăm hoa viên của ngài không?”

“Đi thôi, đi thôi!” Bennet phu nhân khẩn cấp vẫy tay. Bà chịu không nổi Darcy trầm mặc ít lời, khuôn mặt hắn lạnh lẽo cứng rắn giống như tảng đá, nhìn khiến cho người khó chịu.

Darcy lễ phép xoay người, đi đến hoa viên.

Bentley tiểu thư cùng Haustein phu nhân cũng đứng dậy đi theo.

Cước bộ Darcy cứng nhắc, sắc mặt âm trầm nhanh chảy nước, nhưng hắn khắc chế xúc động đuổi người, tiếp tục tiến về phía hoa viên.

Cảnh đẹp trước mắt hấp dẫn toàn bộ tâm thần bọn họ, một phiên hoa thủy tiên lớn ở trong gió lạnh lạnh như băng lay động, đóa hoa thuần trắng, nhị hoa vàng nhạt, hương khí dày đặc, ở thời điểm vạn vật tiêu tụy vào đông, không thể nghi ngờ là một hồi đánh sâu vào thị giác cùng khứu giác.

“Trời à, thật đẹp!” Haustein phu nhân che ngực kêu sợ hãi.

Bentley tiểu thư không nói chuyện, mà trên mặt lại mang theo biểu tình mê say.

“Cám ơn ngài ca ngợi, phu nhân.” Mary đứng ở dưới mái hiên cùng Haustein tiên sinh nói chuyện với nhau chậm rãi đi tới.

Ánh mắt Darcy lập tức từ phiên thủy tiên dời đi, bình tĩnh nhìn về phía nàng. Nàng mặc một kiện quần trắng thật dày, bao trong một cái áo choàng vàng nhạt sắc, tóc vàng toàn bộ vấn ở sau đầu, lộ ra khuôn mặt trắng nõn tinh tế cùng lỗ tai khéo léo tinh xảo. Nàng so với hoa thủy tiên nở rộ còn đẹp hơn.

Darcy lại bắt đầu không khống chế được tim đập. Hắn nhanh chóng dời đi tầm mắt.

“Nghe nói mọi người phải về Luân Đôn.” Mary chủ động đáp lời. Nàng tự nhiên thấy hành động Darcy tránh né, âm thầm hối hận tối hôm qua ngây thơ trả thù. Xem ra Darcy tiên sinh đã không ôm hy vọng lấy được tha thứ của nàng, ngay cả liếc nhìn nàng nhiều một cái cũng không muốn.

“Đúng vậy.” Bentley tiểu thư thích ý trả lời. Nàng tà nghệ nhìn Mary, hy vọng có thể từ trên mặt nàng thấy biểu tình bi thương khổ sở, tựa như Jane vậy.

Nhưng là nàng thất vọng rồi, Mary mỉm cười vắn tao nhã như cũ, ngữ khí chân thành mở miệng, “Vây chúc mọi người thuận buồm xuôi gió.”

“Cám ơn.” Bentley tiểu thư lãnh đạm trả lời.

“Darcy tiên sinh lần này trở về sẽ không tính lại đến Lang Vaughn đi?” Mary trầm ngâm một lát, ma xui quỷ khiến hỏi. Tuy rằng biết rõ đáp án, nàng vẫn là muốn từ chỗ Darcy nghe hẳn chính mồm thừa nhận.

Bentley tiểu thư cũng đầy cỏi lòng chờ mong nhìn lại Darcy.

Bạc môi Darcy mân thành một đường thẳng tắp, sau một lúc lâu mới thấp giọng nói, “Đúng vậy.”

Bentley tiểu thư đắc ý nở nụ cười, giống như đánh một hồi thắng trận.

Cảm giác mát mát nhanh chóng biến mất, Mary cơ hồ ở trong giây lát liền không chế được cảm xúc. Nàng mỉm cười với Darcy nói, “Vây thật là rất tiếc nuối. Chúc ngài sau này hết thấy thuận lợi.”

Nàng quay đầu nhìn về phía Haustein, ôn thanh nói, “Haustein tiên sinh thích cái dạng điểm tâm gì? Tôi buổi sáng làm vài loại, chính ngài đi chọn lựa đi.”

Haustein miệng a đến sau tai, ân cần nói, “Cô thật sự là rất khăng khải Mary tiểu thư! Trở về Luân Đôn, tôi nhất định sẽ tưởng niệm cô, phi thường tưởng niệm!”

“Ngài là tưởng niệm tôi hay là tưởng niệm điểm tâm của tôi?” Mary trêu ghẹo.

“Đương nhiên là muốn niệm cô, nhân tiện mới tưởng niệm điểm tâm của cô.” Haustein thề son sắt.

Hai người đàm tiếu liền đi đến phòng bếp.

Darcy cương trực đứng ở tại chỗ, nhìn theo bọn họ đi xa, bạc môi mân nhanh lại mở ra lại không phát ra cái thanh âm gì. Khuôn mặt của hắn bình tĩnh như trước, mà đôi mắt thâm thúy đổ ra một tia rồi rầm cùng ẩn nhẫn.

Bentley tiểu thư nửa điểm cũng không nhận thấy được hắn khác thường, bám cánh tay của hắn nói, “Mary tiểu thư thật tài năng, hoa viên mùa đông cũng bị nàng để ý đẹp như vậy! Trời ạ, bên kia còn có vài khóm hồng, Darcy, theo giúp tôi đi nhìn một cái đi.”

Nếu Darcy không tính trở về, nàng cũng không keo kiệt ca ngợi tình địch.

Darcy rút cánh tay ra, ách thanh nói với nàng, “Thật có lỗi Caroline, tôi có chút không thoải mái, muốn ở trong phòng ấm áp đợi.”

Hắn hơi gật đầu, vội vàng rời đi.

Xét thấy sắc mặt hắn khó coi cùng mắt xanh đen, Bentley tiểu thư không nghi ngờ hắn, tiếc nuối nhún nhún vai, cùng Haustein phu nhân đi vào trong biển hoa.

Thời gian qua thật sự nhanh, mắt thấy sắp 8 rưỡi, Bentley chỉ đành hướng Bennet phu nhân cực lực giữ lại cáo từ.

Ngồi ở trên mã xa về Luân Đôn, Haustein vui rạo rức mở ra đồ ăn Mary đưa cho hắn. Hương khí đồ ăn nồng đậm ở trong toa xe phiêu tán, mọi người nhất tề nuốt ngụm nước miếng.

“Mary tiểu thư nói này phần phải thừa dịp nóng ăn, một phần khác cho dù để lạnh cũng mỹ vị như nhau, có thể mang về tặng người. Nàng nghĩ đến thật sự là rất chu đáo!” Haustein vừa cắn miếng lớn, vừa đỏ đô thì thầm.

Làm cho hắn đau lòng là, phần điểm tâm này rất nhanh đã bị mọi người cướp sạch, hắn vội vàng đem một cái hộp khác ẩn giấu về phía sau.

“Nha, thiếu chút nữa đã quên!” Hắn bỗng nhiên vỗ vỗ cái trán mình, từ phía sau lấy ra một cái hộp hình chữ nhật đưa cho Darcy, “Đây là lễ vật chia tay Mary tiểu thư tặng cho cậu. Nàng hy vọng cậu có thể lưu lại ấn tượng tốt đẹp đối với Lang Vaughn.”

Darcy vẫn trầm mặc không nói, liền ngay cả điểm tâm cũng không nhúc nhích một ngụm chợtngắt người, nửa phút sau mới phản ứng lại, vươn tay cầm lấy. Hắn gắt gao nhìn chăm chăm nó, trên mặt nhìn không ra biểu tình gì.

“Bạn không mở ra nhìn xem sao, Darcy?” Lòng hiếu kỳ Bentley sắp bạo loạn, hắn thậm chí muốn giúp bạn tốt mở quà.

Phát giác ý đồ của hắn, Darcy lạnh lùng liếc nhìn hắn một cái, sau đó mới thật cẩn thận mở hòm ra. Đây là một lọ rượu mơ, rượu dịch màu xanh biếc giống như bảo thạch thượng đẳng, vừa nhìn đã làm người say mê.

“Oa!” Ánh mắt Haustein cùng Bentley nhất tề phát ra lục quang.

Darcy theo bản năng bảo vệ bình rượu, lấy ra tờ giấy dưới đáy hòm.

Thẻ chữ viết Gothic tao nhã thần bí: tôi tự mình ủ mơ rượu, vị không tệ. Mặt khác, tôi tha thứ ngài, hy vọng ngài vĩnh viễn khỏe mạnh khoái hoạt!

Darcy ngăn khoe môi, nhưng vĩnh biệt lại làm cho tươi cười của hắn động lại. Thật sự không bao giờ trở lại nữa sao? Tâm của hắn mê mang trước nay chưa từng có.

“Hắc Darcy, nhanh chút mở ra để cho chúng tôi thưởng thức một ngụm!” Haustein khẩn cấp hô, tiếng la ở trong tầm mắt Darcy lạnh như băng tiệt tiêu.

Bentley vốn cũng muốn thúc giục thức thời ngậm lại miệng.

## 32. Chương 32

Đoàn người Bentley đi không đến vài ngày, Collins cũng cáo từ nhà Bennet. Ngần ngừn vài ngày ở chung, hắn thể nhưng cùng Lucas tức sĩ trở thành bạn vong niên, cực lực mời hắn sau lễ Noel đi Hunsford chơi một chút. Lucas tức sĩ cao hứng đáp ứng.

Lại qua nửa tháng, vợ chồng Gardner xa ở Luân Đôn bỗng nhiên tiến đến báỉ phỏng, cũng tính cùng nhà Bennet cùng nhau qua lễ Noel, đây thật sự là một niềm vui ngoài ý muốn.

“Mary, đây là con nên được.” Gardner phu nhân kéo Mary vào phòng mình, đưa cho nàng một phong thư.

“Sao nhiều như vậy? Không phải nói phân bốn sáu sao?” Mary nhìn chăm chăm chi phiếu 200 bảng Anh, nhúu mày hỏi.

“Đứa nhỏ, chờ chúng ta ký tốt phần văn kiện này xong ta mới có thể lấy tiền của con.” Cậu Gardner bỗng nhiên đẩy cửa tiến vào, dưới nách mang theo một phần văn thư.

Mary tiếp nhận văn thư nhìn kỹ. Đây là dựợng Philipps chế định, điều khoản phi thường rõ rang, cũng phi thường công bằng.

“Bạn, sao lại phân ba bảy?” Nàng thấp giọng hỏi.

“Ta nghe nói Collins đã tới.” Gardner tiên sinh sầu lo mở miệng, “Theo trong miệng ba con ta biết, hắn là một kẻ ngu xuẩn bất trị, vừa cầu hôn con, vừa cũng không có minh xác cự tuyệt Charlotte · Lucas theo đuổi hắn. Ta hy vọng con không cần gả cho hắn, đứa nhỏ. Tuy rằng đó là mẹ con chủ trương, nhưng ta phải nói thành thật nói, bà ngu xuẩn cùng Collins tương xứng! Ta chỉ có một đề nghị —— nên phân nhiều tiền hơn! Có tiền con còn sợ cái gì!”

“Đúng vậy, bảng Anh là bạn tốt nhất của nhân loại, con không nên cự tuyệt nó.” Mẹ Gardner gật đầu đồng ý. Vợ chồng hai người hiển hết bản sắc.

Trong lòng Mary ảm áp hoà thuận vui vẻ, ôm bả vai mẹ vô cùng thân thiết cọ cọ, “Con nhận đề nghị của hai người.”

“Vây thật sự là quá tốt.” Cậu Gardner tăng thêm ngữ khí, “Một năm chỉ cần bốn năm kiện là đủ rồi, dù sao cũng là bức tranh thêu Đông phương xa ngàn dặm mà đến, số lượng khẳng định thực rất thưa thớt. Nhưng càng là thưa thớt càng có thể bán ra giá cao! Để cho ta tới tính toán...”

Hắn nắm vuốt ngón tay, chắc chắn nói, “Một năm ít nhất cũng có thể có tám trăm bảng Anh thu vào. Mary, chúc mừng con, con là tiểu phú bà.”

Tám trăm bảng Anh, vậy là đủ rồi. Bất an trong lòng Mary biến mất không còn một mảnh.

Kế tiếp đó là lễ Noel náo nhiệt cùng to nhỏ vũ hội. Wickham sau khi Darcy rời đi liền xuất hiện ở tại Lang Vaughn. Hắn là tình nhân trong mộng của các cô nương Lang Vaughn, đi đến chỗ nào đều được chú mục.

Bởi vì Mary cảnh cáo, hắn đối với mấy chị em nhà Bennet kính nhi viễn chi. Nhưng loại thái độ lãnh đạm này ngược lại càng làm Elizabeth mê muội, ánh mắt của nàng se luôn không tự chủ được tùy tùng theo hắn, thấy hắn lộ ra biểu tình u buồn dưới đáy lòng sẽ hung hăng phỉ nhổ Darcy lãnh khốc vô tình.

Thẳng đến Wickham cùng Kim tiểu thư thành lập quan hệ quá mức thân mật, Elizabeth tâm lửa nóng mới dần dần phục hồi xuống, nhưng hảo cảm dưới đáy lòng đối với Wickham lại một chút cũng không giảm bớt. Nàng tự nhận so ra kém Kim tiểu thư mỹ mạo giàu có, Wickham có quyền lợi theo đuổi tốt hơn.

Mary một lòng đầu nhập vào nghiệp lớn thêu thùa, còn chuyên môn bảo thợ mộc giúp nàng làm một bộ khung thêu chuyên nghiệp, sợi tơ tốt nhất mua đủ. Nàng vì công việc lu bù lên liền mười ngày nửa tháng không ra cửa, cũng may cư dân Lang Vaughn đã quen ‘rút rè quá đáng’ của nàng, cũng không cảm thấy kỳ quái.

“Ôi, trời ạ! Đây là cái gì? Vì sao người sẽ ơ trên trời bay? Đây là cánh của các nàng sao? Nhìn qua tò mò quá!” Elizabeth mở cửa phòng Mary, dùng ánh mắt kinh ngạc trừng trừng bức thêu.

“Các nàng là thần Phật, tự nhiên sẽ bay. Đây không phải cánh, là tay áo, phục sức đặc sắc Đông phương.” Mary vẫn thêu, cũng không ngẩng đầu lên trả lời.

“Thật xinh đẹp, có loại cảm giác thần bí, giống như mộng!” Elizabeth chặc chặc tán thưởng.

“Nhưng là, thần Phật là cái gì vậy?” Nàng tò mò hỏi.

“Thần Phật là Phật giáo của người ở đó, liền giống thượng đế cùng thiên sứ của chúng ta. Người Đông phương hết lòng tin theo Phật giáo, đương nhiên, còn có đạo giáo.” Mary đơn giản giải thích.

Elizabeth cái hiểu cái không gật đầu, lẳng lặng ngồi ở bên người nàng trong chốc lát liền chịu không nổi đứng lên, “Mary, em chẳng lẽ chuẩn bị cả ngày ngốc như vậy sao? Ánh mắt của em sẽ chịu không nổi! Đêm nay Meriton có vũ hội, cùng chúng ta đi thôi. Em khẳng định không biết, bạn tốt của em, Kim tiểu thư sắp đính hôn!”

Mary rốt cục ngẩng đầu lên, biểu tình phi thường ngoài ý muốn, “Đính hôn? Cùng ai?”

“Cùng Wickham. Kim tiểu thư có một vạn bảng Anh tài sản có thể kế thừa, cưới nàng, Wickham sẽ không quá rất vất vả.” Elizabeth chưa xót nói.

Mary mày càng mặt nhăn càng chặt, cẩn thận đem châm dừng trên khung, đứng lên nói, “Em đêm nay theo mọi người cùng đi.”

Vũ hội cử hành ở trong nhà Kim tiểu thư, bố trí xa hoa không hề kém vũ hội Netherfield lúc trước.

Kim tiểu thư kéo cánh tay Wickham, nhận ánh mắt hâm mộ của các cô gái trẻ. Thấy Mary bước vào cửa, nàng đầu tiên là ngăn người, sau đó lập tức buông Wickham ra đi đến chỗ nàng.

Wickham cũng phát hiện người tới, sắc mặt kịch biến, nhìn Kim tiểu thư cùng nàng nóng hổi đón tiếp, trong lòng nổi lên dự cảm điềm xấu.

“Cậu rốt cục xuất hiện, bạn tốt! Cậu đã muốn buồn ở nhà nửa tháng cậu biết không?” Kim tiểu thư ôm bả vai Mary oán giận.

“Thực xin lỗi, gần nhất có việc.” Mary cùng nàng chạm hai má, thấp giọng hỏi, “Nghe nói cậu muốn đính hôn?”

“Nguyên lai mọi người đều truyền thành như vậy sao?” Kim tiểu thư có chút kinh ngạc, lắc đầu phủ nhận nói “Trước mắt còn không tính cái kia. Cậu có biết, tôi là thực cẩn thận, tuy rằng anh ta cũng đủ tao nhã mê người, nhưng còn không thể làm cho tôi vì hấn anh ta hấn điên đảo.”

“Vây là tốt rồi.” Mary yên tâm. Chính cái gọi là vật hợp theo loài, tính cách Kim tiểu thư cùng nàng cực kỳ tương tự, tuyệt sẽ không làm ra hành động tùy tiện.

“Nếu không là vì lo lắng cho cậu, hôm nay tôi cũng sẽ không xuất hiện ở trong này.” Mary cầm hai ly rượu, đưa cho Kim tiểu thư một ly. Kim tiểu thư nhú mày, ý bảo nàng tiếp tục nói.

“Cậu là từ miệng Wickham nghe nói ân oán của hấn cùng Darcy?” Mary nhấp một ngụm rượu.

“A, hấn ngay từ đầu liền nói cho tôi biết.” Kim tiểu thư trên mặt lộ ra thần sắc đồng tình.

“Chuyện xưa này hấn gặp người liền nói.” Mary cười nhạo, “Một kẻ sau lưng người nói bậy là thân sĩ thật chính sao? Một kẻ chung quanh tranh thủ đồng tình của mọi người nhưng không có dũng khí đối mặt nam nhân vật chính là nam nhân chân chính sao? Bạn tốt, tôi hy vọng cậu thật sự suy tư ẩn tình trong đó.”

Nói tới đây, Mary bỗng nhiên nhớ tới Darcy, vội vàng cúi đầu uống rượu che giấu hoảng hốt nơi đáy mắt. Tuy rằng Darcy cũng từng sau lưng ghét bỏ nàng, nhưng hấn thần nhiên thừa nhận mình sai lầm cũng ý đồ lấy được nàng tha thứ. Chuyện này bù lại phong độ thân sĩ hấn có tỳ vết. Nay nhớ lại, nàng lại một chút cũng không giận hấn.

Kim tiểu thư đối với ý kiến bạn tốt phi thường coi trọng, cúi đầu mân miệng nhỏ uống rượu, mắt lộ ra trầm tư.

“Tôi nghĩ cậu nói đúng. Hấn ở phương diện hành sự quả thật không đủ quang minh lỗi lạc, thậm chí có chút thủ đoạn đùa bỡn hiểm nghi.” Kim tiểu thư khổ cười rộ lên, “Tệ hơn là, tôi hiện tại mới phát hiện, cô gái bị hấn theo đuổi qua đều là gia đình giàu có.”

“Bạn tốt, một vạn bằng Anh của cậu trở hết tài năng cho cậu! Cậu khẳng định là giàu có nhất trong các nàng!” Mary trêu tức nhếch một bên lông mi. Loại nam nhân nịnh nọt này nàng đời trước thấy được nhiều, khả năng bọn họ bội bạc cơ hồ là trăm phần trăm.

“Không! Chồng của tôi có thể không có tiền, cũng có thể không anh tuấn, nhưng hấn không thể yêu bằng Anh của tôi còn hơn yêu người của tôi!” Kim tiểu thư nhấp một ngụm rượu, buồn khổ than thở nói.

“Cậu tin tưởng hấn yêu cậu? Hấn từng dùng loại ánh mắt này xem qua bao nhiêu nữ nhân?” Mary chỉ chỉ Wickham nhìn như mẫn nhân thâm tình, ở trên ngực Kim tiểu thư bị thương đâm thêm một đao.

Kim tiểu thư thống khổ rên rỉ, xoay người tránh đi Wickham nhìn chăm chú.

Sắc mặt Wickham trở nên phi thường khó coi.

Mary xa xa giơ lên ly rượu với hấn, sau đó uống một hơi cạn sạch. Động tác này nhìn như lễ phép, kì thực tràn ngập ý tứ hàm xúc khiêu khích cùng uy hiếp.

Wickham cưỡng chế trong lòng nổi giận, gật gật đầu với nàng liền chui vào đám người.

“Hấn còn nhìn tôi sao?” Kim tiểu thư cũng một ngụm uống hết ly rượu, có chút chật vật hỏi.

“Hấn đã sớm tránh ra.” Ngỡ khí Mary thần nhiên.

Kim tiểu thư đột nhiên xoay người, ở trong đám người sưu tầm thân ảnh Wickham, phát hiện hấn đang cùng một đám cô nương trêu đùa, ánh mắt ôn nhu đa tình như vậy, khóe môi nàng gợi lên, tươi cười lạnh như băng, “A ha, một vị thân sĩ hoàn mỹ cỡ nào! Hấn luôn có biện pháp làm cho các cô gái vì hấn mê muội.”

Mary liếc mắt nhìn nàng một cái, ngỡ khí thần trọng, “Có một câu cậu nhất định phải biết —— nam nhân đa tình vô tình nhất. Về sau trăm ngàn lần đừng yêu kẻ cùng loại!”

“Tôi đã biết, tôi cũng không thương hấn!” Kim tiểu thư nâng cằm, một lần nữa tìm về kiêu ngạo.

“Cám ơn cậu bạn tốt! Cậu là bạn thân duy nhất đời này của tôi!” Kim tiểu thư dùng sức ôm Mary, hôn hai gò má nàng.

“Tránh ra, miệng toàn mùi rượu!” Mary ghét bỏ giơ tay ngăn cách môi của nàng.

“Câu cho là cậu rất dễ chịu sao?” Kim tiểu thư buồn bực reo lên.

Hai người đối diện, nhất tề cười rộ lên.

Wickham vẫn chôn ở trong đám nữ nhân, hắn phát hiện Kim tiểu thư không hề giống như thường ghen tuông đi tới kéo hắn đi. Nàng thậm chí không đem con mắt nhìn hắn, vẫn cùng cái nữ nhân kia ngồi cùng một chỗ nói chuyện với nhau, khi thì phát ra tiếng cười vui sướng. Nàng làm như không thấy hắn, loại thái độ này lại quá rõ ràng.

Một tia may mắn dưới đáy lòng Wickham cuối cùng cũng hết, khuôn mặt hắn vắn vẹo trong một cái chớp mắt lại rất nhanh điều chỉnh lại, càng ân cần đầu nhập cùng đám nữ sĩ nói chuyện.

9 giờ rưỡi, vũ hội đã xong, các tân khách lục tục đi đến trước cửa, lấy đi mũ cùng áo khoác đã gửi.

“Mary tiểu thư, chờ một chút.” Wickham gọi lại Mary.

“Anh có chuyện gì?” Đuôi lông mày Mary mang theo một chút chê cười.

“Phá hủy chuyện tốt của tôi, cô có phải rất đắc ý hay không?” Trên mặt Wickham mang cười, trong mắt màu lam lại tràn ngập oán hận.

“Đúng vậy, có điểm đắc ý.” Mary ăn ngay nói thật.

Hai tay Wickham đặt bên người gắt gao nắm lại, phát hiện Bennet tiên sinh đi tới chỗ bọn họ, chỉ đành vội vàng chốt hạ nói, “Mary tiểu thư, tôi dám cá, cô sau này nhất định sẽ hối hận!”

Mary không sợ hãi chút nào cười. Nàng từng là tướng môn hổ nữ, nàng từng là Nhân Hiếu công chúa, nàng từng chết đi trọng sinh. Trên thế giới này không có gì có thể làm nàng sợ hãi.

Wickham liếc nhìn nàng một cái thật sâu, lòng tràn đầy thất bại rời đi.

TP: Ta nhớ đến một câu nói “Không sợ tặc trộm chỉ sợ tặc nhớ thương”!!

### 33. Chương 33

Lễ Noel trôi qua, vũ hội ở Lang Vaughn dần dần giảm bớt. Jane cùng Elizabeth mỗi ngày đều muốn mạo hiểm gió lạnh dạo một vòng ở bên ngoài, đường đến Netherfield đều bị các nàng mài mòn.

“Sao rồi, Bentley tiên sinh còn chưa trở về sao? Hắn không phải cam đoan với con sao, nói qua lễ Noel hắn nhất định sẽ trở về gấp.” Bennet phu nhân đối với việc Bentley kéo dài phi thường bất mãn.

Jane uể oải ngồi ở trên sofa, trầm mặc nghe mẹ oán giận.

Elizabeth ôm bả vai của nàng không biết an ủi.

Mary muốn nói gì, nhưng là cuối cùng lại khắc chế. Nàng cảm thấy dự cảm của mình trở thành sự thật, Bentley thực sự có thể không trở lại. Rời khỏi Lang Vaughn, hai bà chị của hắn không bao giờ thêm duy trì hư tình giả ý đối với Jane, nếu có thể cản trở cộc hôn sự này, các nàng nhất định sẽ đem hết toàn lực. Mà thật đáng buồn là, Bentley là kẻ không có chủ kiến, chỉ cần người khác lặp lại ghé vào lỗ tai hắn khuyên bảo, không cần ba ngày hắn có thể thay đổi chủ ý.

Sự thật chứng minh Mary đoán đúng rồi. Hôm nay, Jane thu được thư Caroline · Bentley gửi, nói rằng bọn họ không về Lang Vaughn nữa, thuê kỳ Netherfield vừa đến bọn họ sẽ thoái tồ, nói Jane không cần quá mức thương tâm thất vọng.

“Em không tin, đây nhất định không phải sự thật!” Elizabeth đá giấy viết thư nói.

Sắc mặt Jane tái nhợt, không nói được một lời.

“Em cảm thấy giản yếu chuẩn bị tâm lý thật tốt, Bentley tiểu thư nói thật có thể là thật.” Mary bình tĩnh mở miệng.

“Cảm tình Bentley đối với Jane nóng cháy ai nấy đều thấy được, hấn làm sao có thể bỏ đi không trở lại? Chẳng lẽ thời gian một tháng có thể làm hấn hoàn toàn quên Jane sao? Tuyệt đối không thể! Jane, chờ một chút đi, này chính là lời nói một bên của Bentley tiểu thư, không chắc qua vài ngày Bentley sẽ tự mình viết thư giải thích hết thảy cho chị.” Elizabeth khẳng định nói.

Jane suy yếu gật đầu.

Mary nhu ần cái trán, không cho phép lại nói cái gì.

Ba chị em ước hẹn tốt không đem chuyện này nói cho Bennet phu nhân, miễn cho bà nổi điên lải nhải với Jane. Này sẽ làm mọi người nhà Bennet lâm vào lốc xoáy thống khổ.

Lại qua nửa tháng, vợ chồng Gardner chuẩn bị cáo từ, Mary đi theo bọn họ tới Luân Đôn, mang theo một bộ tác phẩm nàg vừa thêu tốt.

“Jane, em cảm thấy chị tất yếu cần đổi một hoàn cảnh, chị gần nhất càng ngày càng trầm mặc, như vậy đi xuống sẽ đối với sức khỏe tạo thành thương tổn. Cho nên, cùng em đi Luân Đôn đi.” Trước khi đi Mary luôn du thuyết mãi.

“Không được, chị nghĩ chờ một chút, miễn cho bỏ lỡ hấn ở trên đường.” Jane lắc đầu.

Từng người nhà Bennet cắt đứt thiên tính cổ chấp, Mary không thể không buông tha.

Màu xám là sắc điệu chủ yếu của Luân Đôn, người đi đường vẻ mặt lạnh lùng vội vàng quay lại, xe ngựa xa hoa lộp bộp rung động, cô nhi ần xin chung quanh, làm sông Thames tanh hôi. Nơi này dị thường khác xa Lang Vaughn yên tĩnh tường hòa, lại có mỹ cảm khác loại phồn hoa đại khí.

Ở các nơi Luân Đôn du lãm vài ngày, Mary rất nhanh liền thích ứng cuộc sống nơi này.

“Con yêu, cửa hàng liền phiền toái con chiếu khán, tiền lương trước đó một phần không ít, nếu bán được hàng, ta sẽ còn trích phần trăm cho con.” Cậu Gardner dùng sức phát bả vai Mary. Hấn cùng vợ muốn đi Liverpool lấy hàng hóa, rời đi Luân Đôn một hai tuần lễ.

“Con không cần tiền lương cùng trích phần trăm.” Mary lại nói rõ.

“Mary, tiền bạc hai bên thỏa thuận xong, kính thương là truyền thống nhà Gardner chúng ta. Nếu con về sau muốn tự nuôi sống chính mình, tốt nhất là hiện tại mà bắt đầu thói quen ‘Tính toán chi li’. Gửi bán bức tranh thêu ở cửa hàng của ta không phải chuyện lâu dài, con nên có quyết định của chính mình, nhưng cũng cần đại lượng tiền tài.” Gardner nghiêm túc nói.

Mary ngây ngấn cả người, sau một lúc lâu thận trọng gật đầu. Nàng không nghĩ tới cậu sẽ vì nàng lo lắng lâu dài như vậy, hấn thậm chí nhìn ra nàng tính độc thân. Này thật sự là rất thần kỳ, bà ngoại nhất định đem toàn bộ trí tuệ đều giao cho cậu, cho nên dì cùng mẹ mới có thể ‘Đơn giản’ như vậy.

Nghĩ đến đây, Mary nhin không được cười nhẹ.

Cửa hàng cậu Gardner gọi là ‘Gardner’, chiếm cứ một vị trí cũng không quá tốt trên phố Seyd. Tủ kính rộng thoáng hấp thu ánh sáng sung túc, bốn mươi mấy hộp đựng đầy châu báu ở mặt tiền, một ít mũ dạ cùng một ít đồ vật mới mẻ.

Vài ngày này buôn bán thực thuận lợi, Mary dần dần bắt đầu quen thuộc.

Chuông đặt ở cửa phát ra tiếng vang thanh thúy, Mary từ trong sổ sách ngẩng đầu, mỉm cười nói, “Buổi chiều tốt lành các vị tiên sinh, xin hỏi mọi người muốn xem cái gì?”

Đi vào là hai vị nam sĩ, ăn mặc đều thực chú ý, một vị thân hình đặc biệt cao lớn, áo khoác nhung sáng bóng vừa thấy liền dị thường sang quý, dưới chân đi một đôi giày Oxford màu đen, viền giày có hoa văn kỳ lạ, rất có phong phạm thân sĩ thanh lịch.

Đây là hai kẻ có tiền. Mary yên lặng đánh giá.

“Xin chào nữ sĩ, xin hỏi Gardner tiên sinh ở đây sao?” Nam nhân hơi gầy có lẽ hỏi.

“Ngài ấy đi Liverpool, một hai tuần lễ mới có thể trở về.” Mary chi tiết trả lời.

“Hai người có việc không ngại nói cho tôi biết, có lẽ tôi có thể hỗ trợ.” Nàng khép sổ sách lại, mỉm cười gật đầu với hai người.

Cô gái cử chỉ thông dong tao nhã, ngữ khí bình tĩnh lạnh nhạt mang theo ma lực làm người ta tin phục, vị nam sĩ nhìn lại bằng hữu bên người, thấy hần hơi gật đầu mới từ trong túi tiền xuất ra một cái khăn tay.

“Xin hỏi đây là cửa hàng này bán ra sao?” Hần đưa khăn tay đến trước mặt Mary.

Nam nhân bên người hần dùng tầm mắt lợi hại nhìn thẳng Mary, giống như đánh giá nàng có thể nói dối hay không.

Lai giả bất thiện a! Trong lòng Mary cảm thán, trên mặt lại mang theo mỉm cười nhạt nhẽo, mở khăn tay ra nhìn nhìn, kinh ngạc nhũu mày. Đây không phải nàng thêu sao?

“Đúng vậy, đây là cửa hàng bán ra, xin hỏi có vấn đề gì sao?” Mary không chút do dự đáp.

Nam nhân cao lớn đối với thái độ của nàng thực vừa lòng, trầm giọng hỏi, “Nữ sĩ, lúc trước khi tôi mua khăn tay này, Gardner tiên sinh từng cam đoan với tôi nó đến từ Đông phương...” Hần đành chỉ đề tài, nhìn lại bằng hữu bên người.

Người nọ tiếp tục tiếp lời, “Nhưng là thực hiển nhiên, các người lừa gạt chúng tôi.”

Mary mỉm cười như trước, nửa điểm cũng không xuất hiện thất kinh như trong tưởng tượng hai vị nam sĩ. Nàng ôn thanh hỏi, “Nó quả thật đến từ Đông phương, tôi có thể cam đoan. Có thể nói cho tôi biết, hai người vì sao sẽ có hoài nghi này?” Linh hồn của nàng đến từ Đông phương, tài nghệ của nàng đến từ Đông phương, thời điểm nói lời này nàng một chút cũng không chột dạ.

“Hoa thực được, loại đồ án này ta chưa từng ở trên bức tranh thêu Đông phương gặp qua. Bọn họ yêu thích Mẫu Đơn, Hà Hoa, Thạch Lưu, Hải Đường, sơn trà... Cũng sẽ không thêu hoa thực được!” Nam nhân thấp gầy không ngừng lấy tay chỉ điểm quây, thần sắc càng ngày càng phần nộ.

“Xem ra ngài đối với bức tranh thêu Đông phương rất có nghiên cứu?” Mary nhũu mày nhìn hần.

“Đúng vậy, tôi có tình cảm chân thành với bức tranh thêu Đông phương!” Nam nhân thấp gầy gật đầu thật mạnh, nghĩ đến Mary sắp khuất phục.

“Như vậy ngài hiểu biết châm pháp thêu của Đông phương sao? Để cho tôi tới nói cho ngài, khối khăn tay này dùng là là thêu pháp Đông Phương Thực thêu. Thực thêu có 139 loại châm pháp, bức tranh thêu này dung hợp ít nhất 10 loại châm pháp, phân biệt là sọc, xe ngưng châm, hử châm, khẩu châm, tục châm, toa châm, rút châm, tát châm, phi châm, cổn châm, thể này mới đem các loại sắc điệu hỗn hợp tự nhiên như thể, xây dựng ra cảm giác đóa hoa tầng tầng lớp lớp chân thật. Vì thỏa mãn yêu cầu vị tiên sinh này, bằng hữu cậu tôi ở công ty viễn dương cố ý bái phỏng một vị tú nương Đông phương mới mang về này tác phẩm nghệ thuật đông tây phương kết hợp này, không nghĩ tới ngược lại đưa tới của hai người hoài nghi. Thật sự là có lỗi, lần sau chúng tôi không bao giờ làm điều thừa nữa.”

Cô gái lưu loát nói xong, sau đó cúi đầu thật sâu với hai người.

Nam nhân thấp gầy bị thuật ngữ chuyên nghiệp của nàng nói đầu óc choáng váng, dùng sức nhắm mắt rồi thận trọng cầm lấy khăn tay nhìn kỹ, càng xem càng kinh hãi, sắc mặt phần nộ dần dần bị chột dạ thay thế.

Nam nhân thân hình cao lớn nhũu mày nhìn hần, ngữ khí phi thường hờn giận, “John, đừng nói cho tôi phán đoán lúc trước là sai lầm.”

“Thực thật có lỗi Sterling bá tước, tôi chỉ sợ là.” John gian nan gật đầu. Hắn lúc ấy vừa nhìn thấy hoa thực được loại đồ án hoàn toàn Âu hoá này liền làm ra phán đoán, tuy rằng đối với phương diện châm pháp vẫn còn nghi vấn, lại vẫn là bị tư duy cố hữu đánh lừa. Ai có thể nghĩ ra bức tranh thêu dĩ nhiên là điểm chủ ngàn dặm xa xôi tìm tú nương Đông Phương nhờ làm? Chỉ là phân tâm ý này liền cũng đủ cảm động Sterling bá tước.

Bá tước? Đây là một vị quý tộc a, bọn họ quả nhiên rất nhiều tiền. Mary âm thầm gật đầu.

Sterling bá tước mím môi, không có làm khó dễ đương trường, mà là cúi đầu thật sâu với Mary, “Bởi vì thuộc hạ sai lầm mang đến không tiện cho cô, vì thế tôi cảm thấy vạn phần thật có lỗi. Mời cô tha thứ chúng tôi lỗi mẫn.”

Tiếng nói của hắn thập phần trầm thấp khàn khàn, nhẹ nhàng gãi màng tai người, giống như một trận gió nhẹ buồm bình làm người ta tâm ngứa. Nhưng Mary coi như đối mị lực cá nhân của hắn không hề có cảm giác, biểu tình bình thản xua tay, “Không có vấn đề gì Sterling bá tước.” Dứt lời nàng dừng một chút, tiếp tục tiếp lời, “Xem ra, ngài có vẻ đối bức tranh thêu Đông phương phi thường yêu thích, trong điểm chúng tôi vừa lấy được một kiện tinh phẩm, ngài có hứng thú nhìn một cái sao?”

Ánh mắt nàng nóng bỏng không phải đang nhìn quý tộc anh tuấn, mà là đang nhìn một đồng lớn bằng Anh. Trừ bỏ Darcy, toàn bộ gương mặt nam nhân Anh quốc ở trong mắt nàng đều là một mảnh mơ hồ.

Sterling bá tước tao nhã nở nụ cười, “Thỉnh đem ra nữ sĩ.” Lại mua một kiện hàng hóa là hắn bồi thường, chẳng sợ hàng hóa hắn không thích, hắn cũng không tính cự tuyệt.

Mary từ gian bên cạnh kéo ra một khối vật phẩm hình chữ nhật dùng vải trắng bao vây. Bỏ vải che, nàng đem vật phẩm dựng lên trước mặt Sterling, “Đây là một phiên tiểu bình phong Đông phương, dùng để trang trí phòng.”

Hô hấp hai vị nam sĩ không hẹn mà cùng ngừng lại. Bình phong hoàn toàn dùng nâu, đen, vàng sẫm, vàng thâm chủ đạo, sắc điệu âm u, sợi tơ vẽ bề ngoài mà thành, vân văn giống như lốc xoáy, cung nữ lưu thủy vũ động, Phật tổ bi thiên mẫn nhân... Đồ án thần bí đem người dẫn vào một cảnh trong mơ quái dẫn mà lại kỳ diệu.

“Ôi, trời ạ, nó thật đẹp! Thật sự là rất đẹp!” John kích động đến sắc mặt đỏ lên.

Ánh mắt Sterling si mê, muốn đưa tay chạm đến bình phong lại bị Mary ngăn lại, “Hai người nhìn nhìn lại mặt này.” Cái giá bình phong hoạt động, nhẹ nhàng vô liên chuyển.

Một khác mặt là một gốc cây Thạch Lưu, đoá hoa Thạch Lưu đỏ bừng nở rộ, quả Thạch Lưu cực đại áp đầu, thanh hồng giao nhau, vỏ trái cây bị vỡ ra, lộ ra Thạch Lưu bên trong trong suốt, nước no đủ làm cho người ta hận không thể cắn một ngụm. Đây là một cảnh tượng xanh um tươi tốt, sinh cơ bừng bừng, hoàn toàn dị thường khác xa một khác mặt thần bí lưu tinh.

“Hai, hai mặt thêu?” John đã bị kích động nói năng lộn xộn.

“Tôi vẫn nghĩ đến đó chỉ là truyền thuyết!” Sterling kinh ngạc nhìn về phía Mary.

“Hai vị tiên sinh quả nhiên đối với bức tranh thêu Đông phương rất có nghiên cứu.” Mary gật đầu.

“Thượng đế, người Đông Phương là làm như thế nào làm được? Làm thế nào mới có thể đem hai loại phong cách dị thường khác xa hoàn mỹ hiện ra ở hai mặt mặt vải? Sterling bá tước, ngài nhất định phải mua, sau đó cởi bỏ huyền bí này!” John gọi tới gọi lui, một chút nhìn xem mặt này, một chút lại nhìn xem mặt kia, ánh mắt đều nhanh trừng ra.

Sterling cùng Mary cũng không quan tâm hắn.

“Cho một cái giá đi nữ sĩ.” Sterling chỉ ở nhất định phải có.

Mary khoa tay múa chân làm cái thủ thế mịt mờ.

“Rất quý!” Sterling nhú mày.

“Vậy ngài còn có thể ở Anh quốc tìm được bức tranh thêu như vậy sao? Nếu có thể, tôi liền đánh cái chiết khấu cho ngài.” Mary mỉm cười, lộ ra răng nanh trắng nõn.

Sterling cũng mỉm cười với nàng, mị lực toàn bộ khai hỏa.

Mary trừng mắt nhìn, lẳng lặng chờ đợi.

Qua vài phút, Sterling đành bại trận, thở dài nói, “Được rồi, cô thắng.” Hắn vẫn là lần đầu tiên gặp được nữ nhân đối với mị lực của hắn làm như không thấy.

“Thành giao!” Mary vừa vui vẻ trả lời vừa cẩn thận đem bình phong bỏ vào hộp đặc biệt. Một tác phẩm liền buôn bán lời 300 bảng Anh, nàng đối với tương lai tràn ngập tin tưởng.

## 34. Chương 34

Tính xong thu nhập một ngày, Mary ngủ tốt.

Thời gian giữa trưa ngày hôm sau, chuông trên cửa vui vẻ vang lên, Mary buông công tác trong tay, đi tới cửa nghênh đón, “Xin chào hai vị, xin hỏi hai người muốn xem cái gì?” Ánh mắt nàng nóng bỏng nhìn về phía nữ sĩ ăn mặc xa hoa. Bằng kinh nghiệm của nàng, chỉ cần chiêu đãi tốt nữ sĩ, nam sĩ bình thường đều vui vẻ trả tiền.

“Buổi chiều tốt lành.” Nữ nhân nũng nịu đáp lại.

Nam nhân dùng ánh mắt kỳ dị quét qua Mary làm như không thấy hắn.

“Cây quạt này là kiểu dáng mới nhất, nan dùng ngà voi điêu khắc mà thành, trơn nhẵn linh hoạt...” Cổ tay nàng khéo léo, cây quạt liền ở trên tay nàng dạo qua một vòng, sau đó giống như đóa hoa đột nhiên nở rộ, kích khởi một làn gió thơm.

“Mặt quạt là phong cách Xiêm La điển hình, được khảm vỏ sò, ở dưới ánh mặt trời hoặc ngọn đèn chiếu xuống sẽ có vẻ phi thường đẹp để quý giá, huân hương chẳng sợ nửa năm cũng sẽ không biến mất...” Đầu ngón tay nàng hơi dạn, mặt quạt ngay tại lòng bàn tay nàng linh hoạt chuyển động.

Nữ nhân đã sớm xem ngậy người, không đợi nàng nói xong liền vội vàng cắt đứt, “Cô đợi chút, vừa rồi mấy cái động tác lại làm một lần cho tôi xem!” Đối phương làm động tác với cây quạt thật sự là rất tao nhã rất mê người, nàng nhất định phải học được!

Mary ngẩn người, lúc này cười rộ lên. Nhóm quý nữ Đại Hạ cũng đam mê thưởng thức cây quạt, mở quạt, quạt, đóng quạt đều có rất nhiều thủ pháp độc đáo, thậm chí còn có thể biến thành vũ đạo xa hoa. Nhưng nữ nhân Anh quốc lại không chú ý như vậy, các nàng bình thường chậm rãi đem cây quạt mở ra, hoặc vỗ rất nhanh, hoặc vỗ chậm rãi, sau đó lại dùng hai tay đem cây quạt khép lại. Tuy rằng thủ pháp không giống đại biểu hàm nghĩa không giống, có thể dùng để khiêu khích hoặc cự tuyệt nam sĩ, nhưng động tác này thật sự không tinh xảo đẹp mắt.

“Tôi đây lại làm một lần, ngài xem cẩn thận.” Cổ tay Mary run lên, cây quạt liền lên tiếng trả lời khép lại.

Ánh mắt nữ nhân trừng lớn hơn nữa. Động tác này quả thực cực kỳ tiêu sái!

Mary đem động tác lúc trước lại làm một lần, cho dù đã thả chậm tốc độ, nhưng mây bay nước chảy lưu loát sinh động vẫn như cũ làm nữ nhân xem đỏ mắt, cũng làm cho nam nhân làm bạn của nàng có hứng thú gọi lên khoe môi.

“Mẫu chốt là cổ tay muốn sử dụng lực vừa đúng, lại phối hợp động tác ngón tay linh hoạt. Ngón tay không cần nắm quá chặt, hơi thả một chút đường sống.” Mary vừa giải thích vừa đem cây quạt đưa tới trong lòng bàn tay nữ nhân.

Nữ nhân lập tức diễn luyện, thất bại liền đô đô thì thầm, thành công liền hi hi ha ha, một người chơi đùa bất diệc nhạc hồ.

Mary mỉm cười chờ đợi, trên mặt chút không có thần sắc không kiên nhẫn. Nàng biết, người Anh quốc cực kỳ chú ý phong độ, đặc biệt cái gọi là ‘xã hội thượng lưu’. Bọn họ tuyệt đối làm không ra cái loại hành động đem người ép buộc chết khiếp lại cái gì cũng không mua. Ngược lại, chỉ cần bọn họ cảm thấy vừa lòng hoặc áy náy, chẳng sợ không cần làm gì bọn họ cũng sẽ hào phóng bỏ tiền.

Mary nhìn xem thú vị, nam sĩ một mực yên lặng không lên tiếng bỗng nhiên dùng đầu ngón tay gõ quầy, hấp dẫn lực chú ý của nàng.

“Tiên sinh, ngài muốn mua một cái đồng hồ?” Nàng lập tức đi đến trước mặt nam nhân, đưa hai cái đồng hồ hắc vừa rồi vẫn chăm chú nhìn lấy ra.

“Cô cảm thấy cái nào càng thích hợp với tôi?” Nam nhân có lẽ hỏi.

Ngón tay Mary mảnh khảnh trượt qua hai cái đồng hồ, sau đó cầm lấy cái đồng hồ vàng khảm ngọc bích lên nói, “Cái này tiên sinh. Ngài hôm nay mặc phi thường xa hoa, cần một cái đồng hồ càng xa hoa đến phụ trợ.” Trên thực tế, nàng đối với phối hợp phục sức nam nhân không biết gì cả, lý do duy nhất lựa chọn cái đồng hồ này là nó cũng đủ sang quý.

Nam nhân nở nụ cười, tiếp nhận đồng hồ nói, “Tôi còn tưởng rằng, phục sức xa hoa cần phối hợp vật phẩm trang sức giản lược.”

“Có lẽ người khác sẽ cho là như vậy, nhưng khí chất ngài cũng đủ tôn quý, vật phẩm trang sức lại xa hoa hơn cũng có thể bị ngài hoàn toàn nắm trong tay. Tôi nghĩ, ngài cần bản không có cái loại phiền não ‘Không biết nên mặc cái gì, sau đó đứng ở trước gương sầu mi khổ kiếm mấy mấy giờ.’” Mary nghiêm trang vuốt mông ngựa. Loại kỹ năng này tuy rằng không dung từ lâu, nhưng nàng một chút cũng không mới lạ.

Nam nhân thích ý nở nụ cười, đem đồng hồ màu vàng xích trên áo.

“Tiểu thư, cô nói quá đúng! Adam quả thật mặc cái gì cũng đẹp!” Nữ nhân cầm mấy cây quạt đi tới, đặt ở trước mặt Mary, “Chỗ này đều là tôi vừa rồi thường thức qua, cô tính tiền cho tôi.”

“Còn có cái đồng hồ này.” Nam nhân chỉ chỉ áo mình.

“Tổng cộng 165 bảng Anh, tôi chiết khấu còn 80%, 132 bảng Anh.” Mary nhanh báo ra con số.

Nam nhân lấy ra 150 bảng Anh.

Mary đang muốn tìm tiền trả lại, bị hắc ngăn trở, “Tiền thừa cứ cầm đi, vì cảm tạ cô kiên nhẫn chỉ giáo Rebecca.”

Rebecca nghe xong phi thường cao hứng, ôm lấy cánh tay hắc làm nũng lay động hai cái.

Mary sảng khoái đem tiền lẻ thu trở về, nhìn bóng dáng hai người hô, “Xin cảm tạ khăng khải của hai người, hoan nghênh lần sau lại đến.”

Giữa trưa ngày thứ ba, tiếng chuông vang lên, Mary ngẩng đầu nhìn ra, một nam một nữ kéo tay nhau tiến vào, quần áo phi thường xa hoa. Nàng lễ phép tiến lên nghênh đón, “Xin chào hai vị, hai vị muốn xem cái gì?”

Nam nhân thân hình cao lớn nhú mày chăm chú nhìn nàng vài giây, sau đó vỗ vỗ mu bàn tay nữ nhân, “Mina, em nghĩ muốn cái gì cứ việc đi chọn.”

Nữ nhân cười duyên, đi thẳng đến quầy châu báu. Mary vội vàng đuổi kịp.

“Vòng cổ màu chanh, đồ cùng bạc cùng váy của ngài hôm nay thực phối hợp. Nhưng là nếu ngài muốn càng thêm tuyệt vời, tôi đề nghị ngài mua màu trắng bạc, nó có thể chiết xạ ra đủ mọi màu sắc quang mang, phiền phức lại lộ ra đơn giản, hình thức cũng phi thường thanh lịch, có thể phối hợp mọi loại váy của ngài.” Mary đề nghị đứng trọng tâm. Nàng từ nhỏ nhận giáo dục khiến nàng đối với việc phối hợp nữ trang phi thường tinh thông.

Nữ nhân cầm lấy hai kiện vòng cổ khoa tay múa chân với gương, cuối cùng tiếp thu ý kiến của nàng.

Mary kiên nhẫn cùng nàng chọn lựa, ở thời điểm nàng thử đeo đi chiếc cổ vị nam sĩ kia.

“Tiên sinh, ngài muốn mua đồng hồ?” Nàng đi qua, lấy ra hai cái đồng hồ nam nhân đang nhìn, trong lòng nảy lên một loại cảm giác quen thuộc khó hiểu.

Nam nhân quý dị nhìn nàng, sau một lúc lâu mới đáp, “Đúng vậy. Cô cho rằng cái nào càng thích hợp với tôi?”

“Cái này đi, ” Mary không chút do dự lấy ra đồng hồ vàng khảm ngọc bích, “Ngài ăn mặc thập phần đơn giản hào phóng, cần phối hợp một kiện phụ tùng xa hoa đến bảo trì cân bằng.”

Nam nhân cúi đầu, bả vai bị kích thích.

Mary nhú mày, dùng ánh mắt đầy vẻ kỳ quái nhìn hắn.

“Tôi nghĩ đến giản lược phối hợp giản lược mới là chân chính cân bằng.” Nam nhân ngẩng đầu, khoe miệng hơi cong.

“Có lẽ người khác sẽ cho rằng như vậy, nhưng khí chất ngài cũng đủ tôn quý, vật phẩm trang sức lại xa hoa hơn nữa cũng có thể bị ngài hoàn toàn nắm trong tay.” Lời kịch Mary với nhóm nam sĩ tiêu thụ hàng hóa vĩnh viễn chỉ có một bộ như vậy.

“Ha ha ha...” Nam nhân cười đến nước mắt đều ra.

Mary nâng cằm, dùng ánh mắt ý hỏi nhìn về phía hắn.

“Thật có lỗi nữ sĩ.” Nam nhân vừa cười vừa xua tay, “Tôi bỗng nhiên nhớ tới một chuyện rất thú vị.”

Mary gật đầu tỏ vẻ lý giải, phát hiện nữ nhân đã chọn tốt, ngoác nàng ý bảo tính tiền, nàng lập tức đi qua.

Nam nhân hào phóng thanh toán tiền, tiếp nhận hộp Mary gói, lúc gần đi bỗng nhiên tiến đến bên tai nàng nhẹ giọng nói, “Nữ sĩ, tôi nghĩ cô vẫn không nhận ra tôi đi? Lúc trước cô bán cho tôi một phiên bình phong, sau đó cùng tôi đẩy mạnh tiêu thụ hai cái đồng hồ vàng giống nhau như đúc. Tôi là Sterling, Adam · Sterling.”

Mary trợn mắt há hốc mồm nhìn hắn, lập tức vỗ ngực sợ hãi.

Bá tước Adam · Sterling lại cười to, ôm bạn gái đang mặc danh kỳ diệu đẩy cửa đi xa. Vị tiểu thư nhân viên mật dịch này thật sự là rất thú vị! Thế nhưng ba lượt gặp mặt đều không nhớ được khuôn mặt anh tuấn của hắn!

Từ ngày đó về sau, bá tước Sterling luôn luôn muốn tới ‘Gardner’ mua sắm, mỗi lần đều mang theo bạn gái không giống. Hắn luôn ý đồ cùng Mary đáp lời, mời nàng ra ngoài du ngoạn, đều bị Mary cự tuyệt.

Không nói tước vị hắn cao không thể với, lại nói bản tính hắn chơi trò nhân gian liền cũng đủ khiến cho Mary cảnh giác. Hai năm thời gian bảo an cũng không ngắn lắm, nói dài cũng không dài, còn không có thể hoàn toàn bỏ tư tưởng bảo thủ trong khung của nàng. Nàng không thích nam nhân tính xâm lược quá mạnh mẽ, đối với các loại vũ hội cũng không có hứng thú. Đương nhiên, đây cũng không ảnh hưởng đến nàng cùng người khác giao tế, nàng cả đời thoải mái phật phùng, bởi vậy am hiểu sâu bí quyết cùng người ở chung.

“Nữ sĩ, vòng cổ ngọc bích này quả thực là cho vì ngài làm nên, nó phụ trợ da thịt tuyết trắng của ngài cùng ánh mắt màu lam. Đeo nó lên ngài thật sự là chói lọi.” Mary vừa tính toán vừa khen ngợi khách hàng. Nàng đối với công tác tiêu thụ càng ngày càng thuần thực, chỗ thiếu hụt duy nhất là nàng không nhớ được gương mặt khách lạ cùng khách quen.

“Cô nói đúng vậy.” Nữ nhân ở trước gương quẹo trái quẹo phải, thần sắc thực vừa lòng.

Nam nhân của nàng lại không đem ánh mắt đặt ở trên người nàng, mà là tiến đến bên tai Mary thấp giọng hỏi, “Cô thích không? Tôi tặng cho cô? Nó cũng thực phối hợp mắt lam của cô.”

“Cám ơn người Sterling bá tước, bất quá tôi cũng không cần, ” Mary nghiêng đầu tránh đi thân cận của hắn, “Tôi đã có được hai khóa, tuy rằng không xinh đẹp nhất, nhưng tuyệt đối là sáng ngời nhất.”

Sterling kinh ngạc nhìn nàng, nàng chớp chớp đôi mắt to trạm lam của mình.

Sterling phản ứng lại sau đó bắt đầu cười khẽ, vừa cười vừa nói, “Không, cô rất khiêm tốn Mary tiểu thư. Chúng nó tuyệt đối là xinh đẹp nhất thế giới!”

Hắn lúc này mới phát hiện, diện mạo Mary tuy rằng bình thường, nhưng ánh mắt nàng màu lam thanh thấu như tẩy lại nháy mắt đem ngũ quan của nàng thấp sáng. Nơi đó ẩn chứa trí tuệ, kiêu ngạo, tao nhã, ôn nhu... Đây tuyệt đối là đôi mắt mê người nhất hắn gặp qua.

Tim Sterling đập có chút gia tốc, hắn dừng cười, nghiêm trang mở miệng, “Mary tiểu thư, tôi có may mắn mời cô ngày mai đi cưới ngựa không? Ngay tại mã tràng hoàng gia, tôi nghĩ cô còn chưa có đi qua.”

Mã tràng Hoàng gia chỉ có quý tộc cùng một ít thân hào mới có tư cách vào, Mary tự nhiên là không đi qua. Đối với đề nghị ‘Cưới ngựa’ này có chút động tâm, nàng cúi đầu lo lắng.

“Mary đương nhiên vui vẻ, Sterling bá tước.” Mẹ Gardner từ quầy sau kho hàng đi ra, cười với Sterling nói.

Sterling vừa lòng gật đầu, mang theo bạn gái sắc mặt phi thường khó coi rời đi.

“Thực xin lỗi Mary, di tự tiện làm chủ cho con.” Gardner mẹ cầm tay Mary, ngữ khí bất đắc dĩ, “Nhưng là bá tước Sterling là khách hàng lớn của chúng ta, chúng ta không thể đắc tội hắn. Con yên tâm, ngày mai đi sẽ cùng con đi, bá tước tiên sinh tuy rằng ham thích truy đuổi nữ tính xinh đẹp, nhưng hắn phi thường thân sĩ, cũng không miễn cưỡng người khác, hơn nữa thường thường chỉ có thể bảo trì nhiệt độ ba tuần lễ. Cho nên con chỉ cần chặt chẽ nắm tâm mình trong tay là được.”

“Không có vấn đề gì mẹ, ” Mary cười xua tay, “Trên thực tế con cũng đang chuẩn bị đáp ứng hắn. Mẹ có biết, nam nhân luôn đối với thứ không chiếm được đặc biệt quý trọng, chờ bọn họ chiếm được sẽ lập tức mất đi hứng thú. Nếu con cuối cùng vẫn cự tuyệt Sterling bá tước, ngược lại sẽ kích khởi dục vọng chinh phục của hắn. Con nghĩ lấy dung mạo của con, không cần ba tuần lễ, ba ngày có thể làm cho hắn từ não nóng tỉnh táo lại.”

Mẹ Gardner bị Mary tự giễu nở nụ cười.

## 35. Chương 35

Sterling đem bạn gái đuổi về nhà xong đi tới một gian nhà trọ phố Gross. Nhà trọ trang hoàng xa hoa đại khí, mỗi một kiện trang trí đều hiện ra chủ nhân thưởng thức bất phàm. Sterling chậm rì rì đi dạo một vòng ở trong phòng khách, sau đó mới đi đến thư phòng chủ nhân.

“Buổi chiều tốt lành, Darcy.” Hắn kéo ra một cái ghế ngồi xuống.

Sau bàn lớn, Darcy đang vui đầu xử lý một phần văn kiện. Đầu hắn cũng không nâng trả lời, “Buổi chiều tốt lành.”

“Cậu khẩu khí lãnh đạm thực làm tôi thương tâm.” Sterling ngay cả vịnh than đều dùng tới cũng không thể khiến cho Darcy chú ý. Hắn chán đến chết nhìn tên bạn, mười phút sau phát hiện hắn còn không có dừng tính, chỉ phải lại mở miệng, “Tôi nghĩ cậu đã đủ giàu có, tài phú của cậu đã muốn vượt qua tôi vài lần, chẳng lẽ cậu còn không biết thỏa mãn sao?”

“Không, tài phú của tôi là nhiều thế hệ gia tộc Darcy tích lũy, mà tài phú của cậu bị tổ tiên Sterling toàn bộ tiêu sạch lại từ cậu từng giọt từng giọt kiếm trở về. Tôi không có tư cách cùng cậu so sánh.” Darcy còn thật sự trả lời.

Sterling nở nụ cười, liên tục xua tay, “Không có cậu giúp, gia tộc của tôi không có khả năng nhanh như vậy khôi phục vinh quang. Darcy, cậu có đôi khi quá mức ngạo mạn, có đôi khi lại quá mức khiêm tốn.”

“Tôi chỉ là ăn ngay nói thật, cùng ngạo mạn với khiêm tốn không quan hệ.” Darcy buông văn kiện, lại rút ra một văn kiện khác mở ra.

Sterling bắt đầu dĩ thử dài, quyết định không đi quản hần.

Hần bắt đầu ngẩn người, không biết nhớ tới cái gì, phát ra hai đạo tiếng cười cổ quái.

“Tôi có thể mời cậu đi ra ngoài sao, Adam?” Darcy bắt mắt nhìn hần một cái.

“Thực xin lỗi.” Sterling áy náy xua tay, tươi cười trên mặt phi thường sáng lạn, “Cậu biết không? Tôi gặp một vị tiểu thư phi thường thú vị. Nàng đối với dung mạo anh tuấn của tôi hoàn toàn không có hứng thú, chỉ ham thích đào tiền từ trong túi tiền của tôi.”

Darcy nhú mày không cho là đúng.

Sterling vội vàng giải thích, “Không phải cậu tưởng đâu. Nàng cùng nữ nhân khác không giống, nàng không phải ham tài phú của tôi, cũng không phải ái mộ hư vinh. Trên thực tế, nàng từ trong túi tiền tôi đào tiền hành động hoàn toàn là quang minh chính đại, hợp tình hợp lý, bởi vì nàng là nhân viên một nhà cửa hàng. Nàng mồm miệng phi thường lanh lợi, luôn có thể làm cho tôi cam tâm tình nguyện tiêu càn nhiều tiền. Nàng nói được mỗi một câu đều cực kỳ thú vị, thường thường chọc tôi cười to.”

Nói tới đây, hần còn cười rộ lên.

” Trò chơi truy đuổi của cậu vừa muốn bắt đầu, tôi vì vị cô nương đáng thương kia ai điều.” Darcy nhú mày.

“Tôi sẽ không thương tổn của nàng, cho dù không cẩn thận thương đến, tôi cũng sẽ cho nàng đủ bồi thường.” Sterling lơ đãng nói.

“Tôi hẹn nàng ngày mai đi mã tràng hoàng gia cưỡi ngựa, cậu cũng đi theo đi?” Hần nhiệt tình mời bạn tốt, thấy bạn tốt lộ ra thần sắc cự tuyệt vội vàng bổ sung nói, “Cậu đã liên tục công tác hơn một tháng, hần là nên đi ra ngoài đi một chút. Cậu gần nhất chẳng lẽ không cảm thấy bả vai mình đặc biệt đau nhức sao?”

Darcy giật giật bả vai, lo lắng một lát liền đáp ứng xuống.

“Quyết định sáng suốt!” Sterling gật đầu, ngữ khí trở nên thập phần nghiêm túc, “Cậu rất bế tắc Darcy. Cậu cả ngày trầm nghĩ công tác chẳng lẽ không mệt sao? Cùng cậu qua Noel, Georgia na nhất định cảm thấy thực không thú vị, cậu thậm chí hủy bỏ kế hoạch báo phỏng de Bourgh phu nhân, chẳng lẽ cậu không nghĩ cưới con gái của bà sao? Thật đúng là cảm ơn trời đất! Anna · de Bourgh tiểu thư tuy rằng mỹ mạo, nhưng thân thể của nàng thật sự quá yếu, không thể dựng dục người thừa kế khỏe mạnh cho cậu. Người thừa kế đối với một gia tộc mà nói là trọng yếu nhất. Nếu cậu buông tha cho nàng, tôi nghĩ tôi có thể giúp cậu giới thiệu một vị quý tộc tiểu thư, hơn nữa là gia thế xuống dốc lại có danh hiệu độc nữ quý tộc, như vậy cậu có cơ hội lớn kéo đến một cái tước vị.”

“Cậu nói càng ngày càng nhiều Sterling.” Darcy trầm giọng cắt đứt lời hần.

“Quý tộc vinh quang sớm muộn gì cũng bị tư bản thay thế.” Nói xong câu đó, hần tiếp tục vùi đầu xử lý văn kiện.

“Vậy cậu vì sao một lòng muốn đạt được tước vị?” Sterling nghi hoặc nhú mày.

“Đó là nguyện vọng của cha tôi.” Tiếng nói Darcy trầm thấp mang theo thử dài bắt đầu dĩ dĩ. Những lời này gợi lên nỗi nhớ lại, hần buông bút, hiện ra thần sắc giãy dụa.

“Cậu làm sao vậy? Có chuyện gì phát sinh?” Sterling miễn cưỡng đã nhận ra cảm xúc hần đột nhiên biến.

“Không, không có gì.” Darcy như ẩn cái trán, biểu tình mỗi một.

“Vậy được rồi, chờ thời điểm cậu nguyện ý nhất định phải nói cho tôi biết. Tôi đi trước, nhớ rõ ngày mai mời.” Sterling đứng lên cáo từ.

Hôm sau, mã tràng hoàng gia.

“A, nơi này so với trong tưởng tượng của tôi còn xinh đẹp hơn!” Mợ Gardner đứng trong màu xanh mênh mông vô bờ cảm thán.

“Chuồng ở bên kia, đi chọn một con tuần mã đi.” Sterling nho nhã lễ độ mời.

“Không được, cưỡi ngựa là hoạt động của người trẻ tuổi. Hai người đi thôi, tôi liền ở bên kia uống trà.” Mợ Gardner chỉ khu nghỉ ngơi đi, rất nhiều nữ nhân không có hứng thú cưỡi ngựa tụ tập ở đây.

“Tôi đưa ngài đi qua, phu nhân.” Sterling khiêm tốn có lễ mở ra khuỷu tay, Gardner mợ thuận thể ôm cánh tay hắn.

Mary vẻ mặt cười nhẹ đi theo phía sau bọn họ, thiên mã hành không tưởng tượng thấy nếu là ở Đại Hạ, một nam một nữ như vậy thân mật ôm cùng một chỗ sẽ phát sinh cái trạng huống gì.

An trí tốt mợ Gardner, hai người tới chuồng.

“Cần tôi lựa chọn dùm sao, Mary?” Sterling ân cần hỏi.

“Cám ơn ý tốt của ngài, tôi có thể tự mình chọn.” Mary xua tay, ánh mắt dính vào một con tuần mã.

Thật sự là một cô gái quật cường! Sterling buồn cười lắc đầu, phân phó mã sư đưa con ngựa hắn thường cưỡi ra.

“Hôm nay có đua ngựa, Sterling bá tước.” Mã sư hào tâm nhắc nhở. Quan khán đua ngựa thuận tiện cá độ là hoạt động nóng nhất của nhóm nam nhân, thậm chí so với cưỡi ngựa rong ruổi càng làm cho người nhiệt huyết sôi trào.

“A, tôi thiếu chút nữa quên!” Sterling ra vẻ kinh ngạc vỗ ngực.

“Mary, chúng ta đi xem đua ngựa đi, so với cưỡi ngựa càng hay hơn.” Hắn dụ dỗ nói.

Mary không sao cả gật đầu.

Darcy sớm đi tới mã tràng hoàng gia, ở trên đài chiếm cứ một vị trí có lợi nhất, lẳng lặng chờ đợi Sterling. Mang nữ nhân tới cá độ, đây là hoa chiêu Sterling quen dùng. Kho era lượng lớn bằng Anh có thể làm mọi nữ nhân động tâm, nếu để cho các nàng đánh bạc một phen, các nàng rất nhanh sẽ trầm mê vào. Nữ nhân tâm loạn dễ dàng bị công hãm nhất, đây là danh ngôn của Sterling.

Hắn đối với thưởng thức của Sterling cười nhạt. Nữ nhân có thể bị tiền tài cùng bọt biển phù hoa dẫn dụ sẽ là nữ nhân tốt sao?

Nhưng là rất nhanh, hắn liền không còn có tâm tình nghĩ nhiều như vậy, hắn giống như thấy Mary đi tới chỗ hắn, mặc một kiện váy màu tím đậm, làn váy họa xuất độ cong duyên dáng, giống như một đóa hoa nở rộ.

Hắn không tự giác đứng lên, mở to hai mắt cố gắng ngóng nhìn nàng, tim đập kịch liệt một lần lại một lần đánh ngực.

Mary bộ pháp thực vững vàng, mà tâm tình của nàng cũng rất lung tung. Nàng thế nào cũng thật không ngờ, bạn tốt trong miệng Sterling dĩ nhiên là Darcy. Đây thật sự là một hồi gặp lại ngoài ý muốn.

“Darcy tiên sinh, đã lâu không thấy.” Nàng đầu tiên gật đầu thăm hỏi với Darcy.

Sterling kinh ngạc nhìn hai người, “Hai người nhận thức?”

“Đúng vậy, chúng ta nhận thức.” Darcy thế này mới xác định hết thấy trước mắt cũng không phải ảo giác của mình.

Hắn nhanh chóng hoàn hồn, thay Mary kéo ghế dựa, “Mời ngồi, Mary tiểu thư. Thật cao hứng thấy nàng.”

Hắn mới đầu quả thật bị kinh hỉ thật lớn đánh trúng, nhưng khi hắn ý thức được nàng là đối tượng Sterling truy đuổi, tâm của hắn đã bị một loại cảm giác nôn nóng khó hiểu bao vây, nặng nề cơ hồ không thở nổi.

Ba người vây quanh bàn tròn ngồi xuống, đua ngựa còn chưa bắt đầu, mã tràng cũng không ồn ào.

“Mary tiểu thư sao lại cùng Sterling nhận thức?” Darcy bỗng nhiên mở miệng.

“Sterling bá tước là khách hàng cũ của cậu tôi.” Mary đơn giản trả lời.

Darcy gật đầu, lại hỏi, “Nàng khi nào thì đến Luân Đôn?”

“Nửa tháng trước.”

“Vì sao không đi bái phỏng Bentley tiểu thư?” Như vậy ta có thể thu được tin tức nàng tới Luân Đôn; như vậy ta có thể sớm một chút thấy nàng.

“Tôi nghĩ, tôi cùng nàng cũng không có nhiều giao tình. Đúng rồi, Bentley tiên sinh là xảy ra chuyện gì? Vì sao bỗng nhiên quyết định thoái tâu?”

Darcy nghiêng mặt qua một bên, không nói.

Mary lộ ra thần sắc đã hiểu, hai người lâm vào trầm mặc.

Ánh mắt Sterling kinh ngạc đều nhanh trừng ra, hắn vẫn là lần đầu thấy Darcy trầm mặc ít lời chủ động cùng một vị nữ sĩ bắt chuyện, nhưng lại là nghèo truy lạn đánh liên tục đặt câu hỏi.

Phát giác không khí giữa hai người trong lúc đó trở nên xấu hổ, hắn hợp thời mở miệng, “Hai người muốn uống cái gì? Tôi đi kêu bồi bàn chuẩn bị.”

“Một ly rượu hạt thông.” Hai người trảm miệng một lời nói. Bọn họ không hẹn mà cùng cho rằng, mình cần một ly rượu hạt thông vị cay độc đến áp chế nỗi lòng bốc lên.

Sterling lại kinh ngạc nhú mày, phong độ rời đi.

Bởi vì ăn ý không giống bình thường này, trong mắt Darcy thẩm ra một chút ý cười.

“Mary tiểu thư, cô phải biết rằng, Sterling là một vị quý tộc, hơn nữa hắn thực được nữ tính hoan nghênh.” Trầm mặc một khắc, hắn nghiêm túc nói.

“Ngài yên tâm, tôi cũng không có ý đồ trèo cao lên bạn tốt của ngài.” Ngữ khí Mary lạnh như băng đáp lại.

Đáng chết! Darcy cơ hồ muốn thắp lửa ra tiếng. Vì sao ở trước mặt Mary hắn luôn nói sai? Hắn chính là không nghĩ để Sterling lên đài, cho nên dùng từ mịt mờ một chút mà thôi.

“Không, nàng hiểu lầm Mary tiểu thư, tôi cũng không phải cái ý tứ kia.” Hắn ngữ khí cứng nhắc, mà ngữ tốc lại phi thường nhanh.

“Rượu hạt thông, còn có một chút món điểm tâm ngọt.” Sterling đã đi tới, phía sau một vị bồi bàn bê khay đi theo.

Darcy mím môi, đem lời chưa nói hết nuốt trở vào.

Mary ôn hòa có lẽ nói lời cảm tạ, từ trong tay bồi bàn tiếp nhận ly rượu, cái miệng nhỏ khẽ nhấp, thuận thế che khỏa miệng cười yếu ớt. Nàng bắt đầu quả thật hiểu lầm ý tứ Darcy, nhưng nhìn thấy trong mắt hắn lo lắng cùng lo lắng nàng mới phản ứng lại, hắn hẳn là muốn khuyên bảo nàng đừng trầm mê vì Sterling. Hắn hoàn toàn là có ý tốt.

Mà biểu tình thất bại uể oải hắn ít có thật sự rất thú vị, Mary tuyệt không muốn nói cho hắn, nàng lĩnh hội tâm ý của hắn.

Sterling theo bản năng cảm giác được, quan hệ hai người có chút cổ quái. Hắn đang chuẩn bị hỏi, đưa ngựa lại bắt đầu, đám người sôi trào lên.

“A, ngựa dự thi đi ra, Mary tiểu thư, nàng có hứng thú đổ một phen hay không? Tiền đổ không nhiều lắm, thấp nhất áp 10 đồng là có thể.” Sterling dự hoặc nói.

Darcy há mồm muốn ngăn cản, giống như nhớ tới cái gì lại ngậm lại.

Mary dường như đối với đồ mã cảm thấy phi thường hứng thú, nàng không chút do dự đáp ứng.

Bồi bàn vì bọn họ đưa tới một mã phiêu.

## 36. Chương 36

Mary lật xem mã phiếu, từ từ mở miệng, “Sterling bá tước, mọi người các cực như thế nào?”

Sterling dùng kính viễn vọng quan sát tình huống ngựa cùng mã sư dự thi, đang chuẩn bị trả lời, Darcy lại mở miệng, “Có rất nhiều kiểu, có mã sư vương, độc thắng, liên thắng, vị thắng, hỗn hợp qua cửa, tứ liên hoàn.”

Mary bình tĩnh nhìn về phía Darcy, nâng cằm dưới ý bảo hắn giải thích cụ thể một chút.

Lại bị ánh mắt nàng chuyên chú nhìn, cảm giác nặng nề trên ngực Darcy biến mất vô tung vô ảnh.

Khóe môi hắn câu lên, kiên nhẫn thay nàng giải thích, khuôn mặt lạnh lùng lúc này nhưng lại ôn nhu bất khả tư nghị.

Mary xoay người cùng hắn nói chuyện với nhau, sớm đem những chuyện không thoải mái ở Lang Vaughn quên ở sau đầu.

Hai người ai càng ngày càng gần, tư thái nhìn qua cực kỳ thân mật. Sterling buông kính viễn vọng, trong lòng âm thầm kinh ngạc. Tuy rằng nhận thức không lâu, nhưng hắn phi thường hiểu biết Mary rụt rè, ngay cả chính hắn đứng gần nàng đều phải tránh đi, nhưng gần gũi với Darcy không có chút kháng cự. Darcy liền càng không cần phải nói, hắn vẫn là lần đầu tiên thấy hắn ân cần chiếu cố một vị nữ sĩ như thế, đương nhiên, ngoại trừ Georgia na.

“Tôi hiểu được. Hiện tại, chỉ cần đem mã phiếu điền lại bỏ vào hộp phiếu là có thể sao?” Mary cầm lấy mã phiếu.

“Đúng vậy.” Darcy cùng bồi bàn lấy một cây bút đưa tới trong tay nàng.

Sterling đi qua vừa điền vừa nói nói, “Mary tiểu thư, ta đề nghị nàng áp số 7, nó là con ngựa nóng nhất luôn thắng mấy trận gần đây, phần thắng rất lớn.”

Mary gật đầu, cân nhắc một lát sau nhìn về phía Darcy, chớp chớp mắt to màu lam của mình, “Ngài chuẩn bị chọn số mấy, Darcy tiên sinh?”

Ánh mắt thanh thấu phản xạ dương quang, làm cho Darcy cảm thấy có chút mê muội. Hắn không được tự nhiên quay đầu, “Mấy trận đầu ta bình thường sẽ không áp.”

“Đúng vậy, chờ đợi thời cơ là mấu chốt lấy được thắng lợi. Ngài vẫn là cẩn thận giống như trước đây.” Mary gật đầu tỏ vẻ đồng ý, buông mã phiếu nói với Sterling, “Tôi cũng chờ một lát lại áp chú, trước xem trận đầu đi.”

Ở góc độ Mary nhìn không thấy, khóe miệng Darcy lạnh lẽo cứng rắn nhắc lên một chút độ cong sung sướng. Mary tiểu thư cùng hắn nói chuyện, cũng nguyện ý tiếp thu ý kiến của hắn, cảm giác này tốt lắm.

Ngựa đã nhập tràng, trận đấu rất nhanh sẽ bắt đầu. Ba người đi đến bên khán đài, cầm lấy kính viễn vọng nhìn ra xa. Theo hiệu lệnh vang lên, mã tràng giống như xả nước sôi trào lên.

Mới đầu số 10 chạy ở trước nhất, nhưng dần dần bị số 7 đuổi kịp và vượt qua, hai con ngựa nhiều lần ganh đua, cơ hồ là cùng tiến đi vào đích. Nhưng chính là cơ hồ, cuối cùng số 7 lấy ưu thế nửa đầu ngựa giành được thắng lợi.

“Số 7 thắng, bất quá tỷ lệ bồi không cao, chỉ có thể cho ta kiếm chút ít. Nếu áp đến một hắc mã bồi dẫn cực cao, một đêm phát nhanh cũng không phải giấc mộng.” Sterling giơ lên chén rượu chúc mừng.

“Rất thú vị.” Mary cũng cầm lấy chén rượu nhấp một ngụm, thấy ngựa trận đấu tiếp theo chuẩn bị lên sân khấu, nàng nhìn bồi bàn muốn một mã phiếu.

“Nàng rốt cục chuẩn bị áp sao? Có cần ta cho nàng tiền vốn hay không? Trận đấu này đoạt giải quán quân đứng đầu là số 5, áp nó chuẩn luôn.” Sterling thập phần ân cần nói.

“Số 5? Tôi xem xem.” Mary đi đến bên khán đài, dùng kính viễn vọng cẩn thận quan sát số 5, thỉnh thoảng hỏi người bồi bàn bên cạnh một ít vấn đề, bao quát tình huống mỗi con ngựa đến gần thời gian dự thi.

Qua hơn mười phút nàng mới trở về, ở trên mã phiếu điền con số, sau đó áp 10 bảng Anh.

“Số 11? Nó tuy rằng là một con ngựa tốt, nhưng mấy trận đấu gần nhất biểu hiện cũng không xuất chúng.” Sterling lắc đầu, “Mary, không cần quá quật cường, 10 bảng Anh đối với nàng mà nói cũng không phải là số lượng nhỏ.”

Mary mỉm cười không đáp, lập tức đem mã phiếu giao cho bồi bàn đi cược.

Vẫn là quật cường như vậy! Trong mắt Darcy tràn đầy ý cười thật sâu, không chút do dự ở trên mã phiếu điền số 11, sau đó cũng áp 10 bảng Anh.

“Darcy tiên sinh, nếu ngài phải bồi tiền trăm ngàn đừng tìm ta.” Mary ngoài miệng trêu ghẹo, ánh mắt lại lóe sáng, có vẻ tự tin như vậy.

“Nếu ta nhất định bắt nàng phụ trách?”

Tiếng nói Darcy lại thấp lại trầm, ánh mắt đen tối không rõ làm Mary tim đập nhanh một trận. Nàng không được tự nhiên xoay đầu, “Ta đây cũng không có cách nào, cũng không thể đem chính mình bồi cho ngài đi?” Dứt lời, nàng cầm lấy kính viễn vọng nhìn ra tái tràng, trốn tránh một khắc xấu hổ khó hiểu này.

Darcy cũng hiểu được mình nói vui đùa có chút khác người, nhưng Mary trả lời cơ hồ làm trái tim của hắn đình chỉ nhảy lên.

Cảm giác này tới quá mức mãnh liệt, hắn chỉ phải dùng biểu tình lạnh lẽo cứng rắn đến che giấu chính mình, tâm mắt lại không cách nào điều khiển tự động dính vào trên mặt Mary, thẳng đến Sterling vỗ bờ vai của hắn mới gian nan dời đi.

“Chẳng lẽ mặt Mary tiểu thư xem trận đấu càng thêm đẹp sao? Trận đấu đã bắt đầu.” Sterling dè dặt tiếng nói, trêu tức nhìn bạn tốt nhíu mày.

Darcy cảm thấy đua ngựa hoàn toàn không thể cùng so sánh với Mary. Hắn đã muốn có một tháng lễ hai mươi tám ngày không có gặp nàng, chờ nàng trở về Lang Vaughn, còn không biết năm nào tháng nào mới có thể gặp lại.

Nghĩ đến đây, ngực của hắn giống như bị tảng đá đè ép khó chịu.

“Nha, số 5 dẫn đầu ưu thế thực rõ ràng! Mary tiểu thư, xem ra tiền đặt cược của nàng phải thất bại.” Ngữ khí Sterling có chút tiếu nhạo lại có chút đắc ý.

Darcy lập tức trừ bỏ suy nghĩ lung tung trong đầu, đi qua đi lại cố ý đứng ở giữa hai người.

“Sterling bá tước, thỉnh không cần ngắt lời quá sớm, chờ đến kết cục chúng ta mới có thể biết được.” Mary giọng kính viễn vọng, thần thái thản nhiên.

Sterling không thể không bội phục trấn định của nàng. Dĩ vãng, nữ nhân hắn mang đến người nào không phải động gào to hô, thẳng liên nhảy, hét chói tai liên tục, thua liên sầu mi khổ kiếm, bị thương muốn khóc, cũng có người còn muốn cầu hắn đem tiền các nàng cược thua lấy về. Thật sự là không biết cái gọi là cược.

Nhất cử nhất động của Mary đều dị thường tao nhã tôn quý, cùng gia đình tiểu thân hào nông thôn của nàng không chút nào phù hợp. Hắn đối với nàng càng ngày càng hiếu kỳ.

Ở thời điểm Sterling miên man suy nghĩ, ngựa dự thi đã muốn đến cái trạm thứ hai, số 5 không biết xuất phát từ cái nguyên nhân gì thế nhưng thả chậm tốc độ, bị một tuần mã thuần màu đen nhảy mất đuôi kịp và vượt qua.

Sterling tập trung nhìn vào, đúng là số 11.

Cơ hồ ở trong nháy mắt, số 5 liền mất đi toàn bộ ưu thế, mà số 11 lúc trước biểu hiện thường thường lãnh đạo giải quán quân.

“Nàng thắng Mary tiểu thư, 10 bảng Anh cho nàng đổi lấy 138, 4 bảng Anh. Nàng đếm đi.” Darcy đổi tiền, đưa tới trước mặt Mary.

“Vậy ngài không cần tìm ta bồi thường, Darcy tiên sinh.” Mary trêu tức nói.

“Đúng vậy, nàng có thể yên tâm.” Darcy vốn định nói chút chuyện hài hước lại thấy Mary miệng cười nở rộ, hần khổ tướng nửa ngày chỉ bài trừ câu khô cằn này, hơn nữa ngữ khí cùng biểu tình cực kỳ nghiêm túc. Vừa dứt lời, hần lại bất mãn nhíu mày, sắc mặt nhìn qua càng thêm lạnh lùng.

Nhưng hoàn toàn tương phản, thái độ hần như vậy ngược lại làm Mary tự tại một ít.

“Đừng nói cho ta nàng chọn số 11 hoàn toàn bằng vào may mắn! Mary tiểu thư, nàng nhất định có cái bí quyết!” Sterling đề thấp tiếng nói, khẳng định nói.

“Ngài chẳng lẽ không phát hiện sao? Mã sư số 5 động tác rất kỳ quái, thời điểm hần vào trận vẫn không dấu vết che chở cánh tay phải, hần bị thương. Cánh tay phải bị thương sẽ suy yếu lực hần nắm cương ngựa trong tay, đặc biệt ở thời điểm qua trạm. Tuy rằng số 5 trạng thái không tệ, nhưng thiếu mã sư phối hợp thiên y vô phòng, cơ hội đoạt giải quán quân giảm bớt. Lại đến xem số 11, nó trắng mà không phì, thể trạng bưu kiện, là một con ngựa tốt khó có được. Trận đấu còn không có bắt đầu nó vẫn dùng đầu va chạm miệng cổng, dục vọng bồn chồn phi thường mãnh liệt, mà mã sư của nó cũng tinh thần no đủ, tình huống gần thời gian trận đấu vẫn có xu thế thăng lên, cướp lấy vòng nguyệt quế sắp tới. Ta cá là hôm nay là cơ hội của bọn họ, kết quả ta thắng.”

Mary từ từ kể rõ, Darcy vẫn dùng con người tràn đầy ý cười cùng hoài niệm nhìn chăm chú vào nàng. Hần hồi lâu chưa từng nghe qua Mary tiểu thư chậm rãi mà nói, thanh âm của nàng vẫn êm tai như vậy.

“Nàng thật là lần đầu tiên đổ mã sao, Mary tiểu thư? Nàng so với rất nhiều người đều kinh nghiệm phong phú hơn!” Sterling có chút bội phục Mary.

Đổ mã ở Đại Hạ thịnh hành đã lâu, Mary làm sao có thể là lần đầu tiên? Nhưng là khối thân thể này quả thật là lần đầu tiên. Nàng cười mà không đáp, quay đầu nhìn về phía Darcy hỏi, “Darcy tiên sinh, các loại đổ pháp bồi dẫn cao nhất là loại nào?”

Nàng có thể lấy tiền thắng trở về chơi một trận lớn, cho dù thua cũng sẽ không đau lòng, huống hồ nàng đối với thắng vẫn là có vài phần nắm chắc. Nàng cần bằng Anh, đại lượng bằng Anh. Tuy rằng nàng nhìn qua thực trấn định, nhưng sau khi hồn phủ dị thể, nàng kỳ thật cũng thực sợ hãi bằng hoàng, chính là nàng đem những cảm xúc đó đều áp chế thật sâu ở đáy lòng mà thôi. Chỉ có người nhà cùng bằng Anh mới có thể cho nàng cảm giác an toàn.

Darcy dùng ánh mắt không đồng ý nhìn về phía nàng, thấy nàng kiên trì, chỉ phải thỏa hiệp nói, “Đan tràng áp chú ‘Vị thắng’ bồi dẫn cao nhất. Vừa rồi ta đã giải thích qua, chỉ cần nàng đem kết quả trận đấu ngựa số 1 tới 12 đoán trước, mỗi con ngựa bồi dẫn tích lũy kết toán lại nhân thêm 4 lần chính là tiền thưởng của nàng. Đây là con số lớn! Nhưng cho tới bây giờ không có người nào chân chính làm được.”

“Đúng vậy! Lịch sử thành tích tốt nhất là đoán trước ra bốn, nhưng chẳng sợ nàng đánh giá sai một con, tiền nàng áp lên đều đem mức nước.” Sterling bổ sung, dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía Mary, “Nàng muốn cược sao?”

“Vì sao không?” Mary không sợ hãi nở nụ cười.

Nàng tươi cười sáng lạn làm cho Sterling nhiệt huyết sôi trào, cũng làm Darcy hoảng hốt trong nháy mắt.

“Bồi bàn, lấy mã phiếu lại đây cho ta!” Sterling la lớn.

Mã phiếu rất nhanh liền đưa đến trong tay Mary, Mary đem nó đặt sang một bên, cầm kính viễn vọng nhìn ra xa tái tràng, sau đó cẩn thận hỏi bồi bàn tình huống mỗi con ngựa cùng mã sư đoạn thời gian gần đây. Nàng đem 1 bằng Anh boa bồi bàn, ánh mắt bồi bàn bạo lượng, đối với nàng cực kỳ ân cần hỏi gì nói lấy, liền ngay cả mã sư gần nhất ăn cái gì, đi cầu làm sao, phân ngựa là nhan sắc gì, có rụng lông hay không, đủ loại vấn đề kỳ kỳ quái quái lớn nhỏ đều kiên nhẫn làm trả lời.

“Bồi bàn quả nhiên là hiểu biết nhất, chỉ là bọn họ không biết mà thôi.” Sai bồi bàn đi, Mary cảm thán nói.

Sterling không hiểu ra sao. Mary cần hiểu biết gì đó không khỏi rất cẩn thận, các loại tin tức bề bộn thật sự có thể nói cho nàng đáp án? Dĩ vãng, nữ nhân hần mang đến hoặc là nghe theo đề nghị của hần, hoặc là vui đùa bàn luận lung tung điền một vài chữ. Cùng các nàng so sánh với, Mary có vẻ như vậy không giống người thường.

Darcy liếc mắt thật sâu nhìn Mary một cái, lại nảy sinh hiểu biết mới đối với Mary. Nàng so với trong tưởng tượng của hắn còn thông minh hơn mấy lần!

### 37. Chương 37

Quan sát xong ngựa cùng mã sư, Mary bắt đầu đi lại dọc theo khán đài, dùng kính viễn vọng cẩn thận đảo qua mỗi một trạm, mỗi một chỗ mặt đường pháp phòng, liền ngay cả một viên đá nằm ở trên đường đều không buông tha.

Nàng hoàn toàn đắm chìm trong thăm dò địa hình, đã quên bận tâm dưới chân. Darcy nhắm mắt theo đuôi hộ ở bên cạnh nàng, thay nàng ngăn cản đám người chật chội bên cạnh.

Nhìn bạn tốt tính tình quái gở lấy tư thái người thủ hộ một đường đi theo, Sterling hiểu rõ câu môi.

“Nàng vừa rồi nhìn cái gì?” Chờ hai người trở về, hắn tò mò hỏi.

“Xem địa hình. Tuy rằng xa xa nhìn qua đều san bằng giống nhau, nhưng tồn tại một ít sai biệt rất nhỏ, tỷ như độ cứng, độ ẩm, trình độ mài mòn bề mặt, những nhân tố này hoặc nhiều hoặc ít đều ảnh hưởng đến tốc độ ngựa.” Mary ngồi xuống, vừa nói vừa cầm lấy mã phiếu chuẩn bị điền.

“Nàng lo lắng rất vụn vặt Mary tiểu thư, những thứ này thật sự có trợ giúp nàng làm ra phán đoán chính xác sao?” Sterling gắt gao nhìn chăm chăm động tác nàng điền.

“Ngài có biết một hồi chiến tranh thắng lợi, nhân tố mấu chốt nhất là ba điểm nào sao?” Mary cũng không ngẩng đầu lên hỏi.

“Mời nói.” Suy nghĩ khổ tưởng nửa ngày, Sterling cảm thấy mình vẫn là không cần xấu mặt.

“Thiên thời, địa lợi, nhân hòa.” Mary đem những lời này chuẩn xác phiên dịch lại.

“Này hình như là quan điểm đến từ một bộ binh pháp Đông phương, ta từng có vinh hạnh có được một quyển bản dịch tiếng Anh. Ta nhớ rõ đúng không, Mary tiểu thư?” Trong giọng nói Darcy cứng nhắc lộ ra một tia sung sướng. Mary ở phương diện đọc sách cùng hắn tồn tại ăn ý kinh người.

“Đúng vậy, Darcy tiên sinh.” Mary tán thưởng nhìn hắn một cái.

“Như vậy, nàng đem trận đấu này cho là một hồi chiến dịch?” Sterling nhú mày, kiến thức của Mary thực làm cho hắn kinh ngạc.

“Đúng vậy, 12 con ngựa này chính là binh lính, xét ở tổng thể, ai có nhiều điều kiện có lợi nhất, tỷ lệ thắng lại càng lớn. Đương nhiên, chúng nó còn cần một ít vận khí, tôi cũng vậy.” Mary đã điền tốt mã phiếu, mỗi con ngựa áp 10 bảng Anh, vừa vận đem tiền thắng đến tiêu sạch, còn lại 18,4 bảng Anh còn có thể cho cậu cùng mợ mua một ít lễ vật tinh xảo.

“Số 9 thứ nhất? Cái này và ta đoán trước không giống nhau; số 4 thứ hai? Ta vẫn cho rằng nó sẽ là quán quân...” Sterling vừa xem vừa đánh giá.

“Nên quan sát Adam.” Gặp trận đấu sắp bắt đầu, Darcy trầm giọng nhắc nhở.

Sterling vội vàng đem mã phiếu đưa cho bồi bàn chờ đã lâu.

Bồi bàn cầm mã phiếu đi nộp, một đường đều nghiên cứu sắp xếp trên phiếu. Vị tiểu thư kia phi thường khẳng khái hào phóng, lời nói cử chỉ tao nhã cao quý, nói ra thực làm cho người ta tin phục. Hắn cũng nghĩ sao một phần. Nhưng mỗi con ngựa đều phải áp chú, tổng lại ít nhất cần 6 bảng Anh, hắn luyến tiếc tiền.

Phiếu đưa vào hòm, trận đấu cũng bắt đầu. Ba người đứng ở bên khán đài, dùng kính viễn vọng quan khán hết sức chăm chú. Vài phút ngắn ngủn qua đi, số 9 đầu tiên nhảy vào đích, theo sau là số 7, số 12...

Tốc độ ngựa quá nhanh, Sterling không thể lại xác nhận trình tự, chỉ phải buông kính viễn vọng chờ đợi. Nhưng dựa vào dây căng kia, trong nháy mắt, hắn đã biết được Mary trúng bốn con, cao nhất ghi lại trong lịch sử. Đây tuyệt không chỉ có vận khí!

Mary cũng buông kính viễn vọng xuống, đi đến bên cạnh bàn ngồi vào chỗ của mình, chờ đợi trọng tài đưa ra kết quả cuối cùng.

Darcy còn dùng kính viễn vọng nhìn ra xa, qua sau một lúc lâu, khuôn mặt hắn bình tĩnh đi tới, thấp giọng nói với Mary, “Nàng toàn trúng, Mary tiểu thư.”

Sterling cầm ly rượu tay run lên, sắc rượu Hồ Phách theo cổ tay tiến vào ống tay áo, mà hắn không có chút phát hiện, chỉ dùng ánh mắt ngạc nhiên nhìn lại Mary.

Mary bưng ly rượu tay không chút dao động, thậm chí cầm một khối điểm tâm nhét vào miệng, tinh tế nhắm nuốt xong mới thấp giọng hỏi, “Ngài xác định, Darcy tiên sinh?”

Biểu hiện của nàng bình tĩnh thông dong như vậy, làm Sterling hồ thẹn không thôi. Cái nhìn của hắn đối với Mary hoàn toàn thay đổi, từ một nữ nhân thú vị biến thành kiến thức uyên bác, nữ sĩ đáng giá tôn kính. Lấy tâm tính trò chơi truy đuổi nàng dường như không quá thích hợp.

Con người nâu của Darcy lý lưu chuyển ý cười ôn nhu, gần từng tiếng nói, “Ta xác định. Tin tưởng nhãn lực của ta, Mary tiểu thư.”

Mary cười tươi sáng, ngửa đầu đem ly rượu uống một hơi cạn sạch. Đây vẫn là lần đầu tiên từ khi hôn phụ đệ thế tới nay, nàng cảm nhận được cái loại cảm giác hăng hái kiêu trước. Cổ tuyết trắng kéo dài tới ra một cái độ cong mê người, môi phấn nộn đỏ mọng bởi còn choáng váng nhiễm xuống kiêu diễm ướt át, giờ phút này nàng hoàn toàn khác bình thường thực tiễn, giống như một đoàn lửa cháy hừng hực thiêu đốt người.

Ánh mắt Darcy tựa như bướm bướm thấy ánh lửa phóng tới nàng.

Sterling cũng liên tục nhìn nàng vài lần.

“Chúng ta đến tính tính tôi đến tốt cùng có thể kiếm bao nhiêu. Số 9 bởi dẫn là 7. 3, số 4 bởi dẫn là 2. 5...” Mary bấm ngón tay hạch toán.

“Tổng cộng là 2172 bảng Anh, Mary tiểu thư.” Darcy không đợi nàng tính xong đã báo ra con số chính xác.

Mary tín nhiệm Darcy không có chút giảm bớt, nàng dừng lại hạch toán, triển lộ ra tươi cười so với ánh mặt trời còn muốn sáng lạn.

Darcy cũng cười rộ lên theo, hoàn toàn không có phát hiện lại gặp mặt, tâm tình của hắn đã hoàn toàn bị Mary nắm trong tay.

May mắn nơi này là mã tràng hoàng gia, 2172 bảng Anh này con số còn chưa khiến cho nội bộ oanh động, nhưng là có người chuẩn xác đoán trước kết quả trận đấu này vẫn là đưa tới không ít sợ hãi than thở kỳ lạ. Nhưng bọn họ cũng đều là nhân sĩ thượng lưu có thân phận có địa vị, cho dù tìm hiểu tình huống cũng biểu hiện phi thường điệu thấp, cũng không có khiến Mary mang đến bao nhiêu phức tạp.

Mary cho bởi bàn 5 bảng Anh làm thiệp phí, phát hiện hắn không có chút biểu tình kinh hãi, ngược lại vẻ mặt đau đớn kịch liệt.

“Ta dám cá, hắn nhất định đang hối hận không cùng nàng hạ chú.” Sterling trêu ghẹo, tiếp theo giựt giây nói, “Còn cược sao? Kế tiếp còn có bốn tràng trận đấu, ta quyết định đem mã phiếu của nàng hoàn hoàn chính chính trích dẫn xuống.”

Mary đang muốn trả lời, Darcy lại trầm giọng mở miệng, “Mary tiểu thư, nàng phải biết đạo lý có chừng có mực. Đánh bạc sẽ dụ nàng mất đi lý trí tiến tới hãm sâu.”

Đón nhận ánh mắt hắn lo lắng, Mary khẽ cười, “Không cược nữa Sterling tiên sinh, chừng này tiền đã quá nhiều, chúng ta trở về đi.”

Nàng dễ dàng bị khuyên phục như vậy, làm Darcy ngoài ý muốn nhìn nàng vài lần, cùng lúc đó, nhận thức càng thêm khắc sâu đến nàng bình tĩnh lý trí cùng sự tự chủ không gì sánh kịp. người bị đánh bạc ăn mòn

hắn thấy được nhiều lắm, loại không làm mà hưởng, một đêm phát nhanh dẫn dụ rất ít người có thể kháng cự, hưởng chỉ là người đã hưởng đến ngon ngọt.

Sterling phi thường mất hứng, nhưng vẫn như cũ cực kỳ có phong độ cùng Mary đi tìm Gardner phu nhân, cũng đem hai người đưa về phố Seyd.

“Mary tiểu thư, ba ngày sau có một vũ hội, ta có vinh hạnh mời nàng làm bạn gái của ta?” Trước khi tiễn biệt, Sterling chân thành nói. Hắn muốn hiểu biết Mary tiểu thư càng nhiều, nàng là một cô gái thần kỳ. Khó trách ngay cả Darcy đều có thể bị nàng mê hoặc.

Nữ nhân càng cự tuyệt, nam nhân lại càng theo đuổi không bỏ, đây là gốc rễ trong khung bọn họ. Mary hy vọng Sterling bá tước có thể nhanh chóng mất đi cảm giác mới mẻ với nàng, bởi vậy không chút nghĩ ngợi đáp ứng.

Thái độ nàng không chút do dự làm khoe môi Darcy mãn thắng, nhưng nghĩ đến ba ngày sau còn có thể gặp lại, tâm tình của hắn lại khôi phục bình tĩnh.

Trên mã xa về nơi ở, Sterling không dấu vết đánh giá bạn tốt.

Darcy đắm chìm ở trong suy nghĩ chính mình, một chút cũng không phát hiện.

“Darcy, cậu thích Mary tiểu thư?” Sterling không hề dự liệu mở miệng.

Darcy ngẩn người, lập tức trầm giọng phủ nhận, “Không, tôi với nàng chính là thường thức.”

“Vậy thật sự là quá tốt, như vậy tôi có thể quang minh chính đại theo đuổi nàng. Nàng là cô gái tôi thấy đặc biệt nhất!” Sterling thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Sắc mặt Darcy hoàn toàn âm trầm xuống, bình tĩnh nhìn về phía bạn tốt, gần từng tiếng nói, “Sterling, Mary không phải nữ nhân ái mộ hư vinh, mời cậu đình chỉ trò chơi của cậu!”

“Đây không phải một hồi trò chơi, tôi là thật sự.” Sterling cực kỳ nghiêm túc nhìn lại bạn tốt.

“Còn thật sự?” Darcy nhú mày càng nhanh, “Cậu chẳng lẽ có thể cùng nàng kết hôn sao?”

“Nếu đến cuối cùng tôi thật sự yêu nàng, tôi đương nhiên sẽ cưới nàng! Tôi không cần nàng bình dân xuất thân, tôi không cần nàng có bao nhiêu đồ cưới, tôi chỉ để ý tôi yêu hay không yêu nàng, nàng yêu hay không yêu tôi! Giống như cha mẹ tôi vậy, vì ích lợi mà kết hợp sau đó tra tấn lẫn nhau, tôi đã chịu đủ!” Khuôn mặt Sterling vì thống khổ mà vặn vẹo, hắn lâm vào nhớ lại không tốt.

Trong lòng Darcy cuộn cuộn kinh đào hải lãng, có cái gì đó đang tan biến, lại có cái gì đó từ chỗ sâu nhất đáy lòng sống lại. Nhưng đầu óc hắn rất rối loạn, chỉ cần vừa nghĩ đến Mary có thể gả cho Sterling, hắn liền không có biện pháp tự hỏi.

Xe ngựa lâm vào tĩnh mịch, chỉ còn lại âm thanh vó ngựa gõ mặt đường lộp bộp. Qua vài phút, Sterling mới từ trong trí nhớ thống khổ giãy dụa ra. Hắn phát hiện sắc mặt Darcy so với mình càng khó xem, lưỡng trước mình tuyên ngôn kích thích đến hắn, liền cái gì cũng không nói nữa.

Xe ngựa đến nơi ở, Darcy hơi gạt đầu với Sterling, trong trầm mặc vội vàng rời đi.

Mary về nhà, đem chi phiếu ra, “Mợ, chừng này tiền đủ mua một cái mặt tiền cửa hàng sao?”

Gardner phu nhân hoảng sợ, “Đứa nhỏ, nhiều tiền như vậy con lấy từ chỗ nào? Sterling bá tước cho? Hắn đối với con làm cái gì?” Một câu cuối cùng chẳng những cao âm, thanh tuyến còn có chút run run.

Mary đỏ khốc đỏ cười, vội vàng giải thích ngọn nguồn.

Gardner phu nhân liên tục vỗ ngực, nói lời may mắn, “Mary, lá gan con thật sự là quá lớn! Đánh bạc cũng không phải là cái thói quen tốt gì, lần sau rút cuộc đừng phạm như vậy! Phải biết rằng, chưa bao giờ có người dân cờ bạc nào có thể qua ngày lành giàu có, trừ phi hắn mở sòng bạc. Chừng này tiền muốn mua một cái mặt tiền cửa hàng còn chưa đủ, ít nhất 3500 bảng Anh, vị trí tốt chừng này.” Gardner phu nhân quơ quơ năm ngón tay.

Mary có chút uể oải, nhưng rất nhanh liền tỉnh lại. Có bút tiền này, nàng tính toán tỉ mỉ toàn vài năm cũng là đủ rồi. Có thể tìm một phu quân cùng nhau sống cố nhiên là tốt, nhưng phu quân khó tìm, tính tốt làm độc thân cũng sẽ không tệ. Huống hồ, nàng thật sự không thể tưởng tượng mình cùng một phiên bang nam nhân khác mũi cao mi rậm, cả người lông rậm trải qua.

Chính cái gọi là phúc họa cùng tới, ngày hôm sau Mary liền nhận được thư Lang Vaughn gửi.

Thư là Elizabeth viết, nói nàng cùng Jane còn có một nhà Lucas tước sĩ sắp sửa đến Luân Đôn, ở Luân Đôn một ngày sau liền khởi hành đi Hunsford bái phỏng anh họ Collins, bảo Mary nhất định phải chuẩn bị sẵn sàng trước.

Bên tai vọng lên tiếng Collins thao thao bất tuyệt nói đầu đầu, Mary tiều tụy.

### 38. Chương 38

Thời gian ba ngày rất nhanh liền qua, một giờ trước khi vũ hội bắt đầu, Sterling cố ý đến phố Seyd tiếp Mary.

Xe ngựa đến cửa nhà trọ, hần nhẹ nhàng nhảy xuống xe, đang muốn gõ cửa lại phát hiện một chiếc xe ngựa khác cũng chậm chậm ngừng ở ven đường, gia huy trên cửa xe nhìn rất quen thuộc.

Hần hí mắt đi qua đi, giơ lên mũ dạ của mình, “Buổi tối tốt lành.”

“Buổi tối tốt lành.” Darcy mặt không chút thay đổi xuống xe, còn thi lễ.

“Sao cậu lại tới đây?” Sterling nhướn một bên lông mi.

“Chẳng lẽ tôi không cùng cậu nói sao? Tôi cùng với Mary tiểu thư có quen biết, tôi đến bái phỏng nàng, thuận tiện đưa nàng đi vũ hội.” Darcy vừa nói vừa gõ vang cửa lớn nhà trọ.

Người hầu dẫn hai vị thân sĩ đi vào phòng khách, Gardner phu nhân đã đổi mới hoàn toàn, đang ngồi ở trên sofa uống trà.

“A, hai người đến đây. Xin chờ một lát, Mary lập tức đi ra.” Gardner phu nhân ân cần chiêu đãi hai người.

“Nữ sĩ xinh đẹp luôn đáng giá chờ đợi.” Sterling ngọt ngào cung kính được niềm vui của Gardner phu nhân, mà Darcy chính là trầm mặc ngồi ở trên sofa, ánh mắt nâu nhìn chằm chằm thang lầu.

“Ngượng ngùng, làm hai người đợi lâu.” Mary dẫn theo làn váy chậm rãi xuống lầu. Vũ hội là Reynold bá tước phu nhân chủ sự, tham gia đều là thân hào hoặc quý tộc, bởi vậy nàng ăn mặc phá lệ long trọng, Gardner phu nhân thậm chí đem hai bộ châu báu sang quý nhất trong điểm lấy ra đeo.

Sợi tóc màu vàng của nàng được bện lại, tập hợp ở sau đầu vẫn thành hình dạng một đóa hoa, dùng một cây kẹp tóc ngọc bích cố định, trừ đó ra không thêm trang sức khác. Lông mi nàng nồng đậm dùng bút vẽ qua, tự nhiên tôn lên độ cong ánh mắt có vẻ hữu thần, vành tai tinh xảo khéo léo đeo hai khỏa ngọc bích, trên cổ thon dài là một vòng cổ ngọc bích, cùng mắt to trạm lam sắc của nàng hoà lẫn.

Nàng mặc một kiện váy thuần trắng khảm ren lụa mỏng, dây thắt lưng cao cao phụ trợ bộ ngực nàng đầy đặn cùng xương quai xanh hình dạng dị thường mê người, làn váy rơi xuống đất chặn mắt cá chân của nàng, chỉ lộ ra một đôi hài nhỏ, trên giấy thêu màu lam tinh mỹ tuyệt luân có thể chặt chẽ hấp dẫn bất luận tầm mắt kẻ nào.

Nàng hôm nay quả thực không một chỗ không đẹp, không một chỗ không ổn, nếu không nói phá, ai cũng sẽ không cho rằng nàng chỉ là một cô gái xuất thân bình thường ở nông thôn. Nếu nàng nguyện ý dùng thân này xuất hiện ở Lang Vaughn, đệ nhất mỹ nhân hàng đầu Jane sẽ đổi chủ.

Darcy không tự chủ được đứng lên, xa xa đứng ở trên người nàng.

Hần cảm thấy ngực buồn đau, thật khó thở.

Sterling hiển nhiên là phái hành động, hắn đã rất nhanh đi đến trước mặt Mary, giữ chặt tay nàng. Mu bàn tay trắng nõn ónh nhuận tỏa ra mùi thơm mê người, thúc giục hắn nhanh chút hôn lên.

Khuôn mặt Darcy lạnh lùng kết một tảng băng. Nhưng hắn biết, chờ hắn đi qua đã muộn chậm.

Mary nhận thấy được ý đồ của hắn, lập tức rút tay trở về. Kháng cự của nàng rõ ràng như vậy, làm Sterling cảm thấy phi thường xấu hổ. Hắn quên, Mary tiểu thư cùng nữ nhân khác không giống nhau, ở trong mắt nàng, hắn chính là hắn, một nam nhân bình thường, mà không phải Sterling bá tước anh tuấn giàu có. Mị lực mê của hắn người đối với Mary không có tác dụng.

Khuôn mặt Darcy lạnh lùng hòa tan, đi qua đi lại dùng ngữ khí có thể nói là ôn nhu nói, “Thời gian không còn sớm, chúng ta có thể xuất phát.”

“A, chờ chút, tôi đi lấy hai kiện áo choàng, bên ngoài tuyết rơi.” Gardner phu nhân dang dăng chạy lên lầu.

Chờ bà xuống lầu lần nữa, Darcy hiển nhiên tiếp thụ giáo huấn vừa rồi, chủ động tiếp nhận cái áo choàng nhan sắc nhạt nhẽo trong tay bà, mở ra chuẩn bị giúp Mary mặc vào.

Sterling chỉ đành tiếp nhận một cái khác, cẩn thận khoát lên đầu vai Gardner phu nhân.

Mary có chút không được tự nhiên, nhưng nàng biết hành động giúp nữ nhân mặc quần áo ở Anh quốc chẳng những không tính vượt quy củ, ngược lại là một loại thể hiện phong độ thân sĩ. Nàng thẳng lưng, tiện cho động tác Darcy.

Tầm mắt Darcy dừng lại ở trên xương quai xanh tinh xảo của nàng, xương quai xanh có độ cong tuyệt vời như vậy, gầy hơi hơi hạ chịu tải vô số dụ hoặc, hắn không tự chủ được để sát vào một chút. Da thịt trên cổ nàng so với tuyết còn muốn trắng hơn, mạch máu màu xanh nhạt loáng thoáng theo da thịt lộ ra, mỗi một nhịp đập đều phát huy ra một loại hương khí như có như không.

Darcy không biết mùi hương dụ nhân kia có ảo giác nào đó hay không, nhưng hắn cảm thấy ý nghĩ mình có chút mê muội, trong miệng một trận lại một trận căng cứng, lò sưởi trong tường củi, gỗ thiêu đốt cũng không nhiều, mà chớp mũi hắn đã muốn dày một tầng mồ hôi, thân thể khó chịu giống như lửa đốt.

Hắn không dám lại nhìn cũng không dám còn muốn.

Vì tránh cho xấu mặt, hắn dùng tốc độ nhanh nhất giúp Mary mặc áo choàng, nhưng động tác lại cực kỳ mềm nhẹ.

“Tốt lắm, chúng ta có thể xuất phát.” Gardner phu nhân vòng lấy cánh tay Sterling, vui vẻ tuyên bố.

Darcy mở ra khuỷu tay mình, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Mary.

Mary chỉ chần chờ một giây đã đem tay đáp lên. Từ khi cùng Collins nhảy một điệu, nàng rốt cục ngộ ra một đạo lý —— mặc kệ kháng cự thế nào, chính mình một ngày nào đó phải hoàn toàn dung nhập xã hội này, cho nên có chút rụt rè là hoàn toàn không cần. Đương nhiên, bị nam nhân đi hôn tay cũng không cần bàn.

Đi ra nơi ở, thấy hai xe ngựa chờ ở ven đường, Sterling lộ ra biểu tình chần chờ.

Darcy động tác rất nhanh. Hắn sớm mở cửa xe, bàn tay đặt lên đỉnh đầu Mary, ôn nhu nhắc nhở, “Cẩn thận chạm trán.” Sau đó hơi hơi cúi đầu với Sterling cùng Gardner phu nhân, “Chúng ta gặp lại trên vũ hội.”

(TP: Đây là hành động ‘đào góc tường’ trắng trợn, không thân sĩ chút nào...)

Đáng chết, không nghĩ tới Darcy cũng sẽ chơi loại hoa chiêu này! Sterling tức giận bất bình nhìn xe ngựa của hắn đi xa.

Gardner phu nhân không phúc hậu nở nụ cười.

Lên xe ngựa, Darcy cùng Mary đều không nói lời nào. Trầm mặc cùng xấu hổ lan tràn ở trong xe.

Darcy ngồi thực đoan chính, trên mặt anh tuấn nhìn không ra biểu tình gì, chỉ có mu bàn tay đặt trên đầu gối nổi đầy gân xanh tiết lộ hắn khẩn trương. Hắn nhúu mày, càng là muốn tìm ra một cái đề tài càng là

thấy ý nghĩ trống rỗng. Không biết từ khi nào thì bắt đầu, ở trước mặt Mary hẳn thấy cũng vô pháp bảo trì bình tĩnh thông dong.

Vài phút trầm mặc qua đi, hai người không hẹn mà cùng mở miệng, “Ngài/Nàng...”

Bọn họ quay đầu nhìn lẫn nhau, Mary nhin không được cười rộ lên, tiếng cười thanh thúy êm tai đánh vỡ không khí quỵ dị trong xe.

Darcy cũng cười nhẹ theo, tiếng nói cực phú từ tính cũng có mị lực.

“Ngài gần nhất quá có khỏe không, Darcy tiên sinh?” Mary nhẹ nhàng hỏi.

“Ta tốt lắm, chỉ là có chút bận rộn. Mary tiểu thư giống như thực thích đồ vật Đông phương? Đúng rồi, lần trước nàng nhắc tới bản binh pháp kia, ta tìm được nguyên bản chưa phiên dịch, nàng có hứng thú sao?” Ngữ khí Darcy cứng nhắc hỏi.

“Thật vậy chăng? Thật tốt quá.” Mary quả nhiên bị hắn gọi lên hứng thú, ánh mắt sáng quắc nhìn qua.

Con người nâu Darcy tràn ra mỉm cười, phóng nhẹ tiếng nói nói, “Không chỉ bộ sách, ta còn có một chút đồ sứ cùng tranh chữ đến từ Đông Phương, nếu nàng nguyên ý, ta tùy thời hoan nghênh nàng tới nhà của ta xem. Kỹ xảo hội họa của người Đông phương phi thường thú vị, đúng rồi, ta từng xem qua tác phẩm nàng treo tại phòng khách kia, bút tích của nàng mang theo một chút ý nhị Đông phương, không biết nàng có phát hiện không?”

“Đúng vậy, Darcy tiên sinh nhân lực quả nhiên phi phạm!” Mary gật đầu, cùng hắn thảo luận nghệ thuật Đông phương, sau đó đề tài chuyển tới phương diện chính trị, lịch sử, lý, pháp luật. Hai người mới phát hiện bọn họ có nhiều tiếng nói chung như vậy, rất nhiều cái nhìn cùng quan điểm không mưu mà hợp. Trận nói chuyện này thực khoái trá, đợi đến phủ đệ bá tước Reynold, hai người đều cảm thấy có chút ý do chưa hết.

“Darcy, cậu rốt cục đến đây. Đây là bạn nhảy của cậu sao? Thật sự là vị cô nương mê người!” Reynold đức bá tước phu nhân đi lên đón, thân thiết cùng hai người ôm.

“Sterling đâu? Thế nào còn không có đến? Nghe nói hắn lại đã đổi bạn gái mới, nhìn một cái các cô nương trong phòng khách này như hổ rình mồi, ta thực thay hắn lo lắng đề phòng! Người rất được hoan nghênh cũng là một loại phúc tạp!” Trong mắt bá tước phu nhân Reynold lóe ra quang mang bốn cợt.

“Tôi đồng ý quan điểm của ngài. Sterling sớm muộn gì nên vì rất được hoan nghênh của hắn trả giá lớn.” Darcy đề thấp tiếng nói, còn thật sự trả lời.

Reynold bá tước phu nhân khanh khách cười rộ lên.

“Cám ơn ngài thay ta giải vây, Darcy tiên sinh. Nếu cùng Sterling bá tước cùng nhau tiến vào, ta nghĩ ta nhất định sẽ bị ánh mắt những nữ nhân này giết chết.” Không biết Darcy là có ý hay là vô tình, nhưng Mary cảm thấy mình hẳn là nên nói lời cảm tạ với hắn. Hẳn vì nàng giải quyết một cái phiền toái lớn.

Nàng có thể tưởng tượng mình hiện thời cùng Sterling bá tước đi ra, những nữ nhân này sẽ có ý tưởng nghĩ cách hỏi thăm lai lịch của nàng, sau đó cực lực làm thấp đi xuất thân cùng nhân phẩm của nàng. Đây đó nàng đều có thể không cần, nhưng nàng không thể không làm cậu Gardner lo lắng, sẽ làm cho cửa hàng của hắn mất đi một số lớn khách hàng.

“Không cần cảm tạ.” Công hiến sức lực cho nàng là vinh hạnh của ta! Có chút chần chờ, Darcy vẫn là bỏ mất một câu cuối cùng.

Hai người chọn cái góc không dễ thấy ngồi xuống, lẳng lặng nhấp nhấp rượu nho cất vào hầm ít nhất năm năm. Bọn họ một câu cũng chưa nói lại có vẻ ăn ý mười phần, cùng biểu tình bình thản mà hưởng thụ, cùng động tác tao nhã cao quý, mặc cho ai thấy đều đem bọn họ làm một đôi.

“Đúng rồi, rượu mơ lần trước ta đưa cho ngài thế nào?” Mary nhấp mím môi, nhẹ giọng hỏi.

Tầm mắt ám trầm Darcy ở trên môi nàng đồ mọng kiêu diễm ướt át lướt qua, tiếng nói có vẻ cực kỳ khàn khàn, “Vị thực độc đáo.” Hẳn kỳ thật cất giấu sẽ không bỏ được mở ra, vẫn bảo tồn ở hầm rượu.

“Phải không? Chỗ tôi còn có mấy bình, ngài muốn về sau tôi có thể nhờ Kim tiên sinh đưa đến Luân Đôn.” Mary nhẹ nhàng mở miệng, mùi rượu thảo nhiên hỗn tạp ám hương sâu kín phiêu đến chóp mũi Darcy, làm hắn có một lát hoảng hốt.

“Vì sao lại để Kim tiên sinh đưa? Ta kỳ thật có thể tự mình đi lấy.” Hắn không chút nghĩ ngợi nói.

“Tôi nghĩ ngài không bao giờ nữa tính đến Lang Vaughn nữa?” Mary nhú mày.

Darcy từ trong kiêu diễm tỉnh táo lại, nửa ngày không nói gì. Tâm của hắn như bị xé rách, cảm giác phiền muộn nôn nóng thối quết mà đến.

Đúng lúc này, vợ Gardner đến, thấy hai người ngồi ở khu nghỉ ngơi, bà phát phát tay với Mary, chỉ địa phương một đám nữ nhân tụ tập. Bà nhìn thấy vài người quen cũ, muốn đi qua lên tiếng kêu gọi.

Mary ngầm hiểu gật đầu.

Sterling lập tức đi tới chỗ hai người, nửa đường lại bị mấy vị nữ sĩ tuổi trẻ mạo mỹ cuốn lấy.

Trong mắt Mary lướt qua một tia chê cười, khoan thai thay cho mình lại muốn một ly rượu nho. Quanh thân nàng tản ra hơi thở an nhàn yên tĩnh, làm cho tâm tình Darcy cũng khôi phục bình tĩnh.

Hai người ngồi đối diện phẩm rượu, thỉnh thoảng thấp giọng nói chuyện với nhau, nhưng loại bầu không khí hài hòa này không thể liên tục bao lâu, chỉ thấy Caroline · Bentley loạng choạng cầm cây quạt đi tới, trong mắt giấu giếm kinh ngạc cùng ghen tị.

## 39. Chương 39

Tân khách lục tục đến phủ đệ bá tước, trong phòng khách dần dần náo nhiệt lên. Bởi vì Darcy tiên sinh nghiêm cẩn bản khắc, tính cách trầm mặc ít lời, nhóm nữ sĩ cũng không thích lượn lờ trước mặt hắn, nhóm nam sĩ thấy hắn thật vất vả mang theo trừu Georgia na làm bạn gái xuất hiện bên ngoài, hơn nữa đối với bạn gái phá lệ ân cần chiều chuộng, cũng không nghĩ đến quấy rầy bọn họ ở chung.

Bởi vậy, hai người vô tình chiếm cứ chỗ im lặng nhất góc phòng khách.

Darcy đối với loại tình huống này thực vừa lòng, nói cũng dần dần nhiều lên. Tư thái hai người tuy rằng không thể nào thân mật, nhưng trên mặt lại đều mang theo khoái trá mỉm cười, nhất là Darcy, đôi mắt nâu chớp động thần thái ôn nhu. Người sáng suốt vừa thấy chỉ biết tâm hắn đã bị nữ sĩ bên người bắt được.

Vốn tưởng rằng rời đi Luân Đôn là nhạo dảo thắng lợi của mình, lại không nghĩ rằng Darcy thế nhưng một đầu vui vào công tác, chỉ tại ngày lễ Noel lộ một mặt. Bentley tiểu thư vốn đối với trạng thái không hề tiến triển trước mắt bất mãn, bỗng nhiên phát hiện Mary cũng đến Luân Đôn, loại bất mãn này liền biến thành khủng hoảng cùng ghen tị thật sâu.

Biểu tình khi Darcy đối mặt nàng rất ôn nhu, cái loại quan tâm tha thiết này thậm chí còn hơn Georgia na!

Bentley tiểu thư hít sâu vài cái mới miễn cưỡng duy trì dáng đi tao nhã đi qua.

“Đã lâu không gặp, Mary tiểu thư!” Nàng khẽ gật đầu, còn ngồi xuống ở bên người Darcy.

Biểu tình phi thường khoái trá của Darcy rõ ràng lãnh đạm xuống, màu sắc nặng nề liếc mắt nhìn nàng một cái.

Bentley tiểu thư phi thường xác định mình ở trong mắt Darcy thấy ba chữ ‘Mời rời đi’.

Tươi cười của nàng trở nên phi thường cứng ngắc, nhưng vẫn như cũ chiếm lấy vị trí bên người Darcy, ra vẻ thân thiết mở miệng, “Mary tiểu thư, cô chừng nào thì đến Luân Đôn? Sao không có tới bãi phỏng chúng tôi?”

“Hơn nửa tháng trước tới Luân Đôn. Tôi cũng không có địa chỉ của mọi người.” Mary lãnh đạm trả lời.

“Nhưng là, cô nếu bái phỏng Darcy tiên sinh, sẽ không thể tìm anh ấy hỏi sao?” Bentley tiểu thư loạng choạng cây quạt, trong giọng nói tràn đầy ôn nhu thâm oán.

“Tôi cùng với Darcy tiên sinh là ngẫu nhiên gặp phải.” Mary tựa tiểu phi tiểu liếc mắt miết nàng một cái.

“Luân Đôn lớn như vậy hai người đều có thể gặp phải, cũng thật đúng dịp!” Bentley tiểu thư tăng thêm ngữ khí cảm thán.

“Đúng vậy, Đông phương có câu ngọc ngữ —— hữu duyên thiên lí năng tương ngộ. Tôi cùng với Darcy tiên sinh cách xa nhau như vậy đều có thể ở trong biển người mờ mịt gặp, tôi nghĩ, vận mệnh hai chúng tôi nhất định tồn tại giao điểm thần kỳ.”

Mary cố ý sử dụng ngữ điệu ái muội. Thấy Bentley tiểu thư rốt cuộc không duy trì được giả cười trên mặt, nàng nhàn nhã quơ quơ ly rượu, nhợt nhạt uống một ngụm.

Trong mắt Darcy lộ ra sung sướng đặc hơn.

Bentley tiểu thư xiết chặt cây quạt trong tay, âm thầm thở vài lần mới lại đeo lên mặt nạ tao nhã.

Mary cũng không tính cùng nàng tranh phong, biểu tình dịu đi hỏi, “Bentley tiên sinh đến đây sao? Tôi hỏi lâu không gặp ngài ấy.”

“Charles đang ở bồi bạn gái của hắn. Cô xem, hắn ở đằng kia!” Bentley tiểu thư lấy lại tinh thần, dùng cây quạt chỉ vào một đám người trẻ tuổi trong sân nhảy.

Bentley tiên sinh mặc một bộ lễ phục phi thường tinh xảo, tóc để ý cẩn thận tỉ mỉ, khuôn mặt anh tuấn mang theo ôn nhu cười yếu ớt, đang thấp giọng kể rõ cái gì. Cô gái bắt tại khuỷu tay hắn dung mạo xinh đẹp, mười phần cao quý, vừa thấy chính là vị quý tộc tiểu thư. Bentley hiển nhiên phi thường hài hước, nàng giờ phút này đang cười đến ngửa tới ngửa lui, nửa khuôn mặt dùng cây quạt che khuất, chỉ lộ ra một đôi ánh mắt mê người vụt sáng nhìn hắn.

Hay cho một bộ hình ảnh tình chàng ý thiếp! Mary hí mắt, nâng cằm dưới hỏi, “Cho nên, đây là nguyên nhân mọi người không tính hỏi Lang Vaughn?”

“Không không không, Charles cũng không phải bởi vì nàng mới không tính hỏi Lang Vaughn.” Bentley tiểu thư cố ý tạm dừng.

Ngón tay Darcy đặt trên đầu gối giật mình, con ngươi nâu khi nhìn về phía Bentley tiểu thư mang theo cảnh cáo lạnh như băng.

Bentley tiểu thư cố nén trụ co rúm trong lòng, ngữ tốc cực nhanh nói, “Chúng tôi vốn tính lễ Noel qua liền lập tức hỏi Lang Vaughn, phải biết rằng, Charles vẫn thích Jane. Nhưng Darcy khuyên hắn. Trải qua hai giờ nói chuyện, bọn họ nhất trí cho rằng Lang Vaughn không bao giờ đáng giá trở về nữa, Luân Đôn mới là địa phương Charles nên đợi. Tuy rằng tôi rất đáng tiếc, nhưng Mary tiểu thư cô phải biết rằng, nam nhân một khi làm ra quyết định, không phải nữ nhân chúng ta có thể sửa đổi.”

Mary loạng choạng ly rượu mặt không chút thay đổi nhìn lại Darcy.

Darcy cũng không có trốn tránh tầm mắt của nàng, đáy mắt một mảnh坦然 nhiên.

Tươi cười trên mặt Mary từng giọt từng giọt biến mất, dùng ngữ khí lạnh như băng trước nay chưa có nói, “Darcy tiên sinh, ngài có cái tư cách gì quyết định vận mệnh một người? Ngài là thượng đế sao?”

Dứt lời, nàng ngửa đầu uống cạn ly rượu, đứng lên không chút do dự rời đi. Hắn không thể trở về, cho nên cũng không cho phép bằng hữu trở về sao? Thật là bá đạo!

Rốt cục thoát khỏi một đám nữ nhân, Sterling ở trên đường chặn đứng nàng, đem nàng mang vào sân nhảy.

Darcy trong nháy mắt Mary rời đi liền đứng lên cản lại. Động tác của hắn rất tán mánh, đầu gối đụng mạnh trên sô pha, phát ra tiếng vang nặng nề. Ly rượu Mary uống hết lay động hai cái rơi trên mặt đất, tiếng thủy tinh vỡ vụn thanh thúy dẫn tới bồi bàn vội vàng đi tới xem xét.

“Darcy, anh không sao chứ?” Bentley tiểu thư giữ chặt cánh tay Darcy, tầm mắt lo lắng liên tiếp quét về phía đầu gối của hắn.

Thấy Mary bị Sterling mang vào sân nhảy, bộ pháp Darcy ngừng lại không tiến, trên mặt hiện ra thần sắc giãy dụa. Hắn đẩy tay Bentley tiểu thư ra, một lần nữa ngồi lại sô pha, mặt không chút thay đổi nhìn bồi bàn thu thập mảnh vỡ.

Bồi bàn bị hắn nhìn lưng phát lạnh, động tác không khỏi nhanh hơn vài phần.

“Không nghĩ tới Mary tiểu thư thế nhưng nhận thức Sterling bá tước! Bọn họ thoát nhìn rất quen thuộc.” Ngờ khi Bentley tiểu thư có chút mất tự nhiên. Nàng không biết mình thế nào một câu lại sẽ chọc giận Darcy, thật có chút lời nói nàng không nói không thể.

Darcy đắm chìm ở trong suy nghĩ của mình, một ngụm tiếp một ngụm uống rượu.

Bentley tiểu thư hãy còn cảm thán, “Ngài xem a, hình ảnh hai bọn họ cùng nhảy thật tương xứng, Sterling bá tước từng đứng trước mọi người cười nhạt, từng tuyên bố nếu hắn yêu một cô gái, cho dù là bình dân hắn cũng sẽ cưới. Tuyên ngôn này cỡ nào đã động lòng người a! Khó trách bá tước tiên sinh được người hoan nghênh như vậy. Mary lần này chắc đúng phải đại vận!”

Thấy Darcy vẫn là không có phản ứng, thậm chí không liếc mắt nhìn sân nhảy một cái, Bentley tiểu thư tự cho là hắn cáu giận Mary, vì thế thay đổi ngữ khí nhẹ nhàng nói, “Mỗi ngày có thể cùng người trong lòng triền miên ngọt ngào chẳng lẽ so ra kém tước vị trân quý sao? Theo ta thấy, trên thế giới lại không có gì so với hạnh phúc của mình quan trọng hơn! Ngài nói phải không, Darcy?”

Nàng nghe nói Darcy chuẩn bị kết hôn với một tiểu thư quý tộc, cho nên mới có đoạn nói trên này.

Ngón tay Darcy nắm ly rượu thốt nhiên buột chặt.

Hắn ngửa đầu đem rượu còn lại uống một hơi cạn sạch, dùng ánh mắt thâm trầm nhìn về phía Bentley tiểu thư, ách nói, “Cô nói đúng cực kỳ, Caroline! Tôi muốn cảm tạ cô!”

Khóe môi hắn câu lên, đảo qua tư thái suy sụp lúc trước, đứng lên sửa sang lại nơ, bước vào sân nhảy.

Vũ khúc gần kết thúc, Sterling còn có chút ý do chưa hết. Vòng eo Mary tiểu thư tinh tế mềm mại, trên người mang theo mùi hương tinh tế dịu dàng làm cho người ta say, vũ bước nhẹ nhàng tao nhã giống như con bướm. Hắn thực luyện tiếc buông nàng ra.

“Mary tiểu thư, nàng còn có thể ở Luân Đôn gốc bao lâu? Ta có thể mời nàng vẫn làm bạn nhảy của ta sao? Nói thực ra, nàng thực đặc biệt, ta đã bị nàng hấp dẫn!” Sterling nắm tay nàng đi ra sân nhảy, thấp giọng kể rõ nỗi lòng mình.

Trong lòng Mary cảnh tỉnh mãnh liệt, dùng tốc độ nhanh nhất cự tuyệt hắn, “Không, Sterling bá tước, tôi ngày mai sẽ xuất phát đi Rossing Park. Vị hôn phu của tôi ở đó, hắn mời tôi đi xem nhà mới của chúng tôi.”

“Nàng đính hôn?” Sterling quá sợ hãi, tiếng nói đề cao không ít.

Đi đến gần hai người, cước bộ Darcy tạm dừng, thân ảnh thẳng thắn giống như bị cực độ băng hàn đông lại. Bất quá một thoáng ngắn ngủn, Mary thế nhưng đính hôn? Hắn không thể không thừa nhận, hắn hiện tại phi thường hối hận quyết định rời đi lúc trước.

“Còn không có, nhưng là lần này có thể định ra kết quả.” Mary ra vẻ vui.

Biểu tình Sterling xuất hiện vài giây trống rỗng, sau đó mới gian nan mở miệng, “Chúc mừng nàng, Mary tiểu thư. Chúc nàng hạnh phúc.” Hắn tuy rằng phong lưu, nhưng cũng sẽ không trêu chọc nữ sĩ danh hoa có chủ.

“Cám ơn ngài, bá tước tiên sinh.” Mary tao nhã vén làn váy, quỳ gối hành lễ.

Sterling miễn cưỡng cười cười, thấy Darcy đứng ở cách đó không xa nhìn bọn họ, hắn nhìn bạn mình bắn một cái ánh mắt đồng bệnh tương liên.

Mary cũng thấy Darcy, vẻ mặt của hắn thống khổ như vậy, trong mắt toát ra cầu xin thật sâu. Nàng không tự chủ được tiêu sái đi qua, cố ý dùng ngữ khí lãnh đạm hỏi, “Làm sao vậy, Darcy tiên sinh? Lại là tới tìm ta xin lỗi sao?”

Darcy nhắm mắt, khi lại mở, đáy mắt chỉ còn lại một mảnh mờ mờ sương mù, giống như có cái gì ở trong này bốc lên bắt đầu khởi động.

“Ta vì sao phải xin lỗi, Mary tiểu thư?” Hân ách thanh mở miệng, “Ta chưa bao giờ thấy Jane · Bennet tiểu thư bình tĩnh tươi cười thấy tình yêu nóng bỏng của nàng đối với Bentley, một lần duy nhất nàng chủ động thiếu chút nữa gây ra bi kịch! Bentley với nàng mọi cách lấy lòng giống như là ở một vai diễn kịch, đáng thương lại thật đáng buồn! Dưới tình huống như vậy, ta hoàn toàn có lý do nghi ngờ bọn họ kết hợp! Ta quan tâm bằng hữu mình cũng đối với hân đưa ra đề nghị đúng trọng tâm. Ta thực hiện không có chỗ không thỏa đáng, cho nên, ta sẽ không vì thế cảm thấy thật có lỗi!”

Hân bình tĩnh nhìn Mary, ngừng thở chờ đợi phản ứng của nàng. Nếu nàng giận tím mặt, không hề nhận giải thích của hân, như vậy, kể tiếp hân cũng không cần phải gì hơn nữa.

Mary giật mình ngốc, một lát sau dùng ngữ khí mềm mại nói, “Ta thực thật có lỗi, Darcy tiên sinh! Ngài quả thật không có sai! Vận mệnh một người không nên bị người khác xoay quanh, mà hân là nắm trong tay mình. Bentley tiên sinh mới là người làm ra quyết định cuối cùng kia, cùng ngài không quan hệ, ngài không nên vì hân không quả quyết mà phụ trách.”

Jane từ lần bệnh nặng ở Netherfield phi thường xấu hổ, thu liễm toàn bộ cảm tình, e sợ cho làm cho người ta nhìn ra manh mối. Darcy hiểu lầm nàng tuyệt không kỳ quái. Hơn nữa, Bentley mới là người làm ra lựa chọn kia, thật sự không nên đổ trên đầu người khác. Mary không thể không thừa nhận, nàng giận chó đánh mèo.

Hô hấp Darcy ngừng lại chậm rãi buông ra, gật đầu nói, “Nàng có thể hiểu cho ta là tốt rồi. Ta nhớ rõ nàng lần trước đã cự tuyệt Collins tiên sinh cầu hôn, vì sao lại đáp ứng rồi? Ta muốn nói, hân hoàn toàn không thích hợp với nàng.”

“Hân không thích hợp với ta, còn có thể có ai càng thích hợp đâu?” Sterling đứng ở cách đó không xa, thường thường nhìn qua bọn họ, bởi vậy Mary cũng không có phủ nhận.

“Mời nàng xem tới ta...” Darcy thẳng lưng, trong lòng bàn tay toát ra một tầng mồ hôi, nhưng là hân chuẩn bị hồi lâu bị tiếng gọi kinh hãi của Bentley âm ỉ cắt đứt.

Đáng chết! Chị em Bentley chẳng lẽ cùng hân có cừ oán sao? Hân thất bại vạn phần nghĩ đến.

## 40. Chương 40

Bentley vui vẻ chạy tới, khóe miệng nở một nụ cười sáng lạn, giống như một đại cầu ngọc hồ hồ. Nhưng Mary không bao giờ cảm thấy hân đáng yêu nữa, ngược lại hung hăng nhứ mảy. Nam nhân không có đảm đương như vậy không thể đem đến hạnh phúc cho Jane.

“Nha, Mary, có thể thấy cô thật là quá tốt! Cô gần nhất thế nào?” Hân vừa hỏi vừa nhìn ra xa chung quanh, biểu tình sáng ngời mong mỏi cùng sắc mặt Darcy tối đen hình thành đối lập.

“Tôi tốt lắm.” Mary lãnh đạm gật đầu.

“Ngạch...” Hân chần chờ mở miệng, “Người nhà của cô đâu? Bọn họ không cùng nhau đến với cô?”

Mary tựa tiểu phi tiểu liếc nhìn hân một cái, “Bọn họ đều ở Lang Vaughn, chỉ có một mình tôi đến Luân Đôn.”

Nhớ tới Jane tưởng niệm hân, Mary châm chước một lát sau vẫn là đem tin tức đơn giản rõ ràng nói cho hân. Nếu hân có tâm liên tự mình đi tranh thủ, nàng không có quyền lợi ngăn cản bọn họ gặp mặt.

Biểu tình Bentley từ thất vọng đến kinh hãi lại đến khản trương bàng hoàng.

Mary thấy mặt của hân sẽ tức. Hân cùng với Darcy quả thực là hai cực đoan, một kẻ không quả quyết, một kẻ quả quyết bá đạo.

Darcy đã sâu sắc nhận ra hờn giận của nàng, ngoắc gọi bồi bàn, vì nàng cầm một ly rượu nho, "Cần thích hợp có thể điều tiết cảm xúc. Loại rượu nho này đến từ sông Xen nước Đức, sản xuất phi thường độc đáo, nàng nếm thử."

Tiếng nói của hắn trầm thấp nhu hòa, mang theo ý tứ hàm xúc trấn an. Mày Mary nhú chặt giãn ra, nhấp một ngụm nho nhỏ, sau đó cười gật đầu với hắn.

Darcy cũng mỉm cười nhìn lại, con người lộ ra thỏa mãn.

"Jane gần nhất có khỏe không?" Bentley một lòng nghĩ đến Jane, không chút phát hiện hai người trong lúc đó bắt đầu khởi động ôn nhu.

"Chị ấy tốt lắm, vẫn là đối tượng nhóm công tử Lang Vaughn điên cuồng truy đuổi, mẹ tôi gần nhất vội vã đem nàng gả ra ngoài. Tôi nghĩ, qua không bao lâu ngài có thể thu được tin tức nàng đính hôn." Mary quyết định hù dọa Bentley.

Biểu tình Bentley quả nhiên trở nên thập phần thống khổ, nói năng lộn xộn: "Phải không? Vậy thật đúng là rất bất hạnh! Không không, tôi là nói, vậy thật sự là quá tốt, hy vọng nàng có thể hạnh phúc."

Sắc mặt Darcy so với hắn càng thêm khó coi. Hắn nghĩ tới Mary cùng Collins kết hôn.

Ba người lâm vào trầm mặc, Darcy đang muốn mở miệng tiếp tục đề tài lúc trước, mợ Gardner đi tới, giữ chặt cánh tay Mary, "Mary con yêu, ta giới thiệu cho con mấy vị bằng hữu. Xin lỗi, các vị tiên sinh."

Trơ mắt nhìn Mary bị lôi đi, khuôn mặt anh tuấn của Darcy kết một tầng hàn sương. Hắn ngửa đầu đem rượu một ngụm uống sạch, tìm cái góc yên lặng ngồi xuống, xa xa dừng ở trên người Mary, vừa chỉnh sửa những lời chưa nói.

Bentley ủ rũ ngồi ở bên người hắn, ngoắc bồi bàn muốn một lọ Whiskey, một ly tiếp một ly uống.

Thẳng đến vũ hội chấm dứt, Gardner phu nhân cũng chưa rời đi bên cạnh Mary, Darcy biết đêm nay không cơ hội, chỉ đành cáo từ Reynold bá tước phu nhân.

Caroline lên xe ngựa trước, Darcy cùng bồi bàn thật vất vả mới đưa Bentley say không còn biết gì đi lên.

Xe ngựa nhà Bentley bị vợ chồng Hausteim lôi đi.

An trí tốt Bentley, Darcy đứng ở cửa chờ đợi, bên bả vai rơi đầy bông tuyết, hóa thành bọt nước thấm vào vải dệt.

Thấy tình cảnh này, cước bộ Mary không tự chủ được nhanh hơn.

Lòng hiếu chiến của nàng bùng lên, một cước bước ra khỏi cửa.

Darcy vội vàng bước lên phía trước, vươn tay tới nàng. Nàng chần chờ vài giây, đưa tay để vào trong lòng bàn tay hắn. Tay hắn rất lớn lại ấm, hoàn toàn đem tay nàng bao vây. Nàng cảm giác trái tim mình ngừng nhảy, cảm giác an tâm đã lâu này làm cho nàng luyến tiếc buông tay.

Hai người liền như vậy tay trong tay đứng ở trong tuyết, ai cũng không muốn lên xe sưởi ấm, thẳng đến Gardner phu nhân cùng Sterling xuất hiện mới làm cho hai người vội vàng tách ra.

"Xe ngựa Darcy ngồi không được, vẫn là ngồi xe của ta trở về đi, Mary tiểu thư." Sterling ý có điều chỉ liếc mắt nhìn Bentley tiểu thư ngồi ở bên cửa sổ, sắc mặt phi thường khó coi.

Darcy đang muốn nói chuyện, trong xe truyền đến tiếng Bentley tiểu thư hét chói tai, "Nha, trời ạ! Charles em ở đây làm gì? Darcy, Darcy ngài mau đến xem xem a!"

Gân xanh trên trán Darcy nhảy nhảy, mở cửa xe ra thấy Bentley đang ói, hương vị chua thối lan tràn trong không khí.

"Tôi nghĩ mọi người cần đổi một chiếc xe ngựa. Nhanh đem Bentley tiên sinh đưa trở về đi, bằng không ngài ấy nhất định sẽ lạnh mà bệnh. Gặp lại, Darcy tiên sinh." Trong giọng nói Mary tràn ngập đồng tình.

"Xin chờ một chút Mary tiểu thư." Darcy gọi nàng lại.

“Làm sao vậy?” Mary từ trong xe nhô đầu ra.

“Xin hỏi nàng chừng nào thì đi Hunsford?”

” Sáng sớm ngày kia.”

“Như vậy, gặp lại!” Darcy giơ lên mũ dạ của mình, ý vị thâm trường nói.

“Gặp lại.” Xe ngựa chậm rãi chạy, Mary vẫy tay với hắn.

Darcy vẫn nhìn theo nàng đi xa, lúc này mới đi vào phủ bá tước tìm kiếm giúp đỡ. Bá tước phu nhân thay đổi lượng xe ngựa cho bọn hắn, còn gọi người giúp Bentley đơn giản tắm rửa một phen.

“Nguyên lai Mary tiểu thư là theo Sterling bá tước đến.” Sắc mặt Bentley tiểu thư không hề khó coi như vậy.

“Ta hy vọng nàng không cần thật lòng, Sterling bá tước đối với ai đều chỉ có 3 phút nhiệt độ. Vẫn là gả cho mục sư tiên sinh càng an toàn hơn một chút.” Nàng còn hạ kết luận.

“Ta cảm thấy nàng gả cho ta mới là an toàn nhất.” Darcy bỗng nhiên mở miệng.

Bentley tiểu thư kinh ngạc quên phản ứng, nàng thậm chí nghĩ đến nàng nghe nhầm.

“Cô không có nghe sai, Caroline.” Darcy cảm thấy là thời điểm làm cho nàng xem rõ sự thật.

“Ngài nhất định là nói giỡn, Darcy!” Thanh âm Bentley tiểu thư run lên.

“Ta là thật sự. Ta hôm nay mới phát hiện ta muốn có được nàng cỡ nào. Cô nói rất đúng, trên thế giới lại không có gì so với hạnh phúc của mình quan trọng hơn.” Darcy nói xong sẽ không lại lên tiếng, trong xe chỉ còn lại có tiếng hít thở ồ ồ của Caroline · Bentley.

Buổi sáng ngày hôm sau, Jane cùng Elizabeth đúng hạn đến Luân Đôn, cùng đi còn có Lucas tước sĩ cùng Charlotte. Nhà trọ của cậu Gardner không thể chứa nhiều người như vậy, chỉ phải đem một nhà Lucas an trí ở khách sạn phụ cận.

Mary tà ý ở cửa phòng, nhìn Jane cùng Elizabeth sửa sang lại hành lý.

“Em có một việc nhu muốn nói cho chị, Jane.” Nàng nhẹ giọng nói.

Jane gầy yếu rất nhiều, hai gò má trước kia luôn bảo trì tự nhiên đỏ ửng nay một mảnh tái nhợt, con người hơi lam sắc ôn nhu trước sau như một, nhưng đã không còn thần thái sáng ngời. Nàng cầm quần áo treo lên móc, trên mặt mang theo mỉm cười bình thản, “Chuyện gì, Mary?”

“Em ngày hôm qua gặp Bentley tiên sinh.” Mary ngồi vào trước bàn trang điểm thưởng thức một chai nước hoa, ngữ khí có chút không để ý.

Áo trong tay Jane rơi trên sàn, tiếng vang nặng nề dọa Elizabeth nhảy dựng lên. Qua hơn mười giây, nàng mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng đem áo nhặt lên, nhưng lúc này lại làm bộ không cần đã không có khả năng, mỉm cười trên mặt nàng trở nên thập phần miễn cưỡng.

Elizabeth ôm bả vai nàng nhẹ nhàng lay động, sau đó ngữ khí mang oán giận hỏi, “Em có hỏi hắn vì sao không hề về Lang Vaughn hay không?”

Mary nhú mày, đem chuyện trên vũ hội tối hôm qua đơn giản tự thuật một lần.

“Aha! Chị chỉ biết là Darcy tiên sinh giở trò quỷ! Hắn luôn nguyện ý khổng chế cuộc sống người khác, nhìn người khác thống khổ làm vui! Tựa như đối đãi Wickham tiên sinh vậy!” Elizabeth tức giận bất bình nói.

“Đứng ở lập trường của chúng ta, chúng ta tự nhiên hy vọng Jane có thể hạnh phúc; đứng ở lập trường của hắn, kỳ vọng của hắn với Bentley cũng là giống nhau. Eliza, chị nói cực đoan.” Mary dừng một chút, tiếp tục tiếp lời, “Làm ra lựa chọn là Bentley tiên sinh, hắn mới là người gánh vác trách nhiệm chính yếu. Nhìn hắn biểu hiện lần này, em không thể không khuyên bảo một câu, Jane, chị xác định Bentley tiên sinh yếu đuối như vậy thật có thể cho chị hạnh phúc sao?”

Jane lộ ra thần sắc giãy dụa.

Elizabeth lại đem lửa đạn nhắm ngay em gái, “Mary, xem ra lần này gặp mặt em lại bị Darcy tiên sinh mê hoặc phải không? Em ra sức bảo vệ hấn ngay cả chị đều phải ghen tị! Van cầu em thanh tỉnh một chút đi, hấn đều nói hấn cần bản chương mắt em!”

Mary đỡ khóc đỡ cười, chỉ nhìn Elizabeth trừng mắt làm cái thủ thế cầu xin tha thứ. Elizabeth gõ thực đúng lúc, lòng của nàng quả thật bắt đầu buông lỏng. Darcy trầm ổn giống như một ngọn núi, lẳng lẳng đứng ở nơi đó, chỉ cần nàng vừa quay đầu lại, luôn sẽ phát hiện hấn dùng ánh mắt khẩn thiết dừng ở trên người nàng, cái loại cảm giác này cực kỳ an tâm. Nhưng nàng biết, hấn cùng với nàng không cùng một thế giới, hấn đồ sộ bất động, nàng cũng sẽ không tới gần hấn.

“Tốt lắm, đều đừng nói nữa. Chuyện này nên trách tội nhất là chị. Nếu chị có thể biểu hiện ra yêu thích với Bentley, nếu chị có thể đáp lại nhiệt tình của hấn, hấn cũng sẽ không bởi vì chị nản lòng thoái chí mà buông tha.” Jane suy yếu mở miệng, trong giọng nói tràn ngập hối hận.

Ba chị em lâm vào trầm mặc, một lát sau Mary nhẹ nhàng nói, “Vô luận thế nào, em đã đem tin tức Jane đến Luân Đôn nói cho Bentley tiên sinh. Nếu có tâm, hấn nhất định sẽ đến báỉ phỏng trước tiên. Đến lúc đó xem hấn thành ý mười phần, giản tiện lại cho hấn một lần cơ hội đi.”

“Nếu trong vòng hai giờ hấn có thể nói, chúng ta liền tha thứ hấn.” Elizabeth chỉ chỉ đồng hồ để bàn, ngữ khí hòa hoãn.

Jane rốt cục lộ ra tươi cười, nhẹ nhàng gật đầu.

Lần nói chuyện này vừa chấm dứt, có người liền gõ mở cửa phòng, “Bennet tiểu thư, bằng hữu ngài tiến đến báỉ phỏng, Gardner phu nhân gọi ngài đi xem.”

Mary cùng Elizabeth không hẹn mà cùng nhìn lại Jane, phát hiện đáy mắt nàng ảm đạm lại bắt đầu toả sáng ra hào quang.

Tiến đến báỉ phỏng quả nhiên là Bentley tiên sinh cùng Bentley tiểu thư. Thấy Jane, Bentley kích động hai má đều đỏ lên, lật đi lật lại nói nhiều mới cuối cùng biểu đạt tình cảm mình tưởng niệm.

Oán hận của Jane đối với hấn trong một khắc nhìn thấy hấn liền ném đến Cửu Tiêu Vân Ngoại. Nàng không hề lạnh lùng thản nhiên đợi hấn, so với thời điểm nào trong dĩ vãng ánh mắt đều phải ôn nhu làm Bentley nhiệt huyết sôi trào.

Bentley tiểu thư cùng Elizabeth câu có câu không nói chuyện với nhau, nghe nói các nàng ngày mai muốn đi Hunsford rốt cục mới lấy lại tinh thần, “Nga? Mọi người muốn đi báỉ phỏng Collins tiên sinh? Ta nhớ rõ Mary không phải cự tuyệt hấn cầu hôn sao?”

“Chính là lễ tiết báỉ phỏng, cùng hôn sự không quan hệ.” Mary bình tĩnh giải thích.

Tiếng lòng Bentley tiểu thư vừa thả lỏng lại buộc chặt. Nàng không yên lòng ứng phó Elizabeth, vài phút sau bỗng nhiên nhìn về phía Mary nói, “Darcy tiên sinh gần nhất tính cùng một vị tiểu thư quý tộc kết hôn, chuyện này cô biết không, Mary tiểu thư? Nghe nói vị tiểu thư kia là Sterling bá tước giới thiệu, tuy rằng gia thế xuống dốc, nhưng vẫn có danh hiệu quý tộc như cũ, lại là độc nữ.”

Elizabeth nhú mày, lộ ra biểu tình ‘Phải như thế’.

Mary ấn quyết tâm, thản nhiên mở miệng, “Như vậy tôi muốn chúc mừng hấn thành công.”

Bentley tiểu thư lại quan sát sắc mặt nàng, phát hiện nàng lại không có một chút thương tâm mất mát, tâm bị Darcy đâm bị thương rốt cục chiếm được an ủi. Xem ra, Darcy cũng là nhất sương tình nguyện a, nàng sẽ không chúc hấn may mắn, tuyệt không!

## 41. Chương 41

Ở Luân Đôn đợi một ngày, sáng sớm hôm sau Lucas tước sĩ liền chuẩn bị đi Hunsford bái phỏng Collins. Jane cùng Bentley đứng là thời điểm nùng tình mật ý, một phần một giây cũng luyến tiếc tách ra. Tuy rằng Elizabeth cũng không muốn đi, nhưng nghĩ đến Mary sắp sửa một mình đối mặt Collins ngu xuẩn đến cực điểm, nàng thật sự là thương em gái.

Cuối cùng, Lucas tước sĩ, Charlotte, Elizabeth cùng Mary đi lên xe ngựa đi Hunsford. Dọc theo đường đi phong cảnh phi thường mê người, không khí cũng cực kỳ tươi mát, giảm bớt tâm tình tối tăm của Elizabeth cùng Mary.

Bọn họ được Collins nhiệt liệt hoan nghênh, hành lý còn chưa kịp buông đã bị lôi kéo đi thăm phòng ốc hân mới tu sửa. Vách tường tuyết trắng, nóc nhà màu đỏ, hoa viên đủ loại Sắc Vi, đợi cho cuối mùa xuân năm sau, hoa Sắc Vi phấn hồng sẽ nở rộ, đóa hoa sáng lạn rực rỡ cùng chung quanh tràn ngập mùi hương, cảnh tượng kia nhất định rất đẹp.

Nói thực ra, đây là một phòng ốc tương đối ấm áp, nhưng vì Collins hết sức khoa trương, thao thao bất tuyệt khen ngợi lại mất đi đại bộ phận mỹ lực.

Mary cùng Elizabeth đều có chút mệt mỏi, vài lần ám chỉ Collins các nàng muốn về phòng nghỉ ngơi trước, chờ tinh thần no đủ lại đi thăm nhà mới. Nhưng hắn giống như không nghe thấy, được Lucas tước sĩ cùng Charlotte khen ngợi lại muốn ngừng mà không được.

Chờ hắn rốt cục cảm thấy vừa lòng đã là hai giờ sau, Mary cùng Elizabeth mặt như cà tím trở lại phòng giành cho khách.

“Charlotte · Lucas tiểu thư năm nay bao nhiêu, Eliza?” Mary vừa sửa sang lại hành lý vừa hỏi.

“27, thế nào bỗng nhiên nhớ tới chuyện này?” Elizabeth lộ ra biểu tình nghi hoặc.

“Tiếp qua ba năm liền ba mươi, khó trách nàng cùng Lucas tước sĩ gấp như thế.” Mary hiểu rõ gật đầu, “Chị chẳng lẽ không phát hiện sao? Nàng luôn cố ý vô tình quyến rũ Collins cùng nàng nói chuyện, Lucas tước sĩ lại khắp nơi kéo hắn. Theo em thấy, bọn họ muốn cùng hắn kết thân, nếu không sẽ không đi một chuyến thật xa đến đây.”

“Nha, trời ạ! Thật không có khả năng! Charlotte làm sao có thể để ý Collins? Mary, em nhất định là suy nghĩ nhiều.” Elizabeth kiên quyết không chịu tin tưởng.

“Thời gian sẽ chứng minh em đoán. Hiện tại, chúng ta ngủ một giấc đi!” Mary nhanh chóng đổi áo ngủ, chui vào trong chăn thư thái thở dài.

Elizabeth càng nghĩ càng cảm thấy nàng đoán thực vớ vẩn, khi ngủ khoe miệng còn cầu một chút cười cổ quái.

‘Vị hôn thê’ tiến đến bái phỏng, trong đầu Collins đưa ra một cái ý niệm là khoe ra nhà mới của mình, cái ý niệm thứ hai trong đầu chính là mang nàng đi bái kiến ân chủ mình —— de Bourgh phu nhân.

Chờ khách nhân đều an trí, hắn lập tức viết một phong bái thiếp đưa đến Rossing trang viên. Rossing trang viên cách nhà của hắn chỉ một con phố, hồi âm rất nhanh được đưa đến, de Bourgh phu nhân phi thường vui mời bọn họ cùng ăn bữa tối.

Mấy giờ sau, Collins vẫn đều vì bữa tối làm chuẩn bị. Hắn sai người làm đánh thức khách nhân trước tiên, ngay cả trang phục của bọn họ đều phải nhất nhất hỏi đến, vừa không muốn bọn họ ăn mặc quá mức chú ý, lại không muốn bọn họ ăn mặc quá mức mộc mạc, lại ép buộc vài lần. Khi nhần nại của Mary sắp tới cực hạn, hắn rốt cục gật đầu tỏ vẻ vừa lòng.

Mary không ngừng hít sâu mới miễn cưỡng duy trì biểu tình bình tĩnh. Nàng nghĩ, cực tuyệt Collins cầu hôn có lẽ là quyết định chính xác nhất đời này nàng đã làm.

Elizabeth cùng nàng đối diện, nhanh chóng làm cái mặt quỷ hồng mắt.

Cùng các nàng hoàn toàn tương phản, Lucas tức sĩ cùng Charlotte tuyệt không cảm thấy phiền lòng, thập phần kiên nhẫn đối mới trang phục, cũng hỏi hần khi tiếp de Bourgh phu nhân nhu phải chú ý gì, thái độ thận trọng kia rất giống vào cung yết kiến nữ hoàng.

Collins bị lấy lòng, cười tủm tỉm cùng bọn họ chia sẻ kinh nghiệm, trên đường đi Rossing vẫn cùng bọn họ nói chuyện với nhau, hoàn toàn đem Mary cùng Elizabeth quên đến sau đầu.

Nhìn Charlotte cười đến thập phần sáng lạn tốt đẹp, Elizabeth nhũ mây. Nàng có chút tin tưởng Mary phán đoán, nàng phán đoán mười có tám, chín là chính xác, trừ bỏ sự kiện Wickham bị hại kia.

Nữ quản gia Rossing chiêu đãi bọn họ, nói phu nhân đi tiếp hai vị khách quý, sẽ nhanh trở về, để cho bọn họ trước tiên đi thăm trong phòng khách.

Rossing trang viên phi thường rộng lớn, từ ngoài cửa sổ vọng ra ngoài sẽ thấy một rừng tùng lớn, lá tùng đã khô vàng rơi xuống, xám xịt mênh mông mông mông vô bờ, gió lạnh phát qua mang đến một cỗ hương vị tùng bách nồng đậm, làm người ta vui vẻ thoải mái. Cảnh sắc mùa đông bao la hùng vĩ, đến xuân hạ là xanh um tươi tốt, sinh cơ bừng bừng. Đó là một địa phương tốt.

Mary ở bên cửa sổ nhìn ra xa, con người trạm lam sắc yên tĩnh giống như bầu trời.

Elizabeth nhìn trong chốc lát liền bị âm thanh Lucas tức sĩ cùng Charlotte chặc chặc tán thưởng hấp dẫn.

Cùng ngoài cửa sổ tự nhiên mở mang không giống, trạch viện Rossing tu kiến vô cùng tráng lệ, gia cụ xa hoa từ nước Pháp vận đến, trang sức phẩm từ Đông phương cùng Ấn Độ vận đến, còn có từng tấm cửa thủy tinh nhiều màu vây khắp.

Hành tẩu ở trên hành lang trống trải tựa như hành tẩu ở một trong con đường ánh sáng, như cảnh trong mơ minh cùng ám, không đúng thực!

Lucas tức sĩ cùng Charlotte hoàn toàn bị rung động, tay chân đều không biết nên đặt ở chỗ nào.

Elizabeth từ nhỏ liền gan dạ sáng suốt hơn người, điểm phú quý này còn không dọa được nàng.

Thực bình tĩnh nhất là Mary, con người của nàng từ đầu đến cuối cũng chưa kích khởi gợn sóng, cước bộ không nhanh không chậm tựa như tản bộ ở đình viện nhà mình.

Nữ quản gia ngoài ý muốn nhìn nàng vài cái, nghe thấy trên đường truyền đến tiếng vó ngựa mới ngừng đánh giá, đem khách nhân mời vào phòng khách. Vị hôn thê mục sư Collins thoát nhìn cũng thật không giống cô gái nông thôn! Nàng yên lặng nghĩ đến.

“Buổi tối tốt lành, các vị, để mọi người đợi lâu.” De Bourgh phu nhân đi vào phòng khách, thanh âm to lớn nói.

Thân thể của bà phi thường gầy, tóc cùng Darcy giống nhau là màu nâu, nhưng hai bên mai nhiễm một chút hoa râm, ánh mắt tinh quang bắn ra bốn phía cùng xương gò má cao cao khiến bà nhìn qua có chút không tốt.

Bà lúc này nâng cằm đánh giá mấy vị khách nhân, biểu tình nghiêm túc lộ ra vài phần soi mói cùng kiêu căng. Đi theo phía sau bà là hai nam một nữ. Cô gái tuổi trẻ gầy yếu có vẻ chính là Anna · de Bourgh tiểu thư, hai vị nam sĩ một vị rõ ràng là người quen cũ nhà Bennet – Darcy tiên sinh.

“Đã lâu không gặp Darcy tiên sinh!” Collins đầu tiên cúi đầu với de Bourgh phu nhân, lập tức thân thiết cùng Darcy chào hỏi.

Lucas tức sĩ cũng vội vàng hành lễ.

Ba vị nữ sĩ gật đầu thăm hỏi đối với bọn họ.

“Ngồi đi. Nói vậy mọi người ở Lang Vaughn đã gặp qua, nhưng tôi còn muốn thay mọi người dẫn kiến cho nhau một chút.” De Bourgh phu nhân ngồi xuống ở chủ vị, nhất nhất giới thiệu khách nhân của mình.

Cùng Darcy đi tới là anh họ của hần Fitz William thượng tá, bộ dạng tuy rằng không có anh tuấn như Darcy, nhưng nhìn thập phần chính phái. Khi giới thiệu đến Mary, hần liền tục nhìn nàng vài lần, lập tức lộ ra mỉm cười ôn hòa có lẽ.

De Bourgh phu nhân cũng càng chú ý đối với Mary. Chờ những khách nhân bưng hồng trà lên uống bà từ từ mở miệng, “Cô chính là Mary · Bennet? Nghe nói cô cự tuyệt Collins cầu hôn?” Ngờ khí của bà nghe qua phi thường bất mãn.

“Đúng vậy, phu nhân.” Mary cười nhẹ, không chút bị khí thế của bà kinh sợ.

Ngay cả một câu giải thích dư thừa đều không có, liền thoả mái thừa nhận như vậy? De Bourgh phu nhân nhìn qua lại càng không thích, lạnh lùng mở miệng, “Muốn tôi nói, các cô gái hiện tại càng ngày càng không thực tế. Bỏ lỡ Collins, lấy tướng mạo cô bình thường cùng đồ cưới gầy còm chẳng lẽ còn có thể tìm được người tốt hơn sao? Huống chi hẳn còn kế thừa tài sản nhà các cô. Tôi dám nói, tiếp qua vài năm quay đầu nhìn lại, cô nhất định sẽ vì cô hiện tại sở tác sở vi cảm thấy hối hận!”

Bà biểu hiện cả vú lấp miệng em, cao cao tại thượng.

Collins ở thời điểm bà nói chuyện không nhận được gạt đầu, dào dạt đắc ý làm vẻ ta đây tức giận đến mức tay Elizabeth nắm chén trà đều phát run.

Mary cười nhẹ như cũ, không nói được một lời, đôi mắt trầm lam sắc không lộ ra chút thần sắc khuất nhục hoặc phẫn hận, phân đại khí kia thông dong có vẻ làm de Bourgh phu nhân thập phần không thể lên mặt bàn.

Chỉ nhìn khí thế một cách đơn thuần, de Bourgh phu nhân cũng đã thua hoàn toàn, chính bà giống như cũng đã nhận ra, sắc mặt xanh tím biến ảo, không biết nên tiếp tục răn dạy như thế nào.

Mi tâm Darcy xuất hiện vài đạo khe rãnh thật sâu. Mâu sắc hẳn lạnh như băng liếc mắt nhìn Collins, khi đảo qua Mary lại hòa tan thành một bãi nước.

“Con nghĩ, đã muộn thời gian dùng cơm, dì.” Hẳn trầm giọng mở miệng.

Cháu ngoại trai nhắc nhở hiển nhiên giúp de Bourgh phu nhân tìm cái bậc thang, bà thuận thế đứng lên, ngờ khí thư hoãn nói, “Mời đi nhà ăn dùng bữa tối đi, các vị.”

Mọi người dời bước đến nhà ăn, vây quanh bàn ăn thật dài ngồi xuống.

“Thỉnh tự tiện.” De Bourgh phu nhân bài trừ một cái mỉm cười.

“Trăm ngàn không cần khách khí.” Anna · de Bourgh tiểu thư nhẹ giọng bổ sung, cố ý cứu lại không khí xấu hổ. Nàng thậm chí ôn nhu cười cười với Mary.

Mary đáp lại nàng một cái mỉm cười càng ôn nhu, không có lập tức ăn cơm, mà là cầm lấy ly rượu trong tay quơ quơ, hơi hơi nhắm mắt mũi nghe thấy hương rượu trong ly.

Darcy vẫn âm thầm chú ý nhất cử nhất động của nàng, thấy thế cũng cầm lấy ly rượu lay động, nhìn dung nhan nàng tú lệ nhợt nhạt uống một ngụm, sau đó khéo môi không dấu vết gợi lên.

Mary buông chén rượu, đem bít tết cắt thành khối nhỏ, đều đều như nhau, dùng nĩa xiên một miếng nhỏ đưa vào miệng, ngẫu nhiên mân một ngụm rượu vang. Động tác nàng ăn tao nhã nói không nên lời, trừ phi tất yếu tuyệt không mở miệng nói một câu, khi đem đồ ăn đưa đến bên miệng cũng không làm cho mỡ dính lên môi của nàng, mà là vươn cái lưỡi đem đồ ăn cuốn vào.

Tầm mắt Darcy bị đầu lưỡi nàng phấn nộn hấp dẫn.

Hầu kết hẳn cao thấp mập má, khoang miệng một trận lại một trận nuốt xuống.

Hẳn muốn dời tầm mắt lại phát hiện mình hoàn toàn làm không được.

“Darcy, dì hỏi chú nói đi.” Thượng tá Fitz William đung phải cánh tay của hẳn.

Darcy lập tức hoàn hồn, vẻ mặt bình tĩnh nhìn lại de Bourgh phu nhân, “Con vừa rồi nhớ tới một ít công sự, thất lễ với dì.”

De Bourgh phu nhân oán trách, “Con luôn cả ngày nghĩ công sự, liền ngay cả lễ Noel cũng không có thể đến gặp ta, thói quen này cùng cha con giống nhau như đúc! Darcy, con phải cảnh giác, quá độ mệt nhọc sẽ tổn hại sức khỏe của con!”

“Con đã biết, dì. Cảm ơn dì quan tâm” Darcy gật đầu.

De Bourgh phu nhân lặp lại vấn đề lúc trước, “Georgia na gần nhất có khỏe không? Con bé qua vài ngày có thể đến hay không?”

“Con bé tốt lắm, cùng Aniston phu nhân đi hồ Lochness nghỉ phép, mùa đông qua đi mới về Pemberley. Con bé phi thường tưởng niệm dì, nhờ con mang theo phong thư cho dì.”

De Bourgh phu nhân vừa lòng gật đầu, bắt đầu hỏi tình huống trong nhà Fitz William thượng tá.

Darcy lại nhìn lại Mary.

Mary phát hiện hắn nhìn chăm chú, hướng hắn giơ lên ly rượu của mình.

Trong mắt Darcy thăm ra ý cười đặc hơn, vừa chăm chú nhìn mặt của nàng vừa uống xong rượu vang trong ly, sau đó âm thầm đặt về chỗ cũ.

## 42. Chương 42

Đầu lưỡi Mary cuộn cuộn nổi lên, làm cho tư vị rượu vang chất mang ngọt có thể bảo trì càng lâu một chút.

Nói thành thật, nàng vừa rồi còn tưởng rằng Darcy đang nhìn nàng, may mắn bị Elizabeth gõ nổi lên hiệu quả, nàng mới đúng lúc khắc chế ý tưởng tự kỷ này. Kết quả Darcy chính là theo phương hướng nàng ngăn người mà thôi.

Nói không rõ mắt mắt hay thoải mái, ở giờ khắc này, nàng hoàn toàn buông xuống, đối mặt Darcy ngược lại càng thoải mái tự tại. Nàng nghĩ, từ nay về sau nàng hẳn là đem hắn coi thành một vị bằng hữu tin cậy, cho nên nàng hướng hắn nâng ly thăm hỏi.

Suy nghĩ của nàng bị Collins thao thao bất tuyệt ca ngợi cắt đứt. Hắn cảm thán bất quá ngon miệng lại bắt đầu thổi phồng rau dưa salad mới mẻ, đương nhiên, canh bơ nắm lại là mỹ vị tuyệt đỉnh! Biểu tình hắn khoa trương, hoa lệ làm de Bourgh phu nhân cười vui liên tục.

Lucas tước sĩ cùng Charlotte cũng tận hết sức lực phụ họa.

Nếu bọn họ chưa ăn qua thức ăn Mary làm, thổi phồng này đó còn có điểm xứng đáng, nhưng đầu lưỡi trải qua trù nghệ phi phạm của Mary rửa tội, đồ ăn này đó không nói khó có thể nuốt xuống, nhưng tuyệt đối không thể xưng mỹ vị.

Darcy từ khi rời đi Lang Vaughn liền vẫn thèm ăn không phấn chấn, mỗi lần khi ăn vẫn luôn đặc biệt tưởng niệm Mary. Collins càng là đem đầu bếp của nhà de Bourgh khoa trương ba hoa chích choè, hắn liền càng không có khẩu vị.

Hắn nhìn lại Mary đối diện, phát hiện nàng vẫn mỉm cười như cũ, chính là con người màu lam ngẫu nhiên đổ ra một tia phiền chán. Vì thế, khẩu vị của hắn đã trở lại, thậm chí hy vọng Collins đừng có ngừng lại khoa trương ca ngợi.

Trên mặt Mary không hiện sắc, nhưng huyết thái dương máy động không thôi. Collins nói nhiều lắm, nàng chỉ là nghe hắn nói cũng đã no rồi. Hắn tuy rằng vụng về, nhưng công phu vô môn ngựa thật sự bất phạm, khó trách có thể đả bại nhiều người cạnh tranh như vậy được de Bourgh phu nhân ưu ái.

Elizabeth cũng đang cực lực nhần nại, nhưng dao ăn đũa đương rung động biểu hiện ra nàng đang kề cận bờ vực hồng mắt. Thấy trước mặt đặt một mâm làm bánh, nàng bắt đầu tưởng tượng tình cảnh mình bỗng nhiên nổi điên, đem bánh hung hăng nhét vào miệng Collins. Sau đó nàng rút cục cân bằng tâm lý, tiếp tục yên lặng dùng cơm.

Bữa tối chấm dứt, Elizabeth, Mary cùng Darcy không hẹn mà cùng nhẹ nhàng thở ra.

Mọi người chuyển ra phòng khách, vừa uống trà vừa nói chuyện phiếm.

Darcy thả chậm cước bộ, chờ Mary ngồi xuống mới tìm vị trí đối diện nàng ngồi xuống, ở trong này, vô luận tầm mắt của hắn di động như thế nào đều có thể trước tiên thấy mặt của nàng. Hắn càng ngày càng thích quan sát nhất cử nhất động của nàng, loại khát vọng này không thể khống chế.

Hắn phát hiện nàng có rất nhiều động tác nhỏ đáng yêu. Khi nàng dùng cơm thích uống trước một chút rượu, thích đem bát tết cắt thật sự tẻ, thích đem rau dưa để đến cuối cùng mới ăn. Khi nàng ngồi xuống sẽ luôn không tự chủ được vén làn váy lên, tránh cho hình thành nếp uốn. Nếu bên người có tay vịn, nàng sẽ đem một bàn tay khoát lên tay vịn, thân thể hơi hơi nghiêng, tư thái đầy tùy tính. Nếu bên người không có tay vịn, lưng của nàng sẽ thẳng tắp, tư thái tao nhã cao quý. Bất cứ lúc nào, chỗ nào, nàng sẽ luôn đem một mặt hoàn mỹ nhất của mình bày ra, tựa như một loại bản năng.

Hắn thích nhìn nàng, vui vẻ đi khai quật từng giọt từng giọt của nàng.

“Darcy, anh nghĩ chú cần khắc chế. Lỡ tai Mary tiểu thư sắp thiêu cháy.” Fitz William huých vào cánh tay hắn, thấp giọng nhắc nhở.

Darcy lập tức thu hồi tầm mắt mình, qua hơn mười giây lại nhìn lại Mary. Tai của nàng quả nhiên đỏ bừng một mảnh, đầu nhìn sang một bên, mi tâm hơi nhú biểu hiện ra nàng hờn giận.

Biểu tình này làm cho Darcy nhớ tới tình cảnh khi bọn họ mới gặp. Nhớ lại tốt đẹp làm nhu hòa đường cong lạnh lẽo cứng rắn trên mặt hắn.

Mary cố gắng nói cho chính mình, Darcy nhất định lại đang xuất thần, đừng quản hắn! Mà tầm mắt hắn càng chuyên chú vẫn làm nửa bên mặt của nàng bắt đầu phát sốt. Nàng chỉ phải cố gắng làm bộ như không thêm để ý.

Bên kia, Collins ca ngợi xong bữa tối bắt đầu ca ngợi Anna · de Bourgh tiểu thư, công bố nàng là thực nữ hoàn mỹ nhất hắn gặp qua, bởi vì không có thân phận quý tộc mà không thể tham dự tiệc tối cung đình, Điện Buckingham mất đi một viên Minh Châu sáng giá nhất.

De Bourgh phu nhân khanh khách cười rộ lên, Anna · de Bourgh tiểu thư cũng xấu hổ đỏ mặt, nhưng đáy mắt tràn đầy sung sướng.

Lucas tức sữ cùng Charlotte biến thành kẻ phụ họa Collins, hắn nói cái gì bọn họ liền phụ họa cái đó.

Trên mặt Elizabeth cười yếu ớt, trong lòng lại ở thống khổ gào thét. Cũng may Fitz William thượng tá đến đúng lúc giải cứu nàng.

“Giáo dục là mấu chốt bồi dưỡng một vị thực nữ!” Chờ Collins dứt lời, de Bourgh phu nhân kiêu ngạo mở miệng.

Bà nhìn chung quanh phòng khách, muốn giúp con gái tìm một người làm nền, sau đó nhìn trúng Mary dung mạo bình thường nhất.

“Mary tiểu thư, cô biết đàn dương cầm sao?” Bà chậm rãi hỏi.

Tinh thần Elizabeth rung lên, trong lòng nghĩ đến: Aha, bà đây là tự tìm chỗ chết!

Mary đang muốn trả lời, Collins khẩn trương tiếp nhận đề tài, “Nàng đàn đàn dương cầm tài nghệ thực bình thường, hoàn toàn không thể cùng Anna tiểu thư so sánh với.”

Mary nhú mày, phát hiện Collins làm cái thủ thế với nàng, vì thế bảo trì trầm mặc.

Darcy dùng ánh mắt âm trầm liếc mắt nhìn hắn.

Elizabeth nắm tay, nỗ lực khắc chế mình tức giận.

De Bourgh phu nhân ra vẻ khiêm tốn nói, “Anna cầm nghệ cũng không tính là giỏi, nếu không phải vì thân thể suy yếu khuyết thiếu luyện tập, thấy giáo của con bé nói con bé hoàn toàn có thể càng tiến thêm một bước.”

“Mary tiểu thư, cô biết vẽ sao?” Bà tạm dừng sau lại hỏi.

Mới Mary vừa mới bắt đầu mấp máy, Collins đã muốn giành trước trả lời, “Họa kỹ cùng cầm kỹ của nàng bình thường giống nhau, vẽ tranh chỉ là vì thời gian nhàm chán.”

“Hội họa là nghệ thuật thần thánh hạng nhất, thông qua vải vẽ tranh sơn dầu có thể triển lãm ra tâm linh người họa sĩ, cũng sẽ làm cho cảnh tượng chân thật trong hư ảo được đến thăng hoa. Ta đề nghị cô luyện tập nhiều hơn, đối với việc tăng lên khí chất của cô mới có lợi. Anna mỗi ngày đều muốn kiên trì vẽ tranh hai giờ, cũng không bởi vì chuyện tình gì mà gián đoạn.” Ngữ khí De Bourgh phu nhân càng kiêu ngạo. Bà thích từ trên người người khác tìm kiếm cảm giác về sự ưu việt.

“Cô bình thường thích thêu thùa may vá sao? Ta phát hiện giấy cô thêu thực tinh xảo.” Bà nhìn lướt qua giấy thêu Mary tự mình làm.

“Nàng chỉ biết một ít thêu chữ thập đơn giản, đôi giày này là mua ở Luân Đôn.” Collins đã muốn thành người phát ngôn của Mary.

Mary liếc nhìn hẩn một cái, khéo môi nhếch lên một chút mỉm cười trào phúng. Nàng nay tuy rằng là bình dân, nhưng kiêu ngạo khi nàng làm Nhân Hiếu công chúa còn đó. Collins một mặt thấp thỏm nàng phủng cao Anna thực đau đớn thần kinh của nàng. Nàng nghĩ, cự tuyệt cầu hôn của hẩn là quyết định chính xác nhất nàng làm đời này, không có hơn! Trở thành vợ của hẩn ý nghĩa cuộc sống hèn mọn, nàng tình nguyện buông tha cho tài sản nhà Bennet.

Sâu sắc đã nhận ra Mary yếm khí Collins, sắc mặt Darcy âm trầm hơi chút ảm lại.

“A, ở Luân Đôn, cái dạng Đông Tây gì cũng có thể mua được.” De Bourgh phu nhân cảm thán, sau đó dùng ngữ khí rắn dạy nói, “Cô gái trẻ tuổi trước khi xuất giá hẩn là học tập làm một ít châm tuyền, điều này đối với cuộc sống hôn hậu của các nàng có lợi thật lớn. Khố khăn trải bàn này chính là Anna tự tay làm được, mọi người cảm thấy thế nào?”

“Tinh xảo không gì sánh kịp! Tôi còn tưởng rằng đây là ngài từ Luân Đôn mang về đến. Nếu có thể phô bày trên một cái bàn tròn sẽ khiến nó càng tuyệt!” Collins chính nhi bất kinh nói.

“Bàn tròn? Ta nghĩ cậu nói đúng, ta phải tìm ra cái bàn như vậy đến.” De Bourgh phu nhân thế nhưng bắt đầu thật sự lo lắng. Bà xem đến, Anna hết thấy đều là tuyệt nhất, khăn trải bàn nàng làm tự nhiên muốn dùng gia cụ sang quý nhất mới có thể xứng đôi.

Mary tuy rằng cảm thấy buồn cười, lại không thể không cảm thán bà thâm trầm yêu con gái. Mất đi chồng, con gái thân thể lại gầy yếu, vì loại bệnh trạng này của nàng mà che chở nàng có thể lý giải.

De Bourgh phu nhân gọi quản gia đi khảo phòng xem xét, sau đó cùng Collins lại tiến hành mấy câu hỏi, thẳng đem Mary biếm xuống không còn gì mới vừa lòng hạ kết luận, “Ta nghĩ hai người có nhu cầu cấp bách thuê một vị giáo sư gia đình. Tuy rằng nữ nhân không cần giống nam nhân cường thế như vậy, nhưng cái gì cũng đều không hiểu không thể được, sẽ đem ảnh hưởng hôn phối của hai người. Muốn ta nói, Mary tiểu thư, điều kiện của cô thật sự quá không tốt, có thể có một vị nam sĩ cầu hôn cô liền nhanh đáp ứng đi.” Bà ý có điều chỉ liếc mắt nhìn Collins một cái.

Mary cười mà không nói.

Biểu tình Elizabeth có chút vặn vẹo.

Collins cảm giác được Elizabeth phẫn nộ, biết hành vi của mình thật sự quá đáng, chỉ phải vất hết óc nói sang chuyện khác.

“Darcy, Mary trong miệng hẩn cùng Mary trong miệng chú thế nào hoàn toàn không giống nhau?” Fitz William đề thấp tiếng nói hỏi.

“Đó là bởi vì hẩn không hiểu thưởng thức. Trân bảo quý trọng ở trong tay hẩn đều đã mất đi ánh sáng rạng, hẩn không xứng được nàng!” Tiếng nói Darcy trầm thấp giấu giếm một tia tức giận.

“Vậy ai mới xứng được nàng?” Fitz William trêu tức hỏi.

Darcy nặng nề liếc hẩn một cái, không có trả lời.

Một đầu khác, de Bourgh phu nhân hỏi xong tình huống nhà Bennet lại bắt đầu hỏi Lucas tước sĩ, có lẽ bởi vì ông có được tước vị, có lẽ bởi vì thái độ ông kính sợ, de Bourgh phu nhân đối với ông thực ôn hòa, hoàn toàn không có nhiều soi mói lúc trước.

Charlotte cùng Collins phối hợp ăn ý, anh một câu tôi một câu đem nàng nâng cao cao. Mỗi một câu Charlotte nói sẽ luôn liếc mắt nhìn Collins một cái, được đến tầm mắt hần vừa lòng sẽ nở rộ ra tươi cười sáng lạn.

Dem bọn họ hồ động thu hết vào đáy mắt, Darcy nhúu mày, trong đầu chuyển qua rất nhiều ý tưởng.

Buổi tối, 9 giờ rưỡi, trận gặp mặt này rốt cục đã xong. Darcy làm bạn với khách nhân đi đến cửa, thấy bồi bàn cầm trong tay vài món áo choàng, lập tức lấy ra trong đó một kiện áo choàng quen mắt khoác lên khuỷu tay.

Mary giật mình trong một cái chớp mắt, sau đó cực kỳ tự nhiên xoay người, tiện hần vì nàng khoác áo.

Biểu tình Darcy thực nghiêm túc, cùng động tác của hần ôn nhu đến cực điểm hình thành phát triển trái ngược mãnh liệt. Hần thậm chí đem sợi tóc Mary từ trong áo rút ra, nhẹ nhàng dùng đầu ngón tay vuốt ve. Khi buông tay, đầu ngón tay của hần luôn luôn máy động, dường như còn muốn tìm kiếm cảm xúc nhẹ nhàng như tơ kia.

Trừ bỏ Fitz William cùng Mary, ai đều không có phát hiện hần có động tác ái muội nho nhỏ.

Tại Mary hồng thấu, nàng quay đầu nhìn kỹ hai mắt Darcy, phát hiện khuôn mặt của hần vẫn lạnh lùng như cũ, chỉ phải nói cho chính mình trăm ngàn không cần nghĩ nhiều, hần làm như vậy chỉ là vì thể hiện phong độ thân sĩ của mình.

Darcy cùng Fitz William rời khỏi Rossing trang viên, trên đường, Collins tận hết sức lực nịnh hót Darcy, cơ hồ không hề lặp lại một từ ngữ.

Mary cùng Elizabeth đi được nhanh chóng, các nàng đã chịu đủ hần há mồm! Nếu hần chọc giận Darcy tiên sinh, từ chỗ hần được đến một cái khắc sâu giáo huấn thật ra kiện chuyện tốt!

Nhưng mà sự thật không thể thỏa mãn các nàng tưởng tượng. Thái độ Darcy khác thường, cực kỳ kiên nhẫn nghe Collins nịnh hót, mắt thấy Mary đã muốn đi xa, hần mới cắt đứt Collins, “Collins tiên sinh, xin hỏi ngài còn chuẩn bị cầu hôn Mary tiểu thư sao?”

Collins dùng tới ngữ khí nóng bỏng nói, “Đúng vậy, tôi chuẩn bị đem nay lại cầu hôn nàng. Có lời khuyên của de Bourgh phu nhân, nàng nhất định sẽ đáp ứng!”

Sắc mặt Darcy trầm xuống trong một cái chớp mắt.

Hần gần từng tiếng chậm rãi mở miệng, “Tôi mời ngài thận trọng lo lắng một chút, Collins tiên sinh.”

## 43. Chương 43

Collins hoàn toàn không sao hiểu được đề tài thể nào chuyển tới hôn sự của mình, hơn nữa biểu tình cùng ngữ khí của Darcy tiên sinh nghiêm túc cực kỳ.

Hần khẩn trương kéo nơ, thấp giọng hỏi, “Xin hỏi ngài vì sao muốn nói như vậy, Darcy tiên sinh? Chẳng lẽ cộc hôn sự này có cái gì không ổn sao?”

Darcy nâng cằm ngạo nghễ nhìn hần, từ từ nói, “Ta nghĩ, dì càng vui thấy ngài cùng Lucas tiểu thư kết hợp. Cha của nàng có được tước vị, đồ cưới của nàng phi thường dày, mà Mary tiểu thư có cái gì? Nàng không biết đánh đàn, không biết hội họa, không biết thêu thùa may vá, không biết lo liệu gia vụ, xuất thân không thể diện, đồ cưới cũng thiếu...”

Ngữ khí Darcy càng ngày càng lạnh như băng, ánh mắt nhìn về phía Collins cũng càng ngày càng nghiêm khắc. Hắn tạm dừng trong chốc lát, chờ lửa giận trong lồng ngực hơi tắt mới lại mở miệng, “Hai người so với, dĩ nhiên hy vọng ngài có thể lựa chọn tốt hơn. Chẳng lẽ ngài nhìn không ra sao? Dĩ nhiên càng nguyện ý cùng Lucas tiểu thư thân cận.”

“Không không không, Mary cũng không có ngu dốt như ngài nói vậy.” Collins vội vàng xua tay phủ nhận. Trước mắt hắn thập phần hối hận hành động vừa rồi đem Mary biếm xuống. Hắn biết Mary có bao nhiêu vĩ đại, nàng thậm chí một chút cũng không thua kém so với Anna tiểu thư! Có thể lấy được nàng là may mắn của hắn.

“Như vậy, trước ngài là lừa gạt di?”

Thanh âm Darcy lạnh như băng làm Collins rùng mình, hắn không dám nói tiếp nữa, sau một lúc lâu ngập ngừng mới lắp bắp nói, “Không, đương nhiên không phải! Cọc hôn sự này tôi sẽ thật sự lo lắng, cảm tạ de Bourgh phu nhân quan tâm đối với tôi. Đương nhiên, cũng cảm tạ Darcy tiên sinh khuyên bảo đối với tôi.”

Hắn gờm lên hành lễ, cước bộ hỗn độn tiêu sái xa.

“Nhìn một cái anh đều thấy cái gì? Đe dọa, lừa gạt, dẫn lối, này chẳng lẽ là chuyện thân sĩ Darcy sẽ làm sao?” Fitz William thượng tá ôm ngực đứng ở cách đó không xa lắc đầu.

“Có vài thứ luôn đáng giá mọi người cố gắng đi tranh thủ, chẳng sợ sử dụng thủ đoạn.” Ngữ khí Darcy cứng nhắc nói, sau đó khoanh tay ánh đèn huy hoàng soi chiếu trạch viện Rossing đi đến.

“Chú liền xác định hắn sẽ thay đổi chủ ý như vậy? Vạn nhất trân bảo của chú thật sự rất mê người, hắn luyện tiếu buông tay làm sao bây giờ?” Fitz William trêu tức nói.

“Không, đối với hắn mà nói quý giá nhất là thể diện mục sư, vì phần thể diện này, hắn nguyện ý trả giá hết thảy.” Ngữ khí Darcy phi thường khẳng định.

“Chỉ mong chú nói phải, anh nghĩ sáng sớm ngày mai chúng ta nên đến Hunsford xem kết quả.” Fitz William xoa xoa cằm mình, vẻ mặt chờ mong.

Nhà mục sư, Mary cùng Elizabeth đơn giản rửa mặt một phen liền chuẩn bị đi ngủ, bỗng nhiên phòng khách truyền đến Charlotte thét chói tai, hai người vội vàng chạy đến dưới lầu xem xét tình huống, Lucas tức sủi đến phòng khách trước các nàng một bước.

Chỉ thấy Charlotte vẻ mặt đỏ bừng ngồi ở trên sofa, lấy tay che miệng mình, con ngươi tràn đầy lệ giống như bị giống như hỉ. Collins cầm lấy tay nàng, vẻ mặt không biết làm sao.

“Trời ạ! Con nghĩ đến mình là đang nằm mơ! Con rất cao hứng ba! Collins cầu hôn con!” Charlotte lau khô nước mắt, vươn tay với Lucas tức sủi.

Lucas tức sủi vừa mừng vừa sợ cho nàng một cái ôm, sau đó cùng Collins ôm.

Mary cùng Elizabeth nghiễm nhiên thành quần chúng rầu rìa.

Đợi lâu như vậy rốt cục bậm lạc định, nội tâm Mary không có ngưng trọng khi mất đi tài sản, ngược lại thoải mái nói không nên lời.

Elizabeth ôm bả vai nàng, nhẹ giọng nói, “Em gái, em rốt cục giải phóng!”

Mary cười ngạo nghễ liếc mắt nhìn nàng một cái.

Collins rốt cục phát hiện hai người, biểu tình xấu hổ nói không nên lời.

Mary dẫn đầu mở miệng, “Chúc mừng anh họ, hy vọng anh cùng Lucas tiểu thư hạnh phúc cả đời!”

Elizabeth tuy rằng cao hứng thay Mary, nhưng vì Charlotte phản bội cảm thấy thương tâm. Nàng đồng ý bả trừ một câu ‘Chúc mừng’.

Charlotte dùng ánh mắt cầu xin nhìn các nàng.

Mary gật gật đầu trấn an nàng, lôi kéo Elizabeth trở về phòng.

Hôm sau, Darcy cùng Fitz William thượng tá sáng sớm bái phỏng nhà mục sư. Thấy biểu tình Collins vui sướng, hắn nắm chặt đũa Brandy làm ập trong tay, trầm giọng hỏi, “Xem ra ngài cầu hôn thành công, Collins tiên sinh? Vị nữ sĩ may mắn kia là ai?”

Hắn nhìn chung quanh phòng khách, phát hiện Charlotte vẻ mặt thẹn thùng vọng lại đây, khuôn mặt buột chặt chậm rãi thả lỏng.

“A, chúc phúc tôi cùng với Charlotte đi, Darcy tiên sinh! Hai chúng tôi đang chuẩn bị đi Rossing trang viên, báo cáo de Bourgh phu nhân tin tức tốt này.” Collins dắt tay Charlotte.

“Chúc hai người hạnh phúc.” Darcy biết nghe lời phải gật đầu, “Hai người xin cứ tự nhiên, nơi này có Lucas tước sĩ chiêu đãi chúng tôi là tốt rồi.”

Lucas tước sĩ bước lên phía trước mời hai người ngồi, cũng thúc giục Collins cùng Charlotte nhanh đi.

“Mary tiểu thư đâu?” Darcy thẳng tắp đứng ở trong phòng khách, lễ phép hỏi.

“A, nàng ở phòng bếp, nói là muốn chuẩn bị một chút cơm trưa phong phú thay Collins cùng Charlotte chúc mừng. Nàng thật sự là quá tốt!” Lucas tước sĩ nửa là cảm kích nửa là áy náy nói.

Darcy hơi gật đầu với hắn, đi đến phòng bếp. Fitz William chỉ phải gánh vác trách nhiệm xã giao với Lucas tước sĩ. Cũng may có thể ăn cơm trưa Mary làm, hy vọng hương vị quả thực tốt đẹp giống như Darcy miêu tả vậy.

Mary mặc một kiện tạp dề màu lam nhạt, đang xử lý một con gà. Nàng nhìn qua bề bộn nhiều việc, không có chút phát hiện Darcy đã đến, bức họa này ảm áp như vậy, quen thuộc như vậy, làm Darcy ngây ngẩn cả người đương trường. Hắn ở cửa phòng bếp đứng hồi lâu mới lặng lẽ đi vào.

Đao trong tay Mary ở huy động trên con gà, xẻ vài đường nhỏ liền có thể rút ra một cây xương cốt, rất nhanh toàn bộ khung xương gà đã bị nàng hoàn toàn toàn toàn tháo dỡ xuống, mà thịt gà không có chút nào đổi hình.

Nàng ở trên bụng gà tìm một đao lỗ hồng, đem nắm, măng mùa đông, cải củ yêm chế tốt nhất nhét vào đi.

Biểu tình của nàng thực chuyên chú, cánh môi phần nộn hơi hơi mân thành một đường thẳng tắp, động tác tuyệt đối huyết tinh, nhưng lại có thể gây cho người cảm giác thưởng tâm duyệt mục. Darcy nhin không được lần nữa tới gần nàng, cuối cùng dán phía sau lưng của nàng, cúi đầu đi quan sát khuôn mặt nàng xinh đẹp tuyệt trần. Từ sau lưng nhìn lại, hắn giống như đem cô gái kiều nhỏ ôm vào trong lòng.

Phía sau truyền đến nhiệt độ cơ thể, Mary nhin thật lâu, thẳng đến bên tai hồng thấu mới nghiêng đầu nhìn về phía Darcy, hỏi, “Ngài có chuyện gì sao, Darcy tiên sinh?”

Hắn không biết gần sát một vị nữ sĩ như vậy thực dễ dàng tạo thành hiểu lầm sao? Không cần luận đến náo loạn lòng của nàng nha!

“Đưa cho nàng lễ vật, Mary tiểu thư.” Darcy thoáng lui ra phía sau từng bước, kéo ra khoảng cách giữa hai người. Vừa rồi, hơi thở Mary xuy phát đến trên mặt hắn, da hắn nổi một trận tê dại, chỉ có thể dùng biểu tình lạnh lẽo cứng rắn đến che giấu mãnh liệt rung động trong lòng.

Gương mặt hắn nghiêm túc lập tức làm cho Mary trầm tĩnh lại, dùng tạp dề lau khô hai tay sau đó tiếp nhận bình rượu.

“Đây là Brandy đã làm ập đến từ nước Pháp, chất rượu thuần hương nồng hậu, vị thuận hoạt lại nhu hòa, nàng nhất định sẽ thích.” Hắn thấp giọng giới thiệu. Hắn đã sớm phát hiện, Mary là cái tửu quỷ nhỏ, nhưng chỉ thích nhấp nhấp không thích uống thả cửa, trước cơm sau cơm đều phải đến một ly. Ham mê này thực đáng yêu, hắn hoàn toàn có thể dung túng.

Ánh mắt Mary lờ lờ tỏa sáng, đem bình rượu nhắm ngay ánh mặt trời chuyển động, ngửi khí hơi vui đùa lại oán giận, “Darcy tiên sinh, ngài hẳn là đem bình rượu bao thực nghiêm kín, sau đó riêng tư tặng cho ta. Như vậy, ta có thể một mình chậm rãi nhấp nhấp.”

Sóng mắt nàng lưu chuyển, biểu tình cười khê, nhìn qua không chút bị hôn tấn của Collins cùng Charlotte ảnh hưởng. Khuôn mặt Darcy lạnh lẽo cứng rắn như hòa xuống, nhin không được hỏi, “Nghe nói Collins tiên sinh cầu hôn Lucas tiểu thư, nàng cảm thấy tiếc nuối sao, Mary tiểu thư?”

“Có chút tiếc nuối!” Mary đem Brandy bỏ vào quỹ rượu, ngửi khí nhẹ nhàng không bằng phía trước.

Sắc mặt Darcy âm trầm xuống.

“Tuần mã của ta, đàn trâu của ta, thổ địa của ta đều muốn rời ta mà đi!” Nàng nhún vai với Darcy, sau đó cầm lấy một cây cà rốt cắt thành lát.

Darcy cẩn thận quan sát biểu tình của nàng, phát hiện con người trầm lam sắc của nàng một mảnh bình tĩnh, hiển nhiên nói ‘Tiếc nuối’ chính là một loại vui đùa tự giễu. Sắc mặt hắn tối tăm dần dần khôi phục bình thường, trầm mặc một khắc sau nói, “Nàng phải nhận được tốt hơn! Có lẽ người chồng tương lai của nàng nguyện ý tặng cho nàng một tòa trang viên lớn hơn nữa, có tuần mã cùng cừu dê thành đàn, còn có thổ địa mở mang mệnh môn vô bờ.”

“Cám ơn ngài an ủi!” Mary nhẹ cười rộ lên, ánh mắt màu lam sáng rọi, “Ta cũng không dám nghĩ như vậy! Người nếu quá mức xa cầu thứ mình không chiếm được, kết quả cuối cùng là ngay cả những cái đã có cũng đánh mất.”

“Không, nàng đáng giá có được...” Darcy nhấp môi, đang muốn đem những lời chuẩn bị hồi lâu nói ra, Elizabeth xuất hiện cắt đứt bọn họ.

“Darcy tiên sinh, đi phòng khách uống chén hồng trà đi? Để cho khách nhân đợi ở phòng bếp quả thực là xấu mặt chủ nhân!” Nàng dùng ánh mắt phòng bị nhìn chằm chằm Darcy.

Sắc mặt Darcy không ngừng biến ảo, cuối cùng cứng ngắc gật đầu, cùng Elizabeth đi đến phòng khách.

Xuất hiện của hắn phá hủy không khí nhiệt liệt Lucas tước sĩ thật vất vả xây dựng, ông cực lực muốn cùng thân sĩ tuổi trẻ đáp lời, nhưng chống lại ông là ánh mắt lạnh như băng lại lui bước.

Cô có đắc tội Darcy tiên sinh hay không?’ Ông dùng ánh mắt nghi hoặc hỏi Elizabeth.

Elizabeth nhìn trần nhà phiên cái xem thường.

Chờ Collins cùng Charlotte từ Rossing trang viên trở về, cơm trưa cũng chuẩn bị tốt. Một món gà rút xương, một món tôm he thanh nịnh, một món thịt bò đôn, một món canh hải sản, Fitz William ăn thiếu chút nữa ngay cả đầu lưỡi đều nuốt vào.

“Anh rất cực biết trân bảo của chú đáng quý chỗ! Chỉ bằng thủ nghệ của nàng, chẳng sợ nàng không có đồ cưới cũng nhiều người nguyện ý cưới nàng. Xem biểu tình Collins tiên sinh, hẳn tuyệt đối là hối hận!” Fitz William đề thấp tiếng nói với Darcy.

“Hắn hối hận đã chậm.” Darcy mặt không chút thay đổi liếc mắt nhìn Collins một cái.

“Chúng ta uống chút rượu chúc mừng chúc mừng đi.” Mary cười khanh khách đứng lên, chuẩn bị đem Brandy Darcy đưa tới mở.

“Fitz William thượng tá cũng mang đến một lọ rượu vang, liền mở bình kia đi.” Darcy chỉ bàn tròn giữa phòng khách, mặt trên dựng thẳng một lọ rượu vang tinh mỹ đóng gói.

Trong lòng Mary mừng thầm, quyết định đợi lát nữa đem bình Brandy làm áp kia giấu đi.

Thấy miệng nàng giác hiện lên mỉm cười giảo hoạt cùng đáy mắt có ánh sáng chợt lóe rồi biến mất, Darcy lập tức đoán được lòng của nàng, thiếu chút nữa nhin không được cười ra tiếng. Xem ra, về sau mình cần cất chứa nhiều mấy bình danh rượu dùng để lấy lòng nàng mới được!

## 44. Chương 44

Cảnh sắc rừng cây tùng trong trang viên Rosings rất đẹp, tuy rằng là mùa đông hiu quạnh, nhưng gió lạnh mang theo hương tùng đặc biệt khiến người nâng cao tinh thần tỉnh táo.

Elizabeth cùng Mary đều yêu thích phiến rừng cây này, buổi sáng mỗi ngày đều phải đi dạo bên trong một vòng.

Mà Collins, Charlotte cùng Lucas tước sĩ không có nhiều nhàn hạ thoải mái như vậy, sáng sớm mỗi ngày bọn họ đều phải đến thăm hỏi de Bourgh phu nhân. Mary xem ra, loại hành vi này tựa như cung phi thỉnh an thái hậu.

Ý tưởng này làm nàng buồn cười, đồng thời lại may mắn mình cự tuyệt Collins cầu hôn, nếu không mỗi ngày đi thỉnh an lại thành nàng rồi.

“Buổi sáng tốt lành, hai vị nữ sĩ.” Fitz William đứng ở chỗ đường mòn quẹo vào, cúi đầu với các nàng.

Darcy cũng gơ mũ mình lên thăm hỏi.

“Buổi sáng tốt lành, hai người cũng thích tản bộ ở trong rừng cây?” Elizabeth cười nhìn về phía Fitz William. Nàng cùng vị thân sĩ này thực thân, một tia tình tứ lan tràn giữa hai người trong lúc đó.

“Đúng vậy, cảnh sắc nơi này thực mê người. Tôi hơn nữa thích hương vị tùng trong không khí!” Fitz William vừa nói vừa mở khuỷu tay mình, Elizabeth thuận thể ôm lấy cánh tay của hắn, làm bạn với hắn chậm rãi mà đi.

Con người Darcy lóe lóe, cũng thông thả bước đến bên người Mary, hơi mở tay ra.

Mary có chút do dự.

“Sương sớm trên đất làm cho hài của nàng dễ trượt, Mary tiểu thư.” Darcy nghiêm trang khuyên bảo.

Hắn vừa dứt lời, Elizabeth phía trước liền lao đảo một chút nhào vào trong lòng Fitz William. Sắc mặt hai người đỏ bừng tách ra, sau đó nhìn nhau cười.

Mary không hề do dự, nhanh chóng ôm lấy cánh tay Darcy. Khuỷu tay của hắn thực ấm áp, gây cho người khác cảm giác an toàn.

Darcy kẹp chặt cánh tay, thả chậm cước bộ, dần dần kéo ra khoảng cách với Fitz William cùng Elizabeth. Hai người đều không nói lời nào, không khí dần dần trở nên xấu hổ. Mary đem sợi tóc bên má vén đến sau tai, mỉm cười nói, “Giống như có chút lạnh, chúng ta trở về đi.” Trước mắt, nàng cảm giác phi thường không được tự nhiên.

“Lần trước ta đưa cho nàng Brandy đã mở nắp sao?” Darcy không hề dự liệu hỏi.

“Còn không có.”

“Như vậy, ta có may mắn cùng nàng uống một ly không?” Darcy lại hỏi.

Rượu là hắn đưa, Mary không thể cự tuyệt.

Hai người trở lại khu nhà mục sư, trong phòng im ắng, mọi người đều không có trở về. Darcy đi đến lò sưởi trong tường thêm củi, dùng kim sắt gắp lửa thêm lớn.

Mary mở bình rượu, dùng ly rượu hình Tulip đổ ra rượu đậm kim sắc, bọt khí nhỏ bé bám đầy vách ly, sau đó vỗ vụn trong không khí.

Mary đem ly rượu đưa cho Darcy, ngồi xuống sofa bên lò sưởi, hỏa diễm ánh đỏ nửa bên mặt nàng, ngay cả lông tơ thật nhỏ đều có thể thấy được rõ ràng, nàng thoải mái thở dài, tựa lưng vào ghế ngồi, tư thái tùy tiện giống như một con mèo nhỏ cuộn mình qua mùa đông. Nàng gơ lên ly rượu nhắm ngay lò sưởi trong tường, xem xét rượu dịch ánh lên ánh sáng màu, sau đó đặt lên chóp mũi ngửi, lộ ra biểu tình say mê.

“Rượu ngon.” Nàng nâng ly với Darcy, dùng đầu lưỡi nhấp nhất một giọt. Thuần mà hơi cay, đường đơn hơi ngọt, ngậm lâu nhiều chua sót theo đầu lưỡi lan tràn đến toàn bộ khoang miệng, lại tiến vào yết hầu. Nàng

nhắm mắt, lẳng lặng thể hội dịu dàng, cam liệt, tinh tế, day dứt. Có lẽ là bởi vì hỏa diễm thiêu đốt, có lẽ là bởi vì cồn thu hút, hai má của nàng lẳng lẽ hiện lên hai mặt đỏ ửng.

Darcy cảm thấy mình còn không có uống rượu cũng đã say. Hắn nhìn chằm chằm Mary, hoàn toàn không thể dời tầm mắt.

“Ngài không uống sao, Darcy tiên sinh?” Mary nghiêng mặt, không được tự nhiên mím môi.

Darcy giật mình hoàn hồn, nhấp một ngụm rượu to nói giọng khàn khàn, “Ta khắc chế thật lâu, thẳng đến gần nhất mới buông tha cho giây dụa. Mary tiểu thư, thỉnh cho phép ta biểu đạt tình yêu với nàng, cũng chân thành khẩn cầu nàng gả cho ta!”

Hắn đứng dậy, dùng tư thái vô cùng cứng ngắc đứng ở trước mặt Mary, đôi mắt thâm thúy trong một cái chớp mắt nhìn chằm chằm vào khuôn mặt nàng tú lệ.

Rượu trong tay Mary thiếu chút nữa đổ lên váy. Nàng lấy lại bình tĩnh, chần chờ mở miệng, “Darcy tiên sinh, ta nghe nói ngài muốn cùng một vị tiểu thư quý tộc kết hôn?”

“Ta từng có cái ý niệm kia trong đầu, nhưng cuối cùng đã mất.” Hắn thẳng thắn thành khẩn nói.

Mary buông ly rượu, cùng hắn mặt đối mặt đứng, cực kỳ nghiêm túc hỏi, “Như vậy, Darcy tiên sinh có thể nói cho tôi biết, tôi đến tột cùng có ưu điểm nào có thể cho ngài buông tha đám hỏi cùng một vị tiểu thư quý tộc?” Tay nàng thăm ra một tầng mồ hôi, khăn trương cùng đợi trả lời của hắn.

“Gia đình của nàng cũng không giàu có; cha mẹ tính tình cổ quái; chị em lỗ mãng xúc động; đồ cưới thiếu; thân thích cũng không thể diện, thậm chí ngay cả di sản cũng không thể kế thừa. Đối với nàng vẫn như cũ yêu nàng, muốn có được nàng, loại tâm tình bức thiết này không thể kiềm chế. Nếu nàng có thể thành toàn niềm tưởng của ta, ta chính là nam nhân may mắn nhất toàn Anh quốc.”

“Cưới một vị tiểu thư điều kiện không xong như vậy, tôi thật sự nhìn không ra ngài có may mắn thế nào, Darcy tiên sinh.” Mary cơ hồ bị hắn mọi cách soi mói cùng hạ thấp mình mà tức nổ nộ cười. Nàng nguyên vốn tưởng rằng hắn sẽ nói hết tâm sự với nàng, nàng chưa bao giờ nghe hắn nói với nàng chút ngọt ngào, liền ngay cả cầu hôn cũng là như thế. Nàng thật sự là rất đáng buồn!

“Mời ngài đi ra ngoài Darcy tiên sinh! Nơi này không chào đón ngài! Ngài mạo phạm cùng vũ nhục với Mary còn chưa đủ sao? Khi ngài ghét bỏ nàng, nàng sẽ yên lặng tránh ra, khi ngài yêu nàng, nàng sẽ cảm động đến rơi nước mắt? Trên thế giới cũng không có đạo lý như vậy! Nàng tuyệt sẽ không gả cho một kẻ vi phạm nguyện vọng cuối cùng của cha mình, tùy ý hãm hại bạn thân từ thuở nhỏ! Ngài thậm chí còn muốn chia rẽ Jane cùng Bentley, làm cho bọn họ lâm vào vực sâu thống khổ!” Elizabeth trừng mắt đứng ở cửa, hiển nhiên nàng đã nghe thấy bọn họ đối thoại.

“Tôi không rõ ý tứ của cô, Elizabeth tiểu thư?” Tiếng nói Darcy khàn khàn.

“Wickham đã vạch trần chân diện mục của ngài, nay cư dân toàn Lang Vaughn đều biết ngài là người như thế nào! Ngài không tốt, lãnh huyết, không nói tình nghĩa! Gả cho ngài là tuyệt đối sẽ không hạnh phúc! Mời ngài đi ra ngoài!” Elizabeth đập cửa ầm ầm, Fitz William ở phía sau nàng nhìn Darcy cười khổ.

Mary buồn bực cùng thất vọng bị trộn lẫn nháy mắt biến mất không còn một mảnh. Nàng khó xử nhìn lại Darcy, phát hiện sắc mặt hắn tối tăm, con ngươi tràn đầy sắc thống khổ, không khỏi đáng thương hắn. Nàng biết hắn nhất định là vô tội! Nhưng nàng không thể thay hắn biện giải, sẽ chỉ làm lửa giận của Elizabeth càng thêm tăng vọt, không thuận theo không buông tha.

Darcy ra vẻ bình tĩnh nhìn về phía Mary, “Ta nghĩ muốn được đến một đáp án.” Tiếng nói của hắn run run.

“Không, tôi không thể đáp ứng cầu hôn của ngài, Darcy tiên sinh.” Mary khuyu gối, trong lòng thở dài một hơi.

Darcy bình tĩnh nhìn nàng, cảm xúc nào đó nóng chảy như nham thạch nóng chảy giấu giếm ở trong con ngươi sâu thẳm, mắt thấy sắp bùng nổ. Ngực của hắn kịch liệt phập phồng, cả người phát ra âm khí ngay cả Elizabeth to gan lớn mật cũng giật nảy mình. Nàng nghiêng người, kẻ sát cửa đứng thẳng.

Darcy đạp từng bước về phía trước, tới gần Mary.

Mary nâng cằm, ngạo nghễ nhìn lại.

Từ trong mắt nàng trộm thấy được tuyệt không thỏa hiệp, thái dương huyết cổ Darcy ra nổi hai đường gân xanh, cắn răng lui về phía sau hai bước, cúi đầu thật sâu với Mary, sau đó trầm mặc rời đi. Bộ pháp của hắn nhanh chóng mà hỗn độn, rất nhanh liền biến mất ở trong rừng tùng mông lung.

“Hy vọng cô có thể lo lắng nữa một chút, Mary tiểu thư. Darcy yêu cô là không thể nghi ngờ! Hắn mỗi thời mỗi khắc đều tưởng niệm cô! Liên tục công tác hai ngày hai đêm chỉ vì có thể đúng lúc đuổi tới Rossing trang viên cùng cô gặp nhau.” Fitz William nâng lên mũ thăm hỏi, sau đó cũng vội vàng rời đi.

Mary nháy mắt thoát lực, ngã ngồi ở trên sofa sau người, lấy tay che mặt một lúc lâu không nói gì.

Elizabeth cũng không biết phải nói cái gì, chỉ có thể ngồi ở bên người nàng làm bạn.

Trong phòng một mảnh tĩnh mịch.

“Em kỳ thật rất muốn đáp ứng cầu hôn của hắn, nếu hắn có thể buông tha cho thành kiến với nhà chúng ta, nếu hắn có thể đem lời nói lại ngọt ngào một chút.” Qua hơn mười phút, Mary thấp giọng mở miệng.

“Nha, Mary, thực xin lỗi, chị có phải đã phá hủy hạnh phúc của em? Nhưng là chị không thể tin nhân phẩm của hắn, hắn hãm hại Wickham! Hơn nữa, hắn đầu tiên là làm thấp đi em ghét bỏ em, hiện tại lại ở đây nói yêu em, loại chuyển biến này thật sự khả nghi!” Elizabeth nhanh khóc ra.

“Không, nếu hắn mang nhiều soi mói cùng bất mãn như vậy cùng em kết hôn, chúng em nhất định sẽ không hạnh phúc. Chị không cần suy nghĩ nhiều quá Eliza, Đông phương có câu ngạn ngữ —— Hạnh phúc của ta, mệnh của ta. Em nghĩ đây là vận mệnh của em, em hắn là bình tĩnh nhận nó.” Mary ôm lấy bả vai Elizabeth lay động, mi tâm rối rắm chậm rãi buông ra. Nàng không nghĩ cùng Elizabeth thảo luận chuyện Wickham, nàng đã nhận định xong việc thực, chính mình nói cái gì cũng vô dụng.

Chờ mấy người Lucas tức sữ trở về, hai chị em đã khôi phục bình thường, bọn họ một chút cũng không biết trong phòng này từng phát sinh chuyện có thể làm bọn họ sợ rớt cằm.

Darcy một hồi đến Rossing trang viên đã đem chính mình ném vào thư phòng, lấy ra một lọ Whiskey uống liền hai ly. Rượu dịch cay độc đau đớn yết hầu của hắn, cũng đau đớn trái tim của hắn.

“Hắc, chú em, chú cần khắc chế!” Fitz William đẩy cửa phòng ra, đoạt được ly rượu trong tay hắn.

“Không có ai có thể một lần cầu hôn liền thành công. Các cô gái luôn yêu thích lặp đi lặp lại nhiều lần khảo nghiệm người trong lòng các nàng.” Fitz William ra vẻ thoải mái an ủi, lập tức nhớ tới cái gì lại khê kêu lên, “Nha, chúng ta thiếu chút nữa đã quên Wickham! Chú nghe thấy Elizabeth nói sao? Hắn chữ bới thanh danh của chú. Ngẫm lại hắn sẽ làm như vậy ở trước mặt Mary phá hư hình tượng của chú đi, nàng đương nhiên sẽ không gả cho ‘Ác ôn’ như chú vậy! Anh nghĩ chú cần giải thích rõ ràng với nàng!”

Darcy ngẩn người, sắc mặt suy sút trở thành hư không. Đúng vậy, tồn tại hiểu lầm đáng sợ như vậy, Mary làm sao có thể đáp ứng mình cầu hôn? Hắn lập tức đi đến cửa phòng nghỉ, đi đến một nửa lại dừng lại, trở lại trước bàn làm việc mở ra giấy viết thư.

“Em cần im lặng, Fitz William. Còn có, cảm ơn anh an ủi.” Hắn mỗi một nói.

“Không cần cảm tạ.” Fitz William xua tay, mặt lộ vẻ tò mò, “Chú sẽ không như vậy buông tha cho Mary tiểu thư đi?”

“Không, tuyệt đối không thể!” Darcy kiên định lắc đầu.

“Như vậy anh cho chú cái đề nghị, chờ nàng bình tĩnh, về sau lại cầu hôn nàng đi. Nghe nói mùa hạ sang năm các nàng muốn đi du lịch bên hồ, vừa vặn đi qua Pemberley, chú có thể ở chỗ này tiến hành một lần cầu hôn lãng mạn. Nói thực ra, chú cầu hôn lần này cực kỳ không xong, một câu ngọt ngào cũng không có. Lòng tự trọng Mary tiểu thư nhất định đã bị đả kích mãnh liệt.” Fitz William vui sướng cười rộ lên khi người gặp họa. Không nghĩ tới Darcy ngay cả cầu hôn đều bản khắc như vậy, lão Darcy tiên sinh nhất định sẽ khóc vì con.

“Em đã cho ta liệt kê đủ loại khó khăn khi cưới nàng mới có thể đột nhiên hiện ra tình yêu thâm trầm của em với nàng.” Thống khổ trong lòng Darcy tiêu thất, chỉ còn lại có ảo não cùng rối rắm, thấp rửa nói, “Đáng chết, em đã quên nàng là một vị tiểu thư kiêu ngạo cỡ nào!”

“Vây thật bất hạnh! Nàng chỉ cảm giác được chú cao cao tại thượng cùng bố thí thương hại. Chú hẳn là nên xem nhiều một ít tiểu thuyết tình yêu, đối với lần thứ hai cầu hôn rất có ích. Một cái đề nghị cuối cùng, không có trăm phần trăm nắm chắc trăm ngàn lang đừng nữa mở miệng!” Vỗ vỗ bả vai em họ, Fitz William cười tùm tùm tiêu sái.

## 45. Chương 45

Tuy rằng Mary rất nhanh liền làm bộ dường như không có việc gì, nhưng nội tâm của nàng cũng không giống mặt ngoài nhìn qua như bình tĩnh của nàng. Trên thực tế, nàng còn có rất nhiều lời chưa kịp nói với Darcy đã bị Elizabeth cắt đứt. Nàng lên án nghiêm khắc như vậy, mà tội danh không thực, Mary vì thế cảm thấy xấu hổ.

Nàng cầm một tập giấy viết thư trở lại phòng, vừa nhắc tới bút lại buông xuống. Tuy rằng không khí Anh quốc so với Đại Hạ khai sáng hơn nhiều, nhưng nam nữ thư từ qua lại cũng là hành vi phi thường chọc người lên án. Nàng đứng lên, nhìn ra xa từng lâm ngoài cửa sổ sần sật rung động, trong đầu xuất hiện là ánh mắt Darcy tràn ngập thống khổ. Hắn lúc ấy ngay cả hốc mắt đều đỏ!

Mary dài thở dài, ngồi sau bàn học đề bút viết nhanh.

Sáng sớm hôm sau, sương mù nồng đậm còn không có tan đi, trên đất phủ một tầng sương màu trắng bạc, đập lên phách tốc rung động. Mary cầm thư, ở trên con đường mòn dĩ vãng thường xuyên tản bộ bồi hồi. Nàng muốn thử thời vận, xem có thể gặp Darcy hay không.

Cùng lúc đó, Darcy cũng cầm một phong thư đi tới từng lâm. Trước mắt hắn một mảnh xanh đen, cảm dưới hiện lên đường cong kiên nghị mọc ra rất nhiều râu, hoàn toàn không có thần thái tao nhã thông dong ngày xưa, nhưng lưng vẫn thẳng tắp như cũ.

Hắn phi thẳng đến đường mòn Mary thường xuyên xuất hiện nhất, thấy thân ảnh bồi hồi dưới tàng cây tĩnh tế, cước bộ dừng một chút.

Mary cũng đang quay đầu nhìn qua, hai người xa xa đối diện, sau một lúc lâu không hề động đậy.

“Buổi sáng tốt lành.” Hai người đồng thời mở miệng, lại cùng trầm mặc.

Darcy đầu tiên tới gần nàng, cực lực dùng biểu tình lạnh lùng che giấu nội tâm khẩn trương.

Hai người thủ đều giấu tay ở sau lưng, anh nhìn tôi, tôi nhìn anh, lại là một trận xấu hổ trầm mặc.

“Ngài/Nàng...” Lại là đồng thời mở miệng, dùng ngay cả từ cũng giống nhau.

Hai người đều tạm dừng, chờ đợi đối phương mở miệng trước, động tác ăn ý đến cực điểm.

Mary chịu không được, con người trầm lam sắc thẩm ra ý cười.

Ánh mắt Của nàng giống như bầu trời xa xưa yên tĩnh, lại giống như biển lớn rộng lớn mạnh mẽ, mang theo sức cuốn hút kỳ dị.

Darcy nhìn thẳng đôi mắt của nàng, nội tâm khẩn trương được trấn an, một đêm chưa ngủ mà xói mòn tinh lực giống như đang chậm rãi tụ tập. Hắn đưa tay từ sau lưng lấy ra, dùng ngữ khí khẩn cầu nói, “Phong thư này mời nàng cần phải thật sự đọc, Mary tiểu thư. Ngày hôm qua Elizabeth tiểu thư lên án ta hoàn toàn có thể giải thích.”

Mary kinh ngạc nhú mày, đem thư giấu ở sau lưng cũng đưa ra ngoài, “Vừa vận, chỗ tôi cũng có một phong thư muốn tặng cho ngài.”

Hai người trao đổi thư tín, Mary hơi gật đầu, rồi đi trước.

Darcy xiết chặt thư trong tay nhìn theo, thẳng đến thân ảnh của nàng biến mất ở cuối đường mòn mới xoay người trở về.

Hắn mang theo đầy người ướm át trở lại Rossing trạch viện, hoàn toàn không nhìn quản gia hảo ý thỉnh hắn dùng bữa sáng, một đầu chui vào thư phòng, khẩn cấp mở phong thư ra.

Vẫn là thể Gothic quen thuộc, hoa lệ, thần bí kia. Chữ viết màu đen đầy tờ giấy, Darcy lấy lại bình tĩnh mới bắt đầu đọc:

Thân ái Darcy tiên sinh:

Cầu hôn của ngài mang đến kinh hỉ cho tôi. Tôi không nghĩ lừa gạt ngài, nội tâm của tôi quả thật cảm thấy khoái hoạt. Nhưng trừ bỏ khoái hoạt, còn càng nhiều lo lắng cùng nghi ngờ.

Tôi từng nghe nói ngài muốn cùng một vị tiểu thư quý tộc có đám hỏi, điều này càng phù hợp lợi ích của ngài. Ngài còn từng phân tích qua kết quả sẽ dẫn đến khi cưới tôi, hiển nhiên đem cho ngài một đồng lớn phiền toái, mà ngài lúc ấy minh xác biểu đạt ghét bỏ đối với tôi. Tôi không biết là cái gì thúc đẩy ngài chuyển biến tâm ý, nhưng chính là vì loại biến chuyển quá mức đột ngột này mới khiến cho tôi nghi ngờ. Hôn nhân là đại sự nhân sinh hạng nhất, tôi nghĩ ngài có thể lý giải tôi cẩn thận, cùng lúc đó, tôi cũng hy vọng ngài có thể bảo trì cẩn thận, không cần bị nhất thời xúc động mê muội ý nghĩ.

Ngài đề cử đủ loại nhân tố bất lợi khi cưới tôi, sau đó minh xác nói cho tôi biết ngài vẫn như cũ muốn có được tôi. Tôi cảm động và nhớ nhung tình nghĩa của ngài, cũng không có thể gạt bỏ quan điểm của ngài. Ngài dễ dàng tha thứ gia đình của tôi, ý đồ đem tôi cùng nhà Bennet phân cách ra. Nhưng tôi muốn nói cho ngài, tôi cùng gia đình của tôi là chính thể không thể phân cách. Tôi chính là tôi, tôi là Mary · Bennet. Chẳng sợ đi theo họ chồng cũng lau không được ấn ký ‘Bennet’, bởi vì nó đã tuyên khắc vào huyết mạch của tôi, cũng đem đời kế tiếp của tôi kéo dài, tôi còn nghĩ lấy dòng họ của tôi —— Bennet làm tên trung gian, truyền cho đời tiếp theo của nó, cho đến vĩnh viễn.

Ngài không thể phủ nhận chuyện thực này, ngài chỉ có thể tận lực làm cho chính mình xem nhẹ nó. Nhưng mà ngài hiện tại xem nhẹ thứ gì, trong tương lai, khi lửa tình nóng cháy tắt, sẽ trở thành đầu sỏ gây nên tiêu ma cảm tình chúng ta. Trăm ngàn đừng nói những lời tình yêu của ngài cuộc đời này không thay đổi, đó chỉ có thể lừa gạt cô gái nhỏ không biết. Tình yêu dù nóng bỏng cũng sẽ qua thời gian trôi chuyển biến thành thản nhiên ôn nhu, vụn vặt cuộc sống sẽ trở thành chủ đề đem tình yêu thay thế.

Đến lúc đó, những gì ngài cố ý xem nhẹ sẽ đem ngài không thể không đi nhìn thẳng vào sự thật. Hai người kết hợp cũng là hai gia tộc kết hợp, trình độ phức tạp của nó vượt xa tưởng tượng của ngài. Hôn nhân cần không phải dễ dàng tha thứ, mà là bao dung. Bao dung tốt, xấu; bao dung đối với ngài tôi vô ích, hữu ích; bao dung không giống lý niệm mang đến các loại xung đột.

Chỉ có làm được toàn tâm toàn ý tiếp nhận đối phương, nghênh đón hết thảy khó khăn có thể phát sinh, trận hôn nhân này mới xem như mới đi bước đầu tiên. Từ ngày hôm qua ngài cầu hôn đến mà nhìn, bước đầu tiên của chúng ta hiển nhiên là cực kỳ thất bại, tôi hoàn toàn không có tin tưởng đi tiếp, cho nên không thể không cự tuyệt.

Mặt khác, có liên quan đến chuyện Elizabeth lên án ngài, tôi không có gì hay nói, chỉ có thể nói cho ngài, tôi từ đầu đến cuối cũng chưa hoài nghi qua nhân phẩm của ngài. Chuyện xưa của Wickham tiên sinh phi thường êm tai, nhưng tôi từ trên mặt hắn anh tuấn thấy xấu xí tham lam cùng oán hận. Hành vi của hắn lỗ mãng ti tiện như vậy, tôi thật sự không thể tin hắn là một người thụ hại! Mời ngài không cần vì Elizabeth hiểu lầm mà cảm thấy tức giận, Đông phương xa xôi có một câu ngôn ngữ —— thanh giả tự thanh, trọc giả tự trọc, tặng cho ngài cùng nỗ lực.

Cuối cùng, nguyện thượng đế phù hộ ngài!

Chân thành Mary · Bennet

Darcy buông giấy viết thư, mặt không chút thay đổi nhìn về phía từng lâm ngoài cửa sổ. Trong lòng hắn ảo não, rối rắm, thống khổ đều lắng đọng lại xuống dưới, chỉ dư một mảnh bình tĩnh. Hắn bỗng nhiên thực

muốn biết Mary giờ này khắc này đang làm cái gì, có hay không cũng nhìn ra xa phiến rừng lâm này, ánh mắt bọn họ trong không có một chút giao hội.

Nghĩ đến đây, khoe môi hân mơn thảng gợn lên một chút độ cong ôn nhu.

Chờ khi hân lấy lại tinh thần, Fitz William lặng lẽ tiến đến đã xem xong thư tín của Mary, chặc chặc cảm thán nói, “Không nghĩ tới chú còn từng minh xác tỏ vẻ ghét bỏ với Mary tiểu thư, khó trách nàng không chịu tin tưởng tình yêu của chú với nàng.”

Mềm mại trên mặt Darcy bị lạnh lẽo cứng rắn thay thế được. Hân tuyệt không muốn nhớ lại trường hợp ngay lúc đó. Đó không thể nghi ngờ là điều hối hận nhất cuộc đời này của hân, một khắc sai lầm muốn sửa nhất.

“Đem thư buồng, anh có thể đi ra ngoài.” Hân muốn đoạt lại giấy viết thư lại sợ hãi tạo thành tổn hại, chỉ có thể hung hăng nhíu mày.

Fitz William vội vàng đem thư trả lại cho hân, làm cái thủ thế thật có lỗi.

“Mary tiểu thư thực trí tuệ, phi thường trí tuệ. Ở thời điểm xử lý cảm tình, nàng bình tĩnh lý trí thực hiện hoàn toàn không giống cô gái mới mười tám tuổi. Anh nguyên bản đối với lựa chọn của chú còn đang có nghi ngờ, nhưng hiện tại đều mất, nàng cùng chú thực xứng đôi, Darcy. Cùng chú giống nhau, nàng đối với gia đình của nàng phi thường quý trọng, chẳng sợ đối mặt một cọc hôn nhân phú quý đến cực điểm, nàng cũng không có bị choáng váng đầu óc. Nữ nhân vì theo đuổi danh lợi cùng tài phú mà khấn cấp bước khỏi ranh giới anh thấy nhiều lắm, tâm các nàng lãnh khốc dễ quên căn bản cất chứa không được ôn nhu. Mary cùng các nàng hoàn toàn không giống với, nếu cùng nàng kết hợp, chú nhất định sẽ hạnh phúc.” Fitz William chân thành nói.

“Cám ơn anh, Fitz William.” Tiếng nói Darcy trầm thấp mang theo một tia sung sướng.

Hân vô ý thức vuốt phẳng giấy viết thư, thổ lộ nói, “Em hiện tại một chút cũng không vì cầu hôn lỗ mãng cảm thấy hối hận. Nếu không làm như vậy, em vĩnh viễn cũng sẽ không biết em khiếm khuyết cái gì, mà Mary có chờ mong với em như thế, em nguyện ý vì nàng làm ra thay đổi. Ở thời điểm mỗi người đều báo lấy đồng tình đối với Wickham, nàng không chút do dự lựa chọn tin tưởng em, thậm chí chưa từng mở miệng đòi em chứng thực! Nói thực ra, trải qua hết thảy, em cảm giác mình càng thêm hiểu nàng, cũng càng thêm yêu nàng! Nếu em cuối cùng không chiếm được nàng, em nghĩ em sẽ nổi điên!”

Fitz William trừng lớn mắt. Hân vẫn là lần đầu tiên nghe thấy em họ bình tĩnh tự giữ biểu đạt cảm tình rõ ràng như thế.

Hân châm chước hồi lâu mới vỗ vỗ bờ vai của hân, cổ vũ nói, “Như vậy chú liền cố gắng đi tranh thủ đi. Theo lời Mary tiểu thư nói anh phát hiện, nàng đối với chú không phải hoàn toàn không có cảm giác. Nhìn một câu nói đầu tiên, cầu hôn của chú làm cho nàng cảm giác được vui sướng không phải sao?”

Darcy lập tức cầm lấy giấy viết thư, đem câu nói kia lẩn qua lộn lại nhìn rất nhiều lần.

Fitz William buồn cười lắc đầu, lặng lẽ rời khỏi thư phòng.

Nhà Mục sư, Mary cũng đang lặp lại đọc thư Darcy. Hân viết suốt năm trang giấy, đầu tiên thổ lộ tình yêu với Mary, theo sau vì hân không lo ngôn từ cầu hôn biểu đạt hối hận cùng thật có lỗi, sau đó cường điệu giải thích khúc mắc của Wickham cùng hân.

Mary thở dài một hơi, đem thư đưa cho Elizabeth về mặt tò mò, rục rịch.

Elizabeth xem xong thư tín xanh cả mặt, không dám tin kêu lên, “Nha, thượng đế a! Không nghĩ tới chân tướng dĩ nhiên là như vậy!”

“Nếu chị không tin, có thể đi gặp Fitz William thượng tá chứng thực, hân cũng là người giám hộ Georgia na.” Mary chỉ chỉ một câu trên thư.

“Không, không cần chứng thực, hân sẽ không lấy thanh danh em gái hân đến lập lời thề. Mary, phán đoán của em là chính xác, Wickham chính là kẻ lừa đảo không hơn không kém!” Nàng tức giận kêu la, ở trong phòng loạn chuyển, chờ tỉnh táo lại mới nhớ tới chuyện quan trọng nhất.

“Em yêu, Darcy tiên sinh kỳ thật là một vị thân sĩ đáng giá tôn kính! Chị phá hủy hấn cầu hôn, càng hủy hạnh phúc của em! Hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Chúng ta tranh thủ hành động bù lại! Bằng không em hiện tại phải đi Rossing trang viên, nói cho hấn em nhận hấn?” Nàng nói năng lộn xộn.

Mary không biết nên khóc hay cười xua tay, “Sự tình đã phát sinh liền không thể vãn hồi. Đây không phải chị sai, em vốn cũng không chuẩn bị đáp ứng hấn cầu hôn. Em cũng không ôm chờ mong với hôn nhân, nhưng nếu có thể có được, em hy vọng nó là hoàn mỹ nhất. Một cái cầu hôn miễn cưỡng cũng đủ làm em rút lui có trật tự.”

“Em nói đúng, thái độ Darcy tiên sinh xác thực tồn tại vấn đề. Hấn rất hạ mình hàng quý, nếu em gả cho hấn sẽ giống Charlotte hèn mọn như vậy, chị tình nguyện em không lấy chồng.” Elizabeth rất nhanh đã bị trấn an, dùng môi huých chạm vào trán Mary.

Chị em mật đàm nửa giờ, nhất trí cho rằng lại gặp mặt Darcy tiên sinh thật sự xấu hổ cực kỳ, là thời điểm các nàng cáo từ.

Collins gần nhất đang trù bị hôn lễ. De Bourgh phu nhân quả nhiên đối với hành vi hấn lựa chọn Charlotte biểu đạt tán thưởng cao độ. Bà đối với cộc hôn sự này coi trọng làm Collins không dám chậm trễ, hấn trở nên càng ngày càng bận rộn. Khi hai chị em chào từ biệt hấn, hấn chỉ giữ lại hai câu liền đáp ứng.

## 46. Chương 46

Sáng sớm ngày hôm sau, Collins liền mang theo mọi người tới chào từ biệt de Bourgh phu nhân. Vị hôn thê của hấn cũng muốn hồi Lang Vaughn chuẩn bị đồ cưới.

Bọn họ được quản gia đưa vào phòng khách, de Bourgh phu nhân vừa mới dùng xong bữa sáng, đang nghe Anna · de Bourgh tiểu thư đọc báo chí, hai vị nam sĩ một trái một phải làm bạn.

Thấy Mary, ánh mắt Darcy lập tức theo nàng mà đi, nâng lên hai chân thon dài không tự chủ được bước lên.

Nhưng hai đầu gối Mary khép lại hai chân hơi trùng, nhẹ tay khoát lên tay vịn sofa, tư thái tao nhã ngồi ở đối diện hấn, đôi mắt trầm tĩnh ai cũng không nhìn, nhạt nhẽo mỉm cười đem mọi cảm xúc của nàng đều che giấu hoàn mỹ.

Thời gian chăm chú nhìn có chút quá dài quá, mi tâm nàng hơi nhíu. Darcy không thể không dời tầm mắt, mặt không chút thay đổi nhìn về phía Collins thao thao bất tuyệt.

“... Cho nên, chúng tôi chuẩn bị chào từ biệt ngài.” Hấn vừa vặn nói xong một câu cuối cùng, tay Darcy nắm chén trà run lên, hồng trà trong chén nổi lên một vòng gợn sóng. Hấn cúi đầu xuýt uống, che giấu sắc mặt bỗng nhiên cương lãnh.

“Sao không ở thêm vài ngày? Cảnh sắc Rossing trang viên mọi người còn không có dạo hết đâu. Chờ thời điểm tuyết rơi xuống, nơi này đẹp giống như thiên đường.” De Bourgh phu nhân giả ý giữ lại.

Mary cùng Elizabeth vội vàng chối từ, nói nhiều lời khách khí, cuối cùng khuyên xong de Bourgh phu nhân. Bà lập tức gọi quản gia tới thay các nàng chuẩn bị xe ngựa.

“Tôi còn có một chút công sự cần xử lý, trước không thể bồi các vị.” Darcy bỗng nhiên đứng lên, ngữ khí cứng nhắc nói.

“Đi thôi đi thôi, con mỗi ngày luôn luôn xử lý công sự không xong!” De Bourgh phu nhân oán trách.

Darcy gật đầu tạ lỗi với mọi người, vội vàng rời khỏi phòng khách.

Mary lúc này mới quay đầu sang, ngó nhìn bóng dáng của hấn, đáy mắt trầm lam lướt qua một tia phiền muộn.

Chưa bao giờ từng hy vọng xa vời quá thứ gì đó bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt, chỉ cần nâng tay có thể chạm được. Người thường phản ứng có lẽ là đưa lên, nhưng nàng khổ tâm trù tính, từng bước kinh tâm lớn lên, từ nhỏ dưỡng thành tính cách cẩn thận khiến nàng không thể bước ra một bước kia. Nàng cần cẩn thận quan sát, thâm tư thực lực, xác định vô hại mới có thể đưa tay nắm lấy. Nếu bởi vậy mà bỏ qua, nàng sẽ nuối tiếc, nhưng tuyệt sẽ không hối hận.

Có một vị nam sĩ vĩ đại như vậy từng ái mộ nàng, nàng đã cảm thấy vậy là đủ rồi.

Xe ngựa rất nhanh liền chuẩn bị thỏa đáng, de Bourgh phu nhân tự mình đưa các nàng đưa đến cổng lớn.

“Mary tiểu thư, hy vọng mọi người đi chung đường khoái trá! Chúng ta còn có thể gặp lại!” Fitz William ý vị thâm trường nói.

“Elizabeth tiểu thư, nàng từng nói qua muốn dẫn ta du lãm Lang Vaughn, đến lúc đó nhưng đừng nói lỡ.” Hắn lại nhìn về phía Elizabeth, trong mắt tràn đầy tình ý.

“Nhất định.” Elizabeth cười gật đầu, ánh mắt không được nhìn phía sau hắn, phát hiện Darcy tiên sinh vẫn không có xuất hiện, có chút thất vọng không thể nói lên lời.

Sau khi đông cứng cự tuyệt lời cầu hôn của hắn, Mary cũng không trông cậy vào Darcy còn có thể bảo trì nhiệt tình đối với nàng. Nàng rõ ràng lưu loát lên xe ngựa, sau khi xe chạy hướng mọi người vẫy tay.

Xe ngựa tiến lên một đoạn thời gian, mặt đường gập ghềnh bất bình làm toa xe có chút rung xóc, Charlotte xê dịch vị trí, lúc này mới phát hiện dưới tay vịn ghế dựa có một cái hộp lễ vật tối đen. Mặt ngoài bọc một lớp vải nhung thiên nga, cùng màu với ghế ngồi, không nhìn kỹ khó có thể phát hiện.

“Đây là cái gì? Sẽ không phải thứ gì đó là de Bourgh phu nhân đã quên lấy đi?” Nàng khẩn trương kêu lên.

“Ta xem xem.” Lucas tước sĩ tiếp nhận hộp lễ vật, sau đó đưa cho Mary, “Đây là đưa cho cô, đứa nhỏ.”

Dưới đáy hộp đặt một tờ giấy, mặt trên dùng thể chữ Aansel ngắn gọn đoạn chính viết—— gửi Mary.

Mary có chút mặc danh kỳ diệu, chờ thấy thể chữ quen thuộc lập tức tỉnh ngộ. Nàng có chút ước lượng, đại khái đoán được bên trong có gì.

‘Ngài hắn là đem bình rượu bao thực nghiêm kín, sau đó riêng tư tặng cho ta’ lời nói từng vui đùa quanh quẩn ở bên tai, nàng ôm hộp lễ vật cười rộ lên, tâm vắng vẻ giống như bị lấp đầy.

“Bên trong là cái gì? Ai đưa vậy Mary?” Charlotte tò mò hỏi.

Elizabeth cũng ghé lại xem.

“Một phần lễ vật nhỏ sắp chia tay.” Mary hàm hồ nói, sau đó chuyên chú nhìn về phía ngoài cửa sổ xe, minh xác biểu đạt ý nguyện không muốn bị truy vấn.

Elizabeth đoán được là kiệt tác của ai, tâm tình tối tăm khôi phục trong sáng. Lễ vật sắp chia tay Darcy tiên sinh lẽ tạ thần ý đưa liền tỏ vẻ hắn không hề trách tội mình hiểu lầm cùng Mary cự tuyệt. Hắn quả nhiên là vị thân sĩ. Mary không thể gả cho hắn có chút đáng tiếc!

Thể chữ trên tờ giấy đoạn chính hoa quý, hơi chút tiết lộ tính cách người hạ bút. Mà có thể đem vật giấu ở trên mã xa của de Bourgh phu nhân, vậy nhất định là hai vị nam sĩ đến Rossing trang viên làm khách. Mặc kệ là Fitz William thượng tá hay là Darcy tiên sinh đều là chỗ quy túc tốt, nhưng Darcy tiên sinh nửa đường rời đi, lễ vật mười có tám – chín là hắn đưa. Thực nhìn không ra đến hắn có dụng tâm với Mary như vậy.

Charlotte yên lặng phân tích, cảm giác áy náy đoạt hôn sự Mary giảm bớt không ít.

Đoàn người về Luân Đôn, chuẩn bị ở nghỉ ngơi vài ngày, vợ chồng Gardner bố trí bữa tối phong phú tiếp đãi, lại vì cha và con gái Lucas chọn khách sạn tốt nhất.

Bữa tối, trên bàn cơm, vợ chồng Gardner cùng Jane nghe nói đến hôn tẩn của Charlotte cùng Collins, tuy rằng kinh ngạc, nhưng đều chân thành biểu đạt chúc phúc. Nói lý ra, bọn họ nhất tề thở dài nhẹ nhõm một hơi. Thời điểm Mary đi, bọn họ luôn lo lắng lại gặp mặt nàng sẽ biến thành Bennet phu nhân, trường hợp kia cũng thật đủ kinh tủng!

Bữa tối qua đi, ba chị em nhốt tại trong phòng chuẩn bị thương lượng tốt chuyện tình gần đây.

“Chị cùng Bentley tiên sinh gần nhất thế nào?” Elizabeth tế chớp mắt với Jane.

“Vẫn là như vậy, không có gì đặc biệt.” Hai gò má Jane đỏ bừng, hàm hồ nói.

Mary đem ra hộp lễ vật Darcy đưa, cẩn thận mở ra đóng gói tinh mỹ bên ngoài. Bên trong quả nhiên là một lọ rượu, là phần hồng sắc nàng cho tới bây giờ chưa thấy qua. Rượu dịch cũng không trong suốt, ngược lại giống như mây mù phiêu miểu, nhìn qua cực kỳ xinh đẹp, có loại ma lực làm cho người ta lập tức thường thức một ngụm.

Mary cầm lấy ghi chép dưới đáy hòm đọc, khoe miệng cong lên, đôi mắt lóe sáng.

Giờ này khắc này quanh thân nàng đều tràn đầy hơi thở khoái hoạt, hấp dẫn tầm mắt Elizabeth cùng Jane.

“Thượng đế, Darcy tiên sinh đến tốt cùng tặng em cái thứ tốt gì? Nó nhìn qua cực kỳ xinh đẹp!” Elizabeth đi qua, cầm lấy bình rượu lật đi lật lại xem xét.

“Dĩ nhiên là rượu Rum? Làm sao có thể là phần hồng sắc?” Jane không dám tin nhìn chằm chằm nhãn chai. Nàng chỉ thấy qua rượu Rum màu hổ phách hoặc trong suốt.

“Rượu Rum được xưng ‘rượu Hải tặc’, rất được nhóm Cướp biển Caribbean yêu thích, bình này là đến từ Caribe đặc chế, làm từ dâu tây, vị nhu hòa lại cay độc, cực kỳ giống tâm tình ưu sầu mâu thuẫn của những người trẻ tuổi.” Mary nhẹ giọng nhớ kỹ câu chữ trên ghi chép. Phần lễ vật này thực quý hiếm, nhưng không sang quý, có thể làm cho nàng yên tâm thoải mái nhận lấy, bởi vậy có thể thấy được Darcy dụng tâm. Mary thở dài, lại vì đã cự tuyệt hẳn cầu hôn mà cảm thấy phiền muộn.

Elizabeth không nhận thấy được cảm xúc nàng đi xuống, cười hì hì mở miệng, “Thật không nghĩ tới Darcy tiên sinh trầm mặc ít lời thế nhưng có thể viết ra câu nói lãng mạn như vậy!”

“Chị cuối cùng cảm thấy thái độ hẳn đối với em có chút quá mức ân cần, Mary.” Jane chần chờ nói.

“Chị không biết đi, Darcy tiên sinh đã muốn cầu hôn Mary!” Elizabeth dè dặt tiếng nói.

Jane trợn to mắt, che miệng lại, vẻ mặt biểu tình khiếp sợ. Bị nàng truy vấn, Mary chỉ đành đơn giản thuyết minh tình huống sắp tới, cũng muốn xin nàng giữ bí mật. Một là vì thanh danh Georgia na, hai là miễn cho Bennet phu nhân chịu kích thích. Bà nếu biết Mary cự tuyệt một con rể kim quy năm thu vào trên vạ, thần kinh yếu ớt của bà nhất định sẽ hỏng mất.

“Nha, không nghĩ tới Wickham dĩ nhiên là người như thế, thật đáng sợ! Em không biết, em đi rồi, hẳn ở Lang Vaughn nói xấu danh dự Darcy tiên sinh bốn phía, đem chính hắn nhuộm đậm hoàn toàn thành một người thụ hại!” Jane che ngực, không thể tin được trên thế giới còn có ác nhân như vậy.

“Đáng tiếc chúng ta không thể đứng ra chọc thủng mặt nạ của hắn, nhất định tạo thành thương tổn với Georgia na. Cảm ơn trời đất dân binh đoàn sẽ chuyển đi, chúng ta sẽ không bao giờ gặp lại hắn!” Elizabeth khoa tay múa chân làm thủ thế ‘Thượng đế phù hộ’. Nàng trước kia có bao nhiêu ngưỡng mộ Wickham, hiện tại có cỡ đó chán ghét hắn.

Giống như nhớ tới cái gì, nàng rút đi thần sắc phần hận, trêu ghẹo nói, “Jane, Bentley tiên sinh khi nào thì cầu hôn chị? Hẳn nhưng là rất sớm trước kia liền yêu chị nha, trước mắt lại rơi đến phía sau Darcy tiên sinh nha.”

“Này cũng không kỳ quái, hẳn tính tình kéo dài, làm việc luôn do dự. Darcy tiên sinh vừa vặn cùng hắn tương phản, tính cách kiên nghị, hành động quả quyết.” Jane nhú mày. Nàng cũng ý thức được nhược điểm trí mạng của Bentley, nhưng mà yêu chính là yêu, nàng không hối hận.

Elizabeth cũng trầm mặc xuống. Trước kia nàng phi thường ủng hộ hai người kết hợp, nhưng sau khi Bentley vô cớ mất tích, nàng cũng bắt đầu tồn tại nghi ngờ đối với cảm tình hai người. Hai người đều là người thành thật tính tình mềm mại, ở chung nhất định sẽ hòa hợp, nhưng luận đến công việc quản gia hoặc quản lý sản nghiệp, vậy nhất định chính là một hồi tai nạn.

“Tốt lắm, nếu muốn lui bước, hiện tại đã không còn kịp rồi. Jane, chị trở về về sau liền bắt đầu theo em học tập quản gia. Không biết làm gia vụ cũng không có gì, mấu chốt nhất là học được để ý sản nghiệp cùng

kèm chặt nô bộc. Muốn sống hài lòng, dựa vào vẫn là thủ đoạn.” Mary vừa nói vừa mở nắp rượu Rum phần hồng sắc, tìm đến ba cái ly rượu đưa tới trước mặt.

“Em giúp rất đúng lúc, Mary!” Jane cảm kích ôm em gái.

“Trời ạ, em thế nào có thể mở ra rượu Darcy tiên sinh đưa cho em? Em chẳng lẽ không muốn lưu lại làm kỷ niệm sao?” Elizabeth đoạt lấy rượu, ý đồ cất trở về.

“Hắn vĩnh viễn tồn tại trong đầu em, không cần ngoại vật đến kỷ niệm. Hiện tại, em nghĩ ném thử cái gì là tư vị ‘Mâu thuẫn ưu sầu.’” Mary ngã một ly đầy cho mình, dùng cánh môi nhấp một miệng nhỏ. Ngọt lành, cay độc, triền miên... Nàng nhắm mắt lại, còn thật sự ghi cảm giác giờ này khắc này. Đúng vậy, nàng thực mâu thuẫn, nàng cũng ưu sầu, nàng cần một lọ rượu đến phóng thích tình cảm đè ép dưới đáy lòng.

Elizabeth cùng Jane đối diện, giơ ly rượu lên cùng nàng chạm vào, sau đó ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

Jane ngũ quan xinh xắn, mặt nhẵn thành một đoàn, không ngừng vỗ ngực, hơn nửa ngày nói không nên lời.

Elizabeth lưu loát lau đi rượu dịch bên khóe môi, hào sảng nói, “Rượu ngon, lại ngọt lại cay! Lại đến một ly.”

Nàng làm bộ dáng tửu quỷ chọc cười Mary, nàng thay các nàng đổ đầy, giơ lên ly rượu hô lớn ‘cheers’.

Đêm nay, ba chị em phi thường tận hứng, nhưng ngày hôm sau thời điểm rời giường các nàng mới biết được cái gì tên là đau đầu muốn chết.

## 47. Chương 47

Khi ba chị em trở lại Lang Vaughn cũng không có được Bennet phu nhân nhiệt liệt hoan nghênh, bởi vì bà đã sớm một bước nghe nói hôn sự của Collins cùng Charlotte. Bà luôn nghĩ đến nên thay con gái trừ bị đồ cưới sẽ là mình, nhưng đối tượng lại đổi thành Lucas phu nhân, hơn nữa bà ta còn cả ngày tìm đến bà trưng cầu ý kiến. Cái loại tâm tình buồn khổ này lại tra tấn thần kinh yếu ớt của bà.

Bà không ngừng mắng Collins không tinh mắt, thề tuyệt không đến hôn lễ của hắn, sau đó ôm Mary ôn nhu an ủi, nói cho nàng nàng nhất định còn có thể tìm được người chồng tốt hơn. Bà vì nhà Bennet sắp mất đi tài sản cảm thấy đau lòng, nhưng không có gì có thể so sánh với tâm quan trọng của con gái.

Cũng may Jane mang đến tin tức tốt, tình cảm của nàng cùng Bentley lưu luyến hừng hực khí thế, còn kém một cái nghi thức kết hôn long trọng. Jane lần đầu tiên khẳng định nói cho mẹ, Bentley tiên sinh sớm hay muộn sẽ cầu hôn nàng.

“Cảm tạ thượng đế, nhà chúng ta rốt cục có tin tức tốt! Jane, con đã tìm được một người chồng tốt hơn bao giờ hết, con sau này nhất định sẽ hạnh phúc!” Bà ôm ngực cảm thán.

Nếu mẹ biết Mary từng cự tuyệt một ông chồng rất tốt, mẹ sẽ không cao hứng như vậy! Elizabeth buồn cười nghĩ đến, sau đó cùng Mary lặng lẽ rời khỏi phòng khách, để cho Jane đi ứng phó mẹ. Công lực thao thao bất tuyệt của bà một chút cũng không kém so với Collins, điều này làm cho Mary nhớ tới một câu tục ngữ Đại Hạ —— không phải người một nhà, không vào cùng một cửa.

Mùa xuân lặng yên buông xuống, đi cũng vô thanh vô tức, bắt tri bắt giác các thiếu nữ đã cởi đi váy đông rất nặng, thay áo ngoài mỏng hơn nhiều. Đi trong thành, qua mùa đông, mọi người cũng lục tục trở về, mà dân binh đoàn đóng quân ở trấn trên lại muốn chuyển đi rồi.

Catherine cùng Ledia lâm vào giữa lo âu. Các nàng rất mê luyện đồng phục đỏ, mất đi bọn họ, giống như sinh sống đều mất đi sắc thái. Ledia cùng vợ Đoàn Trưởng dân binh Đoàn Foster thượng tá là bạn tốt, nàng lại âm ỹ muốn đi nhà nàng ở một đoạn thời gian, như vậy, trước khi nhóm đồng phục đỏ rời đi, nàng có thể cả ngày cùng bọn họ một chỗ. Nàng thậm chí ở trong đầu ảo tưởng trường hợp bốn năm vị đồng phục đỏ phong độ đồng thời vây quanh nàng tán tỉnh.

Nàng một mặt then thùng, một mặt lại khó kìm lòng nổi. Nàng quần quít lấy Bennet phu nhân để cho nàng đi Meriton, cũng cho nàng nhiều một ít bằng Anh đặt mua váy tham gia vũ hội.

Bennet phu nhân là người mẹ vô hạn sủng nịch con gái, bà không chút suy nghĩ sẽ đồng ý. Nhưng khi bà tìm người quản gia Mary muốn bằng Anh lại bị cự tuyệt nghiêm khắc.

“Mẹ nên quản giáo Catherine cùng Ledia cho tốt, mẹ. Hai đứa càng ngày càng kỳ cục, cả ngày trừ bỏ chơi đùa, tham gia vũ hội, cùng nhóm nam sĩ tán tỉnh, cái gì cũng đều không hiểu. Còn tiếp tục như vậy, hai đứa sớm muộn gì sẽ rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm!”

“Con gái mười bốn năm tuổi đều là như thế này, chờ hai đứa trưởng thành tự nhiên thì tốt. Không nói gât con, mẹ lúc còn trẻ cũng từng có một đoạn thời gian như vậy.” Bennet phu nhân không cho là đúng xua tay.

“Không được, mẹ để cho Catherine cùng Ledia đến gặp con. Mặt khác, không cần lên giúp hai đứa nó chuẩn bị xe ngựa, không có lệnh của con, công nhân nông trường sẽ không đồng ý cho mượn ngựa, đừng uống phí khí lực!” Mary vui đầu xem sổ sách, lạnh băng băng nói.

Thời điểm con gái dạy dỗ uy nghiêm cực, giống như nữ vương không để người ngỗ nghịch. Bennet phu nhân không có cách nào, chỉ phải gọi Catherine cùng Ledia tự mình đi thuyết phục chị gái.

Mary vừa nghĩ đến nàng sẽ bị Catherine cùng Ledia vĩnh viễn dây dưa, đang chuẩn bị tốt dạy dỗ các nàng, lại không nghĩ rằng hai người bỗng nhiên trong lúc đó an tĩnh lại, không bao giờ âm ỷ đi Meriton nữa.

Hiện tượng này có chút kỳ quái, nhưng Mary còn không kịp miệt mài theo đuổi liền nhận được thư vợ Gardner viết cho nàng, mời nàng cùng đi du hồ. Hành trình này từ mùa đông năm trước cũng đã đâu có, Elizabeth cảm thấy rất thú vị, cũng gia nhập vào.

Hai người xuất phát đi Luân Đôn, trước khi đi luôn mãi dạn dò Bennet phu nhân xem trọng Catherine cùng Ledia.

Cậu Gardner bởi vì công sự chậm trễ khởi hành, lại bởi vì công sự trước tiên hồi Luân Đôn, lễ trình ngắn lại nhiều. Vợ Gardner đề nghị buông tha cho kế hoạch du hồ, ở Derbyshire nán ná ba tuần lễ sẽ trở lại. Phong cảnh nơi đó cũng không chút kém cỏi so với du hồ.

Mary cùng Elizabeth hiểu được liền vừa lòng, cũng không có đưa ra dị nghị.

“Đợi lát nữa chúng ta sẽ đi ngang qua trấn nhỏ Lorend, ta từng du lãm qua chỗ đó, phong cảnh không tệ.” Vợ Gardner hí mắt nhớ lại, qua vài phút lại hưng phấn bổ sung, “A, đúng rồi, Lorend cách trang viên Darcy tiên sinh rất gần, chúng ta vừa vặn đi qua bãi phóng.”

“Tùy tiện đi qua bãi phóng không tốt đâu, vợ.” Đôi mắt Mary bình tĩnh kích khởi một vòng gợn sóng.

“Làm sao có thể? Darcy tiên sinh là một vị thân sĩ tương đối hiền hoà, nếu chúng ta đi ngang qua cũng không bãi phóng, hấn mà biết sẽ trách chúng ta.” Cậu Gardner tùy tiện xua tay.

“Hai người giống như cùng Darcy tiên sinh rất quen thuộc?” Elizabeth tò mò hỏi.

“A, chúng ta ở Luân Đôn thường xuyên gặp. Hấn mỗi lần đi ngang qua cửa hàng của chúng ta đều phải dừng lại chào hỏi. Hấn hiền hoà hay nói, bác học đa tài, làm người khảng khái hào phóng, đối với việc làm thể nào kinh doanh cửa hàng đưa ra rất nhiều chủ ý tuyệt diệu. Hấn là một thiên tài kinh thương, so với tổ phụ hấn cùng lão Darcy tiên sinh mạnh hơn nhiều! Ta dám nói tài phú gia tộc Darcy ngay cả nhiều đại công tước đều theo không kịp.” Cậu Gardner khen ngợi nói.

“Hiền hoà hay nói? Chị thể nào cảm thấy bọn họ trong miệng nói không phải Darcy tiên sinh?” Elizabeth bám vào bên tai Mary trêu tức nói.

Mary mím môi mỉm cười, quay đầu thưởng thức điền dã cùng núi rừng liên miên pháp phòng ngoài cửa sổ mênh mông vô bờ nhằm che giấu khác thường trong lòng. Qua lâu như vậy, nàng vốn tưởng rằng mình đã khôi phục bình tĩnh, mà nghe thấy tên Darcy vẫn như cũ có thể ở trong đầu rõ ràng ngũ quan hấn thâm thúy.

Thấy Mary thật lâu không nói gì, Elizabeth nghĩ đến nàng không muốn, thấp giọng khuyên, “Thật vất vả đến một chuyến, chúng ta phải đi Pemberley nhìn xem đi. Nghe nói Darcy tiên sinh một năm bốn mùa đều

ở bên ngoài tuần tra sản nghiệp, hơn nữa thường thường xa tận Australia cùng Ấn Độ, đi quản lý gieo trồng viên của hắn. Xác suất chúng ta gặp gỡ hắn rất thấp, em không cần lo lắng.”

“Trốn tránh không phải biện pháp. Nên chạm mặt sẽ chạm mặt, không nên chạm mặt cho dù vội vàng cũng gặp không. Em cũng không sợ hãi cùng Darcy tiên sinh gặp, Eliza.” Mary cười nhẹ nói.

“Em có thể nghĩ rõ ràng thật sự là quá tốt. Hắn đối đãi cậu cùng mọi người đều có thể nho nhã lễ độ như vậy, có thể thấy được đã muốn quên việc chị hiểu lầm hắn cùng em cự tuyệt hắn. Em trước kia luôn nói hắn làm người chính trực, chị hiện tại xem như tin. Đương nhiên, nếu hắn có thể sửa lại tính tình ngạo mạn liền rất tốt. Như vậy em có thể gả cho hắn.” Trong giọng nói Elizabeth tràn ngập tiếc nuối.

Hai người thấu cùng một chỗ thấp giọng nói chuyện với nhau, hoàn toàn không chú ý tới ánh mắt vợ chồng Gardner trao đổi lộ vẻ kỳ quái.

Trần nhỏ Lorend quả nhiên rất đẹp, phòng ở toàn màu hồng tràn ngập hương vị Romantic, trừ bỏ đồng ruộng rộng lớn, nơi này còn có một biển hoa cúc Ba Tư, phấn hồng, phấn lam, đỏ thắm, thâm lam... Gió nhẹ vừa thổi liền nhắc lên tầng tầng lớp lớp màu sắc rực rỡ cuộn sóng, cảnh sắc xa hoa có thể làm người rong chơi quên mất mọi phiền não.

Mary cùng Elizabeth điên chạy một trận ở trong biển hoa, truy đuổi con bướm bay múa đầy trời, bộ dáng hoạt bát hiếm thấy làm vợ chồng Gardner nở nụ cười.

Chờ mọi người rốt cục tận hứng đã đến hơn 4 giờ chiều, bỏ lỡ buổi trà chiều, nhưng thời gian bữa tối còn chưa tới. Vừa vặn đi bãi cỏ Pemberley.

Pemberley chiếm diện tích so với trang viên Rosings còn rộng lớn hơn nhiều, bao gồm một hồ nước lục sắc cùng một khu rừng tùng bách rộng không thấy cuối. Nữ quản gia Pemberley Reynolds phu nhân tiếp đãi bọn họ, thái độ vô cùng nhiệt tình cùng nữ quản gia Rosings trang viên lạnh lùng kiêu căng hình thành đối lập mãnh liệt.

Tòa nhà Pemberley bố trí cũng dị thường khác xa so với Rosings tráng lệ. Sắc thái gia cụ có chút đơn điệu, trang sức cũng tương đối đơn giản, lại tràn ngập hương vị trang nghiêm đại khí.

“Bởi vì trường kỳ khuyết thiếu nữ chủ nhân, Tòa nhà Pemberley có chút không thú vị. Tất cả trang trí đều là từ nhiều năm trước, đa dạng nhưng cũng không đúng một.” Reynolds phu nhân ngưỡng ngừng nói.

“Đúng vậy, nơi này cần một vị nữ chủ nhân đến thay đổi loại trạng thái cổ xưa này.” Mọi người Gardner phụ họa nói.

Reynolds phu nhân gật đầu, ý vị thâm trường liếc mắt nhìn Mary một cái.

Mary không có chú ý hai người kẻ xương người họa, tầm mắt của nàng đã bị một loạt bức tranh bên lò sưởi hấp dẫn. Chính giữa cao lớn nhất là một vị lão tiên sinh hòa ái dễ gần, kia nhất định là cha Darcy. Bên cạnh nhỏ hơn một chút đúng là Darcy, nhưng khuôn mặt hắn so với hiện tại ngây ngô hơn rất nhiều, hắn là khi mười bảy mười tám tuổi.

Mary kinh ngạc nhìn hồi lâu mới dời tầm mắt. Khuôn mặt nàng bình tĩnh, mà bên tai lại dần dần nổi lên đỏ ửng.

Reynolds nhìn thấy không có đánh thức nàng, cười tủm tỉm chờ ở một bên.

Nhỏ nhất trong đó là một cô gái tú lệ cùng Darcy có bảy phần tương tự, nhất định là em gái của hắn Georgia. Darcy, liền ngay cả bức họa Wickham cũng rõ ràng ở bên.

“Hắn như thế nào ở đây?” Elizabeth chỉ vào tranh, vẻ mặt chán ghét.

Mary cũng hơi hơi nhú mày.

“Xem ra hai vị tiểu thư đã biết chuyện Wickham. Khi lão Darcy tiên sinh đi Wickham còn chưa có lộ ra chân diện mục, cho nên được sung ái một chút cũng không giảm bớt, từng cố ý dặn chúng ta không thể đi động bức họa nơi này. Cho nên Darcy tiên sinh liền vẫn bảo giữ lại, chẳng sợ mỗi lần thấy đều gọi lên nhớ lại không tốt.” Reynolds phu nhân giải thích.

“Darcy tiên sinh vốn xem trọng tình nghĩa.” Mary mỉm cười, trong tiếng nói ôn nhu đến nàng không tự biết.

Raynolds phu nhân lập tức theo lời của nàng tán dương Darcy tiên sinh, nói hấn đối đãi tá điền nhân từ khoan dung độ lượng như thế nào, ngày bé lại là cỡ nào thông minh đáng yêu. Mary nghe được vui vẻ, bất tri bất giác liền trôi qua nhiều giờ.

“Chúng ta nên cáo từ, Raynolds phu nhân. Sắc trời đã không còn sớm.” Mợ Gardner nhìn nhìn ngoài cửa sổ, khó xử mở miệng. Bà còn tưởng rằng sẽ gặp được Darcy tiên sinh, nhưng bọn họ đợi lâu như vậy hấn vẫn không xuất hiện. Chuyện này thật đúng là không theo kế hoạch ban đầu.

“Dùng xong bữa tối lại đi đi!” Raynolds phu nhân vội vàng giữ lại.

“Không được, chúng tôi còn không có tìm được khách sạn, chỉ có thể lần sau lại đến bãi phỏng.” Cậu Gardner tiếc nuối nói.

“Phu nhân, ngài đến xem khăn quàng này, không biết vì sao bị dáo một mảng lớn!” Raynolds phu nhân còn muốn khuyên nũa, một nữ phó thất kinh chạy vào.

“Ôi, trời ạ! Các người thế nào biến thành? Đây chính là di vật phu nhân lưu cho Darcy tiên sinh, là tơ lụa chân chính đến từ Đông phương, gia tộc Fitz William truyền thừa vài thế hệ!” Raynolds phu nhân tiếp nhận khăn quàng xem xét, sau đó lo âu kêu lên.

“Nhất định là khi giặt quá mức dùng sức, khi phơi nắng liền xuất hiện vết dáo. Loại tơ lụa truyền thừa vài thế hệ này phải đặc biệt chú ý bảo dưỡng, ti chất của chúng đã thực yếu ớt, tốt nhất dùng quả bồ kết hầm với nước lạnh tẩy.” Mary ôn thanh giải thích.

Khăn quàng là thuần màu đen, dùng tơ vàng thêu ra vân văn, điệu thấp lại lộ ra xa hoa, quả nhiên là điển hình thêu Đông phương, không nói ý nghĩa kỷ niệm, liền ngay cả giá cũng không thể tính ra.

Mary tiếp nhận khăn quàng lần qua lộn lại xem xét, tư thái thông dong trấn định làm Raynolds phu nhân nôn nóng bình tĩnh trở lại.

“Đây là có vẻ Thục thêu đơn giản, nếu có sợi tơ cùng màu, ta nghĩ ta có thể làm cho nó khôi phục như lúc ban đầu.” Mary dùng hồi ánh mắt nhìn về Raynolds phu nhân. Khăn quàng này có ý nghĩa phi phạm đối với Darcy, nàng vô luận thế nào cũng không thể ngồi yên không để ý đến. Sau khi cự tuyệt hấn, nàng vẫn muốn vì hấn làm chút gì.

Raynolds phu nhân bán tín bán nghi. Lỗ hổng trên khăn quàng thật sự lớn, rất nhiều chỗ đều đứt sợi, bộ dáng thấy thế nào cũng không giống có thể sửa tốt. Nhưng nếu Mary tiểu thư mở miệng, bà không ngại để cho nàng thử một lần. Cho dù sửa không tốt, Darcy tiên sinh khẳng định cũng luyện tiếc trách tội.

## 48. Chương 48

Trình tự làm việc tu bổ khăn quàng thực rườm rà, vợ chồng Gardner cùng Elizabeth không thể không ở lại chờ đợi.

Raynolds bố trí hồng trà cùng điểm tâm cho bọn họ, vừa phái người đi trấn nhỏ Lorend đặt trước khách sạn cho bọn họ, lại thường thường liếc mắt nhìn cửa lớn rộng mở.

Nữ phó tìm đến sợi tơ màu đen cùng màu vàng, tính chất đều là tốt nhất. Mary cầm sợi tơ ở so đối trên khăn quàng, thấy ánh sáng màu không có gì khác biệt mới bắt đầu phách ti (chẻ nhỏ ra). Nếu ánh sáng màu không giống, nàng lại phải gia tăng một vài trình tự.

“Trời ạ, cô còn muốn đem chỉ xé nhỏ hơn? Tôi cơ hồ nhìn không thấy chúng nó!” Raynolds phu nhân ngồi xuống bên cạnh nàng, cứng lưỡi nhìn nàng đem sợi tơ vốn đã không thô xé thành vô số sợi tơ càng nhỏ.

Vợ chồng Gardner cũng là lần đầu tiên thấy cháu gái triển lộ tuyệt kỹ, đều xúm lại quan khán, miệng thỉnh thoảng chặc chặc lấy làm kỳ. Chỉ có Elizabeth nhìn quen thập phần tự tại, oa ở trên sofa nhàn nhã phẩm hồng trà.

“Chém thành bốn mươi tám phần là không sai biệt lắm. Sợi tơ rất thô, may vá sẽ lưu lại dấu vết gập ghềnh.” Mary đơn giản giải thích.

“Chẳng lẽ cái gọi là khôi phục như lúc ban đầu thật sự chính là ‘Khôi phục như lúc ban đầu’? Một chút dấu vết may vá đều nhìn không thấy?” Raynolds phu nhân lúc này mới chính thức lĩnh hội hàm nghĩa trong lời Mary nói.

“Đương nhiên.” Mary gật đầu, lại đem sợi tơ mỏng không thể lại mỏng xé thành hai nửa.

Raynolds phu nhân nhìn nàng vài lần thật sâu, không nói.

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến tiếng vó ngựa lộp bộp lộp bộp, sau đó chính là một trận tiếng bước chân vội vàng. Thân ảnh cao lớn của Darcy xuất hiện ở cửa. Hắn mặc thập phần sơ sài, sợi tóc nâu đã có chút hỗn độn, ngực cao thấp phập phồng bại lộ hân hờ hấp dồn dập. Thấy thân ảnh kiều nhỏ hăm ở trên sofa, trong mắt hắn xẹt qua một tia như trút được gánh nặng, đứng thẳng ở cửa trong chốc lát, thẳng đến hô hấp bình thường mới thẳng lưng đi vào.

“Buổi chiều tốt lành, các vị.” Hắn cúi đầu thăm hỏi.

“Buổi chiều tốt lành.” Mary đầu tiên là ngẩn người, sau đó lập tức thu liễm ánh sáng nơi đáy mắt, đứng lên hành lễ. Tư thái lễ nghi của nàng hoàn mỹ không sót mẻ như vậy, làm Raynolds phu nhân kinh ngạc nhìn vài lần.

Vợ chồng Gardner cùng Elizabeth cũng vội vàng đứng dậy ân cần thăm hỏi.

“Phát sinh chuyện gì sao?” Thấy nữ phó sắc mặt trắng bệch cùng Raynolds phu nhân hơi khấn trương, Darcy sâu sắc hỏi.

“Khăn quàng của ngài có chút hỏng, ta đang tu bổ.” Mary giơ giơ lên sợi tơ trong tay.

Darcy lúc này mới thấy khăn quàng màu đen đặt trong giỏ châm tuyền. Hắn đi qua thăm dò xem.

Nữ phó cùng Raynolds chớp mắt một cái nhìn chăm chăm vào hắn, tâm lên cao cao.

Darcy mặt không chút thay đổi, nhưng Mary từ đáy mắt hắn thấy thương tiếc.

“Không cần lo lắng, ta sẽ làm cho nó khôi phục nguyên dạng, cam đoan ngài hoàn toàn nhìn không ra nó có chỗ nào không đúng.” Nàng mở miệng an ủi, phóng thấp tiếng nói nghe lên cực kỳ ôn nhu.

“Ta không biết tơ lụa tổn hại thành như vậy còn có thể tu bổ như lúc ban đầu, vậy chẳng phải là thần kỳ giống như gương vỡ lại lành?” Khi niệm ra bốn chữ ‘Gương vỡ lại lành’, Darcy thoáng tăng thêm ngữ khí. Hắn ngồi xuống ở bên người Mary, con ngươi sâu thẳm gắt gao nhìn chăm chăm nàng, bên trong tràn đầy tình ý nóng bỏng.

Mary cực lực xem nhẹ rung động trong lòng, mỉm cười nói, “Gương đã vỡ ta thấy không có cách nào, nhưng chỉ cần cho cho ta sợi tơ đồng sắc, ta liền có thể thi triển pháp thuật đem một khối tơ lụa trở lại như cũ. Chờ ta tu bổ tốt ngài sẽ biết.”

“Ta mỗi mắt mong chờ.” Darcy hơi hơi câu môi, tiếng nói trầm thấp lộ ra khàn khàn.

Hắn ngồi cạnh nàng, không hề muốn di động, ánh mắt lại nháy cũng không nháy mắt dừng ở trên mặt nàng, đem tất cả mọi người trong phòng khách xem nhẹ. Bầu không khí vô cùng thân thiết lại ái muội lan tràn giữa hai người trong lúc đó.

Raynolds phu nhân nhẹ nhàng thở ra, nói khẽ với ba vị khách nhân khác, “Cách thời gian bữa tối còn có hơn một giờ, tôi có may mắn mang các vị đi thăm tàng thư thất gia tộc Darcy hay không. Sách da dê từ xưa cũng có rất nhiều đấy.”

Ánh mắt Elizabeth cùng cậu Gardner bộc phát ánh sáng, khẩn cấp đi theo bà đến tầng thư thất. Mọi Gardner đối với bộ sách không có hứng thú, nhưng bà không nghĩ lưu lại quấy rầy hai người hữu tình, cũng cười tủm tỉm ly khai.

“Châm nữ phó tìm đến cho ta đều rất thô, nhưng may mắn còn có thể dùng.” Mary tìm kiếm một ít đề tài. Nàng cầm lấy một cây châm mảnh nhất, dùng sức đem châm bẻ cong.

“Cẩn thận.” Darcy nhíu mày, nhanh chóng đoạt lại châm, xem xét nàng ngón tay nàng ửng đỏ.

“Việc này có thể để ta làm. Phục vụ nàng là vinh hạnh của ta.” Hắn thấp giọng nói.

Tại Mary bắt đầu phiếm hồng. Nàng cố gắng bình ổn tim đập hỗn loạn, giải thích nói, “Ta nghĩ đem châm làm cong, giống như móc câu vậy.”

Darcy gạt đầu tỏ vẻ hiểu được, dễ dàng đã đem châm biến thành hình dạng nàng muốn. Mary xe chỉ luân kim, đem chỗ bị dạo vẽ bề ngoài cần bổ khuyết. Nàng cúi đầu, biểu tình thật sự nghiêm túc, lông mi dày rậm giống như cánh bướm nhẹ nhàng rung động.

Nàng hoàn toàn đã quên hết thấy quanh mình, tầm mắt Darcy đặt ở trên người nàng càng thêm chuyên chú. Hắn thậm chí xoay chuyển vài vị trí vì tìm một góc độ có thể làm cho hắn càng thêm rõ ràng khuôn mặt của nàng. Khăn quàng truyền thừa vài thế hệ nghiêm nhiên bị hắn hoàn toàn quên đi.

Hai người lẳng lặng ngồi nhiều giờ, Mary thu hồi một châm cuối cùng, đem khăn mở ra trước mặt hắn, nhẹ nhàng hỏi, “Darcy tiên sinh, ngài có thể nhìn ra lỗ hổng lúc trước sao?”

Darcy lập tức thu hồi đầy mắt si mê, tiếp nhận khăn quàng xem xét hồi lâu, còn tắc tắc sờ qua.

“Nàng làm được, Mary tiểu thư. Ta hoàn toàn nhìn không ra bộ dáng nó từng tổn hại.” Trong mắt hắn thắm ra ý cười, cẩn thận gấp lại khăn quàng, bỏ vào túi trên áo, hơi hơi lộ ra một góc cùng phục sức xa hoa của hắn xứng đôi. Ý nghĩa khăn quàng này cho của hắn càng thêm trọng yếu.

Mary trầm tĩnh lại, lúc này mới chú ý tới hắn so với thời điểm nào trong dĩ vãng đều phải khảo cứu cách ăn mặc. Áo khoác tây trang màu đen cực kỳ tinh xảo, hoàn toàn phụ trợ dáng người hắn cao ngất, quần tây đen bó sát, chân dài lại trắng, đường cong cơ bắp tương đối lưu sướng mà hữu lực. Hắn ngồi xuống cạnh nàng, hơi thở dương cương quanh quẩn ở chung quanh nàng, làm trái tim của nàng bang bang nhảy loạn, nhìn không được nhìn hắn nhiều vài lần.

Thấy nàng rút cục chú ý tới mình, ý cười trong mắt Darcy càng thêm đặc hơn. Hắn nghiêng thân giúp nàng châm trà, bắt đầu hỏi nàng tình hình mấy tháng gần đây.

Mary lúc đầu còn có chút không được tự nhiên, nhưng thấy hắn giống như hoàn toàn đã quên chuyện bị cự tuyệt, vẫn thân thiết tự nhiên như cũ đối đãi mình, cực lực muốn quyến rũ mình nói nhiều hơn, nàng cũng chậm chậm trầm tĩnh lại, nói đến những thú sự phát sinh mấy tháng này. Ở Anh quốc, nam nữ là chưa kết hôn có thể lui tới, chẳng sợ không thể làm Darcy phụ nhân, Mary cũng không muốn mất đi một vị bằng hữu đáng tin cậy như vậy.

“Rượu Rum ta đưa cho nàng thế nào?” Tán gẫu hết tình hình gần đây, Darcy ý đồ nói đến đề tài thân mật hơn. Hắn từng bước một, thật cẩn thận tiếp cận Mary, không dám quá thân thiết, nhưng cũng không nghĩ rất hàm súc.

“Vị thật tốt! Nó làm hại ta say rượu một hồi!” Mary dùng đầu ngón tay ấn nhu huyết thái dương, giống như nhớ lại cảm giác đau đầu muốn chết sau khi tỉnh lại.

Darcy cũng mở nắp rượu mơ Mary đưa, hơn nữa cũng say rượu một hồi. Nghe nàng nói như vậy, hắn nhìn không được thấp cười lộ lên. Ở thời điểm lơ đãng, bọn họ làm một chuyện giống nhau, loại ăn ý kỳ diệu này thật sâu đã động tâm hắn.

Tiếng cười của hắn trầm thấp hùng hậu, tràn ngập từ tính, đây vẫn là lần đầu tiên Mary thấy khuôn mặt hắn lạnh lùng lộ ra ý cười rõ ràng như thế. Tại nàng hơi hơi rung động, trong lòng vì tiếng nói hắn mê người mà say mê, trên mặt lại một chút cũng không dám biểu hiện ra ngoài.

“Ta nghĩ nàng không thích uống thả cửa, Mary tiểu thư.” Hắn ôn nhu nói, cuối cùng lại thấp cười lộ lên.

“Xét đến cùng, đều là ngài sai, Darcy tiên sinh.” Mary nửa nói giỡn oán giận nói.

“Là ta lo lắng không chu toàn. Ta nguyên bản còn tính đưa nàng mấy bình rượu vang Bordeaux nước Pháp, trước mắt ta không thể không đánh mất ý niệm này trong đầu, miễn cho nàng lại chịu say rượu mà khổ.” Darcy thu hồi tươi cười, nghiêm trang nói.

“Ta tha thứ cho ngài, Darcy tiên sinh. Mấy bình rượu vang liền cho ta giữ đi.” Mary nhanh tiếp lời, sau đó mím môi mỉm cười. Trong mắt nàng lóe ra quang mang bốn cột, thần thái cười khê dẫn tới Darcy liên tục nhìn nàng vài lần.

Darcy tiêu phí thật lớn tự chủ mới khiến cho ánh mắt mình từ trên người nàng dời đi. Hắn vừa nói ‘Đương nhiên’ vừa đứng lên, mời Mary cùng hắn cùng đi thăm hầm rượu. Từ Rossing trở về, hắn cố ý tìm tòi rất nhiều danh rượu, chỉ còn chờ nữ chủ nhân của chúng nó tiến đến nhấm nháp.

“Darcy tiên sinh, có thể dùng bữa tối.” Raynolds phu nhân dẫn mấy người Elizabeth trở lại phòng khách, mắt nhìn đồng hồ để bàn nhắc nhở nói.

Darcy lúc này mới phát hiện bên ngoài đã mờ nhạt. Thời gian qua nhanh như vậy, hơn một giờ đã qua hẳn nhưng lại cảm thấy chỉ qua vài phút mà thôi. Cước bộ hắn dừng lại, tiếc nuối nói, “Trước mắt không có thời gian cho chúng ta chạm rãi nhấm nháp rượu ngon, Mary tiểu thư.”

“Không quan hệ, lần sau ta sẽ nhớ rõ đến bãi phóng sớm một chút.” Mary trêu tức nói. Nàng hoàn toàn không có phát hiện, nàng đã bị thái độ Darcy vô cùng thân thiết tự nhiên cuốn hút. Ngữ khí nàng nói chuyện tựa như đối với một vị lão bằng hữu kết giao nhiều năm.

“Ngày kia, buổi sáng chín giờ được không, Mary tiểu thư? Ngày kia Georgia na cũng trở về, ta nghĩ giới thiệu hai người nhận thức.” Darcy lập tức chọn đúng thời gian.

Mary ngẩn người, gật đầu nói, “Tốt.” Nàng rốt cục cảm thấy thái độ Darcy quái dị. Hắn đối với nàng giống như so với lúc trước càng nhiệt tình, bộ dáng hoàn toàn không giống đã bị cự tuyệt.

Darcy vừa lòng gật đầu, nâng tay mời nàng dời bước đến nhà ăn.

Raynolds phu nhân đã muốn đưa mấy người Elizabeth an trí ở trên bàn cơm.

Nữ phó đang đặt dao nĩa cùng bát đĩa.

Thấy trong túi áo Darcy lộ ra một góc khăn quàng, Raynolds phu nhân mắt sáng rực lên.

“Khăn quàng may vá tốt sao? Darcy tiên sinh?” Về mặt bà khát vọng nhìn chăm chăm nó.

“Đúng vậy, hoàn hảo như lúc ban đầu.” Darcy thay Mary kéo ghế dựa, chờ nàng ngồi xong mới nhanh ngồi xuống cạnh nàng.

Thấy hắn không có chút ý đem khăn quàng xuất ra cho mình liếc mắt xem một cái, Raynolds phu nhân hơi chờ một lát liền buông tha, thay những khách nhân lấy canh, bố trí đồ ăn, sau đó lặng yên lui ra. Dục vọng chiếm giữ của Darcy tiên sinh có chút quá mức mãnh liệt, nội tâm bà cảm thán.

## 49. Chương 49

Tay nghề chủ trì Pemberley phi thường cao siêu, hắn làm được canh bơ ngô đã được những khách nhân khen ngợi.

Darcy vừa cùng bọn họ nói chuyện phiếm vừa nhìn Mary vài lần. Nàng dùng cơm im lặng trước sau như một, thìa nhẹ nhàng xẹt qua mặt cháo, phân lượng mức lên vừa phải đưa vào miệng, sau đó mím môi nuốt xuống. Toàn bộ quá trình một chút thanh âm cũng không phát ra, ngay cả âm thanh thìa ma sát thành bát cũng không có. Lễ nghi hoàn mỹ như vậy ngay cả Darcy cũng vô pháp làm được, uống canh đến hết, thìa của hắn sẽ không thể tránh cho cùng thành bát sinh ra một ít ma sát.

Hắn không biết nàng thế nào làm được, nhưng hắn biết nàng nhất định sẽ đem hết thầy truyền thụ cho đứa nhỏ của họ. Nàng còn có thể dùng ‘Bennet’ làm tên đệm cho đứa nhỏ của họ, nghĩ đến cũng thật xa.

( TP: Đoạn này Darcy có hơi bị ảo tưởng, vì Mary chỉ nói đứa nhỏ của nàng thôi chứ không phải của ‘bọn họ’)

Darcy dùng khăn lau miệng, che giấu khóe môi giờ lên.

“Darcy tiên sinh, tay nghề chủ trì Pemberley thật không tệ. phong cách nấu cơm cùng Mary có chút tương tự. Nhưng muốn tôi nói thành thật, so với Mary còn kém một chút!” Elizabeth ăn một ngụm khoai tây bùn, khoa tay múa chân nói.

Vợ chồng Gardner ở trong lòng vì tính cách cháu gái ngay thẳng cảm thấy thở dài. Lá gan của nàng luôn lớn như vậy, không biết che giấu cảm xúc của mình.

Mary mỉm cười liếc mắt nhìn chị gái một cái.

Darcy buông khăn ăn, ôn thanh nói, “Bị cô nhìn ra, Elizabeth tiểu thư. Chủ trì Pemberley bái phục thực đơn Mary tiểu thư đưa cho ta, một đoạn thời gian gần nhất đều nghiên ngẫm tài nghệ của nàng. Ta đồng ý lời nói của cô, bọn họ vô luận thế nào cũng làm không ra ‘hương vị Mary’.”

Một câu cuối cùng, hắn cố ý đè thấp âm điệu, làm cho chính mình lộ ra âm điệu cực kỳ ái muội

Mary xoay mặt nhìn lại hắn, phát hiện vẻ mặt của hắn nghiêm trang, nhưng đáy mắt lại bắt đầu khởi động tình cảm nóng cháy. Nàng giống như bị nóng cháy thu hồi ánh mắt, hai má không thể ngăn chặn thiêu đốt.

Mi mắt nàng buông xuống, long mi rung động, hai gò má trắng nõn choáng váng nhiễm hai luồng đỏ ửng mê người, đường cong ngũ quan nhu hòa được ánh nến chiếu rọi có vẻ kiều diễm vô cùng, giống một đóa hoa Sắc Vi lẳng lẳng thịnh phóng. Đây là cảnh đẹp Darcy chưa bao giờ gặp qua.

Hắn chỉ liếc nàng một cái sẽ thấy cũng vô pháp dời tầm mắt, cũng may Elizabeth lên tiếng làm cho hắn đúng lúc tỉnh táo lại.

“Đúng vậy, tay nghề Mary không phải ai đều có thể học được, trình tự làm việc rất phức tạp, không cần nói làm, nghe thấy cũng rất dọa người. Ngài biết không, có một món canh nàng ước chừng mất ba ngày ba đêm mới hầm tốt! Ta thật sự là rất bội phục kiên nhẫn của nàng.”

“Nhưng ta nghĩ hương vị canh kia nhất định cực kỳ phiêu diêu. Nó tên gọi là gì?” Darcy mỉm cười với Elizabeth.

Thái độ hắn thân thiết, tích cực bắt chuyện làm Elizabeth hưng hăng lấp bắp kinh hãi. Nàng vẫn là lần đầu tiên cùng Darcy tiên sinh nói chuyện vượt qua 1 phút. Dĩ vãng mặt hắn luôn không chút thay đổi ừ hai tiếng vốn không có câu dưới.

Elizabeth dù có hứng thú liếc Mary một cái, phát hiện nàng thế nhưng mặt đỏ, thiếu chút nữa nhịn không được cười rộ lên.

“Ngài nói đúng, hương vị canh kia ta chung thân khó quên! Tên rất đơn giản, gọi là canh xương cừu, dùng chính là xương chổi của cừu, nhưng ta không biết nàng đến tột cùng cho thêm cái gì có thể làm cho nước trong đơn giản biến thành mỹ vị vô thượng.” Elizabeth hí mắt, giống như ở trở về chỗ cũ.

“Mary tiểu thư nhất định có bí pháp của mình, chúng ta không tiện truy vấn. Không biết ta có cái vinh hạnh nhắm nháp món canh này hay không?” Darcy quay đầu chăm chú nhìn Mary, ôn nhu hỏi.

“Nếu có cơ hội.” Mary hàm hồ trả lời. Nàng có chút sờ không tới tâm tư Darcy, thái độ của hắn không giống như trước không xa không gần, ngược lại lộ ra chút tính xâm lược. Nhưng nàng cũng không phản cảm.

“Nhất định sẽ có cơ hội, Mary tiểu thư.” Darcy nhìn nàng một cái thật sâu, sau đó mới bắt đầu tiếp tục dùng cơm.

Elizabeth cúi đầu nhẩn cười. Nàng cuối cùng là đã nhìn ra, Darcy tiên sinh đang theo đuổi Mary, vì bù lại hắn lúc trước ngạo mạn cầu hôn, hắn thậm chí có ý đồ lấy lòng mình cùng cậu mợ. Phân thành ý này vậy là đủ rồi, nếu hắn lại cầu hôn, nàng nhất định sẽ ủng hộ hắn.

“Darcy tiên sinh, tâng thư của ngài phi thường phong phú, ta thậm chí thấy mấy bản viết tay hiếm thấy.” Cậu Gardner rất nhanh ăn chút bít tết khu đuổi đói khát trong bụng, thế này mới gia nhập nói chuyện.

“Đúng vậy, ông nội cùng cha tôi đam mê đọc, cũng đam mê sưu tầm. Hai người họ tạo nên tâng thư thất thật lớn ở Pemberley. Nếu mọi người cảm thấy hứng thú, tôi tùy thời hoan nghênh mọi người đến mượn đọc.” Darcy vừa cắt bít tết vừa ôn hòa nói.

Hành vi hân dị thường khảng khái chiếm được thật lớn hảo cảm của vợ chồng Gardner cùng Elizabeth, bọn họ không ngừng nói lời cảm tạ với hắn. Nhất là Elizabeth, nàng thậm chí khẩn cấp muốn Mary gả đến Pemberley, như vậy nàng có thể tùy thời báỉ phỏng tâng thư thất của Darcy tiên sinh.

Mary vẫn bảo trì trầm mặc, nàng không có thói quen nói chuyện phiếm khi dùng cơm.

Darcy bỗng nhiên nhìn về phía nàng, thấp giọng nói, “Sách cổ Đông phương ta lần trước đề cập qua kia, tên giống như tên là Binh pháp Tôn Tử, nguyên bản chưa phiên dịch, Mary tiểu thư có hứng thú sao?”

Ánh mắt trầm lam của Mary so với sao trên trời còn sáng hơn.

Hồ hấp Darcy đình trệ trong một cái chớp mắt, tiếp tục nói, “Ta còn có mấy bản tranh chữ đến từ Đông Phương, kỹ xảo phi thường độc đáo.”

“Như vậy, ngày kia ta có may mắn quan sát hay không?” Ánh mắt Mary thập phần nóng bỏng.

Mâu sắc Darcy tiệm thâm, mỉm cười nói, “Đương nhiên có thể.”

Hai người đều vừa lòng, tiếp tục trầm mặc dùng cơm.

Tuy rằng mọi người không hề nói chuyện với nhau, nhưng là lại đều cảm thấy dùng bữa tối này phi thường thư thái, Darcy tiên sinh chiêu đãi thật sự là rất ân cần, hình tượng hắn nghiêm túc bản khắc, trầm mặc ít lời chiếm được cải thiện thật lớn.

Dùng xong bữa tối, bên ngoài đã là một mảnh tối đen, gió đêm thanh lương vén lên rèm cửa sổ màu trắng, mấy con đom đóm vô ý đụng vào, trở thành vật trang trí trên rèm cửa sổ.

Darcy đưa khách nhân đến tận cổng trang viên.

“Ngày mai hẳn là thời tiết tốt, Gardner tiên sinh có hứng thú cùng tôi đi câu cá hay không?” Hắn hỏi là cậu Gardner, ánh mắt lại nhìn chằm chằm Mary.

“Đương nhiên, tôi lần này xuất môn cố ý mang theo đồ đi câu.” Cậu Gardner cười tủm tỉm nói.

Darcy gật đầu, ân cần che chở Mary lên xe ngựa. Nhìn xe ngựa đi xa, hắn không tự chủ được đi lên phía trước hai bước, khuôn mặt anh tuấn không bao giờ khôi phục kiên nghị lúc trước, mang theo vài phần phiền muộn cùng khát vọng.

Từ sau khi phu nhân qua đời, Raynolds phu nhân vẫn là lần đầu thấy Darcy tiên sinh mềm mại như vậy. Bà trầm mặc đứng ở bên người hắn, thảng đến tiếng vó ngựa rồ cuộc nghe không thấy mới nhắc nhở hắn trở về.

“Pemberley nhu cầu cấp bách cần có một vị nữ chủ nhân, Darcy tiên sinh.” Bà thử nói.

“Rất nhanh sẽ có.” Darcy mặt không chút thay đổi nói.

“Tôi có vinh dự nhìn khăn quàng đã được nữ chủ nhân may vá tốt hay không?” tầm mắt của bà dừng hình ở trên túi trên tây trang của hắn.

“Đến lúc giặt đồ khác thấy, bà tự mình tẩy.” Darcy vuốt phẳng khăn quàng, chậm rãi đi vào khu nhà Pemberley sáng rực.

Nơi này rất nhanh sẽ náo nhiệt lên. Mary tiểu thư mới nhìn bình thường, nhìn kỹ lại thập phần đáng yêu, càng miễn bàn phong độ cùng lễ nghi hoàn mỹ của nàng. Các tiểu chủ nhân nhất định so với Darcy tiên sinh ngày bé càng thêm đáng yêu. Raynolds phu nhân cười tủm tỉm nghĩ đến.

Raynolds phu nhân giúp khách nhân đặt trước khách sạn tốt nhất, đệm chăn thuần trắng nhìn qua thập phần sạch sẽ, hai mươi tư giờ đều có người cung cấp nước ấm.

Elizabeth sửa sang lại hành lý, về mặt bí hiểm mở cửa phòng Mary.

Mary vừa tắm rửa xong, khuôn mặt đỏ bừng, sợi tóc màu vàng chính giọt nước, dọc theo cổ nàng trắng nõn thon dài nhập vào bộ ngực nàng đầy đặn. Thân thể của nàng nhìn như tinh tế, nhưng chỗ nên có thịt một chút cũng không thiếu, làn váy vì cùng đệm ma sát mà cuốn đến gốc đùi, lộ ra một đôi đùi đẹp thẳng tắp cân xứng.

Mary có thể hàm súc, tao nhã, cao quý, cười khê, uy nghiêm ... Nhưng Mary phong tình vạn chủng như vậy Elizabeth lại chưa thấy qua. Nàng nhất thời ngây dại.

“Có chuyện gì sao, Eliza?” Mary vừa lau tóc vừa hỏi.

“Mary, nếu Darcy tiên sinh thấy em như vậy, hẳn nhất định sẽ phát điên.” Elizabeth nghiêm trang vui đùa.

Hai má Mary có điểm phát sốt. Nàng tức giận trừng mắt nhìn chị gái một cái, dùng làn váy đem hai chân bao kín.

“Mary, em đã nhìn ra sao?” Elizabeth ngồi vào bên cạnh nàng, thần bí hề hề mở miệng, “Darcy tiên sinh đang theo đuổi em. Vì bù lại sai lầm lần trước, hắn đang lấy lòng chúng ta. Em cảm thấy phân thành ý này đủ cho em gả cho hắn sao?”

Mary lâm vào trầm mặc, Elizabeth có thể nhìn ra nàng tự nhiên cũng có thể nhìn ra. Qua sau một lúc lâu, nàng mỉm cười nói, “Thuận theo tự nhiên đi.”

Elizabeth cẩn thận nghiên cứu biểu tình của nàng, thấy tràn ngập ở đáy mắt nàng là ý cười, cảm thấy Darcy tiên sinh lại cầu hôn lần nữa, xác suất thành công ít nhất ở ngoài tám phần. Đương nhiên, nếu hắn càng thêm ra sức lấy lòng mình, nàng phi thường nguyện ý giúp hắn một phen.

Sáng sớm ngày hôm sau, cậu Gardner thu thập đồ đi câu, chuẩn bị cùng Darcy đi câu cá bên hồ.

Câu cá cũng là ham thích của Mary, nàng lần này xuất môn cũng mang theo nguyên bộ cần câu, thậm chí ngay cả mỗi câu đều sao chế tốt trước đó.

Mợ Gardner cùng Elizabeth chống ô nhân nhả đi theo phía sau hai người, các nàng hoàn toàn phải đi ngắm cảnh.

“Buổi sáng tốt lành!” Xe ngựa Darcy đứng ở ngoài khách sạn, hắn hôm nay mặc tùy ý hơn so với ngày hôm qua, nhưng cũng đem dáng người hắn cao lớn cao ngất triển lộ không thể nghi ngờ. Cô gái trẻ tuổi qua lại luôn cố ý vô tình nhìn về phía hắn, thoáng nhìn gia huy gia tộc Darcy trên mã xa, ánh mắt càng thêm nóng rực.

“Đi đường đến bên hồ muộn nửa giờ, vẫn là ngồi xe ngựa nhanh hơn. Tôi còn mang theo rất nhiều đồ ăn, thời điểm nghỉ ngơi giữa trưa có thể ngồi xuống hưởng dụng.” Darcy nâng tay mời mọi người lên xe.

“Ngài nghĩ đến thực chu đáo, Darcy tiên sinh.” Elizabeth tán thưởng. Nàng phát hiện chỉ cần Darcy tiên sinh nguyện ý, mị lực của hắn cũng đủ làm mọi nữ nhân khuynh đảo, ấn tượng lúc trước nghiêm túc bản khắc thật sự là mười phần sai! Đương nhiên, hắn chỉ tại trước mặt Mary mới có thể ân cần như vậy, hắn coi như cũng là người mẫu chồng lý tưởng.

Nghĩ như vậy, Elizabeth liền phát hiện Darcy lập tức đi đến bên Mary, tiếp nhận hòm gỗ đựng đồ đi câu trong tay nàng, tay đặt trên đỉnh đầu nàng, vừa ôn nhu dặn dò nàng cẩn thận chạm trán, vừa giúp đỡ nàng lên xe ngựa.

Hiện tại Darcy tiên sinh cùng Darcy tiên sinh trước kia quả thực là hai cực đoan, lực lượng tình yêu rất vĩ đại! Elizabeth cười tủm tỉm nghĩ đến.

## 50. Chương 50

Hồ nước Pemberley là trạm lam sắc giống như bầu trời, mặt hồ bình tĩnh ngẫu nhiên ở bị gió thổi tạo nên tầng tầng sóng gợn, bên hồ là mặt cỏ bằng phẳng, nở đầy hoa dại các màu, cách đó không xa là dãy núi cao thấp phập phồng, tràn đầy từng bách xanh um tươi tốt.

Cảnh sắc mê người lập tức dẫn tới vợ Gardner cùng Elizabeth chắc chắn tán thưởng, lưu luyến quên về. Hai vị nam sĩ cùng Mary lại nhìn như không thấy, thẳng mở ra thùng dụng cụ, lấy ra cần câu lắp ráp.

Cậu Gardner đã chiếm cứ một vị trí bên hồ, đem cần câu thả vào trong nước lẳng lặng chờ đợi. Darcy lắp ráp xong cần câu, nhìn lại Mary bên cạnh.

“Nàng thế nào mang theo nhiều cần câu như vậy, Mary tiểu thư?” Hắn chỉ vào ba cây cần câu dựng đứng ở ven đường hỏi.

” Đông phương xa xôi có câu ngọc ngữ — Công đức thiện kỳ sự, tất tiên lợi kỳ khí (Muốn làm tốt một việc, công tác chuẩn bị là phi thường trọng yếu). Không có cần câu tốt câu không được cá lớn.” Mary suy nghĩ khổ tưởng, cuối cùng đem những lời này chuẩn xác phiên dịch ra, chỉ vào ba cần câu giới thiệu, “Đây là tức can, dùng để câu cá nhỏ, đây là lý can, dùng để câu cá loại trung, đây là bính can, chuyên môn dùng để câu cá lớn.”

Nàng vừa nói vừa từ thùng dụng cụ lấy ra một đồng gì đó dùng giấy dầu bọc lại, đem lên chớp mũi người, xem có biến vị hay không.

“Này lại là cái gì?” Darcy tò mò nhíu mày.

“Mỗi câu cùng oa tử.” Mary trả lời đơn giản. Quý tộc Đại Hạ sớm chơi đùa ra cảnh giới đa dạng, vì có thể làm bạn thái hậu cho tốt, nàng là người nổi bật trong đó. Phàm là ngoạn nhạc có vẻ cao nhã nàng đều thập phần tinh thông, thí dụ như lần trước cá cược đua ngựa, lại thí dụ như lần này câu cá.

“Oa tử? Lại là cái gì?” Darcy lần đầu tiên cảm thấy tri thức mình không đủ dùng.

“Đợi lát nữa ngài sẽ biết, trước giúp ta đem mấy thứ này đến bên hồ đi.” Mary xách cần câu, đem thùng dụng cụ bên chân đi đến trước mặt hắn.

“Vui lòng vì nàng cố gắng sức lực.” Darcy câu môi, nhặt lên thùng đi theo phía sau nàng. Hắn phát hiện Mary đối với người xa lạ vẫn duy trì một loại khoảng cách nhìn như thân cận kì thực làm bất hòa, nhưng cùng nàng quen thuộc về sau sẽ phát hiện, kỳ thật nàng phi thường giỏi về sai khiến người khác. Bộ dáng kiêu ngạo đặc biệt đáng yêu.

Mary đem cần câu cắm ở bùn đất xốp, sau đó đi lại dọc theo hồ, cánh tay duỗi ra, thử phương hướng gió.

“Chẳng lẽ câu cá cũng phải nhìn địa hình sao, Mary tiểu thư? Ta còn tưởng rằng câu cá chỉ cần tùy ý chọn một chỗ là tốt rồi.” Cánh tay Darcy đỡ thắt lưng của nàng, để ngừa nàng ngã sấp xuống. Hắn phát hiện Mary làm mỗi một chuyện đều phi thường thật sự, hơn nữa phương pháp lại độc đáo.

“Câu cá chẳng những muốn xem địa hình, còn muốn xem độ sâu của nước, hướng gió, mùa, canh giờ, nhiệt độ không khí. Mùa xuân là mùa cá sinh sản, chúng nó đến chỗ nước cạn yên tĩnh, cho nên mùa xuân câu cá phải chọn chỗ nước cạn nhiều bèo. Mùa hè không phải mùa câu cá tốt, cần kỹ xảo càng phức tạp. Mùa hè con cá càng thích địa phương dương khí sung túc, cho nên tốt nhất lựa chọn chỗ nước sâu, nhiều gió thả câu. Mùa thu con cá vì chứa đựng càng nhiều mỡ để qua mùa đông, đồ ăn phong phú chúng nó liền chạy đến, cho nên lựa chọn cần chọn chỗ tốt nhất. Về phần mùa đông, đương nhiên muốn chọn chỗ ánh mặt trời bắn thẳng đến dưới mặt nước, lựa chọn sử dụng mồi câu tốt nhất dùng sâu sống hoặc con giun.” Mary vừa thăm dò địa hình vừa chậm rãi mà nói.

“Cho nên, chúng ta hiện tại phải tìm kiếm một chỗ nước sâu, nhiều gió?” Darcy sống học sống dùng, trong lòng âm thầm vì Mary bác học mà cảm thán. Nàng liền ngay cả câu cá cũng biết rõ giống như muốn chiến đấu.

“Mùa hè thả câu còn có một cách nói, sớm câu đông, trễ câu tây. Hiện tại là buổi sáng, chúng ta hẳn là lựa chọn khu nước sâu phía Đông đi.” Mary đi đến miền Đông dừng lại, cúi người cẩn thận nhìn mặt nước.

“Mary tiểu thư, câu cá chẳng lẽ không phải đến hưởng thụ cái loại yên tĩnh an nhàn dã thú sao?” Darcy rất nhanh đi đến bên người nàng, khấn trương giữ chặt cánh tay của nàng.

“Có lẽ đối với người khác tới nói là vậy, nhưng ta không giống. Thành thật nói cho ngài Darcy tiên sinh, ta mỗi khi làm một chuyện, trước hết lo lắng là làm thế nào đem nó làm được hoàn mỹ lấy thu hoạch lợi ích lớn nhất. Ta câu cá không phải vì hưởng thụ, mà là vì thu hoạch.” Mary thẳng thắt lưng, cực kỳ nghiêm túc nói.

Nàng từ nhỏ vì nói sai câu nói đầu tiên mới có thể vạn kiếp bất phục lớn lên trong hoàng cung, nhàn hạ thoải mái, phong nhã cao thượng chính là sáng bóng làm đẹp. Nàng mỗi khi làm một chuyện, mục đích cuối cùng chỉ là vì còn sống, bởi vì nàng không phải huyết mạch hoàng thất chân chính, cho nên phải trả giá tâm lực gấp trăm lần ngàn lần.

Darcy càng thêm dùng sức cầm cánh tay nàng mảnh khảnh, nghiêm mặt nói, “Mary tiểu thư, ích lợi tối thượng cũng là gia huấn gia tộc Darcy.” Hắn phát hiện Mary bắt đầu triển lộ một mặt chân thực nhất với mình, này không thể nghi ngờ là hiện tượng tốt.

Cậu Gardner mang theo hòm lớn hòm nhỏ còn có năm căn cần câu thỏ hỗn hển đi tới, cao giọng trêu ghẹo, “Thực hiện nhiên, phương pháp làm việc của hai người phi thường phù hợp!”

Con người nâu của Darcy thẩm ra ý cười, lạnh lùng trên mặt hoàn toàn bị ôn nhu thay thế.

“Mary tiểu thư, mặc kệ nàng có thừa nhận hay không, ta cùng với nàng trong lúc đó tồn tại ăn ý kinh người.” Hắn bỗng nhiên để sát vào tai Mary tinh xảo khéo léo, đề thấp tiếng nói nói.

Vành tai Mary nhiễm một tầng hồng, hơi thở nam nhân nóng rực làm nửa bên mặt nàng đều tê dại. Khi nàng muốn lui về phía sau tránh né, Darcy đã khôi phục biểu tình nghiêm túc, đi qua tiếp ứng cậu Gardner.

“Chúng ta liền ở chỗ này thả câu đi. Chỗ Mary chọn nhất định rất chuẩn.” Hắn nghiêm trang nói.

Cậu Gardner gạt đầu tỏ vẻ đồng ý.

Mary nhu nhu lỗ tai, làm bộ dường như không có việc gì lấy ra oa tử, ném vào khu nước sâu.

“Đó là đậu bính sao chế? Ta hiểu được, cái gọi là oa tử chính là cho con cá chút thức ăn, hấp dẫn chúng nó tụ lại ở chỗ này. Quả nhiên là biện pháp tốt, Mary tiểu thư.” Darcy vừa tán thưởng vừa giúp Mary gắn mồi câu.

“Cám ơn ngài, Darcy tiên sinh. Hiện tại chúng ta cần im lặng.” Mary không nghĩ cùng hắn nói chuyện. Hắn gần nhất ngôn hành càng phát ra nhiệt tình làm cho nàng không chịu nổi. Nàng cơ hồ nghĩ đến Darcy trước kia nghiêm túc bản khắc, trầm mặc ít lời chính là ảo giác của nàng.

Nàng cầm lý can trong tay, tức can cùng bính can liền sáp tại bên người cách đó không xa, câu cá đều đem mồi câu xa xa đầu nhập khu nước sâu, chỉ cần có động tĩnh có thể đúng lúc thu dây. Một câu ba sào, không thể không nói đây là một loại thực hiện tương đối tham lam, nhìn xem cậu Gardner chắc chắn lấy làm kỳ.

Hai mươi mấy phút qua đi, hai vị nam sĩ còn không thu hoạch được gì, thùng của Mary đã sắp đầy.

“Mary, chị chỉ biết em sẽ lấy được thu hoạch lớn. Nếu có phòng bếp, chúng ta đêm nay có thể ăn một chút toàn ngư yến.” Elizabeth miễn cưỡng khen đi tới, vẻ mặt tiếc nuối nhìn thùng cá.

“Có thể đưa đi Pemberley sơ chế, ta đã muốn hồi lâu không có nhắm nháp tay nghề Mary tiểu thư.” Darcy lập tức tiếp nhận đề tài.

Elizabeth tán thưởng nhìn hắn một cái. Nàng phát hiện Darcy kỳ thật phi thường hiểu được hành sự tùy theo hoàn cảnh. Bất quá chuyện này cũng khó trách, đầu cơ là kỹ năng thương nhân cần chuẩn bị, mà hắn không thể nghi ngờ là một vị thương nhân tương đối vĩ đại.

Mary rõ ràng đáp ứng xuống. Câu được cá đương nhiên muốn ăn vào bụng, chẳng lẽ còn thả lại trong nước? Nàng cũng không có đạo đức tốt như vậy.

Có bữa tối phong phú làm khích lệ, hai người đối với việc câu cá càng thêm đầu nhập. Elizabeth đứng trong chốc lát liền cảm thấy không thú vị, đi đến dưới gốc cây cùng mợ Gardner chia xẻ một khối bánh táo.

Bính can vẫn không hề động tĩnh đột nhiên gấp khúc một chút, xem ra có cá lớn mắc câu. Mary lập tức đưa tay cầm lấy can xuống đất, đi qua thu dây.

Cảm giác được một cổ sức kéo đem mình mang lên bờ, cá lớn kịch liệt giãy dựa lên, làm mặt hồ tạo nên một trận bọt nước, ầm ầm lộ ra cái đầu so với trong tưởng tượng Mary còn lớn hơn nữa. Nàng càng không nghĩ buông tay, vừa căng thẳng kéo một hồi.

Cá lớn cùng nàng kéo hăng say đến, một kẻ vì ăn, một kẻ vì liều mạng, nhưng vẫn là cá lớn hơn một chút, đuôi cá vẩy lên kéo sâu vào trong hồ. Bên bờ vốn ẩm ướt, dưới chân Mary lảo đảo, bị kéo về phía trước.

Darcy chạy tới muốn giữ chặt nàng cũng đã chậm, nàng phù phù một tiếng rơi vào trong nước. Darcy cứng mặt, cũng không chút do dự nhảy xuống, ôm thắt lưng của nàng đem nàng từ trong nước ôm ra. Nhưng nàng còn nhanh nắm chặt cần câu không chịu buông tay, suýt nữa làm Darcy cũng té ngã.

Darcy chỉ phải cầm tay nàng cùng nhau phát lực, đem cá lớn kéo lên mặt nước. Đó là một con cá nhỏ hơn hai mươi cân, sau khi lên bờ cái đuôi còn mạnh mẽ rung động.

Cậu Gardner vốn định đi qua giữ chặt hai người, thấy cá lớn ánh mắt bạo lực, e sợ cho nó lại rơi xuống nước, liền thủ giơ chân đem nó nhấn xuống. Quả nhiên đều là Gardner xuất phẩm, muốn cá không muốn sống a!

“Nàng chẳng lẽ không thể đem cần câu buông ra sao? Nàng có biết nàng vừa rồi thiếu chút nữa chết đuối hay không?” Darcy dùng sức kiềm trụ bả vai Mary, lớn tiếng quát lớn. Hoảng sợ trong mắt hắn còn chưa rút đi, ngực kịch liệt đập phồng bại lộ nội tâm hắn bối rối.

“Ta căng thẳng quá ngược lại nắm càng chặt, thực xin lỗi.” Mary ho khan xin lỗi.

Darcy hung hăng nhún mảy, còn muốn nói nàng nhận thức đến vừa rồi có bao nhiêu nguy hiểm, ánh mắt lại bị nàng hấp dẫn ở, hắn thậm chí có thể xuyên thấu qua vải dệt mỏng manh thấy được hung y nàng khảm đường viền hoa. Vòng eo nàng mảnh khảnh đang ở khuỷu tay của hắn, bộ ngực đầy đặn kề sát trong ngực của hắn, tay của nàng nhỏ bé bất lực bắt lấy vạt áo hắn. Nàng chết tiệt yếu ớt cực kỳ, cũng có tính cảm cực kỳ!

Darcy dùng sức mím môi, chặt vật dời đi ánh mắt. Thấy vợ Gardner cùng Elizabeth lo lắng chạy tới, vội vàng cởi áo khoác trên người đem nàng nghiêm kín bao vây. May mắn hắn nhảy xuống nước đứng thật sự ổn, chỉ ẩm ướt quần.

Hai người nâng nhau lên bờ, Darcy phụng phịu, trầm giọng nói, “Chúng ta trở về đi, đầu hạ gió còn có chút lạnh, Mary cần nhanh thay quần áo sạch sẽ.”

Hắn rất nhanh đi đến ven đường đánh thức xa phu ngủ gà ngủ gật, sau đó đứng rất xa, ánh mắt đen tối khó lường trong một cái chớp mắt nhìn chằm chằm vào thân ảnh Mary bao phủ trong áo khoác hắn rộng thùng thình càng hiển lộ kiều nhỏ. Hắn giờ phút này hoàn toàn không dám đi tới gần nàng, bởi vì thân thể hắn đang thiêu đốt một mối lửa, chẳng sợ hơi chút đụng chạm đầu ngón tay của nàng cũng sẽ lửa cháy lan ra đồng cỏ.

Ở trên xe ngựa trên đường hồi trang viên Pemberley.

Trong xe, Mary long long áo khoác, trấn định tự nhiên ứng phó vợ chồng Gardner cùng Elizabeth an ủi. Nàng thường thường nhìn trộm Darcy, phát hiện khuôn mặt hắn anh tuấn bao phủ một tầng hàn sương, trong lòng phiền muộn nói không nên lời. Nàng phát hiện thời điểm nàng xấu mặt khó được, Darcy sẽ luôn ở đây.

“Thực xin lỗi Darcy tiên sinh, làm ẩm ướt xe ngựa của ngài.” Trầm mặc một khắc, nàng nhẹ giọng nói.

Darcy nhanh liếc nàng một cái, mặt không chút thay đổi lắc đầu, “Tầm quan trọng của xe ngựa hoàn toàn không thể cùng nàng so sánh với, cho nên nàng không cần cảm thấy có lỗi.”

Hai má Mary tái nhợt lặng yên hiện lên hai luồng đỏ ửng, đáy lòng phiền muộn tiêu thất, bị ngọt ngào thay thế được.

## 51. Chương 51

Khi đoàn người trở lại Pemberley, Raynolds phu nhân đang cùng nữ phó phó nắn chỉnh màn gối đệm ở trên mặt cỏ. Bọn họ dùng gậy sắt đem chỉnh cùng gối đầu đập bang bang rung động, lông tơ thật nhỏ ở dưới dương quang màu vàng bay múa.

Xe ngựa vào trang viên rất nhanh, bà vợ vàng cưỡi bỏ tạp dề nghênh đón.

“Nha, trời của ta, đây là làm sao vậy?” Bà lo lắng kêu lên.

“Tôi bị một con cá lớn kéo vào trong nước, Raynolds phu nhân. Tôi không sao, chỉ là biến thành một thân ẩm ướt, may mắn Darcy tiên sinh đứng lúc đem tôi cứu lên.” Mary nhắc nhắc làn váy ẩm ướt nói.

“Cô thật là quá kiêu nhỏ, Mary tiểu thư, khó trách ngay cả một con cá cũng có thể bắt nạt cô!” Thoáng nhìn cái thùng Gardner tiên sinh để nắm trong tay, con cá nheo lớn chừng nửa người Mary, Raynolds phu nhân buồn cười.

“Trước tìm cho cô ấy một bộ quần áo sạch sẽ mặc đi.” Thấy sắc mặt Mary tái nhợt, Darcy nhíu mày thúc giục.

Raynolds phu nhân vội vàng kêu nữ phó đi đun nước ấm, tìm ra một bộ đồ mới Georgia na chưa mặc qua đưa đến phòng khách.

Khi Mary tiếp nhận quần áo đánh một cái hắt xì thật to. Nàng che mũi, ngượng ngùng nói, “Phu nhân, có thể phiền toái bà hầm cho tôi một chén canh gừng?”

“Canh gừng là cái gì?” Raynolds phu nhân phi thường nghi hoặc. Bà không biết gia vị gừng còn có thể dùng để làm nguyên liệu hầm canh, có thể ăn sao?

“Canh gừng có hiệu quả khu trục hàn khí, dự phòng sinh bệnh. Tôi cảm giác cái mũi của mình có chút tắc.” Mary chỉ chỉ chớp mũi mình, thanh âm quả nhiên có chút ồm ồm.

“A, nguyên lai là như vậy. Tôi lập tức đi giúp cô hầm canh.” Raynolds phu nhân yên lặng ghi nhớ, vội vàng đi đến phòng bếp.

Mary rất nhanh tắm rửa xong, cầm lấy váy màu hồ lam mặc vào, sau đó ở trong phòng khách tìm kiếm một lúc, cuối cùng bất đắc dĩ mở cửa phòng ra, lớn tiếng gọi Raynolds phu nhân.

“Nàng cần giúp, Mary tiểu thư?” Darcy chờ đợi ở gần đó, nghe thấy tiếng gọi lập tức chạy tới.

Thấy hần, Mary nhanh lùi về phía sau cửa, phủ nhận nói, “Không, không cần giúp.”

Thái độ nàng né tránh ngược lại làm Darcy càng thêm lo lắng, hần không chút nghĩ ngợi liền đẩy cửa phòng ra, trầm giọng hỏi, “Nàng chẳng lẽ bị thương, Mary tiểu thư?”

Mary lui ra phía sau vài bước, dùng tay phải gãi gao tùm cổ áo, hai má đỏ ửng, con ngươi ẩm ướt nhìn Darcy, nhẹ giọng nói, “Không có bị thương, chính là váy có chút lớn, ta nghĩ tìm châm tuyến sửa chút hoặc đổi một kiện.” Tay trái của nàng không được tự nhiên kéo kéo làn váy.

Darcy này mới phát hiện váy không vừa. Georgia na cùng tuổi với Mary, nhưng nàng di truyền dáng người cao lớn của gia tộc Darcy. Váy của nàng hoàn toàn không thích hợp với Mary, đem phụ trợ nàng càng thêm kiêu nhỏ, giống như tiểu hài tử trộm mặc xiêm y người lớn.

Darcy nắm tay để lên môi, che giấu khóe miệng giương lên.

Mary cảm thấy mặt mình sắp thiêu cháy, chỉ cần nàng buông lỏng cổ áo, bộ ngực nàng đầy đặn sẽ lộ rõ, mà một vị nam sĩ đang đứng ở trước mặt nàng. Trong lòng nàng cảm thấy bất an, rõ ràng dùng hai tay gãi gao che bộ ngực. Nhưng điều này thực hiện hiển nhiên cực kỳ không sáng suốt, cánh tay nàng vừa động, hai bên tay áo từng suy sụp suy sụp liền rơi xuống, lộ ra xương quai xanh mê người cùng bả vai mượt mà.

Darcy mở to hai mắt.

Mary kinh hô, lập tức xoay người tránh né, đây là một cái quyết định tệ hơn. Tóc nàng ẩm ướt búi thành kế lên đỉnh đầu, cổ trắng nõn thon dài, đầu vai oánh nhuận khéo đưa đẩy, xương bướm với đường cong duyên dáng nhìn một cái không xót gì. Dưới ánh mặt trời tà tà chiếu xạ ở trên người nàng, da thịt bóng loáng tinh tế giống như tản mát ra ánh sáng nhạt, thẳng gọi người đi đụng chạm, vuốt ve, thậm chí hôn.

Trong mắt Darcy thiêu đốt hai luồng hỏa diễm, hắn không tự chủ được tới gần nàng.

“Darcy tiên sinh, ngài có thể giúp ta đem Raynolds phu nhân gọi đến hay không? Bà ấy hẳn là ở phòng bếp.” Nghe thấy tiếng bước chân, Mary thất kinh hô, lấy tay lấp xả tay áo một chút, lấy tay che ngực một chút, vội không ngừng. Nếu không phải có vẻ rất chật vật, nàng thậm chí muốn tránh đến mặt sau rèm cửa sổ đi.

Darcy cứng lại rồi, thế này mới ý thức được mình vừa rồi muốn làm cái gì. Hắn dùng lực căng thẳng cầm dưới, ách thanh nói, “Nàng chờ.” Phanh một tiếng đóng sầm cửa phòng, hắn sai một nữ phó đi phòng bếp tìm Raynolds phu nhân, sau đó đem chính mình khóa trong thư phòng.

Hắn rất nhanh đi đến sau bàn làm việc thật lớn, thả hai chân tĩnh tọa. Thân thể hắn nổi lên phản ứng, mà đôi mắt mạn diệu khắc ở trong đầu làm thân thể cùng linh hồn hắn nhất tề phát ra khát vọng. Hắn nghĩ, thẳng đến cảm giác lửa nóng biến mất, hắn đều không thích hợp xuất hiện ở trước mặt Mary tiểu thư.

Raynolds phu nhân thấy Mary vẻ mặt đỏ bừng cười ra tiếng.

“Mary tiểu thư, xem ra cô chỉ có thể mặc váy của Darcy tiểu thư khi 15 tuổi. Thực là có lỗi, là tôi lo lắng không chu toàn.”

Nếu bà có thể thu lại nếp nhăn trên mặt khi cười, Mary sẽ càng thêm cảm kích. Dáng người kiều nhỏ là nổi đau vĩnh viễn của nàng, ngay cả em gái nhỏ nhất Ledia đều so với nàng cao hơn một cái đầu.

“Váy này cô mặc thích hợp. Màu trắng phi thường hợp với cô, thuần khiết giống như thiên sứ.” Raynolds phu nhân một lần nữa tìm váy, dùng cả ngời chân thành trấn an tâm linh Mary bị thương.

Mary rất nhanh liền điều chỉnh tốt tâm tình, điểm ấy xấu hổ hoàn toàn không thể cùng so sánh với lúc trước chật vật ở trước mặt Darcy lộ ra toàn bộ đầu vai. Cước bộ nàng chần chờ bước ra cửa phòng, sợ cùng Darcy mặt đối mặt.

Cũng may Darcy vẫn không có xuất hiện, nàng thế này mới ra vẻ bình tĩnh nói muốn đi xem cá lớn câu được.

“Chúng ta đang vì xử lý nó mà phát sầu.” Raynolds phu nhân dẫn Mary đi vào phòng bếp, vợ chồng Gardner cùng Elizabeth đã ở đó.

“Mọi người không cần phát sầu, đầu bếp tuyệt nhất toàn Lang Vaughn ở trong này.” Elizabeth lấy tay chỉ con cá lớn, kiêu ngạo nói.

Raynolds phu nhân nhìn lại Mary, ánh mắt lờ lờ sáng. Nói thực ra, bà đã sớm nghĩ ném thử tay nghề nữ chủ nhân. Darcy tiên sinh từ Lang Vaughn trở về thấy cũng chướng mắt chủ trì trả lương cao mời đến. Nếu không phải có thực đơn Mary tiểu thư giải vây, chủ trì đã sớm bị đuổi việc.

“Cảm tạ nước ấm cùng váy của mọi người, để báo đáp, để cho ta vì quý phủ chuẩn bị một chút bữa tối như thế nào?” Mary mỉm cười, một lần nữa khôi phục tư thái tao nhã.

“Đây là vinh hạnh của chúng ta.” Raynolds phu nhân mừng rỡ, cùng chủ trì lưu lại trợ thủ nàng.

Trừ bỏ cá nheo hơn hai mươi cân, còn có mấy con cá trích cùng cá chép. Mary dùng song dao đem chúng nó đập choáng váng, lưu loạt loại bỏ vây cá, xé ra bụng cá. Động tác của nàng rất nhanh, đao pháp độc đáo làm cho chủ trì bội phục sát đất.

Thịt bò cần yếm chế, chờ mùi diệt hết mới bắt đầu đặt lên nấu nướng. Mary ở trong phòng bếp bận rộn, Elizabeth cùng cậu Gardner trốn vào tầng thư thất đọc sách. Mẹ Gardner vốn muốn tìm Darcy tiên sinh tán gẫu một lát, phát hiện không thấy bóng dáng hắn, chỉ đành phải ngồi trên mặt cỏ uống trà.

Thời gian qua thật sự nhanh, bất tri bất giác thái dương đã về tây, tại phòng bếp truyền đến hương khí đồ ăn nồng đậm.

“Vị ra sao?” Mary vừa hỏi vừa đem canh cá nheo đổ vào trong bát.

“Hương vị bỗng cực kỳ! Mary tiểu thư, nếu cô có thể vẫn đợi ở Pemberley thật tốt a!” Raynolds phu nhân buông thìa cảm thán. Chủ trù đã muốn không tỳ vết nói chuyện, hẳn đang vội vàng ghi lại trình tự nấu nướng. Chỉ cần nghiên cứu thấu vài món thức ăn này, chẳng sợ hấn bị Darcy tiên sinh đuổi việc cũng nhiều người nguyện ý mượn hấn.

Mary không có nghe ra thâm ý Raynolds phu nhân nói, chỉ mỉm cười, kéo vang chuông báo giờ cơm.

Người phân tán ở trong phòng lập tức tụ về nhà ăn. Kỳ thật không cần kéo chuông, bọn họ đã sớm theo mùi lại đây.

“Vắt vả nằng, Mary tiểu thư.” Darcy thay Mary kéo ghế dựa. Hấn nhìn nằng một cái, sau đó nhanh dời tầm mắt, ánh mắt dừng ở trên thức ăn phong phú.

“Không vắt vả, chúng ta đến cầu nguyện đi.” Hai tay Mary nắm lại đặt trên trán, hơi hơi rũ mắt xuống. Nằng cũng không dám nhìn thẳng hấn.

“Mời nằng đến niệm cầu nguyện.” Khi nói lời này, tầm mắt của hấn chuyển qua bát canh trước mặt.

Mary gật đầu, nhắm mắt lại ngâm tụng, “Chúng ta dùng ẩm thực mỗi ngày, ban thưởng cho chúng ta hôm nay. Cha chúng ta ở trên trời, nguyện mọi người tôn tên của ngài là thánh, nguyện đất nước của ngài bùng xuống, nguyện ý chỉ của ngài đi trên mặt đất giống như đi ở trên trời. Cứu chúng ta thoát ly ác giả, bởi vì quốc gia, quyền bính, vinh quang, tất cả đều là của ngài, thẳng đến vĩnh viễn. Amen.”

Tiếng nói của nằng nhẹ nhàng ôn nhu lúc cao lúc thấp, mang theo vận luật độc đáo, giống như tiếng nhạc đến từ thiên quốc quanh quẩn ở bên tai. Darcy hoàn toàn quên đi chính mình cầu nguyện, vụng trộm mở mắt ra nhìn nằng. Hấn phát hiện mình đối với Mary không có nửa điểm sức chống cự, chẳng sợ không nhìn tới nằng, hương khí của nằng, thanh âm của nằng, thậm chí là hơi thở của nằng thấp không thể nghe thấy đều có thể hấp dẫn chú ý của hấn.

Khi Mary mở mắt ra, hấn mới từ tuyệt vời ngâm vịnh của nằng tỉnh táo lại, nhanh chóng dời tầm mắt, nắm hai tay làm ra bộ dáng vừa mới cầu nguyện xong. Nội tâm của hấn khiển trách chính mình không thành kính cùng ý chí bạc nhược, cho nên kế tiếp bữa tối hấn vẫn nghiêm mặt, không nói được một lời.

Mary cũng không dám nhìn tới hấn, trầm mặc ăn cơm. Elizabeth cùng vợ chồng Gardner đã sớm nhìn ra hai người không thích hợp, nhưng bọn họ nghĩ đến đó là tiểu tình thú của những người yêu nhau, không có gì cả.

Bọn họ vừa ăn vừa nói chuyện, thế này mới khiến cho bầu không khí trong nhà ăn không quá mức quỷ dị.

Gần ăn xong, Mary mới phát hiện Darcy không thích hợp. Khuôn mặt hấn lạnh lùng giống như mang theo một tia ảo não, mà không phải xấu hổ trong dự đoán của nằng.

Hấn đang tức giận, vì sao? Mary khẽ nhíu mày, bỏ đi rụt rè, liên tục nhìn hấn vài lần. Nằng không có phát hiện, nằng càng ngày càng để ý Darcy.

Darcy lập tức đã nhận ra nghi ngờ của nằng. Hấn làm bộ mình không có chút chú ý tới hành động của nằng, nhưng trong đầu không thể ngăn chặn hiện lên lưng nằng nửa lộ. Xương bướm của nằng dị thường hoa mỹ! Làn da dị thường tinh tế! Thân thể kiều nhỏ hoàn toàn phù hợp ôm ấp của hấn!

Thân thể hấn lại bắt đầu nóng lên, không thể không vắt hai chân lại.

Mary phát hiện tai Darcy bắt đầu chậm rãi biến hồng. Nằng ngạc nhiên tròn to mắt, cẩn thận quan sát trong chốc lát mới xác định không phải ảo giác. Nguyên lai Darcy tiên sinh là dùng mặt lạnh che giấu hấn thẹn thùng sao? Nghĩ đến đây, nằng mím môi mỉm cười, xấu hổ cùng chột vật lúc trước trở thành hư không.

Tốc độ dùng cơm của Darcy hôm nay rất chậm, thẳng đến khách nhân đều ăn xong rồi hấn mới buông dao nĩa, dùng khăn tay lau miệng.

Hấn đưa những khách nhân đến ngoài trang viên, thấy thân ảnh Mary lâm vào toa xe tối, thế này mới ách thanh mở miệng, “Mary tiểu thư, đừng quên tụ hội chín giờ buổi sáng ngày mai.” Mắt của hấn nhìn cổ Mary thon dài, phát hiện dường như không quá thích hợp, lập tức bỏ xoay đầu, nhìn về phía gia huy trên cửa xe.

“Nhất định đúng giờ sẽ đến. Gặp lại, Darcy tiên sinh.” Tiếng nói Mary mềm nhẹ mang theo ý cười rõ ràng. Nàng phát hiện mình đặc biệt thích Darcy ngượng ngùng! Hắn cực kỳ đáng yêu!

## 52. Chương 52

Mary rời đi không bao lâu, chị em Bentley cùng Georgia na liền đến Pemberley. Bọn họ phong trần một mồi được quần gia đưa vào cửa.

“Mary đâu, anh?” Georgia na nóng vội hỏi.

Sắc mặt Bentley tiểu thư trầm xuống. Nàng dọc theo đường đi đều lấy lòng Georgia na, nhưng nàng ta càng cảm thấy hứng thú đối với Mary, nhất định là Darcy cùng nàng nói qua cái gì. Chẳng lẽ hắn thật sự tính cùng nàng kết hôn?

Bởi vì tính cách Darcy cẩn thận, chị em Bentley đến bây giờ còn không biết hắn đã cầu hôn Mary.

“Mấy người về trễ, bọn họ vừa vừa rời khỏi. Bất quá ta mời nàng buổi sáng chín giờ ngày mai đến làm khách, đến lúc đó có thể thấy nàng.” Darcy đổ cho mình một chén nước, bỏ thêm rất nhiều băng. Trước mắt cả người hắn khô nóng.

“Phải không? Em đây phải làm chuẩn bị sớm một chút mới được!” Ngữ khí Georgia na có chút khẩn trương. Người khác không biết, nhưng nàng đã sớm từ chỗ anh trai hiểu biết, Mary sẽ là chị dâu của nàng.

“Jane đâu? Jane có cùng đến hay không?” Bentley kích động hỏi.

“Thật đáng tiếc, nàng ta lưu tại Lang Vaughn.” Darcy đem nước đá uống một hơi cạn sạch, thể này mới cảm thấy dễ chịu một chút. Hắn bắt đầu âm thầm lo lắng lần cầu hôn thứ hai của mình.

“Darcy, anh còn nhớ rõ lần trước nói với tôi sao?” Trên mặt Bentley tiểu thư nở nụ cười giả tạo.

“Nói cái gì?” Darcy vừa hỏi vừa ý bảo Raynolds phụ nhân chuẩn bị bữa tối cho bọn họ.

“Anh nói ‘Mary tiểu thư gả cho ta là an toàn nhất. Anh đem Georgia na giới thiệu cho nàng, là chuẩn bị cầu hôn nàng sao?’” Thanh âm Bentley tiểu thư phát run.

Darcy ý vị thâm trường liếc nàng một cái, cực kỳ nghiêm túc mở miệng, “Trên thực tế, tôi chuẩn bị cầu hôn nàng lần thứ hai. Tôi đã quên nói cho mọi người, lần cầu hôn đầu tiên của tôi bị nàng cự tuyệt.” Hắn nâng tay, ý bảo bọn họ dời bước đến nhà ăn.

Georgia na che miệng cười khẽ, cho rằng anh trai cường thế bị cự tuyệt là một chuyện phi thường thú vị.

Hồng trà trong tay Bentley thiếu chút nữa rời tay. Hắn trừng lớn mắt, ngạc nhiên nhìn bạn tốt nghiêm trang.

“Nàng cự tuyệt anh?!” Bentley tiểu thư bỗng nhiên cất cao tiếng nói có thể phá màng tai người. Nàng quả thực khó có thể tưởng tượng sẽ có người cự tuyệt thân sĩ như Darcy tuổi trẻ anh tuấn lại giàu có.

“Nàng quả thực rất không tinh mắt!” Vừa dứt lời, nàng lập tức hung tợn quở trách.

“Không, đó thuyết minh ánh mắt nàng độc đáo. Ngay lúc đó ta còn không xứng được đến tình yêu của nàng.” Darcy lạnh lùng liếc nàng một cái, quay đầu nhìn về phía Georgia na, dùng ngữ khí khẩn cầu nói, “Ngày mai, làm ơn làm cho nàng thích em, cũng thích Pemberley, được không?”

“Em sẽ hết sức, anh. Nhưng là em cảm thấy là quan trọng nhất vẫn là làm cho nàng thích anh.” Georgia na đề nghị đúng trọng tâm.

Darcy nâng cằm kiên nghị, thấp giọng nói, “Đó là đương nhiên.”

Hai anh em vừa nói chuyện với nhau vừa đi đến nhà ăn; Bentley theo ở phía sau, tâm sự trùng trùng; con người Bentley tiểu thư âm đạm lộ ra tuyệt vọng, một bộ dáng mất hồn mất vía.

Tại phòng bếp còn thừa một nửa canh cá nheo, Raynolds phu nhân lại nướng chút bánh mì cùng thịt hun khói, miễn cưỡng làm ra một chút bữa tối. Kết quả canh cá nheo rất được hoan nghênh, Georgia na luôn luôn ăn không tốt ngay cả nước canh ăn cùng thịt hun khói ăn xong rồi, đem bánh mì xé nhỏ ném vào canh, liên tục ăn hai chén còn chưa thấy đã. Cuối cùng Raynolds phu nhân nói cho nàng canh đã không còn, nàng mới không cam lòng buông thìa.

“Anh, anh nhanh đem Mary tiểu thư lấy về nhà đi, em nghĩ nàng nhất định cực kỳ được hoan nghênh!” Nàng vừa dùng khăn lau miệng, vừa thận trọng nói chuyện.

“Em nói đúng.” Darcy gật đầu, giống như nhớ tới cái gì, sắc mặt tối đen một mảnh.

“Tôi nghĩ tôi muốn chấm dứt độc thân trước cậu, Darcy. Tôi chuẩn bị cầu hôn Jane, mà nàng tuyệt sẽ không cự tuyệt tôi, chỉ biết lấy tốc độ nhanh nhất gả cho tôi!” Bentley buông dao nĩa, dào dạt đắc ý tuyên bố quyết định mới nhất của mình.

“Charles, em nói bậy bạ gì đó?!” Bentley tiểu thư không dám tin hết rầm lêm.

Sắc mặt Darcy càng đen.

Hôm sau tụ hội.

Mary ngay từ đầu còn vẫn duy trì thái độ cẩn thận, nhưng phát hiện Georgia na cùng tuổi nàng, hơn nữa tính cách cực kỳ đơn thuần đáng yêu, thậm chí có điểm e lệ, nàng liền lập tức trầm tĩnh lại, lời nói bắt đầu chiếm cứ địa vị chủ đạo.

Nàng cùng Georgia na giống nhau đều nhiệt tình yêu thương âm nhạc cùng hội họa, hơn nữa tạo nghệ không thấp, rất nhanh liền chiếm được Georgia na hảo cảm. Các nàng chỉ nhận thức ngắn ngủn nửa giờ tựa như nhận thức nửa đời người, nhanh chóng phát triển đến bộ không có gì giấu nhau.

Elizabeth ngay thẳng cũng giành được hảo cảm của Georgia na, nàng thường thường hài hước lên tiếng dẫn tới các nàng cười vui liên tục.

Duy độc Bentley tiểu thư mặt âm trầm không nói được một lời.

Darcy cùng Bentley đứng ở dưới mái hiên, xa xa nhìn các cô gái trên mặt cỏ nhàn nhã uống trà.

“Cậu nên cùng Mary tiểu thư nói chuyện một lát, Darcy? Nếu muốn cho nàng thích cậu, phải tận khả năng chế tạo cơ hội bên nhau nhiều một chút.” Bentley đề thấp tiếng nói, chia sẻ kinh nghiệm của mình.

Ánh mắt Darcy hơi tránh, lại vẫn như cũ đứng im không nhúc nhích.

“Cậu có thể mời nàng đi tới tầng thư thất xem, đổ cho nàng một ly rượu vang, ngồi ở bên cạnh nàng, dùng tiếng nói ôn nhu nhất đàm luận một quyển tiểu thuyết tình yêu. Tin tưởng tôi, cái loại bầu không khí ái muội này sẽ làm lòng của nàng nhảy gia tốc.” Bentley nhủ mảy.

“Tiểu thuyết tình yêu? Mary tiểu thư cũng không có ham muốn tục tằng như vậy.” Darcy trầm giọng châm chọc, sau đó nhanh chóng đi đến chỗ các cô gái. Ánh mắt của hắn toàn bộ hội tụ ở trên người Mary, lòng nàng có linh tê nhìn lại hắn, tìm hai người đồng thời đình trệ.

“Có hứng thú đi thăm tầng thư thất của ta sao, Mary tiểu thư?” Hắn ôn nhu hỏi.

“Đương nhiên!” Mary hưng trí bừng bừng đáp.

“Tôi cũng phi thường vui vẻ đi nhìn một cái.” Bentley tiểu thư nở nụ cười tao nhã.

Darcy dùng ánh mắt đạm mạc liếc nàng một cái, sau đó thấp thỏm lưng, vươn tay với Mary.

Mary lần này không có do dự, phi thường tự nhiên ôm cánh tay của hắn. Hai người vừa thấp giọng nói chuyện với nhau vừa đi đến tầng thư thất.

Bentley tiểu thư hoàn toàn bị xem nhẹ cảm thấy mặt mình mất hết. Nàng cắn chặt răng, đuổi theo bóng dáng hai người. Trước khi Darcy không có chính thức đính hôn, nàng cũng không tính buông tha.

“Chị nên thanh tỉnh, Caroline! Cậu ấy yêu nàng, phi thường yêu! Chị sẽ không lại có cơ hội!” Bentley đứng lúc giữ chặt cánh tay của nàng thấp giọng khuyên bảo, sau đó cường ngạnh đem nàng nhấc ngồi trở lại.

Bentley tiểu thư xui lơ ở ghế trên, biểu tình từ khuất nhục đến ghen ghét lại tới tuyệt vọng, đối tới đối lui nhìn có vẻ phần khích.

Georgia na cùng Elizabeth đối diện, không hẹn mà cùng nhún vai.

“Uống chén hồng trà đi, lại thêm một phần điểm tâm ngọt, sẽ cải thiện thật lớn tâm tình của cô, Bentley tiểu thư. Cô hiện tại nhìn qua cực kỳ không tốt!” Elizabeth đem hồng trà cùng bánh ngọt đưa đến trước mặt nàng, cực lực báo cho chính mình trăm ngàn lần đừng lộ ra biểu tình vui sướng khi người gặp họa.

Tầng thư thất gia tộc Darcy phi thường lớn, vách tường bốn phía đều bị giá sách cao ngất chiếm đầy, trung gian là một cái bàn tròn cùng một bộ sofa, oa ở bên trong đọc sách, thuận tiện lại thêm một ly cà phê hoặc là hồng trà, nhất định là loại hưởng thụ lớn.

Mary nhin không được nhắm mắt, mũi ngửi thấy hương vị của sách. Loại hương vị này so với gì mùi hoa đều càng thêm thấm vào ruột gan.

“Nàng thích không, Mary tiểu thư?” Darcy cúi đầu hỏi nàng, chỉ liếc mắt một cái liền nhanh chóng dời đi tầm mắt. Bộ dáng nàng nhắm mắt lại, môi đỏ mọng khẽ nhếch thật sâu dẫn dụ hấn đi hôn môi. Hấn phát hiện chỉ cần cùng Mary cùng một chỗ, tự chủ của hấn mỗi thời mỗi khắc đều gặp phải khảo nghiệm ác liệt.

“Ta phi thường vui vẻ. Nếu có năng lực, ta cũng muốn bố trí một gian tầng thư thất.” Mary đi đến trước giá sách xem nhãn phía trên.

“Nàng sớm hay muộn sẽ có được.” Darcy ý vị thâm trường nói.

Hấn từ giá sách bên trái lấy ra một cái hộp gỗ, đưa tới trong tay nàng, “Nhìn xem đi, Mary tiểu thư.”

Mary mở ra hòm, thấy bên trong sách bản tiếng Trung đóng chỉ quen thuộc, đáy mắt nhanh lướt qua một chút hoài niệm. Quyển sách này sử dụng kỹ thuật in ấn phi thường thô ráp, rất nhiều khối chữ đều bảm thành một đoàn. Nhưng xa cách hai năm lại nhìn thấy văn tự cổ quốc, nàng đã cảm thấy phi thường thỏa mãn.

“Vì có được nó, ngài nhất định tiêu phí rất nhiều tinh lực.” Nàng thật cẩn thận lấy tay vuốt phẳng gáy sách.

Darcy nhìn chăm chăm đầu ngón tay nàng xanh nhạt, hầu kết hơi hơi giật giật. Động tác ôn nhu của nàng khơi dậy của hấn rất nhiều liên tưởng.

“Cũng không có tiêu phí bao nhiêu tinh lực, nếu nàng thích xin mời đem nó mang về nhà đi, ta phát hiện khối chữ hình vuông trên đó thể chữ Anh văn nàng viết có chút tương tự.” Darcy nói.

Mary nở nụ cười, nàng sở dĩ lựa chọn thể Gothic chính là vì nó góc cạnh rõ ràng cùng văn tự cổ quốc cùng loại. Súc quan sát của Darcy phi thường sâu sắc.

“Cám ơn hảo ý của ngài, Darcy tiên sinh. Nhưng ngài dùng hòm tinh xảo như vậy đặt nó, có thể thấy được ngài đối với nó có bao nhiêu coi trọng. Ta cũng không đoạt đồ yêu thích của người khác.” Mary đem sách thả lại hộp gỗ, đưa tới trước mặt Darcy.

Trên thực tế, Darcy đối với quyển sách này tuyệt không coi trọng, trước khi Mary đến, nó vẫn đợi ở trong góc, chẳng qua nó sắp trở thành lễ vật đưa cho Mary mới có thể thay đổi cái đóng gói xa hoa.

Darcy cũng không có kiên trì, dù sao Mary sớm hay muộn sẽ là vợ của hấn, hết thảy của hấn đều sẽ thuộc về nàng, bao gồm chính hấn. Hấn tiếp nhận hòm thả lại chỗ cũ, lại xuất ra mấy bản tranh chữ Đông phương cho Mary giám thưởng.

Mary đem tranh chữ pho ở trên bàn tròn, cúi người tinh tế xem xét. Darcy đứng ở phía sau nàng, tựa hồ là ánh sáng không đủ, hấn lần nữa tới gần nàng, thẳng đến sợi tóc màu vàng của nàng nhẹ nhàng đụng vào bờ vai của hấn. Hấn không dấu vết hít sâu, thu lấy mùi thơm mê người trên người nàng, nghiêng tai lắng nghe nàng phát biểu cái nhìn đối với họa kỹ, ngẫu nhiên thấp ứng hai tiếng. Tiếng nói nàng mềm nhẹ uyển chuyển ở trong đầu hấn quay cuồng, làm hấn tâm trí thần đăng, đến cuối cùng, hấn không biết nàng đến tột cùng nói cái gì, chỉ hy vọng thời gian có thể qua chậm một chút, lại chậm một chút.

“Nói tóm lại, đây là hai bản tác phẩm xuất sắc, nhưng không tính là tinh phẩm.” Ngữ khí Mary thoáng có chút tiếc nuối. Nàng thật cẩn thận đem bức hoạ cuộn tròn lại, thả lại chỗ cũ.

“Ta xem ngài có mấy bản sách lịch sử không tẻ, có thể cho ta mượn đọc sao, Darcy tiên sinh?” Nàng chỉ vào một mặt tường nói.

Đọc sách ý nghĩa không thể đọc không. Darcy chờ một lát sau đó thành khẩn đề nghị, “Nàng không nghĩ đi hầm rượu của ta nhìn xem sao? Ta cất chứa rất nhiều danh rượu, nhưng tiếc nuối là vẫn tìm không thấy người cùng ta nhấm nháp.”

Mắt Mary sáng rực lên, nhẹ nhàng nói, “Đó là vinh hạnh của ta.”

Ở góc độ nàng nhìn không thấy, Darcy vừa lòng, khóe môi gợi lên.

### 53. Chương 53

Hầm rượu Pemberley so với tầng thư thất càng thêm đồ sộ, điều này có thể thấy là do ham thích của chủ nhân. Trên những giá đồng thau đặt đầy những bình rượu, dựa theo nơi sản sinh cùng chủng loại chia làm rất nhiều khu vực. Chỗ sâu nhất trong hầm rượu còn đặt trăm thùng rượu lớn, chất lỏng làm người ta thần hồn điên đảo lên men ở bên trong.

“Ngài thế nhưng đem toàn bộ tầng hầm ngầm đều đổi thành nơi cất trữ rượu!” Mary kinh hô, thanh âm quanh quẩn trong hắc ám.

“Nhiều thế hệ nam nhân gia tộc Darcy thế đối với rượu ngon có chú ý.” Tiếng nói Darcy trầm thấp ở hoàn cảnh trống trải càng hiển từ tính. Vành tai Mary nhin không được vì hần run rẩy.

“Phủ thêm thứ này, đợi lát nữa nàng sẽ cảm thấy có chút lạnh, nơi này chỉ có 55 độ F.” Darcy đem mao thăm lấy xuống, choàng trên đầu vai Mary, lại đem sợi tóc của nàng vén ra.

Mary không được tự nhiên tránh đi, dùng hai tay nắm lấy mao thăm, nhẹ giọng nói lời cảm tạ.

Darcy lập tức thu hồi tay, ôn hòa có lẽ nói, “Vào xem đi, nàng đối với loại rượu nào cảm thấy hứng thú nhất?”

“Không nói gạt ngài, ta thích nhất rượu mạnh. Ta thích hưởng thụ cái loại cảm giác liệt hỏa cháy yết hầu mang đến vui sướng, cùng với hít sâu, ý nghĩ cùng lồng ngực đều kích động.” Mary làm một cái biểu tình mê say. Đây là trí nhớ khi còn nhỏ làm bạn ở bên người phụ thân khắc sâu nhất, biên cương cát vàng đầy trời, tướng sĩ uống rượu chén lớn, say hát quân ca, nay hồi tưởng tựa như một cái ảo mộng.

Darcy đối với chuyện này cũng không cảm thấy kinh ngạc. Hần từ lâu đã phát hiện Mary đối với rượu mạnh có chú ý, trên thực tế, hần cũng càng thích rượu mạnh. Nàng mỗi lúc đều cùng hần phù hợp như vậy, giống như là nửa người thượng đế vì hần cố ý tạo ra.

“Nói lên rượu mạnh, người Pháp sẽ nhắc tới Brandy, chúng ta có Whiskey, người Hà Lan lấy rượu đồ hạt thông (rượu Gin) kiêu ngạo, còn có rượu Rum Cuba, Mexico có Tequila, Đức có Russia Vodka, Trung Quốc rượu đế cùng Nhật Bản rượu thanh. Ta nơi này không có rượu Trung Quốc cùng Nhật Bản, nhưng rượu mạnh các quốc gia khác tùy nàng nhấm nháp.” Darcy vừa nói vừa từ trên giá chọn ra vài bình rượu, sau đó lấy đến vài ly rượu cùng cùng một cốc nước.

“Nàng muốn nhấm trước loại nào?” Hần lễ phép hỏi.

“Vodka đi, ta cho tới bây giờ không uống qua.” Mary liếm liếm môi.

Tầm mắt Darcy dính ở trên đầu lưỡi nàng phấn nộn cùng cánh môi thắm ửng. Đồng tử hần hơi co lại, cảm giác tự chủ có buông lỏng một lát, chỉ phải dùng giới thiệu dời đi lực chú ý.

“Nguyên liệu chủ yếu của Vodka là khoai tây. Dem khoai tây nấu chín rồi lên men, sau đó sử dụng liên tục các loại chắt pháp chế ra độ tinh khiết cao tới 95% rượu dịch. Loại dịch này dùng nước cất pha loãng cùng các loại rễ cỏ, vỏ cây cùng hương liệu. Loại chế pháp này gần giống rượu vang, về phần sử dụng chủng loại thực vật cùng phân lượng nhiều ít, mỗi nơi một kiểu, bởi vậy, phong vị tồn tại sai biệt vi diệu. Sau khi pha loãng Vodka bình thường hàm lượng cồn đạt tới 40 tới 45 độ, tuyệt đối sẽ làm yết hầu của nàng thiêu đốt.”

Hắn vừa nói vừa mở nắp bình rượu, ngã một chút đưa tới trong tay Mary.

Mary đầu tiên là dùng mũi ngửi hương rượu, sau đó nhấp một ngụm nho nhỏ, lập tức dùng đầu lưỡi để ở hàm trên trên, phát ra một tiếng than thở rất nhỏ. Một tiếng tê vang này ở hoàn cảnh trống trải âm u có vẻ tính cảm cực kỳ.

Thân thể Darcy cứng ngắc, sau một lúc lâu mới ách thanh hỏi, “Cảm giác thế nào?”

“Trần ngập hương thực vật.” Mary hồi thần một lát sau khẳng định nói, “Ta còn thường đến hương vị tuyết lê.”

“Vị giác của nàng thực sâu sắc, Vodka này được lên men trong thùng gỗ tuyết lê, trải qua nhiều năm lắng đọng lại sớm hấp thu mùi của nó.” Tiếng nói Darcy trầm thấp khàn khàn lộ ra ý cười, cùng Mary cùng một chỗ phẩm rượu là loại lạc thú thật lớn, nàng là thật sự yêu rượu mà không phải vì tranh thủ lực chú ý của nam nhân hoặc là sa vào cớ không thể tự kiềm chế.

“Ngài cũng đến một ly.” Mary nhìn hắn nâng chén.

Darcy ngồi vào bên cạnh nàng, thay mình ngã một chút, dùng đầu lưỡi nhẹ mân. Hắn tổng cảm thấy hương vị hôm nay đặc biệt hơn.

“Nếm thử loại rượu Tequila này.” Hắn ngã một chén nước cho Mary, chờ nàng tẩy trừ khoang miệng xong lại mở một bình rượu tạo hình tương đối khác biệt.

” Rượu Tequila màu trắng không có trải qua trần nhuộm, màu ngân bạch kỳ trần nhuộm là ba năm, loại này kim sắc kỳ trần nhuộm ít nhất đã ngoài bốn năm, vị phi thường độc đáo. Nó đến từ trấn nhỏ Terra ở Mexico, là Tequila chính tông nhất.” Darcy vừa khuyên đảo vừa chậm rãi giải thích.

“Rượu Tequila biệt danh ‘Tequila’ chính là do trấn nhỏ này?” Mary tò mò hỏi.

“Đúng vậy.” Darcy gạt đầu, ý bảo nàng nhắm nhấp.

Loại rượu này mùi thật sự là quá nồng úc, Mary nhịn không được uống một hớp lớn.

Nhẹ nhàng rút khẩu khí, nàng khoái ý nói, “Vị rất hưng liệt! Ta thích!”

Darcy cười nhẹ nói, “Ta cũng thực thích! Loại rượu này còn có một loại uống pháp độc đáo, nàng có nghĩ là thử một lần?”

“Cái phương pháp gì?” Mary mắt lam tinh lạng nháy mắt nhìn lại hắn.

Darcy ức trụ tim đập quá tốc, từ trên giá lấy ra bình muối.

“Nâng mu bàn tay lên.” Hắn mở ra lòng bàn tay mình.

Mary đưa tay khoát lên lòng bàn tay hắn ấm áp.

Hắn đem muối biển rơi trên mu bàn tay nàng, nhẹ giọng nói, “Vừa uống rượu vừa hút muối biển, người Mexico yêu nhất loại uống pháp này, nàng cũng đến thể nghiệm một chút.”

Loại uống pháp này rất kỳ lạ, Mary lúc này đã bị gọi lên hứng thú. Nàng nhấp một ngụm rượu, sau đó dùng đầu lưỡi liếm mu bàn tay mình trắng nõn, tư thái kia giống như một cái mẫu sư tử, tản ra dã tính tuyệt đẹp. Darcy ngẩn người, sau đó lập tức ôm ngực, chế trụ hình ảnh dụ – nhân trước mắt. Qua vài phút, tiếng nói hắn dị thường khàn khàn mở miệng, “Vị ra sao?”

“Mặn càng mặn, cay càng cay, đây là đối với đầu lưỡi cùng yết hầu song trọng kích thích.” Tiếng nói Mary trong veo nhiễm một tia say. Nàng cảm thấy thân thể có chút khô nóng, đem mao thâm khoát lên đầu vai thả xuống dưới.

Làn da ấm áp tiếp xúc đến không khí thấm lạnh, nàng thoải mái thở dốc.

Này một tiếng kiêu – suyễn kích thích thần kinh Darcy. Tay hắn nắm ly rượu run rẩy, chậm rãi kẹp hai chân, trầm giọng hỏi, “Người Mexico thích cay, cho nên phi thường thích loại uống pháp này. Nàng còn muốn tiếp tục sao?”

“Ngài luyện tiếu?” Mary tà nghệ liếc mắt nhìn Darcy một cái. Hai gò má của nàng là phấn hồng sắc, môi là sắc đỏ tươi, liền ngay cả đuôi mắt cũng nhiễm một tầng màu hồng, vũ mị đến cực điểm, giống như châm đâm vào trong lòng Darcy. Nàng cũng không biết hiện tại mình giống như một đóa hoa đón ánh trăng nở rộ, làm cho người ta muốn thả trên người nàng giọt sương, sau đó hung hăng bẻ gãy chạc cây của nàng.

Trong lòng bàn tay Darcy toát ra một tầng mồ hôi. Vì tay nắm bình rượu trơn tuột, hắn lấy ra khăn tay chậm rãi chà lau ngón tay, dùng tư thái tao nhã thông dong cùng biểu tình nghiêm túc lạnh lùng đến che giấu thân thể mình đã muốn bốc cháy lên.

“Ném thử bình Vodka này đi, nó lấy ngũ cốc hoặc khoai tây làm nguyên liệu, vị phi thường mát lạnh.” Theo bản năng, hắn lựa chọn một lọ Vodka mạnh nhất, nó có hàm lượng cồn cao tới 60%.

“Đổ vào.” Mary dùng nước trong súc miệng, sau đó lấy một cái ly rượu mới. Có lẽ là bởi vì cồn quá nhiều, thái độ nàng đối đãi Darcy càng ngày càng tùy ý.

Darcy mở nắp bình rượu, cấp nàng ngã một chút.

Vodka rượu dịch trong suốt, ở trong ly thủy tinh có vẻ đặc biệt trong sáng. Mary nhìn thấy lần đầu liền yêu thích nó. Nàng dùng đầu lưỡi dính một chút, ánh mắt phát ra ánh sáng mê người, “Không ngọt, không khổ, không chất, chỉ có lửa cháy kích thích. Ta thích nó thuần túy!”

“Vodka thích hợp nhất uống nhanh. Còn muốn sao?” Darcy giơ lên ly rượu ý bảo.

“Tốt, lại đến một ly.” Mary dùng đầu ngón tay gõ mặt bàn, Darcy lập tức đổ đầy rượu. Nàng ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, sau đó yên lặng thể nghiệm cảm giác gió lốc, cũng không có phát hiện ý nghĩ mình chính lâm vào hỗn loạn. Nàng hiển nhiên quên, nàng đã thay đổi thân thể, không bao giờ nữa là Nhân Hiếu công chúa lúc trước ngàn chén không say. Hơn nữa nàng uống là hỗn hợp rượu, càng dễ dàng say.

Lại uống lên hai ly, thân mình nàng bắt đầu lay động.

“Nàng say.” Darcy đỡ lấy bả vai nàng, dùng tiếng nói ám ách nói.

“Ta không có say.” Mary phất tay hắn, thanh âm nghe qua thực bình thường. Nhưng khi Darcy chống lại hai mắt nàng mênh mông mây mù âm ướt chỉ biết, nàng quả thật say. Vòng eo nàng mảnh khảnh mềm mại ngã xuống, thân thể hướng lưng ghé sô pha dựa vào, vừa dùng đầu ngón tay nhu ần mi tâm, vừa dùng mệnh lệnh nói, “Thay quần áo cởi giày cho ta, ta muốn nằm trong chốc lát.”

Nàng hoành nằm ở trên sô pha, đem chân đặt ở trên đùi Darcy. Tư thái của nàng cao quý như vậy, khi sai sử người có vẻ đương nhiên như vậy, giống như một vị công chúa hoàng thất chân chính.

Darcy cười nhẹ một tiếng, thuận theo cởi hài của nàng. Bởi vì thời tiết nóng bức, nàng nhưng lại không có đi tất, bàn chân chỉ lớn bằng nửa bàn tay Darcy, đầu ngón chân mượt mà đáng yêu, móng chân trong suốt phấn hồng sắc dụ nhân. Darcy cười không nổi, mâu sắc sâu thẳm nhìn chằm chằm đôi chân. Khi hắn ý thức lại, hắn đã đem chúng nó niết ở trong lòng bàn tay thường thức.

Đang lúc hắn giao trách nhiệm cho mình nhanh buông tay, Mary đã đem chân thu trở về, giống như con mèo nhỏ cuộn mình ở trên sô pha, phát ra tiếng gáy đáng yêu rất nhỏ. Nàng đã muốn ngủ, liền ngay cả uống rượu cũng vẫn duy trì dáng vẻ tao nhã, này thật sự là bất khả tư nghị.

Darcy cười đến có chút bất đắc dĩ, rút ra mao thảm đắp trên người nàng. Hắn cúi người xem xét dung nhan của nàng, vừa để sát vào đã nghe đến một cỗ rượu vị nồng đậm, đó là từ cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch phát ra, nhiễm mùi thơm độc đáo của nàng. Darcy hí mắt, ý nghĩ có chút mê muội, hắn cảm thấy chính mình cũng có chút say.

Tầm mắt của hắn không thể ngăn chặn dừng hình ảnh tại cánh môi đỏ sẫm kia, nhẹ tay vuốt phẳng hai má nàng non mềm, cuối cùng bồi hồi ở môi của nàng. Hắn vuốt ve, nhu ần, cổ họng càng ngày càng khô.

Qua hồi lâu, hắn rút cục chậm rãi cúi mình, đuổi theo môi đỏ mọng như hai cánh hoa kia làm hắn thần hồn điên đảo. Khi hắn sắp đụng chạm đến nàng, hơi thở nàng ập áp làm hắn có chần chờ một lát. Đúng lúc này, ngoài cửa hầm truyền đến tiếng gọi của Elizabeth, hắn lập tức đứng thẳng dậy, sắc mặt tối đen nhìn lại trước cửa.

Khi Elizabeth cùng Bentley tiến vào, biểu tình Darcy đã khôi phục bình thường.

Hắn khoanh tay đứng ở trước sô pha Mary ngủ say, cảm dưới khế nàng, đáng người thẳng, đó là một loại tư thái thủ hộ.

“Nàng say.” Không đợi Elizabeth chất vấn, hắn mở miệng trước.

“Ta đem nàng ôm về khách phòng? Ở trong này ngủ sẽ sinh bệnh.” Vừa dứt lời, hắn lại lễ phép thêm một câu.

“Đương nhiên. Phiền toái ngài, Darcy tiên sinh.” Elizabeth lập tức gạt đầu tỏ vẻ đồng ý. Nàng hiện tại đối với phẩm hạnh Darcy cũng không chút nghi ngờ.

Darcy thật cẩn thận đem Mary ôm vào trong lòng, thật sâu nhìn nàng ngọt ngào ngủ, mại khai bộ pháp trầm ổn đi ra hầm rượu.

Bentley vốn cũng muốn đi, nhưng thấy mấy bình danh rượu trên bàn tròn lại dừng lại. Hắn dùng lực gãi tóc mình, cuối cùng không có thể chống lại dụ hoặc, lưu lại uống sáng khoái một phen.

Mary vẫn ngủ thẳng đến buổi tối tám giờ mới tỉnh, vợ chồng Gardner bởi vì lo lắng cho nàng, thuê một chiếc xe ngựa tới thăm.

Mary vẻ mặt xấu hổ đi vào phòng khách tạ lỗi; khi nàng đi lên xe ngựa dần dần cùng bóng đêm hòa hợp một thể, Darcy cảm thấy, lần thứ hai cầu hôn của mình phải nhanh chóng đẩy lên nhật trình. Hắn bức thiết muốn cùng nàng thân cận, quang minh chính đại, đương nhiên đem nàng chiếm vì mình.

## 54. Chương 54

Darcy đang đứng trước gương lớn sửa sang lại tay áo, Raynolds phu nhân ở một bên, dùng ánh mắt từ ái nhìn hắn.

“Như vậy có thể sao?” Hắn nghiêng người, vừa đánh giá chính mình vừa không xác định hỏi.

“Phi thường anh tuấn, Darcy tiên sinh. Bộ Tây phục màu ngân hôi này hoàn toàn phụ trợ dáng người cao lớn cùng khí chất tôn quý của ngài.” Raynolds phu nhân dùng điệu vịnh than nói.

Darcy vuốt lên nếp uốn trên vạt áo, vòng vo vài vòng ở trước gương mới nhanh rời đi. Raynolds phu nhân buồn cười lắc đầu, đang chuẩn bị thu thập quần áo bị chủ nhân chọn thừa phân tán trên sô pha, hắn lại rất nhanh đi đến.

“Đã quên cái gì sao?” Raynolds phu nhân thẳng thắt lưng.

“Đúng vậy.” Darcy từ ngăn kéo tường kép lấy ra một cái khăn quàng màu đen vân vân tơ vàng, chiết thành hình dạng khác biệt bỏ vào áo túi, cố ý lộ ra một cái tiêm giác nhỏ.

“Nga, tôi rất cục thấy nó, nguyên lai ngài giấu ở chỗ này.” Raynolds phu nhân nhìn chằm chằm khăn quàng, không dám tin hỏi, “Này thật là cái lần trước sao? Không phải ngài mới mua?”

“Đương nhiên không phải. Tôi đi rồi, chúc tôi may mắn đi.” Hắn hơi gạt đầu, lại vội vàng rời đi.

“Nguyện thượng đế phù hộ ngài. Nếu ngài thật có thể cưới Mary tiểu thư về, tôi dám nói ngài nhất định là nam nhân hạnh phúc nhất toàn Anh quốc.” Raynolds phu nhân đuổi theo ra cửa phòng hô.

Khi Darcy đến khách sạn ở trấn nhỏ Lorend, Elizabeth đang đứng ở đường lớn, phân phó bồi bàn đem một bình hồng trà đến hoa viên cho nàng.

“Xin hỏi Mary ở đâu, Elizabeth tiểu thư?” Darcy cúi mũi, ôn hòa có lẽ hỏi.

“Nàng ở hoa viên sau khách sạn.” Elizabeth hướng cửa sổ sát đất chỉ, Mary đang cùng vợ chồng Gardner ngồi vây quanh trước bàn tròn nói chuyện phiếm, trên mặt mang theo mỉm cười mê người.

Darcy chuyên chú dừng trên khuôn mặt nàng, thẳng đến bồi bàn đi tới hỏi cất mũi hắt mới hoàn hồn. Hắt đem mũi đưa cho đối phương, nhìn về phía Elizabeth hỏi, “Elizabeth tiểu thư, tôi có thể cùng Mary một lát không? Tôi có chuyện phi thường trọng yếu nói với nàng.” Tay hắt đặt sau lưng nắm thành quyền đầu.

Elizabeth đánh giá hắt ăn mặc long trọng, lông mi cao cao gây nhướng lên.

“Tôi có thể hỏi là chuyện gì sao?” Nàng đã muốn đoán được, lại còn muốn cố ý đùa hắt.

Darcy không được tự nhiên mím môi, thấp giọng nói, “Tôi nghĩ, chờ tôi đi rồi mọi người liền sẽ biết.”

“Oa nga!” Elizabeth không hề ý nghĩa cảm thán một tiếng, cười tủm tỉm gật đầu, “Như vậy mời ngài hơi chờ một lát, tôi đi gọi cậu mợ.” Nàng dẫn theo lần váy chạy vào hoa viên, ở bên tai vợ chồng Gardner nói gì đó, ba người cùng Mary cáo biệt, đi về phía trước.

Darcy cách cửa sổ sát đất cúi đầu với bọn họ.

“Chúc ngài may mắn, Darcy tiên sinh.” vợ chồng Gardner đi lên phía trước ôm hắt, trải qua mấy ngày nay ở chung, bọn họ đã muốn nhận định vị này tính cách hiền hoà, làm người khẳng khái, bác học đa tài.

“Chúc ngài may mắn!” Elizabeth chân thành nói.

“Cám ơn.” Darcy lại cúi đầu, nhìn theo ba người rời đi mới ghé cổ nhìn ra Mary xa xa, đi đến. Nàng ngồi ở dưới giàn nho xanh biếc, vài tia nắng lọt qua như mưa bụi rơi trên người nàng, hoa nho màu trắng cùng những hạt bụi nhỏ bay múa xung quanh nàng, hình ảnh tốt đẹp như vậy, giống như một cảnh trong mơ hư ảo.

Cước bộ Darcy dừng lại, hắt dùng tay che ánh mặt trời, bình tĩnh nhìn nàng, thẳng đến tim đập cuồng loạn hơi chút bình lặng mới lại chậm rãi đi đến chỗ nàng.

“Buổi sáng tốt lành, Darcy tiên sinh. Bọn họ muốn đi tản bộ, chỉ có thể để ta đến chiều đãi ngài.” Mary đứng lên, vén lên lần váy hành lễ với hắt, mấy đoá hoa nho theo sợi tóc nàng màu vàng ngã nhào.

“Buổi sáng tốt lành, Mary tiểu thư.” Darcy cúi người thật sâu, sau đó theo lời Mary mời ngồi xuống.

Bồi bàn đưa tới một bình hồng trà, lại thêm mấy thứ bánh ngọt.

“Tuy rằng hồng trà nơi này cùng ba bữa phi thường bình thường, nhưng bánh ngọt bơ cũng rất ngon miệng. Ngài muốn thử một lần sao?” Mary nhắc lên một khối bánh ngọt nhỏ đưa vào miệng, đầu lưỡi phấn nộn nhẹ nhàng liếm khóe môi lấy dính bơ, hí mắt làm cái biểu tình hưởng thụ.

Darcy nhanh quay đầu, giọng nói khàn khàn, “Cám ơn, ta không quá thích đồ ngọt.”

Hắt cầm lấy chén trà, che giấu đầy mắt mình đầy dục – vọng.

“Vậy thật sự là rất tiếc nuối. Đáng tiếc phòng bếp nơi này không thể cho khách nhân sử dụng, nếu không ta có thể làm cho ngài mấy thứ điểm tâm mặn. Ta nghĩ ngài hẳn là sẽ thích.”

“Chỉ cần là nàng làm, ta đều thích.” Darcy dùng ngữ khí chân thành nói.

Tại Mary đỏ hồng có điểm nóng lên, nàng mỉm cười với Darcy, sau đó trầm mặc uống trà.

Hai người hồi lâu không nói gì, Darcy mỗi cách vài phút sẽ nghiêng đầu liếc nhìn nàng một cái, dường như có cái gì muốn nói.

Mary dần dần cảm giác được không thích hợp, tim đập cũng tùy theo gia tốc.

Darcy còn chưa nói gì, hắt đã uống lên chén hồng trà thứ tư.

“Bồi bàn, thỉnh lại cho chúng ta thêm một bình hồng trà!” Mary ngoắc gọi.

Bồi bàn rất nhanh liền bưng hồng trà tới, Mary cho hẳn 1 xu làm thiệp phí, sau đó đem chén trà trước mặt Darcy đổ đầy.

“Mary tiểu thư, ta lo lắng rất nhiều ngày...” Tầm mắt Darcy dừng trên hình ảnh đầu ngón tay nàng xanh nhạt, từ từ mở miệng.

Đúng lúc này, bồi bàn khách sạn cầm một phong thư đi tới, cắt đứt lời hắn nói chưa hết.

“Thư của cô, Mary tiểu thư. Mặt trên ghi chú rõ là thư khẩn cấp, cho nên tôi mạo muội tiến đến quấy rầy.” Bồi bàn lễ phép xoay người.

Trên mặt Darcy xuất hiện ảo não vẻ mặt. Phải biết rằng, vì hôm nay cầu hôn, hắn lật xem trong tầng thư tất cả tiểu thuyết tình yêu, liền ngay cả nằm mơ đều là cảnh tượng mình cầu hôn. Bất quá không có vấn đề gì, thừa dịp Mary xem thư vài phút, hắn còn có thể đem những chỗ không hài lòng lại châm chọc một chút.

Nghĩ đến đây, hắn trầm tĩnh lại, cầm lấy chén trà uống.

Mary rất nhanh mở phong thư ra, đọc nhanh như gió. Biểu tình của nàng từ thoải mái đến ngưng trọng, lại đến phẫn nộ, cuối cùng lại biến thành mặt không chút thay đổi, nhưng đầu ngón tay run nhè nhẹ tiết lộ nội tâm nàng không bình tĩnh. Nàng không nghĩ tới Nhà Bennet lại sẽ phát sinh gièm pha như vậy. Mặc kệ ở Đại Hạ hay là ở Anh quốc, chuyện này đủ để làm cả gia tộc hổ thẹn!

“Nàng làm sao vậy, Mary tiểu thư?” Darcy buông chén trà, trầm giọng hỏi.

Ánh mắt Mary vẫn như cũ nhìn chằm chằm giấy viết thư, không có đáp lại, thẳng đến bàn tay ấm áp của Darcy nắm giữ đầu ngón tay nàng lạnh lẽo, nàng mới hồi phục tinh thần lại, dường như không có việc gì mỉm cười với hắn.

Darcy rất hiểu nàng. Hắn mỗi ngày đều nghiên cứu một nụ cười một cái nhăn mày, nhất cử nhất động của nàng. Hắn từ trong mắt nàng trầm lam thấy đau đớn kịch liệt cùng yếu ớt. Hắn nghiêng người, nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng, thậm chí mở miệng, “Nhìn ta, Mary tiểu thư. Ta là Darcy, một người khi nàng bàng hoàng bất lực nhất có thể tin nhiệm dựa vào. Xin nàng nói cho ta biết đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Ta từng đem bí ẩn đau xót nhất của mình nói cho nàng, nàng cũng có thể. Ta thề tuyệt sẽ không đem nó tuyên dương ra ngoài.”

Thanh âm hắn thành khẩn hữu lực cho Mary thêm lực lượng. Nàng đem giấy viết thư đưa qua, dùng ngữ khí bình tĩnh nói, “Thực bất hạnh, Ledia cùng Wickham bỏ trốn.”

Ở Anh quốc, người trẻ tuổi không đầy 21 tuổi nếu muốn kết hôn phải lấy được cha mẹ đồng ý. Cha mẹ phản đối, hôn nhân của bọn họ chính là không có hiệu quả. Ledia không rên một tiếng liền lựa chọn bỏ trốn, thậm chí không hỏi qua ý kiến vợ chồng Bennet, liền ngay cả Catherine cả ngày cùng nàng như hình với bóng cũng không biết nàng khi nào thì cùng Wickham có chuyện. Chuyện này tựa như một quả bom, không hề dự triệu bạo phát, làm người ta trở tay không kịp. Nếu nàng trước đó cùng Bennet phu nhân làm nũng, Bennet phu nhân tuyệt đối sẽ đồng ý nàng cùng Wickham anh tuấn mê người kết hợp. Thế nào xem, nàng đều không có lý do bỏ trốn.

Mary từ giữa đã nhận ra ác ý sâu sắc. Ledia lưu thư nói muốn đi Gorete Grim kết hôn, nhưng Mary chắc chắn, bọn họ tuyệt đối không sẽ xuất hiện ở bất kỳ một tòa giáo đường nào. Wickham căn bản là không tính cưới nàng, hẳn đây là trả thù mình! Hắn từng nói sẽ làm nàng hối hận, những lời này hiện tại vô cùng rõ ràng hiện lên ở trong đầu nàng.

Mary cúi đầu che giấu biểu tình hung ác nham hiểm của mình.

Cùng lúc đó, Darcy buông giấy viết thư, nói giọng khàn khàn, “Đây là do ta sai. Nếu ta có thể sớm một chút đem chân tướng nói cho mọi người, Ledia sẽ không bị hắn mê hoặc.”

“Không, là sơ sẩy của ta, cùng ngài không có vấn đề gì.” Mary cúi đầu, thấy không rõ biểu tình. Thanh âm của nàng hoàn toàn mất đi du dương uyển chuyển ngày xưa, cứng rắn khàn khàn giống như giấy các-tông quét qua mặt bàn.

Sắc mặt Darcy âm trầm xuống, kéo ra ghế dựa đi đến trước mặt nàng. Hắn đứng thẳng vài phút, bỗng nhiên quì một gối, dùng sức cầm hai tay Mary đặt trên đầu gối, tăng thêm ngữ khí nói, “Ta nhất định sẽ tìm được bọn họ, làm cho chuyện này lấy tốc độ nhanh nhất kết thúc. Xin nàng không cần lo lắng quá độ, lắng lắng chờ tin tức của ta. Cố gắng sức lực cho nàng là vinh hạnh của ta, nguyện thượng đế phù hộ nàng.”

Hắn dứt lời, hạ một nụ hôn xuống mu bàn tay trắng nõn bóng loáng của Mary, sau đó cước bộ vội vàng rời đi. Hắn thậm chí đã quên mũ của mình, vẫn là bồi bàn khách sạn đuổi theo đưa đến trong tay hắn.

Biểu tình hung ác nham hiểm của Mary tiêu thất, ngơ ngác nhìn mu bàn tay mình, giống như mặt trên nó nở ra một đóa hoa. Qua vài phút, nàng giống như bị hỏa thiêu nhảy dựng lên, lấy khăn tay chà lau, hai má bắt tri bắt giác nhiễm hai luồng đỏ ửng.

Elizabeth cùng vợ chồng Gardner là bị Darcy phái người đi tìm trở về. Khi bọn họ đến khách sạn, Mary đã thu thập tốt lắm.

“Nhìn xem phong thư này, xem xong chúng ta lập tức khởi hành.” Mary đem thư đặt trên mặt bàn.

“Nha, trời ạ! Vì sao lại như vậy?” Mẹ Gardner thiếu chút nữa té xỉu.

“Bọn họ không đi Gorete Grim lại đến Luân Đôn đi, xem ra là không tính kết hôn. Vấn đề thực nghiêm trọng, chúng ta phải mau chóng tìm được bọn họ!” Cậu Gardner lập tức bắt được trọng điểm.

“Chết tiệt Wickham! Chúng ta sớm nên chọc thủng chân diện mục của hắn!” Elizabeth bóp giấy viết thư cho hả giận, sau một lúc lâu lại bối rối mở ra, nhìn một lần nữa, sợ quên mất mỗi gì.

“Hành lý thu thập tốt lắm, chúng ta xuất phát đi. Ta đã muốn phân phó bồi bàn thuê cho chúng ta một chiếc xe ngựa, tuy rằng phí dụng thực lớn, nhưng hiện tại không phải thời điểm so đo.” Mary mạnh mẽ vang dội nói.

Ba người lúc này mới hồi phục lại tinh thần, nắm lấy hành lý vội vàng xuống lầu. Xe ngựa khách sạn bị Darcy phái người tới thay thế, xe ngựa gia tộc Darcy đã chờ ở cửa, xa phu thấy Mary, tất cung tất kính hành lễ với nàng.

Trong lòng Mary nổi lên một tia nhiệt lưu, không chút do dự lên xe ngựa. Elizabeth không ngừng cảm tạ Darcy khẳng khái tương trợ, ai muốn nói Darcy lãnh khốc vô tình, nàng nhất định sẽ dùng lời nói sắc bén nhất đánh trả đối phương, thẳng đến đối phương cầu xin tha thứ mới thôi.

## 55. Chương 55

Có người từng thấy Wickham xuất hiện ở Luân Đôn, cho nên gánh nặng tìm kiếm Ledia liền dừng ở trên người cậu Gardner. Bennet tiên sinh trước mắt lấy tốc độ nhanh nhất tới Luân Đôn, ông thập phần hối hận đã giáo dục sơ sẩy với các con gái, phạm là ông có thể thích hợp ước thúc mấy đứa một chút, Ledia cũng không đến mức làm ra chuyện ngu xuẩn như vậy.

Sau khi hai người bỏ trốn, việc xấu của Wickham liền hoàn toàn bại lộ ra. Hắn chẳng những là kẻ phong lưu lãng tử, còn là con bạc, ở dân binh đoàn Lang Vaughn nợ nần chồng chất, rất nhiều người muốn tìm hắn. Nhưng hắn hiển nhiên là cái kẻ tái phạm, bản lĩnh trốn nợ phi thường cao siêu, một tuần trôi qua vẫn không thấy nửa điểm bóng dáng.

Bennet tiên sinh không thể ở Luân Đôn lâu dài, trong nhà còn cần ông chống đỡ.

Ông mang đi Elizabeth, Mary kiên trì lưu lại, ông tùy nàng không có biện pháp.

Cậu Gardner mỗi ngày loạn chuyển trong thành Luân Đôn, cửa hàng hoàn toàn ném cho mẹ Gardner quản lý. Bọn họ một chút cũng không lộ ra thần sắc không kiên nhẫn, ngược lại thời gian trôi qua càng thêm tận tâm hết sức.

Hôm nay vẫn như cũ không có tin tức Ledia, Mary rất cục ngồi không yên, chờ cậu Gardner xuất môn liền thay một kiện váy xa hoa, mang theo một cái ví tiền tinh xảo, thuê một chiếc xe ngựa nhắm hướng Đông Luân Đôn chạy tới.

“Tiểu thư, cô một người đi Đông khu chỉ sợ có chút không an toàn, nơi đó là địa phương bần dân cùng kẻ trộm tụ tập, trị an phi thường loạn.” Xa phu thành khẩn khuyên bảo nói.

“Không có việc gì, ông chỉ cần đem tôi đưa đến phụ cận Bạch Giáo đường, sau đó ở cửa Đạo đường chờ tôi là được, trừ bỏ xe tư, tôi lại cho ông một bảng Anh tiểu phí. Nếu trong vòng một giờ tôi không thể trở về, phiền toái ông thông tri tuần cảnh phụ cận.” Mary bình tĩnh nói.

Xa phu một năm cũng chỉ có thể kiếm ba mươi đến năm mươi bảng Anh, một bảng Anh tiểu phí thật quá lớn. Vì thế hắn không nói gì, dụng tâm điều khiển xe ngựa.

Mary ở phụ cận Bạch Giáo đường xuống xe, chậm rãi đi đến một cái ngã tư đường bần loạn nhất. Dáng đi nàng tao nhã cao quý, ăn mặc xa hoa tinh xảo cùng bần dân hình thành đối lập, rất nhanh còn có người theo dõi ví tiền trong tay nàng.

Mary dường như không hề cảm giác, đứng ở cửa một hàng tạp hoá trong chốc lát, cúi người nhìn thương phẩm trong tủ kính. Một gã thiếu niên mười lăm sáu tuổi nhanh chạy tới, đoạt đi ví tiền trong tay nàng, chạy tới một cái ngõ nhỏ âm u. Hắn vừa chạy vừa suy nghĩ sức nặng ví tiền, trên mặt lộ ra tươi cười đắc ý.

Nhưng là rất nhanh hắn liền cười không nổi, bởi vì hắn phát hiện cái nữ nhân sống an nhàn sung sướng kia thể nhưng so với hắn chạy trốn còn nhanh hơn, cầm chặt sau cổ của hắn, đem hắn hung hăng áp đến trên tường. Khí lực của nàng phi thường mạnh mẽ, thiếu chút nữa đập nát mũi hắn.

“Bắt được người!” Mary đoạt lại ví tiền của mình, thanh âm nói chuyện không mang theo một tia thở dốc. Bọn họ đã chạy vào chỗ sâu trong ngõ nhỏ, nơi này ngay cả ánh mặt trời cũng vô pháp chiếu đến, trong không khí ẩm ướt tràn ngập một hương vị chua thối.

“Tôi khuyên cô nhanh thả tôi, bằng không sẽ không hay ho!” Thiếu niên hung ác uy hiếp. Hai tay hắn bị Mary bắt chéo sau lưng nhấn ở trên tường, không thể nhúc nhích.

Mary dùng sức đá chỗ yếu ớt nhất trên đầu gối hắn, nơi đó có một đường gân, bị trọng kích ít nhất có hơn mười phút không đứng dậy được. Thiếu niên té trên mặt đất, hoảng sợ cuộn mình đứng dậy, con mắt hơi lam sắc lộ ra tuyệt vọng.

“Buông hắn ra!” Tiếng rít côn bồng đánh úp lại vang lên ở sau đầu Mary. Mary không cần quay đầu, một cái cúi người liền tránh được côn bồng, nhấc làn váy đá ra, người đánh lén bị đá bay xa năm thước, ngã xuống đất đau hô.

Một tiểu đao lóe hàn quang từ bên cạnh công tới, lại bị Mary bắt được cổ tay trước một bước, vặn ngược lại. Người đánh lén phát ra tiếng kêu thảm thiết kinh thiên động địa, tiểu đao cũng rơi xuống đất.

Hai ba cái liền giải quyết bốn gã thiếu niên tiến đến cứu viện, Mary vỗ vỗ tay, thông thả bước đến trước mặt thiếu niên lớn tuổi nhất. Nàng là tướng môn hổ nữ, sáu tuổi có thể mang theo tình báo từ biên cương an toàn trở về kinh đô, một thân võ nghệ cũng không phải để trang trí.

“Cô, cô muốn làm gì? Tôi khuyên cô nhanh rời đi, đồng bạn của chúng tôi nhận được tin tức rất nhanh sẽ lại đây. Tuy rằng cô rất lợi hại, nhưng là nhiều người đến chúng tôi cũng sẽ không sợ cô!” Thiếu niên ôm cổ tay đau nhức, ngoài miệng trong yếu làm ra vẻ ngoan độc nói. Bọn họ là một đám cô nhi, lấy ăn cắp cùng cướp bóc mà sống. Một đội như vậy ở Đông khu cũng không hiếm gặp.

“Chẳng lẽ tôi sẽ không có thể có đồng bạn sao? Nếu tôi mười phút sau không thể an toàn trở về, đồng bạn của tôi cũng sẽ mang theo cảnh sát Scotland Yard tới tìm tôi.” Mary nâng cằm, tự nhiên mà vậy phát ra khí tràng tôn quý làm nhóm thiếu niên càng thêm hoảng sợ bất an.

“Thực xin lỗi, chúng tôi không nên đánh chủ ý đến cô. Van cầu cô buông tha chúng tôi đi.” hoàn cảnh ác liệt làm cho nhóm cô nhi biết khi nào thì nên cường ngạnh, khi nào thì nên hèn mọn.

“Mấy người là một đội? Có bao nhiêu người?” Mary cúi người theo dõi hắn, ánh mắt lợi hại giống như dao nhỏ.

Thiếu niên cần môi không chịu nhả ra.

Mary đã muốn từ vẻ mặt của hắn chiếm được đáp án. Là một đội, có thể cung nòng sử dụng là tốt rồi. Nàng xuất ra 10 bảng Anh cùng một bức họa, đưa tới trước mặt thiếu niên, “Giúp tôi tìm hai người, đây là bức họa bọn họ. Mấy người tốt nhất tìm tới những nơi có nhiều người bên ngoài tới tụ tập, khách sạn giá rẻ hoặc phụ cận sông bạc ngồi thủ. Tìm được đem địa chỉ đưa đến số 34 phố Seyd phố, tôi sẽ lại cho mấy 100 bảng Anh làm thù lao.”

Tiền tài động lòng người, đây là một cái chân lý. 10 bảng Anh đối với một đám cô nhi đói khổ lạnh lẽo mà nói không thể nghi ngờ là một khoản lớn, huống chi sự thành còn có 100 bảng Anh trả thù lao, bảo bọn hắn giết người đều được.

Thiếu niên rõ ràng động tâm, ánh mắt của hắn nhìn thẳng bức họa trong tay Mary, chần chờ hỏi, “Tôi như thế nào mới có thể tin tưởng cô? Vạn nhất cô quỵt nợ?”

Mary khẽ cười một tiếng, từ từ nói, “Hiện tại là tôi có cầu cho mấy người, mà không phải là mấy người có cầu cho tôi. Sợ bị quỵt nợ là tôi mới đúng. Tôi bức thiết muốn được đến tin tức bọn họ, một phần một giây cũng không thể chờ đợi. Nếu mấy người không muốn, tôi cũng có thể đi tìm người khác. Theo tôi được biết, Đông khu cô nhi giống như mấy người vậy không ít, chỉ cần một bảng Anh, tôi có thể sử dụng bất luận kẻ nào.”

“Tốt, tôi đáp ứng cô!” Thiếu niên nhanh cầm lấy bức họa cùng bảng Anh trong tay nàng.

Mary vừa lòng gật đầu, lui ra phía sau từng bước, vẫy tay nói, “Mấy người có thể đi rồi. Trăm ngàn lần đừng vọng tưởng cầm tiền biến mất, nếu không tôi sẽ đi Scotland Yard tuyên bố treo giải thưởng thông cáo, tôi đã nhớ kỹ diện mạo của mấy người.”

Nhóm thiếu niên vội vàng gật đầu, nâng nhau trốn đi.

Cô nhi nơi này chính là ánh mắt cùng lỗ tai Luân Đôn, bọn họ luôn có thể tìm hiểu đến đủ loại tin tức. Mary tin tưởng mình rất nhanh có thể cùng Wickham gặp mặt. Khóe môi nàng nâng lên, con ngươi cuộn cuộn hai luồng u ám. Tuy rằng nàng đã không còn là Nhân Hiếu công chúa, nhưng thủ đoạn xử sự một chút cũng không mới lạ, Wickham chắc chắn vì hắn sở tác sở vi trả giá đắt.

Sáng sớm ngày hôm sau, tin tức đã bị đưa đến phố Seyd, cậu Gardner đã xuất môn, Mary cùng thiếu niên đi lên xe ngựa thuê đến.

Thiếu niên tóc tai lộn xộn, quần áo trên người rất nhiều mụn vá, còn dính đầy vết bẩn đen tuyền. Khi lên xe ngựa hắn đã bị xa phu cự tuyệt, là Mary thêm 10 đồng tiền tiểu phí thay hắn giải vây. Hắn có chút đứng ngồi không yên, ngón tay nắm cùng một chỗ, thỉnh thoảng nhìn lên Mary vài lần.

Nữ nhân này phi thường kiều nhỏ, bộ dáng lui trên ghế dựa rộng thùng thình có vẻ yếu ớt như vậy. Nhưng thiếu niên hoàn toàn không dám xem thường nàng, nàng ngày hôm qua đem thủ lĩnh bọn họ đánh trọng thương, cổ tay sưng như cái bánh.

“Tôn quý tiểu thư, xin hỏi cô chừng nào thì có thể thanh toán khoản dư? Cô từng nói qua nếu tìm được người sẽ cho chúng ta 100 bảng Anh, không có sai đi?” Hắn cường trang trấn định hỏi.

“Tôi cuối cùng muốn xác định tính chính xác tin tức. Chẳng lẽ mấy người nghĩ đến tôi sẽ thống khoái trả tiền không?” Mary nhìn chằm chằm gã tư đường ngoài cửa sổ, thần nhiên mở miệng.

Hơi thở uy nghiêm đập vào mặt mà đến, thiếu niên không dám nói tiếp nữa.

Trầm mặc thật lâu, Mary bỗng nhiên nói, “Nếu tin tức là thật, ta còn có một bút sinh ý muốn cùng nhóm mấy người làm, lần này trả thù lao là 300 bảng Anh.”

Thiếu niên đã quên sợ hãi, nhìn chằm chằm về phía nàng. Con số này rất đả động lòng người, 300 bảng Anh cũng đủ bọn họ thông dong qua nhiều năm.

Thấy biểu tình hắn khát vọng, Mary vừa lòng nở nụ cười, “300 bảng Anh cho mấy người giết người, mấy người nguyện ý sao?” nàng vừa dứt lời, lệ khí lạnh lẽo lan tràn ở trong xe.

Thiếu niên đối với Mary sợ hãi càng sâu. Hắn khiếp đảm co lại bả vai, nhưng hai tay lại nắm chặt thành quyền, trong mắt hiện lên thần sắc giãy dụa. Bọn họ mỗi một ngày gặp phải tử vong uly hiếp, hoặc là đối chết, hoặc là lạnh chết, hoặc là bị kẻ biến thái làm nhục đến chết. Chỉ cần có thể sống, bọn họ chuyện gì đều nguyện ý làm.

Trong xe một mảnh yên tĩnh, Mary một chút cũng không nóng lòng, nhàn nhã nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ.

“Chúng tôi nguyện ý, cô muốn giết ai?” Thiếu niên rốt cục mở miệng, tiếng nói dị thường khàn khàn.

“A ~” Mary lấy tay che miệng, phát ra một tiếng cười khê.

“Thật có lỗi, lời nói mới rồi chính là thử, hy vọng không có dọa đến cậu.” Nàng tao nhã nhún vai, “Tôi không cần mấy người giết người, thậm chí cho hắn một cái giáo huấn thôi. Đánh lén, đòn hiểm, lại hủy khuôn mặt mê người của hắn, loại sự tình này đối với mấy người mà nói hắn là không khó đi?”

Loại sự tình này quả thực chính là cơm thường được không?! Thiếu niên thở phào nhẹ nhõm, thiếu chút nữa xụi lơ ở trên ghế, lập tức dùng ánh mắt đồng tình nhìn lại nữ nhân. Nàng nhất định là bị nam nhân kia đùa bỡn, nam nhân từ bỏ nàng cùng nữ nhân khác bỏ trốn, nàng mới có thể bức thiết muốn tìm được bọn họ như vậy. Thật đáng thương!

“Thành giao! Cô yên tâm, chúng tôi nhất định cho hắn một cái khắc sâu giáo huấn!” Cảm giác sợ hãi của hắn đối với nữ nhân này tiêu giảm, nói ra thậm chí mang theo hương vị trấn an.

“Thành giao, mấy ngày nay mấy người theo dõi hành tung hắn cho tôi, khi chuẩn bị xuống tay cho tôi biết, tôi nghĩ tận mắt thấy hắn không hay ho.” Nàng mỉm cười xoa mí mắt mình.

“Tốt.” Thiếu niên thuận theo gật đầu.

Ở thời điểm bọn họ nói chuyện, xe ngựa chậm rãi ngừng ở ven đường. Đây là một khách sạn cực kỳ đơn sơ, chuyên môn thu dụng nhân viên ngoại lai, tấm biển lung lay sắp đổ ở trong gió rung động, chữ cái trên mặt sớm loang lổ không thể công nhận.

Mary chỉ vội vàng nhìn lướt qua đã bị một chiếc xe ngựa ven đường hấp dẫn tầm mắt. Xe ngựa kia xa hoa cực kỳ, cùng hoàn cảnh nơi này bản thân hình thành đối lập, cửa xe rõ ràng ẩn gia huy gia tộc Darcy.

Mary nhìn chằm chằm nó, thần sắc phức tạp.

“Đúng rồi, đã quên nói cho cô, có một vị thân sĩ tương đối tôn quý tìm kiếm bọn họ, đó là xe ngựa của hắn. Cô không có phiền toái đi?” Thiếu niên bắt đầu vì cổ chủ chính mình lo lắng.

“Sẽ không. Đây là trả thù lao cho mấy người.” Mary đi tới cửa, từ trong ví lấy ra một cái túi đưa cho thiếu niên. Mặc dù dùng tiền giấy trả, 100 bảng Anh cũng không phải số lượng nhỏ. Ở Đông khu, giấu giếm tiền tài là một cách sinh tồn.

Thiếu niên hiển nhiên bị cẩn thận của nàng đã động, tiếp nhận gói to mở ra xem xét, xác định số lượng không có vấn đề liền cười tủm tỉm nói, “Cám ơn ngài khăng khải!”

“Còn có một lần hợp tác, thỉnh chờ quên! Đây là tiền đặt cọc.” Mary ý bảo hắn mở ra miệng túi, lại thêm 50 bảng Anh vào.

“Nhất định sẽ không quên. Chờ chúng tôi chuẩn bị động thủ, lúc ấy trước tiên đem tin tức đưa đến chỗ cô.” Thiếu niên vui mừng quá độ.

“Như vậy, hợp tác khoái trá.” Mary vừa lòng gật đầu, chờ thiếu niên đi xa mới lại đi vào khách sạn.

## 56. Chương 56

Bên trong khách sạn cùng tấm biển của nó đơn sơ giống nhau, đại đường hẹp hơi âm u thỉnh thoảng có khách nhân nghèo túng du đi qua. Thấy Mary, lễ tân rõ ràng sửng sốt một chút. Ăn mặc cùng khí chất của nàng một chút cũng không giống người tìm nơi ngủ trọ.

“Xin hỏi George · Wickham tiên sinh ở gian phòng nào?” Thời điểm hỏi cái này, nàng đem 10 đồng tiền đặt ở trên quầy.

Ánh mắt lễ tân phát ra ánh sáng tham lam, đề thấp tiếng nói, “307, ngài tự mình đi lên đi. Trước ngài vài phút, còn có hai vị thân sĩ cũng tìm đến Wickham tiên sinh. Tuy rằng bọn họ ăn mặc phi thường xa hoa, nhưng cho tiền phí cũng không có hào phóng như ngài!”

Mary mỉm cười gật đầu, nhắc làn váy chậm rãi lên lầu. Hàng hiên trải thảm sớm đã vỡ nát, nhìn không ra hoa sắc ban đầu, sàn gỗ phía dưới cũng lỏng lẻo, khi người đi qua đặc biệt phát ra tiếng vang chi dát chi dát.

Mary thả nhẹ cước bộ, đi đến trước cửa phòng 307 đứng. Nàng nghe thấy được thanh âm cậu Gardner, động tác chuẩn bị gõ cửa dừng lại.

“Ledia thân ái, không cần bởi vì nhất thời xúc động mà hủy diệt cuộc sống của mình. Cùng một con bạc kết hợp là quyết định ngu xuẩn, hai người sẽ không hạnh phúc, cả đời đều muốn khắc khổ cùng nghèo khó vượt qua!”

“Thượng đế a, mọi người là thân nhân của ta, chẳng lẽ không có thể chúc phúc chúng ta sao? Ta yêu Wickham, mặc kệ các người khinh thường hắn, ta cũng sẽ không ghét bỏ hắn. Nếu không thể trở thành vợ của hắn, ta sẽ thống khổ mà chết!” Ledia dùng tiếng nói bén nhọn quát to. Xem ra nàng là quyết tâm muốn cùng Wickham cùng một chỗ.

Mary không tiếng động thở dài, gục đầu xuống nhu ẩn mi tâm.

“Wickham tiên sinh, anh tính làm sao bây giờ?” Tiếng nói Darcy trầm thấp vang lên.

Đồng tử Mary hơi co lại, lập tức đả khởi tinh thần gõ vang cửa phòng.

Wickham tiến đến mở cửa thấy rõ gương mặt của nàng, khoe miệng gợi lên một chút độ cong quý dị. “Cô rốt cục đến đây, Mary tiểu thư!” Hắn dùng điệu vịnh than khoa trương cao giọng nói.

Hắn luôn luôn chờ đợi mình đến! Mary từ đáy mắt hắn che kín ác ý thấy tin tức này. Nàng cũng gợi lên một chút mỉm cười quý dị, bình tĩnh mở miệng, “Đã lâu không thấy, Wickham tiên sinh.”

Nghe thấy thanh âm của nàng, Darcy lập tức đứng lên đi đến trước cửa. Hắn cao thấp đánh giá nàng, xác định nàng lông tóc vô thương mới nhíu mày hỏi, “nàng là thế nào tìm đến? Nơi này cũng không phải là chỗ nàng một thân đơn độc nên tới!” Ngờ khí của hắn nghiêm khắc trước nay chưa có.

Cậu Gardner cùng Ledia cũng thực giật mình.

Wickham thế này mới phản ứng lại, Darcy cũng không có đem hành tung của hắn nói cho Mary, vậy nàng là thế nào tìm đến? mang theo nghi vấn, đáy lòng hắn nổi lên một tia dự cảm điềm xấu. Mary rất thần bí khó lường, nhiều người muốn tìm đến hắn như vậy đều không có đầu mối, liền ngay cả Darcy cũng tiêu phí đại lượng tiền tài cùng thời gian, một nữ nhân như nàng thế nhưng chỉ so với hắn chậm một bước.

“Ta tự nhiên có biện pháp của ta, đi vào rồi nói sau.” Chống lại con ngươi nâu của Darcy tràn đầy lo lắng, tâm Mary một mảnh mềm mại. Nàng nghiêng người vòng qua Wickham, lấy tư thái thân mật đứng ở bên người hắn.

Mây Darcy nhíu chặt chậm rãi buông ra, ý bảo nàng ngồi xuống. Đây là sô pha đôi hẹp hơi, đáng người Darcy quá mức cao lớn, hai chân Mary không thể tránh khỏi chạm vào đùi hắn, làn váy rơi ở trên đầu gối hắn lại nhẹ nhàng rơi xuống.

Đáy mắt thâm trầm của Darcy tràn ra một tia ôn nhu, cẩn thận thay nàng sửa sang lại làn váy, đã quên truy vấn nàng là thế nào tìm tới được.

Hành động như vậy thật sự là rất thân mật, hoàn toàn vượt qua nhận thức của Mary, nhưng nàng một chút cũng không chán ghét. Nếu cảm giác của nàng không có sai lầm, ở một giây trước khi thu được thư tín, hẳn coi như định cầu hôn mình? Nhưng đáy lòng ngọt ngào rất nhanh đã bị chua xót thay thế, nay nhà Bennet đã xảy ra gièm pha như vậy, nói vậy hẳn không bao giờ sẽ gạt khỏi ý niệm như vậy trong đầu. Trước mắt hẳn có thể tận lực tương trợ đã nhớ đến một chút tình nghĩa cuối cùng, nàng phi thường cảm kích.

Nghĩ đến đây, Mary ôn nhu liếc mắt nhìn Darcy một cái. Không đợi hẳn phát hiện ánh mắt của nàng, nàng xoay mặt nhìn lại Wickham, khuôn mặt tú lệ toát ra một tia thống khổ cố ý chế tạo.

“Anh muốn thế nào mới nguyện ý cùng Ledia kết hôn?” thanh âm của nàng cơ hồ là từ hàm răng nghiêng ra.

“Mary, con còn trẻ, ánh mắt nhìn vấn đề không có sâu xa như người già chúng ta. Ledia tuyệt đối không thể cùng Wickham kết hôn...” cậu Gardner vội vàng ngăn cản.

“Vậy Ledia nên làm cái gì bây giờ?” Mary cao thấp đánh giá Ledia, phát hiện khóe mắt đuôi lông mày nàng đều lộ ra một cổ phong tình quyến rũ, cảm thấy trầm xuống.”Thanh danh của nó đã bị hủy, nếu không lấy Wickham, nó sau này thế nào gặp người? Bốn chị em đều còn chưa có xuất giá, cũng sẽ bởi chuyện này mà đã bị rất nhiều ảnh hưởng! Vì vấn đề danh dự, để cho bọn họ kết hôn là biện pháp tốt nhất.” tiếng nói của nàng tràn ngập áp lực.

Cậu Gardner không nói.

Đầu ngón tay Darcy khẽ nhúc nhích, muốn đem nàng ôm vào lòng an ủi, nhưng lý trí đúng lúc ngăn trở hẳn.

“Mary, em chỉ biết chị sẽ vì em mà suy nghĩ! Em cùng Wickham sẽ nhớ kỹ ân tình của chị!” Ledia cảm kích nói.

“Hai người nói xong sao?” Wickham vẫn không hé răng quỵ dật cười rộ lên. Hẳn đối với vẻ mặt thống khổ của Mary phi thường mãn ý, nhưng cái này còn xa xa không đủ bình ổn oán hận đáy lòng hẳn.

“Ai nói ta muốn cùng Ledia kết hôn?” Hẳn đổ cho mình một ly Whiskey, chậm rãi uống một ngụm.

Ledia dùng ánh mắt không dám tin nhìn về phía hẳn.

“Vậy anh mang nó bỏ trốn là muốn làm gì? Chỉ là vì đùa bỡn nó rồi đem nó ném xuống sao?” Mary trầm giọng chất vấn.

“Cô nói đúng vậy, ta vì đùa bỡn cô ta. Còn nhớ rõ ta từng nói qua sao, Mary tiểu thư? Cô nhất định sẽ hối hận, ai bảo cô xen vào việc của người khác! Ta thực bội phục người vô tư tín nhiệm cùng duy hộ đối với Darcy, nhưng cô sẽ không nghĩ tới bởi vậy liên lụy người nhà của cô sao?” Wickham thấp cười rộ lên, trong tiếng cười tràn ngập tự đắc cùng ác ý.

Biểu tình Ledia không dám tin biến thành nghi hoặc. Nàng lẳng lẳng nhìn lại Mary.

Darcy cũng nhanh nhìn chăm chăm Mary, hẳn không nghĩ tới nguyên nhân chuyện này nguyên cho lại là mình, nàng là vì bảo hộ mình mới thu nhận trận tai họa này. Ngực của hẳn kịch liệt phập phồng, đáy mắt thâm thúy cuộn cuộn tình cảm mãnh liệt mà quay cuồng mạnh mẽ nào đó.

“Wickham tiên sinh, mục đích của anh đã đạt tới! Ta hiện tại quả thật phi thường hối hận. Nhưng ta nghĩ anh sẽ không làm loại chuyện cố sức lại không chiếm được nửa điểm ưu việt này. Nói đi, anh muốn điều kiện gì mới bằng lòng cùng Ledia kết hôn?” Sắc mặt Mary nhìn như tái nhợt, nội tâm lại một mảnh bình tĩnh.

Wickham đem rượu uống một hơi cạn sạch, lo lắng một lát sau nói, “Muốn ta cùng Ledia kết hôn cũng có thể, các người ra đồ cưới 5000 bảng Anh, đem toàn bộ nợ nần của ta trả, sau đó hàng năm cho ta 100 bảng Anh lãi. Điều kiện này cũng không tính hà khắc, phải biết rằng, có vài cô gái đồ cưới một vạn bảng Anh đang chờ gả cho ta đâu.”

Thật đúng là dám nói a! Đáy mắt Mary ngưng kết một tầng hàn sương.

Ledia tràn ngập hy vọng nhìn nàng.

“Thực có lỗi, chúng ta chỉ sợ không thể thỏa mãn điều kiện của anh. Đồ cưới Ledia là 1000 bảng Anh, lại nhiều hơn không có.” Nàng lạnh giọng nói.

“Năm chị em các cô không phải một người một ngàn bảng Anh đồ cưới sao? Chẳng lẽ không thể vì hạnh phúc của em gái làm ra một chút hy sinh?” Wickham nâng cằm.

“Mary, em cầu chị, đem đồ cưới cho em mượn đi, em về sau sẽ trả lại cho các chị!” Ledia thế nhưng bị hấn kích động, giữ chặt tay Mary đau khổ cầu xin.

Mary cơ hồ bị ích kỷ cùng ngu xuẩn của nàng tức nộ nộ cười. Nàng dùng ánh mắt đậm mạc lạnh như băng ngạo nghễ nhìn nàng, thấp giọng hỏi, “Đưa hết của chúng ta, em có cái gì? Wickham có thu vào ổn định sao? Em sẽ làm công việc quản gia quản lý tài sản sao? 5000 bảng Anh còn chưa đủ nửa năm tiền đánh bạc cho hấn. Em có biết cha vì đồ cưới của chúng ta tồn bao nhiêu năm? Mười năm! Chúng ta đem đồ cưới đều cho em mượn, em muốn chúng ta bao lâu không kết hôn? Mười năm? Hai mươi năm? Hay là cả đời? Vì một người hạnh phúc, sẽ hy sinh mọi người hạnh phúc sao? Huống chi một nam nhân vì tiền mà cùng em kết hôn, hấn sẽ cho em hạnh phúc sao? Ledia, dùng đầu óc của em cẩn thận suy nghĩ!”

Ledia bị quở trách á khẩu không trả lời được. Cậu Gardner đối với nàng thất vọng xuyên thấu, một câu cũng không muốn vì nàng nói.

Darcy mím môi, dường như muốn mở miệng, Mary tay mắt lạnh lẽo cầm bàn tay của hấn, ở lòng bàn tay hấn viết ‘NO’. Darcy hiểu ý, thích hợp bảo trì trầm mặc.

“1000 bảng Anh đồ cưới cùng 100 bảng Anh một năm, này là tất cả chúng ta có thể cho.” Mary nhìn chăm chăm nhìn về phía Wickham.

Wickham liếc mắt nhìn Darcy một cái, thấy hấn ngồi yên không để ý đến, đáy lòng phi thường tức giận. Hấn trào phúng nói, “Một chút như vậy đã nghĩ để cho ta cưới một con đàn bà ngu xuẩn lại phóng đảng? Các người nghĩ đến thật đẹp!” Hấn hoàn toàn vạch ra nguy trạng tao nhã, lộ ra chân diện mục thô bỉ tham lam.

Tâm Ledia đều phải nát. Nàng quả thực không thể tin người yêu sẽ dùng từ đáng sợ như vậy hình dung mình. Nàng bổ nhào vào bên chân hấn, khẩn cầu yêu thương cùng ôm ấp của hấn.

Wickham phiền chán đập nàng một cước, đứng lên đẩy ra cửa phòng, “Các người có thể đi rồi! Mang theo 5000 bảng Anh lại đây ta lại cùng các người đàm phán.” Hấn một bộ dáng nắm chắc thắng lợi, bởi vì hấn biết Ledia căn bản không rời được hấn, chẳng sợ hấn dùng tàn nhẫn ác độc thương tổn nàng.

Cậu Gardner cùng Mary bắt lấy Ledia, đem nàng cứng rắn kéo xuống lầu.

Wickham không cam lòng, hướng về phía bóng dáng của nàng hô, “Mary tiểu thư, cô vì bảo vệ Darcy trả giá thảm thống như vậy, hấn lại đối với cô cùng người nhà của cô bỏ mặc! Ta thật sự là thấy đáng thương cho cô!”

Mary quay đầu khinh miệt nhìn hấn một cái.

Darcy dừng bước, xoay người gần từng tiếng nói, “Wickham, ta đối với anh dễ dàng tha thứ đã đạt tới cực hạn. Nam nhân gia tộc Darcy chưa bao giờ là thân sĩ nhân từ thiện lương, hy vọng anh có thể thừa nhận trả thù của ta.” Hấn phá lệ mỉm cười với Wickham, sau đó xoay người nhanh rời đi.

Tâm Wickham nháy mắt lạnh thấu. Không có người so với hấn càng hiểu biết nam nhân gia tộc Darcy giấu ở sau lưng phong độ thân sĩ hoàn mỹ là tàn khốc. Tài phú của bọn họ là từ máu tươi cùng bạch cốt chồng chất mà thành, hàng năm nô lệ chết ở gieo trồng viên của bọn họ nhiều vô số kể, bọn họ chưa bao giờ sẽ vì một chút chuyện này mà nhúu mày. Nếu chân chính chọc giận Darcy, hấn quả thực không có biện pháp sống sót ở Anh quốc.

Wickham biết mình tính sai, hấn sai đánh giá sai tầm quan trọng của Mary đối với Darcy. Nhưng nếu hấn để ý nàng đến mức không để ý nguyện vọng của lão Darcy triển khai trả thù với mình, hấn vì sao không thay Ledia trả bút đồ cưới này? Đây tuyệt đối là biện pháp tốt nhất cứu lại danh dự Mary không phải sao?

Sắc mặt Wickham trắng bệch nhìn ra cửa phòng, lo lắng muốn chạy nhanh thoát đi Luân Đôn. Nhưng hấn rất nhanh liền đánh mất ý niệm này trong đầu, quyết định cược một phen, cược Darcy cuối cùng sẽ thỏa

hiệp bỏ tiền.

Bọn họ hiện tại bất quá là phô trương thanh thế mà thôi, rất nhanh sẽ lại tìm tới cửa cầu xin hần tha thứ! Thành anh em đồng hao, Darcy chẳng những đối với ta không có cách nào, còn có thể cung cấp nuôi dưỡng ta cả đời! Hần nói cho chính mình như vậy.

## 57. Chương 57

Ledia lại âm ỹ lại nháo, quyền đâm cước đá, thời điểm xuống lầu gắt gao bắt lấy tay vịn thang lầu không chịu buông tay. Nàng mắng cùng kêu to đưa tới rất nhiều người vây xem, bồi bàn khách sạn muốn tiến lên ngăn cản, bị cậu Gardner dùng mấy xu đuổi đi.

“Em nháo đủ chưa?!” Mary bị móng tay nàng sắc nhọn cào vài cái, cổ đau nóng rát. Nàng đem cánh tay nàng ta hung hăng bắt chéo hai tay ra sau lưng, dùng sức va chạm xương bánh chè của nàng. Nếu nơi này vẫn là Đại Hạ, nếu nàng vẫn là Nhân Hiếu công chúa, nàng cần gì chặt vật như vậy? Đã sớm phách người đem nàng ta trói gô tha trở về!

Ledia đau hô một tiếng té trên mặt đất, hoàn toàn không thể đứng thẳng. Nàng dùng những lời ác độc nhất có thể nghĩ ra mắng Mary, nhìn về trong ánh mắt của nàng tràn ngập cừu hận làm người ta kinh hãi.

“Nhanh, đem nàng lên xe.” Mary trầm giọng hạ lệnh, cùng lúc đó, trong lòng đối với muội muội này thất vọng xuyên thấu. Nếu nàng ta không cùng quan hệ huyết thống, nàng tuyệt đối sẽ bắt kẻ nàng ta chết sống.

Cậu Gardner nhìn mắt choáng váng. Mary như vậy ông vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, cổ khí thể hung ác bừ hân kia không hề kém tên côn đồ Đông Luân Đôn.

Darcy cũng ngăn người, nhưng thực mau hồi thần, ngoắc gọi hai gã bồi bàn tới đem Ledia bê lên xe ngựa, sau đó cho bọn họ mỗi người 1 bảng Anh tiểu phí. Nhóm bồi bàn phi thường ra sức, có một người thậm chí đem khăn tay của mình nhét vào miệng Ledia. Thế giới an tĩnh lại.

Khi xe ngựa đến phố Seyd, đầu gối Ledia đau nhức không thôi đã hoàn toàn khôi phục, lại có năng lực phản kháng. Mợ Gardner đi ra hỗ trợ đã trúng của nàng ta vài cái đập, rốt cục đem nàng ta kéo vào phòng khóa trái lại.

(TP: KLQ nhưng con này phải tát chết mới hả)

Darcy sửa sang lại quần áo mình hỗn độn, đứng yên trước cửa phòng khóa chặt. Tất cả mọi người đều đi vào, người ngoài không nên vào, hần chỉ phải ở trên sofa phòng khách ngồi xuống, lẳng lặng chờ đợi. Giống như nhớ tới cái gì, hần đi ra ngoài cùng xa phu mình nói chuyện, sau đó lại thực mau trở lại, sắc mặt phi thường âm trầm.

Trong phòng truyền đến tiếng Ledia bén nhọn chói tai, “Mary, chuyện này đến tột cùng là cái gì xảy ra? Vì sao Wickham nói hần cùng với ta bỏ trốn là vì trả thù chị cùng Darcy? Gặp quý, hần chẳng lẽ không đúng bởi vì yêu ta sao? Hần nhất định đang nói dối!”

Mary trả lời có chút mơ hồ không rõ, sau đó Ledia bộc phát ra thét chói tai như hồng mắt, “Đều là của cô sai! Cô nên phụ trách! Nếu muốn cầu được tha thứ của ta, liền đem đồ cưới của cô ra đây, để cho ta cùng Wickham kết hôn! Lập tức! Lập tức!”

Mặt Darcy nhần lại, khuôn mặt anh tuần bao trùm một tầng hàn băng. Nếu Ledia là em gái hần, hần nhất định sẽ cho nàng một cái khắc sâu giáo huấn.

Không biết Mary nói gì đó, nàng hung tợn mắng, “Cò là quý ích kỷ! Cô phá hủy hạnh phúc của ta, chính cô cũng vĩnh viễn không chiếm được hạnh phúc! Ta hận cô!”

Tiếng tát tai chat chúa vang lên, theo đó là Ledia thảm thiết khổ hào cùng đồ sứ vỡ vụn lách cách.

Darcy rút cuộc ngồi không yên, đánh xe trước cửa bồi hồi. Bộ pháp của hắn phi thường trầm trọng, thậm chí bị hấn đập thành vết.

Cửa phòng rốt cuộc mở ra, Mary vẻ mặt mỗi một đi ra, thấy Darcy thì sửng sốt. Ở sau lưng nàng, vợ chồng Gardner bắt tay chân Ledia đem nàng nhấc ở trên giường, ý đồ làm cho nàng tỉnh táo lại, trong phòng một mảnh hỗn độn. Mary vội vàng quan cửa phòng, không nghĩ để hấn thấy càng nhiều trò hề.

Darcy cao thấp đánh giá nàng, phát hiện trừ bỏ trên cổ nàng có vết cào, trên mặt cũng không có vết tay sưng đỏ, sắc mặt âm trầm lạnh như băng như trước kia.”nàng đánh cô ta, Mary tiểu thư?” Hấn thấp giọng hỏi.

“Đúng vậy, ta cũng là bất đắc dĩ. Nếu có thể làm nó tỉnh táo lại, ta không ngại đánh nhiều hai cái.” Mary nâng cằm, con ngươi âm trầm lộ ra quật cường cùng thất vọng.

“Nàng thực hiện không có chút sai lầm, đây là giáo huấn cô ta nên được!” ngữ khí Darcy phi thường lạnh như băng.

“Nàng nhìn qua cực kỳ không tốt, một ly cacao nóng có thể cho nàng nhanh chóng khôi phục tinh lực. Còn có, miệng vết thương trên cổ nàng phải nhanh xử lý một chút, bằng không sẽ cuốn hút bệnh.” Hấn vừa nói vừa vươn tay, ý đồ vuốt ve vết thương của nàng.

Mary vội vàng tránh đi, khi cặp mắt đầy mắt lướt qua một chút chua xót. Hấn đối với nàng càng tốt, tâm tình của nàng lại càng khó chịu. Trải qua chuyện này, hấn cùng với nàng không còn có khả năng.

“Đi phòng khách ngồi ngồi xuống đi, ta mua thuốc, nàng có thể kêu người hầu giúp nàng xử lý miệng vết thương một chút.” Darcy thu hồi tay, lễ phép lui ra phía sau từng bước.

Xa phu rất nhanh đưa tới thuốc, nữ phó giúp Mary tẩy trừ miệng vết thương cùng bôi thuốc. Từng đạo dấu vết ở trên làn da tuyết trắng của nàng càng nổi bật nhìn thấy có vẻ ghê người, ánh mắt Darcy luôn không tự chủ được nhìn lại chúng nó, màu sắc lạnh lẽo.

Hấn không chế không được lửa giận đầy lòng hừng hực thiêu đốt, dùng ngữ khí ôn nhu hỏi, “Nàng kỳ thật không hy vọng Ledia cùng Wickham kết hôn, phải không?” khi nàng cùng Wickham đàm phán rõ ràng vận dụng kỹ xảo lấy lùi để tiến.

“Đúng vậy.” Mary khẳng định gật đầu.

Thấy quan điểm của nàng cùng mình giống nhau, Darcy âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Nếu nàng hy vọng bọn họ kết hôn, hấn sẽ lập tức thỏa hiệp cùng Wickham, chẳng sợ Wickham đem bằng giá nâng lên tới 10000 bảng Anh. Vì làm cho nàng cao hứng, hấn nguyện ý trả giá đại giới.

“Tuy rằng để cho bọn họ kết hôn có thể cứu lại danh dự nhà Bennet, nhưng là ta không thể trở mặt nhìn Ledia nhảy vào hố lửa. Hấn đối với nó hoàn toàn không có yêu, chỉ là vì trả thù, khi hấn chán ghét nó, nó sẽ phải trải qua cuộc sống như Địa ngục; khi hấn không thể từ trên người chúng ta lại ép tiền tài, bị vứt bỏ là kết cục duy nhất của nó. Tham lam là ác thú cắn nuốt nhân tính, trong lòng dân cờ bạc trừ bỏ tiền tài cái gì đều không có, vợ con đối bọn họ mà nói là có cũng được mà không có cũng không sao, thậm chí là trời buộc. Ác ngôn ác ngữ, quyền đâm cứa đá, đối khổ lạnh lẽo, ta có thể tưởng tượng, đó sẽ là toàn bộ cuộc sống của Ledia.” Mary vừa nói vừa nhu ẩn huyết thái dương ẩn ẩn đau.

Darcy từ nữ trong tay phó tiếp nhận cacao nóng, đưa tới bên môi nàng, “Uống một chút đi, nghe nói cacao ẩn chứa thành phần làm cho người ta thả lỏng tâm tình. Ta hoàn toàn đồng ý quan điểm của nàng, cùng với làm cho cô ta lâm vào bất hạnh đáng kể, không bằng làm cho cô ta trải qua ngắn ngủi thống khổ. Tiếp qua vài năm, chờ tâm tính cô ta thành thục, cô ta tự nhiên sẽ hiểu khổ tâm của chúng ta.”

“Chỉ mong đi. Ta nghĩ ngài đã nghe thấy được, con bé hiện tại phi thường hận ta.” Mary cười khổ, tiếp nhận cacao nóng uống một ngụm, chất lỏng đắng chát mang ngọt lướt qua thực quản, ấm áp bụng của nàng. Nàng quả nhiên cảm giác tốt hơn nhiều.

“Nếu cảm thấy tốt một chút liền trên giường ngủ một giấc đi. Ta thật có lỗi, không thể mau chóng giải quyết chuyện này, ngược lại mang đến ưu phiền cho nàng.” đầu ngón tay Darcy khẽ nhúc nhích, muốn thay nàng sửa sang lại sợi tóc hỗn độn bên tai lại sợ hãi nàng tránh né.

“Không, đây vốn chính là chuyện nhà Bennet. Cho ngài tăng thêm rất nhiều phiền toái, nên cảm thấy thật có lỗi là chúng ta mới đứng.” Mary chân thành nói.

Darcy không nói gì. Hắn phi thường không thích hành vi Mary phân rõ giới hạn.

Hắn phụng phịu đứng lên, từ biệt nàng, “Như vậy gặp lại Mary tiểu thư. Nếu có chỗ cần giúp, nàng có thể tùy thời phái người tới tìm ta. Sắp tới ta sẽ vẫn ở Luân Đôn, đây là địa chỉ.” Hắn đặt một tờ thiệp tình hảo lên bàn rồi rời đi.

“Gặp lại.” Mary tiếp nhận tập thiệp, vẫn nhìn theo xe ngựa của hắn đi xa.

Ngày đầu tiên Ledia lại âm ỹ lại nháo còn đập rất nhiều thứ. Ngày hôm sau nàng bắt đầu tuyệt thực kháng nghị, Mary cùng vợ chồng Gardner không chút để ý đến. Nếu đói khát có thể làm cho nàng im lặng một chút, bọn họ còn vui mừng. Ngày thứ ba, nàng đem chính mình vùi vào trong chăn, một câu cũng không nói, ánh mắt nhìn ai đều mang theo cừ hận. Ngày thứ tư, Mary nhận được tin tức nhóm cô nhi Đông khu đưa tới, bọn họ chuẩn bị động thủ, thời gian là 9 giờ rưỡi buổi tối, địa điểm ở trong ngõ nhỏ bên ngoài quán rượu Sithton.

Quán rượu Sithton là chỗ kẻ lang thang cùng dân cờ bạc yêu thích nhất, hoàn cảnh phi thường phức tạp, hướng chỉ còn là 9 giờ rưỡi buổi tối. Nếu một mình đi, Mary có thể tưởng tượng mình sẽ gặp bao nhiêu nguy hiểm. Nhưng Wickham sở tác sở vi chạm được giới hạn của nàng, không tận mắt thấy hắn bị giáo huấn, nàng thế nào cũng không cam lòng.

Lo lắng nửa ngày, khi sắc trời hoàn toàn hôn ám xuống, nàng thuê một chiếc xe ngựa hướng phố Gross chạy tới.

“Darcy tiên sinh, dưới lầu có một vị tiểu thư tìm ngài, nàng tự xưng Mary · Bennet.” Người hầu đứng ở cửa thư phòng, cung kính bẩm báo.

Ngồi bút đột nhiên dùng lực, cắt qua văn kiện, Darcy ném công cụ qua một bên vội vàng xuống lầu. Khi tới gần phòng khách tốc độ hắn chậm lại, bộ pháp trở nên tao nhã mà trầm ổn.

“Nàng tìm ta có chuyện gì, Mary tiểu thư?” Hắn ôn hòa có lẽ nhìn cô gái đứng giữa phòng khách cúi đầu, đôi mắt thâm thúy trong nháy mắt dừng ở trên người nàng, phát hiện vết thương trên cổ nàng đã kết vảy, đường cong cứng ngắc trên bộ mặt hơi chút thả lỏng.

Mary đang quan sát bố trí nhà trọ này, nó có phong cách cùng trang viên Pemberley phi thường tương tự, nơi nơi đều là hơi thở thuần dương. Thấy Darcy, nàng vén làn váy lên đáp lễ hắn, “Ngài từng nói qua, nếu ta cần giúp có thể tùy thời tới tìm ngài, những lời này coi như đúng sao?”

“Hứa hẹn đối với nàng vĩnh viễn hữu hiệu.” Darcy thận trọng mở miệng.

Mary không được tự nhiên nhìn về phía khác, nhẹ giọng nói, “Như vậy, ngài nguyện ý theo giúp ta đi một chỗ sao?”

“Ta có thể biết là chỗ nào không?” Đáy mắt Darcy thăm ra một tia ý cười ôn nhu, bởi vì Mary ý lại mình.

“Quán rượu Sithton.” Con mắt Mary nhìn về phía hắn, chờ đợi hắn trả lời.

Darcy chỉ do dự một giây liền gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Hắn vừa phân phó người hầu chuẩn bị xe ngựa vừa từ ngăn kéo lấy ra một khẩu súng, thêm vài viên đạn.

Mary đi qua, nghiêng đầu nhìn động tác của hắn.

“Ngài không hỏi chỗ chúng ta đến sẽ thế nào sao?” Nàng nhin không được hỏi.

“Đi tự nhiên sẽ biết. Nói sau, ta không thể cự tuyệt yêu cầu của nàng.” Hắn dùng ngữ khí cứng nhắc nói lời nói ái muội.

Bên tai Mary nóng lên, thẹn thùng quay đi.

Darcy cười tà nghệ liếc mắt nhìn nàng một cái, đưa tay giắt súng ở sau thắt lưng, ôn nhu nói, “Tốt lắm, chúng ta có thể xuất phát.”

Xe ngựa dựa theo Mary chỉ thị ngừng ở ngoài đầu ngõ quán rượu Sithton, có vài thiếu niên ngồi trong bóng đêm nhỏ giọng nói chuyện, thấy xe ngựa tới gần, trong mắt toát ra đề phòng. Mary nhìn qua cửa kính xe, hướng nhóm thiếu niên làm cái thủ thế. Nương ngọn đèn quán rượu thấy rõ gương mặt của nàng, mấy tên thiếu niên trầm tĩnh lại, không thể nhận ra gật gật đầu với nàng.

“Nàng biết bọn họ?” Darcy trầm giọng hỏi.

“Đúng vậy. Đợi lát nữa mời ngài xem một hồi trò hay.” Mary nhìn chăm chăm cửa lớn quán rượu, ngửi khí nhẹ nhàng. Nàng không có chút phát hiện sắc mặt Darcy âm trầm xuống.

## 58. Chương 58

Đêm mùa hè oi bức mà ẩm ướt, trong không khí tràn ngập một mùi vị cực kỳ gay mũi tao thối. Chuông cửa quán rượu Sithton đình đình đang vang lên, một gã say xỉn lão đảo đi đến đầu ngõ, nhắm ngay vách tường cởi quần.

Darcy đang muốn lấy tay che ánh mắt Mary, nàng đã rất nhanh quay đầu qua một bên, lưng thẳng tắp. Xem ra, nàng vì khó ngửi mùi vị trong không khí trước đó. Tiếng nước tắt tắt tốt tốt qua đi, kẻ say xỉn lắc lắc tiêu sái về quán rượu, nàng không thể thở ra, thân thể buộc chặt cũng trầm tĩnh lại.

Darcy dựa sát lưng vào ghế dựa, đem biểu tình dị thường của mình che giấu trong bóng tối.

Hai người đều không nói lời nào, lẳng lặng chờ đợi.

Qua vài phút, bốn gã say xỉn đáng người khô ngô đỡ nhau ra ngõ nhỏ, thấy xe ngựa xa hoa ngừng ở ven đường, đáy mắt đục ngầu toát ra tham lam.

“Fuck! Xe ai cản đường tao? Nhanh chút tránh ra!” Một gã say xỉn hùng hổ quát.

Xa phu vừa xin lỗi vừa khu đuôi xe ngựa rời đi, lại bị đại hãn kéo xuống dưới, không nói hai lời chính là hai quyền. Cùng lúc đó, ba gã còn lại bang bang phanh đập cửa xe, uy hiếp người trong xe nhanh xuống dưới. Ý đồ cướp bóc của bọn họ rất rõ ràng.

Nếu là nữ nhân bình thường, chỉ sợ sớm bị bọn họ dọa sợ tới mức khóc cầu xin tha thứ, lạnh run, mà Mary lại bình chân như vại, dùng ánh mắt bình tĩnh tin cậy hướng nhìn lại Darcy đối diện. Darcy không hề động đậy, hai chân thon dài tạo nhả vát cùng một chỗ, mười ngón giao nhau đặt trên đầu gối, tư thái nhìn qua thoải mái mà thanh thản.

Một gã say xỉn thăm dò bên trong xe, ngọn đèn quán rượu xuyên thấu qua thấy rõ khuôn mặt Mary tú lệ. Hắn không tự chủ được lộ ra biểu tình kinh ngạc, sau đó thối một tiếng cười to rõ, “Hắc, các anh em, là đàn bà! Đã trẻ thế này còn đến quán rượu, muốn nam nhân đến điên rồi sao? Bảo bối, để cho chúng ta đến thỏa mãn em đi!”

Đồng bạn của hắn cũng hưng phấn đứng lên, dùng ngôn ngữ hạ lưu nhất trêu chọc Mary, thậm chí có kẻ đưa tay thâm nhập đụng quần nắn bóp. Đám thiếu niên ngồi xổm bên quán rượu lặng lẽ đi đến bên này, trong tay mang theo thiết côn, xem ra muốn giải vây cho cố chủ.

Darcy rốt cục buông xuống hai chân xuống, đột nhiên phát lực mở cửa xe. Phanh một tiếng nổ, gã say cách cửa gần nhất ôm cái mũi ngã xuống, máu tươi từ khe hở tay của hắn ồ ồ chảy ra. Ba kẻ khác hung thần ác sát vây lại đây, đang muốn làm khó dễ lại đều cứng lại rồi, chỉ vì một khẩu súng để ở huyệt thái dương người nào đó. Không khí ở giờ khắc này đông lại, một cỗ hàn khí âm trầm thẳng từ lòng bàn chân vọt lên lưng bọn họ.

“Mời các người im lặng rời đi, lập tức.” Tiếng nói nam nhân phi thường trầm thấp, dường như áp lực cảm xúc cuồng bạo nào đó.

Ngón tay cái hắn áp xuống, một tiếng lạch cạch trên súng vang lên.

Tích tí tách lịch tiếng nước vang lên, gã say bị hấn chế trụ thế nhưng bị dọa phun nước tiểu. Nhóm đồng bạn của hắn cũng không biết đi nơi nào, sắc mặt trắng như quỷ. Nhóm thiếu niên thấy thế lại lui về đầu ngõ, lại xác nhận thân phận cao quý của cố chủ. Súng lục tinh xảo như vậy không chỉ riêng có tiền mới mua được đến, còn cần quyền thế cùng nhân mạch.

“Cám, cảm ơn ngài nhân từ!” Ba người liên tục cúi đầu, sau đó xách đồng bạn còn té trên mặt đất kêu rên hoả tốc rời đi.

Darcy chậm rãi dựa vào ghế, lại đem mặt mình che giấu trong bóng tối. Hắn sợ hãi biểu tình sáng giọng của mình sẽ làm Mary sợ, cho dù một bộ phận lửa giận của hắn phát ra là do nàng lớn mật cùng lỗ mãng.

“May mắn ngài cùng ta cùng nơi đến đây, Darcy tiên sinh. Làm cho ta tránh khỏi rất nhiều phiền toái.” tiếng nói Mary lộ ra nhẹ nhàng. Nàng một chút cũng không phát hiện Darcy không thích hợp.

“Chẳng lẽ nàng còn tính một mình tới sao?” Darcy từ hàm răng bài trừ những lời này.

“Đương nhiên không, một nữ nhân thời điểm nửa đêm xuất hiện ở loại địa phương này, ta có thể tưởng tượng hết thấy nàng sắp gặp! Ta tuy rằng oán hận Wickham, cũng không tính vì trả thù hắn mà bồi chính mình.” Mary lập tức lắc đầu phủ nhận.

Darcy không có trả lời, chỉ từ chớp mũi thả ra một cổ khí thô, về phần tay trên đầu gối nắm thành quyền.

Nói chuyện vừa mới chấm dứt, nam nhân làm cho bọn họ chờ đợi nửa giờ rốt cục đi ra cửa quán rượu. Hắn lẻ loi một mình, đỡ vách tường đi thất tha thất thểu, miệng không ngừng mắng cái gì.

Mary ngồi thẳng thân thể, gần sát cửa kính xe, nhìn chằm chằm vào hắn.

Ngọn đèn quán rượu đánh vào trên mặt của nàng, đôi mắt trầm lam dĩ vãng luôn ôn nhu vô hạn bị lạnh như băng tràn ngập. Biểu tình của nàng tựa như một con độc xà nhìn thẳng con mồi, quỷ dị đáng sợ. Đây là một mặt khác nàng che giấu, ở trong hoàng cung ăn thịt người luyện ra hung ác nham hiểm cùng tàn nhẫn. Nàng không nghĩ che giấu cái gì, liền như vậy thoải mái triển lộ ở trước mặt Darcy. Nếu hắn cầu hôn nàng, hắn sớm muộn gì sẽ phát hiện nàng chân thực nhất. Nhưng mặc dù bọn họ không có khả năng kết hợp, nàng cũng muốn làm cho hắn nhận thức chính mình, đây là một loại khát vọng khó hiểu.

Darcy cũng thẳng thắt lưng, nhìn lại Wickham. Nhưng hắn chỉ thần nhiên liếc mắt đã đem tất cả ánh mắt đều đặt ở trên người Mary. Đường cong trên khuôn mặt nàng dị thường cứng ngắc, đôi mắt chiết xạ ra quang mang lạnh như băng, có loại uy nghiêm khiếp tâm hồn người. Tuy rằng đáy lòng còn lửa giận thiêu đốt, nhưng hắn không thể không thừa nhận, mỗi một mặt của Mary đều làm cho hắn mê luyến.

Thấy nhân vật mục tiêu, nhóm thiếu niên ngồi xổm bên góc tường đứng lên. Một người trong đó rất nhanh đi qua, không hề dự triệu vung thiết côn trong tay mình, gõ đầu Wickham. Thanh âm trọng kích nặng nề làm Mary vừa lòng khoe môi gợi lên.

Wickham thốt nhiên ngã xuống đất, phát ra tiếng kêu mỏng manh. Đau đầu kịch liệt khiến cho hắn hoàn toàn không có cách nào phản kháng. Nhóm thiếu niên vây quanh hắn một trận quyền đấm cước đá, nếu cách gần còn có thể nghe thấy thanh âm xương cốt gãy. Những kẻ say xỉn đi ngang qua thấy nhưng không thể trách, xa xa liền vòng qua.

Wickham lấy tay gắt gao che đầu, cuộn mình bảo vệ yếu hại. Quyền cước dần dần ngừng lại, hắn nhẹ nhàng thở ra, sợ hãi ngẩng đầu nhìn đi, lập tức da đầu một trận đau nhức. Có người túm tóc của hắn, khiến cho khuôn mặt hắn anh tuấn mê người bại lộ ở trong không khí ẩm ướt.

“Bộ dạng không tệ!” Một gã thiếu niên cảm thán từ sau thất lưng rút ra một cây chủy thủ.

“Cậu, cậu muốn làm gì?” biểu tình hoảng sợ vắn vẹo trên ngũ quan thâm thúy lập thể của hắn.

Hai chân Mary vất lại, một tay chống má, cánh môi phẫn nộ câu một chút ý cười nhạt nhẽo, đôi mắt trầm lam một lát cũng không rời biểu tình Wickham. Tư thái tao nhã mà tùy tính của nàng tựa như xem xét hí kịch vừa ra, thực rõ ràng, nhóm diễn viên phấn khích biểu hiện lấy lòng nàng.

Darcy lại cảm thấy bên ngoài diễn hay cũng hoàn toàn không thể cùng Mary trước mắt so sánh với. Càng tiếp cận Mary chân thật, hắn càng không thể khắc chế cảm tình của mình. Một chủ mẫu ý chí kiên định,

thủ đoạn phi phạm đúng là người Darcy gia tộc trước mắt cần nhất. Vẫn là câu nói kia, Mary là nửa người thượng đế vì hấn tạo ra.

Một tiếng thê lương thăm gào gọi về thần trí của hấn, hấn nhìn lại ngoài cửa sổ, phát hiện thiếu niên đang cắt khuôn mặt Wickham. Một đường máu chảy đầm đìa từ mắt phải Wickham kéo xuyên qua khuôn mặt, huyết nhục quay cuồng, ngũ quan anh tuần mê người giờ phút này dữ tợn giống như ác quỷ, cho dù trị cũng sẽ lưu lại vết thương không thể xóa nhòa.

Mary dùng ánh mắt thương thức nhìn hình ảnh huyết tinh trước mắt, đáy lòng ghét cay ghét đắng bị tiếng kêu thảm thiết trấn an, lại vẫn như cũ không có hoàn toàn biến mất. Nếu ở Đại Hạ, chờ đợi Wickham chính là mấy trăm triệu, hấn sẽ lấy phương thức thống khổ nhất chết đi, thân thể bị đánh thành một bãi bầy nhầy, mặc dù là Ledia cũng trốn không nổi vận mệnh trăm đường. Hết thấy vì hổ thẹn gia tộc bị gia tộc vô tình gạt bỏ, đây là thủ pháp thế gia đại tộc bảo hộ tôn nghiêm chính mình thường xuyên dùng nhất.

Tuy rằng biến thành bình dân, nhưng đặc quyền giáo dục nhận từ nhỏ làm Mary không thể lau đi lạnh lùng tuyên khắc vào trong khung với mạng người. Thủ pháp hiện tại nàng xử sự quả thực có thể dùng từ ‘Ôn hòa’ đến hình dung.

“Đây là một cái kết cục hoàn mỹ.” Nàng thản nhiên mở miệng, tà ngễ nhìn lại trong mắt Darcy còn lưu lại một tia lạnh bạc.

Darcy bị tư thái lãnh diễm hiếm thấy của nàng mê hoặc, không tự chủ được xoa mí mắt của nàng, chậm rãi hướng tới gần nàng. Hai người ngóng nhìn nhau, không khí vốn ẩm ướt trở nên đậm đặc.

“Tôn quý tiểu thư, ngài đối với biểu hiện của chúng ta vừa lòng sao?” Đô đô đô tiếng đập cửa cắt đứt hai người đối diện.

Sắc mặt Darcy âm trầm mở cửa xe, thiếu niên thấy rõ vẻ mặt của hấn, sợ tới mức lui ra phía sau vài bước.

“Phi thường mãn ý.” Mary gạt đầu, không chớp mắt đem một cái túi đưa qua, “Mấy người đếm đi.”

Thiếu niên cố gắng không sợ hãi, vội vàng tiếp nhận gói to, lấy ra tiền giấy bên trong kiểm kê. Qua vài phút, hấn đem túi gấu gao ôm vào trong ngực, nhìn Mary, rất nhanh nói, “Nếu về sau còn có sinh ý như vậy, tiểu thư có thể đến Bạch Giáo đường tìm ta, ta gọi Wright. Gặp lại!” Hấn vội vàng chạy xa, một đám thiếu niên theo sát sau đó, chỉ để lại Wickham té trên mặt đất đau hô không ngừng.

Wickham lấy tay che miệng vết thương, đau nhức cướp đi toàn bộ thần trí của hấn, bởi vậy hấn cũng không có thấy cảnh tượng thiếu niên cùng Mary giao dịch, cũng không biết người hấn một lòng trả thù đang lặng lẽ nhìn bộ dáng hấn thống khổ không chịu nổi.

Xa phu nơm nớp lo sợ hỏi, “Darcy tiên sinh, chúng ta có thể rời đi sao?”

“Chờ một chút!” Mary ngăn trở Darcy đang muốn gạt đầu. Nàng phát hiện một đám tráng hán đáng người khô ngô đi đến chỗ Wickham, ngọn đèn mỏng manh chiếu rọi biểu tình hung ác của bọn họ. Bọn họ đem Wickham vây quanh, một gã tráng hán ngồi xổm xuống, tây nâng mặt Wickham quan sát thương thế của hấn, một lát sau tức nuối mở miệng, “Xem ra, mặt của hấn không thể thay hấn hoàn lại nợ nần, chúng ta tới chậm một bước.”

Thấy rõ bộ dạng người tới, Wickham đã quên hô đau, lộ ra biểu tình so với vừa rồi càng thêm hoảng sợ.

“Bai, Bailey Arnord?” thanh âm của hấn run rẩy.

“Là ta, mày cũng thật biết trốn, Wickham!” Hấn đứng lên, nâng tay nói, “Đưa hấn đi! Cho dù lột da hấn cũng phải từ trên người hấn kiếm ra tiền.”

Một đám người giữ chặt Wickham giãy dụa không ngớt, rất nhanh rời đi ngô nhô âm u. Ai cũng không có phát hiện, nam nhân tên là Bailey Arnord nhanh cùng Darcy liếc mắt nhìn nhau một cái, cũng hơi hơi nhìn hấn gạt đầu chào.

“Nguyên lai là chủ nợ Wickham. Bọn họ sẽ đem hấn làm gì? Thật sự là họa vô đơn chí a!” Mary cảm thán, trong lời nói không chút nào không có ý tứ đồng tình hàm xúc.

“Mất đi khuôn mặt anh tuấn, giá trị của Wickham rơi xuống thật thấp, hẳn chỉ có thể dựa vào bán lao động hoàn lại nợ nần. Theo ta được biết, bọn họ có thể đưa hẳn bán đến quặng tràng Nam Phi hoặc gieo trồng viên Đông Nam Á.” Darcy dùng ngữ khí bình tĩnh tự thuật.

Quặng tràng Nam Phi cùng gieo trồng viên Đông Nam Á? Đó là tồn tại cùng cấp địa ngục. Mary giật mình gật gật đầu, lập tức lộ ra ngọt ngào mỉm cười.

“Có thể đi rồi.” Darcy nhìn nàng một cái thật sâu, gõ vách tường phía sau xe.

Xe ngựa chậm rãi thúc đẩy rời đi.

## 59. Chương 59

Tiếng vó ngựa lộp bộp lộp bộp ở trên ngã tư đường trống trải có vẻ dị thường thanh thúy. Mary nhu ần mi tâm, cuộn mình tiến vào ghế dựa rộng thùng thình, chuẩn bị nhắm mắt nghỉ ngơi trong chốc lát. Nàng không có hứng thú truy vấn quan cảm Darcy đối với nàng sở tác sở vi. Nàng chính là nàng, thích cũng tốt chán ghét cũng thế, sẽ không bởi vì bất luận kẻ nào mà thay đổi.

“Mary tiểu thư, nàng là ở phụ cận Bạch Giáo đường tìm được đám thiếu niên kia?” Tiếng nói Darcy trầm thấp vang lên trong bóng đêm.

“Đúng vậy.” Mary mạnh mẽ đã khởi tinh thần.

“Nàng có biết nơi đó là chỗ nào sao?” Ngữ điệu lại rơi chậm lại, cũng mang theo trọng âm.

“Đương nhiên biết, Đông khu là địa phương kẻ lang thang cùng cô nhi hội tụ, ta chính là cần bọn họ giúp. Không có bọn họ, ta không có khả năng nhanh chóng tìm được Ledia như thế.” Mary không rõ cho nên nhìn về phía Darcy. Nàng giống như từ lời nói hẳn nghe ra ý tứ phần nộ.

“Nếu biết nàng còn đi?” Darcy bỗng nhiên tới gần nàng, một đôi con ngươi sâu thẳm thẳng tắp tiến vào đáy mắt của nàng, nơi đó thiêu đốt hai luồng lửa giận. Về mặt của hẳn so với thời điểm nào trong dĩ vãng đều phải nghiêm khắc, dọa Mary nhảy dựng lên. Nàng rút cục xác định hẳn đang tức giận.

“Ta có thủ đoạn tự bảo vệ mình.” Mary mím môi, ngữ khí quật cường, “Ta hiện tại hoàn hảo không tổn hao gì không phải sao?”

“Nàng có cái thủ đoạn gì có thể cho nàng trước một gã đàn ông cường tráng công kích bảo hộ chính mình? Nàng không biết sao, ngay tại một tuần trước, có năm nữ nhân ở Đông khu bị tàn nhẫn sát hại, thịt các nàng từng khối từng khối bị cắt bỏ ném tới bụi cỏ hoặc dưới sông. Nàng muốn trở thành một người trong đó sao?” trên mặt hẳn âm trầm lộ ra biểu tình nghĩ mà sợ.

“Nếu ta nghĩ thương tổn nàng, nàng có thể từ trong tay ta đào thoát sao? Ta hôm nay nhất định phải cho nàng nhận thức được chính mình có bao nhiêu ngu xuẩn! Ta vốn tưởng rằng từ nay vĩnh viễn sẽ không xuất hiện ở trên đầu nàng!” Hẳn dùng lực bắt hai tay Mary, đem chúng nó bắt chéo sau lưng, đầu gối ngăn chặn hai chân của nàng.

Mary muốn giãy dụa, nhưng nàng phát hiện khí lực Darcy lớn kinh người. Khi rút đi áo khoác hoàn mỹ thân sĩ, hẳn tựa như một mảnh thú vận sức chờ phát động, mỗi một khối cơ bắp trên người đều ẩn chứa sức bật phi phàm. Nguyên lai che giấu không chỉ có chính mình, hẳn cũng có được một mặt dã tính mà tàn nhẫn như thế.

Mary đem hết toàn lực phản kích, lại đều bị Darcy nhất nhất hóa giải. Nàng uể oải phát hiện, thân thủ chính mình bởi vì hai năm cuộc sống an nhàn tụt lùi rất nhiều. Nàng sớm không phải Nhân Hiếu công chúa vô kiên bất tội trước kia. Nàng bỗng nhiên trong lúc này cảm thấy nghĩ mà sợ.

“Thực xin lỗi, ta rất lỗi mắng!” Nàng nhìn Darcy, ánh mắt trầm lam bịt kín một tầng hơi nước, bên trong chớp động thần thái yếu ớt. Nàng không hề giãy dụa, dùng hai má dụi dụi cánh tay nam nhân cường tráng, giống như đang tìm kiếm tha thứ cùng an ủi. Nàng nên may mắn mình tìm tới là một đám thiếu niên.

“Thực xin lỗi...” Thanh thiếu nữ non cơ hồ thấp không thể nghe thấy, nàng cuộn mình ở khuỷu tay của hắn, giống như một con mèo nhỏ bị kinh hách.

Darcy cảm thấy cánh tay mình đang thiêu đốt, lửa giận bốc lên trong ngực trong khoảnh khắc hóa thành nước, trái tim mềm mại không thể tả. Hắn bắt tri bất giác thả lỏng lực đạo, sửa kèm hai bên thành ôm, đột nhiên cúi đầu, hàm trụ cánh môi chính mình khát vọng đã lâu.

Tư vị ngọt lành mềm mại so với trong tưởng tượng tốt đẹp hơn vạn lần, nội tâm của hắn thỏa mãn than thở, một phen ôm lấy cô gái kiều nhỏ, đem nàng giam cầm ở trong lòng mình.

Đầu óc Mary trống rỗng, hoàn toàn không rõ sự tình làm sao có thể phát triển đến bước này. Nàng bị bắt thừa nhận nụ hôn nhiệt liệt mà điên cuồng, dùng sức đánh lên tấm lưng nam nhân rộng lớn, ý đồ làm cho hắn ngừng lại.

Darcy một tay gắt gao ôm chặt vòng eo mảnh khảnh của nàng, một tay dùng sức nhấn trụ cái gáy của nàng, không cho phép nàng lui lại. Hắn bá đạo cạy đi răng nanh của nàng, truy tác cái lưỡi thơm tho trơn mềm của nàng, một đường chỉ bạc từ khoe miệng hai người thiếp hợp chảy xuống.

Mary từ phần nộ đến bình tĩnh, cho đến trầm mê. Không biết khi nào thì, nàng nhắm hai mắt lại, dùng hai tay run run ôm thắt lưng nam nhân tinh tráng.

Thời điểm hai người đều phải hít thở không thông, Darcy rút cục buông ra môi của nàng, dùng ánh mắt thâm trầm nhìn chăm chăm vào khuôn mặt nàng kiều diễm. Nàng nằm úp sấp nằm ở trong lòng hắn thở dốc, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch phun ra mùi thơm thần nhiên, bên trong sấm tạt một tia hương vị của hắn.

Đồng tử Darcy kịch liệt co rút lại, lấy ngón tay nhu ần cánh môi nàng sưng đỏ.

Mary khôi phục một chút ý thức, cảm giác được vật cứng đặt ở giữa hai chân trong lúc này, bối rối giãy dụa đứng lên.

Darcy hừ lớn một tiếng, lại nhấn trụ cái gáy của nàng, cầu trụ đôi môi của nàng dẫn hấp. Nụ hôn từ cuồng bạo đến ôn nhu, hắn trần trọc biến hóa góc độ, liếm láp mỗi một ngõ ngách trong miệng nàng, dẫn dắt nàng từ ngây ngô đến thành thạo. Hôn sâu chấm dứt, hắn bắt đầu một lần lại một lần hôn nhẹ, nhắm nháp hương vị ngọt ngào trong miệng nàng. Hắn lần đầu tiên biết, một cái hôn môi có thể làm chính mình thần hồn điên đảo.

Đầu óc Mary một mảnh hỗn độn, hai tay nắm áo Darcy, môi đỏ mọng mở ra nghênh đón mỗi một lần xâm nhập của hắn. Nàng đối với nhiệt tình của hắn hoàn toàn không thể kháng cự.

“Darcy tiên sinh, phó Seyd đến.” Xe ngựa đã muốn ngừng ở ven đường một hồi lâu, nếu không phải thấy Gardner phu nhân đang đứng ở bên cửa sổ xem xét, xa phu cũng không dám cắt đứt chủ nhân.

Mary từ trong bầu không khí kiều diễm tỉnh táo lại, dùng sức đẩy Darcy ra, trốn chạy.

Darcy vuốt phẳng cánh môi thấm ướt, nhìn chăm chăm cửa lớn đóng chặt hồi lâu mới nói giọng khàn khàn, “Đi thôi.”

Hắn quyết định sáng mai liền cầu hôn Mary, dùng tốc độ nhanh nhất đem nàng biến thành Darcy phu nhân!

Mary ở dưới ánh mắt kinh ngạc nhìn chăm chú của vợ Gardner rất nhanh chạy vào phòng, phanh một tiếng đóng chặt cửa phòng, đem chính mình chui vào trong giường lớn mềm mại. Nàng vui đầu trong chăn, thẳng đến không thể hô hấp mới lặng lẽ xóc lên một góc, lộ ra khuôn mặt hồng rục.

Hai mắt vô thần nhìn trần nhà trên đỉnh đầu, qua hơn mười phút nàng mới hung hăng đánh nệm dưới thân, thấp giọng oán giận nói: “Dám đối với ta như vậy! Nếu ngày mai không đến cầu hôn ngài nhất định phải chết.” Nghiến răng nghiến lợi một hồi lâu, nàng cuỗi cùng lấy tay che mặt, phát ra rên rỉ xấu hổ.

Sáng sớm ngày hôm sau, Darcy đối diện gương để ý tóc mình.

Ngay từ đầu, hắn vuốt toàn bộ tóc ra sau đầu, dường như cảm thấy như vậy thoát nhìn rất tang thương, lại đem một bộ phận vuốt sang bên phải, nhưng như thế này có vẻ có chút bản khắc, lại đổi thành bên trái... Đùa nghịch hồi lâu, mày hắn càng nhăn càng chặt, thất bại thấp rửa một tiếng, đem tóc toàn bộ vò lên.

“Tốt lắm, đứa nhỏ, không cần lại buồn rầu, hiện tại cái dạng này cũng rất tốt!” Raynolds phu nhân đứng ở cửa hồi lâu, lời nói tràn ngập ý cười nồng đậm. Bởi vì lo lắng hôn sự tiểu chủ nhân, bà gần nhất cũng chạy đến Luân Đôn.

“Ta thật lâu chưa thấy qua tiểu chủ nhân nôn nóng mà tính trẻ con như vậy, thực hoài niệm a ~” bà cười tủm tỉm cảm thán.

Darcy mím môi, cực lực duy trì biểu tình lạnh lùng, ra vẻ không thèm để ý lấy tay phất qua sợi tóc trên trán, xoay người đi lấy tây trang áo khoác. Hôm nay ăn mặc xa hoa long trọng, đem khí chất hắn trầm ổn tin cậy triển lộ không bỏ sót, sợi tóc tự nhiên hỗn độn lại tăng thêm cho hắn một cỗ dã tính. Nếu hắn nguyện ý cười nhiều một cái, tuyệt đối sẽ làm các nữ nhân ngã nhào.

“Ngài hôm nay chuẩn bị tiến hành lần cầu hôn thứ ba?” Raynolds phu nhân khẳng định hỏi. Chỉ có dưới tình huống như vậy tiểu chủ nhân mới có thể để ý ăn mặc của mình.

“Đúng vậy.” Darcy cài cúc áo ngọc bích, nhìn gương đánh giá trong chốc lát, trong mắt hiện lên thần sắc vừa lòng. Chọn lựa mũ dạ thích hợp, hắn nhanh đi trước cửa, thận trọng giao phó, “Thỉnh cầu nguyện cho ta đi, Raynolds phu nhân, ta hôm nay cần thượng đế phù hộ. Bà có biết, đây đã là lần thứ ba, mà ta không hy vọng còn có lần thứ tư, lần thứ năm.”

Raynolds phu nhân che miệng nhẩn cười, vẫy tay nói, “Đi thôi, Darcy tiên sinh, chúc ngài may mắn. Trước khi ngài trở về, ta sẽ vẫn không ngừng hướng về trước để cầu nguyện, để ngài chiếu cố nhiều hơn đứa nhỏ đáng thương của ngài.”

Darcy đi lại cứng ngắc tiêu sái. Khi xe ngựa đến phố Seyd, hắn ngồi thật lâu mới bước xuống xe ngựa, chuẩn bị gõ vang cửa phòng Gardner tiên sinh. Tay còn chưa đụng tới ván cửa lại bị người từ bên trong đột nhiên kéo ra, khuôn mặt Mary lo lắng xuất hiện ở trước mặt hắn.

Hắn lòng tràn đầy chờ mong biến mất không còn một mảnh, bởi vì hắn biết không có đại sự phát sinh, Mary bình tĩnh lý trí tuyệt không lộ ra biểu tình bối rối như thế.

Đáng chết! Ta chỉ biết sẽ như vậy! Nội tâm của hắn thấp rửa, trên mặt lại bình tĩnh vô ba, dùng ngữ khí trầm ổn hỏi, “Phát sinh chuyện gì sao, Mary tiểu thư?”

“Ledia rời nhà đi ra ngoài! Darcy tiên sinh ngài tới vừa vặn, có thể cho chúng ta mượn xe ngựa dùng một chút sao?” Biểu tình Mary từ kinh ngạc đến kinh hãi, vội vàng kéo cánh tay hắn khẩn cầu.

“Đương nhiên có thể!” Darcy nghiêng người, ý bảo bọn họ lên xe.

Xem ra, ta không thể không chuẩn bị lần cầu hôn thứ tư. Hắn tối tăm nghĩ đến.

“Mọi người khi nào thì phát hiện nàng ta mất tích?” Tiến lên, Darcy muốn hiểu được tình huống.

“Đêm qua chín giờ ta đáp lại cho nàng một cái hôn ngủ ngon, sáng sớm hôm nay đã không thấy tăm hơi, khẳng định là thừa dịp khi chúng ta ngủ chuẩn êm! Nàng còn cầm đi túi tiền của ta, bên trong tổng cộng có 12 bảng Anh 7 đồng tiền 1 xu.” Mợ Gardner cố gắng nhớ lại, cậu Gardner biểu tình cứng rắn giống như tảng đá.

“Nhiều tiền như vậy cũng đủ nàng chống đỡ một trận, chúng ta phải mau chóng tìm được nàng, miễn cho nàng chạy trốn xa hơn.” Mary nhìn về phía Darcy, “Chúng ta đi khách sạn lần trước, sau đó ở những chỗ Wickham thường xuyên đến chuyển một vòng thế nào? Nàng khẳng định sẽ đi tìm hắn.”

Darcy gật đầu, phân phó xa phu chạy tới khách sạn.

Cho nữ tiếp tân 10 đồng tiền tiểu phí, quả nhiên nghe được Ledia buổi sáng hôm nay 5 giờ xuất hiện ở cửa khách sạn. Mary phi thường may mắn lá gan Ledia còn chưa đủ lớn, đến khi trời sáng mới chạy ra, nếu không bọn họ tìm được thực có thể là một cỗ thi thể, hoặc là ngay cả thi thể đều tìm không thấy, liền như vậy mặc danh kỳ diệu biến mất trên thế giới.

Sâu nhất ẩn giấu ở sau lưng thành phố phù hoa này, đó là địa ngục thường nhân khó có thể tưởng tượng.

Mary lên xe ngựa, phân phó xa phu đi tới sông bạc gần nhất. Nhìn hành động nàng đầu vào đấy, Darcy không hề dự liệu mở miệng, “Nàng cùng Ledia quả nhiên là chị em huyết mạch tương liên, đảm lượng đều không giống bình thường!” Dứt lời, hấn cho nàng một ánh mắt ý vị thâm trường.

Đây tuyệt đối là cảnh cáo! Mary vỗ ngực, ngữ khí có vẻ phi thường suy yếu, “Van cầu ngài Darcy tiên sinh, không cần hơn nữa! Ta về sau tuyệt sẽ không lại làm chuyện ngu xuẩn như vậy, ta cam đoan với ngài!” mắt to màu lam của nàng chớp chớp nhìn hấn, bên trong tràn ngập ẩm ướt chọc người trù mền.

“Tốt lắm!” Darcy vừa lòng gật đầu, mắt tự nhiên dời tầm mắt. Đáng chết, hấn lại muốn hôn nàng!

## 60. Chương 60

Chuyển động gần một giờ, Mary rốt cục ở cửa một nhà hàng đơn sơ thấy Ledia, nàng ta đang nhìn chăm chăm bánh nóng hầm hập đặt trong tủ kính, biểu tình trên mặt biến ảo thất vọng, mỗi một, đói khát, oán hận, không chút chú ý tới một chiếc xe ngựa xa hoa đang tới gần nàng.

“Dừng xe, không cần đi qua!” Mary ngăn trở tưởng vợ chồng Gardner xuống xe, dùng mệnh lệnh nói với xa phu.

Xe ngựa chậm rãi ngừng ở ven đường, cách Ledia chỉ có mười thước. Trừ bỏ vũ hội cùng nam nhân, Ledia đối với chuyện gì đều không có hứng thú, cho nên bọn họ hoàn toàn không cần lo lắng nàng sẽ nhận ra gia huy gia tộc Darcy. Mặc dù nhận ra, nàng cũng không thể tưởng được thân nhân mình đang ở trong xe ngựa nhìn mình.

Nàng lấy ví tiền ra, lấy rút bằng Anh bên trong. Đây là một cái hành động cực kỳ ngu xuẩn, một kẻ trộm cơ hồ đã theo dõi nàng từ trước, rất nhanh chạy tới cướp đi ví tiền. Tiền xu theo trong bao phân tán, đình đình đang lăn xuống. Ledia la to đuổi theo, cũng rất nhanh đã bị bỏ rơi. Nhớ tới tiền xu rơi xuống, nàng lại vội vàng quay đầu, phát hiện tiền xu cũng bị người nhặt đi rồi, không thể ngăn chặn tuyệt vọng toát ra trên mặt.

Vợ chồng Gardner đau lòng nhìn nàng, đưa tay khoát lên cửa.

“Không cần đi, nó cần được một cái khắc sâu giáo huấn! Con muốn làm cho nó biết, thoát ly thân nhân che chở, nó cần bản không có biện pháp sống sót.” Mary lạnh băng mở miệng.

Darcy đồng ý gật đầu. Hấn phi thường bất mãn với Ledia! Vì hạnh phúc của mình, nàng ta có thể không kiêng nể gì hy sinh hạnh phúc của Mary, lòng của nàng ta trừ bỏ tình yêu còn có thể chứa cái gì? Giờ là thời điểm làm cho nàng ta thể nghiệm tư vị trưởng thành.

Vợ chồng Gardner trầm mặc, nhìn về phía Ledia ngoài cửa sổ. Nàng ta ý đồ gỡ tóc mình, sau đó kinh ngạc há to miệng, mở lòng bàn tay ra xem xét. Phi thường may mắn, ở thời điểm giật tiền, tay nàng chỉ nắm lấy một bằng Anh, vô ý thức túm trong lòng bàn tay, một bằng Anh này đem nàng từ tuyệt vọng kéo trở về. Nàng mở tiền giấy dùng sức hôn, phát hiện người xung quanh thỉnh thoảng nhìn mình, vội vàng đem tiền giấy giấu trong người.

Nàng mua một cái bánh, đổi bỏ lớn tiền lẻ, thật cẩn thận giấu ở trong áo, thỉnh thoảng lấy tay sờ. Ngồi xồm ven đường ăn xong bánh, nàng vô mục đích du đãng ở trên đường, không có chút phát hiện phía sau có một chiếc xe ngựa đi theo không xa không gần.

Mắt thấy sắc trời dần dần chuyển tối nàng mới chính thức hoảng lên, bồi hồi lâu, cuối cùng đến khách sạn Wickham ngủ trọ. Nữ tiếp tân bên quầy cùng nàng nói chút gì, nàng lộ ra biểu tình oán hận, vốn tưởng phải rời khỏi, đi ra cửa lớn thấy ngã tư đường tối đen lại do dự.

Ta mất tích nhất định làm cho bọn họ nhận thức được sai lầm. Khi bọn họ tìm được ta, đáy lòng áy náy cùng lo lắng sẽ làm cho bọn họ đáp ứng hết thấy yêu cầu của ta! Được rồi, ta đây liền lưu lại đi. Thực kỳ

đội xem biểu tình bọn họ khi tìm được ta thật phần khích! Mary nhất định đang là bị cậu Gardner hung hăng trách cứ, hừ, không nghĩ tới lòng của nàng lãnh khốc như vậy!

Hoài ý nghĩ như vậy, Ledia áp 10 đồng tiền, thuê một gian phòng.

“Tiền của nó không thể chống đỡ bao lâu, ta phải giúp nó tìm một nơi tốt hơn. Cậu Gardner, mời cậu đem chuyện này giao cho con đến xử lý, con sẽ cam đoan Ledia an toàn.” Mary dùng ngữ khí khẩn thiết nói.

Cậu Gardner lo lắng vài phút mới miễn cưỡng gật đầu.

“Tôi sẽ phụ trách chiếu khán các nàng.” Darcy đưa ra hứa hẹn bản thân. Hắn nguyện ý vô điều kiện bảo vệ Mary, trừ phi nàng lấy an toàn sinh mệnh mình ra đùa giỡn.

Cậu Gardner lúc này mới chính thức yên lòng.

Mary nhìn về phía hắn, lộ ra một cái mỉm cười ngọt ngào, hắn lại nhanh quay đầu, mặt không chút thay đổi nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Thỉnh không cần cười nữa tình yêu! Nàng làm cho ta nghĩ muốn dùng sức hút lấy cánh môi mềm mại của nàng! Hắn chặt vật vụn phần nghĩ đến.

Phản ứng của hắn lãnh đạm như vậy, làm tâm Mary trầm trầm. Chờ thấy vành tai hắn đỏ ửng, nàng cũng vội vàng nhìn về phía bên kia cửa kính xe, che giấu khóe miệng rõ ràng ý cười. Darcy tiên sinh then thùng, thật đáng yêu!

Lặng im trong chốc lát, nàng phân phó mọi người chờ một lát, tự mình mở cửa xe đi đến khách sạn, đem một bảng Anh đưa tới trước mặt nữ tiếp tân. Nữ tiếp tân ánh mắt bạo lượng, liên tục cúi đầu với nàng, tươi cười nịnh nọt.

Hai người nói chuyện với nhau một lát, nhất tề lộ ra biểu tình vừa lòng.

“Nàng cùng nàng ta nói gì đó?” ngữ khí Darcy cứng nhắc hỏi. Hắn không dám nhìn khuôn mặt nàng nhu hòa, đem ánh mắt đặt trên giày thêu tinh xảo của nàng. Đồ án trên giày phi thường xinh đẹp, tràn ngập phong tình nước khác.

“Ngài đến lúc đó sẽ biết.” Mary thần bí nháy mắt.

Một ngày này phi thường mỗi một, nhưng có thể cùng Mary một chỗ, Darcy lại cảm thấy rất là thỏa mãn. Miệng hắn câu một chút mỉm cười trở lại nhà trọ, đã được Raynolds phụ nhân nhiệt liệt hoan nghênh.

“Ngài cầu hôn thành công sao, Darcy tiên sinh?” Bà đi lên trước ôm hắn.

Biểu tình sung sướng của Darcy tiêu thất, lạnh nghiêm mặt nói, “Không, bởi vì có chuyện ngoài ý muốn, ta còn phải chuẩn bị lần cầu hôn thứ tư. Thỉnh đừng có ngừng cầu nguyện, Raynolds phụ nhân.” Hắn hơi gật đầu, đi đến thư phòng.

“Đứa nhỏ đáng thương.” Raynolds phụ nhân khoa tay múa chân làm thủ thế thượng đế phù hộ. Nhưng bà tin tưởng vững chắc, càng là tình yêu khúc chiết không ngừng càng có thể làm cho người hạnh phúc, hắn một ngày nào đó sẽ thành công.

Sáng sớm ngày hôm sau, Mary thu được lễ vật Darcy đưa tới, đó là một cây súng lục tương đối tinh xảo, còn thêm mấy hòm đạn, cùng một mảnh giấy dưới đáy hộp nhưng —— thỉnh trăm ngàn bảo vệ tốt chính mình, Mary tiểu thư! Nếu có cần, ta tùy thời mặc nàng sai phái! Chân thành Fitz William · Darcy.

Mary cười rộ lên, phát hiện bên người không có người, rất nhanh hôn ghi chép này, sau đó hai gò má ửng hồng.

Một vòng trôi qua, Mary mỗi ngày lặng lẽ đi thăm Ledia, Darcy phụ trách tiếp đưa. Hai người ở chung trong lúc đó càng ngày càng ăn ý.

Cáo biệt nữ tiếp tân, Mary chỉ chỗ rẽ bên phải nói, “Đi thôi, đi Pudding Lane, Ledia nhanh hết tiền rồi, là thời điểm chuyển ra.”

“Pudding Lane, nàng xác định?” Darcy nhíu mày.

“Xác định.” Mary vừa nói vừa mở ra túi xách của mình, đem súng lục bên trong giơ ra trước mặt nam nhân sắc mặt khó coi.

Biểu tình cứng nhắc của Darcy thoáng thư hoãn, gõ vách tường xe mệnh lệnh nói, “Đi Pudding Lane.”

Pudding Lane là một chỗ tụ cư loạn nhất khu Đông Luân Đôn, phòng ốc thấp bé vách tường loang lổ, hai bên đường cái đầy rác, mùi thối lên men ở trong không khí, nơi nơi là ruồi bọ ông ông tác hưởng.

Xe ngựa xa xa ngừng ở đầu ngõ, Mary cùng Darcy bước chậm ở trên ngã tư đường bẩn loạn, vẻ mặt thản nhiên.

“Đây là nguyên nhân nàng yêu cầu ta mặc vào quần áo bình thường nhất?” Darcy nắm bả vai Mary, đem nàng kéo xa một cái vũng nước.

“Đúng vậy, nhưng ta phát hiện mình sai lầm rồi. Mặc dù mặc vào quần áo bình thường nhất, tao nhã cùng tôn quý của ngài cũng vô pháp che giấu! Xem, các nàng luôn luôn nhìn ngài!” Mary nhìn vài nữ nhân mặc bại lộ ven đường, cử chỉ lỗ mãng. Trong lòng nàng thập phần mất hứng, tươi cười trên mặt phai nhạt vài phần.

Darcy cẩn thận quan sát sắc mặt của nàng, cổ họng tràn ra tiếng cười trầm thấp, “Nàng hôm nay trước khi xuất môn nhất định uống mật, Mary tiểu thư! Nàng nói thực ngọt!” Tầm mắt của hắn dính ở cánh môi nàng phấn nộn, không tự chủ được nghĩ về tư vị ngọt lành của nó.

Đồng tử co rút lại trong một cái chớp mắt, hắn ra vẻ trấn định dời tầm mắt, ách thanh giải thích, “Họ nhìn không phải ta, là bằng Anh của ta, chỉ cần ăn mặc hơi chút thể diện một chút đều đã trở thành mục tiêu của họ, họ dựa vào bán đứng thân thể để sống. Nơi này phi thường loạn, nàng xác định muốn cho Ledia tới sao?”

“Ta xác định. Chỉ có làm cho nàng thể nghiệm đến cuộc sống thống khổ nhất, nàng mới minh bạch mình trước kia đến tột cùng có bao nhiêu hạnh phúc. Ta sẽ an bài cho nàng một đoạn trải qua khó quên, nàng cuối cùng sẽ nhận thức được ngu xuẩn của mình, tựa như ngài buổi tối hôm đó đối phó ta vậy.” Vừa dứt lời, Mary lập tức ý thức được tự mình nói sai. Nàng che miệng, hai má nhiễm hồng một chút.

Cước bộ Darcy tạm dừng trong chớp mắt, màu sắc ám trầm nhìn lại cô gái thẹn thùng trong tay. Thời điểm mặt nàng hồng đặc biệt xinh đẹp, giống như một đóa Sắc Vi từ từ nở rộ.

Hắn gian nan dời tầm mắt, trầm mặc tiếp tục về phía trước. Im lặng của hắn làm Mary rất nhanh khôi phục tự nhiên.

“Chính là nơi này, vào xem đi.” Hai người ở trước một nhà trọ hai tầng dừng lại, Mary gõ vang cửa phòng.

Chủ cho thuê nhà là một vị phụ nhân gần sáu mươi, thấy Mary lộ ra tươi cười nhiệt tình, “Ngài đã tới tiểu thư, mau mời vào.”

Phòng ở phi thường hôn ám, tường giấy đã ố vàng, có vài chỗ thậm chí tróc ra, gia cụ cũng phi thường cũ, khi bước trên thang lầu sàn gỗ dưới chân phát ra cọt kẹt, có vẻ lung lay sắp đổ. Đối với Darcy mà nói, đây không thể nghi ngờ là một chỗ ở phi thường đơn sơ, nhất định sẽ làm Ledia lưu lại khắc sâu trí nhớ.

Mary mang theo Darcy đi vào ban công lầu hai, từ trong túi xách lấy ra một cái kính viễn vọng nhìn ra xa.

“Nàng nhìn cái gì?” Darcy đi đến phía sau nàng, lồng ngực rộng lớn cách nàng quá gần, chỉ cần lại đi nửa bước có thể đem nàng ôm vào trong lòng. Miệng hắn bắt giác hơi hơi giương lên, phát hiện tai Mary biến hồng.

“Ta đang nhìn chỗ ở Ledia.” Mary lấy lại bình tĩnh, ra vẻ bình tĩnh nói.

“Chẳng lẽ nơi này không phải nàng vì nàng ta tìm chỗ ở sao?” Darcy nghiêng đầu nhìn khuôn mặt của nàng, khi nói chuyện phun ra hơi thở xuy phát ở trên cổ của nàng.

Mary tận lực dựa vào phía trước, lắc đầu nói, “Không, nơi đó mới là chỗ ở Ledia. Nơi này là chỗ của ta. Chẳng lẽ ngài nghĩ rằng ta và ngài sẽ thả tâm đem nàng một mình quăng ở trong này?” Nàng chỉ hướng phòng ốc thấp bé cách đó không xa.

Đường cong mềm mại trên mặt Darcy nhanh chóng trở nên cứng rắn, hấn bắt bả vai Mary, khiến cho nàng mặt hướng mình, dùng ngữ khí nghiêm khắc nói, “Như vậy, nàng là tính một mình ở nơi này? Mary tiểu thư, ta nhớ rõ nàng từng cam đoan, sẽ không lại đem mình đặt giữa nguy hiểm.”

“Cho nên ta mang theo nó! Đây thật sự là một kiện lễ vật thích hợp!” Mary móc túi lục ra gói len.

Darcy nhìn nàng một cái thật sâu, trầm mặc xuống lầu. Mary có chút mặc danh kỳ diệu, đi đến thang lầu xem xét, phát hiện hấn thấp giọng cùng chủ cho thuê nhà can thiệp. Chủ cho thuê nhà biểu tình kinh hãi, huyền thuyên rất nhanh nói xong vài thứ.

Can thiệp xong, Darcy đi lên lầu, dùng ngữ khí cứng rắn nói, “Mary tiểu thư, ta đã đem chính căn nhà thuê xuống. Thời gian kế tiếp ta phụ trách an toàn của nàng.” Thấy nàng lộ ra vẻ mặt cự tuyệt, hấn lập tức bổ sung nói, “Raynolds phu nhân cũng sẽ chuyển vào, nàng đừng lo. Nàng cùng bà ấy trụ ở trên lầu, ta một mình ở tại dưới lầu, chủ cho thuê nhà sẽ chuyển vào khách sạn phụ cận.”

“Ta khẩn cầu nàng không cần lấy an toàn sinh mệnh mình đến mạo hiểm! Nếu không làm như vậy, thỉnh nhớ rõ ta vĩnh viễn là chỗ nàng dựa vào.” Hấn cầm tay Mary, ở trên mu bàn tay nàng trắng nõn bóng loáng đặt một nụ hôn khẩn cầu.

Như vậy rõ ràng không thể nghi ngờ là cầu hôn, Mary ngậy ngẩn cả người, thẳng đến hấn có lẽ lui về phía sau hai bước mới hồi phục tinh thần lại. Lần này nàng không dụng lực chà lau, mà là gắt gao che mu bàn tay, giống như muốn lưu lại độ ấm nóng bỏng mặt trên.

## 61. Chương 61

Raynolds phu nhân mang đến hai nữ phó, đem phòng ở từ trong ra ngoài quét tước một lần. Khăn trải bàn đã cũ, tràn đầy hoa ngân thay ren trắng nõn; giấy dán tường loang lỗ, muốn rơi xuống đất một lần nữa dán trở về. Qua một ngày, phòng ở cuối cùng miễn cưỡng đạt tới tiêu chuẩn có thể ở.

Darcy đi cạy cảnh sát Đông khu, làm cho bọn họ sắp tới chú ý trị an Pudding Lane nhiều hơn. Gia tộc Darcy theo đạo có được lực ảnh hưởng rất lớn, cảnh trưởng cơ hồ lập tức đáp ứng, hôm đó liền phái thêm ra một tổ tuần cảnh. Đương nhiên, gia tộc Darcy sẽ gánh vác tiền lương bọn họ sắp tới.

Khi Darcy trở lại phòng ở lâm thời đã đến 3 giờ chiều, hai nữ phó sớm rời đi, Mary cùng Raynolds phu nhân đang đứng ở trên ban công, dùng thiết côn gỗ chần cùng gối đầu mới thay đổi. Phơi nắng nhiều cùng chụp võ có thể làm chặn đêm dính hương vị nắng, nằm lên ngủ lại êm lại mềm thoải mái cực kỳ.

Mary mặc tạp dề màu trắng, trên đầu bọc khăn màu lam nhạt, một lư sợi tóc nghịch ngợm chạy đến mai, gió thổi qua liền dính vào cánh môi nàng ướt át. Nàng không thềm để ý, hết sức chăm chú vuốt gối đầu trên ban công, mỗi một lần vuốt đều có lông tơ thật nhỏ bay đến, nhảy múa ở bên người nàng. Ánh mặt trời màu vàng chiếu lên lông tơ xung quanh nàng, hình thành một vòng vàng sáng mờng lung.

Darcy bị hình ảnh trước mắt hấp dẫn, đứng ở dưới lầu ngóng nhìn. Rõ ràng là cảnh tượng bình thường nhất lại làm cho hấn cảm nhận được tư vị hạnh phúc.

Một cây lông tơ dính ở chóp mũi Mary, nàng mân miệng thổi, sau đó đánh một cái hắt xì thật to. Nàng che miệng mũi, khóe mắt thấm ra hai giọt nước mắt, rũ mắt xuống kiểm tra rốt cục phát hiện Darcy lẳng lặng đứng thẳng ở dưới lầu. Lưng hấn thẳng tắp, đang ngẩng đầu nhìn nàng, khóe miệng hơi cười.

Mặt Mary trong nháy mắt có chút đỏ, nhưng rất nhanh liền điều chỉnh lại, hướng hấn ngoắc. Raynolds phu nhân cũng phát hiện chủ nhân, vội vàng chạy xuống mở cửa cho hấn.

“Ngài cảm thấy thế nào? Mùi vị đã tan rất nhiều, hấn là sẽ không ảnh hưởng giấc ngủ của ngài đi?” Raynolds phu nhân đón hấn vào phòng ngủ lầu một, lo lắng hỏi. Phải biết rằng, Darcy tiên sinh cho tới bây giờ không ở qua phòng ở không xong như vậy.

“Không thành vấn đề.” Darcy gật đầu, đại khái nhìn lướt qua trang trí phòng, nhíu mày hỏi, “Phòng Mary tiểu thư...” Hẳn e sợ cho vị hôn thê của mình bị ủy khuất.

“Ngài không cần lo lắng, phòng Mary tiểu thư là tốt nhất sạch sẽ nhất.” Raynolds phu nhân lập tức liền lĩnh hội ý tứ của hẳn.

Mary mới vừa đi xuống lầu nghe thấy hai người đối thoại, trong lòng ấm áp vui vẻ. Nàng cầm một cái bát bạc trong tay, bên trong đốt mấy miếng gỗ.

“Mary tiểu thư, cô chuẩn bị hương liệu?” Nghe thấy mùi nồng đậm, Raynolds phu nhân lập tức xoay người lại, vẻ mặt kinh hãi. Mùi vị trong phòng hoàn toàn bị ngăn chặn.

“Vừa rồi đi ngang qua một cửa hàng hương liệu, tùy tiện mua vài loại dùng, vừa an thần cũng có thể khu trừ, chính là điểm lớn.” Nàng vừa nói vừa chuyển động ở trong phòng, đem các góc bí ẩn đều huân một lần. Nàng tuy rằng thân là Nhân Hiếu công chúa, ở trước mặt thái hậu cũng bất quá là nửa nô tỳ thôi, đặc biệt đoạn thời gian vừa mới tiến cung kia, vì nhanh chóng đứng vững gót chân, nô tỳ nên biết nàng chẳng những muốn biết, còn muốn tinh thông xuất sắc, làm cho thái hậu không rời được nàng. Nàng làm được, kỹ năng thuần thục trong cuộc sống cũng thành tài phú quý giá nhất của nàng.

“Hiện tại có tốt hơn nhiều hay không?” Đem bát bạc đặt ở trên bậu cửa sổ, nàng cười tủm tỉm nhìn về phía Darcy.

“Ta nghĩ, đêm nay ta có thể ngủ tốt.” Darcy gật đầu, nghiêng người thỉnh cầu nói, “Ta có thể nhìn xem phòng ngủ của nàng sao? Có chỗ nào không hài lòng ta lập tức gọi người đổi mới.”

Nếu là trước kia, Mary tuyệt không sẽ cho ngoại nam bước vào khuê phòng mình. Nhưng Darcy không giống, nàng chỉ do dự vài giây liền đáp ứng.

Phòng Mary quả nhiên là sạch sẽ nhất, còn thêm một bàn trang điểm khéo léo, tuy rằng nhan sắc có chút cũ, nhưng kiểu dáng phi thường cổ điển. Trên giường là sa mành màu tím đậm, gió thổi qua liền bay lên, lộ ra sàng đan cùng đệm chăn màu tím đậm bên trong. Một cổ mùi hương lượn lờ trong không khí, gợi lên xa tư. Mặc cho ai cũng không thể tưởng được, gian phòng không chỗ nào không lãng mạn phong tình này trước đây loang lổ u ám như thế nào.

Darcy đứng thẳng ở bên giường trong chốc lát, trong đầu không thể ngăn chặn bộ dáng Maryanne ngủ hiên lên. Hẳn thậm chí suy nghĩ hình thức áo ngủ nàng, có giống sa mành màu tím đậm hay không, cúi đầu cổ áo cùng làn váy vén cao được thêu ren tinh xảo mà hoa lệ. Làn da nàng lộ ra bên ngoài nhất định giống như tuyết, mềm mại giống đóa hoa, bóng loáng giống đồ sứ...

Thân thể hẳn thiêu đốt, đặc biệt là hạ phúc. Hẳn nghiêm khắc báo cho chính mình đừng miên man suy nghĩ nữa, sau đó chặt vật dời tầm mắt, xác định trong phòng không hề có chỗ không thoả đáng liền vội vàng cáo từ.

Mary xem thấy tai hẳn ửng đỏ, chờ hẳn đi xa liền ngồi ở mép giường nhẹ cười rộ lên. Darcy tiên sinh thật sự là rất dễ thẹn thùng, ngay cả đi thăm phòng nữ sĩ đều cảm thấy không được tự nhiên, quả thực cùng người đọc sách cổ hủ Đại Hạ giống nhau.

Mất thấy nhanh đến 4 giờ, Raynolds phu nhân lúc này mới nhớ tới còn muốn chuẩn bị bữa tối. Tại phòng bếp rộng tuếch, ngay cả nửa túi bột mì đều không có.

“Darcy tiên sinh, ta phải đi cửa hàng tạp hoá phụ cận nhìn xem, mua chút nguyên liệu nấu ăn trở về.” Bà cởi tạp dề xuống nói.

“Ta với bà cùng đi thôi, vừa vận quen thuộc hoàn cảnh.” Mary chậm rãi xuống lầu.

“Thỉnh chờ một lát, ta cùng hai người đi. Nơi này cũng không phải là phố Gross, nơi nơi đều là thân sĩ cùng thực nữ có thể diện.” Darcy buông báo chí trong tay, đứng lên thay quần áo.

“Như vậy hai người đi thôi, ta nghĩ đem nhà kho sửa sang lại một chút.” Trong mắt Raynolds phu nhân lướt qua tinh quang, một lần nữa mặc vào tạp dề.

Darcy từ chối cho ý kiến gặt đầu, nội tâm lại tràn đầy thỏa mãn. Thấy Mary mặc ở trang phục ở nhà, hẳn cảm thấy nàng đã là vợ mình.

Hai người thay quần áo bình thường nhất, đi đến cửa hàng tạp hoá phụ cận. Đây là một ngã tư đường chuyên môn bán nguyên liệu nấu ăn, bởi vì tới gần thời gian bữa tối, người lui tới rất nhiều. Mary bảo vệ ví tiền mình, tò mò hết nhìn Đông tới nhìn Tây. Không để nàng bị người chạm vào, cánh tay Darcy hư đờ lấy bả vai của nàng, mang theo nàng xuyên qua trong đám người.

Hơi thở nam tính đặc hơn quanh quần ở chóp mũi, nhiệt độ cơ thể giao hòa nhau, làm cho Mary cảm thấy cực kỳ an tâm. Nàng ngẩng đầu đưa cho Darcy một cái mỉm cười ngọt ngào. Mâu sắc Darcy ám trầm. Từ ngày đó về sau, hẳn không có lúc nào là không nghĩ hôn môi nàng.

Bởi vì là khu dân nghèo, tuy rằng cửa hàng san sát, nhưng chủng loại nguyên liệu nấu ăn không phong phú. Sông Thames thừa thãi man ngư, một túi lưới chính là mấy trăm cân, vớt lên không chút nào cố sức, cũng bởi vậy man ngư phi thường rẻ. Man ngư đông lạnh thành đồ ăn được chào đón nhất Đông khu, cơ hồ trước mỗi cửa hàng đều đặt một thùng gỗ man ngư.

Ở dưới tình huống không có lựa chọn, Mary chỉ vào tủ kính một nhà có vẻ sạch nói, “Chúng ta đi nhà kia nhìn xem đi.”

Darcy ôm bả vai của nàng đi qua, hai người xoay người xem xét man ngư trong thùng.

Thùng bên cạnh thả cái túi lưới nhỏ, Mary cầm lấy nó xem xét, ý đồ đem những con phi nộn có sức sống nhất lấy ra. Một con man ngư dùng sức đả động cái đuôi, nước bắn tung tóe lên mặt nàng, nàng kinh hô một tiếng nhắm hai mắt lại.

Darcy thấp cười rộ lên, lấy ra khăn tay tinh tế chà lau hai má của nàng, lại đem sợi tóc hỗn độn bên má nàng vuốt đến sau tai, động tác cực kỳ ôn nhu. Tại Mary hồng thấu, mở mắt ra cũng không dám nhìn hẳn, ra vẻ bình tĩnh tiếp tục chọn lựa man ngư.

Thanh toán xong, đem túi lưới đưa cho Darcy, Mary đi đến một cửa hàng chuyên môn bán rau dưa.

“Khoai tây đều nảy mầm, chỉ sợ không thể ăn.” Darcy bám vào bên tai nàng thấp giọng nói, hơi thở nam tính dày đặc phun ở bên vành tai nàng.

Mary cảm thấy lỗ tai mình sắp châm lửa, nàng dùng mắt to màu lam ầm ứ trừng mắt nhìn Darcy một cái, hơi chút kéo ra khoảng cách hai người. Nàng có chút hoài nghi hẳn là cố ý!

Darcy mặt không chút thay đổi, nhưng tất cả con ngươi nâu đều là ý cười. Trước kia Mary luôn đội mặt nạ ôn nhu nhàn tĩnh, cùng tất cả mọi người vẫn duy trì khoảng cách không xa không gần. Nhưng hiện tại nàng bắt đầu ở trước mặt mình triển lộ ra cảm xúc chân thực nhất, hoặc kiêu hoặc sán, hoặc hỉ hoặc giận, mỗi một mặt đều làm hẳn mê muội thật sâu. Theo thời gian trôi qua, cảm tình hẳn đối với nàng chẳng những không có tắt, ngược lại càng thêm nóng cháy.

Cường ngạnh hoàn trụ bả vai nàng, Darcy mang theo nàng tiếp tục đi về phía trước. Nhìn vài cửa hàng, hai người rốt cục chọn một nhà trong đó, ngồi xổm xuống thật sự chọn lựa. Khoai tây nảy mầm vẫn rất nhiều như cũ, dưới tình huống như vậy chỉ có thể tận lực chọn lựa, trở về lại đem bộ phận có độc loại bỏ.

“Này nhìn qua không tệ.” Darcy đem một viên khoai tây đưa tới trước mặt Mary, được nàng tán thưởng lộ ra mỉm cười thỏa mãn. Giờ này khắc này hẳn hoàn toàn không giống ngoại giới đồn đãi là thân sĩ mặt lạnh.

“Tốt lắm, đủ ba người chúng ta ăn.” Mary vỗ vỗ bụn bụi trên tay.

Darcy đáp ứng một tiếng, lấy khăn tay ra cẩn thận thay nàng chà lau ngón tay, biểu tình chuyên chú giống như chà lau một kiện tác phẩm nghệ thuật trân quý.

Mary muốn giẫy, nhưng đối diện đôi mắt hẳn thâm thúy nên cái gì đều làm không được.

Kể tiếp không khí có chút trầm mặc, nhưng không thể phủ nhận, khoảng cách giữa bọn họ trong lúc đó càng thêm gần sát, không cần nói chuyện với nhau, chỉ một ánh mắt có thể hiểu được tâm ý lẫn nhau. Bọn họ xuyên qua đám người, từ song vai thành tay trong tay, chờ nguyên liệu nấu ăn rốt cục mua đủ, bỏ đi xấu hổ lúc ban đầu, sau đó một đường không nói chuyện tiêu sái về phòng ở.

Raynolds phu nhân đứng ở trên ban công nhìn ra xa, phát hiện Darcy tiên sinh đi theo phía sau Mary, trong tay mang theo rất nhiều túi lưới. Trên mặt hắn không có một chút thần sắc không kiên nhẫn, ngược lại, vẫn dùng ánh mắt chuyên chú dừng ở bóng dáng Mary, biểu tình trên mặt cực kỳ ôn nhu. Khi phát hiện mặt đường có cái hố, cước bộ hắn sẽ nhanh hơn đi vào bên cạnh nàng, duỗi cánh tay che chở nàng, để ngừa nàng ngã sắp xuống. Hắn không hề là gia chủ Darcy kia nghiêm cẩn bản khắc, trầm mặc ít lời, mà là một gã nam nhân bình thường hăm sâu bề tình.

Hai má Mary hồng hồng, trong mắt trộm lam sắc lóe ra quang mang ngọt ngào. Nàng ra vẻ bình tĩnh, nhưng cước bộ nhẹ nhàng tiết lộ nội tâm nàng khoái hoạt. Thừa dịp Darcy không chú ý, nàng sẽ nhìn lên hắn một cái, cánh môi phần nộn hơi hơi nhếch lên.

“Thật sự là một đôi tiểu tình lữ đáng yêu, xem ra gia tộc Darcy sắp nghênh đón một hồi hôn lễ long trọng.” Raynolds phu nhân cười tủm tỉm lắm bầm lâu bầu, sau đó xoay người xuống lầu nghênh đón chủ nhân trở về.

## 62. Chương 62

Phòng bếp thập phần hẹp hòi đơn sơ, nhưng đồ làm bếp nên có không thiếu. Raynolds phu nhân lấy bột mì, chuẩn bị nướng một lò bánh. Mary đem man ngư xách ra đập choáng tẩy sạch, lột da rút xương.

Chỉ cần một đao liền mở ra bụng man ngư, đem gan bên trong ném xuống, đao tiêm bay múa liền dỡ xuống một bộ xương cá đầy đủ. Đao pháp Mary mây bay nước chảy lưu loát sinh động làm Raynolds phu nhân xem mắt choáng váng.

“Ta phát hiện cô đặc biệt am hiểu rút xương, Mary tiểu thư. Lần trước con gà kia cũng thế.” Raynolds phu nhân chặc chặc cảm thán, “Muốn luyện đao công như vậy khẳng định phi thường không dễ dàng đi?”

“Không có gì, quen tay hay việc mà thôi.” Mary mỉm cười, đem man ngư cắt thành đoạn ngắn, vẩy lên rượu nho cùng hương liệu yếm chế, sau đó xử lý ‘củ hành’. (nguyên văn là cà rốt nhưng ta thấy thái cà rốt không thể làm cay mất được nên đổi thành củ hành)

Hương vị hành rất huân người, nàng vừa đem chúng nó cắt thành đinh vừa rơi lệ, từng giọt nước mắt rơi trên mặt, làm hai gò má nàng thêm trong suốt. Hơn nữa đáng người nàng kiều nhỏ cùng ngũ quan nhu hòa, nhìn qua thật sự là rất chọc người triu mến. Mặc dù biết là bởi vì hành cay, Raynolds phu nhân buông đồng bột trong tay, thân thiết nói, “Vẫn là để cho ta tới đi, Mary tiểu thư. Cô đi phòng khách nghỉ ngơi là tốt rồi.”

“Phát sinh chuyện gì?” Darcy không biết khi nào thì xuất hiện ở cửa phòng bếp, mặt âm trầm hỏi. Mary quay đầu đến nhìn hắn, dưới cằm còn một giọt nước mắt chưa rơi xuống.

Đồng tử Darcy bị này một màn này đau đớn, hắn bước vào, dùng đầu ngón tay ôn nhu vuốt phẳng hai má cùng cằm nàng ẩm ướt, dùng ánh mắt nghiêm khắc nhìn lại Raynolds phu nhân.

Raynolds phu nhân thiếu chút nữa sẽ nhấc tay đầu hàng. Đây vẫn là tiểu chủ nhân lần đầu tiên nhìn bà phát hỏa. Hắn để ý Mary tiểu thư trình độ hoàn toàn vượt quá tưởng tượng của bà.

“Ta không sao, tất cả đều là hành cay chọc họa!” Mary quyết miệng oán giận, một tay giữ chặt ống tay áo của hắn nhẹ nhàng lay động. Nàng không phát hiện ngữ khí mình có bao nhiêu gay gắt, giống như một con mèo nhỏ tìm kiếm chủ nhân an ủi.

Sắc mặt Darcy âm trầm nhanh chóng bị ôn nhu thay thế, lấy ra khăn tay thay nàng lau khô nước mắt, cuộn tay áo lên nói, “Thái hành phải không? Ta đến giúp nàng.”

“Không cần, mời ngài đi ra ngoài.” Mary lấy tay đẩy ngực hắn cường kiện. Tuy rằng Anh quốc không có quy củ ‘Quân tử xa nhà bếp’, nhưng nàng cảm thấy phòng bếp là lãnh địa của nữ nhân, nam nhân không nên đặt chân. Bọn họ chỉ biết vương tay vương chân!

Darcy hoàn toàn không dám phản kháng, giờ hai tay lên liên tục lui về phía sau, vẫn bị nàng đẩy lên cửa phòng bếp mới dừng bước.

“Được rồi, ta lập tức rời đi. Khẩn cầu nàng không cản lại làm cho ta gặp cảnh tượng nàng rơi lệ, sẽ làm nát trái tim ta.” Hắn đề thấp tiếng nói, dùng ngữ khí nghiêm túc nói lên tình cảm nồng cháy, nhìn cô gái hai má đỏ bừng hơi gật đầu mới lưu luyến không rời rời đi. Hắn thích nhìn bộ dáng nàng ngượng ngùng, bất tri bất giác nhưng lại dường thành thói quen đùa nàng.

“Lực lượng tình yêu thật vĩ đại, ta trước kia tuyệt đối không thể tưởng tượng bộ dáng Darcy tiên sinh vén tay áo thái hành! Vì cô, ngài ấy ít nhất lật xem mấy trăm bản tiểu thuyết tình yêu. Nhìn một cái, ngài ấy hiện tại sẽ nói lời ngon tiếng ngọt a!” Raynolds phu nhân trêu tức, để sát vào tai Mary thấp giọng dò hỏi, “Xem tình hình, hai người hẳn là ở thời điểm tình yêu cuồng nhiệt đi? Chuẩn bị khi nào thì kết hôn?” Bà cảm thấy mình rất tất yếu thay chủ nhân tìm hiểu một ít tin tức, đem nó trở thành kim chỉ nam cầu hôn của hắn.

“Chúng tôi không có tình yêu cuồng nhiệt, cầu hôn lại không liên quan đến chuyện này.” Mary xoa xoa hai má sắp bốc cháy lên, chột dạ phủ nhận.

Thấy nàng thật sự thẹn thùng, Raynolds phu nhân không đành lòng lại đùa, cười tiếp nhận đao trong tay nàng, để vào nước lạnh ngâm, sau đó lưu loát đem hành cắt thành đinh. Bà cũng không dám làm cho Mary tiểu thư lại rơi lệ.

Tuy rằng nguyên liệu nấu ăn không phong phú, thậm chí có thể xưng là đơn sơ, nhưng Mary có trù nghệ hóa mục nát thành thần kỳ. Nàng nướng mấy cái bánh mặn, đem tương thịt bò đều đều vẽ loạn ở mặt trên, thêm vài miếng rau xà lách cuộn lại. Man ngư không có làm thành man ngư đông lạnh, mà là dùng mỡ bò tiên tạc, thêm ớt cùng tiêu. Khoai tây đánh thành bột, dùng chén nhỏ định hình, thêm vài cọng mè diệt hương làm đẹp.

Đây là một chút bữa tối sắc hương vị câu toàn, ai có thể nghĩ đến nó chỉ dùng mấy xu nguyên liệu giá rẻ nấu ăn làm được? Raynolds phu nhân khắc sâu nhận thức năng lực làm việc quản gia của chủ mẫu, cho dù là cuộc sống bần cùng, nàng cũng có thể qua có tư có vị. Cùng nàng kết hợp, Darcy tiên sinh nhất định sẽ phi thường hạnh phúc.

Mary ở ban công lầu hai thiết kế bàn ăn, vừa dùng cơm vừa quan sát tình huống trong ngõ nhỏ. Dựa theo ước định, nữ tiếp tân hẳn là mang Ledia lại đây. Tiền của nàng chỉ còn lại có 4 đồng, hoàn toàn không thể trả tiền khách sạn, chỉ có thể đến thuê nhà 1 đồng 1 tháng ở khu dân cư giá rẻ này.

“Ta khẩn cầu nàng thật sự ăn cơm được không? Dĩa ăn của nàng vài lần thiếu chút nữa đâm chính mình.” Darcy không thể nhịn được nữa, rốt cục mở miệng nhắc nhở, cũng đoạt được dao nĩa nguy hiểm trong tay nàng.

“Nàng ăn đi, ta đến giúp nàng xem.” Hắn nâng tay, đem tương ớt dính trên má nàng lau đi, trong giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ. Nàng vừa rồi thiếu chút nữa đem mặt mình chọc thành cái động, bộ dáng mơ hồ kia đáng yêu lại đáng giận.

“Thực xin lỗi.” Mary chớp chớp mắt to, làm cái biểu tình cầu xin tha thứ. Nàng không chút phát hiện, chính mình đã có thói quen cử chỉ vô cùng thân thiết của Darcy.

Darcy bỏ quay đầu, thở dài nói, “Nhanh ăn đi.” Hắn đối với nàng không hề có biện pháp, chỉ cần một ánh mắt, nàng có thể làm tâm hắn lạnh lẽo cứng rắn hòa tan.

Darcy rất nhanh dùng xong bữa tối, đứng ở trên ban công nhìn ra xa. Hơn mười phút sau, hắn ngoắc Mary, “Nàng đến đây, đến xem.”

Mary vội vàng dùng khăn lau miệng, cầm lấy hai cái kính viễn vọng chạy đến ban công, cùng Darcy quan sát. Ledia cùng nữ tiếp tân chậm rãi hành tẩu ở trong ngõ nhỏ bần loạn, biểu tình trên mặt tràn đầy ghét bỏ cùng khảng khái. Nữ tiếp tân đem nàng đưa đến cửa một nhà trệt phi thường rách nát, gõ vang cửa phòng.

Ledia đánh giá hoàn cảnh bốn phía, sắc mặt trở nên càng thêm khó coi. Nàng giữ chặt tay nữ tiếp tân, vội vàng nói chút gì, nữ tiếp tân nửa đáp lời nửa nhún vai, lại chỉ phòng ở càng rách nát hơn.

Ledia không ngừng lắc đầu, bỗng nhiên tay chỉ về phía chỗ ở Mary. Đây là phòng ở tốt nhất toàn bộ Pudding Lane.

E sợ nàng gặp mình, Mary vội vàng buông kính viễn vọng lui về phía sau, vô ý đâm vào trong ngực Darcy rộng lớn. Cánh tay hắn tự nhiên ôm lấy vòng eo nàng tinh tế mềm mại, ở bên tai nàng nói nhỏ, “Đừng lo lắng, khoảng cách xa như vậy, nàng ta không thể thấy rõ mặt của chúng ta.”

Ledia chỉ nhìn thấy hai bóng người một nam một nữ thân mật thiếp hợp cùng một chỗ, hẳn là một đôi vợ chồng. Nàng ta liếc mắt một cái sẽ không lại chú ý, tiếp tục cùng nữ tiếp tân can thiệp. Nữ tiếp tân khoa tay múa chân một vài chỗ, nàng ta cân nhắc một lát, uể oải lắc đầu. Tiền thuê như vậy nàng hoàn toàn không chịu được. Trước kia mua mũ đội đầu hoặc một cái khăn sa cũng không chỉ số lượng này, nhưng mà hiện tại, cho dù là 1 xu đối với nàng mà nói cũng cực kỳ trân quý. Nàng chưa bao giờ biết cuộc sống thế nhưng gian nan như vậy!

Chủ cho thuê nhà rốt cục mở cửa phòng ra, là một cô gái hơn ba mươi, hình dung tiêu tụy. Nàng ta mặc quần áo rách rưới không chịu nổi, trong tay ôm một đứa trẻ khoảng nửa tuổi. Hai má trẻ con đỏ ửng không bình thường, đang vừa kéo vừa khóc nỉ non. Chủ cho thuê nhà không ngừng phát lưng của nó, nhìn qua cũng nhanh khóc.

Phát hiện người đến là nữ tiếp tân, trên mặt nàng ta vàng như nền bài trừ tươi cười, nghiêng người để cho các nàng vào nhà. Cửa sổ rất lớn, không có tiền đặt mua rèm cửa sổ, tình hình phòng trong bị Mary dùng kính viễn vọng nhìn xem nhất thanh nhị sở.

Mary dùng đầu ngón tay kháp cánh tay Darcy, nhỏ giọng nói, “Ngài có thể buông sao, Darcy tiên sinh?”

Darcy lưu luyến không rời buông tay, lui về phía sau hai bước, nghiêm trang xin lỗi, “Thực xin lỗi, ta đã quên.”

Mary mặt đỏ hồng liếc mắt trừng hắn một cái, một lần nữa cầm lấy kính viễn vọng nhìn ra xa. Lúc này nàng đem thân hình mình giấu ở sau rèm cửa sổ sa mỏng.

Ledia xem qua phòng mình, ở dưới ánh mắt nóng bỏng của cô gái nhìn chăm chú miễn cưỡng gật đầu, lấy ra 11 xu đưa cho nàng. Nàng ta khoa tay múa chân làm cái thủ thế thượng đế phù hộ, liên tục hướng cúi đầu với Ledia. Nữ tiếp tân hôn đứa trẻ khóc nỉ non, vẫy tay cáo biệt các nàng.

“Hộ này có gì khác biệt sao?” Darcy buông kính viễn vọng hỏi.

“Có điểm đặc biệt. Nữ nhân kia là Nicolas phu nhân, chồng cô ta Nicolas tiên sinh là một cái con bạc, nửa năm trước hai người có được đứa nhỏ thứ nhất. Nicolas tiên sinh cả ngày trà trộn ở sòng bạc, thắng đi chơi gái, thua liền say khướt về nhà quyền đâm cước đá với vợ, chẳng những không gánh vác trách nhiệm gia đình, còn muốn cướp đoạt tiền sữa bột vợ mỗi ngày vất vả lao động vì con kiếm, cách mỗi vài ngày còn có chủ nợ tìm tới cửa, đem đồ đáng giá gì đó trong nhà cướp đoạt không còn. Đứa nhỏ kia gần nhất luôn luôn sốt nhẹ, Nicolas phu nhân không có tiền cho nó chữa bệnh, chồng lại chẳng quan tâm.” Mary nhíu mày tự thuật, cuối cùng dùng khẩu khí trào phúng nói, “Ledia không phải khóc nháo phải gả cho Wickham sao? Ta khiến cho nó cảm thụ một chút gả cho con bạc là cái dạng cuộc sống gì.”

“Ta nghĩ, giáo huấn này tuyệt đối được khắc sâu.” Darcy từ đáy lòng thương thức trí tuệ Mary.

Mary tà nghệ liếc mắt nhìn hắn một cái, khoe môi phần nộn hơi hơi nhếch lên, bộ dáng giấu giếm đắc ý đáng yêu cực kỳ. Darcy không tự chủ được nhìn nàng vài lần, thẳng đến mặt nàng thiêu hồng mới mặt không chút thay đổi dời tầm mắt.

Hai người lại cầm lấy kính viễn vọng.

Ledia cùng phu nhân chủ cho thuê nhà đang chuẩn bị dùng bữa tối. Bởi vì phòng quá mức hẹp hòi, các nàng đem phòng khách trở thành nhà ăn mà sử dụng, không có bàn ăn chính thức, dùng một cái bàn tròn cũ nát thay thế, mặt trên đặt mấy tờ báo chí ố vàng. Phu nhân chủ cho thuê nhà đang dùng thìa cho con uống sữa, đứa trẻ còn khóc nháo, cắn bản ăn không vào chút nào.

Ledia dùng ánh mắt đồng tình nhìn hai mẹ con, sau đó phát sầu nhìn bàn ăn. Bàn ăn chỉ có một khối bánh cứng rắn, một ít man ngư đông lạnh, một đồng khoai tây nhão. Nàng thử ăn một ngụm man ngư đông lạnh,

biểu tình phi thường cổ quái.

Thấy gương mặt nàng vắn vẹo, Mary thấp cười rộ lên.

Cái gọi là man ngư đông lạnh là đem man ngư cắt thành đoạn trực tiếp ném vào trong nước nấu, nấu chín xong làm lạnh sẽ thành ngư đông lạnh. Đây là một đạo đồ ăn tương đối không có hàm lượng kỹ thuật, trừ bỏ mùi dày đặc, hương vị gì đều không có. Trải qua trù nghệ phi phạm của Mary rửa tội, Ledia nếu còn có thể nuốt trôi loại đồ ăn này liền kỳ quái.

Nàng ngạnh ngạnh cổ, gian nan đem man ngư trong miệng nuốt xuống, cầm lấy sữa trong tay uống một ngụm to, sau đó mạnh mẽ phun ra, phun sạch sẽ.

Phu nhân chủ cho thuê nhà biểu tình phi thường phấn khích, ngay cả đứa trẻ đều đã quên khóc, dùng ánh mắt ngây thơ nhìn nàng.

Mary che miệng, bả vai không ngừng kích thích.

“Nàng làm sao vậy?” Darcy tò mò hỏi.

Mary ngẩng đầu, trên mặt còn lưu lại ý cười, “Nàng uống sữa là sư. Sữa mới phi thường sang quý, Nicolas phu nhân chỉ biết cho con mình uống, con uống không được mới bỏ được cho mình uống.”

Darcy hiểu rõ, cảm thán nói, “Thử nghiệm này cũng thật làm người khó quên, ta hiện tại bắt đầu đồng tình Ledia.”

“Còn có càng khó quên ở phía sau.” Ngữ khí Mary thần nhiên, cầm lấy kính viễn vọng bàng quan nhìn Ledia như thể nào thu thập tàn cục.

## 63. Chương 63

Ledia phá hủy bữa tối của Nicolas phu nhân. Nàng ta vốn bần cùng, vì con chữa bệnh cơ hồ tiêu hết tích tụ trong nhà, thế nào còn tiền lãng phí đồ ăn? Ở dưới ánh mắt kinh ngạc nhìn chăm chú của Ledia, nàng ta đem đồ ăn dính sữa đầy cùng nước bọt một ngụm một ngụm ăn xuống.

Ledia cảm thấy dạ dày bốc lên một trận, nói thành thật có lỗi với Nicolas phu nhân liền tông cửa xông ra. Nàng nôn khan trong chốc lát, suy yếu tựa vào trên vách tường gần người. Nàng chưa bao giờ biết còn có người qua cuộc sống như vậy!

Thấy trong mắt nàng toát ra bi thương, Mary vừa lòng buông kính viễn vọng. Ngày thống khổ vừa mới bắt đầu.

Vì bù lại sai lầm của mình, Ledia chuẩn bị bỏ tiền vì nhà Nicolas cải thiện thức ăn. Nhiệt tình nàng tăng vọt còn chưa tới cửa hàng tạp hoá liền gặp sự thật vô tình đả kích. Nàng bị vài kẻ lang thang phi lễ, nếu không phải tuần cảnh đúng lúc đuổi tới, nàng quả thực không thể tưởng tượng mình sẽ gặp phải tai nạn như thế nào.

“Thối kỹ nữ! Mày chẳng lẽ không muốn tìm khách sao? Đi ra bán không nên làm bộ thuần khiết, sẽ cho người giá cao!” Nhóm kẻ lang thang hỗn hển mắng, dùng lời nói hạ lưu nhất vũ nhục nàng.

Ledia lúc này mới phát hiện, chính mình ham thích ăn mặc tính – cảm, hiện lên ở dưới ánh mắt phóng dăng cùng kỹ nữ dâm tiện không có chút sai biệt. Như vậy nàng làm sao có thể được người khác tôn trọng? Từng ảo tưởng trường hợp bốn năm nam nhân đồng thời vây quanh mình tán tỉnh, kỳ thật chất đúng là xấu xa như vậy! Tư vị kia ghê tởm cực kỳ!

Nàng ôm cổ áo bị xé rách chạy về nhà Nicolas, liên tục mấy ngày không dám ra cửa, tiền giấu dưới váy đã không thấy. Tuy rằng giao 11 xu tiền thuê nhà, nhưng nàng mỗi ngày còn muốn thêm vào phí giao cơm, không có tiền, chẳng lẽ muốn đói chết sao?

Ở nàng thời điểm không biết, Mary vài lần bồi hồi ở cửa, tính buông tha cho kế hoạch của mình. Nhưng cuối cùng nàng vẫn là khế căn môi, hạ ngoan tâm.

Nicolas phu nhân là người tốt, nàng ta cho Ledia an ủi rất lớn, cũng đề nghị làm cho nàng giúp mình làm việc lấy phí tiêu cơm. Nicolas phu nhân dựa vào tẩy sảng đan đem khách sạn chặn cấp một mà sống, một ngày chỉ có thể kiếm 31 xu, nàng ta còn muốn chiếu cố đứa nhỏ, cơ hồ không có thời điểm rảnh rỗi.

Ledia đáp ứng. Nàng thay quần áo Nicolas phu nhân, hình thức bảo thủ, vải dệt thô ráp, mài làn da nàng đỏ lên. Nhưng là nàng rất cuộc không dám thay váy mình xinh đẹp thấp ngực.

Nàng cùng Nicolas phu nhân như hình với bóng, bị phi lễ vũ nhục để lại trong lòng nàng ám ảnh nghiêm trọng, cũng làm cho nàng hiểu được làm một nữ nhân, chỉ có tự trọng mới có thể được người khác tôn trọng.

Nàng phát hiện tẩy sảng đan hoàn toàn không thoải mái giống như trong tưởng tượng, tu bổ mài mài gây móng tay, chảy rất nhiều máu, lòng bàn tay bị nước sông phao thoát một tầng da, cay đau. Thời điểm dùng cơm, nàng ngay cả thìa đều nắm không xong.

Nicolas phu nhân không có cách nào, chỉ phải làm cho nàng lưu lại chiếu khán đứa nhỏ. Nàng thực thích, nàng vui cùng tiểu thiên sứ mềm nhũn ở chung, chính là thời điểm đổi tã cho nó có điểm ghê tởm, nhưng cùng tẩy sảng đan so sánh, cái này tính không là cái gì.

Một ngày giữa trưa, chủ nợ Nicolas tiên sinh tìm tới cửa. Bọn họ hung thần ác sát, hùng hùng hổ hổ, đem nhà Nicolas phu nhân lật lên trời, ngay cả vài món trang sức Ledia mang đi đều bị bọn họ đoạt đi rồi. Nàng lúc này mới xem như chân chính nghèo rớt mồng tơi. Nàng nhanh ôm chặt đứa nhỏ lui ở cửa, dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn bọn họ, đi đứng không tự chủ được run lên. Nàng rất cục biết, nguyên lai Nicolas tiên sinh vẫn chưa từng lộ diện là một con bạc, cùng Wickham là con bạc giống nhau!

Bả đầu nàng chôn ở trong lòng đứa nhỏ khóc rống, đứa nhỏ thấy nàng khóc càng khóc lớn hơn. Xa xa trên ban công, Mary nắm kính viễn vọng tay trắng bạch. Darcy hỏi nàng đã đủ chưa, nàng trầm mặc thật lâu, cuối cùng lắc đầu, thản nhiên nói, “Còn chưa tới thời điểm.”

Tuần cảnh đúng lúc đuổi tới, giải cứu Ledia cùng đứa nhỏ sợ hãi bất an. Từ đó về sau, dáng người nàng đầy đà lấy mất thường có thể thấy được tốc độ gầy yếu xuống, hai má hồng nhuận một ngày so với một ngày càng trắng.

Thời gian nhoáng lên một cái liền trôi qua 9 ngày.

Vì tránh đi Ledia, Darcy không ngại đường xa, từ một đầu ngõ nhỏ khác trở lại phòng ốc thuê ở lâm thời. Một mùi nướng bánh lan tràn ở trong không khí, hần hít một hơi thật sâu, trong mắt tràn đầy ý cười.

Đẩy cửa ra, trong tay Mary bưng một cái khay đang chuẩn bị lên lầu, trong khay có vẻ là bữa tối của bọn họ. Hoàn toàn không cần Raynolds phu nhân hỗ trợ, nàng một mình cũng có thể đem cái nhà này lo liệu gọn gàng ngăn nắp. Đúng vậy, ở trong lòng Darcy, chỗ có Mary nhà hắn.

“Ngài đã về rồi?” Nàng mỉm cười, trong mắt có tinh quang phân tán, chui vào trái tim Darcy.

“Ta đã trở về.” Hắn thấp giọng đáp lại, dùng ngữ khí ôn nhu nhất.

“Nhanh chút đổi thân quần áo, lại đây ăn bữa tối.” Nàng chu miệng ý bảo, sau đó đặng đặng lên lầu.

Darcy đem áo khoác cùng mũ đưa cho Raynolds phu nhân, đi vào phòng ngủ thay đổi một thân trang phục ở nhà.

“Hôm nay tình huống Ledia thế nào?” Hắn kéo ra ghế dựa, thấy khăn ăn Mary không có buộc tốt, đưa tay thay nàng sửa sang lại một chút.

Mary cực kỳ tự nhiên quay đầu đi, tiện động tác của hắn, đem địa phương mình yếu ớt nhất không hề phòng bị triển lộ. Ở thời điểm lơ đãng, Darcy sớm đạt được toàn bộ tin cậy của nàng.

“Nàng hôm nay lại đi khách sạn kia, nghe nữ tiếp tân nói chúng ta lại không có tới tìm nàng liền thất vọng ly khai. Nàng hôm nay thiếu chút nữa đi đến phố Seyd, nhưng nửa đường lại chuyển trở lại.” Mary giúp hai người các đồ một ly rượu nho.

“Oán hận nàng đối với mọi người còn không hoàn toàn biến mất, chờ một chút đi.” Darcy nhấp một ngụm rượu, tầm mắt dính ở cánh môi cô gái bị rượu dịch nhiễm đỏ tươi ướt át.

“Ta cũng vậy cho là như vậy. Bất quá nàng mấy ngày gần nhất không lại hỏi thăm tin tức Wickham, đó là một hiện tượng tốt.” Mary mím môi, ngượng ngùng trừng mắt liếc mắt nhìn hắn một cái.

Darcy lập tức che giấu dự – vọng, chuyên tâm dùng cơm.

Xa xa truyền đến một trận trẻ con khóc nỉ non thê lương, đứa nhỏ bệnh càng ngày càng nghiêm trọng, điều này ảnh hưởng tâm tình Mary. Nàng buông dao nĩa, thấp giọng cảm thán, “Ngài biết không, Đông Phương có câu tục ngữ —— nam sợ đi sai đường, nữ sợ gả sai chồng. Đối với nữ nhân mà nói, hôn nhân là đại sự hạng nhất, hơi có chút vô ý sẽ mất đi hạnh phúc cả đời. Nhìn xem Nicolas phu nhân hôm nay, đây là nguyên nhân ta cực lực ngăn cản Ledia gả cho Wickham.”

Darcy gật đầu tỏ vẻ đồng ý, trầm mặc một lát sau hỏi, “Nàng có nghĩ tới chính mình sẽ gả cho người như thế nào sao?”

“Không có.” Mary rất nhanh trả lời.

“Nàng hiện tại có thể giấu lại.” Darcy thành khẩn đề nghị.

Mary quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, từ từ mở miệng, “Ta nghĩ, hắn không cần tướng mạo anh tuấn, không cần dáng người cao lớn, không cần tài trí hơn người địa vị, không cần tài phú ngạo nhân...”

Theo nàng tự thuật, đôi mắt Darcy sáng ngời dần dần ám chìm xuống. Hắn bỗng nhiên không có thèm ăn, đem bàn ăn đẩy sang một bên, dùng ánh mắt khẩn cầu nhìn nàng.

Mary nhanh liếc mắt nhìn hắn, tiếp tục nói, “Hắn nhất định phải thành thực, ổn trọng, tin cậy, cho dù là trầm mặc ít lời, nghiêm cẩn bản khắc cũng không có vấn đề gì, chỉ cần đối với ta cũng đủ bao dung, cùng ta tâm linh tương thông. Chúng ta là an ủi cùng tình thân trụ cột lẫn nhau, chẳng sợ cuộc sống bình thường nhất cũng có thể qua hạnh phúc mà khoái hoạt.”

Khuôn mặt Darcy anh tuấn sáng lên. Hắn kiềm chế đáy lòng mừng như điên, ho nhẹ một tiếng nói, “Ta cảm thấy, đây là hình dung chân thật nhất cuộc sống trước mắt chúng ta. Điều kiện của nàng ta hoàn toàn có thể đạt tới, thậm chí có siêu hơn.”

“Phải không?” Mary từ chối cho ý kiến, cầm lấy kính viễn vọng, ra vẻ chuyên tâm xem xét tình huống Ledia.

Thấy nàng chính trái tim đều hệ ở trên người em gái, Darcy cảm thấy trước mắt không phải thời cơ cầu hôn tốt. Hắn đành chỉ đề tài, cũng cầm lấy kính viễn vọng nhìn ra xa.

Đứa ngốc, như thế nào không tiếp tục nói tiếp? Thời điểm nên lời ngon tiếng ngọt thế nhưng cảm điếc! Mary cắn môi, thừa dịp Darcy không chú ý hung hăng trừng mắt liếc mắt nhìn hắn một cái. Quả nhiên, lại biến như thế nào, bản chất của hắn vẫn là mặt lạnh thân sĩ khó hiểu phong tình.

Xa xa đầu ngõ, Nicolas tiên sinh chưa bao giờ từng lộ diện thế nhưng đã trở lại, phía sau đi theo một gã phệ trung niên, vẻ mặt dữ tợn. Hắn bang bang phanh đạp cửa phòng, đem Nicolas phu nhân cùng Ledia hoảng sợ, đứa nhỏ vừa yên tĩnh trong chốc lát lại thê lương khóc lên.

“Con đàn bà xấu xí, nhanh chút mở cửa cho lão tử!” Hắn lớn tiếng mắng.

Nicolas phu nhân không dám chậm trễ, vội vàng đem đứa nhỏ nhét vào trong lòng Ledia, chạy đi mở cửa, trên mặt không có kinh hãi, chỉ có sợ hãi cùng bất an. Thấy nam nhân phía sau chồng, nàng mở to hai mắt nhìn, theo bản năng lui ra phía sau hai bước lại bị chồng kéo lấy, đổ lên trước mặt trung niên nam nhân. Trung niên nam nhân nắm cằm dưới nàng, dùng ánh mắt dâm tà đánh giá dung mạo cùng dáng người của nàng, sau đó gật gật đầu với Nicolas tiên sinh.

Nicolas tiên sinh mừng rỡ, xoa nắn lòng bàn tay, vẻ mặt tham lam.

Trung niên nam nhân hiểu ý, đưa cho hắn chút tiền giấy, hắn liên tục cúi đầu, nâng tay mời hắn đi phòng ngủ, cũng đem vợ của mình đau khổ cầu xin cứng rắn đẩy vào, khóa trái cửa phòng.

Ledia sớm rên luyện ra tính cảnh giác phi phạm, ở thời điểm hai người xuất hiện liền ôm đứa nhỏ trốn được ở góc không bắt mắt, sau đó ngồi xổm xuống chuồn êm tới cửa, cách cửa xem xét tình huống bên trong. Phát hiện Nicolas tiên sinh nhưng lại vợ của mình bán đứng cho nam nhân khác, thế giới quan của nàng hoàn toàn sụp đổ.

Nàng từ vách tường ngồi dưới đất, khóe mắt chậm rãi chảy ra nước mắt, biểu tình thống khổ mà chết lặng.

Nicolas tiên sinh thu tốt tiền giấy, đem những chỗ vợ giấu tiền tìm kiếm một lần, lấy ra mấy xu, thế này mới cảm thấy mỹ mãn đi ra ngoài. Tiếng khóc đứa nhỏ hấp dẫn lực chú ý của hắn, hắn lúc này mới phát hiện một cô gái xa lạ nhưng lại ôm con hắn ngồi ở cửa nhà hắn.

Cô gái không tiếng động khóc, khuôn mặt diêm lệ đằng hoàng hiện ra vài phần yếu ớt, làm người muốn hung hăng chà đạp.

Dâm tà trong mắt hắn nổi lên, một tay bắt lấy cô gái đang ngầy người ôm đến, dùng sức kéo cổ áo của nàng. Ledia muốn phản kháng, nhưng bận tâm đứa nhỏ trong lòng, chỉ có thể lớn tiếng kêu cứu.

Loại âm thanh cầu cứu này ở Pudding Lane thật sự là quá bình thường, căn bản không có người để ý tới. Tuần cảnh tan tầm về nhà từ lâu. Ledia phí công giãy dụa, rốt cục cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng chân chính. Chính mình trước kia, chỉ biết mình tán tỉnh trong vũ hội, mình cùng Wickham bỏ trốn, mình chết cũng muốn gả cho một con bạc, mình không chút do dự vứt bỏ người nhà, nay xem ra là cỡ nào ngu xuẩn a! Ngu xuẩn làm cho nàng muốn trở lại, tự tay bóp chết chính mình!

## 64. Chương 64

Ở thời điểm Nicolas vừa đụng tới Ledia, Mary liền ném kính viễn vọng, nhấc lên làn váy phi nhanh xuống lầu. Raynolds phu nhân nghe thấy một trận tiếng bước chân dồn dập, đi đến phòng khách xem xét chỉ nhìn thấy bóng dáng nàng nhanh chóng đi xa.

Darcy mặt âm trầm chạy vào phòng ngủ tìm kiếm súng lục. Đối với hành vi Mary tự thân phạm hiểm cực kỳ căm tức. Nàng hẳn là nhanh chóng học được ý lại chồng mình mới phải! Hắn hung tợn nghĩ đến.

Ledia vô lực giãy dụa, trên mặt tràn đầy nước mắt, cổ áo bị kéo đến dưới bộ ngực, lộ ra hung y mang ren cùng nửa bả vai mượt mà. Ánh mắt Nicolas đều tái rồi, hắn cho tới bây giờ chưa thấy qua mặt hàng tốt như vậy, không để ý con mình khóc nỉ non, mặt chôn ở gáy Ledia lại liềm lại cắn.

Nước bọt dính ngấy cùng đau đớn rất nhỏ, nam nhân không ngừng phun ra mùi rượu cùng miệng thối đậm đặc. Ledia ghê tởm sắp ói ra, đáy lòng tuyệt vọng làm nàng buông tha cho giãy dụa, chờ đợi tai nạn đã sắp đến.

Đầu nam nhân bỗng nhiên ly khai gáy nàng, đánh tới bên cạnh ván cửa, lập tức phát ra một tiếng hét thảm, xụi lơ trên mặt đất. Ledia hoảng sợ trợn to mắt, phát hiện chị mình túm tóc nam nhân, đem đầu hắn lại hướng mặt đất hung hăng va chạm, thanh âm bang bang trầm đục làm người da đầu run lên.

“Ma, Mary?” Nàng nghĩ đến mình xuất hiện ảo giác.

“Không có việc gì, em yêu!” Mary đi lên ôm nàng, thuận tiện giúp nàng sửa sang lại quần áo hỗn độn.

Rơi vào một cái ôm ấp ấm áp mà quen thuộc, Ledia rốt cục biết mình không phải đang nằm mơ. Tất cả ủy khuất cùng sợ hãi giống như hồng thủy vỡ đê thi nhau trút xuống, nàng một tay ôm đứa nhỏ, một tay ôm thắt lưng chị gái, khóc như một đứa nhỏ bất lực. Ở giờ khắc này, nàng cảm thấy an tâm trước nay chưa có.

“Thỉnh không cần lộn xộn, tiên sinh.” Một đạo nam âm trầm thấp cắt đứt Ledia khóc. Hai chị em quay đầu nhìn lại, phát hiện Nicolas nhìn thẳng vào các nàng định tiến hành công kích, lại bị Darcy đứng lúc đuổi tới lấy súng dí vào đầu.

“Mary tiểu thư, ta hiện tại tin tưởng nàng có năng lực tự bảo vệ mình, nhưng là ta thỉnh cầu nàng không cần bởi vậy mà quên hết tất cả được không? Muốn ôm muốn khóc thỉnh lưu đến sau thoát hiểm!” Ngữ khí của hắn cực kỳ âm trầm, thậm chí xưng là hỗn hển.

“Thực xin lỗi, my dear!” Hai tay Mary tạo thành chữ thập, làm cái thủ thế cầu xin tha thứ.

Chỉ một câu ‘my dear’ liền dễ dàng khiến tất lửa giận Darcy tắt lịm. Một chữ vô cùng thân thiết từ miệng Mary nhỏ ra quả thực cực kỳ ngọt ngào, về sau mỗi một cái sáng sớm, khi nàng ở trong lòng hắn tỉnh lại đều kêu gọi hắn như vậy, cũng cho hắn một cái hôn sớm càng thêm ngọt ngào.

Darcy gián đoạn tưởng tượng không hợp lúc của mình, ngoài mạnh trong yếu liếc mắt trừng Mary một cái, đưa súng giao cho nàng, chính mình chạy vào nhà cứu Nicolas phụ nhân.

Mary tiếp nhận súng lục, dùng báng súng hung hăng đánh huyết thái dương Nicolas, sau đó một cước đá vào nguyên nhân tội ác của hắn. Nicolas che hạ bộ, thống khổ quay cuồng trên mặt đất, thê lương gào thán ở quanh quẩn trên không Pudding Lane, thật lâu không tiêu tan.

Ledia nhìn ngây người, sợ hãi cùng tuyệt vọng trong lòng tất cả đều chuyển hoá thành thống khoái cùng sung sướng đối với Mary.

Darcy quay đầu nhìn lại, phát hiện Mary đang ung dung sửa sang lại sợi tóc mình thoáng hỗn loạn, chống lại tầm mắt của hắn, nhấc lên làn váy làm cái lễ nghi cung đình tao nhã, coi như lúc trước làm ra hành động tàn bạo không phải mình.

Đáy mắt Darcy sâu thẳm toát ra một tia bất đắc dĩ cùng sùng nịnh, quay đầu tiếp tục đá cửa.

Raynolds phụ nhân sớm chạy đến Pudding Lane, tìm đến xa phu ngụ ở khách sạn phụ cận hỗ trợ. Khi bọn họ đuổi tới nơi, ác đồ đã bị chế trụ, dùng dây thừng trói cùng một chỗ, chờ sáng mai giao cho tuần cảnh. Nicolas phụ nhân ôm đứa nhỏ vừa rơi lệ vừa hôn. Nàng không phải lần đầu tiên bị trượng phu bán đứng, chưa từng nghĩ tới sẽ có người đến cứu mình.

Nghe nàng kể rõ cuộc sống cực khổ sau khi lập gia đình, Ledia rúc vào trong lòng chị gái, trong lòng lan tràn một mảnh bi thương, cảm giác cánh tay chị gái đem mình ôm càng chặt, nàng lập tức lại yên lặng cảm tạ thượng đế chiếu cố mình. Nàng có người nhà tốt nhất trên thế giới.

“Ledia tiểu thư, chúng tôi rất cực tìm được cô, nhanh theo chúng tôi trở về đi.” Raynolds phụ nhân đem một cái bạc thảm khoát lên đầu vai Ledia, giả bộ kinh hỉ vừa mới tìm được nàng.

“Tốt, tôi nghĩ lập tức về nhà.” Ledia nắm chặt mao thảm, dùng ánh mắt ý lại nhìn về phía Mary, “Mấy ngày nay là Nicolas phụ nhân chiếu cố em, đứa nhỏ còn sinh bệnh...”

“Yên tâm đi, chỉ cần em nguyện ý theo chúng ta trở về, ta ngày mai liền giúp bọn họ thỉnh bác sĩ.” Mary ôn nhu cam đoan.

Nicolas phụ nhân vui mừng quá đỗi, không ngừng cúi đầu tạ ơn bọn họ.

“Có thể đi rồi, xe ngựa ở đầu ngõ.” Ngữ khí Darcy cứng nhắc mở miệng. Hắn từng nghĩ tới mau chóng chấm dứt chuyện Ledia, nhưng trước mắt lại cảm thấy ngực bị đè nén cực kỳ. Điều này ý nghĩa hắn phải cùng Mary tách ra, hoàn toàn không có lý do gì cảm thấy cao hứng.

Xa phu xử lý tốt hai ác đồ, quay lại tới đón chủ nhân. Tất cả những người tham dự sự kiện lần này bao gồm vợ chồng Gardner đều chuẩn bị tốt khẩu cung, làm bộ kinh hỉ như vừa mới tìm được Ledia.

Ledia cảm tạ xa phu an ủi, lên xe nhanh ngồi xuống cạnh Mary, tay còn không an tâm vịn trụ cánh tay nàng. Raynolds phụ nhân dùng cơ ‘Chiếu cố Nicolas phụ nhân’ lưu lại phía sau, bà suốt đêm gọi người đem mọi thứ chuyển đến.

“Em yêu, em gầy.” Mary vuốt ve hai má Ledia tái nhợt, giúp nàng mặc tốt bạc thảm, dùng ngữ khí chân thành nhất nói, “Em đi rồi chị phi thường hối hận, cậu cùng mọi người suốt ngày không ngừng tự trách. Chúng ta đối với em rất tàn nhẫn! Chúng ta vừa tìm em vừa ý đồ liên lạc Wickham, nhưng nghe nói chủ nợ của hắn đuổi tới Luân Đôn, hắn bởi vì sợ hãi đã trốn đi. Chị từng phát thệ, chỉ cần em bình an trở về, chị nguyện ý trả đại giá. Sau khi trở về chúng ta liền trả nợ thay Wickham, cũng đăng báo đem hắn tìm ra, cho hai

người kết hôn. 5000 bảng Anh liền 5000 bảng Anh, không có gì so với hạnh phúc của em càng thêm trọng yếu!”

Nàng hôn cái trán em gái, giống như không có chút nhận thấy được biểu tình đối phương vận vẹo.

Darcy nhìn về phía ngoài cửa sổ, che giấu khoe miệng mình lơ đãng tiết lộ ý cười. Mary thật sự là rất giáo hoạt, lời nói này là một kích hoàn mỹ cuối cùng, làm cho Ledia hoàn toàn nhận thức được chính mình ích kỷ cùng người nhà khoan dung độ lượng. Từ nay về sau, ánh mắt nàng nhìn thế giới vô cùng không giống.

Ledia nhanh khóc, nhưng cũng không phải bởi vì cao hứng! Nàng gắt gao túm trụ tay chị gái cầu xin, “Không, không cần đem em gả cho Wickham! Em tình nguyện cả đời không kết hôn cũng không muốn gả cho một con bạc! Mary, chị nói phải, em cùng với hắn kết hợp nhất định sẽ không hạnh phúc, Nicolas phu nhân hôm nay liền là em ngày mai. Em vì mình ngu xuẩn có thể đem danh dự trả giá, cũng không thể càng tiến thêm một bước chôn vùi chung thân hạnh phúc của mình. Chị hôm nay thay Wickham hoàn lại sạch nợ hắn sẽ cho rằng đó là đương nhiên, thành thói quen chẳng những sẽ không sửa lại còn có thể làm trầm trọng thêm, thẳng đến đem tất cả đều mất hết, thẳng đến đem tình nghĩa của chúng ta đều hao hết! Hắn chính là một cái u ác tính, dính vào về sau liền vĩnh viễn đừng nghĩ thoát khỏi, trừ phi chính hắn cảm thấy chúng ta không có giá trị lợi dụng chủ động rời đi. Cho nên chị xem, em không thể gả cho hắn, sẽ hại em, hại toàn bộ Nhà Bennet!”

Mary quả thực không thể tin được này đoạn câu chữ trật tự rõ ràng, ăn khớp rõ ràng là từ trong miệng Ledia nói ra. Xem ra trong khoảng thời gian này đau khổ làm cho nàng trưởng thành rất nhiều. Trong lòng Mary cảm thấy phi thường an ủi, liền ngay cả Darcy vẫn trầm mặc không nói cũng kinh ngạc liếc mắt nhìn Ledia một cái.

Thấy hai người không nói lời nào, Ledia càng nóng vội, dùng tiếng nói run run nói, “Hắn ngay từ đầu đã không từng yêu em, cho nên sẽ rất nhanh chán ghét em. Khi đồ cưới của em bị hắn tiêu sạch, không chừng hắn cũng sẽ đem em bán đi, giống như Nicolas phu nhân vậy. Em không cần cùng hắn kết hôn, chết cũng không cần!” Nàng sợ run cả người, không thể ngăn chặn khóc rống lên, sợ hãi còn sót lại dưới đáy lòng cùng tuyệt vọng lại thổi quét mà đến.

“Em yêu, đừng khóc, em khóc lòng chị đều phải nát. Không kết hôn sẽ không kết hôn, chỉ cần em cao hứng là tốt rồi.” Mary vừa ôn nhu trấn an vừa nhẹ nhàng vỗ lưng em gái, rốt cục làm cho nàng ngừng khóc.

Darcy không thể không hiện kính ý với trí tuệ Mary, người tốt người xấu tất cả nàng đều làm hết, Ledia còn muốn cảm động đến rơi nước mắt với nàng. Bất quá, Ledia cảm kích không có sai, Mary quả thật đem nàng bên cạnh cũng vực sâu bất hạnh kéo lại, hơn nữa nàng vĩnh viễn sẽ không biết Mary vì nàng trả giá nhiều tâm huyết.

Trong khi Ledia nức nở, xe ngựa đến phố Seyd, vợ chồng Gardner sớm thu được tin tức vẫn đứng ở cửa chờ đợi, thấy Ledia vội vàng chạy lên ôm nàng.

Ledia lại bắt đầu khóc rống, chọc mợ Gardner cũng liên tiếp lau nước mắt.

“Tốt lắm, nhanh đừng khóc, lại đây ăn một chút gì đi. Xem em đều gầy thành cái dạng gì!” Mary bưng tới một bát canh thịt bò nóng hôi hổi, cắt đứt hai nữ nhân nức nở.

“Darcy tiên sinh, ngài cũng lưu lại ăn một chút đi.”

“Tốt.” Darcy gật đầu, trong lòng lại đối với việc nàng xưng hô mới lạ cảm thấy bất mãn. Khi nào thì, hắn mới có thể chân chính trở thành ‘my dear’ của nàng?

Nghe thấy thịt vị hương nồng, bụng Ledia thăm thì cô kêu lên, ngay cả khóc đều đã quên, lấy tốc độ nhanh nhất ngồi vào bàn ăn, dùng ánh mắt yêu thương nhìn Mary. Mary mỉm cười, thay nàng lấy một chén canh thịt bò lớn, lại gấp cho nàng hai cái bánh mềm. Nàng lập tức vội vàng ăn, hoàn toàn đã quên bảo trì lễ nghi dùng cơm.

Mary cho Darcy một cái ánh mắt thật có lỗi.

Darcy khẽ lắc đầu, tỏ vẻ mình có thể lý giải.

Ledia uống lên hai chén canh, ăn ba cái bánh, hai cái thịt hun khói cuộn, một khối thịt hun khói, thế này mới cảm thấy mỹ mãn bụng dao nĩa, dùng khăn lau miệng.

“Chúng ta sáng sớm ngày mai trở về nhà đi, em rất tưởng niệm ba mẹ! Còn có Jane, Eliza, Catherine! Em cảm giác mình giống như cả đời chưa thấy qua bọn họ!” Ledia lời nói lời cất dấu yếu ớt sâu sắc. Nàng hiện tại nhu cầu cấp bách cùng người nhà cùng một chỗ, tu bổ tâm linh đã bị thương nặng.

“Tốt, chúng ta ngày mai đi.” Mary gật đầu.

Mâu sắc Darcy đen tối nhìn nàng một cái.

Dùng xong bữa tối, vợ chồng Gardner thân thiết cảm kích với Darcy giúp đỡ, Ledia cũng không hề bài xích hấn, lúc trước hành vi Wickham hết sức chửi bới hấn ngược lại làm hảo cảm của nàng đối với hấn tăng nhiều. Mặt đối lập của tà ác là chính nghĩa, Wickham là tà ác, vậy Darcy tiên sinh đương nhiên chính là người tốt!

Mary đưa Darcy đến ngoài cửa, hai người vẫn không nói gì. Gần đến giờ lên xe, Darcy bỗng nhiên giữ chặt tay Mary, thấp giọng nói, “Ngày mai không cần đi thuê xe ngựa, xa phu của ta sẽ đến tiếp mọi người, sau khi an toàn đến Lang Vaughn nhất định nhớ rõ đưa cho ta một phong thư bình an. Còn có, mời nàng chờ ta, ‘my dear’, ta sẽ nhanh chóng tìm đến bên cạnh nàng.”

Hấn xoa bóp lòng bàn tay nàng mềm mại, giống như đang ám chỉ cái gì, sau đó mới lưu luyến không rời lên xe ngựa.

Mary đứng ngốc hồi lâu mới hồi phục lại tinh thần, nỉ non nói, “Ai là ‘my dear’ của ngài!”

Đương nhiên, nếu mặt của nàng không cần hồng như vậy, phủ nhận của nàng sẽ càng có sức thuyết phục một ít.

## 65. Chương 65

Ledia hoài tâm tình không yên về tới Lang Vaughn. Không hề ngoài ý muốn, nàng bị cha mẹ nghiêm khắc răn dạy, nhưng thấy bộ dáng nàng yên lặng rơi lệ lại đau lòng không chịu được, lập tức ôm lấy nàng an ủi. Mặc kệ người phạm vào sai lầm lớn bao nhiêu, bọn họ đều có thể tha thứ, cũng không hề khúc mắc tiếp nhận người, đây là ý nghĩa người nhà tồn tại.

Ledia cảm thấy cực kỳ ấm áp, thôn dân chê cười cùng mê mang đối với tương lai dần dần đậm đi. Nàng biến thành cái đuôi của Mary, nàng làm gì nàng liền làm cái đó, nàng đi nơi nào nàng cũng cùng đi nơi đó. Nàng lấy tốc độ nhanh nhất thành thực lên, từ trên người Mary học xong xuống bếp, học xong công việc quản gia, học xong quản lý trang viên. Nàng cảm thấy chính mình đẩy ra một cánh cửa mới, đi vào một thế giới mới, quay đầu lại nhìn, ở sân nhảy chỉ có phi vũ, cuộc sống say mê ở trong lòng nam nhân giống như một khối bánh mồi meo ghê tởm.

Nàng không chút do dự từ bỏ chính mình trước đây, thậm chí bắt đầu cố ý vô tình thay đổi quan niệm của Catherine. Hiện tại, cùng Catherine đứng chung một chỗ, nàng ngược lại giống một cô chị ổn trọng. Bennet tiên sinh đối với biến hóa của con gái cảm thấy cao hứng lại cảm thấy khổ sở, hấn vì tương lai của nàng phát sầu.

“Con tồn một bút tiền, tính ở Luân Đôn thuê một cái mặt tiền cửa hàng bán tranh thuê, về sau kêu Ledia quản lý cho con đi. Con bé hiện tại phi thường có khả năng.” Mary an ủi cha già, cũng làm Ledia tràn ngập hy vọng đối với tương lai.

Nhưng Jane gần nhất lại bắt đầu phát sầu, bởi vì Bentley từ khi Ledia bỏ liền cùng nàng đoạn tuyệt liên hệ. Lúc trước, hấn rõ ràng lộ ra ý đồ hấn sắp cầu hôn nàng.

Vì chiều cố cảm xúc em gái, nàng không hề dám biểu lộ, chỉ có thể ngậm đau buồn.

“Chị làm sao vậy?” Elizabeth phát hiện nàng không thích hợp, thừa dịp không có người tiến đến hỏi.

“Không có gì.” Jane lắc đầu.

“Đừng gặt em, em cũng không phải là đứa trẻ hai ba tuổi. Có phải Bentley tiên sinh xảy ra chuyện gì hay không?” Chỉ có Bentley mới có thể làm cho Jane thất thường, Elizabeth ít dùng tự hỏi đưa ra kết luận.

Mary không hề dự liệu đẩy cửa phòng ra, thản nhiên mở miệng, “Hắn có lùi bước hay không, bởi vì chuyện Ledia?” Nàng so với Elizabeth càng trực tiếp.

Sắc mặt Jane tái nhợt xuống, không cần truy vấn, Mary đã nói trúng sự thật rồi.

Ledia cùng người bỏ trốn lại một mình trở về, mất đi trinh tiết, mất đi danh dự, nhà Bennet trở thành trò cười toàn bộ Lang Vaughn thậm chí Meriton. Cô gái nhà Bennet muốn gả cho người tốt so với trước kia càng khó. Collins thậm chí gửi một phong thư đối với phương thức Bennet tiên sinh giáo dục con gái thêm trào phúng, cảm thấy bọn họ làm cho hắn xấu hổ. Hắn tuyên bố không có cầu hôn Mary là quyết định chính xác nhất hắn bình sinh đã làm. Bennet tiên sinh tức giận đến hai ngày ăn không ngon.

“Được rồi, chị hắn là nên nghĩ như vậy: nếu Bentley bởi vì điểm khó khăn này bỏ chạy, với chị mà nói ngược lại là loại may mắn. Tổng so với hắn cầu hôn trước lại hối hôn, coi như chị không còn mặt mũi, thương tâm muốn chết còn tốt hơn nhiều lắm!” Mary nâng cằm dưới, trong giọng nói tràn đầy trào phúng.

Jane lấy tay che mặt, sau một lúc lâu không thể nhận ra gật gật đầu.

“Thông qua chuyện này, chúng ta ngược lại có thể đem nhân tính nhìn càng thấu triệt. Hắn yếu đuối thiện biến như thế, chị gả cho hắn có cái gì hạnh phúc có thể nói? Đây là khảo nghiệm thượng đế đối với hai người, chiếm được liền quý trọng, mất đi cũng không cần canh cánh trong lòng, hắn là nhìn về phía trước.” Mary cho Jane một cái ôm.

Elizabeth bất đắc dĩ thở dài, vài phút sau giống như nhớ tới cái gì, khẩn trương hỏi, “Em cùng Darcy tiên sinh thế nào? Nghe nói hắn giúp nhà chúng ta chiếu cố rất lớn, hắn đối với em...”

“Hắn nói hắn sẽ nhanh chóng tìm đến Lang Vaughn, làm cho em chờ hắn.” Mary nói đơn giản. Nàng không nghĩ dùng hạnh phúc của mình kích thích Jane, nhưng khóe miệng ngọt ngào mỉm cười vô luận như thế nào cũng vô pháp che giấu. Ở dưới tình huống ác liệt như thế, một người nam nhân còn có thể cố định đứng ở bên cạnh nàng, như vậy nàng còn có lý do gì cự tuyệt?

“Trước tiên chúc mừng em, Mary. Chuyện này đối với nhà Bennet mà nói không thể nghi ngờ là cái tin tức tuyệt hảo. Ngấm lại đi, một vị thân sĩ năm thu vào trên vạn bản Anh nguyện ý cưới con gái nhà Bennet, này cũng đủ làm cho những kẻ vui sướng khi người gặp họa cảm miệng!” Elizabeth khoáy ý nói.

“Em yêu, hai người nhất định sẽ phi thường hạnh phúc.” Jane đã quên bị thương, thật tình chúc phúc em gái mình. Mary dùng sức ôm nàng.

Cùng lúc đó, trên đường từ Luân Đôn đi tới Lang Vaughn, xe ngựa gia tộc Darcy đang chạy rất nhanh.

“Anh thật sự định cầu hôn Mary sao, Darcy? Anh phải biết rằng, thanh danh các cô gái nhà Bennet hoàn toàn hỏng rồi, cưới nàng sẽ chỉ làm gia tộc của anh hổ thẹn!” Bentley tiểu thư dùng ngữ khí chanh chua nói.

“Ta yêu nàng, đương nhiên muốn kết hôn với nàng. Cái gọi là thanh danh chẳng lẽ so với người yêu mình quan trọng hơn sao? Nếu trả lời như vậy, như vậy phân yêu này nhất định không thuần túy. Vì tài phú địa vị mà kết hợp, ta liệu định không nhận được hạnh phúc.” Darcy mặt không chút thay đổi mở miệng, sau khi dứt lời ý vị thâm trường liếc mắt nhìn Bentley một cái.

Bentley hai mắt vô thần nhìn đỉnh xe ngựa người, nghe vậy thân mình cứng ngắc. Hắn gần đây phi thường tiêu tụy, hoàn toàn nhìn không ra sáng sủa hay nói trước kia.

Bentley tiểu thư chợt dạ nhắm miệng lại. Nàng nghe được ra trong lời nói Darcy ẩn hàm thâm ý. Hắn trào phúng nàng, bởi vì nàng yêu hắn quả thật không đủ thuần túy, nàng càng thêm coi trọng là tiền tài cùng địa vị gia tộc Darcy.

Trầm mặc vài phút, nàng không cam lòng mở miệng, “Như vậy, anh có thể xác định Mary tiểu thư yêu anh sao? Theo ta biết, nàng đối với ai cũng không xa không gần, ôn hoà, hơn nữa từng lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt qua anh.”

Darcy không có trả lời, mà là mặt không chút thay đổi nhìn về phía ngoài cửa sổ, tay đặt trên đầu gối không tự chủ được nắm chặt thành quyền.

Bentley tiểu thư đắc ý khoe môi gọi lên.

Netherfield lại được thuê, bất quá khách thuê biến thành Fitz William · Darcy tiên sinh. Hẳn một hơi thanh toán nửa năm tiền thuê, xem ra là tính ở lâu dài. Hẳn cùng Bentley ngoài ý muốn trở về thay thế được sự kiện Ledia bỏ trốn, nhanh chóng trở thành đề tài mới của cư dân Lang Vaughn. Nhóm phu nhân trong nhà có con gái chưa kết hôn nhiệt tình tặng vạt, đều hỏi thăm hẳn khi nào thì cử hành một hồi vũ hội.

Buông hành lý, rửa mặt chải đầu một phen, hẳn lập tức tiến đến bãi phòng nhà Bennet. Chị em Bentley cũng cùng lên xe ngựa, một cái nhìn qua lo lắng, một cái nhìn qua không tình nguyện.

“Nha, trời ạ! Là Darcy tiên sinh! Nhìn thấy ngài thật sự là rất cao hứng!” Mở cửa phòng, Bennet phu nhân phi thường kích động, cho Darcy một cái ôm gắt gao. Vợ chồng Gardner cùng Ledia ở trước mặt bà nói một đồng lớn lời hay về Darcy, ấn tượng hiện tại của bà đối với hẳn thật tốt, hơn nữa sau khi Elizabeth ám chỉ hẳn có thể cầu hôn Mary. Tin tức này hoàn toàn tách ra u ám bao phủ trên không nhà Bennet.

Về phần chị em Bentley đã bị bà phi thường lạnh lùng đối đãi. Xem ra, liền ngay cả vô tâm vô phế, chỉ để ý bảo con gái gả cho con rể rùa vàng là Bennet phu nhân cũng không thể chịu đựng được Bentley thay đổi thất thường. Hẳn luôn muốn tới thì tới muốn đi thì đi, đem Jane coi thành đứa ngốc trêu chọc.

“Mời vào đi, hai vị.” Bà tùy ý gật gật đầu đối với chị em Bentley, nghiêng người làm cho bọn họ vào cửa.

“Buổi chiều tốt lành, các vị tiên sinh nữ sĩ.” Nghe thấy động tĩnh, Mary từ phòng bếp đi ra, tay còn ướt đầm. Nàng tràn ra mỉm cười hoàn mỹ không chút sứt mẻ đối với chị em Bentley, một loại khoảng cách tự nhiên không thể đụng vào vậy mà sinh ra.

Tầm mắt Darcy ngưng tụ ở trên người nàng, màu sắc ám trầm.

“Ngài mang đến lễ vật. Là cái gì?” Thấy hòm trong tay Darcy, Mary kiều môi đi đến bên hẳn, nguyên bản đôi mắt sơ đậm cong thành vầng trăng, bên trong lóe ra thần thái vô cùng thân thiết. Khoảng cách lúc trước biến mất không còn một mảnh.

Đôi mắt Darcy trong nháy mắt toả sáng ra hào quang. Hẳn không tự chủ được lộ ra mỉm cười, đem hòm đưa tới trong tay nàng, “Một lọ Brandy làm ấm, ” dứt lời, hẳn khẽ thấp tiếng nói giao cho, “Khác còn một lọ sâm banh, nàng có thể giấu đi, một mình chậm rãi nhấp nhấp.”

Khoe môi Mary cong lên rất cao, trừng mắt nhìn hẳn.

“Mọi người tới đúng thời điểm, lưu lại cùng chúng ta dùng bữa tối đi. Ngài lần trước không phải nói muốn nhấp nhấp ngụm cốt canh ta đun sao? Hôm nay có.” Nàng dùng tạp dề lau khô tay, tiếp nhận hộp lễ vật cười khanh khách nói.

“Là cái loại canh cần hầm nấu ba ngày ba đêm sao?” Darcy vừa hỏi vừa đi theo nàng vào phòng bếp xem xét. Giữa hai người trong lúc đó quanh quẩn bầu không khí vô cùng thân thiết không chấp nhận được bất luận kẻ nào chen chân, ăn ý giống như vợ chồng già đã kết hôn vài thập niên.

“Thượng đế a, bọn họ nhìn qua thực xứng!” Bennet phu nhân say mê cảm thán.

Bennet tiên sinh hiếm thấy tỏ vẻ đồng ý đối với ngôn luận của bà. Tình yêu của Darcy với Mary rất rõ ràng, chính hẳn không phát hiện, nhưng người bên cạnh xem ra, ánh mắt hẳn thâm tình chân thành, biểu tình ôn nhu trước nay chưa từng có chính là chứng cứ tốt nhất. Không thể không nói, hẳn có thể chọn Mary chứng minh ánh mắt hẳn không giống người thường. Khó trách hẳn giỏi về kinh thương như vậy.

“Mời ngồi đi, Bentley tiên sinh, Bentley tiểu thư. Mọi người gần đây thế nào?” Bennet tiên sinh buông báo chí, cùng hai vị khách nhân còn lại nói chuyện phiếm, thái độ cũng không thể nào thân thiện.

Về mặt Bentley tiểu thư giả cười có lệ, Bentley có chút đứng ngồi không yên. Hắn cách mỗi vài phút liền tìm kiếm thân ảnh Jane chung quanh, nhưng vợ chồng Bennet ai cũng không chuẩn bị quan tâm hắn, càng ở thời điểm hắn muốn hỏi đem đề tài ngăn lại. Thật vất vả hằm đến thời gian muộn cơm, Jane cùng ba em gái mới từ bên ngoài trở về, hai má bị thái dương phơi nắng đỏ bừng, khóe miệng mang theo mỉm cười mê người.

Thấy chị em Bentley, biểu tình bốn chị em đều có chút cứng ngắc, nhất là Jane cùng Ledia nhận hết âm lạnh. Ledia vẫn còn biết bởi vì mình mà làm phiền hà chuyện tình cảm chị gái. Điều này làm cho nàng đối với Bentley oán hận cùng đối với Darcy càng sâu thiết sùng bái. Giống như nam nhân như Darcy tiên sinh vậy mới là chân chính là người chồng tốt! Hắn cùng Mary quả thực là trời đất tạo nên một đôi!

“Buổi chiều tốt lành, hai vị. Đã lâu không thấy.” Bốn chị em đều mở miệng chào hỏi, thái độ ôn hoà, liền ngay cả khoái hoạt trong mắt Jane cũng dập tắt.

Bentley không phải đứa ngốc, hắn có thể cảm giác được nhà Bennet chợt thay đổi thái độ đối với mình. Đón nhận ánh mắt Jane xa lạ mà lạnh nhạt, trong lòng hắn thống khổ cực kỳ. Hắn vì hành vi mình ngu xuẩn trốn tránh cảm thấy hối hận, chỉ có thấy mặt Jane hắn mới biết được, hắn yêu nàng vô luận thế nào cũng sẽ không biến đổi. Hắn vẫn là nguyên ý cưới nàng!

=====

Tác giả nói: nguyên tác Bentley tiên sinh một chút cũng không có do dự liền cầu hôn Jane, cùng ta miêu tả hoàn toàn là thái độ tương phản. Nhưng điều kiện tiên quyết là Ledia thuận lợi gả cho Wickham cũng dưới tình huống bảo vệ thanh danh. Tư nghĩ đến giống như Bentley vậy không quả quyết, cực kỳ coi trọng ánh mắt người bên ngoài, ở thời điểm nhà Bennet thanh danh bại hoại khẳng định sẽ sinh ra do dự.

Mặt khác, nguyên tác Darcy mới là chân chính người thông minh, ánh mắt nhìn phi thường xa. Hắn ở thời điểm tìm được Ledia, chuyện thứ nhất chính là khuyên bảo nàng đừng gả cho Wickham, dưới tình huống Ledia chết sống không đồng ý mới tác hợp bọn họ, cũng thêm một bút tiền cho hai vợ chồng. Kết cục nguyên tác, hai vợ chồng đang lúc không có thu vào, dựa vào hoàn toàn là hai vị anh rể có tiền cung cấp nuôi dưỡng, thường thường đi nhà bọn họ tổng tiền. Ta cảm thấy chuyện này sớm hay muộn sẽ đối với hôn nhân hai cô chị tạo thành ảnh hưởng bất lương. Nếu Austen tiếp tục viết xuống, quyển sách này thực mới có thể từ hài kịch nhẹ biến thành bi kịch gia đình luân lý.

## 66. Chương 66

Jane ngồi xuống cách Bentley một cái sô pha, câu được câu không cùng hắn nói chuyện phiếm, ngưỡng ngừng khoái hoạt của dĩ vãng hoàn toàn không thấy. Bentley cực lực tìm kiếm đề tài nàng cảm thấy hứng thú, sinh động như thật miêu tả mình gần nhất gặp thú sự, ý đồ một lần nữa cho nàng thấy tình yêu của mình, nhưng hiệu quả cũng không rõ rệt.

Không, hoàn toàn tương phản, Jane thấy hắn muôn màu muôn vẻ quá đáng như thế, đáy lòng càng thất vọng trầm trọng.

“Các nữ sĩ, buổi chiều tốt lành.” Darcy rất cực lực luyện không rời rời đi phòng bếp, đi vào phòng khách chào hỏi bốn chị em. Tuy rằng về mặt của hắn vẫn nghiêm túc bản khắc như cũ, nhưng bốn chị em đều nguyên ý cùng hắn nói chuyện phiếm, phát hiện hắn hoàn toàn không hề hứng như bình thường, ngược lại có hỏi tắt đáp, thái độ khiêm tốn, liền đều ngồi vây quanh ở bên cạnh hắn. Nhất là Ledia, ánh mắt sùng bái của nàng giấu đều giấu không được, cơ hồ đã muốn đem hắn cho rằng chuẩn tỹ phu của mình.

Thái độ hoàn toàn tương phản này làm chị em Bentley không chịu nổi. Bọn họ nhanh duy trì không được mỉm cười trên mặt, vẫn là thanh âm Mary tuyên bố ăn cơm giải vây cho bọn họ.

“Uống canh trước.” Mary tự nhiên lựa chọn vị trí bên cạnh Darcy, lấy cho hắn một chén canh. Cùng nhau sinh hoạt chín ngày, hai người sớm dưỡng thành cách sống ăn ý, một ánh mắt một cái mỉm cười có thể lĩnh

hội ý tứ đối phương.

“Phi thường đặc biệt!” Darcy uống một ngụm, đối với vẻ mặt chờ mong của cô gái gật đầu. Cô gái sáng lạn tươi cười đột sáng lên ánh mắt của hắn, ở trước mặt nàng, hắn sẽ luôn toát ra một mặt ôn nhu nhất của mình.

Jane hâm mộ nhìn hai người, càng thêm cảm thấy cảm tình của mình cùng Bentley là không bền chắc, một chút lời đồn đãi cùng chuyện nhảm có thể đem nó phá hủy. Có lẽ, hắn yêu chính là dung mạo xinh đẹp của nàng.

Bennet phu nhân một lần lại một lần kêu Darcy ăn nhiều một chút, liên tiếp hỏi hắn có cần lại thêm một cái bánh nướng hay không. Darcy bị bà khuyên bảo ăn hai cái, biểu đạt tán thưởng thích hợp đối với bữa tối phong phú. Hành động lấy lòng của hắn làm Bennet phu nhân vô cùng vui sướng. Theo bà thấy, Darcy quả thực là con hoàn mỹ nhất rể trên thế giới, trọng yếu hơn là hắn cũng đủ kiên định, sẽ không bởi vì một chút khó khăn liền vứt bỏ con gái mình.

Sau bữa tối, Bennet phu nhân đề nghị mấy người trẻ tuổi đều đi ra ngoài tản bộ, tiêu hóa đồ ăn trong bụng. Ý đồ của bà rất rõ ràng, Bốn chị em đều dùng ánh mắt trêu tức nhìn lại Mary.

“Chúng ta đi thôi, đi dạo ngay tại phụ cận nông trường, bên kia đường nhỏ nở đầy Sắc Vi đại, dễ ngủ lại đẹp mắt.” Hai má Mary đỏ ửng mê người, con người trầm lam sắc ngập nước.

“Được.” Darcy mở ra khuỷu tay mình chờ đợi.

Mary lập tức vịn trụ cánh tay hắn, lôi kéo hắn ra cửa. Nàng nhanh chịu không nổi mấy chị em gái cường thế vậy xem.

Bentley bất an không yên mời Jane, không nghĩ rằng lại chiếm được nàng đồng ý. Hắn lớn tiếng cảm tạ thượng đế ở trong lòng.

Mary cùng Darcy hồi trạng huống cuộc sống của đối phương gần đây, lại hàn huyên tán gẫu việc Ledia thay đổi, sau đó liền vẫn trầm mặc. Darcy có chút suy nghĩ, Mary nhìn như bình tĩnh, tim lại nhảy một chút so với một chút nhanh hơn. Nàng nghĩ đến Darcy hôm nay sẽ cầu hôn mình. Nhưng loại trầm mặc quỷ dị này vẫn kéo dài hơn nửa giờ, mắt thấy sắc trời hoàn toàn hôn ám xuống, lại đi ngay cả đường đều nhìn không thấy, chỉ còn lại ánh sáng nhạt đom đóm ngẫu nhiên bay qua, hai người mới buột lòng phải trở về.

“Nàng/ Ngài...” Hai người đồng thời mở miệng lại cùng nhau bảo trì trầm mặc.

“Ưu tiên nữ sĩ.” Một lát sau tiếng nói Darcy trầm thấp vang lên.

“Ngài không có gì muốn cùng ta nói sao?” Tai Mary hồng thắm.

“Trước đó, nàng chẳng lẽ không có gì nói với ta sao?” Darcy chăm chú nhìn nàng, ngữ khí cực kỳ chân thật.

“Ta nên nói cái gì?” Chẳng lẽ còn muốn ta trả lại cầu hôn ngài? Ánh mắt Mary tĩnh tĩnh tròn trịa.

“Nàng cảm thấy nàng có cái gì cần nói với ta?” Darcy mím môi, đáy mắt giấu giếm một tia chờ mong.

Mary suy nghĩ khổ tưởng, ngay lúc này, cách đó không xa truyền đến thanh âm Jane tức giận, “Chẳng lẽ vì bảo hộ danh dự nhà Bennet, chúng ta sẽ hy sinh hạnh phúc Ledia sao? Anh không phải không biết Wickham là người như thế nào, nếu con bé là em gái anh, anh có thể chịu để cho nó gả cho một tên ác ôn? Anh rất làm cho ta thất vọng rồi, Bentley!”

Vừa dứt lời, Jane ngay lập tức chạy tới chỗ hai người, nháy mắt gấp thoáng qua, Mary thấy khóe mắt nàng lóe ra lệ quang. Ở thời điểm Ledia một mình trở về, các nàng cũng từng trách cứ Mary vì sao không cho nàng cùng Wickham kết hôn, như vậy có thể bảo vệ danh dự nhà Bennet. Nhưng mà nghe xong Ledia tự thuật, bọn họ đối với quyết định của Mary cảm thấy may mắn. Không có gì quan trọng hơn so với người nhà bình an hạnh phúc.

Mà Bentley sau khi tiêu thất một tháng nhưng lại hướng nàng đưa ra đề nghị làm cho Ledia cùng Wickham kết hôn. Tuy rằng hắn nguyên ý xuất ra 2000 bảng Anh làm đồ cưới cho Ledia, nhưng có Darcy đối lập ở phía trước, hành động của hắn thật sự không tính là sáng suốt.

Mary hung hăng trừng mắt liếc nhìn Darcy một cái, vén lên làn váy đuổi theo.

Cô gái yêu giận chó đánh mèo! Darcy vỗ ngực, thấy Bentley đuổi theo, cho hắn một cái ánh mắt đồng tình, “Tôi cảm thấy cậu hẳn là bình tĩnh bình tĩnh, xem xét lại vấn đề của cậu cùng Jane trong lúc này. Cậu xác định mình yêu nàng sao? Nếu đúng vậy, cậu nên đứng ở góc độ của nàng vì nàng lo lắng các vấn đề, mà không phải gần nhìn chăm chăm thanh danh của cậu cùng đồn đãi chuyện nhảm của người bên ngoài lời.”

Dứt lời, hắn đi nhanh ly khai, bóng dáng không rất thẳng tắp giống như trước kia vậy. Không có nghe thấy yêu ngữ khát vọng đã lâu, nói thật, trước mắt hắn phi thường thất vọng.

Mary so với hắn càng thất vọng, hơn nữa thời điểm Bennet phu nhân không ngừng truy vấn Darcy có hay không cầu hôn nàng. Nàng nằm ở trên giường, nghĩ không rõ mình đến tột cùng có cái gì chưa từng nói qua với hắn. Ánh mắt hắn sâu thẳm, tràn đầy kỳ đài cùng khẩn cầu không ngừng xuất hiện ở trong đầu nàng, biến thành nàng cả đêm không ngủ.

Ngày hôm sau, nhà Bennet thu được thư Netherfield đưa tới, mời bọn họ tham gia vũ hội buổi tối. Từ sau khi Ledia trở về, nhà Bennet đã hồi lâu không xuất hiện ở trường hợp xã giao Lang Vaughn, bọn họ không có hứng thú làm cho người ta chê cười. Nhưng vũ hội này là Darcy tổ chức, bọn họ không thể cự tuyệt.

Khi bọn họ xuất hiện ở phủ đệ Netherfield, rất nhiều người bắt đầu khe khẽ nói nhỏ, cũng dùng ánh mắt hèn mọn đánh giá Ledia. Ledia hoảng sợ ôm lấy cánh tay Mary, đem thân hình mình giấu ở sau lưng nàng.

“Buổi tối tốt lành các vị, hy vọng mọi người có một đêm khoái trá.” Darcy tự mình đón nhận đi tới, nhìn về phía Ledia ôn hòa nói, “Quá mức để ý ánh mắt của người khác sẽ khiến mình bị giam cầm ở trong một cái xác trứng nhỏ hẹp, không gian chật chội sớm hay muộn sẽ làm cô không thể hô hấp. Chuyện cô cần nhất làm nhất chính là đánh vỡ tầng xác trứng này, dũng cảm đi ra ngoài hiện tại. Cô là vì chính mình mà sống, không phải vì người khác. Ngẩng lên phía trước nhiều cực khổ như vậy cô đều trải qua, đó không phải chê thì bị cho là cái gì?”

“Nha, anh rể, rất cảm tạ anh! Anh cùng Mary là thủ hộ thiên sứ của em, em hai người!” Ledia dưới sự kích động cho Darcy một cái ôm. Nàng cảm thấy tốt hơn nhiều.

Darcy đối với xưng hô của nàng phi thường mãn ý, ôn hòa gật đầu với nàng, sau đó liếc mắt nhìn Mary một cái thật sâu. Nàng chẳng lẽ sẽ không có thể theo Ledia nói một chút?

Chung quanh âm thanh nghị luận tiêu thất, nếu Darcy tiên sinh minh xác tỏ vẻ hoan nghênh đối với nhà Bennet, bọn họ đương nhiên không thể làm mất hứng. Nhìn một cái hắn hành động ôn hòa có lẽ, đây mới là chân chính là phong phạm thân sĩ. Rất nhiều người bởi vậy mà cảm thấy xấu hổ.

“Mời.” Darcy đi đến trước mặt Mary, mở ra khuỷu tay mình.

Mary cho hắn một cái mỉm cười ngọt ngào, nhẹ nhàng ôm cánh tay của hắn. Chỉ cần có hắn ở đây, nàng liền cảm thấy cực kỳ an tâm, cả đêm rối rắm nôn nóng đều biến mất vô tung.

“Sâm banh đưa cho nàng thế nào?” Hắn bám vào bên tai nàng thấp giọng hỏi, hơi thở nam tính nóng rực xuy phát ở bên lỗ tai trắng ngọc của nàng.

“Còn chưa kịp mở nắp.” Mary tà nghệ liếc hắn một cái, vành tai hồng rực.

Darcy cười nhẹ, ôn nhu nói, “Như vậy để lại đi, chờ về sau chúng ta cùng nhau nhấm nháp.”

Mary từ chối cho ý kiến. Nàng có chút chán ghét Darcy như vậy, vừa nói lời nói ái muội, lại vừa chậm chạp không cầu hôn. Làm nàng không rõ hắn đến tột cùng muốn như thế nào.

Hai người cử chỉ cực kỳ thân mật, chọc mọi người liên tiếp nhìn lại bọn họ. Nhất là thái độ Darcy tiên sinh ôn nhu trước nay chưa có, còn kém ở trên trán mình viết bốn chữ ‘Tình yêu của ta’. Thời điểm một tòa băng sơn bắt đầu hòa tan, hồng thủy trút xuống thường thường làm người không thể chống cự. Ánh mắt Darcy tiên sinh thâm tình chân thành làm rất nhiều cô gái chưa kết hôn đều xấu hổ đỏ mặt.

Kim tiểu thư là số ít vài người bảo trì đồng tình đối với Ledia. Nàng trêu tức nhướng cao lông mi, hướng bạn tốt mình giơ lên chén rượu. Nàng cũng không dám đi qua, tầm mắt Darcy mang theo nồng đậm cảnh cáo.

Cùng dĩ vãng không giống, nhà Bennet bị cố ý vô tình cô lập, nhưng Bennet phu nhân đối với điều này lại một chút cũng không thêm để ý. Bà đem điều này cho rằng mọi người ghen tị với mình, bởi vì bà rất nhanh sẽ có được con rể ưu tú nhất toàn Lang Vaughn.

“Ta thực may mắn nàng không có được hoan nghênh như dĩ vãng, thời gian chúng ta cùng một chỗ hơn rất nhiều. Ta nhớ rõ trước kia nàng luôn bị một đám người vây quanh, mà ta chỉ có thể đứng xa xa nhìn nàng.” Darcy đưa cho Mary một ly rượu, ngữ khí cũng không thể nào khoái trá. Xem ra này đoạn trí nhớ này lưu cho hắn không ít bóng ma.

“Ngài từ khi đó mà bắt đầu...” Mary đỏ mặt, ý thức được mình không thể nói thêm gì nữa.

“Đúng vậy, ngay lúc đó ta thực nôn nóng, bởi vì không thể tiếp cận nàng. Ghét bỏ nàng cũng không phải ý tưởng chân thật của ta, trên thực tế, lòng của ta đang không ngừng khát vọng nàng, mà lý trí lại nói cho ta biết phải buông tha. Ta phạm vào rất nhiều sai lầm ngu xuẩn.” Darcy ý đồ bộc bạch chính mình, sau một lúc cười khổ tiếp tục mở miệng, “Mời nàng theo ta khiêu vũ đi, mãi cho đến vũ hội chấm dứt. Ta thật lâu trước kia đã nghĩ đưa ra thỉnh cầu này.”

Hắn nhìn chằm chằm Mary, tình ý trong mắt đặc hơn giống như một đoàn sợi tơ đem nàng gắt gao cuốn lấy. Nàng cầm tay hắn nhập sân nhảy, kỹ thuật nhảy tao nhã, tươi cười ngọt ngào làm mọi người đều dừng lại động tác, thối lui đến một bên quan vọng.

Thẳng đến vũ hội chấm dứt, hai người đều không có tách ra dù chỉ một giây. Bọn họ hoặc là khiêu vũ, hoặc là phẩm rượu, hoặc là ngồi ở góc tối hẻo lánh khe khẽ nói nhỏ, đem người chung quanh hoàn toàn quên đến sau đầu. May mà có Bentley tiên sinh hỗ trợ để ý, vũ hội mới thuận lợi cử hành xuống.

Nhà Bennet muốn ra một vị Darcy phu nhân, đây là nhận thức chung của nhóm cư dân Lang Vaughn, khinh bỉ đối với Ledia bởi vậy giảm bớt không ít. Có anh rể thực lực hùng hậu như vậy, nàng dù lớn cũng không tất phải phát sầu.

Bennet phu nhân dựa theo theo lệ thường, vui chơi thẳng đến cuối cùng mới rời đi. Hành động của bà chính là hợp ý Darcy. Hắn nắm chặt tay Mary, đem nàng đưa đến cửa lớn, không hề dự triệu hỏi, “Mary, nàng yêu ta sao?” Trong mắt hắn thâm thúy mang theo khát cầu.

Mary hoàn toàn ngây dại, hơn nữa cả ngày nói không nên lời. Nàng đến từ một quốc gia phong bế từ xưa, người nơi đó chưa bao giờ sẽ đem chữ ‘Yêu’ này nói ra miệng, hai người kết hợp hoàn toàn xuất phát từ lợi ích của gia tộc, thẳng đến một khắc nghi thức kết hôn chấm dứt mới có thể thấy rõ diện mạo lẫn nhau. Đối với bọn họ mà nói, tình yêu là cuộc sống xa xỉ, cùng cực cả đời cũng không có cách nào khác được đến. Cũng bởi vậy, nàng ở phương diện cảm tình vẫn duy trì thái độ đậm đặc ‘Hạnh phúc của ta, mệnh của ta’, chưa bao giờ tưởng tượng qua mình sẽ có một ngày nói yêu với người khác.

Nàng yêu Darcy sao? Nàng phát hiện nội tâm mình trả lời là khẳng định, nhưng thấy người nhà chuyển tới ánh mắt tha thiết, rụt rè trong khung khiến nàng xấu hổ nói ra. Nàng vén làn váy phi nhanh lên xe ngựa, ở dưới ánh mắt Darcy đen tối nhìn chằm chú chạy trời chết.

## 67. Chương 67

Trên mã xa nhà Bennet, Bennet phu nhân thở phì phì trừng mắt nhìn con gái mình, thấy nàng không có phản ứng hận không thể lấy ngón tay cào nàng vài cái. Jane cùng Elizabeth cùng hai người một xe nhất tề nhìn về phía ngoài cửa sổ giả ngu.

“Nha, Mary! Nha, thượng đế...” Bà trong chốc lát lay động bả vai Mary, trong chốc lát lại nhìn đỉnh xe khoa tay múa chân làm thủ thế thượng đế phù hộ, nhìn qua sắp phát điên.

“Con chẳng lẽ không yêu Darcy tiên sinh sao? Đừng nói cho mẹ con không tính gả cho hắn, mẹ sẽ té xỉu!” Bà cuối cùng vẫn là thỏa hiệp, lôi kéo tay con gái đáng thương hề hề nói. Cọc hôn sự này đối với nhà Bennet

ý nghĩa quá lớn, nếu Mary cùng Darcy tiên sinh kết hợp, hôn sự bốn con gái còn lại sẽ không cần quan tâm. Ai không nghĩ bám lên anh em đồng hao thực lực hùng hậu như vậy?

“Đương nhiên không!” Mary nhanh phủ nhận, sau đó mặt đỏ hồng nhìn về phía ngoài cửa sổ. Nàng lúc ấy chính là nói không nên lời mà thôi.

“Cám ơn trời đất!” Bennet phu nhân nhẹ nhàng thở ra.

“Mary thân yêu, nếu em yêu Darcy tiên sinh, tốt nhất thành thực nói cho hẳn cảm thụ của em. Phải biết rằng em đã muốn cự tuyệt hẳn một lần, nếu không từ chỗ em được đến một chút đáp lại, không chắc hẳn sẽ lùi bước.” Elizabeth thành khẩn đề nghị.

“Được rồi, lần sau em nhất định nói cho hẳn.” Mary còn thật sự gật đầu, “Nhưng là xin tin tưởng em, nếu hẳn bởi vì không chiếm được câu nói lùi bước trước, hẳn sẽ không là Darcy.”

“Đúng vậy, Darcy tiên sinh ý chí phi thường kiên định, cùng người nào đó yếu đuối vô chủ kiến không giống!” Jane vẫn trầm mặc bỗng nhiên dùng ngữ khí trào phúng nói. Bentley liên tục hai lần mất tích rốt cục làm cho nàng nhận thức được – có lẽ tính cách mình rất mềm mại mới có thể làm hẳn muốn tới thì tới muốn đi thì đi, hoàn toàn không để ý cảm thụ của nàng. Trước mắt nàng cải biến thái độ đối đãi Bentley, cố ý vô tình bắt chước Mary, khi tâm tình tốt cười một cái với hẳn, tâm tình không tốt ngay cả con mắt cũng không cho. Nàng rõ ràng cảm giác được Bentley so với trước kia muốn nhiệt tình hơn vô số lần.

“Nha, đúng vậy, Bentley tiên sinh rất làm cho người ta thất vọng rồi! Hẳn thế nhưng đề nghị đem tiểu bảo bối của ta gả cho Wickham, chẳng lẽ hẳn không biết Wickham hiện tại chật vật giống như con chuột trốn chung quanh sao? Nợ nần mấy ngàn bảng Anh, nghe lên thật sự là dọa chết người, hoàn trả lúc này đây còn có lần sau, lần sau nữa, lần sau nữa nữa... Trời ạ, ta hoài nghi đời này vốn không có thời điểm trả hết, trừ phi hẳn hoàn toàn từ bỏ thói quen đánh bạc! Nhưng theo ta được biết, tất cả giới đồ ma bài bạc không có một người thành công!” Bennet phu nhân vỗ ngực, ngữ khí vừa chuyển, tự đáy lòng tán thưởng nói, “Vẫn là Darcy tiên sinh thấy xa, cực lực ngăn trở cộc hôn sự này.”

Mary không tiếng động cười cười, sau đó nhắm mắt lại chớp mắt. Chỉ là ở trong đầu diễn luyện cảnh tượng nàng liên xấu hổ không chịu được, trong hiện thực nên làm cái gì bây giờ? Trời ạ, thật sự là sầu chết người! Có lẽ mấy ngày nay hẳn là đối với gương luyện tập nhiều hơn một chút.

Có lẽ bị Mary trốn tránh thương tâm, Darcy liên tục ba ngày không có ra cửa. Mary một chút cũng không lo lắng, vừa vặn mượn cơ hội điều chỉnh tâm tính.

Chạng vạng ngày thứ tư, Mary đang ở phòng bếp dùng bột mì, cửa phòng nhà Bennet bị gõ vang, vào là một vị phu nhân ăn mặc phi thường xa hoa, ánh mắt mang theo thần thái kiêu căng. Bà tự giới thiệu là Catherine de Bourgh phu nhân, dĩ Darcy, bởi vậy đã được Bennet phu nhân cực kỳ nhiệt tình tiếp đãi.

Mary nghe thấy tiếng nói chua ngoa cực kỳ đặc sắc của bà, vốn định đi ra ngoài gặp trước tiên, nhưng đoán đến ý đồ bà đến ngược lại không vội, tiếp tục chậm rãi ngào bột mì.

“Đã lâu không thấy de Bourgh phu nhân! Bà gần đây tốt chứ?” Elizabeth lễ phép ân cần thăm hỏi chỉ đổi lấy bà ta lãnh đạm gật đầu.

“Mary tiểu thư ở đâu? Ta phải lập tức cùng nàng nói chuyện.” Bà dùng mệnh lệnh nói.

“Nàng ở phòng bếp chuẩn bị bữa tối, mời ngài chờ.” Elizabeth nhú nhú mày, đối với vị de Bourgh phu nhân cao cao tại thượng này thật sự thích không nổi.

“Nhà các người chẳng lẽ thỉnh không nổi nữ đầu bếp sao?” De Bourgh phu nhân nâng cằm dưới, thần thái kiêu căng mang theo khinh bỉ.

“Nhà chúng ta không thiếu điểm tiền này, nhưng đầu bếp ưu tú nhất toàn Anh quốc liền là Mary của ta, thử nghĩ vị đầu bếp nào dám ở dưới mí mắt con bé ra tay lấy xấu hổ?” Bennet phu nhân đắc ý dào dạt khoe ra. Bà cùng de Bourgh phu nhân có tật xấu giống nhau, đều cho rằng con gái mình là ưu tú nhất thiên hạ. Đây là nữ khổng cùng nữ khổng chung cực quyết đấu.

Biểu tình De Bourgh phu nhân có chút vặn vẹo, Elizabeth không phúc hậu nở nụ cười, đem chiến trường tặng cho mẹ mình.

Bennet phu nhân quả nhiên thực gấp, thấy ánh mắt de Bourgh phu nhân ngừng trú ở trên bức tranh vách tường phòng khách liền kiêu ngạo nói, “A, đây là khi Mary 16 tuổi họa. Con bé bình thường cũng không luyện tập hội họa, nhưng thiên phú mạnh cực kỳ. Mục sư Cisco nói bút pháp của con bé dung hợp ưu điểm chủ nghĩa cổ điển cùng chủ nghĩa lãng mạn, nếu con bé nguyện ý, có thể trở thành một thể hệ danh gia.”

Bà nhún vai, dùng ngữ khí không sao cả tiếp tục nói, “Nhưng là thực đáng tiếc, Mary chỉ không ở chỗ này, hội họa chính là thời gian nhàm chán tiêu khiển mà thôi. A đúng rồi, từng có một vị hàng hải gia nguyện ý họa 800 bảng Anh mua bức họa này, bị Mary cự tuyệt.”

De Bourgh phu nhân không thể không thừa nhận đây là một bộ tác phẩm cực kỳ vĩ đại, vô luận là bút pháp hay là sắc thái, hoặc là ý cảnh, đều kết hợp tương đối hoàn mỹ, bởi vậy có thể thấy được công lực thâm hậu của người hội họa. Bà nhớ tới Collins nói qua Mary không đúng tí nào, nhất thời cảm thấy giận dữ. Bà vốn định lấy khuyết điểm của nàng làm cho nàng tự động rời khỏi, nhưng trước mắt xem ra mình lúc trước bị Collins lường gạt! Chết tiệt, chỉ biết a dua lấy lòng ngu xuẩn! Nếu hắn lúc trước có thể lấy Mary liền không có nhiều phiền toái như vậy!

De Bourgh phu nhân giận chó đánh mèo, hơn nữa lửa giận của bà trong giây lát bị Bennet phu nhân trêu chọc lên rất cao.

Thấy ánh mắt khách nhân từ bức tranh chuyển qua mặt bàn, Bennet phu nhân lại tìm được đề tài mới, “A, ngài cũng thích khối khăn trải bàn này phải không? Đây là Mary tự tay khâu bách điệp mặc hoa đồ, nhìn một cái đóa hoa diễm lệ này cùng con bướm bay múa, có giống như đang sống hay không? Còn có này đó hình dạng đường viền hoa, ta dám cam đoan trước mặt không ai có thể làm ra, chẳng sợ mặc quần áo đi Luân Đôn cũng là lưu hành nhất một thời!”

Bà tận hết sức lực khích lệ con gái mình, cần phải cho dì Darcy tiên sinh biết, cưới con gái của bà, gia tộc Darcy tuyệt không mệt.

Biểu tình De Bourgh phu nhân kiêu căng có chút không nhịn được. Bà không thể lại không thừa nhận, châm tuyền Mary sống động cũng là vĩ đại không gì sánh kịp! Bà buồn bực quay đầu, thấy thụ cầm cùng đàn dương cầm đứng ở một góc phòng khách, trong lòng hiện lên dự cảm bất hảo, đang muốn dời tầm mắt đã muốn quá muộn, Bennet phu nhân lại bắt đầu khoe khoang, “Nghe nói Anna · de Bourgh tiểu thư phi thường am hiểu đàn dương cầm? Vậy thật sự là quá khéo, Mary cũng biết. Chúng ta mỗi lần đi giáo đường cầu nguyện, mục sư Cisco đều nhất định muốn Mary đi đệm nhạc. Ngài còn nói Mary đàn tấu cảm khúc là tiếng nhạc đến từ giới tinh linh, ngài có thể tưởng tượng cái loại cảm giác tuyệt vời này sao?”

De Bourgh phu nhân không thể tưởng tượng, bà đau gan.

Elizabeth xoay mặt, che miệng, xì xì nở nụ cười. Quả nhiên, de Bourgh phu nhân dù vô hạn sùng nịch con gái ở trước mặt mẹ quả thực không đủ nhìn. Huống chi Mary thật là vĩ đại, bà muốn phản bác cũng phản bác không được.

“De Bourgh phu nhân, đã lâu không thấy. Bữa tối chuẩn bị tốt, lưu lại cùng chúng ta dùng một chút đi, cơm xong chúng ta lại ôn chuyện thế nào?” Bỗng nhiên Mary xuất hiện cứu vớt Bourgh phu nhân kẻ cận tan tác de. Bà rụt rè gạt đầu, thật muốn nhìn đầu bếp tuyệt nhất toàn Anh quốc có thể vĩ đại tới trình độ nào.

Trên thực tế, trừ nghệ Mary không có làm cho bà thất vọng. Tuy rằng trong lòng bốc lên lửa giận, nhưng cùng tốc độ ăn của bà một chút cũng không giảm bớt. Bà nhớ tới chủ trì Rossing trang viên, nghĩ đến Mary cùng Collins báỉ phỏng lần đó đối với tay nghề của hần khen ngợi, bà thầm nghĩ lập tức trở về, đối với miệng hần nói bốc nói phét hung hăng tát mấy cái. Mary cùng Elizabeth lúc ấy nhất định đang nhìn mình chê cười đi! Đáng thương mình còn vì thế đắc chí!

Dùng xong bữa tối, sắc mặt của bà chỉ có thể dùng hai chữ ‘Khủng bố’ để hình dung. Bà ngoắc ngoắc ngón tay, ý bảo Mary cùng bà đi về phía sau hoa viên trò chuyện riêng. Mary tao nhã lau miệng, yên lặng theo kịp. Elizabeth sớm phách người đi thông tri Darcy, hần hần là rất nhanh có thể đến.

“Mời cô rời đi Darcy.” Bà đi thẳng vào vấn đề mệnh lệnh nói.

“Dựa vào cái gì?” Mary nâng cằm dưới, tư thái rất cao quý càng ngạo mạn, đem khí thế bức nhân của de Bourgh phu nhân áp chế từng tí không dư thừa.

“Bà hẳn là cũng thấy, ” nàng mỉm cười, tiếp tục tiếp lời, “Ta có trù nghệ ngạo nhân, giỏi về hội họa cùng âm nhạc, tinh thông ba loại ngôn ngữ, cực kỳ am hiểu châm tuyền, biết quản gia biết quản lý tài sản, lễ nghi hoàn mỹ không sót mẻ, bộ dạng cũng coi như thanh tú, tự hỏi không có điểm nào không xứng với Darcy.”

“Đồ cưới gầy còm cùng gia thế bình phàm của cô chính là vấn đề lớn nhất, hưởng chi danh dự nhà các cô đã nghiêm trọng bị hao tổn! Cưới cô quả thực là sỉ nhục gia tộc Darcy!” De Bourgh phu nhân chua ngoa nói.

“Chỉ cần Darcy không ngại, mấy vấn đề ngài nói này đều không là vấn đề.” Mary không sao cả nhún vai.

“Đến tốt cùng như thế nào cô mới nguyện ý rời đi Darcy? 2000 bảng Anh đủ sao?” De Bourgh phu nhân đem chi phiếu sớm chuẩn bị tốt lấy ra.

“Trù nghệ của ta, châm tuyền của ta, thế nào không thể mang đến cho ta tiền lời dày? Chỉ cần ta nguyện ý, một mình ta cũng có thể sống rất khá. Đây không phải vấn đề tiền, mời ngài đem chi phiếu thu hồi đi! Ta nguyện ý gả cho hẳn chỉ là vì ta thương hẳn, không có nguyên nhân khác.” Mary gần từng tiếng thận trọng mở miệng, không có chút chú ý tới góc bỗng nhiên xuất hiện thân ảnh cương trực.

“Cô quả thực gian ngoan mất linh! Được rồi, đây là cô bức của ta. Nếu cô cố ý gả cho Darcy, ta liền tuyên bố cùng hẳn đoạn tuyệt quan hệ, nhìn hẳn là lựa chọn thân nhân làm bạn cùng hẳn lớn lên hay là lựa chọn cô – người nhận thức không đến một năm.” De Bourgh phu nhân hí mắt, cùng đợi biểu tình thất kinh của Mary.

Thân ảnh trong góc tối tăng thêm hô hấp.

Mary lại xì một tiếng bật cười.

“Cô, cô cười cái gì?” De Bourgh phu nhân sắp bị thái độ nàng cứng mềm không ăn làm điên rồi.

“Ta đang cười của ngài phô trương thanh thế, phu nhân.” Mary thẳng thắn, “Ngài tuyệt đối sẽ không cùng Darcy đoạn tuyệt quan hệ, vô luận hẳn cưới ai, trừ bỏ nhận, ngài không có biện pháp khác. Sau khi mất chồng, một người đem con gái thân thể suy yếu nuôi lớn cũng quản lý di sản to lớn khẳng định phi thường không dễ dàng đi, phu nhân? Cùng Darcy đoạn tuyệt quan hệ, ngài cùng Anna tiểu thư còn có ai có thể dựa vào? Chờ ngài rời đi, nàng tùy thời tùy chỗ ở trong hoàn cảnh bị người ăn tươi nuốt sống. Thịnh khoan thứ lời nói ta quá mức trắng trợn, nhưng là ngài biết, ta nói là sự thật. Nếu ngài có thể chúc phúc chúng ta, chúng ta sẽ ghi khắc tình nghĩa của ngài.”

Sắc mặt De Bourgh phu nhân lại đỏ lại bạch, trắng lại hồng, vài phút sau mới suy yếu nói, “Được rồi, ta nhận thua! Ta chúc phúc hai người! Hy vọng hai người ngày sau có thể chiếu cố nhiều hơn Anna của ta. Cô có biết, ta đã muốn già đi.”

“Nhất định, phu nhân.” Mary vén làn váy, tao nhã hành lễ.

“Ta quả thực không thể tin cô nhưng lại sinh ra trong một gia đình tiểu thân hào nông thôn, cô so với mọi quý tộc tiểu thư ta đã thấy càng giống một quý tộc!” Ngực khí De Bourgh phu nhân mềm hoá, đối với Mary cười không nói khe gập đầu, thẳng lưng rời đi.

Mary nhìn theo bóng dáng của bà, thấy Darcy từ góc tối đi ra, nhất tề ngậy ngấn cả người.

“Thực xin lỗi, hài tử của ta. Dì làm việc ngốc. Nhưng là con cũng thấy, ta bị vị hôn thê của con đã bại. Ánh mắt của con trước sau như một tinh chuẩn, nàng sẽ trở thành một chủ mẫu đủ tư cách.” De Bourgh phu nhân áy náy mở miệng, sau đó đem không gian lưu cho một đôi tiểu tình lữ.

“Ngài, ngài đều nghe thấy được?” Mary rối rắm hỏi.

“Đúng vậy, ta chiếm được đáp án chờ đợi hồi lâu, hiện tại thật cao hứng, phi thường cao hứng!” Tiếng nói Darcy dị thường khàn khàn cùng áp lực rất lớn mừng như điên. Hẳn bước nhanh đi đến trước mặt Mary, giữ chặt tay nàng mềm mại nhỏ bé, không hề dự liệu quỹ xuống, dùng ngực khí thành tín nhất chậm rãi nói, “Thỉnh nàng nhìn vào ánh mắt của ta, từ chỗ sâu nhất của nó nàng sẽ nhìn thấy ta có một viên tâm đầy mị lực làm cho ta thân hồn điên đảo. Ngọt ngào của người cùng ôn nhu mê hồn đoạt phách của người vượt qua thân ý chí, làm cho ta hoàn toàn say mê trong đó. Ta run rẩy, thổ dốc, nỉ non, ta hoang mang lo sợ. Từ ngày đó về sau, làn môi của nàng xuyên thấu tâm của ta, xuyên thấu máu sinh ta, nó là độc dược ngọt ngào, là tai nạn không thể tránh né mà lại mê người. Ta phát hiện mình sớm không thể ngăn chặn nổi yêu

nàng, trừ nàng ra, hết thầy chung quanh đều làm người ta chán ghét, mị lực toàn bộ thế giới đều giống như chuyển dời đến trên người của nàng. Ta trừ bỏ có thể chuyên chú nhất cử nhất động của nàng, không thể chuyên chú cho chuyện gì khác. Ta nguyện giống như tối nay hèn mọn lấy thân mình cống hiến sức lực cho nàng, nguyện giống như kỵ sĩ trung thành giúp nàng vượt mọi chông gai. Mời nàng đáp ứng cầu hôn của ta, trở thành tình cảm chân thành duy nhất của ta cuộc đời này!”

Dứt lời, hân hôn mu bàn tay Mary, động tác thật cẩn thận như vậy, giống như nàng là bảo bối trân quý nhất trên thế giới.

Mary cảm giác được tay hân cầm bàn tay mình đầy một tầng mồ hôi, xúc cảm có chút mịn màng. Hân trước mắt phi thường khấn trương, ngay cả tiếng tim đập dồn dập đều giống như gần ở bên tai.

“Ngài đến tốt cùng trích lục mấy bản tiểu thuyết tình yêu mới nghĩ ra đoạn tỏ tình động lòng người này? Đây hoàn toàn không phải phong cách Darcy!” Mary ý đồ nói cái gì đó làm dịu đi không khí. Trời biết, nàng cũng nhanh khấn trương muốn chết.

“Này đó đều là hình dung chân thật lòng ta, thỉnh dừng theo đuổi hỏi chỗ nó đến.” Darcy không được tự nhiên mở miệng, bàn tay âm thầm dùng lực, “Ta đã muốn bị nàng tra tấn đủ lâu, thỉnh cho ta một cái đáp án khẳng định.”

“Hắc, mau trả lời ứng hân đi, bảo bối! Con tưởng cấp chết mẹ sao?” Bennet phu nhân đứng ở ban công lầu hai la lên, bốn cô con gái chen chúc tại bên người bà, nhìn với hai người nhãn mặt.

“Darcy tiên sinh, cầu hôn từ của ngài rất êm tai! Ta đều nhớ kỹ!” Elizabeth giơ giơ lên quyển sổ trong tay.

Darcy biểu tình trấn định, nhưng tai một chút một chút biến hồng. Mary không đành lòng lại ép buộc hân, nhẹ nhàng nhéo nhéo lòng bàn tay của hân, nhẹ nhàng nói, “Được rồi, ta nguyện ý. Không gả cho ngài ta còn có thể gả cho ai đây?”

“Oa!” Ledia hưng phấn kêu lên, đem hoa Sắc Vi sớm chuẩn bị tốt vứt xuống trên người hai người, la lớn, “Chúc hai người hạnh phúc! Nhanh trao đổi một cái hôn môi đi, hai người đã là vị hôn phu hôn thê!”

Darcy nở nụ cười, rất nhanh ở trên cánh môi phần nộn của Mary hôn một chút.

Hai gò má Mary phi hồng, chống lại ánh mắt Darcy thâm tình chân thành, cường chế đáy lòng e lệ, ở trên môi hân nhẹ nhàng hôn.

Chính văn kết thúc

## 68. Chương 68: Phiên Ngoại 1

Darcy xuất thân từ thế gia thương nhân, ở một thể hệ tổ phụ kia, gia tộc của hân liên tích lũy tài phú tương đối kinh người. Nhưng mà, lại nhiều tài phú cũng không đổi được mọi người tôn trọng đối với thương nhân, bọn họ bị cái gọi là xã hội thượng lưu cự ở ngoài cửa.

Đến một thể hệ phụ thân kia, hân rốt cục cưới một vị tiểu thư quý tộc, nhưng mà vẫn như cũ không có được đến giác mộng tước vị. Darcy từ nhỏ chỉ biết, hân muốn hoàn thành tâm nguyện phụ thân chưa hết, tuy rằng hân đối với quý tộc dần dần xuống dốc cười nhạt.

Hân tiếp nhận rồi giáo dục khắc nghiệt nhất, thứ này dưỡng thành lý trí hân cẩn thận, nghiêm túc, tính cách bản khắc. Nói thật, loại tính cách này thực không được người thích, cho nên bằng hữu của hân rất ít. Bất quá, bằng hữu không nên có nhiều, có hai ba người thật tình cũng là đủ rồi.

Trong đó, cùng hân chơi thân nhất là Charles · Bentley. Sáng sửa hiền hoà của hân hoàn toàn bù lại Darcy nghiêm cẩn bản khắc.

Khi Bentley mời hân đi nông thôn du ngoạn một đoạn thời gian, hân không chút do dự đáp ứng. Chính theo như lời Bentley, tạm thời ném xuống công tác nặng nề đối với khỏe mạnh của hân có lợi thật lớn.

Bởi vì Bentley tiểu thư dây dưa không dứt, đi chung đường không tính là khoái trá. Nhưng xuất phát từ tôn trọng với Bentley, Darcy cũng không có toát ra không kiên nhẫn trong lòng.

Ở nông thôn quả nhiên là địa phương im lặng, xe ngựa tiến vào ban ngày cũng không phát hiện một bóng người, lọt vào trong tầm mắt là điền dã mệnh mông vô bờ cùng bầu trời trạm lam mở mang. Cảnh sắc rất đẹp, nhìn xem lâu lại có chút đơn điệu.

Bởi vì Haustein kinh hô, Darcy rất nhanh liền phát hiện cảnh sắc đơn điệu này có một chút màu sắc. Đó là một bóng dáng mảnh khảnh, thông dong tiêu sái ở bên bờ ruộng hẹp hòi.

Mẫu thân từng nói qua với hắn, tiểu thư quý tộc chân chính nhất cử nhất động đều giống như thơ tuyệt đẹp, bởi vì các nàng từ nhỏ liền tiếp nhận huấn luyện lễ nghi nghiêm khắc nhất. Chỉ là luyện tập đi đường sẽ hao phí ba bốn năm thời gian của các nàng, mỗi ngày trên đỉnh đầu là một quyển sách da dê thật dày, bảo trì trầm ổn nhàn tĩnh đồng thời lại muốn phiêu dật linh động.

Trầm ổn cùng linh động, thứ này hoàn toàn là hai cái khái niệm tương phản, Darcy không thể tưởng tượng ai có thể làm được. Ít nhất, trong thời gian hắn sống hai mươi sáu năm, hắn chưa thấy qua.

Nhưng mà, ở hương dã hoang vu không người trong lúc đó, hắn lại gặp bóng dáng như vậy, một người tác động ánh mắt hắn.

Nàng từng bước đặt dấu chân, đi được thực ổn, khoảng cách mỗi một bước đều giống như trải qua đo đạc, sẽ không nhiều cũng sẽ không thiếu. Nàng đạp ở trên mặt cỏ lại giống như bước chậm trên đám mây, chỉ cần gió nhẹ có thể giống như lông chim phiêu lên trời mà đi.

Ở giờ khắc này, nàng thỏa mãn tưởng tượng hắn từng có.

Hắn không thể ngăn chặn đem tầm mắt mình đầu chú ở trên mặt nàng, đó là khuôn mặt cũng không xinh đẹp, lại làm cho người ta cảm thấy dị thường thoải mái. Đầu tiên nhìn thấy bình thản, nhìn lại lần nữa thấy ra hương vị đặc biệt. Hắn nhin không được nhìn nhiều vài lần.

Nàng cảm giác được đánh giá của hắn, không có bị chú ý hư vinh cùng tò mò, nàng hơi hơi nghiêng người, không nói gì biểu đạt mình cự tuyệt cùng hờn giận.

Động tác này đem tao nhã cao quý tự nhiên trên người nàng biểu lộ ra vô cùng nhuần nhuyễn, mà trên thực tế, nàng lại chính là một cô gái bình thường ở nông thôn.

Darcy cảm thấy rất kỳ quái, hắn bắt tri bất giác đem nàng ghi tạc trong lòng.

Cư dân Lang Vaughn phi thường nhiệt tình, người tiến đến báỉ phỏng từ ngày đầu tiên bắt đầu vốn không có ngừng. Chuyện này đối với Darcy không thích giao tế mà nói không thể nghi ngờ là loại tra tấn. Nhưng mà hắn đã sớm học xong đem cảm xúc chân thật của mình giấu ở trong lòng, dùng mặt nạ lạnh lùng đến ngăn cách người bên ngoài xem xét hắn.

Ở tất cả những người báỉ phỏng, Bennet phu nhân để lại cho hắn ấn tượng sâu khắc nhất. Hắn chưa thấy qua người tự đắc giống như bà vậy, chẳng sợ không có người quan tâm, bà cũng có thể thao thao bất tuyệt nói tiếp. Liền ngay cả Bentley tính tình tốt cũng có chút ăn không tiêu việc đối phương hay nói.

Nhưng hắn không thể không thừa nhận, hơn một giờ một mối ứng phó là đáng giá, bởi vì Bennet phu nhân mang đến một phần lễ vật độc đáo. Thứ điểm tâm này bộ dáng quái dị lại hương vị kỳ giai lập tức liền trấn an Darcy hờn giận.

Điểm tâm rất nhanh liền ăn xong rồi, nhìn hòm trống rỗng, hắn cảm thấy dị thường thất vọng, điều này cũng làm cho hắn đối với một cái tên để tâm — Mary. Sau này, hắn lại nhiều lần từ trong miệng người khác nghe nói tên này, đều là một mảnh thừa nhận.

Hắn nguyên vốn tưởng rằng, đối phương nhất định là cô gái chất phác có khả năng, thậm chí mang theo đặc hữu tục tằng con gái nông thôn. Nhưng mà hắn sai lầm rồi, hơn nữa là mười phần sai! Một khắc kia nhìn thấy của nàng, hắn lần đầu tiên cảm giác được duyên phận kỳ diệu.

Nàng chẳng những không tục tằng, ngược lại giống như một bức tranh ôn nhu tinh tế. Nàng chính là cô gái trên điền dã kia! Nhìn thức ăn như tác phẩm nghệ thuật tinh mỹ trên bàn cơm, hắn cảm thấy, đây quả

nhiên là phong cách của nàng.

Bất quá, Darcy lại phát hiện mình sai lầm rồi. Nàng bất động thanh sắc phản kích chị em Bentley vô lễ, thái độ thân thiết hiền hoà làm cho người ta chọn không ra một tia sai lầm. Hẳn ý thức được, nàng cũng không như mặt ngoài nhìn qua vô hại như vậy. Loại cảm giác tương phản này thực kỳ diệu, làm cho hẳn ở mấy ngày kế tiếp đều quên không được khuôn mặt của nàng.

Khi Haustein đề nghị lại đi báỉ phỏng nhà Bennet, trong lòng Darcy nảy lên một tia chờ mong. Nhưng là thật đáng tiếc, nàng thể nhưng không ở, cơ hồ là trong nháy mắt, hẳn nổi lên ý niệm dẹp đường hồi phủ trong đầu.

Sau đó hẳn nghe nói nàng thể nhưng ở mã tràng chiếu cổ con ngựa mẹ sắp sinh nở. Chuồng ngựa không sạch sẽ không chịu nổi cùng cô gái tinh tế ôn nhu, hẳn hoàn toàn không thể đem hai người này liên hệ cùng một chỗ. Hơn nữa, hai vị tiểu thư nhà Bennet đều an toàn đợi ở trong phòng, mặc váy sạch sẽ, ăn điểm tâm mỹ vị hương vị ngọt ngào, trò chuyện không hề ý nghĩa, dựa vào cái gì làm cho nàng đến nhận phân công tác nặng nề này? Bennet tiên sinh lại ở nơi nào?

Một tia bất mãn từ đáy lòng chui ra, hẳn nhin không được chất vấn Bennet phu nhân.

Bennet phu nhân thực mất hứng, lớn tiếng phản bác hẳn. Mã sư ưu tú nhất? Trừ bỏ lễ nghi hoàn mỹ, trình độ hội họa cao siêu cùng trù nghệ làm người ta sợ hãi than, cô gái kia còn có chỗ càng làm cho hẳn kinh dị sao? Lòng hiếu kỳ của hẳn đối với nàng càng ngày càng nặng.

Cửa bị dùng sức đẩy ra, Darcy thốt nhiên chống lại hai mắt Mary trạm lam. Giờ khắc này nàng thập phần chật vật, nhưng trên mặt kiên nghị cùng trấn định suy yếu hết thấy ẩn tượng phản đối, làm cho nàng có vẻ cực kỳ đặc biệt. Thấy khách nhân tới chơi, nàng thể nhưng không có một chút ít xấu hổ, ngược lại thập phần thông dong vẫn an. Nàng như vậy làm cho người ta sinh ra không được nửa điểm cảm xúc khinh thị.

Thấy nàng vội vàng rời đi, Darcy thể nhưng nhin không được muốn đuổi kịp.

Bentley tiểu thư đề nghị đúng ý hẳn.

Mã tràng quả nhiên thực bấn loạn, con ngựa mẹ khi sinh nở tê mình nghe làm cho người ta phiền lòng. Darcy liếc mắt một cái liền thấy đám người vây quanh Mary, nàng thể nhưng tự tay thay con ngựa mẹ đỡ đẻ. Thật sự là cô gái lớn mật.

Một cái sườn mặt không thể thỏa mãn lòng hiếu kỳ Darcy, hẳn ở bên hàng rào đi lại, cuối cùng ở vị trí có thể nhìn thẳng khuôn mặt Mary đứng định.

Máu tươi phun dững bắn tung tóe một thân nàng, chị em Bentley sau lưng phát ra tiếng thét chói tai, Darcy nhin không được nhú mày.

Sau đó, nàng nhanh chóng xử lý tốt miệng vết thương con ngựa mẹ, đứng lên nhìn lại bọn họ, máu tươi lây dính ở trên mặt cùng váy nàng không có tổn thương bên ngoài của nàng, ngược lại khiến nàng có một loại mị lực kinh tâm động phách. Động tác nàng vén lên làn váy thăm hỏi giống một vị công chúa chân chính, tao nhã mà cao quý.

Đón nhận tầm mắt của nàng, Darcy đột nhiên cảm giác một trận khẩn trương, trái tim nhảy lên thoát ly nắm trong tay, hỗn loạn mà hữu lực. Lại nhìn tiếp, khác thường của hẳn sẽ bị người phát hiện, cho nên hẳn nhanh chóng dời đi tầm mắt, động tác này hao phí thật lớn tự chủ của hẳn.

Kế tiếp mấy ngày, hẳn thường thường ở trong mộng thấy khuôn mặt nàng kinh tâm động phách, nàng đứng ở một phiến hoa hải đồ như máu, lộ ra ôn nhu mím cười với hẳn.

Darcy cảm thấy nhất định là trường hợp huyết tinh kia đối với mình tạo thành kích thích, hẳn lại bắt đầu tiếp nhận công vụ, làm cho bận rộn giúp mình thoát khỏi cảnh trong mơ quỷ dị, không rõ.

Lucas tước sĩ muốn tổ chức vũ hội, khi nghe được tin tức này, trong óc Darcy nảy lên một cái ý niệm — lại có thể thấy Mary.

Ở dưới Bentley đề nghị, hẳn chọn lựa một cái khăn quàng tơ lụa sang quý, thứ này sẽ không làm cho hẳn có vẻ thực xuất chúng, vậy có thể hấp dẫn lực chú ý nhất định.

Mary so với trong tưởng tượng của hắn càng được hoan nghênh, bên người tùy thời tùy chỗ đều vây đầy người. Hắn muốn tới gần, lại không thích náo nhiệt, tựa như có người không ngừng ở trong lòng cào, cảm giác này thực làm cho người ta phiền chán. Khi âm nhạc vang lên, hắn rốt cục hạ quyết tâm, thỉnh nàng đi nhảy một điệu, trên đường lại bị Bentley tiểu thư kéo lại.

Hắn cỡ nào muốn bỏ tay nàng ra, nhưng từ nhỏ nhận giáo dục thân sĩ làm cho hắn không thể cự tuyệt một vị nữ sĩ mời. Hắn đi xuống sân nhảy, ánh mắt lại luôn không tự chủ được nhìn lại Mary.

Nhóm nam sĩ trẻ tuổi Lang Vaughn thế nhưng không có đi mời nàng, một người đều không có! Darcy cảm thấy cực kỳ kinh ngạc, nhưng đáy lòng lại kỳ dị nảy lên một cổ cảm giác thoải mái. Tốt lắm, nhảy xong một điệu, hắn liền đi mời nàng.

Một khúc rốt cục chấm dứt, hắn chậm rãi tới gần Mary, ở trong đầu châm chước làm thế nào cùng nàng bắt chuyện, lại làm thế nào lễ phép mời nàng cùng nhảy, nhưng rất nhanh, hắn bắt đầu trách cứ mình vì sao phải lo lắng nhiều như vậy. Mary lại bị một đám người vây quanh, kín không kê hở! Hắn chỉ có thể trở lại góc ban đầu, đứng xa xa nhìn nàng.

Hắn chưa từng cảm thấy một mình đợi có cái gì không tốt, nhưng là lần đầu tiên, hắn cảm giác được khó chịu cùng nôn nóng.

Bentley đi tới, muốn khuyên bảo hắn mời người khác khiêu vũ. Hắn đầu tiên là đề nghị chị gái Mary, Darcy lập tức cự tuyệt. Nếu không vì Mary, hắn thậm chí không nhớ được tên cùng tướng mạo của nàng.

Sau đó Bentley lại chỉ về phía Mary, đề nghị của hắn làm cho tim Darcy đập thành thịch, nhưng không biết xuất phát từ cái dạng tâm lý gì, hắn nghĩ một đằng nói một nẻo lại cự tuyệt. Ở thời điểm Darcy do dự, Bentley tiểu thư dùng ngữ khí châm chọc nói ra Mary cổ quái không cùng người khiêu vũ.

Tâm tình Darcy trong lúc đó bỗng nhiên biến thực sung sướng, chính theo như lời Bentley, tính tình Mary cùng hắn thực tương tự, bọn họ nhất định có rất nhiều đề tài giống nhau.

Không thể phủ nhận, hắn muốn cùng nàng bắt chuyện, muốn xâm nhập hiểu biết nàng, loại khát vọng này không thể kiềm chế. Hắn rốt cục hạ quyết tâm hướng đi đến chỗ nàng, hoài tâm tình chờ mong hỗn loạn cùng một tia khẩn trương cùng nhảy nhót bị hắn cố ý xem nhẹ.

Lúc này hắn thật không ngờ, chờ đợi hắn chính là dữ dội xấu hổ, một hồi hiểu lầm.

## 69. Chương 69: Phiên Ngoại 2

Darcy chậm rãi tới gần Mary, trong lòng đoán nàng có thể cự tuyệt mình hay không. Ánh mắt của nàng cách đám người nhìn qua, sau đó lại nhẹ nhàng băng quơ dời đi, không chút hứa hẹn ngừng trú trên khuôn mặt anh tuấn của hắn cùng tài phú ngạo nhân mà.

Cước bộ Darcy tạm dừng một lát, hắn nhìn ra được, Mary đối với mình một chút cũng không để ý, càng chưa nói tới ưu ái, nàng nhất định sẽ không đồng ý cùng mình khiêu vũ. Chính là đoán vậy, hắn càng thêm muốn cùng nàng kết giao. Đối với nữ nhân khinh thường mình, hắn còn chưa bao giờ gặp qua.

Quả nhiên như Darcy đoán trước, Mary không chút do dự cự tuyệt, đối với đề tài của hắn cũng một chút cũng không có hứng thú, xoay người liền rời khỏi. Darcy muốn giữ lại, cũng không chờ hắn mở miệng, ly rượu của Mary bỗng nhiên hắt ở trên người hắn.

Cách đó không xa chị em Bennet tề mi lộng nhỡ ra hiệu với Mary, mà Mary lập tức lấy ra khăn tay vì hắn chà lau, Darcy lui về phía sau vài bước tránh đi, sau đó hung hăng nhíu mày, trong lòng nảy lên chán ghét cùng thất vọng.

Nữ nhân muốn dựa vào loại này ‘Tiểu ý’ này cùng hắn kết bạn, thậm chí ý đồ câu dẫn hắn thấy được nhiều, không nghĩ tới Mary tiểu thư nhìn như tao nhã rụt rè nhưng lại cũng sẽ đùa bỡn trò xiếc lạt mềm buộc chặt này. Hắn xem như nhìn nhầm.

Hắn tiếp nhận khăn tay nàng, không bao giờ nữa muốn cùng nàng có gì tứ tiếp xúc nữa. Hắn nghĩ đến cảm xúc mình đã muốn đem chán ghét biểu đạt rất rõ ràng, nếu nàng còn có lòng tự trọng, nên rời đi. Nhưng mà chờ hắn lau sạch sẽ, Mary thế nhưng còn chưa đi, một đôi con người trầm lam sắc bình tĩnh nhìn hắn.

Gặp quỷ, một nữ nhân tâm cơ thâm trầm vì sao có một đôi mắt trong suốt thấy đáy như vậy? Hắn đáng tiếc nghĩ đến, sau đó kiểm chế lòng tràn đầy không kiên nhẫn, hỏi nàng còn có chuyện gì.

Hắn nghe thấy được cái gì? Nàng muốn hắn trả lại khăn tay cho nàng, dùng ngữ khí lạnh nhạt. Hắn lúc này mới phát hiện, khăn tay nàng còn ở lại trong lòng bàn tay mình, màu lót thuần trắng, con bướm nằm màu bay múa, giống như chỉ cần nhẹ nhàng run run, con bướm này sẽ bay lên vòng quanh sân nhảy. Hắn không ngừng được sợ hãi than, đây là một kiệt tác phẩm nghệ thuật tinh mỹ dữ dội! Góc khăn tay thêu một chữ M, chữ cái nho nhỏ phi thường linh động, lấy thứ này chứng minh đây là tác phẩm của nàng.

Nếu Mary thật muốn làm cho hắn khắc sâu ấn tượng, nàng nên đem khăn tay này lưu cho hắn làm kỷ niệm. Nhưng mà, thái độ nàng muốn lấy lại nó phi thường kiên quyết. Chồng lại đôi mắt nàng giống như bầu trời an tĩnh du xa, Darcy rốt cục ý thức được, hắn có lẽ hiểu lầm Mary.

Nhìn nàng cầm lại khăn tay quay đầu bước đi, hắn vừa xấu hổ vừa vất hết óc muốn lưu nàng lại. Nàng thật sự rất đặc biệt.

Hắn cùng với nàng nói đến lần trước đưa điểm tâm, cũng hướng nàng muốn thực đơn. Kỳ thật, hắn cũng không phải thật sự muốn, chính là nhất thời tình thế cấp bách tìm không ra đề tài thỏa đáng. Hắn nghĩ đến nàng ít nhất sẽ do dự, nhà ai không có một hai đồ ăn bí chế, nhưng là ra ngoài dự kiến của hắn, nàng rất nhanh đáp ứng.

Hắn lại phát hiện ưu điểm hạng nhất của Mary—khẳng khái.

Sau đó, chuyện tình làm cho lòng tự trọng Darcy gặp đã kích trầm trọng đã xảy ra, Mary thế nhưng hỏi hắn là ai vậy! Gặp mặt qua nhiều lần như vậy, thậm chí cùng ăn bữa tối, nàng thế nhưng không nhớ được hắn là ai! Lúc trước nghĩ lầm nàng câu dẫn mình quả thực chính là chê cười!

Lòng Darcy đang rung động, hắn nghe thấy chính mình nghiêng rằng nghiêng lợi nói ra tên bản thân. Vị tiểu thư lộ ra biểu tình xấu hổ lại xấu hổ. Hắn nên may mắn nàng ít nhất còn nhớ rõ có người tên ‘Fitz William Darcy’ như vậy sao?

Hắn miễn cưỡng duy trì thân sĩ phong độ của mình nhìn theo nàng rời đi, đây là lần đầu tiên bị coi thường như thế, cảm giác cực kỳ khó chịu. Hắn một câu cũng không muốn nói, một điệu nhảy cũng không muốn nhảy, thậm chí nghĩ nhanh rời đi.

Sau khi trở về, hắn trần trọc hơn phân nửa đêm mới ngủ, cho dù ở trong mộng, cô gái đáng giận kia một lần lại một lần hỏi hắn ‘Ngài là ai’.

Hắn hoài tâm tình tối tăm rời giường, không yên lòng nhìn báo chí. Quản gia đưa tới hộp lễ vật rất nhanh liền cải biến tâm tình của hắn. Trên ghi chép rõ ràng là lời nói bình thường nhất, lại kỳ dị đã động tâm của hắn. Nàng đưa tới thực đơn thật dày, lấy thứ này xin lỗi, phân tâm ý này thật sự khó có được, cũng biểu hiện ra quang minh lỗi lạc cùng khẳng khái hào phóng của nàng. Hắn phát hiện mình vô luận thế nào cũng không thể đi chán ghét nàng oán hận nàng!

Bentley cướp đi ghi chép của nàng, hiểu lầm một câu hàm nghĩa cuối cùng. Biết rõ chân tướng, nhưng Darcy lại sinh ra một loại cảm giác lâng lâng vui mừng! Miệng nàng lạnh lợi có thể đem người đẩy xuống vực sâu, cũng có thể đem người nâng lên thiên đường! Hắn thậm chí bắt đầu tưởng tượng tình cảnh khi nàng chậm rãi đi tới bên mình, vén lên làn váy hành lễ thật tuyệt vời.

Ở trong phủ Lucas tức sĩ, nàng quả nhiên thỏa mãn tưởng tượng của hắn, đáng người tao nhã cùng đáng đi thậm chí siêu việt chờ mong của hắn, làm cho hắn nhìn không được muốn hôn tay nàng, đem nàng mang nhập sân nhảy cùng nhảy. Trang dung nàng trắng trong thuần khiết, khéo léo ăn mặc, lời nói khôi hài... Khắp nơi đều đón ý nói đùa thâm mỹ của hắn, làm cho ánh mắt của hắn luôn không tự chủ được theo bên nàng.

Darcy có thể thấy tốt đẹp của nàng, người khác đồng dạng cũng có thể. Điều nói Jane Bennet tiểu thư là cô gái được chào đón nhất Lang Vaughn, Darcy đối với cách nói này cười nhạt! Nàng trừ bỏ mỹ mạo, còn

có thể có chỗ nào hấp dẫn người? Nhìn xem Mary đi, nàng được hoan nghênh cực kỳ! Muốn tới gần nàng, một mình cùng nàng nói chuyện một lát nói thể nhưng so với lên trời còn khó hơn!

Nàng cùng các cô gái tuổi trẻ thảo luận trang điểm, cùng nhóm cô gái đã kết hôn thảo luận quản gia, cùng nhóm thân sĩ trung niên thảo luận quản lý tài sản, liền ngay cả săn thú, đua ngựa loại đề tài tục tĩu này nàng cũng có thể chậm rãi mà nói.

Darcy vừa vì hay nói của nàng ủng hộ, vừa lại vì hay nói của nàng buồn bực. Hắn là cỡ nào muốn tới gần nàng!

Bị Bentley giật giây, hắn rốt cục kiềm chế không được nội tâm khát vọng, đi đến bên nàng trong đám người.

Nàng trước tiên liền phát hiện hắn tới gần, điều này làm cho hắn cảm thấy sung sướng.

Khi nàng bỗng nhiên đặt câu hỏi với hắn, ý đồ làm cho hắn gia nhập trận nói chuyện này, Darcy hoàn toàn không nghĩ làm cho trong mắt nàng trạm lam toát ra thần thái thất vọng.

Hắn lập tức liền nắm trong tay toàn cục, khi Mary chuyển chú nhìn hắn, làm ra biểu tình thật sự nghe, hắn đã nghĩ vẫn nói tiếp, đem hết tất cả học thức, đem một mặt ưu tú nhất của mình triển lộ ở trước mặt nàng.

Loại hành động này là ngây thơ khoe khoang, tiểu nam hài khoe ra, nhưng hắn không thể khống chế.

Nàng nghĩ muốn ly khai, hắn lập tức không có dự vọng nói chuyện, đứng lên giữ lại. Cám ơn trời đất, nhóm thân sĩ chung quanh một đám tránh ra, hắn rốt cục có cơ hội cùng nàng một chỗ, sau đó, chị em Bentley cùng chị em Bennet bỗng nhiên xuất hiện, hắn cơ hồ muốn nguyên rủa!

Bentley tiểu thư lại triển khai châm chọc khiêu khích với nàng, lời nói ẩn hàm vũ nhục làm cho người ta tràn đầy nóng tính.

Darcy biết nguyên nhân nàng ta ghen tị này, nhưng hắn không rên một tiếng, bởi vì hắn biết, Mary có năng lực ứng phó hết thảy. Nàng là cô gái kiêu ngạo cỡ nào, hoàn toàn không cần người khác đồng tình cùng giúp đỡ.

Bất quá nói hai ba câu, nàng liền ngăn chặn miệng Bentley tiểu thư. Thấy mặt Bentley tiểu thư ủy khuất vạn phần, Darcy tuyệt không đồng tình, ngược lại thập phần muốn cười. Nhưng không xong là, Mary rốt cuộc bị nàng chọc giận, ngửa đầu rời đi. Hắn không còn có cơ hội cùng nàng nói chuyện với nhau, nhưng lúc trước khoải trá ở chung đã muốn đủ làm cho hắn trở về chỗ cũ.

Sau vài ngày, hắn vẫn cố ý vô tình chú ý tin tức Mary. Nhưng nàng thật sự bận quá, hoàn toàn không giống như tiểu thư bình thường vậy nhiệt tình yêu thích giao tế. Bất quá một vòng thời gian, hắn thể nhưng cảm thấy có chút nhớ nhung.

Khi Jane Bennet tiểu thư đến bãi phóng, Darcy vừa vặn đi Meriton.

Vị cô nương này phi thường yêu cười, nàng nghìn bài một điệu mỉm cười quá khó đoán, Darcy vẫn nhìn không thấu cảm tình của nàng với Bentley.

Darcy không nghĩ tới nàng sẽ có hành động lỗ mãng như vậy, lấy khỏe mạnh của mình làm tiền đặt cược đến theo đuổi một vị nam sĩ. Điều này chẳng những không làm cho Darcy cảm thấy yên tâm, ngược lại càng lo âu. Hắn e sợ nàng là coi trọng tài phú của Bentley mà không từ thủ đoạn.

Tha thứ hắn ác ý đoán, cô gái như vậy hắn thấy được nhiều lắm, trong đó thậm chí bao gồm rất nhiều quý tộc tiểu thư gia đạo sa sút.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Jane Bennet tiểu thư bệnh thật sự nặng. Khi thư đưa đến nhà Bennet, Darcy đoán sẽ có người tới thăm, thấy Elizabeth Bennet bị quản gia lĩnh vào cửa, hắn cảm thấy phi thường thất vọng. Vì sao không phải Mary?

Sau đó, hắn vì ý nghĩ của mình cảm thấy xấu hổ. Ở thời điểm Jane Bennet tiểu thư bệnh nặng, hắn lo lắng không nên là điều này!

Đến giữa trưa, bệnh tình Jane Bennet tiểu thư tăng thêm, Elizabeth Bennet đưa ra ý mời Mary lại đây, tìm Darcy đập nhanh. Hắn áp chế rung động không hợp này, bảo người hầu đi thỉnh Mary.

Nàng tới rất nhanh, quá nhanh! Giống như một trận gió xoáy xuất hiện ở trên sườn núi! Thấy nàng khổng chế ngựa cao cao nhảy lên, thật mạnh hạ xuống, trái tim Darcy cũng nhảy lên lạc xuống, co rút đau đớn không thôi. Đáng chết, hắn vẫn là xem nhẹ đảm lượng của nàng! Nàng sẽ không có thể giống cô gái bình thường an an phận phận như vậy sao?

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất đi tới cửa nghênh đón, thấy khuôn mặt nàng lo lắng, tất cả quả trách lại bị hắn nuốt trở vào, chỉ không mẫn không nhạt nói vài câu. Sau đó, hắn lại bắt đầu hỏi hặn ngữ khí mình trào phúng, e sợ nàng hiểu lầm dụng ý của hắn tiến tới chán ghét hắn.

May mắn, nàng nghe ra trong lời hắn nói ẩn hàm quan tâm, điều này làm cho hắn cảm thấy vui mừng.

Nàng chính là sờ sờ cái trán Jane Bennet nói nàng có biện pháp, sau đó mượn phòng bếp Netherfield.

Darcy nhìn ra được nàng hành động có chút che che lấp lấp, nhưng hắn vẫn là rời đi.

Mary sẽ có chừng mực, hắn biết người kiêu ngạo giống nàng như vậy là khinh thường nói dối.

Nhưng vì sao phương pháp của nàng kỳ lạ như vậy? Quả nhiên là phong cách Mary sao? Nhìn chất lỏng xanh mượt khả nghi trong tay nàng, Darcy cảm thấy có điểm buồn nôn.

Chị em Bentley kiên quyết không cho phép nàng tiến hành trị liệu cho Jane Bennet. Điều này hiển nhiên thực làm cho nàng căm tức, nàng nhìn chằm chằm về phía Bentley, dùng tánh mạng mình làm tiền đặt cược.

Thái độ của nàng cường thế như vậy, tựa như đã quen ra lệnh, không tha người ngỗ nghịch mình. Darcy không rõ mình vì sao sẽ sinh ra cảm giác như vậy, nhưng là hắn cố không thâm tưởng.

Tuy rằng hắn cũng không mê tín, nhưng hắn vẫn cảm thấy khó chịu như cũ! Nàng thế nào có thể vì người khác dễ dàng áp lên tánh mạng mình? Chẳng sợ người kia là chị gái của nàng cũng không được!

Còn có, chẳng lẽ không có người chú ý nàng bị Bentley nắm hồng cổ tay sao?

Bentley đủ! Cậu có thể buông tay!

## 70. Chương 70: Phiên Ngoại 3

Darcy nhin không được quát lớn Bentley, Mary lập tức cầm thuốc lên lầu.

Uống xong thuốc của nàng, Jane · Bennet tiểu thư bắt đầu chậm rãi chuyển biến tốt. Darcy đã sớm dự liệu được kết quả này, Mary cũng không làm chuyện không có nắm chắc. Hắn kinh ngạc phát hiện, tại thời gian ngắn như vậy, hắn nhưng lại hiểu biết Mary như thế.

Nàng cùng Elizabeth · Bennet thay phiên chiếu cố Jane, Darcy vài lần nghĩ mau chân đến xem, đi tới cửa lại đi vòng vèo. Thường xuyên thăm phòng một vị nữ sĩ như thế, sẽ tạo thành hiểu lầm không cần thiết.

Nghĩ đến Mary gần trong gang tấc, hắn một đêm vô mộng. Ngày hôm sau đứng lên, hắn kinh ngạc phát hiện Mary đã ở tại phòng bếp, đang rửa đầu uống nước chanh.

Hắn xuất kỳ bất ý cùng nàng chào hỏi, thấy biểu tình nàng nhăn mặt vì chưa thiếu chút nữa nhin không được cười ra tiếng. Mary tiểu thư đây là làm gì? Bộ đáng mơ hồ lại muốn làm xấu đáng yêu cực kỳ!

Nàng lập tức tìm trở về bộ dáng tao nhã thường lui tới kia, nhưng ánh mắt khó nén bi thái. Nàng nói cho Darcy, nàng chính là muốn nâng cao tinh thần. Một cỗ tức giận nẩy lên trong lòng Darcy. Nàng thế nhưng một đêm không ngủ? Chẳng lẽ Jane · Bennet chỉ có nàng một mình chiếu cố sao? Elizabeth · Bennet làm gì đây?

Nhưng Darcy không thể chỉ trích, một là không đành lòng, hai là không có tư cách. Nhìn bóng dáng nàng bận rộn, tức giận hắn bốc lên dần dần tiêu tán, bị tình an nhiên thay thế.

Lưu luyến tiêu sái rồi đi, hắn lập tức làm cho quần gia đi chiếu cố Jane · Bennet.

Không khí bữa sáng thực ảm áp, cho dù không nói lời nào, Darcy cũng không cảm thấy nửa điểm không được tự nhiên.

Mary ăn không nhiều lắm, mỗi một tởn hại khẩu vị của nàng thật lớn.

Darcy cảm thấy thực không thoải mái, dùng ngữ khí mạnh mẽ cứng rắn yêu cầu nàng lập tức nghỉ ngơi.

Nàng cảm kích cùng thuận theo lau đi tâm tình hẩn tối tăm.

Qua một giờ, Elizabeth · Bennet rốt cục rời giường, thấy nàng đi lại thoải mái tiêu sái tiến vào đại sảnh, mặt Darcy nhăn nhau. Cùng Mary so sánh với, vị tiểu thư này thật sự là không có trách nhiệm.

May mắn, nàng rất nhanh liền nhận thức được sai lầm của mình, cũng chủ động gánh vác công tác chiếu cố Jane · Bennet, để cho Mary ngủ tốt.

Màn đêm buông xuống, Darcy vừa viết thư vừa suy nghĩ Mary khi nào thì có thể tỉnh, hẩn sớm phân phó quá quản gia, chỉ cần nàng tỉnh lại, liền lập tức đưa nàng đi dùng bữa tối.

Hơn tám giờ, nàng rốt cục đi vào phòng khách, Darcy phát hiện sắc mặt của nàng thực tái nhợt, trạng thái mỗi một chỗ những không có chuyển biến tốt, ngược lại so với buổi sáng càng thêm rõ ràng. Có lẽ nàng càng nên lại nằm trở về!

Darcy yên lặng nghĩ đến.

Mary hiển nhiên không ý thức được trạng huống thân thể của mình. Nàng tìm sô pha cách lò sưởi trong tường gần nhất, lười biếng ngồi xuống, đối diện bàn làm việc Darcy. Darcy chỉ cần vừa ngẩng đầu có thể thấy mặt nàng tái nhợt đến gần như trong suốt. Điều này làm cho hẩn càng thêm lo âu, cách mỗi vài phút liền nhin không được nhìn nàng.

Nàng lui vào trên sô pha, bả vai gầy yếu hơi hơi phát run, hiển nhiên, nàng cảm giác được rét lạnh. Số lần Darcy nhìn nàng càng thêm thường xuyên, trái tim càng ngày càng chặt.

Đáng chết, nàng sẽ không năng động, giúp mình tìm kiện áo choàng hoặc thêm chút củi lửa vào lò sưởi sao? Thật sự là cô gái lười! Chiếu cố người khác tận tâm hết sức như vậy, vì sao sẽ không chiếu cố chính mình?

Darcy thấp rủa một tiếng, đứng lên thêm củi, lại đi vào phòng thay nàng tìm một cái mao thảm thật dày, bảo quản gia pha một hồ trà nóng.

Thấy con người nàng tràn ngập cảm kích, Darcy chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài. Nguyên lai Mary cũng không luôn cường thế, kiên nghị, nàng cũng có thời điểm yếu ớt, cần người chiếu cố. Phát hiện này làm cho tâm của hẩn một mảnh mềm mại.

Thấy cái miệng nhỏ nàng nhất nhất xuýt uống hồng trà, biểu tình hơi hơi hí mắt giống một con mèo nhỏ thoả mãn, Darcy bỗng nhiên không nghĩ rời đi, hẩn ý đồ tìm kiếm một ít đề tài làm cho mình ở lại bên người nàng.

Không nghĩ tới nàng không thích xem tiểu thuyết lại yêu xem một ít sách tham khảo buồn tẻ vô vị, Darcy có chút kinh ngạc lại có chút muốn cười. Hẩn lại phát hiện một điểm chung cùng Mary. Ở phương diện nào đó, bọn họ thực phù hợp.

Nhưng thực đáng tiếc, đề tài này không thể lại tiếp tục đi xuống, Mary minh xác biểu đạt ra ý nguyện muốn một mình trong chốn lạt.

Darcy lễ phép tiêu sái rời đi, hẩn cũng hiểu được Mary cần sung túc nghỉ ngơi.

Bentley tiểu thư theo bọn họ hồ động trông được thấy nguy cơ, nàng ý đồ hấp dẫn lực chú ý Darcy, Elizabeth · Bennet bị liên lụy ngược lại hướng Mary tìm kiếm giúp đỡ.

Darcy cảm thấy, Elizabeth · Bennet tiểu thư nhu cầu cấp bách học được kỹ năng hạ gục nhất, thì phải là ‘Săn sóc’. Chẳng lẽ nàng nhìn không ra Mary mỗi một sao? Mary ở trong tay nàng giãy dụa bộ dáng đáng thương cực kỳ, Darcy vừa cảm thấy đau lòng, vừa cảm thấy buồn cười. Khi hẩn đang chuẩn bị mở miệng giải cứu Mary, Bentley tiểu thư thay nàng giải vây.

Darcy yên lòng, tiếp tục viết thư.

Bentley tiểu thư cảm nghệ không tẻ, nhạc nhẹ cũng thực an thần, Darcy phát hiện Mary bị dẫn vào mộng đẹp, mao thâm trên mình chảy xuống đất. Như vậy ngủ tiếp, nàng sớm muộn gì sẽ cảm mạo, là nên đánh thức nàng hay là nên làm cho nàng tiếp tục ngủ.

Darcy do dự tiêu sái đi qua, thấy sợi tóc nàng mềm mại cùng vành tai trắng nõn hơi hơi lộ ra, hấn thề nhưng muốn vươn tay đi vuốt ve. Khắc chế xúc động quý dị này, hấn quyết định làm cho nàng tiếp tục ngủ, bởi vì hấn lưu luyến an ninh nàng gây cho hấn. Hấn xoay người, thay nàng nhặt lên mao thâm, nhẹ nhàng đặt trên người nàng.

Elizabeth · Bennet thật sự là vị tiểu thư lỗ mãng, nàng vội vàng chạy tới, thanh âm nói chuyện thập phần vang dội. Không thể tránh khỏi, Mary bị đánh thức.

Darcy cảm thấy thực tức giận, nhưng mà, chống lại Mary mắt to đầy sương mù mênh mông màu lam, hấn cái gì đều không thể tự hỏi. Giờ khắc này nàng giống như trong quỳnh hoa bóng đêm nở rộ, mãnh liệt dụ hoặc hấn đi hôn môi. Nếu không phải tiếng đàn Bentley tiểu thư đột nhiên biến điệu, hấn thực sẽ làm như vậy.

Khi lý trí hấn một lần nữa nắm thân thể trong tay, hấn chặt vật thoát đi, trong lòng một lần lại một lần chất vấn chính mình: Darcy, mày đến tột cùng mê cái gì?!

Tiêu phí thời gian một đêm, hấn rốt cục điều chỉnh tốt tâm tình.

Mary vẫn như cũ so với hấn dậy sớm hơn, ôn nhu nói cho hấn bữa sáng rất nhanh làm xong, làm cho hấn trước xem báo chí trong chốc lát. Đoạn đối thoại này thập phần tự nhiên, Darcy rốt cuộc cố không hơn rồi rầm trong lòng, theo đuổi chính mình sa vào ôn nhu của nàng.

Bennet phu nhân đến đánh vỡ yên tĩnh sáng sớm, bà trước sau như một huyền não, lời nói ở trên bàn cơm đầy đủ bại lộ kiến thức nông cạn của bà.

Một nhà Bentley nhịn không được cười rộ lên, bị Mary phản kích. Nhìn bạn tốt xấu hổ quẩn sắc mặt, Darcy may mắn mình bảo trì phong độ thân sĩ, nếu không, hấn cũng muốn lọt vào Mary trả thù. Thật sự là cô gái bá đạo, khó có thể tưởng tượng Bennet phu nhân sẽ bồi dưỡng ra con gái vĩ đại như vậy.

Tâm tình Darcy sung sướng không thể bảo trì. Khi hấn nghe thấy Mary phải đi, một loại thân thiết mất mát tập kích trong lòng, hấn cực lực khống chế biểu tình trên mặt, không cho mọi người xem ra khác thường của hấn. Hấn nghĩ mình có lẽ nên điếm cái gì, nhưng hấn cũng là khách nhân, giữ lại không nên từ hấn mà nói.

May mắn, Elizabeth · Bennet cầu xin nàng lưu lại, lần đầu tiên Darcy cảm thấy, vị tiểu thư này cũng có chỗ đáng yêu.

Tiến bước Bennet phu nhân, Darcy âm thầm nhẹ nhàng thở ra. Hấn bắt đầu chà lau súng săn của mình, vì vậy sẵn kế tiếp làm chuẩn bị. Hấn phát hiện động tác của mình hấp dẫn Mary, nàng bắt đầu liên tiếp nhìn về phía hấn, trong mắt tràn đầy tò mò.

Darcy cảm thấy mình bị nhìn chăm chú nửa khuôn mặt có dấu hiệu nóng lên.

Nàng đi tới, ý đồ cùng hấn nói chuyện, đây vẫn là lần đầu tiên nàng chủ động. Trong lòng Darcy tràn ngập sung sướng. Hấn không chút suy nghĩ liền đem súng săn đưa qua.

Súng ống cùng cô gái, phối hợp quý dị này hấp dẫn tâm mắt của hấn thật sâu. Hấn phát hiện trên người Mary có loại mị lực kỳ diệu, có thể đem mạnh mẽ cùng ôn nhu hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ, giống như viên đạn đánh trúng tâm của hấn.

Cho dù là ở vậy sẵn, hấn cũng khó quên thân ảnh của nàng. Thấy thỏ hoang, hấn đã nghĩ đến miêu tả của nàng, lập tức đánh ngựa đuổi theo. Hấn cứ chỉ xúc động đối lấy Haustein oán giận không dứt, nhưng là hấn cũng không hối hận.

Đối với suốt một bàn món ngon mỹ vị, được đến nàng một câu ‘Thích’, hấn cảm thấy hết thảy đều đáng giá. Hấn phát hiện, mình vui vẻ với việc đi thỏa mãn yêu cầu của nàng.

Sau bữa tối, Jane · Bennet cũng đi tới nhà ăn. Nàng đã muốn bình phục, sắc mặt nhìn qua thực hồng nhuận.

Haustein đề nghị đánh bài, Elizabeth · Bennet mời Mary đến chơi. Nàng cự tuyệt.

Darcy thực ngoài ý muốn, hẳn nghĩ đến Mary cái gì đều biết.

Elizabeth · Bennet đề nghị để cho hắn dạy nàng, hắn lập tức đáp ứng. Hẳn nghĩ, kia quá trình nhất định rất thú vị.

Mary dùng hai tay trao bài, cho dù còn kém chút làm cho mấy con bài rơi xuống. Nàng hoang mang rối loạn, một bộ dáng không biết làm sao.

Nguyên lai nàng thật sự sẽ không biết chơi, biểu tình quyết miệng, nhin mi thật đáng yêu. Darcy cực lực khắc chế ý cười khoe miệng, không dấu vết tới gần nàng. Hắn bị nhiệt độ cơ thể nàng cùng hương khí thanh u mê hoặc.

Nàng thực quật cường, cho dù là thua cũng không muốn nghe hắn. Darcy không có cảm giác được nửa điểm tức giận, Mary như vậy mới là Mary chân chính.

Tâm ghen tị của Bentley tiểu thư lại phát tác, sau đó không biết đối thoại là thế nào bắt đầu lại thế nào chấm dứt, Elizabeth · Bennet bỗng nhiên hỏi hắn có động tâm vì Mary hay không.

Động tâm? Đương nhiên là có, hơn nữa không chỉ một lần. Ở giờ khắc này, Darcy mới đột nhiên hiểu được, tâm tình mình lên xuống liên tục, lo được lo mất gọi là tâm động.

Hắn lại chật vật thoát đi. Phân tâm động này ngọt ngào lại nguy hiểm, sẽ đem kế hoạch của hắn toàn bộ quấy rầy. Hẳn nguyên vốn định cùng em họ của mình kết hợp, hoặc là tìm một vị quý tộc tiểu thư xuống dốc kết hôn, dùng tiền tài mua một cái danh hiệu quý tộc. Hẳn không có tư cách khinh thường Mary xuất thân, nhưng cưới nàng đối với hắn không có một chút ưu việt, ngược lại sẽ đưa tới phiền toái vô cùng vô tận.

Hắn biết, hắn phải làm cái gì đến ngăn cản chính mình đình trệ.

Cả đêm, hắn đều dùng để áp chế cảm tình của mình đối với Mary. Bọn họ chỉ ở chung ngăn ngừa không đến hai tháng, hẳn nghĩ đến mình sẽ rất nhanh quên, chỉ cần rời khỏi Lang Vaughn.

Hắn cố ý làm bất hòa nàng lảng tránh nàng, khi Bentley tiểu thư trào phúng gia thế của nàng, hắn lần đầu tiên phụ họa nàng ta. Hẳn nghe thấy mình nói ra đoạn ‘Trở thành người xa lạ’ kia, cũng tăng mạnh ngữ khí. Hẳn đây là báo cho chính mình.

Mary bỗng nhiên xuất hiện.

Chống lại hai mắt nàng một lần nữa quy về lạnh lùng, Darcy cảm thấy ý nghĩ trống rỗng. Hẳn tình nguyện nàng hung hăng trào phúng mình quả trách mình, cũng không cần đường như không có việc gì như vậy rời đi. Hẳn chưa bao giờ khủng hoảng như vậy, hận không thể thời gian có thể đảo lưu.

Hắn biết, hắn phải lấy được Mary tha thứ! Chẳng sợ trở thành người xa lạ, hắn cũng không thể dễ dàng tha thứ cho mình lưu cho nàng chút ít ấn tượng xấu.

## 71. Chương 71: Phiên Ngoại 4

Dù gì một vị nữ sĩ hơi có lòng tự trọng bị người làm thấp đi như vậy cũng sẽ tức giận, Darcy liên tục mấy ngày ở trong hồi hận vượt qua, hẳn cần mau chóng tìm một thời gian xin lỗi Mary, bởi vậy hắn cực lực giục Bentley nhanh tổ chức một hồi vũ hội, như vậy hắn có thể nhìn thấy Mary.

Nhưng làm hắn ngoài ý muốn là, trước khi vũ hội tổ chức hắn lại gặp phải Mary, nàng đang cùng một gã nam nhân xa lạ đứng ở trước tủ kính một cửa hàng thấp giọng nói chuyện với nhau. Không biết nam nhân

đó nói gì, nàng bỗng nhiên mỉm cười, con người trầm lam phản chiếu dương quang màu vàng, đem ngũ quan của nàng toàn bộ thấp sáng. Ngay lúc đó nàng tinh thuần giống như sương mai, trong mắt nam nhân xa lạ toát ra thần thái kinh diễm, hần bị mê hoặc.

Không biết vì sao, Darcy cảm thấy phi thường lo âu, loại lo âu này thậm chí áp qua kinh ngạc cùng hờn giận khi nhìn thấy Wickham. Hần cực kỳ để ý quan hệ nam nhân kia cùng Mary, nhưng hần không có tư cách đi lên hỏi, chỉ có thể gắt gao áp lực.

Ledia phát hiện bọn họ đang muốn rời đi, bọn họ không thể không đi qua chào hỏi. Nam nhân tên là Collins, là anh họ Mary, theo đạo hội đảm nhiệm chức vụ, đây thật là một phần công tác tương đối có thể diện, ít nhất vợ chồng Bennet xem ra là vậy. Ánh mắt hần giấu giếm cao ngạo cùng tự ti, khi đối mặt Mary mang theo bố thí quan tâm.

Phát hiện điểm này, Darcy cảm thấy tâm tình càng tối tăm, hần đem hết thấy đổ lỗi ở trên người Wickham. Bởi vì nhiều người, hần không có tìm được cơ hội xin lỗi Mary, chỉ phải lại thúc giục Bentley nhanh tổ chức vũ hội.

Đã được như nguyện, hần rốt cục ở vũ hội gặp được Mary. Nàng dường như đang trốn hần, vẫn đứng ở giữa nhiều người.

Darcy do dự hồi lâu, rốt cục ở thời điểm Collins tới gần nàng liền đi qua. Hần không thích thấy hình ảnh bọn họ đứng chung một chỗ, lại càng không thích người chung quanh nghị luận bọn họ là một đôi. Sau đó thực bất hạnh, hần phát hiện chính mình mới là mục tiêu Collins đại diện ân cần, mà Mary xảo diệu thoát thân đi rồi. Nàng thậm chí quay đầu cười cười với hần, một tia giảo hoạt giấu giếm ở khóe miệng hơi cong của nàng.

Lòng Darcy tràn đầy hờn giận đều biến mất ở miệng cười mê người của nàng. Hần vừa ẩn nhẫn không kiên nhẫn trong lòng, vừa thử ý đồ đến của Collins. Hần là anh họ Mary, sắp kế thừa tài sản nhà Bennet, mà mọi người đều biết biện pháp bảo toàn tài sản nhanh nhất chính là đám hỏi cùng Collins.

Hần nghĩ đến nhà Bennet có nhiều cô gái mỹ mạo như vậy, thế nào cũng không tới phiên Mary, nhưng hần sai lầm rồi, Mary tựa như Trân Châu giấu ở trong cát, chỉ cần dụng tâm tìm kiếm luôn có thể phát hiện vẻ đẹp của nàng. Collins chọn nàng làm vợ của hần, Darcy cảm thấy tâm mình chìm vào biển sâu, bốn phía áp lực làm hần không thể hô hấp.

Hần tiêu phí thật lớn tự chủ đến khổng chế cảm xúc của mình, nhưng khi hô hấp của hần rốt cục bình thuận lại thấy Mary cùng Collins đi vào sân nhảy.

Mary trừ bỏ Bennet tiên sinh cũng không cùng người ngoài khiêu vũ, đây là nhận thức chung của cư dân Lang Vaughn. Nhưng mà nàng ngoại lệ, đây là chứng minh Collins đặc biệt đối với nàng?

Chết tiệt đặc biệt! Darcy rốt cục thất thố, hần uống hết ly rượu, rượu dịch lạnh lẽo cay độc thuyết minh tâm tình hần giờ này khắc này. Hần muốn rời đi, trốn tránh một màn làm đau đớn ánh mắt hần này, nhưng cước bộ không cách nào mây may di động. Hần nhớ tới mình cùng Mary lúc này tồn tại hiểu lầm, nếu cứ rời đi như vậy, hần lưu cho nàng vĩnh viễn là một cái ấn tượng không tốt, hần không cho phép.

Ít nhất, hần muốn lấy được tha thứ của nàng.

Hần dùng thái độ mạnh nhất cứng rắn nhất chặn đứng Mary, nếu nàng cự tuyệt, hần liền vẫn ngăn lại đường đi của nàng. Đây là một sự kiện hần bình sinh làm rất không thân sĩ. May mắn, Mary đáp ứng, nàng dựa sát vào trong lòng của hần, hần cảm thấy trái tim mình sắp nhảy ra lồng ngực.

Hần dùng ngữ khí chân thành nhất xin lỗi nàng, ý đồ thuyết phục nàng thật sự lo lắng hôn sự cùng Collins. Tuy rằng hần lúc ấy cũng không có ý thức được tư tâm của mình, nhưng hần quả thật cho rằng, Collins hoàn toàn không xứng với nàng.

Nhưng ngữ khí hần quá mức đông cứng lại đem chuyện làm hỏng, chẳng những không có lấy được Mary tha thứ, còn cùng nàng tan rã trong không vui. Nhìn theo nàng rời đi, trong ngực của hần giống như bị người lấy đi một khối, trống rỗng khó chịu.

Nghĩ đến Collins sau khi trở về cầu hôn Mary, mà nàng phi thường có thể đáp ứng, trở thành vị hôn thê của hắn, Darcy vô luận thế nào cũng vô pháp đi vào giấc ngủ, hắn ở phòng khách ngồi yên cả đêm, rốt cục quyết định rời đi địa phương làm cho mình hoàn toàn không khống chế được này.

Nhưng ngày hôm sau lúc gần đi, hắn vẫn là không có thể quản trụ tâm mình, khi Bentley đưa ra ý kiến muốn chào từ biệt nhà Bennet. Ở thời điểm gõ vang cửa phòng, chỉ có chính hắn biết trái tim của hắn bởi vì quá độ khẩn trương mà co rút đau đớn, thấy biểu tình Bennet phu nhân vui mừng, trong tai hắn thậm chí vang lên một trận gào thét bén nhọn.

Nhưng là thượng đế phù hộ, Mary cự tuyệt Collins cầu hôn, Darcy cảm thấy mình tựa như một con cá, ở thời điểm gần chết lại bị người đổ ít nước đọng, mỗi một tế bào đều chiếm được giải phóng. Hắn lập tức đứng lên đi tìm Mary, nhưng chờ thời điểm chân chính nhìn thấy nàng lại cái gì đều nói không nên lời.

Nàng hỏi hắn còn có thể trở về sao, lòng của hắn đang khát cầu nàng, trong miệng lại cấp ra đáp án phủ định.

Đầu của hắn mê muội một chút, cảm thấy mê mang trước nay chưa có, mặc dù cuối cùng chiếm được Mary tha thứ, hắn lại một chút cũng không cảm giác được thoải mái.

Sau khi trở lại Luân Đôn, hắn bắt đầu dùng đại lượng công tác làm say tâm mình nôn nóng bất an. Hắn thậm chí đáp ứng tay ăn chơi Sterling mời, tham gia mấy tràng vũ hội thân cận. Hương thuần rượu ngon, cô gái mê người không chút làm cho hắn nhắc lên tinh thần, hắn rất nhanh liền chán ghét, đem toàn bộ tâm thần đều đầu nhập đến công tác. Như vậy có thể làm cho hắn thoát khỏi cảnh trong mơ lý kỳ mỗi đêm cùng mất mát thật lớn khi từ cảnh trong mơ tỉnh lại.

Nhưng khi hắn lại ở mã tràng nhìn thấy Mary hắn mới biết được, tâm mình khát cầu nàng, tưởng niệm nàng như thế nào. Tim của hắn đập quá nhanh, nhanh đến làm cho hắn cảm giác được đau đớn. Khi nàng chậm rãi tiếp cận hắn, hắn nhưng lại phát hiện mình sợ hãi, sợ hãi đây lại là một giấc mộng hư ảo.

Thẳng đến nàng chủ động chào hỏi hắn, hắn mới biết được đây không phải mình phán đoán. Hắn đè nén xuống đáy lòng mừng như điên, thay nàng kéo ra ghế dựa bên người, ý thức được nàng chính là đối tượng mới nhất Sterling truy đuổi, tất cả vui sướng đều hóa thành bột nước.

Sterling anh tuấn, cao lớn, giàu có, chẳng những khảng khái hào phóng còn là một gã quý tộc. Hắn là sủng nhi của xã hội thượng lưu, là đối tượng truy đuổi của những cô gái chưa kết hôn.

Darcy lần đầu tiên sinh ra cảm xúc phần nộ đối với bạn tốt của mình. Hắn đùa bỡn ai cũng không nên đùa bỡn Mary, hắn không xứng với nàng!

Hắn cố ý vô tình triển lãm quan hệ thân quen của mình cùng Mary, ý đồ làm cho Sterling xem trên phân thượng mình mà lui bước. Nhưng mà hắn xem nhẹ mị lực của Mary. Nàng là một viên Minh Châu long đong, người hơi có nhãn lực sẽ phát hiện tốt đẹp nàng giấu giếm. Nàng trầm ổn, bình tĩnh, trí tuệ, lần nữa hấp dẫn tầm mắt Sterling. Nàng không giống nữ nhân ái mộ hư vinh, mù quáng quỳ gối ở dưới tây trang Sterling, mà là lợi dụng học thức của mình hung hăng buôn bán một bút lời. Hai vị nam sĩ hoàn toàn trở thành nền của nàng.

Tiến bước Mary, Darcy thận trọng cảnh cáo Sterling, lại đối lấy câu trả lời thật sự trước đó chưa từng có của hắn. Hắn nói hắn muốn thử theo đuổi Mary, nếu xác định mình yêu nàng sẽ cùng nàng kết hôn. Hắn hoàn toàn không cần gia thế bình thường cùng đồ cưới gầy còm của nàng.

Darcy cảm thấy lý niệm mình nhất quán kiên trì đang thoát phá. Nếu Sterling dùng tới thật tình, ai có thể kháng cự mị lực của hắn? Đây là một cọc hôn sự so với gã cho Collins càng có lời. Nhưng nếu nàng có thể gã cho Sterling, nàng vì sao không thể gã cho mình? Ít nhất mình là người rất trung thành!

Đầu óc loạn lợi hại, Darcy duy trì bình tĩnh ở mặt ngoài, nhưng sau khi trở lại nhà trọ lại là cả một đêm mất ngủ. Hắn phát hiện cảm xúc mình hoàn toàn bị Mary nắm trong tay, đắm chiêu suy nghĩ đều cùng nàng có liên quan. Loại hiện tượng này là tốt là xấu hắn tạm thời còn nói không rõ ràng.

Vì không cho Mary cùng Sterling cột vào nhau, hắn trước tiên đi nhà Gardner tiếp Mary. Nàng cho rằng ngọc bích càng long trọng, càng cao nhất cũng vô pháp cướp đi quang huy thuộc về nàng. Thấy trong mắt

Sterling toát ra kinh diễm, Darcy bỗng nhiên cảm thấy dị thường nôn nóng. Hắn hoàn toàn không nghĩ đem Mary như vậy mang ra ngoài.

Vì giảm bớt Mary cùng Sterling ở chung, hắn thoáng dùng điểm nhỏ thủ đoạn, mà khi người khác đem hắn cùng Mary làm đối tượng, trong lòng hắn sung sướng cùng thỏa mãn làm cho hắn không thể bỏ qua.

Nhưng rất nhanh, Caroline · Bentley đã đến đánh nát cảm giác hạnh phúc này làm hắn đầu vầng mắt hoa, nàng nói trắng ra nguyên nhân Bentley vô cớ rời đi, đem hết trách nhiệm đổ lỗi ở trên đầu của hắn, coi như lúc ấy cực lực khuyên phục Bentley giống như không phải nàng.

Đối với chuyện mình đã từng làm, Darcy sẽ không phủ nhận. Hắn trở mắt nhìn Mary giận dữ rời đi, cùng Sterling đi vào sân nhảy, trái tim tựa như bị người hung hăng đâm một đao, đau không thể át. Hắn thậm chí sinh ra cảm xúc ghét cay ghét đắng đối với Caroline · Bentley. Điều này cũng đủ làm hắn ý thức được mình đến tột cùng ôm ấp cảm tình thế nào với Mary.

Hắn muốn có được nàng, muốn cho nàng thuộc về mình! Mà ngôn luận của Caroline · Bentley ‘Tước vị không thể đổi lấy hạnh phúc’ làm cho hắn hoàn toàn tỉnh táo lại. Hắn rốt cục ý thức được mình sở dĩ bày ra nhiều điều kiện bất lợi khi cưới Mary như vậy, chẳng qua là vụng về lấy cớ thoát khỏi lực ảnh hưởng rất lớn của nàng đối với mình. Nàng sớm ở trong lòng hắn để lại một đạo ấn ký không thể xóa nhòa.

Hắn nhanh đi đến chỗ hai người cùng nhảy, muốn giam cầm Mary ở trong lòng mình, nói cho nàng tâm tình giờ này khác này.

Nhưng mà hắn nghe thấy được cái gì? Nàng thế nhưng đáp ứng Collins cầu hôn, hơn nữa qua vài ngày sẽ đi Hunford cùng hắn gặp nhau?

Darcy cảm giác mạch máu của mình mỗi một chút dịch đều đang run lật, đó là khủng hoảng khi sắp mất đi thứ quý giá nhất sinh mệnh. Hắn liều lĩnh muốn kể rõ tình yêu của mình với nàng, lại bị Bentley cắt đứt, sau đó hắn không tìm được cơ hội cùng nàng nói chuyện một mình nữa, liền ngay cả kế hoạch muốn đưa nàng về nhà cũng bị Bentley say không còn biết gì phá tan.

Hắn thề, hắn chưa bao giờ hối hận kết giao với chị em Bentley như vậy!

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất xử lý xong công vụ trên đỉnh đầu, sau đó đuổi tới Rossing trang viên. Vì hạnh phúc của mình, hắn phải ngăn cản cộc hôn sự này, chẳng sợ trong quá trình sử dụng một ít thủ đoạn nhỏ bất nhập lưu.

Collins, một nam nhân hèn mọn, nông cạn, ngu xuẩn, tham lam, hắn sao xứng có được Mary tốt đẹp? Nàng chỉ có thể thuộc về mình!

## 72. Chương 72: Phiên Ngoại 5

Darcy liên tục công tác ba ngày ba đêm, rốt cục ở ngày Mary đến Hunford cũng đồng thời tới. Ở Rossing trang viên, hắn đã thấy được Mary như nguyên vẹn. Trường hợp nàng cùng Collins cùng nhau đến cực kỳ chóng mặt.

Nói thành thật, sau khi nhăm nháp trù nghệ Mary, bữa tối Rossing trang viên quả thực bình thản đến cực điểm, Darcy không thể tưởng tượng Collins làm thế nào đem lời ca ngợi trái lương tâm nói ra miệng. Hắn thậm chí một mặt làm thấp đi Mary một mặt phúng cao Anna, cảnh này khiến Darcy dị thường phản nộ, cảm giác kia thật giống như có người làm bẩn trần bảo trong lòng mình.

Hắn nghĩ, Collins quả nhiên không xứng với Mary, vì thế dùng một ít thủ đoạn, làm cho hắn đối với cộc hôn nhân này sinh ra nghi ngờ. Là nguy hiểm sẽ từ căn nguyên diệt trừ, chỉ có kẻ khác Collins cưới nàng hắn mới có thể hoàn toàn an tâm, chẳng sợ biết Mary không có khả năng coi trọng đối phương.

Ngày hôm sau, Darcy như nguyện chiếm được tin tức Collins cầu hôn Charlotte · Lucas tiểu thư. Nhìn biểu tình hân hoan vui vẻ, Darcy vĩnh viễn sẽ không nói cho hân hân mất đi bảo vật trân quý cỡ nào. Hân chỉ cần tiếp thu thành quả thắng lợi của mình là tốt rồi. Đúng vậy, hân chưa bao giờ là một vị thân sĩ, giấu ở dưới áo khoác hoàn mỹ thân sĩ là một thương nhân có bản tính đoạt lấy.

Muốn thì dùng hết thủ đoạn đi thu hoạch, đây là truyền thống dẫn dắt gia tộc Darcy đi đến huy hoàng tốt đẹp, mà hân đối với điều này rất tin không nghi ngờ. Nhưng hân vô luận thế nào cũng nghĩ không đến, Mary nhưng lại sẽ cự tuyệt mình cầu hôn. Sau khi nhà Bennet mất đi tài sản, gả cho mình chẳng lẽ không là phương thức bù lại rất tốt sao?

Không có nữ nhân có thể cự tuyệt hào môn dự hoặc, nhưng mà Mary rõ ràng không phải nữ nhân bình thường. Nàng cự tuyệt đơn giản rõ ràng như vậy, hân ở trong mắt nàng nhìn không thấy một tia do dự. Hân nói không rõ ngay lúc đó mình đến tột cùng có cảm giác gì, tựa như bị người mạnh mẽ búng trong ngực, ngạnh sinh sinh đem trái tim túm đi, hân thậm chí đã quên làm sáng tỏ Elizabeth chỉ trích có lẽ có, liền cứ như vậy hốt hoảng mà chạy.

Trở lại Rossing trang viên, hân có một hồi lâu thở không nổi, mỗi một lần hô hấp đều có thể cảm giác được ngực một trận đau nhức. Hân phần nộ, mất mát, thất bại, lo âu, thương tâm muốn chết! Từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên, hân nhắm nháp đến tư vị cầu mà không thể.

May mắn Fitz William đúng lúc xuất hiện, làm cho hân bình tĩnh trở lại. Bình tĩnh qua đi, hân cảm thấy mình hân là làm sáng tỏ tất cả hiểu lầm, vì thế viết một phong thư tìm từ khẩn thiết, chuẩn bị ngày hôm sau giao cho Mary.

Trùng hợp là, Mary cũng viết một phong thư, ở cùng thời gian, cùng địa điểm chờ đợi mình. Loại ăn ý khôn kể này lập tức chữa khỏi Darcy, hân hoàn tâm tình bức thiết trở lại Rossing trang viên, dùng đầu ngón tay run run mở ra phong thư.

Xem xong thư, hân hoàn toàn từ cảm phản đối xúc ngày hôm qua giã đi ra. Hân cảm thấy tâm mình cùng Mary càng gần sát. Tuy rằng biểu hiện không rõ hiển, nhưng chính như Mary cảm giác được vậy, thái độ hân đối đãi nàng quả thật mang theo một loại cao cao tại thượng nhìn xuống, cho rằng mình có thể cho nàng cuộc sống giàu có cũng cứu vớt gia tộc của nàng, cho nên nàng không thể cự tuyệt mình.

Nhưng mà trên thực tế, Mary không cần hân cứu vớt, nàng dùng hành động thực tế nói cho hân, địa vị nàng cùng hân là ngang nhau.

Darcy phát hiện mình càng yêu nàng, lòng của nàng mềm mại lại cứng rắn, đối đãi người thân cận toàn tâm toàn ý, tuyệt không bởi vì nguyên nhân nào mà bỏ qua. Nàng thông dong cơ trí, nhân giới rộng lớn, ở thời điểm mỗi người đều đồng tình với Wickham cũng đối với mình thêm chỉ trích, chỉ có nàng lựa chọn cố định tin tưởng mình.

Cảm giác được nàng yêu nhất định phi thường hạnh phúc, nội tâm Darcy khát vọng lại làm sâu sắc một tầng.

Hân ý đồ điều chỉnh tâm tính mình, chờ Mary hoàn toàn bình tĩnh sau đó lại đi thân cận nàng. Hân nhẫn nại tưởng niệm trong lòng về tới Luân Đôn, hỏi thăm rõ ràng địa chỉ vợ chồng Gardner cùng mặt tiền cửa hiệu liền mỗi ngày đi tiếp. Hân muốn dùng hành động thực tế của mình chiếm được tâm Mary, làm cho nàng biết hân vì nàng nguyện ý bao dung hết thảy.

Thái độ Darcy nho nhã lễ độ cùng kiến thức uyên bác rất nhanh lấy được tín nhiệm cùng hảo cảm của vợ chồng Gardner, nội dung bọn họ nói chuyện dần dần xâm nhập. Darcy cũng không có che giấu ý đồ của mình, hân bắt đầu quang minh chính đại hỏi thăm tình huống Mary, biết được trước khi nàng 15 tuổi đều là nha đầu trầm mặc ít lời cổ quái, trong đầu tràn ngập kỳ tư diệu tưởng lại không biết nên biểu đạt như thế nào, cả ngày đắm nhập ở trong thế giới sách vở hư ảo, sau 15 tuổi bỗng nhiên mở khiếu, chậm rãi triển lộ ra tài hoa bản thân.

Mỗi một kiện thú sự Mary trưởng thành đều có thể hấp dẫn Darcy nghỉ chân nghe. Có một lần, hân hao phí thời gian suốt một buổi chiều chỉ là vì nghe Gardner phu nhân miêu tả Mary là thế nào cùng Kim tiên sinh phân cao thấp ở đồ mã trang. Nàng cơ hồ đem tất cả đều thắng, cho đến chủ nhóm nông trường Lang Vaughn lại không ai dám cùng nàng đồ mã.

Darcy nở nụ cười, xem ra Mary đáp ứng Sterling mời là sớm có dự mưu. Nàng thật đúng là cô gái giỏi hoạt.

Vợ chồng Gardner khôi hài hài hước, làm người chân thành, là bằng hữu đáng giá tương giao. Đương nhiên, trọng yếu hơn là, bọn họ là thân nhân Mary. Darcy lợi dụng người của mình thay bọn họ liên hệ con đường nhập hàng rất tốt, đem kinh nghiệm mình kinh thương truyền thụ cho bọn họ. Hẳn trả giá không hề giữ lại rốt cục đã động vợ chồng Gardner, bọn họ nhận thức hẳn theo đuổi Mary, cũng đáp ứng mùa hè năm sau đem Mary đưa đến trang viên Pemberley đi.

Darcy cảm thấy mỹ mãn, lúc gần đi mua đi bức tranh thêu Mary gửi lại ở cửa hàng Gardner vợ chồng. Hẳn tuyệt sẽ không bị mảnh lời ‘bức tranh thêu Đông Phương’ lừa bịp, loại đồ án này hẳn từng ở trên khăn tay Mary thấy qua rất nhiều lần. Nhưng hẳn cũng không tính vạch trần nàng, ở trong mắt của hẳn, bức tranh thêu này đó đều là tác phẩm nghệ thuật không gì sánh kịp, cũng không kém so với thêu Đông Phương.

Mỗi một kiện bức tranh thêu có thể bán lên tới năm sáu trăm bảng Anh, hơn nữa theo Gardner tiên sinh giới thiệu, rất nhiều khách nhân còn bởi vì không thể mua được mà cảm giác tiếc nuối sâu sắc. Bởi vậy có thể thấy được, không cần dựa vào bất luận kẻ nào, Mary có thể sống tự do tự tại. Nếu nàng không nghĩ lập gia đình, ai cũng không thể bức bách nàng.

Darcy cảm thấy bộ pháp mình hẳn là nhanh hơn.

Ở tưởng niệm khó nhẹn, mùa hè rốt cục đã đến. Vợ chồng Gardner đúng hẹn đem Mary đưa đến Pemberley. Nàng cao lên, ngũ quan nảy nở, so với năm trước càng thêm xinh đẹp tuyệt trần, nhìn qua mắt to trầm lam sắc giống như bầu trời xa xưa yên tĩnh, cơ hồ đem linh hồn Darcy đều hút vào.

Tiêu phí tất cả tự chủ, Darcy mới không chế được nội tâm mình mê mông cảm tình, không thể không quan tâm tiêu sái đi lên ôm nàng. Nàng ngồi ở trên sofa thay mình may vá, bộ dáng nhàn tĩnh kia tựa như vợ của mình. Darcy lại xác định, Mary hẳn là thuộc về mình, thuộc về Pemberley.

Hắn dùng phương thức ôn hòa có lẽ nhất đi đối đãi người nhà của nàng, cùng lúc đó còn muốn liều mạng chống cự mị lực của nàng càng mê hoặc người. Hắn không có lúc nào là không tưởng niệm nàng, chẳng sợ nàng đứng ở bên người hắn. Hắn thậm chí cố ý dẫn dụ nàng uống rượu, chỉ vì nhăm nháp cánh môi nàng mềm mại. Nếu là trước kia, hẳn tuyệt đối không thể tưởng được mình cũng có ý niệm xấu xa như vậy trong đầu.

Một ngày nào đó, khi Darcy từ cảnh trong mơ tốt đẹp thức tỉnh, phát hiện bên cạnh người cũng không có cái thân thể mềm mại mảnh khảnh kia, cái loại cảm giác mát mát thật lớn này làm cho hắn cực độ hậm hực. Hắn quyết định lập tức liền cầu hôn Mary, bởi vì hắn một phút một giây cũng không thể chờ đợi xuống.

Nhưng là thượng đế coi như cố ý khảo nghiệm tình yêu của hắn, khi hắn chuẩn bị mở miệng, Mary lại thu được một cái tin dữ, em gái nàng cùng Wickham bỏ trốn.

Nhìn nàng lần đầu lộ ra biểu tình thất kinh, nhìn nàng bắt buộc chính mình bình tĩnh, cúi đầu âm thầm hao tổn tinh thần, Darcy cảm thấy đau lòng cực kỳ, cũng áy náy cực kỳ. Nếu hắn sớm một chút vạch trần chân diện mục Wickham, nhà Bennet sẽ không gặp tai nạn như vậy.

Làm Mary thương tâm khổ sở là một loại tội, con người nàng trầm lam sắc hẳn là vĩnh viễn thuộc về yên tĩnh. Hắn nguyện ý trở thành kỹ sĩ của nàng, vì nàng vượt mọi chông gai, xua ưu giải nạn, dùng thân tâm hướng nàng biểu thị công khai nguyện trung thành.

Hoài tình cảm như vậy, Darcy quỳ xuống, hôn mu bàn tay Mary. Từ hôm nay trở đi, nàng là công chúa của hắn, tương lai còn sẽ trở thành nữ vương của hắn.

Hắn vội vàng ly khai Pemberley, dùng hết thủy thủ đoạn mưu tầm hành tung Wickham. Một tuần không lâu, nhưng đối với người nhà Bennet trong lòng nóng như lửa đốt mà nói lại sống một ngày bằng một năm.

Ở thời điểm tìm được Wickham, hắn liền thông tri Gardner tiên sinh, cũng muốn cầu hắn giữ bí mật với Mary. Nàng không nên phiền lòng vì chuyện này, hẳn sẽ vì nàng xử lý tốt hết thấy.

Nhưng Darcy chung quy xem nhẹ Mary, nàng chỉ so với hắn chậm hơn một bước, hơn nữa là ở dưới tình huống không có bất luận kẻ nào biết. Khi nàng gõ mở cửa phòng cùng mình sống vai đứng thẳng, Darcy không thể không nảy sinh nhận tri mới đối với Mary.

Nàng chẳng những có trí tuệ tuyệt đỉnh, còn có động lực không gì sánh kịp. Nàng, kiên nghị, ý nghĩ rõ ràng, làm hẳn nghĩ hung hăng quả trách nàng lớn mật, lại muốn dùng sức duẫn hấp cánh môi của nàng.

Nhưng hẳn vẫn nhẫn xuống, nhìn nàng đi một bước hướng dẫn Wickham nói ra ý đồ chân thật của mình, nói ra cự tuyệt kết hôn, nói ra ô ngôn uế ngữ thương tổn Ledia. Nàng dùng phương thức của mình ngăn cản cọc hôn nhân này, mà hẳn cho rằng lựa chọn của nàng cực kỳ sáng suốt! Trí tuệ của nàng luôn có thể gọi hẳn sợ hãi than.

Nếu Mary không cho phép Ledia cùng Wickham kết hôn, Darcy cảm thấy mình có thể cho Wickham một cái giáo huấn. Phụ thân từng lưu lại nguyện vọng, bảo hẳn đối xử tử tế với Wickham, nhưng lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích, hẳn sớm dung không được đối phương. Wickham nghĩ hẳn là kẻ ngốc sao? Hẳn dụ dỗ Ledia chẳng qua là vì chế trụ mình, cùng mình trở thành anh em đồng hao có thể danh chính ngôn thuận ở lại gia tộc Darcy, sau đó tiếp tục cái loại cuộc sống xa hoa lãng phí lúc trước.

Đối với cảm tình, Wickham có trực giác sâu sắc, hẳn sớm nhìn ra Darcy để ý Mary, nhưng hẳn đánh giá cao độ dễ dàng tha thứ của Darcy. Đương nhiên, hẳn cũng hoàn toàn không ngờ Mary nhìn như vô hại so với Darcy thủ đoạn càng thêm cay độc.

Darcy chính là đem hành tung Wickham tiết lộ cho chủ nợ của hẳn. Nếu hẳn thích dùng phương thức câu dẫn nữ nhân thu hoạch cuộc sống thoải mái, như vậy hẳn nhất định vui dùng thân thể của chính mình đi hoàn lại nợ nần. Theo Darcy biết, rất nhiều sòng bạc cũng kiêm doanh ngành sản xuất sắc – tình, lấy diện mạo Wickham nhất định có thể trở thành nam kỹ phi thường vĩ đại.

Nhưng hẳn thật không ngờ Mary cũng tồn tâm lý trả thù, nàng nhưng lại làm cho người ta hủy diệt dung mạo Wickham lấy làm cao ngạo. Darcy thực sự có chút dở khóc dở cười, lại một chút cũng không cảm thấy thực hiện của nàng có cái gì không đúng. Hoàn toàn tương phản, hẳn đối với chuyện này phi thường vui mừng, nàng nhất định sẽ trở thành chủ mẫu thông minh tháo vát nhất trong lịch sử gia tộc Darcy, không có ai hơn!

Nhưng sự thật chứng minh, trừ bỏ vui mừng, nàng còn có thể làm hẳn nổi giận. Nàng thế nhưng lẻ loi một mình chạy đến Đông khu đi tìm giúp đỡ! Nhớ tới một trận án giết người ồn ào huyền ảo Đông khu, Darcy cảm thấy trái tim mình sắp đình chỉ công tác. Hẳn cho nàng một cái khắc sâu giáo huấn, đương nhiên, thuận tiện thu một ít phúc lợi.

Hung hăng hôn cái miệng nhỏ nhắn của nàng, hẳn đã sớm nghĩ phạm như vậy! Tư vị kia so với trong mộng còn tốt đẹp hơn mấy vạn lần! Nhưng là thực bất hạnh, từ ngày đó bắt đầu, hẳn không có lúc nào là không nghĩ hôn nàng! Điều này nghiêm trọng quấy nhiễu cuộc sống hằng ngày cùng năng lực tự hồi của hẳn. Nếu không nhanh chóng cưới nàng, hẳn nhất định sẽ điên mất!

Nàng rốt cục học xong hướng hẳn xin giúp đỡ, bọn họ giống như vợ chồng ở cùng một chỗ, quan sát đến cuộc sống sau khi Ledia rời nhà trốn đi. Đây là một đoạn thời gian thoải mái khoái hoạt nhất của hẳn từ lúc chào đời tới nay. Chỉ cần có Mary ở bên, chẳng sợ cuộc sống bản cùng nhất, hẳn cũng có thể từ giữa cảm nhận được tư vị hạnh phúc.

Hẳn phát hiện mình càng ngày càng thêm rời không được nàng, yêu nàng yêu đến không thể tự kiềm chế.

Ledia chiếm được một cái giáo huấn cực kỳ khắc sâu. Khi phái người đem các nàng đưa về Lang Vaughn, Darcy quyết định chính thức cầu hôn Mary. Nhưng Caroline khiến cho hẳn nghi ngờ, có lẽ, trước đó hẳn hẳn là đầu tiên nên do thám tâm ý Mary.

Nàng thế nhưng chạy thoát, lên xe ngựa chạy trốn chết! Darcy cảm thấy vừa thất vọng vừa tức giận. Bình tĩnh ba ngày sau, hẳn vẫn như cũ quyết định cầu hôn nàng, chẳng sợ nàng keo kiệt đến ngay cả một câu yêu ngữ đều xấu hổ nói ra! Hẳn nghĩ, hẳn có thời gian cả đời từ trong miệng nàng lấy ra những lời này.

Nhưng Mary không cần hẳn chờ đợi cả đời. Đối với de Bourgh phu nhân, câu ‘Ta thương hẳn’ nói được kiên định hữu lực như vậy. Darcy không thể không đỡ lấy vách tường mới không làm cho mình bị kinh hỉ thật lớn đánh bại.

Nhìn nàng bình tĩnh ứng đối di Catherine, làm cho bà cúi đầu nhận thua, Darcy nở nụ cười. Hẳn đi ra ngoài, đem lời cầu hôn tỉ mỉ chuẩn bị nửa năm lâu, theo Fitz William hình dung— đủ để đả động nữ tính

toàn Anh quốc nói ra.

Hắn đã được như nguyện chiếm được câu ‘Ta nguyện ý’ kia. Bọn họ ở trong mưa hoa rực rỡ ôm nhau hôn môi, dùng tâm tình thành tín nhất chờ mong tương lai hạnh phúc tốt đẹp.

### 73. Chương 73: Phiên Ngoại 6

Elizabeth không biết mình ở đâu, nhưng nàng xác định mình đang đứng ở chỗ cao, giống như thượng đế nhìn xuống chúng sinh. Sau đó nàng phát hiện đây là một khu nhà giáo đường, khung đỉnh thủy tinh ngũ thải ban lan phản xạ ra quang huy ánh sáng ngọc, xây dựng ra một cái cảnh trong mơ huyền huyền lại dị thường chân thật.

Đúng vậy, nàng xác định mình đang nằm mơ, bởi vì trong mộng mình thế nhưng đang ở cùng em rể mình——Fitz William · Darcy cử hành hôn lễ. Nàng kinh dị nhìn bọn họ ở dưới sự chủ trì của cha xứ trao đổi lời thề, sau đó hôn môi đối phương.

Trong giấc mộng này, nàng không phải Elizabeth, mà là một người đứng xem ai cũng nhìn không thấy những. Nàng đi theo đôi vợ chồng mới cưới đi vào Pemberley, bắt đầu một đoạn cuộc sống hạnh phúc lại ngọt ngào.

Georgiana · Darcy cùng Raynolds phu nhân đối xử với Elizabeth phi thường thân mật, các nàng tận tâm hết sức hiệp trợ nàng quản gia, rất nhanh đã đem toàn bộ Pemberley quản lý gọn gàng ngăn nắp.

Nhưng mà nàng phát hiện quan hệ bọn họ cùng Elizabeth cũng không hòa hợp như ở mặt ngoài nhìn vậy, mỗi khi Wickham cùng Ledia tới cửa bãi phóng, biểu tình Raynolds phu nhân luôn đặc biệt lạnh lùng, mà Georgiana luôn tìm đủ loại lý do trốn ra ngoài.

Đúng vậy, cùng sự thật hoàn toàn tương phản, Ledia thế nhưng cùng Wickham kết hôn! Hơn nữa nhìn qua cảm tình phi thường tốt!

Elizabeth nay là bà chủ gia tộc Darcy, đối với cuộc sống khó khăn của em gái, nàng vui vẻ chiều cố. Nàng chuẩn bị cho bọn họ lễ vật sang quý lại tinh xảo, khi tiền bước bọn họ còn có thể cho bọn họ mượn một ít tiền, sau đó kiên nhẫn khuyên bảo Wickham không cần lại đi đánh bạc.

Mỗi một lần Wickham đều thật sự đáp ứng, sau đó qua một thời gian lại dùng lý do không giống đến vay tiền. Số lần bọn họ đến bãi phóng càng ngày càng nhiều, mỗi một lần gặp yêu cầu cũng không khác, rõ ràng trực tiếp ở lại trang viên Pemberley, chờ chán ngấy lại tìm chị gái xin tiền chơi bời.

Người đứng xem thấy Elizabeth không có sai nhưng biểu tình Darcy càng ngày càng không kiên nhẫn.

Mỗi ngày cùng người mình ghét gặp mặt, Georgiana lấy tốc độ nhanh nhất gầy xuống.

Raynolds phu nhân cực kỳ đau lòng, bà bắt đầu dùng phương thức bãi công biểu đạt phản nộ với Elizabeth, lại bị Elizabeth xem nhẹ.

Darcy dùng lời nói hà khắc nhất đem vợ chồng Wickham đuổi đi, Elizabeth cùng hắn xảy ra khắc khẩu lần đầu tiên. Darcy ném ra một quyển sổ sách, để cho Elizabeth thật sự tính toán. Đây đều là Raynolds phu nhân một bút một bút ký xuống, tuy rằng mỗi một lần cấp không nhiều lắm, mấy trăm, mấy chục bảng Anh thêm vào, tổng hợp lại làm cho Elizabeth chấn động.

Người đứng xem thấy biểu tình Elizabeth nàng vắn vẹo cũng biết được, kia nhất định là một bút con số tương đối khả quan.

Hai vợ chồng đạt thành nhận thức chung, tuyệt đối không thể lại tiếp tục dung túng Wickham. Bọn họ vẫn như cũ nhiệt tình chiều đãi vợ chồng Wickham tới chơi, lại không còn có cho bọn họ mượn một bảng Anh. Vợ chồng Wickham rõ ràng trực tiếp ở lại Pemberley, ít nhất có thể bớt đi một bút sinh hoạt phí.

Georgiana rốt cục chịu không được hết thảy, ở trong những người theo đuổi mình tìm được một vị thích hợp nhất gả ra ngoài. Đối phương là nam tước, gia cảnh phi thường giàu có, Darcy cùng Elizabeth cảm thấy thực vui mừng.

Chỉ cần dễ dàng tha thứ vợ chồng Wickham ăn không phải trả tiền uống trắng, ngày vẫn là có thể qua. Nhưng người đứng xem Elizabeth lại phát hiện quan hệ hai vợ chồng thân mật không bằng trước kia.

Biểu tình Darcy dần dần khôi phục lạnh lùng tiền hôn nhân, hẳn không muốn cùng vợ chồng Wickham nói chuyện với nhau nhiều, bởi vì đề tài của bọn họ luôn có chứa mục đích minh xác, mỗi một lời rời không được tiền. Hẳn chỉ có thể dùng lạnh lùng cùng không nhìn đi đối đãi bọn họ. Raynolds phu nhân không bao giờ trở lại sang sảng hay nói lúc trước, bà trở nên trầm mặc ít lời, đối với phân phó của nữ chủ nhân tuy rằng vẫn là làm theo không sai, nhưng ánh mắt nhìn về phía nàng mang theo xem nhẹ cùng khinh miệt.

Người đứng xem Elizabeth cảm thấy tình huống trước mắt thực không ổn. Nhưng nàng chỉ có thể nhìn, một câu cũng không thể nói.

Một ngày nào đó, Jane gửi cho Elizabeth một phong thư, sau đó Elizabeth vội vã về Lang Vaughn.

Jane không hề ngoài ý muốn gả cho Bentley, bọn họ mua Netherfield. Hai vợ chồng đều là tính cách ôn nhu thiện lương, mọi người cho rằng bọn họ giống nhau đều có được một viên tâm thiện lương. Bọn họ đối đãi người hầu khăng khải hào phóng, ôn hòa có lễ, cảnh này khiến ngày tân hôn bọn họ phi thường hòa hợp ngọt ngào. Nhưng theo thời gian chuyển dời, người hầu bắt đầu không đem chủ nhân để vào mắt, chẳng những tham ô gia dụng, còn đã xảy ra gièm pha nữ phó câu dẫn Bentley.

Bentley không biết nên xử trí nữ phó kia như thế nào, khuôn mặt nàng đáng yêu đáng người nóng bỏng thực làm cho hắn mê muội. Nàng vừa khóc, hẳn sẽ không nhẫn tâm làm cho nàng đi.

Bennet phu nhân cả ngày chạy đến Netherfield nhục mạ nữ phó, quở trách Bentley vô tình vô nghĩa. Jane trừ bỏ khóc vẫn là khóc, mỗi ngày đều sống dần dần.

Elizabeth dùng tốc độ nhanh nhất xử trí nữ phó, sau đó bảo Darcy cùng Bentley nói chuyện. Chuyện này tuy rằng chấm dứt, nhưng Jane trở nên nghi thần nghi quỷ, đối đãi Bentley phi thường đề phòng. Bentley lúc đầu hoài tâm lý áy náy quyết định phải bồi thường Jane, nhưng lâu ngày lại cảm thấy không thể chịu đựng được. Jane giống như một gốc dây leo, đem hắn càng quấn càng chặt, hắn sắp hít thở không thông.

Im lặng một đoạn thời gian, hẳn lại một lần có người ngoài. Có lần thứ hai còn có lần thứ ba, Jane mỗi ngày lấy lệ tẩy mặt, Bentley cũng thành thói quen. Hẳn biết Jane rời không được hắn, cho nên hắn không sợ hãi.

Elizabeth bắt đầu liên tiếp chạy đến Netherfield, cùng Bentley làm túi bụi, đem Darcy cũng kéo vào chiến hỏa. Quan hệ từng là bạn tốt trở nên càng ngày càng không xong. Rốt cục có một ngày, Darcy nghiêm chỉnh cảnh cáo Elizabeth không cho phép xen vào chuyện vợ chồng Bentley nữa, hai vợ chồng bạo phát lần khắc khẩu thứ hai, thời gian gian giận vẫn kéo dài vài tháng.

Không hề ngoài ý muốn, bọn họ lại hòa hảo như lúc ban đầu, bởi vì Elizabeth mang thai. Năm thứ hai, nàng sinh ra một đứa con hoạt bát khỏe mạnh. Có vợ có con, Darcy càng chuyên chú công tác. Dựa vào đại lượng nhân mạch cùng ‘Đặc thù cống hiến’ với hoàng thất, hắn được trao tặng tước vị tử tước.

Gia tộc Darcy chân chính đi vào xã hội thượng lưu, cơ hồ mỗi cách một hai tháng sẽ tổ chức một hội đại hình xã giao vũ hội. Chỉ cần là quý tộc, mặc kệ nam nữ, trong khung đều có chứa một loại ngạo mạn hoặc cố chấp. Nhưng mà Elizabeth ghét nhất đó là ngạo mạn. Nàng phát hiện mình cùng những người này quả thực đến từ hai tinh cầu.

Tính tình của nàng không tính là ôn hòa, thậm chí có điểm chua ngoa cùng lợi hại nho nhỏ. Ai làm cho nàng không thoải mái, nàng sẽ nghĩ biện pháp cũng làm cho đối phương khó chịu. Nhưng mà quý tộc này đó không phải nàng có thể đắc tội, nàng dùng hết toàn bộ kiên nhẫn cùng bọn họ chu toàn, sau vũ hội liền đem tất cả ủy khuất của mình phát tiết đến trên người chồng. Nàng châm chọc hắn, nói móc hắn, cùng hắn lớn tiếng khắc khẩu.

Hết thảy làm cho tính tình nàng càng ngày càng táo bạo. Nàng thậm chí vài lần ở trường hợp công khai xã giao làm cho khách nhân khó chịu. Darcy phu nhân rằng nanh khéo miệng ở xã hội thượng lưu có tiếng,

nhưng cũng không phải cái danh tốt gì.

Darcy cùng Elizabeth nói chuyện trong lúc đó càng ngày càng ít. Bọn họ có thể liên tục vài tuần lễ không nói lời nào. Mà Elizabeth có con, địa vị chồng ở trong cảm nhận của nàng tất nhiên cũng không thể trọng yếu.

Người đứng xem Elizabeth cảm thấy, vấn đề hai vợ chồng phi thường ác liệt. Nàng đối với kết cục của bọn họ ôm chặt thái độ bi quan.

De Bourgh phu nhân không hài lòng hôn sự hai người, bà rất ít cùng bọn họ gặp mặt, chỉ tại lễ Noel hàng năm gửi một phong thư, mặt ngoài đều là ân cần thăm hỏi. Điều này làm cho Darcy phi thường buồn rầu. De Bourgh phu nhân cùng Anna là người nhà hắt phi thường coi trọng.

Elizabeth ý đồ cứu lại đoạn quan hệ thân duyên này, nhưng nàng cùng De Bourgh phu nhân nói không được mấy câu sẽ châm chọc khiêu khích nhau, sau đó quan hệ càng thêm ác liệt. Tính đi tính lại, Darcy cũng không dám làm cho hai người tiếp xúc nữa.

Elizabeth chịu không nổi người khác ngạo mạn, nhưng nàng không biết, nàng lưu cho người khác ấn tượng sâu khắc nhất hoàn toàn cũng đang là — ngạo mạn!

Bởi vì đủ loại nguyên nhân, cọc hôn nhân nguyên bản mỹ mãn này sinh ra vô số vết rách, nhưng mà, một lần nữa kích trí mạng nhất đang lặng yên tiến đến.

Đây là một năm lễ Noel, tiểu Darcy đã hai tuổi, sẽ dùng nhuyển nhu tiếng nói gọi cha mẹ. Georgiana đang cùng hắt chơi đùa. Nàng bình thường tuyệt không vào cửa, sẽ chỉ ở một ngày này trở về cùng anh trai ăn bữa tối. Nàng cố ý lảng tránh Wickham, nhưng mà thái độ nàng trốn tránh lại làm Wickham vẫn không thể từ trên người Darcy lấy tiền hiện linh quang.

Hắt tìm được chồng Georgiana, cùng hắt tán gẫu chuyện cũ thời thơ ấu của Georgiana, đang muốn nói đến bộ phận máu chốt nhất phần khích nhất, Darcy đứng lúc xuất hiện, cắt đứt hắt.

Hai người đi vào thư phòng mật đàm, một giờ sau Wickham cảm thấy mỹ mãn đi ra, vỗ vỗ chi phiếu lớn trong túi tiền. Khi Darcy dùng cơm mật vẫn âm trầm. Chồng Georgiana từ thái độ khác thường của bọn họ ngửi được cái gì.

Wickham được đến ngon ngọt, liên tiếp dùng danh dự Georgiana vợ vết tài sản Darcy. Hắt còn cảm thấy chưa đủ, lại âm thầm tìm được Georgiana, từ chỗ nàng cũng lấy được không ít bằng Anh.

Vợ khác thường thu nhận chồng hoài nghi. Ở một ngày nào đó, thời điểm hai người bí mật gặp mặt bị nam tước tiên sinh đương trường bắt lấy. Hắt không nghe Georgiana giải thích, dùng tốc độ nhanh nhất cùng nàng ly hôn.

Tâm Georgiana như tro tàn trở lại Pemberley, Darcy nổi giận không thôi, hung hăng đánh Wickham, đưa hắt cùng Ledia vĩnh viễn đuổi ra trang viên Pemberley.

Georgiana không tiếp thụ Elizabeth quan tâm, nàng thậm chí không muốn thấy nàng. Ở trong lòng của nàng, bất hạnh của mình đều đến từ nhà Bennet, nàng vĩnh viễn sẽ không tha thứ Elizabeth, cũng sẽ không đem nàng coi là chị dâu.

Raynolds phu nhân đem Georgiana làm con gái ruột đối đãi. Bà cùng Elizabeth hoàn toàn phân rõ giới hạn, chỉ nghe theo Georgiana cùng Darcy phân phó.

Elizabeth phát hiện mình càng ngày càng khó quản thúc người hầu, ở thời điểm lơ đãng, bọn họ sẽ dùng ánh mắt hèn mọn ghét cay ghét đắng nhìn nàng, đem nàng cùng Wickham giống như tồn tại dơ bẩn.

Elizabeth cực kỳ khó chịu. Nàng quyết định làm chút gì bù lại. Bởi vậy, khi Ledia tới cửa cầu xin nàng lựa chọn hờ hững. Bennet phu nhân vì thế não loạn vài tràng, nói nàng cùng Bentley vô tình vô nghĩa giống nhau!

Không bao giờ có thể từ nhà Darcy ép tiền tài, đồng thời còn muốn thừa nhận Darcy điên cuồng trả thù, Wickham kéo Ledia chạy thoát. Hắt đối với nàng vốn vốn không có bao nhiêu tình yêu, chính là xem ở phân thượng Elizabeth là phu nhân Darcy mới ra kể cưới nàng.

Ledia thống khổ, mỗi ngày đều đi ra ngoài tìm kiếm công việc, cũng đem hết thảy chịu tội đều đổ lỗi đến trên đầu chị gái. Ở dưới tình huống làm ầm ĩ như thế, Bennet tiên sinh không chịu nổi gánh nặng ngã bệnh. Trận bệnh này thế tới hung mãnh, không mấy tháng liền cướp đi sinh mệnh của ông.

Trong vô tận bi thống, Elizabeth đem mẹ cùng em gái nhận về bên người ở, điều này cuối cùng làm cho quan hệ mọi người giương cung bạt kiếm được chữa trị.

Nhưng mà nàng không có lo lắng đến Georgiana cùng ở tại Pemberley. Nàng hận thấu Ledia, mỗi ngày đều phải cùng Ledia tranh phong. Mà Ledia có Bennet phu nhân giúp, hơn nữa một bộ nhanh mồm nhanh miệng, luôn có thể đem Georgiana tức giận đến nói không ra lời. Ở thời điểm đặc ý dào dạt, các nàng đều xem nhẹ biểu tình Darcy càng phát ra lạnh như băng.

Darcy ở bên ngoài mua một tòa trang viên, tiếp Georgiana đi, chính mình cũng rất ít về nhà. Hẳn chán ghét Bennet phu nhân thô bỉ, oán hận Ledia lòng tham không đáy, mà vợ của hắn, hắn không thể nói rõ đến tốt cùng là yêu hay là hận, nhưng có thể khẳng định, yêu càng ngày càng ít, mà hận lại càng ngày càng nhiều.

Liên tục vài tháng không về nhà, Bennet phu nhân cảm giác được không thích hợp. Bà ở trước mặt con gái chửi bới Darcy, công bố hẳn nhất định giống như Bentley vậy có tình phụ, nói không chừng ngay cả con tư sinh đều có! Điều này trực tiếp làm cho Darcy mỗi một lần về nhà đều bị Elizabeth nghiêm khắc kiểm tra. Bọn họ trong lúc đó trừ bỏ khắc khổ vĩnh vô chừng mực lại không còn cái khác.

Nhìn Darcy lại một lần phá cửa mà đi, Elizabeth ngã vào khóc rống. Người đứng xem Elizabeth lớn tiếng báo cho chính mình — đây chính là một giấc mộng, nhanh chút tỉnh lại đi! Nhanh chút!

Sau đó, nàng liền thật sự tỉnh, hơn nữa ngày mới đến nhưng ngực cảm giác nặng nề.

“Rất vớ vẩn! May mắn đây chính là giấc mộng!” Nàng thì thào tự nói, mặc váy vào xuống lầu tìm kiếm chồng mình. Hôm nay cũng là lễ Noel, trang viên Pemberley nơi nơi đầy tuyết, giữa phòng khách còn đặt một gốc cây thông Noel thật lớn.

Darcy đang cùng thượng tá Fitz William ngồi cùng nhau thấp giọng nói chuyện, thấy thiếu phụ chậm rãi xuống lầu, sắc mặt xinh đẹp có chút tái nhợt, thượng tá Fitz William vội vàng tiến lên ôm nàng, “Ồi, em yêu, em làm sao vậy? Có phải ngủ trưa quá dài ngược lại tinh thần càng kém không? Em xem, bữa tối đều nhanh bắt đầu.”

“Không có việc gì, ăn bữa tối sẽ tốt, em nghĩ em là rất đói bụng!” Elizabeth vỗ vỗ bụng mình, chọc Fitz William cười ha ha.

“Mary đâu?” Elizabeth gắt gao ôm lấy cánh tay chồng, ra vẻ bình tĩnh hỏi. Nàng không dám cùng Darcy đối diện, trời biết nàng vì sao sẽ mộng gả cho hắn, nàng thề nàng đối với em rể mình thật sự không có một chút ý tưởng không nên có! Nàng hiện tại cực kỳ hạnh phúc, so với trong mộng hạnh phúc hơn vạn lần! Fitz William là ấu tử trong nhà, không có quyền kế thừa, hết thảy đều dựa vào chính mình dốc sức làm. Nàng cùng hắn cùng nhau kiến thiết gia đình nhỏ của bọn họ, nhìn nó từng chút từng chút phong phú lên, không so với sự sống cấp tiến này!

“Nàng ở phòng bếp. Nếu không có dì, Anna, Georgiana quấy rối, nửa giờ chúng ta sau có thể ăn thượng bữa tối.” Darcy nhìn thoáng qua đồng hồ, dùng ngữ khí ôn hòa nói.

“Yên tâm đi tiên sinh, tôi sẽ giúp phu nhân.” Raynolds phu nhân buông trà bánh, trừng mắt nhìn Elizabeth.

Elizabeth hoảng hốt một trận, nàng cảm thấy mình thật lâu chưa thấy qua Raynolds phu nhân sang sảng như vậy, nhưng kỳ thật bà mỗi ngày đều hòa ái dễ gần như vậy.

“Nha, Darcy, van cầu anh mau đem Anna cùng Georgiana mang đi ra ngoài, anh xem chuyện các nàng làm tốt này!” Mary nổi giận ùng ùng chạy vào phòng khách, chỉ vào khuôn mặt mình trắng thành hoa miêu.

“Em yêu, em thành dạng này cũng rất được!” Darcy cười rộ lên, đi lên phía trước ôm vòng eo mảnh khảnh của nàng, sủng nịch hôn cánh môi nàng đỏ bừng.

“Nhanh chút rời đi! Đi một chút đi!” De Bourgh phu nhân đem Anna cười hì hì cùng Georgiana chạy đi, ngoắc Mary, “Con yêu, tốt lắm, hai đứa sẽ không quấy rầy chúng ta, chúng ta bắt đầu làm cá chuối cùng tôm đi thôi!”

“Cũng là ngài có uy tín, di!” Mary hung hăng trừng mắt nhìn Anna cùng Georgiana một cái, cùng De Bourgh phu nhân chui vào phòng bếp. De Bourgh phu nhân là một người cuồng nhiệt trù nghệ, trước khi gặp Mary, bà đem chính mình che giấu tốt lắm, sau khi gặp Mary, bà cảm thấy mình rốt cuộc không nên ẩn tàng rồi. Hơn nữa Mary vô luận là trí tuệ hay là thủ đoạn đều làm cho bà thực vừa lòng. Nàng tuy rằng cao ngạo, nhưng đối với người chân chính có tài năng tuyệt không chậm rãi. Có thể bảo vệ cho gia nghiệp to như vậy, bà cũng là một vị phụ nhân phi thường khôn khéo. Mary đáng giá giao hảo, điểm này không thể nghi ngờ.

Nhìn phương thức các nàng ở chung vô cùng hòa hợp, ý nghĩ Elizabeth có điểm hỗn loạn. Cùng cảnh trong mơ hoàn toàn tương phản, De Bourgh phu nhân thường thường đến bãi cỏ phòng trang viên Pemberley, Anna rất nhanh liền thích Mary, cái này quy công cho trù nghệ không gì sánh kịp của nàng. Nhà De Bourgh mọi người ăn đến sung sướng!

Georgiana trước mắt còn không có lập gia đình, sắc mặt của nàng phi thường hồng nhuận khỏe mạnh, ánh mắt tràn đầy hơi thở thanh xuân, cùng thiếu phụ không khí trầm lặng trong cảnh trong mơ hoàn toàn không giống.

Darcy được trao tặng tước vị tử tước so với trong mộng sớm vài năm. Mary ở vòng giao tế xã hội thượng lưu đại tỏa ánh sáng màu. Vô luận người khó chơi cỡ nào nàng đều có thể thoải mái tự nhiên ứng phó, vô luận đề tài tối nghĩa cỡ nào nàng đều có thể tán gẫu vài câu. Bảo dưỡng tâm đắc cùng tài nghệ của nàng giành được nữ hoàng cao độ thừa nhận. Điều này xúc tiến sự nghiệp của Darcy thật lớn.

Cho nên, ta vì sao sẽ có mộng vợ vẫn như vậy, quả thực không có một chút căn cứ! Trách không được Mary thường nói cảnh trong mơ cùng sự thật hoàn toàn tương phản! Elizabeth vỗ ngực cảm thán.

Liền ở phía sau, người hầu dẫn Jane cùng Ledia vào được. Hai người phong trần mệt mỏi nhưng tinh thần thật tốt, phía sau đi theo liền tiếp cái đuôi.

Jane quả thật cùng Bentley kết hôn, sau hai năm hần đau khổ theo đuổi nàng. Nhưng nàng hiển nhiên không có coi trọng Bentley như vậy, mà là đem toàn bộ tâm thần đều hao phí ở phương diện công việc quản gia quản lý tài sản. Chính như theo lời Mary, kia mới là căn bản lập thân của nàng. Có Mary đốc lòng dạy, người hầu nhà Bentley mơ tưởng lại hồ lộng nàng.

“Em yêu, em chậm một chút, cẩn thận đứa nhỏ trong bụng!” Bentley nhắm mắt theo đuổi đi theo phía sau nàng, lo lắng nhìn chăm chăm cái bụng nàng cao ngất. Hắn biết Jane không yêu mình giống như trước kia vậy, nhưng hắn lại càng ngày càng yêu nàng.

Elizabeth quay đầu nhếch cười. Bentley cùng trong mộng làm người hận nghiêng răng nghiêng lợi so sánh với, vẫn là con chó lớn Bentley trước mắt ngốc hồ hồ có vẻ đáng yêu! Nam nhân quả nhiên không thể sống, nếu không bọn họ sẽ quên hết tất cả!

Ledia lấy tư thái cực không tao nhã xui lơ ở trên sô pha, nàng vung khăn tay hữu khí vô lực nói, “Anh rể, em cho anh cùng chị mang theo rất nhiều lễ vật, chờ một lát cha cùng mẹ liền chuyển vào. Đừng trách cứ em không hiểu lễ nghi, anh có biết, em vừa mới từ Liverpool chạy tới, xương cốt đều nhanh tán!”

“Được rồi, vậy em liền nằm đi.” Darcy mỉm cười, gọi người hầu tới đưa cho nàng cái mao thảm, sau đó thân thiết hỏi, “Xem ra sinh ý của em phi thường thuận lợi?”

“Đúng vậy, hoàn toàn vượt qua mong muốn của em.” Ledia gật đầu, cười có chút tự đắc. Nàng từ tiệm tạp hoá bắt đầu kinh doanh, dựa vào tính cách mạnh mẽ cùng ánh mắt độc đáo bắt đầu làm sinh ý trang phục cùng châu báu, sau lưng lại có gia tộc Darcy duy trì, trước mắt đã có được mấy vạn bảng, ở Luân Đôn mua một khu nhà trọ, đem Catherine cùng vợ chồng Bennet đều tiếp nhận đến ở.

Ai cũng không thể tưởng được cô gái từng lãng đãng cũng sẽ có một ngày huy hoàng như vậy.

Vợ chồng Bennet chỉ huy người hầu đem một đồng lễ vật treo lên cây thông Noel, nhiệt tình ôm Darcy cùng Fitz William.

Khi mai nhập trong ngực phụ thân ấm áp, Elizabeth âm thầm may mắn kia chính là một cảnh trong mơ.

Tác giả nói: phiên ngoại ta hoàn toàn là viết chơi, theo tình tiết Jane · Austen phát tán tư duy một chút. Đồng thoại chuyện xưa luôn ở hạnh phúc nhất thời là chung kết, nhưng sự thật thường thường không tốt

đẹp như vậy. Có lẽ nam nữ chủ của ta cũng sẽ xuất hiện rất nhiều vấn đề, tỷ như văn hóa đông tây phương sai biệt. Cho nên ta chỉ có thể viết đến nơi đây là ngừng, nếu không tựa như thiên phiên ngoại này giống nhau sa đọa ~

## 74. Chương 74: Phiên Ngoại 7

Nam Phi – Cape Town

Darcy chậm rãi mở mắt ra, phát hiện ánh mặt trời xuyên qua khe hở rèm cửa sổ rất nặng, chiếu xạ ở trên gối đầu của hắn. Nay đúng là mùa hạ, Nam Phi lại là chỗ nhiệt đới, vừa sáng nhiệt độ không khí liền cao dọa người.

Hắn xốc lên bạc thảm chuẩn bị rời giường, lại phát hiện cánh tay mình bị Mary gắt gao cô trụ. Hai năm trôi qua, nàng đã 20 tuổi, giống như con bướm lột xác, toàn thân đều tản mát ra vị nữ nhân thành thực tính – cảm.

Bởi vì thời tiết nóng bức, nàng ăn mặc cực ít, một cái váy ngủ nửa trong suốt đai ren kham kham bao vây bộ ngực nàng đầy đặn, làn váy vì ma sát mà cao cao vén lên, lộ ra hai chân thon dài thẳng tắp.

Darcy bất động, nửa người ngồi dậy lẳng lặng chăm chú nhìn dung nhan vợ yêu ngọt ngào ngủ.

Hắn phát khai tóc bay rối bên tai nàng, dùng đầu ngón tay miêu tả ngũ quan thanh tú của nàng, ở trên cánh môi phần nộn lưu luyến một lát, hướng cổ thon dài cùng xương quai xanh duyên dáng đi vòng quanh. Hắn đẩy ra đai đeo trên đầu vai nàng, nhẹ nhàng kéo áo của nàng xuống, dùng đầu ngón tay nhu niệp hai khóa hồng anh.

Mary bất an động động cánh tay, bảo vệ cảnh đẹp trước ngực mình.

Darcy không tiếng động cười, hướng quần lót của nàng tìm kiếm, sờ soạng đến một viên nhu châu, kỹ xảo cực phú nhu nắn.

Mary ở trong mộng rên rỉ, hai gò má nhiễm đỏ ửng mê người. Nàng theo bản năng kẹp chặt hai chân, không biết là ngăn cản hay là giữ lại.

Mị thái của nàng dẫn tới hô hấp Darcy tăng thêm, quần lót mỏng manh hoàn toàn không thể che giấu thô cứng hùng tráng của hắn.

Hắn ngồi dậy, cởi quần lót của vợ, đem hai chân của nàng đặt tại đầu vai mình, liếm bí chỗ sớm ướt sũng của nàng.

“Ôi, không cần!” Mary rốt cục bị gọi tỉnh, phát hiện chồng thế nhưng dùng loại tư thái xấu hổ này trêu chọc mình, vội vàng xoay người dùng bạc thảm bao lấy thân thể.

“Em yêu, anh nghĩ muốn.” thanh âm Darcy dị thường trầm thấp khàn khàn, ẩn chứa tình dục đặc hơn. Hắn lùa thể người trên, đường cong lưu sướt, da thịt màu mật ong sớm dính đầy mồ hôi. Hắn vừa nói vừa cởi quần lót, ngăn bạc thảm trên người vợ, đem nàng giam cầm trong ngực, từ sau lưng sáp nhập thật sâu.

Bí chỗ sớm chuẩn bị tốt không hề trở ngại tiếp nhận tráng kiện của hắn, dẫn tới hai người đồng thời thấp suyễn.

“Em cũng muốn, không phải sao?” Darcy cắn vành tai vợ trêu đùa, khẩn cấp kích thích đứng lên.

Mary còn muốn phản bác, lại bị từng đợt điện lưu tê dại đảo loạn suy nghĩ. Đứng nhìn ông chồng bình thường trầm mặc ít lời, nghiêm cẩn bản khắc, nhưng đến trên giường lại hung ác ngoài ý muốn, giống như một đầu mãnh thú động dục xâm lược mãnh liệt, thường thường đem nàng biến thành xuống không được giường.

“Thích không?” Darcy sờ soạng đến nhu châu trong bụi cỏ, vừa nhẹ nhàng xoa nắn, vừa dùng sức đỉnh nhập chỗ sâu nhất, song trọng kích thích làm Mary đạt tới cực lạc cao nhất.

Nàng không có trả lời lời chồng hỏi, mà là đem hai má đỏ hồng tràn ngập tình dục sắc mai nhập gối đầu.

“Em thế nào vẫn là thẹn thùng như vậy?” Darcy ách thanh cười, càng thêm dùng sức bảm chặt eo nhỏ của vợ, thật mạnh va chạm bí chỗ cần nhanh mà nóng rực. Tiếng nước dâm mỹ quanh quẩn trong phòng.

“Anh thế nào vẫn điên cuồng như vậy? Nhẹ chút, chậm một chút!” Mary quay đầu, nói không thành lời lên án.

“Bởi vì anh yêu em, yêu đến điên cuồng!” Đôi mắt Darcy giống như vực sâu vọng không thấy đáy, bên trong chứa nỗi niềm tình gọi người say đắm. Thừa dịp vợ yêu ngây người một lát, hắn đem nàng lật lại, ngay từ mặt trước tiến vào, vừa hôn môi nàng ngọt ngào vừa chăm chú nhìn dung nhan nàng say mê.

Qua vài phút, Mary mới từ thông báo của hắn tỉnh táo lại, chủ động ôm lấy cổ của hắn, hai chân kẹp lấy vòng eo gầy của hắn, càng sâu tiếp nhận hắn xâm nhập.

Một hồi tình sự nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa qua đi, Darcy hôn cái trán vợ yêu mồ hôi chảy ròng ròng, ôn nhu giao phó, “Anh đi quặng tràng nhìn xem, em ngủ trong chốc lát, tỉnh ngủ để cho Wolf mang em đi phụ cận ngắm cảnh. Anh đợi khải buổi chiều trước 4 giờ trở về.”

Mary hữu khí vô lực đáp ứng một tiếng, mơ mơ màng màng đã ngủ.

Darcy lại hôn cái trán của nàng, dùng bạc phẩm che đi thân thể mạo hiểm của nàng, lưu luyến không rời đi ra gian ngoài mặc quần áo. Chờ đi ra cửa phòng, vẻ mặt nhu tình của hắn trong khoảnh khắc rút đi, lại biến thành nghiêm cẩn bản khắc mặt lạnh thân sĩ ngày xưa.

“Không cần đánh thức phu nhân, để cho cô ấy tiếp tục ngủ. Nếu cô ấy nghĩ ra cửa, người liền mang cô ấy đi phụ cận ngắm cảnh, nhưng tuyệt đối không thể để cho cô ấy đi đến quặng tràng.” Hắn vừa sửa sang lại tay áo vừa thận trọng dặn quản gia của mình ở Nam Phi.

Wolf tất cung tất kính đáp ứng.

“Đúng vậy, nữ nhân sẽ bị hấp nô quặng tràng dọa đến. Cùng Luân Đôn so sánh với, nơi đó có thể nói là địa ngục. Bất quá, chú càng là cấm nữ nhân đi làm một sự kiện, các nàng lại càng là tò mò.” Fitz William thượng tá ngồi xuống ở bên bàn ăn, chậm rãi mở miệng.

“Ta nghĩ, này hai cái vòng cổ kim cương tuyệt đối có thể bù lại các nàng quan tâm.” Darcy từ trong tay Wolf tiếp nhận hai cái hòm nhung thiên nga tinh xảo.

“Đây là kim cương quặng tràng chúng ta sản xuất sao? Phẩm chất quả nhiên nhất lưu!” Fitz William dùng ánh mắt nóng rực nhìn chăm chăm hai sợi vòng cổ kim cương trong tay Darcy. Chúng nó ở dưới ánh mặt trời chiếu xuống phát ra quang mang ánh sáng ngọc, hoa mắt người.

“Một cái là của Elizabeth, anh đưa cho cô ấy đi.” Darcy đem một cái hộp giao cho Fitz William.

“Cô ấy nhất định sẽ cảm động rơi lệ.” Fitz William còn thật sự nói.

Hai người rất nhanh dùng xong bữa sáng, lên xe ngựa chạy tới quặng tràng. Mượn dùng quặng tràng kim cương này, gia tộc Darcy đi hướng huy hoàng, cho nên bọn họ ở trên biển hao phí suốt một tháng, tự mình đi vào Nam Phi thăm dò.

Mary là bị Elizabeth lay tỉnh.

Khi nàng mở hai mắt, Elizabeth đang ngồi ở mép giường, đầu quay sang một bên nhìn về phía ngoài cửa sổ, biểu tình trên mặt phi thường xấu hổ.

Mary lập tức ý thức được trạng huống trước mắt, dùng bạc phẩm bao lấy thân thể mình điểm hồng lấm tấm.

“Chị không nghĩ tới em rể thế nhưng nhiệt tình như vậy.” Elizabeth ý đồ dùng ngôn ngữ khôi hài điều hòa không khí.

“Không có người nam nhân nào có thể ở trên giường bảo trì phong độ thân sĩ được.” Mary trêu chọc, “Chị cùng Fitz William kết hôn xong sẽ biết!”

“Nha, đừng nói nữa Mary!” Elizabeth bại trận. Ở phương diện nói giỡn, cô gái chưa kết hôn là đâu không lại thiếu phụ đã kết hôn.

“Nhanh chút mặc xong quần áo, chị mang em đi quặng tràng nhìn xem. Em nhất định không thể tưởng được...” Nàng đột nhiên dừng lại câu chuyện, sắc mặt tái nhợt đáng sợ.

“Không thể tưởng được cái gì?” Mary mặc váy, nhẹ nhàng hỏi.

“Tóm lại, em đi nhìn sẽ biết!” Elizabeth nhú mày nói.

Hai người ăn qua cơm trưa, thừa thời điểm Wolf không chú ý đáp xe ngựa đi trước quặng tràng. Giữa quặng tràng là một cái hồ sâu thật lớn hình xoắn ốc, rất nhiều người da đen ở dưới hồ lục xem nguyên thạch, dùng ba lô đem chúng nó vận đi ra. Bên cạnh hồ sâu đứng rất nhiều người bảo vệ. Bọn họ dùng ánh mắt hung ác nhìn chăm chăm đàn người da đen này, phát hiện người thần sắc quỷ bí liền đi lên kiểm tra, nếu xác nhận đối phương giấu nguyên thạch sẽ dùng roi đánh bọn họ da tróc thịt bong.

Người da đen người người cốt sấu như sài (gầy khô như que củi), xương sườn trước ngực giống như phù điêu, làn da màu đen bởi vì lây dính nhiều tro bụi đã muốn biến thành màu trắng, trên mặt mang theo biểu tình thống khổ mà chết lặng. Bọn họ giống như súc sinh kết đội thành quần vận nguyên thạch, lại giống như súc sinh bị tùy ý quất nhục mạ.

Đây là cảnh tượng cùng Luân Đôn phồn hoa hoàn toàn không giống. Chung quanh tràn ngập huyết tinh cùng tàn bạo, làm người nhìn thấy ghê người.

“Mary em xem, bọn họ thể nhưng còn nô dịch người da trắng! Đó là Wickham, chị nhận đấy!” Elizabeth dùng tiếng nói run run nói.

Mary theo phương hướng ngón tay nàng nhìn lại, quả nhiên phát hiện xen lẫn trong người da đen hơn mười người da trắng, một kẻ trong đó trên mặt mang theo đao sẹo dữ tợn, không thể nghi ngờ là Wickham.

Thấy người quen, Wickham có vẻ phi thường kích động, ném ba lô chạy tới các nàng, lại bị bảo vệ hung hăng đập một cước, ngồi phịch xuống thổ mạng.

Mary quay đầu, nhìn về phía rừng cây xa xa. Chế độ nô lệ ở Đại Hạ thâm căn cố đế, nàng từ nhỏ nhận lại là đặc quyền giáo dục, thời điểm theo phụ thân đóng ở biên cương ngay cả hồ sát tù binh đều từng chính mắt bàng quan, tình cảnh trước mắt không thể xúc động lòng của nàng. Nàng sở dĩ cảm thấy không khỏe là vì người da đen này ăn mặc quá ít. Bọn họ chỉ tại bên hông vây quanh một khối vải, có người thậm chí ngay cả khối vải che giấu đều không có.

Elizabeth lại nghĩ đến nàng bị dọa, thấp giọng nói, “Mary, chúng ta cứu trợ bọn họ! Bọn họ là người, không phải súc sinh!”

Mary khoát tay, đang muốn nói gì lại bỗng nhiên cúi thất lưng nôn mửa.

Elizabeth vội vàng phát lưng của nàng trấn an. Mary chịu không nổi kích thích!

Darcy quan vọng ở cách đó không xa nhìn không được, đi nhanh đến chỗ vợ mình.

“Uống nước.” Hắn đem túi nước đưa tới bên miệng Mary, trầm giọng nói.

“Cám ơn.” Hai mắt Mary đầm lệ mông lung, giống như nhớ tới cái gì, lộ ra biểu tình kinh ngạc ngẩn ngơ.

Sắc mặt Darcy càng khó nhìn, cường ngạnh ôm lấy vợ đang ngây người, đem nàng mang theo xe ngựa. Fitz William cùng Elizabeth trầm mặc đi theo phía sau.

Trong xe ngựa yên tĩnh bình thường, Elizabeth đang dùng ánh mắt xa lạ hoảng sợ đánh giá hai vị nam sĩ. Mary cuộn mình ở trong khuỷu tay Darcy, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt chạy xa, không biết suy nghĩ cái gì.

Darcy gắt gao nhìn chăm chăm khuôn mặt nàng xinh đẹp tuyệt trần, gian nan mở miệng, “Thực xin lỗi, anh cho em khó chịu.” Hắn đã sớm biết, loại phương thức tàn khốc đoạt lấy này chỉ có thể bị che giấu thật sâu, một khi xóc lên phải thừa nhận đủ loại khiển trách.

Các quý tộc xa ở Luân Đôn vừa hưởng thụ tiền tài cùng châu báu dính đầy máu tươi, vừa làm bộ làm tịch, đối với hành vi đế quốc thực dân khước từ thêm cổ động.

Nhưng nguyên thủy tư bản tích lũy luôn tràn ngập hắc ám ối dơ bẩn không thể nói n. Nếu không đi cạnh tranh cùng đoạt lấy, chờ đợi bọn họ chỉ có bị đào thải.

Vì cho Mary cuộc sống càng giàu có, hấn không thể không đem hết toàn lực. Hấn ý đồ che giấu những dơ bẩn này đó đồng thời lại khát vọng được đến lý giải cùng ủng hộ của nàng. Nhưng thấy nàng không thể ngăn chặn nôn mửa, hấn biết, mình chung quy là vọng tưởng.

Mary không có nhận thấy được tâm tình chồng xuống dốc, nàng giờ đầu ngón tay tính toán ngày, sau một lúc lâu chậm rãi mở miệng, “Anh yêu, anh nhanh tìm thầy thuốc cho em. Em nghĩ em khả năng mang thai!”

Darcy ngậy ngẩn cả người, ước chừng qua 5 phút mới phản ứng lại đây, thanh âm hơi run run, “Em là nói, em sợ dĩ nôn mửa là vì mang thai?”

“Đúng vậy, chúng ta đã muốn tới lục địa, chẳng lẽ em nôn mửa còn có thể là vì say tàu sao?” Mary buồn cười hỏi lại.

“Thượng đế, ” Darcy không biết làm sao ôm vợ yêu, sợ áp đến bụng của nàng lại vội vàng buông ra, tinh tế mật mật hôn hai má cùng cánh môi của nàng, nỉ non nói, “Cảm tạ thượng đế! Chúng ta phải có đứa nhỏ!”

Ngờ vực vô căn cùng mất mát lúc trước cứ hoàn toàn bị hấn ném đến sau đầu, nếu không phải không ở trên xe ngựa, hấn hận không thể đem vợ yêu ôm lấy xoay hai vòng.

Tuy rằng trong lòng còn thực không thoải mái, nhưng Elizabeth vẫn như cũ ngăn một chút tươi cười, chân thành chúc phúc hai người.

Wolf quản gia dùng tốc độ nhanh nhất mời bác sĩ đến, trải qua vài phần phút lo âu chờ đợi, rốt cục xác định phu nhân đã mang thai hơn hai tháng.

“Anh có nói cho em anh yêu em?” Darcy ôm vợ yêu ngồi ở trên giường, đầu dựa ở hông vai nàng thấp giọng hỏi.

“Anh cơ hồ mỗi ngày đều nói.” Mary nhéo nhéo cái mũi hấn cao thẳng.

“Vậy còn em?” Darcy hôn hai má của nàng, trong giọng nói giấu giếm bất an.

“Em cũng yêu anh!” Mary mặt đỏ, nhanh hôn lại chồng một chút.

Trong ngực Darcy hơi hơi rung động, phát ra tiếng cười trầm thấp mà sung sướng.

“Cơm trưa của em đều phun hết, hiện tại thật đói. Nhưng là em không muốn ăn bít tết cũng không muốn ăn bánh, em nghĩ ăn bánh bao cùng bánh sủi cảo.” Mary cảm thấy chính mình có quyền lợi soi mói.

“May mắn anh mang đến thực đơn em bình thường viết, nếu không cực kỳ sẽ chịu đói.” Darcy ôn nhu vuốt khuôn mặt vợ yêu, “Em nghỉ ngơi trong chốc lát, anh đi kêu quản gia chuẩn bị.” Hấn hôn cái trán vợ, mở ra cửa phòng đi ra ngoài.

Mary thư thái nhắm hai mắt lại, một chút một chút vuốt ve bụng mình bằng phẳng. Vài phút sau, cửa phòng nhẹ nhàng bị đẩy ra, nàng cảm giác mép giường trầm xuống một chút.

“Mary, em khá hơn chút nào không?” Người đến là Elizabeth.

“Em tốt hơn nhiều.” Mary đem gối đầu đặt ở sau thắt lưng, cười khanh khách nói.

“Mary, bảo Darcy buông tha cho quãng tràng này, chúng ta về Luân Đôn đi thôi. Em cũng thấy, nơi đó cùng địa ngục không phân biệt! Bọn họ giết hại đồng loại như vậy sớm hay muộn sẽ nhận thượng đế thẩm phán.” Elizabeth gắt gao khu trục sàng đan dưới tay, biểu tình hoảng sợ muôn dạng.

“Quảng tràng này là căn bản chống đỡ gia tộc Darcy đi vào huy hoàng, làm sao có thể buông tha cho? Mặc dù chúng ta buông tha, còn có người Pháp, người Hà Lan, người Đức đối với khối thổ địa này như hổ rình mồi. Vô luận ai tới thống trị nơi này, cuộc sống nô lệ người da đen đều không có gì khác biệt.” Mím cười trên mặt Mary tiêu thất.

“Một khi chúng ta buông tha cho, chị có biết điều này đối với gia tộc Darcy có ý nghĩa cái gì sao? Ý nghĩa chúng ta lúc trước đầu nhập đều đổ xuống nước, càng nhiều gia tộc cường đại sẽ thừa dịp hư mà vào, chia cắt tài sản của chúng ta. Đây chính là nhạc đạo gia tộc Darcy xuống dốc! Nhược nhược cường thực, người thích hợp sẽ sinh tồn là pháp tắc thế giới này. Elizabeth, chị chỉ cần đem chính mình đơn độc hiền lành bảo trì ở khuê phòng là tốt rồi, trăm ngàn không cần đối với sự nghiệp nam nhân khoa tay múa chân.” Mary nói lời thâm thía cảnh báo.

“Không, em là ở nói chuyện giạt gân! Gia tộc Darcy còn có gieo trồng viên diện tích rộng lớn, cũng đủ chống đỡ cuộc sống giàu có.” Elizabeth không muốn tin tưởng.

Mary châm chọc mở miệng, “Chị cho là gieo trồng viên là chỗ nào? Nơi đó cũng có nô lệ kết đội thành quần, có bảo vệ vùng roi da giống như khu đuổi súc sinh khu đuổi nô lệ.”

Thấy sắc mặt Elizabeth càng thêm tái nhợt, ngữ khí Mary chậm lại, vuốt ve cổ nàng run nhẹ nói, “Eliza, vòng cổ kim cương này là Fitz William đưa đi? Chị có biết nó là từ đâu đến sao? Chị mỗi ngày ăn lương thực, trên người mặc váy, dưới chân đi giày, mỗi ngày hoa bẻ Anh ra ngoài... Chúng nó lại là thế nào đến? Chị có biết Fitz William vì sao bỏ qua cô gái có được năm vạn bảng Anh đồ cưới mà cùng chị đính hôn sao? Đó là bởi vì hắn biết cùng Darcy trở thành anh em đồng hao, mang đến lợi ích xa xa không chỉ năm vạn bảng Anh. Mà sự thật chứng minh, lựa chọn của hắn là chính xác.”

Mary buông tay, ngữ khí bắt đầu cứng đờ, “Chị xem, chúng ta sở dĩ có thể qua cuộc sống hạnh phúc như thế, hoàn toàn dựa vào là là Darcy vất vả cần cù công tác. Cho nên, cho dù toàn thế giới đều cùng hắn là địch, chúng ta cũng là không có tư cách chỉ trích hắn.”

Elizabeth trầm mặc, vài phút sau mới suy yếu mở miệng, “Em nói đúng, chị không có tư cách chỉ trích Darcy. Nhưng là, tốt xấu để cho hắn đem Wickham cứu ra đi, hắn rất thâm.”

“Nghe nói Wickham là vì hoàn lại đồ trái lớn mới đến đến Nam Phi. Chị nghĩ cứu hắn trước hết đưa hắn thiếu nợ mấy ngàn bảng Anh hoàn trả. Đúng rồi, chị biết bản tính của hắn, nếu không sợ hắn chết cuốn lấy chị không buông, không sợ sau khi đến Luân Đôn hắn lại dẫn dụ Ledia sa đoạ, chị đem hắn cứu ra đi.” Mary không sao cả nhún vai.

“Vẫn là quên đi!” Ngữ khí Elizabeth càng hư nhược rồi.

“Tốt lắm, không có việc gì liên giúp em học bài đi. Nghe nói đứa nhỏ hiện tại có thể nghe hiểu chúng ta nói. Niệm một đoạn này, một đoạn này đẹp cực kỳ!” Mary mở ra một quyển thơ, chỉ vào một đoạn trong đó nói với Elizabeth.

Elizabeth cứng ngắt gật đầu, niệm vài đoạn liền dung nhập ý cảnh thơ ca tuyệt đẹp.

Ngoài cửa, hai vị nam sĩ đem đối thoại các nàng nghe được từ đầu lắng lẽ rời đi.

Fitz William liên tiếp đánh giá sắc mặt Darcy. Tuy rằng mặt hắn băng bó, nhưng ý cười đáy mắt tiết lộ tâm tình hắn tốt đẹp.

“Chú cùng Mary thật sự là trời sinh một đôi!” Fitz William thật tình thực lòng cảm thán.

“Cám ơn khích lệ.” Khóe môi Darcy cao lên. Hắn cùng Mary đương nhiên là trời sinh một đôi, hắn đã sớm biết đến không phải sao? Nàng luôn vô điều kiện đứng ở bên người hắn, cho hắn toàn tâm toàn ý tin cậy cùng ủng hộ. Vì bắt lấy phân hạnh phúc này, hắn nguyện ý trả giá hết thấy!

## 75. Chương 75: Phiên Ngoại 8

Giường trẻ con mềm mại, tiểu Darcy tiên sinh vừa đầy một tuổi đang ngủ say, miệng hàm chứa ngón tay cái của mình, thường thường quyết miệng một ngụm, bộ dáng cực kỳ đáng yêu.

Mary cúi người chăm chú nhìn của hắn ngủ ngoan, thật lâu không muốn rời đi.

“Con yêu, nếu không đi liền đến muộn, đó nhưng là tiệc tối nữ hoàng đấy!” De Bourgh phu nhân đẩy cửa phòng ra, nhẹ giọng thúc giục.

“Vâng, dì. Bảo bồi liên xin dì chiếu cố!” Mary hôn hai má con, cẩn thận mỗi bước tiêu sái đi ra khỏi phòng.

“Con hôm nay rất đẹp con yêu, màu tím đem sắn da thịt trong trắng của con lộ hồng, cực kỳ xinh đẹp. Nha, con có còn muốn lại thêm một cái bao tay hay không, nếu không nhìn qua có điểm đơn điệu.” De Bourgh phu nhân đem lần váy nàng thoáng hỗn độn sửa sang lại thỏa đáng. Tháng sau nữ hoàng đem một đám tân quý thụ huân, có thể ở trước đó được tham gia vũ hội hoàng thất, ý nghĩa không nói mà rõ. Nếu nữ hoàng vừa lòng, gia tộc Darcy chân chính tiến vào xã hội thượng lưu Anh quốc. De Bourgh phu nhân không thể không coi trọng.

“Cái bao tay ở trong túi, chờ thời điểm tiến vào hội trường con lại đeo, miễn cho dơ.” Mary xoa tung lần váy, chậm rãi xuống lầu.

“Vây là tốt rồi.” De Bourgh phu nhân nắm tay của nàng, lo lắng nói, “Vốn nên là buổi sáng hôm nay liền đưa lễ vật cho nữ hoàng, nhưng ta nghe Raynolds phu nhân nói, con thể nhưng vẫn kéo dài tới bảy giờ buổi chiều mới đưa vào cung. Con yêu, ta không thể không vạch, con lần này sơ sót! Còn có, Ledia thể nhưng ba phiên bốn bận cự tuyệt yêu cầu đính chế bức tranh thêu của nữ đại công tước Teresa, phải biết rằng, bà ta nhưng là người bạn thân mật nhất của nữ hoàng, điều này đối với việc thụ huân của Darcy phi thường bất lợi. Con hẳn là đem hết mạng lưới quan hệ quý tộc đều nhất nhất ghi tạc trong óc, quý tộc cũng không phải là dễ dàng lấy lòng như vậy, một câu hoặc một lần cử chỉ vô tâm đều có khả năng mạo phạm đến tôn nghiêm bọn họ.”

“Dì, cảm ơn nhắc nhở của dì. Vô luận là tặng lễ hay là cự tuyệt nữ đại công tước Teresa, con đều có dụng ý của mình, mời dì tin tưởng con. Còn có, quý tộc quả thật không dễ dàng lấy lòng, cho nên con căn bản không tính đi lấy lòng bọn họ. Con chỉ muốn lấy lòng người nên lấy lòng, tất cả vấn đề đều đã giải quyết dễ dàng.” Mary cười nhẹ xua tay, đi đến chỗ Darcy vẽ mặt kinh diễm.

“Em yêu, em hôm nay thật xinh đẹp!” Darcy ôm chặt eo nhỏ nàng, hôn lên đôi mắt màu lam chớp chớp của nàng.

“Anh hôm nay cũng phi thường anh tuấn.” Mary hôn lại cằm dưới kiên nghị của hắn.

Hai người cáo biệt de Bourgh phu nhân, chạy tới hoàng cung.

“Đừng khẩn trương, hết thấy có anh.” Đem vợ yêu giam cầm ở trong lòng, Darcy vô cùng thân thiết vuốt ve ngón tay nàng xanh nhạt.

Mary ngồi ổn định, đầu tựa vào trong ngực dày rộng của chồng, thử tính hỏi, “Nếu em đem vũ hội làm hỏng làm sao bây giờ? Anh sẽ trách cứ em sao?”

“Làm sao có thể? Anh chỉ cần có em cùng đứa nhỏ là đủ rồi!” Darcy cười nhẹ, dùng miệng hôn lên mu bàn tay trơn mềm của vợ. Cuộc sống hiện tại của hắn đã đủ hạnh phúc, được đến tước vị chỉ là dẹt hoa trên gấm, không được đến cũng không quan hệ.

Mary ngồi thẳng dậy, ôm lấy hai má của hắn nhìn thẳng vào hắn thật lâu sau, cuối cùng xác định lời chồng nói là thật. Không có ba vợ bốn nàng hầu, không có tranh đấu gay gắt, chỉ có chồng yêu của nàng cùng con trai hoạt bát khỏe mạnh, nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới mình gặp được cuộc sống hạnh phúc như vậy.

“Anh yêu, em yêu anh!” Nàng hôn bạc môi của chồng, kể rõ tràn ngập tình yêu, “Đừng lo lắng, em sẽ không làm anh thất vọng. Trên vương miện Nữ hoàng gắn kim cương của gia tộc Darcy, cho nên anh nên ở trong giới quý tộc chiếm cứ một vị trí.”

Từ trong miệng vợ yêu thốt ra yêu ngữ, vô luận nghe bao nhiêu lần đều cảm thấy không đủ. Darcy mỉm cười, ôn nhu hàm trụ đôi môi ngọt ngào của vợ.

Cùng lúc đó, Điện Buckingham.

“Nữ hoàng bệ hạ, đây là lễ vật gia tộc Darcy tiến hiến, thỉnh ngài xem qua.” Bồi bàn đang cầm hai cái lễ hộp tinh xảo đi vào tấm điện.

“Sao, gia tộc Darcy thế nhưng lúc này mới dâng lên lễ vật?” Nữ hoàng Victoria nhú mày, biểu tình phi thường ngoài ý muốn.

“Đây cũng không ngạc nhiên, nghe nói nữ chủ nhân gia tộc Darcy là một cô gái nông thôn, không hề biết lễ nghi cung đình.” Teresa nữ đại công tước vào cung trước châm chọc nói.

“Xem ra bà đối với vị phu nhân kia thực bất mãn?” Nữ vương nghe đến đây hứng thú, ý bảo bồi bàn đem hộp mở ra. Bà thật muốn nhìn một cô gái ở nông thôn sẽ chuẩn bị cho mình dạng lễ vật gì.

“Đúng vậy, ” Teresa nữ đại công tước nhú mày, “Cửa hàng của nàng chuyên doanh phục sức cùng bức tranh thêu Đông phương, ta mộ danh mà đi, nàng thế nhưng ba phiên bốn bận cự tuyệt đặt hàng của ta! Thực đáng giận!”

Nữ vương mỉm cười, đem một cái áo choàng tơ lụa trong hộp xách ra, sau đó ngạc nhiên trợn to mắt. Áo choàng là thuần trắng sắc, khi đặt ở trong hòm không có nửa điểm thần kỳ, nhưng thời điểm đem nó triển khai ở dưới ngọn đèn mới có thể phát hiện, nó thế nhưng hơi hơi sáng lên, nhan sắc hào quang sẽ theo góc độ biến ảo mà biến ảo, cảm nó tựa như đang cảm toàn bộ ánh sáng trong ngân hà!

Nữ hoàng không tự giác ngừng lại hô hấp, lấy tay vuốt ve tơ lụa mềm nhẵn đến bất khả tư nghị, càng thêm ngạc nhiên phát hiện, cho dù là một cái nhẹ nhàng động chạm cũng có thể làm vải dệt toả sáng ra thất sắc lưu quang, ở thời điểm lưu quang sắp trôi đi, đồ án nào đó từ xưa mà thần bí sẽ nhất nhất hiện ra, đó là dùng sợi tơ đồng sắc thêu lên.

“Ta rốt cục biết nàng vì sao cự tuyệt đặt hàng của bà, nàng đem tất cả thời gian đều tiêu đi tìm kiếm khối vải dệt này.” Biểu tình của nữ hoàng Victoria phi thường vừa lòng. Khi một người có nhiều trân bảo lại được thêm một thứ trân bảo càng quý giá, cái loại cảm giác sung sướng này không thể nghi ngờ sẽ nhân thêm.

Nữ vương bị lấy lòng, hơn nữa còn làm Teresa không thể điều khiển tự động toát ra thần sắc ghen tị.

“Đúng vậy, vải dệt như vậy thế gian hiếm thấy!” Nữ đại công tước Teresa si mê không thôi vuốt ve áo choàng. Bà ta cứ nào nghĩ lập tức thay, nhưng lý trí còn sót lại đúng lúc nhắc nhở bà — đây là lễ vật thuộc về nữ hoàng.

Nữ nhân luôn không thể kháng cự dụ hoặc của hoa phục cùng châu báu, mặc dù là nữ hoàng cao cao tại thượng cũng không thể ngoại lệ. Bà giờ phút này sớm thu hồi thái độ không chút để ý lúc trước, thận trọng mở ra một cái hộp lễ khác. Bên trong là một cây quạt cùng một bộ bao tay, dùng đến là vải dệt đồng dạng, nhưng mặt trên thêu tương đối phiền phức mà hoa lệ, thêu nhất nhất chạm rồng, bày biện ra thể Gothic lập thể cùng cảm giác thần bí.

Nữ hoàng mở cây quạt nhẹ nhàng vỗ, một cỗ hương khí mát lạnh đập vào mặt, làm cho người ta say mê.

“Người nắm nó tựa như nắm ánh trăng, thật đẹp!” Nữ đại công tước Teresa cực kỳ hâm mộ nói.

Nữ hoàng mỉm cười, cởi cái bao tay nguyên bản phối hợp tốt, đem bao tay Darcy phu nhân đưa tới đeo, sau đó phủ thêm áo choàng, chộp lên cây quạt, dạo qua một vòng ở trước gương.

“Khối áo choàng này có thể phối hợp phục sức nhan sắc gì.” Nữ hoàng vừa lòng gật đầu, cảm thấy mình rất tất yếu ở vũ hội một mình triệu kiến Darcy phu nhân. Bà tràn ngập tò mò đối với nàng!

Đại sảnh yến hội đầu người di động, Darcy bị vài vị đồng bọn hợp tác mời đến một bên nói chuyện, Mary chọn lựa một cái góc yên lặng ngồi xuống, nhàn nhã phẩm rượu. Nàng biết rất nhiều người đang nhìn nàng, bởi vì nàng là cô vợ quý của Darcy, càng bởi vì gia thế nàng bình thường đến cực điểm.

Ánh mắt các nàng ngấm có ý lạnh lùng, bài xích cùng châm chọc. Các nàng không muốn cùng nàng đáp lời, coi như như vậy sẽ làm bản thân phận cao quý của các nàng. Nhưng điểm làm khó dễ ấy căn bản không thể lay động lòng Mary. Nàng kiên thức qua vạn quốc triều bái, kiến thức hơn trăm quan quý bái, kiến thức số lượng mười vạn tướng sĩ cùng uống rượu cuồng hoan. Ứng phó điểm ấy trường hợp nhỏ không nói chơi.

Nếu muốn thấy một cô gái nông thôn chân tay luống cuống, sợ đầu sợ đuôi, không thể lên mặt bàn, sau đó đại thêm trào phúng nàng lấy đó chèn ép gia tộc Darcy, như vậy các phu nhân hoài loại tâm tư này không thể nghi ngờ sẽ phi thường thất vọng. Các nàng phát hiện nhất cử nhất động của Darcy phu nhân đều tạo

nhà đến cực điểm, không có người cùng nàng nói chuyện nàng liền im lặng phẩm rượu, biểu tình điềm đạm dị thường tự tại kia, coi như nàng giờ phút này đều không phải là đang ở hoàng cung, mà là ngồi ở phòng nghỉ nhà mình.

Phân khí độ tôn quý thần nhiên này làm người ta ghé mắt.

Ngay khi các vị phu nhân chuẩn bị một lần nữa nhìn kỹ nữ chủ nhân gia tộc Darcy, nữ hoàng đi vào phòng yến hội.

Mọi người lập tức hành lễ với bà.

Nữ hoàng đơn giản nói vài lời đạo đầu liền ngồi ở trên vương tọa chính giữa. Bà cùng nữ đại công tước Teresa thấp giọng nói chuyện với nhau, sau đó thẳng tắp nhìn lại góc sáng sửa chỗ Mary, nhìn bởi bàn phía sau khoát tay áo.

Trước mắt bao người, Darcy phu nhân tiếp nhận nữ hoàng mời, bình tĩnh tiêu sái đến bên người bà hành lễ.

Nếu không phải trước đó đã biết thân thế của nàng, nữ hoàng hoàn toàn không thể tin được vị phu nhân tao nhã đến cực điểm này đến từ nông thôn. Hào cảm của bà đối với nàng tăng lên rất nhiều.

“Cảm tạ lễ vật của cô, phu nhân.” Nữ hoàng chớp lên cây quạt trong tay.

“Vì ngài tận trung là chức trách của thần dân.” Mary mỉm cười, ngữ khí chân thành nói không nên lời.

Nữ hoàng cũng mỉm cười đứng lên, “Đây là loại vải dệt nào, ta thế nhưng chưa bao giờ gặp qua?”

“Khởi vải dệt này tên là thất sắc lưu quang, đến từ Đông phương xa xôi. Tại quốc gia kia, chỉ có hoàng tộc tôn quý nhất mới có tư cách mặc, hơn nữa mỗi ba năm mới có thể dệt ra hai thước.” Mary đơn giản trả lời. Đây là tài nghệ độc thuộc về chức tước Đại Hạ, nay sớm thất truyền. Cũng may trình độ máy móc Anh quốc phi thường phát đạt, cái kỹ thuật này khó khăn không cao. Nhưng nàng cũng không tính đem nó phát dương quang đại, phải biết rằng, chỉ có hi hữu nhất mới là trân quý nhất!

Trân bảo quốc gia cổ Đông phương luôn bị thối phồng. Darcy phu nhân trả lời lại lấy lòng nữ hoàng, bà sang sảng cười rõ lên, ngoắc nàng ý bảo ngồi ở bên người mình.

Ngay cả thái hậu hỉ giận không hiện ra sắc đều có thể lấy lòng, ứng phó nữ hoàng tính cách tương đối ngay thẳng cũng không nói chơi. Mary không kiêu ngạo không siểm nịnh, chậm rãi mà nói, từ phục sức đến mỹ thực, từ mỹ dung đến dưỡng sinh, nàng bác nghe cường thức, kiến thức rộng rãi làm nữ vương tán thưởng không thôi.

Từ yến hội bắt đầu đến chấm dứt, nàng vẫn ngồi ở bên người nữ hoàng làm bạn, phân thù vinh này trừ bỏ nữ đại công tước Teresa còn chưa bao giờ có người được đến.

Khi nữ hoàng trước mặt mọi người mời Darcy phu nhân ngày hôm sau tiến cung cùng mình uống trà, rốt cuộc không ai dám khinh thị gia tộc Darcy. Nữ hoàng ưu ái biểu thị lại một người nữa sắp bước vào xã hội thượng lưu Anh quốc. Thụ huân một tháng sau nhất định có vị trí Darcy tiên sinh.

“Cậu cưới được một vị phu nhân tốt, Darcy.” Sterling bá tước loạng choạng ly rượu trong tay, chớp mắt nhìn chằm chằm vào Mary cùng nữ hoàng chuyện trò vui vẻ.

Darcy nghiêng người, ngăn trở ánh mắt hắn không kiêng nể gì, trầm giọng nói, “Điểm này không cần cậu tới nói cho tôi biết.”

Sterling không tốt liếc nhìn hắn một cái, “Tôi nhớ rõ vị hôn phu của Mary tiểu thư cũng không phải cậu. Hơn nữa cậu đã nói, cậu sẽ không yêu nàng.”

Darcy ôn nhu ngó nhìn Mary, dùng tư thái người thắng nói, “Thực có lỗi, tôi lừa gạt cậu, Sterling. Vì đạt được tình yêu, tôi nghĩ cậu sẽ không để ý tôi sử dụng một ít thủ đoạn lúc cạnh tranh.”

Sterling bị tức nổ nộ cười, nhưng hắn không thể không bội phục nghị lực của Darcy. Nghe nói hắn cầu hôn vài lần mới đưa Mary cưới vào tay, vì chuẩn bị lời cầu hôn, hắn thậm chí lật xem mấy trăm bản tiểu thuyết tình yêu mình chán ghét nhất, bởi vậy có thể thấy được yêu của hắn có bao nhiêu chấp nhất, mà phân chấp nhất này hoàn toàn là Sterling khuyết thiếu nhất.

“Chúc hai người hạnh phúc!” Sterling giờ chén rượu lên.

“Cám ơn, tôi mỗi thời mỗi khắc đều cảm thấy phi thường hạnh phúc.” Darcy còn thật sự nói.

Hoàn

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ban-cung-quy-cong-chua>*